

Giới thiệu Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai

Tên gốc : 姜先生今天也想公开

Editor: Mút Chanh

Beta: Sunn.x

Tình trạng: 55 chương + 12 phiên ngoại

Mạnh Thử Hàn vẫn luôn bị dân mạng ném đá. Haiiiii. Cái gì mà thanh danh cực xấu, không được ghép đôi cô ta với Khương tổng, rồi còn làm tuyến tập trào phúng này nọ. Thật là....

Một ngày nọ, tiết mục XX mời được vị Khương tổng trong truyền thuyết, được bình chọn là "người đàn ông phụ nữ muốn gả nhất" của năm. MC hỏi những câu toàn những lời trong lòng của đám fans bà xã.

MC: Xin hỏi tiêu chuẩn chọn vợ của Khương tiên sinh là gì?

Khương Kiên: Toàn mạng bôi đen... Khương tiên sinh tạm dừng một chút, đêm qua bị Khương phu nhân lái nhái cả đêm đừng nói bậy khiến đầu hơi đau.

Fans bà xã im ắng, nín thở ngưng thần nhìn chăm chăm phát sóng trực tiếp.

Khương Kiên:... Không được

MC trẻ tuổi dường như thờ phào nhẹ nhõm một hơi, hỏi tiếp: Nghe đồn tiên sinh ản hôn, đối với chuyện này tiên sinh có muốn nói gì không?

Khương tiên sinh lạnh mặt liếc màn ảnh, không chút do dự: Không có lời nào để nói, Mạnh Thử Hàn bảo tôi đừng nói chuyện lung tung.

Mọi người:?

Người đại diện của Mạnh Thử Hàn biết được chân tướng tròn mắt há hốc mồm: Đây chính là ông xã có chết em cũng không chịu nói, dọn gạch và xi măng, còn rất bận sao?

Cô nắm chặt tay, trong lòng nghĩ, anh đúng là biết nói bậy, tối nay ép khô anh! Làm anh không xuống được giường, sau đó Khương phu nhân bị ép đến cạn kiệt sức lực.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Ông xã giỏi nhất 1 ❀

Editor: Mút Chanh

Thành phố Lâm Sơn vừa mới có một cơn mưa lớn, dường như trút đi hết cái nóng còn sót lại của mùa hè.

Trong tiểu khu Cẩm Giang, mới vừa mưa một túi táo trở về, Lâm Lê đã nhìn thấy nữ nghệ sĩ nhà mình đang ngồi ở sô pha ăn khoai tây chiên.

Thứ khoai tây chiên này lượng calo cao!

Nữ nghệ sĩ bình thường sẽ chạm vào sao!

Lâm Lê tức giận đi qua ném túi táo lên trên bàn, cô gằn cổ lên rống: "Mạnh Thử Hàn em còn muốn tẩy trắng hay không! Em nhìn xem hiện tại trên mạng đều đem em bôi đen thành đáng về này, em không thể kiểm chế chính mình một chút sao?"

"Nếu em mập lên một chút, chị biết tiêu đề hot search Weibo sẽ đăng như thế nào mà —— nữ minh tinh họ Mạnh không biết tự ái, người mang lục giáp!"

Người phụ nữ ngồi trên sô pha rốt cục cũng có chút phản ứng, cô nhếch môi cười rộ lên, cũng không quản Lâm Lê đến tốt cùng mới vừa nói cái gì, cô gọi Lâm Lê đến ngồi trên sô pha.

"Lê tỷ, hiện tại còn chưa mập lên mà đã như thế này rồi." Cô đem điện thoại đưa qua, Lâm Lê rũ mắt liền thấy.

Hồ, hot search hạng 3.

Nữ minh tinh họ Mạnh đêm khuya lui tới bệnh viện, hư hư thực thực chuyện phá thai

Lâm Lê: "....."

Lâm Lê nhấp vào, ảnh chụp bên dưới đúng thật là Mạnh Thử Hàn, bởi vì mấy ngày trước quay 《 thanh cốt 》 rơi xuống nước mà phát sốt cho nên lúc này mới đi bệnh viện.

"Những người này nhàn rồi quá rồi phải không, em phát sốt đến thế còn có thể nói là phá thai?" Lâm Lê tức giận đến vênh râu trừng mắt, chỉ thiếu chút nữa đem người đăng bài cách màn hình bắt tới hành hung cho một trận.

Nhưng có tình vào lúc này, đương sự bên cạnh còn răng rắc răng rắc ăn khoai tây chiên.

Lâm Lê đưa điện thoại di động trở về, tịch thu vài miếng khoai tây chiên Mạnh Thử Hàn chưa ăn xong.

"Ai ai ai Lê tỷ!"

"Ăn ăn ăn! Em còn muốn tẩy trắng không! Bởi vì em bị bôi đen này kia, công ty liền đem kịch bản tốt vừa mới xác định tháng này cho người khác rồi!"

Lâm Lê: "Em không biết, giám đốc Ngô trong công ty nói như thế nào đâu" giọng cô ấy cất cao mấy độ, giả giọng bắt chước đáng vẻ nói chuyện của giám đốc Ngô, "Ai nha tiểu Lâm ơi, dù sao Thử Hàn nhà cô cũng không vội, kịch bản này trước để Linh Từ diễn đi, lần sau có tài nguyên tốt lại cho các cô."

Phi!

Công ty khi nào thủ sẵn tài nguyên cho Mạnh Thử Hàn chứ? Nếu không phải sợ Mạnh Thử Hàn nổi nóng, thì đã cho những tài nguyên không liên quan rồi.

Tuy nhiên này cũng thực bình thường, luôn có người ước gì Mạnh Thử Hàn sống không tốt.

Cô ngáp che miệng lại, đôi mắt hạnh tỏ vẻ hiểu rõ, đặc biệt là thời điểm nhìn người lúc này phảng phất như muốn gửi sóng mùa thu, cứng rắn muốn đem người này bắt tới tay. Lòng mi dài hơi hơi nhếch lên, theo động tác chớp mắt của cô mà run rẩy, một đôi mắt cũng quá là câu dẫn người rồi.

Này cũng trách không được đám anti-fan kia cả ngày rên la "Mạnh Thử Hàn khẳng định trời sinh là hồ ly tinh luôn câu dẫn người".

Lâm Lê chịu không nổi đáng vẻ này của Mạnh Thử Hàn, nên đưa lại khoai tây chiên trở về cho cô.

Mạnh Thử Hàn lại cắn một miếng răng rắc, nói không rõ ràng: "Lê tỷ, muốn tẩy trắng là tẩy trắng sao, hiện tại nhiều cái muốn tẩy trắng lắm." Cô híp mắt cười rộ lên, "Trước làm sáng tỏ một chút chuyện em không có mang thai phá thai."

Cô lấy khăn giấy xoa xoa tay, ngón tay lạch cạch gõ từng từng hàng chữ.

Lâm Lê đối với Mạnh Thử Hàn không thể yên tâm, đang muốn đoạt điện thoại xem có rút cuộc viết cái gì, Mạnh Thử Hàn đã đăng phát biểu.

Còn đem điện thoại ném xuống dưới móng.

Lâm Lê: "....." Xong rồi, đã xảy ra chuyện.

Lâm Lê nhanh chóng mở Weibo của mình ra, Weibo Mạnh Thử Hàn viết hai hàng chữ ngay ngắn.

Mạnh Thử Hàn v: Các người nói tôi mang thai phá thai thì hãy lấy chứng cứ ra, bằng không tôi tố cáo các người tội phỉ báng [dựng ngón giữa]

Lâm Lê bốc hỏa, loại người này tại sao đang êm đẹp lại đăng Weibo, cô duỗi tay liền nắm lấy cổ Mạnh Thử Hàn.

Loại nghệ sĩ này, trực tiếp bóp chết đi là được!

Lâm Lê: "Tiểu Hàn ơi! Em có thể tranh đua một chút hay không! Chúng ta đều sắp không có kịch bản diễn rồi! Em hiện tại không có lửa cháy liền đổ thêm dầu sao! Em đã hai mươi bảy rồi còn có thể bôi thêm mấy năm nữa chứ?"

Diễn viên lớn tuổi hai mươi bảy tuổi cũng không muốn nói chuyện.

Bình thường trên mạng đối với Mạnh Thử Hàn vốn dĩ không tốt cho lắm, nói Mạnh Thử Hàn kiêu ngạo, vô pháp vô thiên. Ngày thường, lúc kiểm tra sáng tác vẫn không thấy bọn họ dùng nhiều chữ như vậy, hiện tại bôi đen Mạnh Thử Hàn lại từng đồng từng đồng.

Ba người thành hồ, hưởng chi hàng trăm hàng ngàn vạn cư dân mạng cùng nhau tới bôi đen, thanh danh của Mạnh Thử Hàn kiêu ngạo ương ngạnh xem như lờ đờ càng ngày càng xa.

Đạo diễn phần lớn đều thích nữ diễn viên ngoan hiền một chút, Mạnh Thử Hàn như vậy, bọn họ đều tránh xa.

Mạnh Thử Hàn phát phát tay: "Chị, chúng ta không thể luôn chịu thua như vậy, chị nhìn xem, em đều muốn tẩy trắng, không phải càng tẩy càng đen sao, thời điểm máu chốt vẫn luôn là cái cũ vừa đi cái mới lại đến....."

Vừa mới dứt lời, Mạnh Thử Hàn nhìn chăm chăm điện thoại rồi ngậm ngẫn cả người.

Làn da trắng sứ của cô phản chiếu qua di động, càng có vẻ như là dương chi bạch ngọc, một trương trướng ngỗng ý cười trên mặt dần dần biến mất không thấy, thay vào đó chính là âm trầm.

Lâm Lê rất ít khi nhìn thấy Mạnh Thử Hàn như vậy, cô cũng chậm rãi buông tay ra, thử thăm dò hỏi một câu: "Tiểu Hàn..... Làm sao vậy?"

Đôi mắt Mạnh Thử Hàn không tự giác nhắm lại, cười lạnh một tiếng, nghiêng nghiêng đầu, trong mắt phản chiếu khuôn mặt quan tâm của Lâm Lê.

Cô xuy một tiếng: "Thẩm Hi sắp về nước."

Cô bực bội mà đá đôi dép lê xuống sô pha

Lâm Lê cũng sùng sốt, khí sắc trên mặt Mạnh Thử Hàn vẫn âm trầm không giảm xuống.

Mạnh Thử Hàn lưu lạc tình trạng này cho tới hôm nay cũng coi như là nhờ vào Thẩm Hi ban tặng, năm đó mọi chuyện vỡ lẽ ra, kết quả vỡ vỡ mộng liên ra nước ngoài tu nghiệp, thật là không xứng đáng làm người.

5 năm trước, Mạnh Thử Hàn mới vừa tốt nghiệp đại học, bởi vì mang danh hoa hậu giảng đường cho nên điện ảnh Lâm Sơn muốn quay một bộ phim, cũng bởi vì bộ phim này được giải trí Đình Minh ký xuống dưới.

Khi đó Đình Minh muốn lăng xê Mạnh Thử Hàn, vừa lúc đó cũng muốn lăng xê Thẩm Hi, vì thế công ty liền quyết định trước đề cử để hai người làm cp.

Vốn dĩ Mạnh Thử Hàn chỉ muốn an an ổn ổn đóng phim, nhưng Thẩm Hi này lại dây dưa không thôi, cả ngày tung ta tung tãng đi theo sau Mạnh Thử Hàn, hần lớn lên cũng xem như tuần tú đẹp trai, thời gian này chung một trường, hai người thật đúng là ở bên nhau.

Chỉ tiếc rằng Mạnh Thử Hàn không biết nhìn người, bị tra nam Thẩm Hi chơi cho một cú.

Ca sĩ Thẩm Hi vừa mới ra mắt, chỉ dựa vào gương mặt kia cùng giọng hát một lần đã nổi tiếng, lúc này Mạnh Thử Hàn đã không còn giá trị chính vì thế hần liền đá Mạnh Thử Hàn rồi tìm một cô gái khác.

Mạnh Thử Hàn tính tình thẳng thắn, muốn Thẩm Hi đưa ra một lời giải thích, bằng không liền phơi bày chuyện hần cùng người phụ nữ kia ra ánh sáng.

Kết quả ngày hôm sau Thẩm Hi liền phản công, vì thế ở trên mạng cô liền trở thành cái loại bạch liên hoa, lực trà kỹ nữ, người phụ nữ ác độc quán lấy nam thần Thẩm Hi của bọn họ không buông, từ đây trở thành Toàn mạng bôi đen, cho đến nay đều không tẩy trắng được.

Cô có chút gió thổi cỏ lay, những anti-fan đó nghe phong phanh mà hành động, dốc hết sức mà bôi đen, nhất định phải thay Thẩm Hi ca ca báo thù.

Mới chừng mười phút, hot search của cô đã đi xuống, thay vào đó chính là # Thẩm Hi về nước #.

Để cho người ta chiêm chọc chính là hot search này còn nằm trên đầu hot search của cô, hai cái tên song song nhìn nhau càng thêm chiêm chọc.

Mạnh Thử Hàn cười lạnh một tiếng, mẹ nó, thật mẹ nó còn dám trở về.

Cô tiến vào hot search, đập vào mắt chính là ảnh chụp Thẩm Hi trên Weibo, hần trước sau như một, là cậu thiếu niên ngây ngô như trước chưa từng thay đổi, Mạnh Thử Hàn lạnh lùng thoát ra đóng lại di động.

Nhìn sót ruột.

Lớn lên thật xấu.

Lâm Lê bên cạnh cũng xem xong toàn bộ hot search, hít một hơi thật sâu, ở trong lòng nghĩ ra vô số kế hoạch trả thù nhưng cuối cùng nghĩ nghĩ vẫn là pháp trị xã hội, đều nên bình tĩnh một chút.

Nhắc tới Thẩm Hi, Lâm Lê liền không thể không nghĩ tới một người khác.

Cô giữ chặt cánh tay Mạnh Thử Hàn hỏi: "Tiểu Hàn, chuyện chồng em là chuyện như thế nào? Em đã kết hôn sắp ba năm rồi, chị ngày cả khuôn mặt cũng chưa nhìn thấy, em không phải là hủ chị chứ?"

Việc này cũng rất kì lạ, chính là vào một ngày nọ Mạnh Thử Hàn bỗng nhiên nói cho Lâm Lê biết cô kết hôn rồi.

Nhưng một không giẫy hôn thú, hai không yêu đương, Lâm Lê sao có thể tin tưởng được.

Chỉ là Mạnh Thử Hàn tin tưởng chắc chắn chính mình kết hôn có ông xã, Lâm Lê cũng..... Đành phải tìm bác sĩ tâm lý cho cô, còn tưởng rằng cô bị tra nam Thẩm Hi kích thích tới.

Nói đến ông xã, ánh mắt Mạnh Thử Hàn vừa mới còn lạnh như băng, bây giờ đã giảm xuống.

Cô lắp bắp mà trả lời Lâm Lê: "Ngày thường anh ấy phải dọn gạch cùng xi măng, rất bận."

Lâm Lê: "....."

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến.

Điện thoại Mạnh Thử Hàn rung lên, phía trên chính là đại danh của người nào đó, cô liếc qua Lâm Lê một cái, Lâm Lê tựa hồ không có nhận thấy được.

Cô mang dép lê vào, ôm bụng vào trong WC khóa trái cửa lại.

Cô ngồi ở trên bồn cầu gân cổ lên nói: "Lê tỷ! Bà di của em tới rồi! Chị đi siêu thị dưới lầu giúp em mua gói băng vệ sinh đi!"

Lâm Lê tính kỉ sinh lí của Mạnh Thử Hàn dường như còn chưa đến ngày, nhưng nhìn bộ dạng này của Mạnh Thử Hàn rất giống thật, cũng không có nhiều hoài nghi liền lấy túi xách đi xuống lầu mua cho cô.

Chờ đến khi tiếng bước chân Lâm Lê nhỏ dần, Mạnh Thử Hàn mới đem điện thoại bắt máy.

Trong ống nghe truyền đến giọng nói của người đàn ông, thoáng có chút trầm thấp, người đàn ông ở phía đối diện mở miệng: "Sao lâu như vậy mới nghe máy?"

Giọng nói của người đàn ông rất êm tai, từ tính mà lại gợi cảm, nói đến trong lòng cô có chút ngứa.

Mạnh Thử Hàn: "Vừa rồi ở chỗ Lê tỷ, đợi cô ấy rồi đi em mới nghe máy."

Người đàn ông trầm mặc, giọng nói lại trầm đi vài phần: "Mạnh Thử Hàn, em có phải cảm thấy anh là người không nên lộ diện hay không?"

Sao có thể!

Dựa vào diện mạo của vị này, cô kéo ra ngoài 360 độ vô địch khoe ra đều được!

Chỉ là hiện tại cô còn chưa tẩy trắng, như thế nào cũng không nên kéo người khác cùng nhau bị bôi đen.

"Chồng ơi chồng ơi, anh nghe em nói, anh là giỏi nhất!"

"....." Người đối diện mặt không lưu tình chút nào, hoàn toàn xem nhẹ câu này của Mạnh Thử Hàn, ngược lại liền hỏi: "Nghe nói em đi phá thai?"

"Không có! Em không có mang thai, trên mạng nói vậy đó."

"Em bị bệnh sao?" Người đàn ông hỏi.

Mạnh Thử Hàn lộ ra ý cười, thuận tiện còn cả lơ phất phơ run chân, "Không nghiêm trọng, chỉ là chăm chỉ nỗ lực làm việc thôi."

Dù sao trên mạng là bôi đen cô như vậy.

Người đàn ông rõ ràng là có chút không kiên nhẫn, trong giọng nói cũng nhiều ý, "Ngày mai ở nhà chờ, anh tới đón em lại đây, Tết Trung Thu dù sao cũng phải ở nhà phải không?"

"Dạ."

Người đàn ông không kiên nhẫn mà cúp điện thoại, ý cười trên mặt Mạnh Thử Hàn dần dần biến mất, cô có chút lười nhác mà đứng dậy.

Ông xã của cô, chính xác là chuyện có thật.

Bạn đang đọc truyện *Khuông Tiễn Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Ông xã giỏi nhất 2 ❀

Editor: Mút chanh

Đúng là Lâm Lê cho rằng bà di của Mạnh Thử Hàn tới.

Kết quả băng vệ sinh mua về rồi, Mạnh Thử Hàn thì thầm mà nói một câu: "Á, em xem nhầm rồi, không phải bà di đến."

Lâm Lê đẩy ngã bàn, thứ này còn có thể xem nhầm sao?

Trong đầu đây là thêm bột nộm mới xem sai sao?

Nhưng Mạnh Thử Hàn không đề Lâm Lê ở vấn đề này rồi rầm lâu mà là chuyển đề tài thẳng thừng: "Lê tỷ, buổi tối chị lại đây cũng chỉ là mua cho em túi táo thôi sao?"

Bởi vì sự tình hôm nay quá nhiều, lực đánh vào cũng quá lớn làm cho Lâm Lê thiếu chút nữa quên mất chính mình đến nơi này làm gì.

Bị Mạnh Thử Hàn nhắc nhở như vậy, cô mới nhớ tới.

"Trưa ngày mai lúc 11 giờ, hội quán Tân Hà phòng 322 có một bữa tiệc." Lâm Lê nói, còn trừng mắt nhìn Mạnh Thử Hàn "Cần phải đi."

?

Cái gì mà bữa tiệc?

Từ khi Mạnh Thử Hàn bị bệnh cho đến bây giờ, đúng là Lâm Lê không cùng cô nói qua công việc cùng sự tình gì, nên bữa tiệc này cũng tự nhiên là không biết.

Lâm Lê giải thích cùng Mạnh Thử Hàn: "Phim điện ảnh mới 《gấu trong lửa》của đạo diễn Trương Hòa Bình đang tuyển diễn viên, em cũng nên đi chứ?"

《gấu trong lửa》? Mạnh Thử Hàn sững sốt, phim điện ảnh này gần đây thật sự hot, này cũng không phải phim thương mại mà là phim văn nghệ, huống chi đạo diễn bộ điện ảnh này là Trương Hòa Bình.

Vị đạo diễn Trương Hòa Bình này cũng coi như truyền kỳ, 5 năm chỉ quay một bộ điện ảnh nhưng chỉ cần sản xuất thì nhất định sẽ đoạt giải.

Đoạt giải đối với diễn viên mà nói chính là khẳng định lớn nhất.

Cho nên mới có nhiều diễn viên như vậy muốn tranh thủ đến đoàn phim của Trương Hòa Bình, cho dù là vai phụ cũng là tranh đoạt thật sự.

Nhìn sắc mặt của Mạnh Thử Hàn, Lâm Lê liền biết Mạnh Thử Hàn khiếp sợ rồi.

Cô tiếp tục nói: "Nếu có thể tranh thủ đến vai phụ của phim, giải thưởng vai phụ xuất sắc nhất kia cũng đủ tẩy trắng em một ít, ít nhất không ai nói em không có kỹ thuật diễn."

Mạnh Thử Hàn thần nhiên mà liếc Lâm Lê một cái: "Bọn họ cũng có thể nói là đạo diễn Trương mất mù."

Lâm Lê bị ghen một chút.

Tuy nhiên mơ ước của Mạnh Thử Hàn chính là có thể trở thành một diễn viên ưu tú, hiện tại cơ hội liền ở ngay trước mặt, cô không có khả năng không đi tranh thủ cho dù không thể tẩy trắng, cô cũng muốn ném thử bộ phim này một chút.

Cô sờ sờ cằm, "Được, đến lúc đó em gọi xe qua đi cùng chị." Ngón tay cô vuốt ve ở áo ngủ, nhàn nhạt hỏi: "Đạo diễn Trương sẽ đi loại bữa tiệc này sao?"

"Đương nhiên, chị hỏi thăm qua, mấy lão cáo già Đinh Minh kia muốn đem người mình nhét vào đoàn phim, không nghĩ tới vừa vặn bị chị nghe thấy, chị thật vất vả mới tranh thủ cho em cơ hội này." Lâm Lê rũ mắt nhìn chằm chằm điện thoại mình, móng tay ở trên màn hình có chút rung rung, "Hơn nữa, nghe nói người đầu tư cũng đi."

.....

Ngày 13 tháng 9 là tết trung thu.

Cơ bản là ngày nghỉ, nhưng phố xá lại náo nhiệt lên, trung thu mỗi năm một lần cũng là thời cơ kiếm tiền tốt.

Tiệm lẩu bên cạnh Hội quán Tân Hà đã lần thứ ba tới khuyên Mạnh Thử Hàn đi vào ngồi, Mạnh Thử Hàn toàn bộ đều cự tuyệt.

Bởi vì mang theo khẩu trang cùng mũ lưỡi trai, cô chỉ cần không nói lời nào cũng không ai có thể nhận ra cô.

Nghĩ nghĩ, cô lại đem vành nón đè ép thấp một chút.

11 giờ, hương vị lẩu bay ra kích thích vị giác của cô, chờ một lát khi bữa tiệc kết thúc, cô cũng mang theo Lâm Lê đi ăn lẩu.

Một chiếc xe taxi ngừng ở trước mặt Mạnh Thử Hàn, Lâm Lê trang điểm nhàn nhạt từ trong xe ra tới.

Lâm Lê vừa thấy Mạnh Thử Hàn liền nhủ mày, há mồm liền lái nhai lên: "Cô nãi nãi của tôi ơi, em đây là đi tham gia thể vận hội mùa đông sao? Quần vận động với trang điểm nhàn nhạt, cái dạng này như em như thế nào để đạo diễn Trương cùng người đầu tư thấy em đẹp đây?"

Mạnh Thử Hàn tới gần Lâm Lê, cúi người xuống, kéo khẩu trang lộ ra khuôn mặt, cô cười, thấp giọng nói: "Không chỉ có như vậy, em còn không có trang điểm đây."

Lâm Lê: "....."

Em còn kiêu ngạo đúng không!

Này cũng không phải tới tham gia xem mắt, Mạnh Thử Hàn liền tùy tiện mặc một bộ quần áo, cũng miễn cho ăn mặc hoa hòe lộng lẫy bị người ta nhận ra, sau đó lại bị bôi đen.

Việc đã đến nước này, Lâm Lê cũng không có khả năng đi mua quần áo khác, nếu là có công phu kia, nói không chừng vai diễn đều sắp bị người ta đoạt đi mất rồi.

Lâm Lê bắt đầu đi trốn nhìn Mạnh Thử Hàn, sau đó kéo tay cô đi về phía phòng 322.

Đem Mạnh Thử Hàn đưa đến bên ngoài phòng, Lâm Lê không quá yên tâm mà giao phó một câu: "Nếu có người động tay động chân, em cũng đừng tức giận, trước chịu đựng, sò một chút cũng sẽ không rớt miếng thịt nào đâu."

Mạnh Thử Hàn nheo mắt, trên mặt là đáng vẻ ngoan ngoãn.

Trách không được để cô ăn mặc đẹp, nguyên lai là muốn dùng mỹ nhân kế đây mà.

Hai người đi vào, tuy rằng là đến sớm nhưng phòng bên trong cũng có mấy nữ minh tinh cùng mấy lão tổng bụng phê.

Đạo diễn Trương mang theo nữ lười trai ngồi ở trong góc, sắc mặt đen tối không rõ.

Mạnh Thử Hàn vừa thấy Trương Hòa Bình giống như là con ngựa hoang thoát cương, như thế nào cũng kéo không được, cô buông tay Lâm Lê liền chạy tới ngồi ở bên cạnh Trương Hòa Bình, nhanh chóng từ trong túi xách lấy ra giấy viết.

"Đạo diễn Trương đạo diễn Trương, tôi là fan điện ảnh của ông, có thể ký tên được không?"

Mạnh Thử Hàn đáng thương vô cùng mà giương mắt nhìn, đôi mắt liếm điểm đào hoa, sắc mặt Trương Hòa Bình bất thiện liếc mắt nhìn cô, sau đó đem đầu quay về hướng khác.

Mạnh Thử Hàn: "....."

Xấu hổ.

Ngồi ở bên cạnh Vương tổng là nữ minh tinh Từ Kiều Kiều chọn nhánh hoa lan cười rộ lên, Mạnh Thử Hàn đều có thể nhìn thấy trên mặt cô ta phấn rớt xuống một đồng.

Từ Kiều Kiều cười nói với Vương tổng: "Cũng khó trách Mạnh tiểu thư liền biết đạo diễn Trương là đạo diễn lớn, này vừa tiến đến cũng chưa chào hỏi Vương tổng Lý tổng liền đi thẳng đến chỗ đạo diễn lớn nha."

Từ Kiều Kiều một ngum một chút đạo diễn lớn, Trương Hòa Bình nghe thấy sắc mặt không tốt lắm.

Một nữ minh tinh khác ngồi bên người Lý tổng - Mộ Châu liền tương đối an phận, một câu đều không có nói qua, liền tiếp mà mời rượu Lý tổng.

Lâm Lê ở cửa nghiêng răng nghiêng lợi, nghĩ Mạnh Thử Hàn này luôn đem sự tình làm cho phức tạp, nếu có thể, cô muốn giúp Mạnh Thử Hàn ứng phó bữa tiệc này.

Mạnh Thử Hàn lười biếng mà trừng mắt nhìn Từ Kiều Kiều, Từ Kiều Kiều cũng không nghĩ đến Mạnh Thử Hàn, chỉ cần chiều đãi tốt Vương tổng cùng Lý tổng, vai diễn này cũng liền dễ lắm.

Như thế nào đạo diễn này lại ngoan cố, cho dù là người đầu tư.

Mạnh Thử Hàn thẳng lưng, đáng ngồi học sinh tiểu học mà ngồi ở bên cạnh Trương Hòa Bình, Trương Hòa Bình một câu cũng chưa nói, chính mình ở nơi đó ăn dưa chuột.

Cô đề thấp giọng, nói với Trương Hòa Bình: "Đạo diễn Trương, tôi đặc biệt thích bộ 《 tốc độ sinh tử 》， ngài ký tên cho tôi được không?"

《tốc độ sinh tử》là bộ phim Trương Hòa Bình quay vào 5 năm trước, khi đó nữ chính vẫn là ảnh hậu 2 lần Mạnh Chung Xu.

Tuy nhiên cũng vào 5 năm trước, Mạnh Chung Xu hồng nhan mất sớm, lại xem bộ phim kia cũng chỉ khiến con người ta bi thương.

Trương Hòa Bình khi đó còn nói qua, rốt cuộc tìm không ra một diễn viên có linh khí như Mạnh Chung Xu.

Đôi mắt Trương Hòa Bình giật giật, đại khái là nhắc tới bộ phim kia cũng nghĩ đến người kia, cho nên vẫn là kí tên cho Mạnh Thử Hàn.

Cô vui sướng mà lấy lên.

Bữa tiệc tiến hành trong chốc lát liền có người đẩy cửa tiến vào, Mạnh Thử Hàn còn đắm chìm trong loại vui sướng khi được thần tượng kí tên, chưa kịp ngẩng đầu xem.

Nghe Vương tổng cười nói câu: "Khương tổng, không phải không hợp ý nhau sao? Như thế nào bỗng nhiên lại lại đây không báo trước."

Lý tổng cũng là khách khí nói: "Khương tổng người bận rộn, còn có thể bớt thời giờ tới ăn bữa cơm, thụ sủng nhược kinh, thụ sủng nhược kinh a ha ha."

Ngay cả Trương Hòa Bình lạnh nhạt cũng nhìn không được giương mắt qua.

Mạnh Thử Hàn bên cạnh ông sớm đã ngây dại, đôi mắt dừng ở trước mặt, nhìn người đàn ông chậm rãi đi tới chỗ mình, đạm mạc nội liễm.

Người đàn ông trước mặt mặc áo sơ mi trắng, cả vạt lỏng lẻo, trong tay ôm áo khoác tây trang.

Người đàn ông lớn lên đẹp trai, đôi mắt đen nhánh mà lại thâm thúy, đáy mắt tựa hồ là bao phủ cảm xúc nào đó, miệt mài theo đuổi cũng nhìn không ra. Đôi môi mỏng mím lại, không có một chút biểu tình nào trên khuôn mặt đẹp trai ấy, tuy nói không có biểu tình gì nhưng cũng không có vẻ lạnh nhạt, ngược lại biểu hiện ra thiếu niên thành danh kiêu căng.

Anh cũng thực sự xứng với sự kiêu ngạo ấy, năm ấy ba mươi tuổi thành tổng tài, người sáng lập đầu tư Tinh Quang Khương Kiền, ở ngành đầu tư sản xuất mà tồn tại, bên trong nói một không hai.

Nguyên lai nhà đầu tư của bộ phim chính là vị này.

Khương Kiền chân dài bước qua, kéo ra ghế ngồi ở bên cạnh Mạnh Thử Hàn, lúc này trên mặt anh mới nhiều tia ý cười, môi mỏng gợi lên một cái tiểu độ cung tới.

Trương Hòa Bình cũng nhìn vào mắt, lãnh đạm mà nói: "Khương tổng, nghe danh đã lâu."

Khương Kiền cũng là khách khí trở lại: "Đạo diễn Trương, nghe danh đã lâu."

Vừa mới còn ngồi ở bên người Vương tổng Từ Kiều Kiều tâm tư linh hoạt lên, đầu tư bộ phim này đều là Khương Kiền đầu tư, nói nữa, Đầu Tư Tinh Quang chính là tượng trưng có tiền. Mấy năm nay Khương Kiền cũng đầu tư vào giới giải trí không ít, nếu có thể đủ leo lên người tổng tài Tinh Quang, đời này tài nguyên đều không cần sầu lo.

Nếu là Khương Kiền muốn khẳng định sẽ thực hot.

Thân mình Từ Kiều Kiều đi đến chỗ của Khương Kiền, chút động tác nhỏ này mọi người ở đây đều nhìn rõ ràng.

Trương Hòa Bình ôm tay, giống như trào phúng cười nhạo một tiếng.

Khương Kiền mặt mày bất động, ngược lại là nhìn về phía Mạnh Thử Hàn bên cạnh mình, anh nhàn nhạt mở miệng: "Cô không rót rượu cho tôi sao?"

Mạnh Thử Hàn: "?"

Ngài thiếu tay hay là sút môi đây?

Trong lòng tuy rằng là nghĩ như thế này, nhưng Mạnh Thử Hàn vẫn là nghe lời rót rượu cho Khương Kiền, nhưng rót rượu vào li anh lại một ngụm không nhúc nhích.

Bữa tiệc này an tĩnh, qua 12 giờ liền tan.

Trương Hòa Bình là ước gì có thể rời đi, trước khi đi còn nói với Lý tổng: "Đừng đem đoàn phim của tôi khiến cho chương khí mù mịt, người nào cũng mang vào bên trong!"

Lý tổng cười đồng ý.

Trong lòng Mạnh Thử Hàn nghĩ đến Lâm Lê, liền trước Khương Kiền một bước đi ra ngoài, ở một góc trong hành lang tìm được Lâm Lê đang ngồi xổm.

Nhìn thấy Mạnh Thử Hàn ra tới, Lâm Lê bắt lấy tay cô hỏi: "Thế nào? Bữa tiệc có thuận lợi không?" Cô mỉm cười, "Vừa rồi chị nhìn thấy Khương tổng của đầu tư Tỉnh Quang đi vào."

"Gặp được rồi, rất tuần tú, so với mình tỉnh còn muốn soái hơn."

Lâm Lê: "..... Ai hỏi em cái này! Phim thế nào!"

"Không biết, Đạo diễn Trương tính tình lớn, phỏng chừng muốn ở lúc thử vai mới xác định."

Trong phòng, Vương tổng bụng bự kéo Khương Kiên lại, Khương Kiên không dấu vết mà đem tay mình từ trong khuỷu tay Vương tổng rút ra.

Vương tổng cũng không phát hiện nơi nào có vấn đề, hần đề thấp thanh âm nói với Khương Kiên: "Khương tổng, nói thật ngài có phải đối với Mạnh Thử Hàn có ý tứ hay không? Ngài còn trẻ, tuy rằng nói ngài là thủ trưởng của tôi, nhưng vai vế ở chỗ này, ngài cũng kêu tôi một tiếng chú. Cho nên, đừng trách chú nhắc nhở người một câu, người phụ nữ này vừa thấy liền không an phận, trên người bị bôi đen nhiều, tiến vào đoàn phim chính là mối họa."

Khương Kiên nhú mày.

Đôi mắt anh hẹp dài đảo qua Vương tổng, giắt giắt môi, nhàn nhạt nói: "Ừ."

Anh lấy tây trang áo khoác, xả cà vạt đi ra ngoài, chẳng qua khi đi tới cửa, dư quang liếc mắt Mạnh Thử Hàn đang ngồi xổm nói chuyện trong một góc.

Anh cố ý khụ một tiếng.

Liền nhìn thấy trong một góc đầu vai người phụ nữ run lên, tâm tình anh tự nhiên tốt lên rất nhiều, đi về phía gara.

Mạnh Thử Hàn mang mũ cùng khẩu trang lên rồi để Lâm Lê đi về trước, chờ đến khi Lâm Lê đi rồi cô mới lên lút tới gara.

Trong Gara xe rất nhiều, nhưng cho dù là vậy cô vẫn liếc mắt một cái liền thấy được người đàn ông đứng trước xe Maserati.

Đôi tay người đàn ông bỏ vào túi quần tây, dáng người đĩnh đạc xốc, lưng thẳng tắp như là một cây thanh tùng.

Cô hô một hơi, chạy chậm qua.

Nghe được tiếng bước chân, Khương Kiên liền ngẩng đầu lên, đôi mắt đen có chút sắc thái khác thường.

Bên chỗ anh có người phụ nữ mang khẩu trang đang chạy tới, dù vậy vẫn có thể thấy được đôi mắt cong lên.

Cô chạy tới ngừng ở trước mặt Khương Kiên, ngữ điệu uyển chuyển mà hô một tiếng: "Ông xã ~"

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Ông xã giỏi nhất 3 ❀

Editor: Mút Chanh

Beta: Hà Mã

Tay Khương Kiên di chuyển, không cho Mạnh Thử Hàn sắc mặt tốt.

Anh xuy một tiếng: "Đây là ngày hôm qua em nói ở nhà chờ anh sao? Hả?"

Ngữ khí anh lạnh lùng, nhưng có tình một âm cuối lại nhiều thêm một chút thâm trầm, mang theo chút lạnh lẽo.

Mạnh Thử Hàn chột dạ, không dám nhìn Khương Kiên, liếm môi rồi duỗi tay ôm lấy cánh tay Khương Kiên.

Cô lắc lắc thật mạnh, dậm chân: "Anh tức giận sao?"

Khương Kiên lạnh lùng liếc nhìn Mạnh Thử Hàn một cái, không có bất cứ phản ứng nào rồi anh mở cửa xe bảo Mạnh Thử Hàn đi vào.

Cô ngồi vào trong xe, Khương Kiên liền mang cô rời đi, ban đầu vốn là cho rằng đi hoa viên Cảnh Lệ nhưng không nghĩ tới lại không phải.

Cô ngồi ở ghế sau nhích tới hỏi Khương Kiên: "Anh không về nhà sao?"

Khương Kiên: "Ba mẹ đi chơi trung thu rồi, không cần trở về."

Điều đó cũng khá tốt.

Mạnh Thử Hàn vẫn không thể thích ứng với việc sống chung cùng người lớn nên hiện tại nghe được không cần trở về, trong lòng vẫn là rất vui mừng.

Tới bên ngoài tiểu khu Cẩm Giang, Khương Kiên ngừng xe.

Đôi chân dài của Mạnh Thử Hàn bước ra khỏi xe, Khương Kiên nhìn qua kính chiếu hậu, cổ họng chuyển động.

Mạnh Thử Hàn mang khẩu trang lên, mỉm cười cùng chớp mắt, vẫy tay chào anh: "Ông xã, em về đây."

Khương Kiên không nhúc nhích, ngược lại mở cửa sổ xe ra.

Anh nhìn chăm chú, lạnh nhạt trong ánh mắt sáng lấp lánh, ẩn dấu đậm mực tự phụ ở bên trong.

Mạnh Thử Hàn thử thăm dò hai bước, Khương Kiên mỉm môi vẫn chăm chú nhìn cô, không nói gì.

Sắc mặt ngày càng lạnh hơn.

Mạnh Thử Hàn: "....."

Cô suy nghĩ, vẫn là lui trở về, trở lại bên xe Khương Kiên rồi thử thăm dò hỏi một câu: "Ông xã, cùng nhau ăn trung thu nha?"

Vừa dứt lời, liền thấy Khương Kiên giật giật môi phun ra hai chữ: "Không đi."

Mạnh Thử Hàn nhẹ nhàng thở ra.

Đôi mắt cô lại cong lên rồi vẫy vẫy tay với Khương Kiên: "Vây..... Gặp lại?"

Sắc mặt Khương Kiên ý vị không rõ, vẫn là nhìn chăm chăm cô không rời đi. Ánh mắt này tựa như có thể nhìn thấu lòng Mạnh Thử Hàn.

Cô thật sự là đoán không ra tâm tư của Khương Kiên.

Lúc cô đang muốn rời đi, đã đi được vài bước lại nghe được Khương Kiên ở trong xe phía sau có ý khụ một tiếng.

Mạnh Thử Hàn: "....."

Cô xoay người sang chỗ khác, Khương Kiên trầm mặt nói: "Như vậy thật không có thành ý? Mạnh Thử Hàn, em cũng chỉ mời anh một lần sao?"

"À?"

Khương Kiên tổng lời ít mà ý nhiều giải thích: "Một lần nữa lại mời anh."

Nói xong, ánh mắt anh nhìn bên cạnh, Mạnh Thử Hàn không nhìn thấy những ngón tay anh cong lên.

Nói như thế thật sự là không biết xấu hổ.....Anh ấy làm thế nào mà có thể nói ra những lời đó được cơ chứ!

Mạnh Thử Hàn nghe rõ ràng ý tứ Khương Kiên, thờ dãi lại đi trở về, ôm mặt mà nói một cách khoa trương: "Khương tổng, ngài có thể nể mặt em mà ở lại ăn trung thu không? Em chỉ có một mình trong Tết Trung Thu."

Thật là da mặt dày.

Khương Kiên liếm môi dưới, "ừ" một tiếng.

Khương Kiên lái xe vào bãi, Mạnh Thử Hàn liền ở bên ngoài tiểu khu chờ anh, cô vẫn đứng lại ở chỗ cũ nhắm mắt làm ngơ.

Không đến ba phút, Khương Kiên đã đi tới.

Dáng người cao ráo như cây thông, anh mặc tây trang lại nhiều thêm vài phần khí thế, nhìn về cô mà đi tới, bước chân trầm ổn trang trọng như thể người này không phải là người vừa mới chê bai kia mà là một người đàn ông thành thực.

"Đi thôi." Anh đi tới nói.

Mạnh Thử Hàn gật đầu đồng ý, mang theo Khương Kiên đi vào tiểu khu. Người đàn ông đi bên cạnh mình mang theo cảm giác thành thực áp bách khiến cô cảm thấy có chút khó chịu, liền kéo kéo khẩu trang.

Cô ngược mắt nhìn anh, khỏe môi không tự giác mà nâng lên.

Khuôn mặt người đàn ông này đúng là đẹp, mang theo một chút lạnh lùng cùng cao ngạo, không những không khiến cho người khác chán ghét ngược lại còn cảm thấy người đàn ông này nên như thế này.

Mạnh Thử Hàn thuê nhà ở lầu mười hai cho nên cần phải đi thang máy lên, hai người ở bên ngoài thang máy đợi trong chốc lát, nhìn nhau không nói gì.

Trong tiểu khu vốn dĩ cũng không có bao nhiêu người ở, thang máy cũng không có người.

Khương Kiên trước Mạnh Thử Hàn một bước đi vào, liếc mắt hỏi Mạnh Thử Hàn: "Lầu mấy?"

"Lầu mười hai."

Nút thang máy số "12" phát ra ánh sáng màu nhàn nhạt.

Cô dần dần nhớ tới, mỗi lần đều là cô tự mình trở về hoa viên Cảnh Lệ, Khương Kiên vẫn là lần đầu tiên đến nơi này.

Cũng không phải nói cô không thích Khương Kiên cùng người nhà anh, chỉ là một nữ minh tinh tuyến ba như cô còn bị bôi đen, không biết bị bao nhiêu anti-fan theo sau, nếu cả ngày ra vào tiểu khu biệt thự xa hoa, khó tránh khỏi sẽ bị người ta phát hiện.

Huống chi cái người này cùng cô ả hôn, còn là người ở trong giới đầu tư tiếng tăm lừng lẫy-Khương Kiên.

Nếu là thật sự bị tuồn ra, chỉ sợ toàn bộ Weibo đều bị oanh tạc đến tê liệt.

Huống hồ, ngay từ đầu khi kết hôn, cô đã nói với Khương Kiên rằng cô không thích người khác can thiệp vào chuyện riêng của cô.

Thang máy rất nhanh liền đến lầu mười hai.

Mạnh Thử Hàn tìm chìa khóa từ trong túi xách, mới vừa tìm được thì chiếc chìa khóa trong tay không nắm chắc liền rớt ra ngoài.

Cô xoay người lại nhặt, Khương Kiên cũng vừa lúc cúi xuống, tay hai người liền chạm vào nhau, cô như bị điện giật, nhặt chìa khóa xong lập tức liền rụt trở về.

Cô ngẩng đầu lên cười: "Cảm ơn."

Khương Kiên không nói chuyện, đứng ở thang máy chờ Mạnh Thử Hàn đi ra ngoài trước.

Mạnh Thử Hàn thuê nhà ở này không lớn lắm, hai phòng ngủ một phòng khách, ngẫu nhiên có lúc Lâm Lê lại muốn tới nơi này ở.

Cô mở cửa đi vào, Khương Kiên mắt nhìn thẳng rồi ngồi xuống một bên trên sofa, lấy điện thoại ra gửi tin nhắn.

Mạnh Thử Hàn tháo mũ xuống để lộ ra mái tóc quăn màu hạt dẻ. Cô đưa tay ra và nói với Khương Kiên: "Ông xã, anh uống nước sôi để nguội hay như thế nào?"

Khương Kiên đầu cũng không ngẩng: "Như thế nào cũng được."

Mạnh Thử Hàn rót cho anh một ly nước cam, Khương Kiên cũng không thích ăn ngọt, mặc dù cô cũng biết đến nhưng trong lòng lại muốn đùa anh một chút.

Quả nhiên, khi Khương Kiên nhìn đến ly nước cam, chân mày không dấu vết liền nhíu xuống.

Tuy nhiên Khương Kiên vẫn uống hai hớp rồi tiếp tục xử lý công việc.

Mạnh Thử Hàn cời giày ngồi vào bên cạnh anh, anh đang bận cho nên cô cũng không quấy rầy liền mang tai nghe nằm xem 《tốc độ sinh tử》.

Bộ phim này cô đã xem hơn mười lần nhưng chưa bao giờ cảm thấy chán.

Cô xem đến mê mẩn, bên tai truyền đến một hơi nóng làm cho cả người cô giật mình một cái, nghiêng đầu qua, bởi vì hai người cách nhau quá gần nên đôi môi cô lướt qua trên mặt Khương Kiên.

Mạnh Thử Hàn: "....."

..... May mắn là không có son môi.

Đôi mắt Khương Kiên nhắm lại, chỗ khuôn mặt cô ấy vừa mới đảo qua như là có chút nóng lại ngứa, không thể ngăn cản.

Đôi mắt Khương Kiên nheo lại, đem tai nghe của cô tháo ra

"Bây giờ là bốn giờ." Khương Kiên nói.

Cô phục hồi lại tinh thần rồi nhìn thời gian, từ trên sofa nhảy xuống dưới, mở tủ lạnh ra nhìn rồi trầm mặc một hồi lâu.

Mạnh Thử Hàn: "..... Anh có muốn ăn cơm hộp không?"

Khương Kiên liếc cô một cái, trong miệng nói câu "Sao cũng được", nhưng trên mặt rõ ràng liền tràn ngập ——

"Mạnh Thử Hàn em dám thử xem!"

"Không, anh muốn."

"Cơm hộp là cái gì, anh không ăn."

"Lại nói cơm hộp lần nữa thì anh sẽ đi chết đấy!"

Mạnh Thử Hàn trầm mặc một hồi lâu nhưng vẫn nhếch môi cười: "Khương tổng, em nói giỡn mà."

Ánh mắt sâu thẳm của Khương Kiên dừng lại ở trên người cô, trong mắt rõ ràng là hết thấy biểu tình. Anh ngồi ở trên sofa nhấp một ngụm nước cam rồi liếm môi dưới.

Anh kéo cả vạt ném tới một bên trên sofa.

Mặc dù bây giờ đã vào thu nhưng hai ngày này độ ẩm tăng lên, cô không mở điều hòa cho nên trong phòng có chút nóng.

Khương Kiên cởi hai nút áo liền lộ ra xương quai xanh.

Làn da trắng nõn cộng thêm xương quai xanh tinh xảo, tuy rằng Mạnh Thử Hàn không phải lần đầu tiên nhìn thấy nhưng nhìn lại mấy lần đều cảm thấy không chịu được loại dụ hoặc này.

Khi mặc quần áo nghiêm túc, Khương tổng là tổng tài cao ngạo.

Khi không mặc quần áo thì Khương tổng là..... Đại tai họa!

Mạnh Thử Hàn dời đi ánh mắt, không dám ở trước ngực Khương Kiên nhìn nhiều, cô lấy trứng gà trong tủ lạnh rồi lại suy nghĩ cô cùng Khương Kiên đã bao lâu không có gặp nhau?

Cô cầm trứng gà vào phòng bếp, mặt sưng sờ một chút, bẻ đầu ngón tay tính ra là suốt ba tháng, từ mùa hè đến mùa thu.

Khương Kiên trước khi đi nói là đi nước ngoài nói là công tác. Đầu tư cho phim của Trương Hòa Bình là Vương tổng cùng Lý tổng đầu tư. Cách đây không lâu mới về nước.

Cô cùng Khương Kiên gọi điện thoại không ít nhưng lần gặp mặt này vẫn là lần đầu tiên sau ba tháng.

Cuối cùng, Mạnh Thử Hàn mang hai chén mì trứng cà chua đến trước mặt Khương Kiên.

Mạnh Thử Hàn có chút chột dạ cười nói: "Khoảng thời gian trước vì quay 《 Thanh cốt 》 nên giảm béo, tủ lạnh không có gì ăn."

Ý chính là em thâm như vậy nên anh cũng đừng để ý, tùy tiện ăn chút đi.

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, đem tay áo sơ mi trắng xắn lên để lộ ra cánh tay trắng nõn. Mạnh Thử Hàn đỏ mặt nhìn, cô còn có thể nhìn thấy cơ bắp cùng gân xanh hơi hơi nhô lên.

Khương Kiên húp vào một ngụm nước lèo. Mạnh Thử Hàn biết hương vị mình nấu không tốt lắm nhưng sắc mặt Khương Kiên vẫn không đổi mà uống cho xong.

Ăn xong, Khương Kiên gác chiếc đũa xuống, ánh mắt như có như không dừng ở trên người Mạnh Thử Hàn còn đang húp nước.

Anh lại tiếp tục nhắc tới chuyện chưa kịp nói xong: "Hôm nay em có muốn giải thích một chút hay không?"

"Khụ khụ... khụ... khụ khụ khụ!" Mạnh Thử Hàn bị một câu nói này của Khương Kiên gây sợ tới mức đang uống nước thì bị nghẹn lại.

Khương Kiên ưu nhã lấy cho cô một ít khăn giấy.

Mạnh Thử Hàn sắc đến mức nước mắt đều chảy ra. Khương đại tổng tài cố tình không quan tâm tới, đôi mắt đen nhánh nhìn chằm chằm cô, nhìn nhiều đến nỗi khiến da đầu người khác tê dại.

Huống chi là cô đang chột dạ.

Cũng tại Lâm Lê không chịu nói sớm Lý tổng gì đó muốn làm bữa tiệc trung thu, cũng tại cô đã đáp ứng đi với Khương Kiên rồi mà chưa kịp giải thích.

Mắt của cô đảo qua một vòng, buông chén canh rồi hít mắt cười rộ lên, duỗi tay ôm lấy khuỷu tay Khương Kiên: "Ông xã, ông xã. Hôm nay anh tự mình tới hội quán Tân Hà tìm em sao?"

Khương Kiên hừ lạnh một tiếng, trên mặt vẫn là biểu tình không mặn không nhạt.

Anh quá hiểu Mạnh Thử Hàn mà. Chột dạ liền kêu ông xã, ngày thường kêu anh là Khương tổng, lúc tức giận kêu anh là Khương tiên sinh.

Mạnh Thử Hàn thấy chiêu này không có tác dụng với Khương Kiên liền trực tiếp áp chặt lên người Khương Kiên, ngực đè ở cánh tay Khương Kiên.

Hiện tại, anh chỉ mặc áo sơ mi lại bị khuôn ngực mềm mại của cô đè lên cánh tay, áo sơ mi kia chất vải hơi mỏng, tựa hồ cũng là vật có cũng được mà không có cũng được.

Cổ họng Khương Kiên vừa động, thân thể cũng liền cương cứng.

Cái người này thật là..... Yêu tinh!

"Ông xã, chúng ta đều ba tháng không gặp, anh cũng không thể vừa thấy mặt liền mắng em chứ!" Mạnh Thử Hàn làm nũng rồi liếm môi nói.

Khương Kiên bất đắc dĩ mà xoa nhẹ ấn đường của mình, ngón tay thon dài để ở ấn đường, yên lặng vài giây, anh duỗi tay trực tiếp đem Mạnh Thử Hàn ôm lên.

"Em tự mình tìm tới." Khương Kiên nhàn nhạt nói, trong giọng nói lộ ra một chút nhẩn nại.

Cô hít mắt cười rộ lên, hết như là một con hồ ly ăn vụng thành công, tay không an phận mà ở trên người Khương Kiên hành động.

Khương Kiên liền không khách khí đem cô ném trên sofa, cúi người xuống hôn lên đôi môi ngọt ngào, trần trọc không buông.

Cô cảm giác được nụ hôn dịu dàng dừng ở trên người cô có chút nóng này hấp tấp rồi lại triền miên, ôn nhu.

Khương Kiên, người đàn ông này, ngoài là lạnh nhạt cùng khiêm tốn nhưng một khi ở trên giường thì người đàn ông này như một người khác, liền sẽ lộ ra ôn nhu, lưu luyến đem bạn coi như trân bảo. Cho dù là một cái hôn cũng có thể làm cho bạn cả người đều không chịu nổi.

Xong việc thì trời đã tối đen.

Mạnh Thử Hàn kiệt sức nằm liệt trên sofa, Khương Kiên đem cô ôm vào phòng ngủ. Điện thoại sáng lên, là có người báo cho anh tin tức Thẩm Hi về nước, ánh mắt anh lạnh xuống mấy độ, cười lạnh một tiếng sau đó xóa tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Ông xã giỏi nhất 4 ❀

Editor: Mút Chanh

Beta: Hà Mã

Hôm sau, khi trời vừa mới sáng lên.

Ánh sáng ban mai nhạt phai ở nơi xa hòa quyện cùng ánh đèn mờ nhạt trong phòng.

Mạnh Thử Hàn nằm ở trên giường ưm một tiếng, đưa tay ôm lấy người bên cạnh.

Cô còn buồn ngủ, nửa tỉnh nửa mơ, lăm bằm không rõ, hỏi: "Trời đã sáng sao?"

Khương Kiên xoa ấn đường, liếc mắt nhìn cánh tay nhỏ kia đặt trên bụng mình.

Cánh tay mềm mại không xương trắng như ngọc, ở dưới ánh đèn nhàn nhạt càng thêm mê người.

Khương Kiên hơi đảo mắt, dừng ở trên cổ Mạnh Thử Hàn, trên cái cổ trắng nõn có vài vết mờ mờ ửng đỏ, hẳn là ấn ký tối hôm qua anh quá kịch liệt mà lưu lại.

Cô khẽ cử động, trước ngực hiện ra một cái khe rãnh thật sâu, anh đều có thể nhớ lại hai luồng mềm mại kia đến tột cùng có bao nhiêu tư vị.

Mới sáng sớm mà Khương Kiên cảm thấy có chút khát khô cổ họng.

Anh duỗi tay đem chăn ở trên người Mạnh Thử Hàn đắp lại, giọng anh khàn khàn như là bị bịt kín một tầng lá mỏng, anh thấp giọng nói một câu: "Em ngủ tiếp đi."

Khương Kiên rời giường. Bởi vì người đại diện của Mạnh Thử Hàn thường ở đây cho nên anh cũng không có lưu quần áo ở bên này. Anh đành phải sớm một chút trở về biệt thự, tắm rửa thay quần áo sau đó lại đến công ty.

Tối hôm qua lăn lộn đến muộn, thức dậy cũng rất sớm cho nên đến biệt thự rồi mới nhớ tới điện thoại quên cầm theo để ở trên giường Mạnh Thử Hàn.

Anh lấy điện thoại dự phòng, thay quần áo đến công ty trước, chờ giữa trưa lại đi tiểu khu Cẩm Giang lấy lại điện thoại, thuận tiện mang Mạnh Thử Hàn đi ăn cơm.

10 giờ sáng, trong nhà cho thuê lầu mười hai tiểu khu Cẩm Giang.

Mạnh Thử Hàn ngay lập tức cảm giác được cả người đau nhức, ở trên giường suốt một phút đồng hồ mới hồi phục lại.

Nghiêng người sờ sang ổ chăn bên cạnh đã sớm lạnh.

Trong ổ chăn lạnh như băng còn có vật gì đó hơi cộm lên, cô vừa lấy ra liền thấy điện thoại của Khương Kiên.

Khương Kiên luôn quen với việc không cài mật mã cho điện thoại cho nên Mạnh Thử Hàn nhanh chóng liền mở ra. Ánh sáng trên di động hiện lên khuôn mặt cô, cũng không biết là ánh sáng di động chiếu đến khiến sắc mặt cô trắng bệch hay là bị chọc tức nữa.

Điện thoại Khương Kiên có mấy tin nhắn chưa đọc.

Nhấn vào vừa lúc có thể nhìn thấy nửa tin: [Khương tổng, buổi tối có rảnh không, trong phòng tôi có.....]

!!!

Trong nháy mắt, Mạnh Thử Hàn đều cảm thấy ánh sáng chiếu vào mặt mình chỉ là màu xanh lá màu xanh lá.

Cô biết nhìn lên tin nhắn người khác là không tốt nhưng xem tin nhắn của chồng mình có tính là nhìn lên không nhỉ?

Cô mím môi rồi click mở tin nhắn, là dãy số xa lạ không có lưu tên.

Cô cũng xem hết tin nhắn này: [Khương tổng, buổi tối có rảnh không? Trong phòng tôi có một bất ngờ, đồ vật lớn 36D muốn cho Khương tổng nhìn xem. Khách sạn Hải Cách phòng 824, buổi tối 8 giờ, tôi chờ ngài, chúng ta dùng 36D thưởng lượng một chút về《 gấu trong lửa 》 đi!]

Trong lòng Mạnh Thử Hàn lâm vào một trận khó chịu. 36D nơi nào tới làm ra về lục liên yêu? 36D rất kiêu ngạo sao?

Cô 35C cũng tốt không kém!

Cô nheo mắt lại, sự chú ý đặt trên tên bộ phim ——《 gấu trong lửa 》.

Bộ phim này ban đầu được đầu tư bởi Tinh Quang. Vương tổng và Lý tổng chỉ là người đầu tư bên ngoài, chân chính bỏ tiền mới là Khương Kiên.

Nếu có thể lấy lòng được Khương Kiên thì có thể lấy được một vai diễn tốt, huống chi Khương Kiên lớn lên đẹp trai như vậy, người ta tình nguyện cũng đứng.

Điều này cũng khiến các nữ diễn viên ngo ngoe rục rịch.

Bộ phim này nữ chính là Trần Phi Tuyết do Trương Hòa Bình tự mình định ra, nhưng phía dưới còn một vài vai phụ chưa có chọn ra. Tất cả mọi người đều nhìn nhìn chăm chăm mấy cái vai phụ này.

Vị 36D này không biết từ đâu có được số điện thoại của Khương Kiên muốn thử một lần.

Mạnh Thử Hàn nhíu mày, càng nghĩ càng tức.

Ngón tay ở trên bàn phím mà gõ vài chữ, trả lời lại: [cảm ơn, 35C thực thỏa mãn tôi.]

Sau đó kéo dãy số vào danh sách đen, động tác liền mạch lưu loát.

Đinh Minh vốn dĩ không tính toán sẽ bồi dưỡng cô. Vì thế lúc thử vai cho《 gấu trong lửa 》vẫn là Lâm Lê bằng bất cứ giá nào mặt dày ở trong công ty xin được. Mạnh Thử Hàn thật sự thực quý trọng cơ hội này.

Cho nên khi nhìn đến loại dựa vào thủ đoạn không chính đáng khiến cô thực sự tức giận.

Có lẽ nguyên nhân lớn hơn nữa chính là..... Cái 36D này muốn câu dẫn ông xã của cô!

Cô nhìn thời gian, không thể ngủ tiếp liền xuống giường rửa mặt một phen.

11 giờ, cô nhận được tin nhắn từ điện thoại dự phòng của Khương Kiên, nhắn cô giữa trưa đi ăn cơm thuận tiện lấy luôn điện thoại.

Mạnh Thử Hàn cầm điện thoại cười lạnh một tiếng, cảm thấy hiện tại vẫn nên đi giải quyết sự kiện bất thường này.

Giữa trưa, Khương Kiên đứng giờ tới bên ngoài tiểu khu.

Cô cầm điện thoại đi xuống lầu, vẫn mặc trang phục vận động rộng thùng thình, không có trang điểm mang khẩu trang. Mặc dù mang khẩu trang có chút kỳ quái nhưng cũng không nhiều người có thể nhận ra được cô là người bị bôi đen trên mạng Mạnh Thử Hàn.

Một chiếc Maserati dừng ở bên ngoài tiểu khu, cửa sổ xe mở một phần ba, xa xa liền nhìn thấy hai mắt Khương Kiên xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn cô.

Một khắc đó, trong đầu cô liền nhảy ra một cái biểu tình —— âm thầm quan sát

Mạnh Thử Hàn vài bước liền đi qua, muốn ngồi vào ghế phụ cạnh Khương Kiên nhưng nghĩ lại liền ngồi vào ghế sau.

Đôi mắt hẹp dài của Khương Kiên liếc về phía cô, không tự giác mà nheo lại một chút, anh kéo kéo cà vạt, lên tiếng: "Điện thoại đâu?"

Mạnh Thử Hàn ngồi ở ghế sau, run chân nhưng vẫn chưa đưa.

Cô tháo khẩu trang ra để lộ khuôn mặt xinh đẹp không trang điểm. Nhưng làn da vẫn trắng như sứ, tuy rằng nói đã hai mươi bảy nhưng làn da vẫn là phần nổi, mềm mại ra nước.

Khương Kiên nhíu mày, giọng hạ xuống: "Điện thoại."

Lúc này Mạnh Thử Hàn mới đem điện thoại lấy ra, hừ một tiếng: "Khương tiên sinh, ngài có muốn giải thích với tôi hay không?" Ngón tay gõ trên màn hình điện thoại, tiếp tục nói: " ví dụ như nói về 36D chẳng hạn."

Đôi mắt Khương Kiên đen nhánh sâu thẳm xuất hiện một tia khó hiểu, bất quá một tầng ý vị này thực nhanh liền tan đi, toàn thân lộ ra tự phụ cùng nội liễm cùng ngày thường giống nhau như đúc.

"Đừng nháo."

Mạnh Thử Hàn nhướn mày, mở cửa xuống xe, Khương Kiên cảm thấy phụ nữ nháo lên thật đúng là làm người khác đau đầu. Anh cũng xuống xe giữ chặt tay Mạnh Thử Hàn, đem cô ôm vào trong lòng ngực.

Cô đánh vào cơ ngực Khương Kiên bang bang, tay có chút đau: "Anh..... Anh muốn đau chết em sao? Khương tiên sinh ngài cũng thật là tàn nhẫn. Đêm qua còn cùng chung chăn gối, hôm nay liền vô tình!"

Ánh mắt Khương Kiên trầm xuống.

Anh đem Mạnh Thử Hàn để ở bên cạnh xe, hơi thở áp bức bao phủ xung quanh. Khương Kiên đoạt điện thoại trong tay cô, tin nhắn bên trong trống rỗng cái gì cũng không có.

Mạnh Thử Hàn hừ một tiếng, thừa dịp thời gian này tránh thoát khỏi Khương Kiên, cô lui ra phía sau vài bước, nóng nảy mà xoa đầu tóc mình.

Mu bàn tay cô ở phía sau: "Tôi không phải ghen, Khương tiên sinh. Tôi chỉ là tức giận, người khác cầu vai diễn đều cầu đến ngài, còn gửi cái tin nhắn mập mờ này khiến tôi không thoải mái!"

Khương Kiên liền từ từ hiểu được đầu đuôi câu chuyện. Đại khái là có người nhắn tin cho anh, khiến người phụ nữ trước mặt thành ra như vậy.

Lông mày và đôi mắt lạnh lùng của Mạnh Thử Hàn nhấn lại, như thế làm Khương Kiên nhớ tới khi cô còn trẻ còn hơn cả bây giờ.

Khương Kiên khẽ nhếch môi, nhàn nhạt lên tiếng: "Không đi ăn cơm cũng được, chính em tự trở về."

Ngón tay anh thon dài mở cửa xe không chút do dự liền lái xe..... Đi rồi.

Mạnh Thử Hàn: "....."

Hít một ngụm khí xe mới mẻ.

Cái này là thái độ của ông xã sao? Mạnh Thử Hàn nghiêng răng nghiêng lợi, cuối cùng quyết định đi ăn lẩu.

Một người ăn lẩu khó tránh khỏi tịch mịch, cô còn gọi Lâm Lê tới.

Lâm Lê tự mang theo bia và sữa chua đến cho Mạnh Thử Hàn. Mạnh Thử Hàn hút một ngụm sữa chua, nghẹn khuất trong lòng cuối cùng cũng tiêu tan bớt.

Lâm Lê từ trong túi xách lấy ra một phần kịch bản ném cho Mạnh Thử Hàn: "Này, đây là kịch bản phân đoạn trong《 gấu trong lửa 》, ngày 15 tháng sau đi thử vai."

Mạnh Thử Hàn đem nắm hương vừa mới nấu xong ăn luôn, gấp không chờ nổi mà lấy kịch bản tới xem.

Cái kịch bản này là về đề tài thanh xuân vườn trường. Nữ chính khi còn nhỏ đã trải qua một trận hoả hoạn, cha mẹ đều ở trận hỏa hoạn kia mà bỏ mình. Cô tuy rằng là được cứu trợ nhưng trên mặt lại bị bỏng.

Nữ chính buổi tối mỗi ngày đều sẽ gặp ác mộng, ban ngày ở trong trường học sẽ bị bạn học xa lánh. Duy nhất an ủi cô chỉ có một con gấu bông. Ở cuối kịch bản, trường học đã xảy ra một trận hỏa hoạn, một bạn học thường bắt nạt cô bị lửa lớn không thể ra được nên cô vọt vào biển lửa đi cứu người nhưng chính mình lại mắc kẹt trong lửa, cuối cùng cô nhìn thấy là con gấu của mình.

Nữ phụ là bạn thân của nữ chính là nhân vật Mạnh Thử Hàn muốn tranh thủ, một nhân vật mâu thuẫn mà lại phức tạp. Bất đồng với nữ chính thiện lương chính nghĩa, nhân vật này bắt đầu là thật sự đau lòng cho nữ chính hơn nữa còn muốn che chở cho cô ấy, nhưng sau đó lúc nữ chính bị bắt nạt, cô lại khiếp đảm không dám đi qua thậm chí còn muốn cùng nữ chính phân rõ ranh giới.

Xem xong kịch bản, Mạnh Thử Hàn hít một hơi thật sâu.

Cô muốn, cô rất muốn nhân vật này.

"Em sẽ đi. Lê tỷ chị là heo sao? Chị chờ cho em chút với chứ!" Cô cúi đầu liền nhìn thấy trong chén Lâm Lê chất đầy thịt.

Lâm Lê nuốt xuống, cười hi hi chỉ vào trong nồi: "Cũng đừng nói chị khát khe em, em xem, rau xanh chị đều cho em."

"Tim của chị là gì vậy? Lê tỷ, em đều gầy thành khung xương rồi."

Lâm Lê mặt tròn trĩnh, một bên ăn thịt một bên lấy điện thoại mở ra Weibo, lẩm bẩm: "Một ngày không dạo Weibo thật là không thoải mái, để cho em tới nhìn xem hôm nay lại có bất quái gì....."

Ánh mắt đầu tiên khi mở ra hot search, Lâm Lê: "?"

Ánh mắt thứ hai: ""!""

Cô quên không nhai miếng thịt trong miệng, biểu tình hoảng hốt, ở vị trí số 1 hotsearch trên weibo, đập vào trong mắt chính là một cái video.

Cô nhìn chằm chằm vào dòng chữ: [Nữ minh tinh họ Mạnh vì vai diễn mà tiếp thu quy tắc ngầm, thân thiết bị Khương tổng của Tinh Quang đóng sầm cửa mà đi]

Lâm Lê run rẩy dùng ngón tay click mở video, còn không quên dùng dư quang liếc liếc nhìn Mạnh Thử Hàn đang rầu rĩ không vui gặm rau xanh.

Video bắt đầu từ khi Mạnh Thử Hàn tiến vào trong xe Khương Kiên, không đến ba phút liền xuống xe, trong video Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn tựa hồ là nổi lên tranh chấp, cuối cùng kết thúc là Khương Kiên đóng cửa lái xe mà đi.

Lâm Lê sau khi xem xong, điện thoại "Xoạch" một tiếng rơi trên trên bàn.

Lâm Lê giương mắt nhìn Mạnh Thử Hàn, muốn nói rồi lại thôi: "....."

Mạnh Thử Hàn nhướng mày: "?"

Lâm Lê kéo ghế ra, sức lực hoa lão đại mới ngăn chặn chính mình ngo ngoe rục rịch, muốn đá chân.

Lâm Lê: "Em thật là, một ngày không gặp rắc rối liền không thoải mái có phải hay không?"

Mạnh Thử Hàn: "Hả???"

Một phút sau khi xem xong hot search, Mạnh Thử Hàn.....

"Cái video này cắt nối biên tập quá! Lúc ấy rõ ràng chính là em ném sắc mặt tới Khương tổng!"

Hô, em còn kiêu ngạo đúng không?

"Bây giờ em muốn bò giường sao? Em bò cũng được, em đi bò lên giường Khương Kiên làm gì? Em không biết Khương Kiên là người nào sao?" Lâm

Lê hận sắt không thành thép, cảm thấy thập phần đau lòng: "Đừng nói là giường, nếu có thể ở bên người anh ta nhìn thấy phụ nữ nào, chị liền chịu thua. Em có thể tự mình hiểu lấy hay không?"

Mạnh Thử Hàn mấp máy môi nhưng không thể phản bác.

"Em nhìn nhìn lại cái hot search này đi, Khương tổng Mạnh Thử Hàn hừ hừ thực thực không hợp, nữ minh tinh họ Mạnh quy tắc ngầm thất bại..... Tê, chỉ riêng điểm này cũng đủ bôi đen em cả đời!"

Mạnh Thử Hàn click mở bình luận phía dưới, chỉ vào trong đó một cái nói: "Lê tỷ, chị xem này, cô ấy nói em cùng Khương tổng còn rất xứng."

"Cái này, cái này còn viết ra Khương tổng OS: nữ nhân đáng chết, thế nhưng cực kỳ khó chơi, ha ha ha ha ha ha ha."

Cuối cùng Mạnh Thử Hàn đưa ra một cái kết luận: "Lần này cư dân mạng thực ưu tú."

Ánh mắt Lâm Lê không thể giải thích được: "Em..... Cũng ưu tú."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Ông xã giỏi nhất 5 ❀

Editor: Mút Chanh

Tòa cao ốc Đầu tư Tỉnh Quang.

Trên lầu ba mươi hai, đôi tay Khương Kiên để ở túi quần trầm mặc hồi lâu mới quay mặt lại.

Trợ lý đem chuyện bị quay trộm hôm nay hơn nữa còn chuyện lên hotsearch nói cho anh nghe.

Khương tổng ừ rừ không nói gì, từ trên lầu ba mươi hai quan sát toàn bộ thành phố Lâm Sơn.

Hồi lâu, anh mới xoay người lại, trợ lý Lưu theo Khương Kiên nhiều năm như vậy cho nên biết tổng tài nhà mình không thích phụ nữ tự mình làm chủ mà bỏ lên giường, huống chi là bị paparazzi chụp được.

Trợ lý Lưu: "Khương tổng, có cần an bài Mạnh Thử Hàn tiểu thư một chút hay không?"

Nếu an bài xuống tiền đồ của Mạnh Thử Hàn xem như cũng xong rồi, Tỉnh Quang muốn phong sát ai liền đại biểu không có đạo diễn nào dám muốn, Đinh Minh cũng không có lá gan muốn bồi dưỡng.

Tuy nhiên cũng đúng, Mạnh Thử Hàn bị bôi đen đầy người cũng sớm nên bị giới giải trí đào thải rồi.

Khương Kiên lúc này mới xoay người lại, mặt mày lãnh đạm, đôi mắt đen nhánh thâm thúy mang theo vài phần tự phụ ẩn giấu.

Anh nhếch môi, lãnh đạm mà liếc trợ lý Lưu: "Nhiều chuyện."

Trợ lý Lưu: "?"

Khương Kiên ngồi vào ghế, ngón tay nhẹ nhàng đặt ở trên bàn, anh nhíu mày: "Lúc phụ nữ tức giận đừng quấy rầy cô ấy, nên để cô ấy bình tĩnh một chút."

Trợ lý Lưu: "?"

Như thế nào liền bỗng nhiên nói tới phụ nữ rồi?

Trợ lý Lưu cũng biết Khương Kiên không thích lặp lại nhiều lời, anh lại hỏi vấn đề khác: "Chuyện trên hotsearch..... Yêu cầu xóa bỏ sao?"

"Bỏ."

Trợ lý Lưu được lệnh lập tức liền đi đến bộ phận quan hệ xã hội xử lý chuyện này.

...

Lâm Lê đang vì hot search bất thành linh mà buồn rầu, trên mạng lại nhắc lên một đợt bôi đen Mạnh Thử Hàn.

Cô đã đủ đau đầu rồi, quay đầu lại thì nhìn thấy chính chủ ngồi ở trên sofa xem kịch bản.

Phục hồi lại tinh thần, giám đốc Ngô của Đình Minh lại gọi điện thoại qua đây.

Lâm Lê vì không muốn ảnh hưởng đến Mạnh Thử Hàn cho nên đóng lại cửa phòng, lúc này mới nhận điện thoại.

Giám đốc Ngô đang há hốc mồm ở trong điện thoại: "Lâm Lê!!! Cô nhìn xem Mạnh Thử Hàn làm được chuyện tốt gì rồi! Đắc tội với Khương tông, Đình Minh chúng ta còn có thể có chỗ đứng trong giới sao?"

"Cô nói cho tôi nghe một chút xem đến tột cùng chuyện của Mạnh Thử Hàn là như thế nào?"

"Về sau còn nghĩ muốn có tài nguyên sao? Tức chết tôi rồi."

Giám đốc Ngô nổi trận lôi đình, thanh âm bén nhọn đâm vào làm máng nhĩ có chút đau, Lâm Lê nhẹ ách một tiếng, tròn tròn mắt.

Giọng nói của cô cung kính mà trả lời: "Vâng, tôi sẽ suy nghĩ biện pháp, giám đốc Ngô bảo trọng thân thể, Tiểu Hàn cũng biết sai rồi, đang ngồi ở nhà sám hối đây."

Ở trong phòng, cô treo điện thoại, đau đầu muốn mệnh liên mở Weibo ra xem có biện pháp nào không.

Mở ra hot search, há???

Hot search đâu?!

Trước đó hai phút hotsearch còn thảo luận về Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên, qua hai phút liền không có sao?

Lâm Lê mở to hai mắt tìm kiếm cùng lục soát Weibo, tìm kiếm về Mạnh Thử Hàn lại soát ra một đồng chuyện bôi đen cô.

Nhưng lục soát Khương Kiên lại sạch sẽ vô cùng, chỉ có Weibo hình như không có dùng qua.

Tuy nhiên Lâm Lê thực nhanh liền suy nghĩ cẩn thận, vai chính trong chuyện này không chỉ có một người là Mạnh Thử Hàn mà còn có cả Khương Kiên của Đầu Tư Tỉnh Quang.

Khương Kiên ngay cả lộ diện cũng có chút kháng cự, huống chi là loại hot search này, tuy nhiên Lâm Lê cũng bắt đầu lo lắng liệu Khương Kiên sẽ không phong sát Mạnh Thử Hàn chứ?

Lại nhìn thấy nghệ sĩ nhà mình quơ chân múa tay ngồi ở bên ngoài xem kịch bản, đầu Lâm Lê càng đau hơn.

Buổi tối, Mạnh Thử Hàn xem xong kịch bản, đánh giá lúc này người đàn ông đều sẽ gọi điện thoại cho cô để nhận sai, kết quả lấy điện thoại ra chỉ nhìn thấy một cái tin nhắn tổng đài được gửi đến.

?

Lâm Lê đã đi công ty xử lý chuyện của cô cho nên cũng không ở trong phòng, cô liền trực tiếp gọi điện thoại cho Khương Kiên.

Khương Kiên cũng thực nhanh mà bắt máy, không nói gì, Mạnh Thử Hàn tức giận đến ngứa răng.

"Khương tiên sinh, tôi gọi lộn số." Mạnh Thử Hàn nghiêng răng nghiêng lợi mà nói.

Giọng Khương Kiên trầm thấp vang lên, còn có âm thanh bàn phím, anh trả lời: "Vậy em cứ bình tĩnh, không cần gọi điện thoại cho anh."

Sau đó cúp máy.

Mạnh Thử Hàn dùng hết sức lực toàn thân mới không chế được cảm xúc của chính mình, trong đầu tự dưng lại xuất hiện biểu tình trào phúng của Khương Kiên.

Kết hôn đã ba năm, lúc trước thời điểm kết hôn tuy rằng cũng không có nhiều tình cảm thâm hậu nhưng nước chảy thành sông, trai lớn cưới vợ gái lớn gả chồng tự nhiên hình thành kết quả, nhưng tính tình Khương Kiên lãnh đạm, cô cảm thấy chính mình có thể nhin trong ba năm nay quả thực là kỳ tích.

Cô có đôi khi cũng không dám tin tưởng cái loại thiên chi kiêu tử này như Khương Kiên, nếu là lúc trước không thích cô vậy cùng với cô-người bị bôi đen trên mạng kết hôn làm cái gì?

Ngột ngạt sao?

Có lẽ do có quá nhiều tiền liền phải cho chính mình chút vui vẻ.

Trận chiến tranh lạnh này vẫn luôn kéo dài vài ngày, theo lý thuyết hai người hơn mười hai mươi ngày không gặp mặt nói chuyện phiếm cũng thực bình

thường, nhưng lúc này đây, trong lòng Mạnh Thử Hàn lại chính là phiền.

Mà Lâm Lê lo lắng Khương Kiên đối với Mạnh Thử Hàn sẽ có điều động, vậy mà chuyện gì cũng không có phát sinh, chuyện này giống như là chưa có phát sinh, an an tĩnh tĩnh mà đi qua.

Sau Quốc khánh là đến ngày thử vai cho bộ phim《 gấu trong lửa 》.

Địa điểm thử vai đã được quyết định ở khách sạn Kim Hải Đường.

Mạnh Thử Hàn thức dậy thật sớm,hít một ngụm không khí sáng sớm mới mẻ, nhập vào hơi thở chính là hương vị của bánh quây.

Tiểu khu Cẩm Giang vốn dĩ rất xa cho nên người thuê nhà ở chỗ này cũng không nhiều lắm, sáu bảy giờ sáng càng thêm yên tĩnh, rộn ràng nhốn nháo chỉ có mấy lão nhân già cùng nhau tản bộ.

Cô trang điểm nhẹ, chờ đến tám giờ đứng liền ra cửa, Lâm Lê đã cho xe taxi tới cùng cô hội họp.

Hai người một đường đi tới khách sạn lớn Kim Hải Đường.

Hôm nay người thử vai rất nhiều, tuy nhiên phần lớn đều là diễn viên tốt ở giới giải trí ví dụ như Mộ Châu của Đinh Minh.

Cũng không biết như thế nào mà Từ Kiều Kiều chọc giận vị Vương tổng kia khiến ông rất không cao hứng, cơ hội thử vai đều không có được, vốn dĩ lúc trước Đinh Minh muốn đem người thay thế Mạnh Thử Hàn, kết quả trong lúc nhất thời không tìm được người thích hợp cho nên lại tiện nghi cho Mạnh Thử Hàn.

Xuống xe taxi liền nhìn thấy xe bảo mẫu của Đinh Minh đi tới.

Mạnh Thử Hàn dùng cánh tay đỡ một cái vào Lâm Lê: "Aida, chị chừng nào thì cho em một chiếc trở về? Em cả ngày đều tự đón xe cũng quá là phân biệt đi."

Lâm Lê liếc mắt một cái: "Xem em chừng nào thì có thể vì công ty kiếm lợi nhuận đi, em nhìn Mộ Châu người ta xem xuất đạo một năm cũng đã được xưng là nữ thần phim thanh xuân, còn em?"

Mạnh Thử Hàn: "Còn có thể là gì nữa, nữ vương bị bôi đen."

Cô ngựa quen đường cũ cũng không chút nào để ý, trên xe bảo mẫu của Đinh Minh, Mộ Châu mặc một thân váy màu tím nhạt, dầm lên giày cao gót tám centimet chậm rãi bước xuống xe, nhìn thấy Mạnh Thử Hàn liền mỉm mỉm cười.

Tóc đen nhánh dài đến eo giống như thác nước đen từ trên núi chảy xuống, tóc mái trên trán hơi mỏng giúp cô trông có vẻ ngoan ngoãn đáng yêu, mặc dù đã 24-25 tuổi nhưng cũng như là cô gái ngây ngô bước ra từ vườn trường.

Đặc biệt là vòng eo thon nhỏ không đủ nắm tay, bị váy phác hoạ ra tới đặc biệt câu dẫn người.

Mạnh Thử Hàn liếm môi dưới, "Quay đầu lại hỏi một chút xem vòng eo thon nhỏ của Mộ Châu như thế nào luyện ra được."

Đang nói thì chính chủ liền đi về phía cô.

Mộ Châu giờ lên khéo léo tươi cười, "Chị Thử hàn, cùng nhau đi vào nhé?"

"Được." Mạnh Thử Hàn đáp ứng liền cùng Mộ Châu sóng vai đi vào.

Tuy nói rằng Mạnh Thử Hàn cùng Mộ Châu tới không quá muộn, nhưng mà đã có rất nhiều người tới rồi,các công ty lớn như Đinh Minh, Vạn Thịnh, Đây Sao đều có người tới, chủ yếu đều muốn dựa vào vai diễn này để tỏa sáng một chút.

Mấy nhân viên công tác ở đoàn phim đã phát bảng số cho mọi người, một lát liền dựa theo trình tự đi vào thử vai.

Mạnh Thử Hàn bốc được chính là số 32, Mộ Châu bốc được chính là số 31.

Mộ Châu nghiêng đầu tới hỏi Mạnh Thử Hàn: "Chị Thử Hàn, chị muốn thử nhân vật nào?"

Mạnh Thử Hàn không tính toán gấu diêm, "Tô Nhân."

Tô Nhân chính là bạn thân của nữ chính Triệu Hiểu Hiểu.

Mộ Châu cong mắt cười rộ lên: "Vừa lúc, em cũng muốn thử nhân vật này."

Có nữ diễn viên ở phía sau đi lại đây, ngồi ở phía sau Mạnh Thử Hàn chính là nữ diễn viên của Vạn Thịnh Trần Toa.

Ánh mắt đầu tiên khi Mạnh Thử Hàn nhìn thấy Trần Toa chỉ còn lại có..... Ngực của cô ấy.

Thật sự là quá câu dẫn người, Mạnh Thử Hàn nhìn chăm chăm ngực người ta một hồi lâu, nhìn đến khi Trần Toa có chút ngưng ngưng.

"Mạnh tiểu thư?" Trần Toa mở miệng hô một tiếng.

Mạnh Thử Hàn từ ngực người ta nhẹ hừ một chút, "Trần tiểu thư, thứ cho tôi nói thẳng, ngực này của cô..... cỡ bao nhiêu vậy?"

Trần Toa đỏ mặt lên, Mộ Châu cũng có chút hơi xấu hổ liền kéo góc áo Mạnh Thử Hàn.

Trần Toa có chút ngưng, trả lời Mạnh Thử Hàn: "Cũng liền.....36d."

"Ngực tốt."

Giọng nói của cô nhàn nhạt mà cảm khái một câu, đuôi lông mày hơi hơi động, 36d ngực tốt, giới giải trí không được vài người.

Mộ Châu đề thấp thanh âm hỏi: "Chị Thử Hàn, chị đây là làm gì vậy!"

"Không, nhầm chán nên tùy tiện tâm sự thôi."

"....." Vậy chị cũng thực không biết cách nói chuyện.

Phía trước diễn viên đã bắt đầu đi vào thử vai, Mộ Châu đi vệ sinh, Mạnh Thử Hàn ngồi trong chốc lát cũng đi vệ sinh.

Hành lang cuối của khách sạn Kim Hải Đường chính là nhà vệ sinh, giày cao gót dừng ở trên thảm không có phát ra thanh âm.

Còn chưa vào nhà vệ sinh, cô liền nghe được có người ở bên trong nói ——

"Cô có nhìn thấy Mạnh Thử Hàn không? Máy ngày hôm trước mới vừa leo lên hot search bị Khương tổng cự tuyệt, bây giờ còn có mặt mũi tới thử vai sao?"

Tiếng nước rửa tay vang lên, Mạnh Thử Hàn ngừng ở cửa toilet.

Một người phụ nữ khác âm dương quái khí mà trào phúng: "Ai nói không phải đâu, bất quá tôi còn rất bội phục Mạnh Thử Hàn."

"Cô bội phục cô ta? Bội phục cô ta cái gì?"

"Còn có thể là cái gì, tìm bị bôi đen còn có thể tại giới giải trí hỗn đi xuống, nếu là tôi, đã sớm rời khỏi giới trở về trồng trọt rồi."

Hai người phụ nữ từ toilet đi ra vừa lúc đụng phải Mạnh Thử Hàn ở bên ngoài liền thập phần xấu hổ.

Mạnh Thử Hàn cười nhạo một tiếng, "Phần mộ tổ tiên nhà cô có thành ruộng thì tôi cũng sẽ không về nhà trồng trọt đâu, thế nhưng cô có thể thay tôi. Tiếp tục đi!"

Nữ diễn viên sắc mặt biến đổi: "Cô!"

Mặt khác một vị cũng không muốn gây chuyện lôi kéo cô ta rời đi, lúc đi trong miệng còn lẩm nhẩm: "Loại không sạch sẽ này chỉ biết dựa vào trên giường, cô phản ứng với cô ấy làm gì, chớ chọc giận chính mình."

Mạnh Thử Hàn tròn trắng mắt, xoay giày cao gót bước vào toilet.

Cô ở toilet không có nhìn thấy Mộ Châu, đại khái đi toilet chỉ là một cái nguy trang mà thôi.

Cô cũng không có thói quen nghe trộm cũng như quần chuyện riêng tư người khác, đang muốn trở về liền nghe được hành lang bên ngoài nhà vệ sinh truyền ra giọng nói.

Giọng Mộ Châu truyền đến: "Lý tổng, trong chốc lát thử vai xong cùng em đi ăn một bữa cơm được chứ?"

Mạnh Thử Hàn ách một tiếng, theo bản năng liền tránh đi.

Bên tai truyền đến Lý tổng nói một câu: "Châu Châu, không được đâu, Khương tổng từ trước đến nay mặc kệ này kia, lần này không biết như thế nào liền tự mình lại đây xem thử vai, cho nên chúng ta vẫn là tránh gặp mặt. Buổi tối gọi điện thoại cho em được không?"

!

Trong lòng Mạnh Thử Hàn nhảy dựng lên, ý của Lý tổng chính là..... Khương Kiên tới xem các cô thử vai sao

Bạn đang đọc truyện *Khuông Tiễn Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Ông xã giỏi nhất 6 ❀

Editor: Mút Chanh

Ở bên ngoài phòng thử vai, Mạnh Thử Hàn dậm dậm chân.

Khương Kiên luôn luôn chỉ lo đầu tư như thế nào hiện tại còn tới xem thử vai? Không phải là vì 36d chứ?

Chỉ là một cái chớp mắt, Mạnh Thử Hàn liền phủ quyết, cái tin nhắn kia đều đã bị cô xóa rồi mà.

Người phía trước thử vai thực nhanh liền xong rồi, trên khuôn mặt nữ diễn viên kia dị sắc rực rỡ, trong lòng Mạnh Thử Hàn cũng không có để tâm.

Thực mau liền đến số 31, là Mộ Châu.

Hôm trước Mộ Châu cũng đúng lúc trở về, cùng cô ấy trở về còn có Lý tổng.

Mộ Châu vào trong phòng thử vai, Trần Toa ở phía sau cô nhỏ giọng cười nhạo một tiếng: "Tại giới giải trí hỗn độn này rất ít người sạch sẽ."

Mạnh Thử Hàn nhấc tay..... Sau đó lại thả xuống.

Tại giới giải trí hỗn độn này, cô Mạnh Thử Hàn không biết xấu hổ mà nói một câu: cô sạch sẽ không hề dơ! Nhưng nghĩ lại bị trên mạng bôi đen như vậy cho nên lời nói này tựa hồ quá không đáng tin tưởng.

Mười lăm phút sau, Mộ Châu bước ra, tóc đen tựa như thác nước một tia cũng không loạn, khoe môi mang theo tươi cười khoe léo cùng ưu nhã.

Mộ Châu đi tới nói với Mạnh Thử Hàn: "Chị Thử Hàn, đến lượt chị rồi."

"Ừ."

Mạnh Thử Hàn cầm bảng số trong tay đi đến cửa phòng thử vai rồi đem bảng số trả lại cho nhân viên công tác, lúc này mới đẩy cửa đi vào.

Cô vừa vào cửa, ánh mắt đầu tiên liền nhìn thấy được Khương Kiên.

Anh mặc một thân tây trang đen ngồi giữa mọi người, mặt mày lạnh lùng ngồi bất chéo chân lên, ánh mắt không có nhìn bất luận ai nhưng đôi mắt hẹp dài kia lộ ra một chút không kiên nhẫn.

Cũng không trách ánh mắt đầu tiên của Mạnh Thử Hàn dù bên trong nhiều người như vậy vẫn nhìn thấy được Khương Kiên, chủ yếu là do khí chất xuất chúng của anh, tương mạo xuất chúng lại ngồi ở vị trí chính giữa giống như chúng tinh phùng nguyệt *, rất khó để người khác không chú ý đến.

* Chúng tinh phùng nguyệt - 众星捧月 (đại loại là những vì sao tôn lên ánh trăng, giống như một đám người vây quanh ủng hộ một ai đó mà họ tôn kính quý trọng)

Sắc mặt Trương Hòa Bình ngồi bên cạnh anh cũng không tốt cho lắm.

Mạnh Thử Hàn đi vào, giày cao gót dừng ở trên sàn nhà phát ra động tĩnh nhẹ nhàng.

Lúc này Khương Kiên mới động đậy, đôi mắt nhìn đến sườn mặt của Mạnh Thử Hàn.

Mạnh Thử Hàn trộm cho anh một cái xem thường.

Cô đi đến vị trí trống trước mặt mọi người, ngồi ở bên cạnh Trương Hòa Bình là phó đạo diễn Lưu mắt đang nhìn tư liệu: "Mạnh Thử Hàn?"

Mạnh Thử Hàn cúi cung đáp lời, "Tôi là nghệ sĩ dưới trướng của Đình Minh - Mạnh Thử Hàn, muốn thử vai Tô Nhân."

"Toàn mạng bôi đen....."phó đạo diễn Lưu một mình lẩm bẩm một câu, bởi vì không gian có chút nhỏ cho nên mặc dù giọng nói không lớn cho lắm nhưng cũng có người nghe thấy được mà cười trộm.

Lúc này Trương Hòa Bình mới giương mắt nhìn lên.

Khương Kiên nhíu mày, dùng đôi mắt lạnh liếc phó đạo diễn Lưu một cái rồi mở miệng nói: "Còn không bắt đầu?"

Phó đạo diễn Lưu bối rối, vị Khương tổng này từ khi tiến vào liền không nói chuyện qua, hiện tại bỗng nhiên mở miệng còn có chút khiến người khác sợ

hải.

Phó đạo diễn Lưu mở miệng: "Mạnh Thử Hàn..... Diễn đoạn ngắn Tô Nhân ngăn cản Triệu Hiểu Hiểu nhập vào đám cháy cứu người, có thể chứ?"

Mạnh Thử Hàn lộ ra tươi cười nói: "Có thể."

Tô Nhân là một nhân vật phức tạp, nhất gan cùng khiếp nhược, chỗ bùng nổ nhất của cô chính là đoạn lúc Triệu Hiểu Hiểu nhập vào đám cháy đi cứu người.

Mạnh Thử Hàn nâng nâng mí mắt, lui ra sau một bước nhỏ, đôi mắt cô liền đỏ lên hàm chứa nước mắt nhưng không có khóc ra chỉ là cắn chặt môi dưới, nhỏ giọng mà hô lên một tiếng: "Hiểu Hiểu, đừng đi....."

Giọng nói run rẩy dường như có một loại thống khổ cùng ẩn nhẫn chứa đựng trong đó.

Trương Hòa Bình đang uể oải không vui cũng ngẩng đầu lên, nhìn người con gái trước mắt vẫn luôn run rẩy nhỏ giọng kêu gọi đang siết chặt góc áo của bản thân.

Đây là diễn viên duy nhất trong nhiều người đến thử vai làm ông cảm giác được có chút mới mẻ.

Qua ba mươi giây, người con gái vừa mới còn yếu đuối co rúm lại bỗng nhiên lên tiếng, nhìn thấy bên trong đám cháy chỉ có một người đi ra, cô kích động kêu lên: "Cầu xin mấy người quay lại, cầu xin mấy người mang Hiểu Hiểu ra giúp tôi!"

Thử vai xong, cuối cùng Trương Hòa Bình cũng có chút hứng thú.

Mạnh Thử Hàn lau nước mắt như hạt châu liền nói với mọi người ở đây một câu: "Cảm ơn."

Phó đạo diễn Lưu mở miệng: "Được rồi, cô đi về trước chờ thông báo....."

Lời phó đạo diễn Lưu còn chưa có nói xong, đã nhìn thấy Trương Hòa Bình lấy kịch bản từ trong tay Phó đạo diễn Lưu, lật vài tờ sau đó, mí mắt nâng lên rồi nói: "Mạnh Thử Hàn phải không? Thử lại một chút cảnh Hạ Sương bị nhốt trong biển lửa, diễn một màn kia khi nhìn thấy Triệu Hiểu Hiểu."

Mạnh Thử Hàn sững sờ.

Hạ Sương chính là người bắt nạt Triệu Hiểu Hiểu, ở cuối phim được Triệu Hiểu Hiểu cứu lấy.

Tuy rằng vai cô thử chính là Tô Nhân nhưng nếu Trương Hòa Bình đã yêu cầu, cô cũng liền thử hạ một màn này.

Mạnh Thử Hàn tìm vị trí thích hợp rồi nằm sấp xuống, giờ tay ngăn trở mặt mình giống như là thân thể thật sự ở trong lửa.

Đột nhiên ánh mắt của cô từ từ biến đổi, từ bắt đầu sợ hãi rồi trở nên yên lặng sau đó lại biến thành hy vọng.

"Được rồi." Trương Hòa Bình lên tiếng, "Trình độ kỹ thuật diễn ở mức trung bình, kêu người tiếp theo."

Trên mặt Mạnh Thử Hàn thiếu chút nữa không có cử động, khóe miệng giật giật nhưng vẫn không nở một nụ cười.

Khương Kiền thiếu chút nữa buồn cười, rất ít khi nhìn thấy Mạnh Thử Hàn có dáng vẻ như vậy.

Mạnh Thử Hàn từ trong phòng thử vai đi ra ngoài còn có chút hoảng hốt, Mộ Châu chờ ở bên ngoài tựa hồ là đang đợi cô cùng nhau rời đi.

Mộ Châu đi tới, hỏi: "Chị Thử Hàn, như thế nào lại lâu như vậy?" Thời gian thử vai so với mọi người còn dài hơn.

Mạnh Thử Hàn lắc lắc đầu, "Có lẽ là do tôi kéo dài thời gian."

Mặt Mộ Châu đỏ ửng, lời kéo góc áo Mạnh Thử Hàn: "Chị....." Nói cái lời cợt nhả gì đây!

Mạnh Thử Hàn mỉm cười, phía sau vang lên tiếng mở cửa, Khương Kiền từ trong phòng thử vai ra tới liền đi đến bên cạnh Mạnh Thử Hàn rồi dừng lại.

Khương Kiền lạnh lùng mà nhìn lướt qua Mạnh Thử Hàn lùn hơn mình một cái đầu rồi tiếp tục đi ra ngoài.

Mộ Châu ngăn người, "Chị Thử Hàn, trên mạng nói chính là sự thật sao? Chị cùng Khương tổng có thù oán với nhau sao?"

Mạnh Thử Hàn: "Làm sao có thể tin trên mạng được chứ? Chị còn nói Khương tổng là ông xã của chị, em tin hay không?"

"Chị Thử Hàn, chị lại nói đùa rồi." Mộ Châu đương nhiên không có khả năng sẽ tin, mới vừa rồi ánh mắt lạnh lùng kia của Khương tổng nhìn đến lạnh cả người, nhìn như thế nào cũng cảm thấy không phải là ánh mắt thân thiện gì.

Nhớ tới bên tai riu rít thanh âm đều là khen Khương Kiền lớn lên soái lại có tiền.

Mạnh Thử Hàn vụng trộm cười một cái, nếu để người khác biết cô thật sự cùng Khương Kiên kết hôn, những người này chẳng phải là muốn kinh ngạc đến rớt cằm hay sao?

Mộ Châu muốn cùng với Mạnh Thử Hàn về, Mạnh Thử Hàn lễ phép mà cự tuyệt, Mộ Châu cảm thấy có chút đáng tiếc nhưng vẫn tự mình một mình rời đi.

Cô lại gửi một tin nhắn cho Lâm Lê đề cô ấy về công ty trước, lúc này mới ra khỏi khách sạn Kim Hải Đường.

Người đàn ông đứng chờ ở bên xe, thân hình cao thẳng tựa như một cây thông.

Ngón tay thon dài đang nắm chiếc điện thoại màu đen, nghe thấy có người đi tới mới nhướn mày lên.

Đôi mắt sâu thẳm nhìn thẳng vào mắt Mạnh Thử Hàn, trong lòng cô chợt nhảy dựng lên bước chậm chậm qua.

Không chờ Mạnh Thử Hàn nói chuyện, Khương Kiên liền nói: "Lên xe, anh có mua quà cho em."

Đây là chốt dạ cho nên tới đó cô vui vẻ.

Mặc dù Mạnh Thử Hàn thực sự khá tò mò, Khương Kiên là một người thẳng thắn như vậy, đến tận cùng sẽ mua cho cô món quà gì đây.

Cô liếc mắt nhìn xung quanh không có ai mới ngồi xuống vị trí ghế phụ.

Trên xe nhìn thấy một cái hộp nhỏ nhỏ tinh xảo, chờ đến khi Khương Kiên vào trong xe, cô mới chỉ chỉ cái hộp nhỏ màu hồng nhạt: "Đây là quà hả?"

"Ừ."

Anh khởi động xe, không nói gì nhiều liền đi về tiểu khu Cẩm Giang.

Mạnh Thử Hàn cầm lấy cái hộp nhỏ màu hồng nhạt, cô có linh cảm không tốt lắm, cô mở cái hộp nhỏ màu hồng nhạt ra, lộ ra món đồ ở bên trong.

Là một thỏi son môi LD, LD là nhãn hiệu cao cấp bán chạy nhất thời điểm hiện tại, nghe nói lúc trước Khương Kiên còn tiến hành đầu tư vào công ty này.

Cô mở nắp ra.....

Tươi cười thế nào cũng không thấy, cố tình ngay lúc này Khương Kiên còn nói thêm câu: "Em hẳn là sẽ thích."

"Thích.....!" Mạnh Thử Hàn nhếch mép cười.

Cô..... Thích cái búa! Hồng cánh sen chết tiệt! Cho dù giá trị nhan sắc của cô cao cũng không thể kiểm soát được màu hồng như thế!

Cô muốn môi màu đỏ thắm! Đôi môi đỏ rực cơ!

Khương Kiên liếc cô một cái còn lộ ra biểu tình "Anh biết phụ nữ các em sẽ thích loại này".

Mặc dù Mạnh Thử Hàn không phải thực thích nhưng cô vẫn đem son môi bỏ vào trong túi xách, cô đặt tay lên cửa sổ ngược mắt nhìn Khương Kiên.

Người đàn ông đang lái xe cũng không biết có cảm nhận được ánh mắt của cô hay không.

Thực nhanh liền đi đến bên ngoài tiểu khu Cẩm Giang, lúc anh dừng xe liền chờ Mạnh Thử Hàn xuống xe.

Sau một phút, Mạnh Thử Hàn không nhúc nhích.

Cô đánh vỡ trầm mặc: "Khương tiên sinh, suốt hơn mười ngày qua có bao giờ ngài nghĩ đến việc gọi điện thoại hay gửi tin nhắn cho tôi hay không?"

Biểu tình trên mặt Khương Kiên không thay đổi, "Không có."

Anh liếm môi, có vẻ rất là lạnh nhạt, một thân tây trang mặc ở trên người anh giống như người máu lạnh không có cảm xúc, Mạnh Thử Hàn liền có chút tức giận.

Cô tức giận mà vỗ vào đùi mình, "Em..... Em hối hận khi gả cho anh!"

Nói xong, cô mở cửa muốn xuống xe.

Nhưng tay mới vừa đụng tới cửa xe, một cổ sức lực liền đem cô kéo lại ngã vào trong lòng ngực của người nào đó.

Tay Mạnh Thử Hàn chống ở cánh tay anh, cơ bắp căng lên, thông qua tay có thể thấy được đường cong, hô hấp anh dừng ở sườn mặt có chút nóng.

Người lạnh lùng sống nội tâm như thế cũng có thể có lúc nhiệt liệt như vậy.

Mạnh Thử Hàn nghĩ nghĩ một chút, không, lúc ở trên giường là thời điểm anh nhiệt tình nhất, mỗi một cái hôn hấp đều mang theo mãnh liệt.

Ái muội làm độ ẩm trong xe cực nhanh bay lên, Khương Kiên duỗi tay ôm vòng lấy vòng eo của cô, thanh âm mất tiếng mà lại trầm thấp mang theo từ tính nhẹ nhàng dễ nghe đến run rẩy.

Khương Kiên nói ở bên tai cô: "Anh không thích 36d, 35b là đủ rồi."

Mạnh Thử Hàn: "....." Không, cô là 35c.

35b là ai? Cô cũng không thừa nhận.

Tuy nhiên Khương Kiên chưa từng nói qua lời âu yếm gì với cô, cẩn thận nghĩ lại đây có thể xem là câu nói động lòng người nhất trong nhiều năm qua.

Mạnh Thử Hàn đẩy Khương Kiên ra, bấu môi, "Anh cho rằng Mạnh Thử Hàn em là người nào? Liên một câu là có thể đổ sao?"

Khương Kiên kéo cà vạt, cổ tinh xảo mà lại nhỏ dài, không khí ái muội lại bị động tác này của anh mang theo lên, Mạnh Thử Hàn không dám nhìn thẳng mặt anh sợ chính mình làm ra hành động không quá rụt rè.

Nhưng khi cúi đầu, đã bị hạ thân anh hấp dẫn, dưới quần tây hơi hơi có chút căng lên.

Trong không gian chật hẹp tràn ngập không khí khác thường.

Khương Kiên nhíu mày, hỏi lại Mạnh Thử Hàn: "Không phải tặng em một thỏi son môi sao?"

..... Bây giờ Mạnh Thử Hàn cũng không muốn nhắc đến son môi kia.

Lông mày Khương Kiên giãn ra, cũng không giống như vẻ đậm đặc ngày thường ngược lại nhiều thêm một chút ôn hòa, "Mạnh Thử Hàn, kết hôn rồi còn muốn quyết nợ sao?"

Trên khuôn mặt Mạnh Thử Hàn dần dần đỏ ửng, ngẩng đầu lên: "Tiền nữ như em chưa bao giờ sẽ quyết nợ! Huống chi, chỉ với một hai thỏi son là có thể dỗ dành tiền nữ là em sao?"

Khương Kiên yên lặng hai giây.

Như là nghiêm túc tự hỏi một chút, hồi lâu, anh mới cau mày nghiêm túc nói với Mạnh Thử Hàn: "Không....."

Mạnh Thử Hàn nhìn chăm chăm anh.

Anh thốt ra mấy chữ: "Em là bà tiên."

Mạnh Thử Hàn: "?"

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Ông xã giỏi nhất 7 ❀

Editor: Mút Chanh

Do thử vai từ buổi sáng đến buổi chiều cho nên Mạnh Thử Hàn đã sớm đói bụng.

Nhưng bây giờ lại bị người đàn ông ở trước mặt cho ăn no rồi.

Cổ tinh vào lúc này, vậy mà một chút Khương Kiên cũng không phát hiện ra là cô đang tức giận, anh kéo cửa xe đi xuống, ánh sáng bị chặn lại bởi dáng người cao lớn của anh.

Cửa sổ xe bên ngoài trong suốt, anh vẫn đứng thẳng, Mạnh Thử Hàn đợi một chút mới xuống xe.

Ngay lúc cô xuống xe, cô thuần thục mà mang khẩu trang lên, mái tóc dài dừng ở hai sườn trên má che hơn phân nửa.

Ngón tay Mạnh Thử Hàn vân vê tay áo, phía trên in hoa cũng không tinh xảo như là mặt hàng ven đường mấy chục đồng tiền nhưng mặc ở trên người cô

hệt như nhãn hiệu quốc tế nổi tiếng.

Cô nhướn mày: "Như thế nào? Anh muốn cùng em đi lên không?"

Cổ họng Khương Kiên chuyển động, nói thật, lúc cô nói ra lời này, đáng về ngả ngón mà mê hoặc, tất cả mọi người đều là người trưởng thành nên anh rất khó không hiểu sai.

Mặc dù là hiểu sai nhưng Khương Kiên cũng lạnh lùng như mọi khi liền nói: "Giữa trưa em không ăn cơm, anh mang em đi ăn."

"Ăn cái gì?"

Khương Kiên không trả lời mà lại mang cô đi siêu thị gần nhất, anh thực nhanh liền tìm được chỗ bán rau quả rồi nhặt mấy củ cải trắng rau xanh cùng với cà chua.

Ngón tay anh thon dài, mặc dù không phải gõ bàn phím điện thoại mà là ở siêu thị chọn cải trắng nhưng thật ra cũng đẹp.

Khương Kiên nhận thấy được Mạnh Thử Hàn đang nhìn anh, anh nghiêng đầu qua hỏi: "Còn muốn ăn gì hay không?"

Mạnh Thử Hàn liếm liếm môi, bởi vì mang khẩu trang cho nên Khương Kiên nhìn không thấy, chỉ nghe được giọng của cô truyền tới: "Muốn ăn thịt gà."

Cải trắng trong tay Khương Kiên không cầm chắc rớt xuống dưới.

Khương Kiên: ".....!"

Tất cả mọi người đều là người trưởng thành rồi, nói chuyện vì cái gì muốn ái muội như vậy chứ!

Khương Kiên nhìn tìm khu thịt gà, mặt không biểu tình gật đầu, bước chân dài đi về khu bán thịt gà, còn không quên đem cải trắng bỏ vào trong xe hàng.

Mạnh Thử Hàn khẽ thờ dài, thật là một chút đều không hài hước, nói cái lời nói thô tục đều không trả lời.

Cô lại không có đi theo sau nên không nhìn thấy lỗi tai Khương tông có chút đỏ.

Hai người ở siêu thị đi dạo trong chốc lát, lấy xong đồ ăn, Mạnh Thử Hàn còn mua đồ ăn vặt, Khương Kiên lúc này mới đi tính tiền.

Hết năm trăm ba mươi.

Trong đó đắt nhất chính là đồ ăn vặt của Mạnh Thử Hàn.

Khương Kiên lấy điện thoại ra quét, liền thanh toán, Mạnh Thử Hàn duỗi tay muốn đi, Khương Kiên tay dài giành trước một bước, "Thể lực thật tốt."

Mạnh Thử Hàn cong mắt cười, trong miệng nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: "Thể lực của em có bao nhiêu, anh có thể không biết sao."

Mới ra khỏi siêu thị, liền có một cô bé đẩy một xe sữa bò nhìn chằm chằm Mạnh Thử Hàn hét lên một tiếng, hỏi: "Xin hỏi cô là Mạnh Thử Hàn sao!"

Mạnh Thử Hàn lập tức liền nhảy bèn lên, cô đem Khương Kiên đẩy đến một bên rồi mang khẩu trang lên: "Mạnh Thử Hàn cái người bị bôi đen hả?" Cô nhỏ giọng mắng một câu, "Tôi cùng cô ta lớn lên rất giống nhau sao? Ghê tởm ghê tởm."

Cô, Mạnh Thử Hàn, bị toàn mạng bôi đen sao có thể có fan.

Hiện tại cô đề thấp giọng nói chuyện, cô gái nhỏ nghe được giọng nói, quả nhiên từ từ cười rộ lên, "Làm em sợ muốn chết, em đều đã chuẩn bị hết rồi tỷ tỷ, ha ha xin lỗi."

"Lần sau nhìn thấy cô ta mang phần tôi cùng nhau đòi lại, cảm ơn." Mạnh Thử Hàn thực bình tĩnh mà cùng anti-fan trò chuyện.

Cô cùng anti-fan đi ra ngoài siêu thị, vừa đi còn một bên thảo luận Mạnh Thử Hàn đến tốt cùng là có bao nhiêu chán ghét.

"Tỷ tỷ, chị cũng là fan của Thẩm Hi ca ca sao?" Cô gái nhỏ có đôi mắt sáng long lanh hỏi.

Nghe thấy cái tên này, Mạnh Thử Hàn nheo mắt trong vô thức.

"Đúng rồi đúng rồi, tôi cũng là fan của của Thẩm Hi ca ca." Mạnh Thử Hàn đáng về ketch côm mà kêu lên, "Thẩm Hi ca ca quả thực là đẹp trai siêu cấp!"

Cũng hy vọng hấn nổ tung tại chỗ.

Tiểu cô nương như là gặp tri kỷ cùng Mạnh Thử Hàn thảo luận về Thẩm Hi, Khương Kiên từ xa đã đi tới, chờ đến khi cô cùng tiểu cô nương kia tách ra anh mới tới gần Mạnh Thử Hàn.

Ánh mắt Mạnh Thử Hàn âm đậm trong giây lát, không khỏi cười nhạo một tiếng.

Đá vụn bên chân bị cô một chân đá đi, Khương Kiên bước tới nhàn nhạt mở miệng: "Đi thôi."

Mạnh Thử Hàn đi theo phía sau anh.

Nếu cô nhớ không lầm, qua mấy ngày nữa Thẩm Hi sẽ về nước, cô từ trước đến nay không phải người rộng lượng gì, Thẩm Hi đối với cô như vậy cô đương nhiên phải thù cả đời rồi.

Hai người yêu đương lúc hợp lúc tan không phải là chuyện gì xấu cả, nhưng hẳn ngoại tình đối cho cô cái nón xanh trên đầu, hơn nữa sau khi chia tay trả lại cho cô một phần đại lễ như vậy- bị bôi đen trên mạng.

Tay Mạnh Thử Hàn ngửa đến nỗi muốn sớm một chút đáp lễ.

Đi được hai bước, Khương Kiên bỗng nhiên ngừng lại, Mạnh Thử Hàn đang nghĩ ngợi tới chuyện của Thẩm Hi không chú ý trực tiếp liền đụng phải anh.

Trên người anh có thoang thoang hương nước hoa cho nam giới LD, Mạnh Thử Hàn thích hương vị này.

Khương Kiên mở miệng: "Vừa rồi các em nói chuyện thật sự vui vẻ."

Mạnh Thử Hàn vừa mới đụng phải Khương Kiên nên mũi có chút đau, cô duỗi tay xoa nhẹ có chút thất thần mà trả lời: "Vui vẻ là của các cô ấy, để lại cho em chỉ có đen vô tận."

"Anh xem em bôi đen chính mình rất có năng khiếu." Khương Kiên bốn cợt cười.

Giọng anh vốn dĩ liền trầm thấp dễ nghe, hiện tại khi cười lên, Mạnh Thử Hàn cảm giác xương cốt chính mình đều tê dại.

"Không có nha, anti-fan gửi tin nhắn cho em, em đều nghiêm túc xem."

Khương Kiên không tỏ ý kiến mà hừ một tiếng, lại tiếp tục đi về phía trước.

Mạnh Thử Hàn theo sau, duỗi tay muốn ôm cánh tay Khương Kiên, còn nghĩ vợ chồng nhà người ta đều là tay khoác tay ra cửa mua đồ ăn như thế này, sau khi về nhà, chồng ngồi ở trên sofa xem báo chí, vợ ở trong phòng bếp bận việc.....

Còn chưa có nghĩ xong, cánh tay cô vừa mới ôm đã bị anh thoát ra.

Mạnh Thử Hàn: "?"

Cô dừng bước, ngẩng đầu lên chớp chớp mắt với Khương Kiên, Khương Kiên không nhận thấy sự khác thường nào, còn hỏi câu: "Làm sao vậy?"

Làm sao vậy?

Còn có mặt mũi hỏi làm sao vậy!

Những người đi đường thỉnh thoảng đi ngang qua chỉ như đang xem hai người cổ quái, liếc mắt một cái liền vội vàng rời đi, bên cạnh tựa hồ nổi lên gió táp cuốn sạch lá khô rụng.

Khương Kiên nhíu mày, lại hỏi một lần nữa, "Làm sao vậy?"

Mạnh Thử Hàn thờ hồn hển một tiếng, xoa eo: "Khương tiên sinh, làm vợ chồng hợp pháp, em ôm cánh tay anh cũng không được sao?"

Khương Kiên sừng sốt.

Bên trong đôi mắt đen sâu thẳm của anh, sắc thái như cười như không, ngày thường anh ít khi nói cười, hầu hết thời gian đều là biểu tình thờ ơ cùng lạnh nhạt, nhưng đáng vẻ như bây giờ có chút lộng lẫy bắt mắt.

Anh hạ mình mà giải thích: "Xách theo đồ vật nặng nên tay anh không tiện."

Mạnh Thử Hàn nhướn mày, đáng vẻ giương nanh múa vuốt, cô miễn cưỡng tiếp nhận lời xin lỗi này của Khương Kiên.

Cô bị anh nói một hơi như vậy, lại nghĩ tới 36d cho nên tức giận hỏi: "Khương tổng, ngài cảm thấy hôm nay tôi thử vai thế nào?"

Khương tổng nói chuyện thực thẳng thắn: "Nói chung, lúc em lấn vào trận doanh của anti-fan là tốt nhất."

Mạnh Thử Hàn: "....."

Vào thang máy, Khương Kiên vẫn không thể không nói: "Nếu như em muốn..... Nữ chính anh đều có thể cho em."

Mạnh Thử Hàn lập tức liền cự tuyệt, cười khẽ một tiếng rồi ngẩng đầu lên nhìn Khương Kiên, "Nếu như muốn nổi tiếng, còn cần đến Khương tổng ra tay

sao? Nhưng có một số việc, dù sao em cũng phải tự mình đi làm."

Khương Kiên nắm chặt ví tiền trong tay.

Mạnh Thử Hàn chỉ lộ ra cái trán cùng đôi mắt, trong đôi mắt hiểu rõ trắng đen điểm xuyến những vì sao giống như là đèn neon, Khương Kiên chịu không nổi ánh mắt Mạnh Thử Hàn nhìn chăm chăm anh như vậy.

Chính mình đến tốt cùng là có bao nhiêu câu dẫn người cũng không biết sao? Thế nhưng còn nhìn chăm chăm anh như vậy.

Nhìn nửa ngày, Khương Kiên không nhìn xuống.

Anh buông đồ ăn trong tay xuống rồi duỗi tay ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của Mạnh Thử Hàn, trong giọng của anh nhiễm chút sắc thái ái muội, "Mạnh Thử Hàn."

Ý cười trong ánh mắt Mạnh Thử Hàn càng thêm rõ ràng, cô trở tay ôm lấy Khương Kiên. Qua chiếc áo sơ mi trắng của anh, cô vẫn có thể cảm nhận được những cơ bắp cuộn cuộn bên trong

Cô cong mắt, "Ông xã, anh có phải cảm thấy em đặc biệt chăm chỉ dũng cảm lương thiện hào phóng chính nghĩa độc lập kiên cường tự chủ hay không....."

Lời còn chưa nói xong, cửa thang máy đã mở.

Lầu chín có một người phụ nữ trẻ tuổi đứng bên ngoài thang máy, đang muốn nhấc chân tiến vào thì thấy rõ ràng cảnh tượng bên trong, yên lặng dòi mắt đi, cô có vào hay không thang máy vẫn mở.

Khương Kiên lạnh mắt nhìn cô ấy, người phụ nữ thối lui liền quay mặt đi nói: "Tôi là xuống lầu xuống lầu."

Khương tổng tự phụ buông Mạnh Thử Hàn ra, mọi thứ dường như chưa có phát sinh.

Trở về nhà, bữa cơm này vẫn chưa có làm thành, tạm thời Khương Kiên có một hội nghị, mà cô..... Nhìn một đồng rau dưa cùng thịt bất khả thi đành phải gọi cơm hộp.

Buổi tối, Lâm Lê lại đến đây.

Mạnh Thử Hàn tắm rửa xong cũng chưa có sấy tóc, tóc nhỏ vài giọt nước, cô dùng khăn tắm tùy tiện lau đi.

Lâm Lê tịch thu đồ ăn vặt hôm nay Khương Kiên mua cho cô, ghét bỏ mà đi tới nói: "Nhanh đi sấy tóc cho khô, để tóc ướt vào ban đêm về sau em sẽ bị đau đầu."

"" Để em xem điện thoại cái đã."" Mở điện thoại ra không có tin nhắn cùng cuộc gọi nào.

Lúc này cô mới quay lại phòng tắm đi sấy tóc.

Gió ầm ầm vang lên, gió ầm ập thổi qua đập vào mặt, cô chớp mắt cũng có thể cảm giác được lông mi cũng bị thổi lên.

Mái tóc quấn màu hạt dẻ sấy một hồi lâu do mới sấy khô nên rối tung lên đầy quynh rũ.

Lâm Lê ôm đồ ăn vặt của Mạnh Thử Hàn, liếc mắt, "Em nói em đẹp như vậy, tại sao Khương tổng không thấy đâu?" Cô tiếc hận mà thờ dài một hơi.

Mạnh Thử Hàn buông mấy sấy tóc ra nhìn lại người ở trong gương, cái áo ngủ màu hồng phấn, thật là có 99 phần tư sắc.

Duy chỉ thiếu một phần kia.

Cô duỗi tay qua muốn lấy lại khoai tây chiên trong tay Lâm Lê, lại bị Lâm Lê dễ như trở bàn tay mà trốn đi, cô nói: "Khương tổng có cái gì tốt chứ? Lão đàn ông ba mươi tuổi còn không phải do tiền nhiều hơn chút sao?"

Lâm Lê: "..... Đừng quên em cũng là phụ nữ có chồng hai mươi bảy tuổi." Cô ấy tưởng thức khoai tây chiên và gậy đầu, "Cũng phải, Khương tổng người ta có tiền có địa vị, muốn cái dạng phụ nữ nào mà không có, hà tất nhìn trộm phụ nữ có chồng như em chứ?"

Mạnh Thử Hàn: "....."

Lâm Lê: "Nếu em thật sự có thể bò lên trên giường Khương tổng, muốn chụp muốn diễn cái gì không dễ sao? Aida, đại khái là Khương tổng người ta không thích em đi."

Mạnh Thử Hàn nhìn vào điện thoại một lần nữa, có tin nhắn gửi đến đây.

Cô tùy tiện đáp hai tiếng liền rúc ở trên sofa, trên sofa mềm mại, cả người cô lún xuống hơn phân nửa, nằm ở bên trong như là một con mèo nhỏ cao quý tinh xảo.

Cô không muốn nhiều lời ở đề tài Khương Kiên, rữ mắt click mở di tin nhắn điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Ông xã giỏi nhất 8 ❀

Editor: Mút Chanh

Tin nhắn được gửi đến từ đạo diễn Tiết của bộ《 thanh cốt 》, ông muốn tổ chức một bữa tiệc rượu ngoài trời tại khách sạn.

Đây là thói quen của đạo diễn Tiết, mỗi lần quay xong liền tổ chức một bữa tiệc rượu, mời các minh tinh diễn viên ca sĩ trong làng giải trí và còn có mời cả các vị đại lão đầu tư giới giải trí.

Đây là chuẩn bị cho bộ phim tiếp theo cho nên đạo diễn Tiết vẫn luôn được gọi là chiến sĩ thi đua trong giới đạo diễn.

Đây là cơ hội tốt để thể hiện trước các đạo diễn, Mạnh Thử Hàn tự nhiên sẽ đi.

Thời gian tổ chức tiệc rượu dự kiến vào cuối tháng mười.

《 gấu trong lửa 》 còn chưa xác định được dàn diễn viên, nhưng Lâm Lê đã đi hỏi thăm xung quanh một chút, có vẻ như Trương Hòa Bình có ý muốn dùng Mạnh Thử Hàn, vì thế Mạnh Thử Hàn cũng cao hứng trong vài ngày.

Khương Kiên đầu tư vào bất động sản nên gần đây rất bận cho nên liên lạc cùng Mạnh Thử Hàn liền ít đi.

Mạnh Thử Hàn cũng không để ý lắm.

Vào tháng mười, thời tiết không nóng cũng không lạnh.

Lâm Lê chọn cho cô một bộ lễ phục màu đen trễ vai, bên hông thiết kế chạm rỗng, mơ hồ có thể nhìn thấy làn da trắng như tuyết bên trong, váy dài ôm gọn thân hình nuột nà càng thêm hiện rõ đường cong là lướt.

Mái tóc quấn màu hạt dẻ xoắn xuống liền dừng ở trước ngực, mái tóc dài chống đỡ xương quai xanh trông càng thêm thanh lịch và quý phái hơn một chút.

Lâm Lê giả vờ khóc, "Nếu như chị đẹp được nửa như em, đời này đều không cần sầu gả."

Mạnh Thử Hàn nhướn nhướn mày, "Kia cũng không được."

Lâm Lê cười rộ lên, mắng Mạnh Thử Hàn tự luyện nói nhiều.

Vì để có một chút thể diện, Lâm Lê đi thuê một chiếc xe đưa Mạnh Thử Hàn qua, lúc đến khách sạn Dương Quang, bên ngoài đã vây đầy phóng viên.

Mạnh Thử Hàn từ trong xe nhìn ra bên ngoài xem, không khỏi có chút tò mò.

Đạo diễn Tiết trước kia cũng thường xuyên làm tiệc rượu nhưng cũng không nhìn thấy nhiều bạn bè giới truyền thông như vậy, tại sao lần này lại có nhiều đến như vậy?

Cô mở miệng hỏi Lâm Lê: "Tại sao nhiều phóng viên như vậy?"

Lâm Lê lái xe, ánh mắt cổ quái do dự một lát vẫn là nói cho Mạnh Thử Hàn: "Nghe nói Thẩm Hi đêm nay cũng đến, đây là lần đầu tiên sau 5 năm hân lộ điện, phóng viên đương nhiên nhiều rồi."

Mạnh Thử Hàn thấp giọng mắng một câu, sắc mặt trở nên không tốt lắm.

Giọng Lâm Lê hạ thấp một chút, "Chị còn tưởng rằng em biết rồi, nếu không....." Cô ấy dừng một chút, thật cẩn thận mà nhìn về phía Mạnh Thử Hàn, "Nếu không chúng ta đừng tham gia, một bữa tiệc rượu cũng không có sao."

Vừa dứt lời, sắc mặt Mạnh Thử Hàn mới còn thập phần khó coi giờ đây đã nở nụ cười, cô duỗi tay mở cửa xe, mỉm cười: "Khó mà làm được, em cũng muốn xem Thẩm Hi hiện tại tốt thế nào."

Cô đóng cửa xe, mắt hạnh liếc hướng phóng viên truyền thông.

Cô mang đôi giày cao 10cm bước đến sảnh khách sạn, vừa đến cửa, đèn flash chợt sáng lên.

Ánh đèn flash đột ngột lóe lên khiến cho đôi mắt Mạnh Thử Hàn nheo lại, tuy nhiên cô nhanh chóng thích nghi với nó.

Phóng viên truyền thông như một tổ ong mà vây quanh lại đây, ríu rít hỏi các loại vấn đề.

Đều không ngoại lệ, rất nhiều câu hỏi đều là về chuyện của Thẩm Hi.

Nếu buổi tối hôm nay các nhà truyền thông lớn đều là hướng về phía Thẩm Hi mà tới, thì cô-cái người đây đưa với Thẩm Hi mà không được tự nhiên cũng bị truyền thông chú ý.

"Xin hỏi Mạnh tiểu thư, chuyện Thẩm Hi về nước cô có biết không?"

"Mạnh tiểu thư, Thẩm Hi về nước rồi liệu cô còn tiếp tục đưa với hấn sao?"

"Mạnh tiểu thư, nghe nói đêm nay Thẩm Hi cũng trở về, cô là bởi vì nguyên nhân này mới đến tiệc rượu sao?"

"Mạnh tiểu thư, nghe nói gần đây cô muốn chơi quy tắc ngầm với Khương tổng của Đầu Tư Tỉnh Quang, nhưng lại bị bỏ rơi ngoài xe, chuyện này là thật vậy chăng?"

"....."

Bên tai ồn ào, Mạnh Thử Hàn nghe không rõ ràng lắm những người này đến tới cùng là đang hỏi cái gì.

Cô nhắc cổ tay rồi đem tóc rơi trên mặt vén ra sau tai, lộ ra tươi cười khéo léo mà hào phóng nói: "Các người như vậy dọa đến tôi rồi."

Kịch bản lời nói bản lĩnh không tồi, lúc nói lời này không có ngữ khí trong sáng như ngày thường mà nhiều mềm mại hơn chút.

Thật đúng là như là kịch bên trong..... Tiểu trà xanh.

Tuy rằng trong lòng có một trăm phương thức mắng chửi người muốn ném thử một chút, nhưng tốt xấu gì cô cũng không ngốc, nếu bây giờ cô mắng ra ngoài thì đời này đều tẩy không trắng.

Ứng phó qua phóng viên truyền thông, Mạnh Thử Hàn đi vào bên trong, hiện tại tiệc rượu vừa mới bắt đầu đã tới không ít người, nhưng phần lớn đều là tiểu minh tinh.

Cô bung lên một ly rượu đi gặp đạo diễn Tiết, đạo diễn Tiết tâm tình không tồi, còn hỏi Mạnh Thử Hàn: "Lần trước cô rơi xuống nước bị cảm, thân thể có khỏe lên chưa?"

Đương nhiên là tốt, đều đã gần một tháng rồi.

Trên mặt cô ôn hòa mỉm cười: "Đã khỏe, cảm ơn đạo diễn Tiết đã quan tâm."

"Ha ha ha, nói thật, cô thích hợp nhất với vai nữ số 3 cho bộ phim mới của tôi, Thử Hàn, để tôi nói chuyện cùng người đại diện công ty cô."

Ly thủy tinh đựng đầy rượu vang đỏ, ở dưới ánh đèn lộng lẫy hơi hơi phấp phồng.

Mạnh Thử Hàn nhấp môi cười, giờ tay cùng đạo diễn Tiết chạm vào cái ly, "Cảm ơn đạo diễn Tiết."

Từ sau khi bị bôi đen, vai diễn của cô rất hẹp, không phải người phụ nữ về mặt hóa ác độc thì chính là trà xanh bạch liên nhu nhu nhược nhược, trong giới đều xưng Mạnh Thử Hàn là nữ phụ ác độc chuyên nghiệp.

Nghĩ đến nữ số 3 trong phim mới của đạo diễn Tiết chắc cũng là cái dạng này.

Có mấy diễn viên lại đây cùng cô chào hỏi, cũng không thiếu người lại đây trào phúng một phen, Mạnh Thử Hàn nhìn cửa lớn nhưng cũng không thấy Thẩm Hi.

Mạnh Thử Hàn cảm thấy có chút nhàm chán liền cầm một miếng bánh kem ăn.

Lúc này, cửa truyền đến tiếng kinh hô nho nhỏ, bên tai nữ diễn viên lâm bả một câu: "Trời ơi! Là Khương tổng!"

Nói xong, nữ diễn viên còn không quên liếc Mạnh Thử Hàn đang ăn bánh kem.

Cuối cùng nữ diễn viên "Xuy" một tiếng liền rời đi.

Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu lên xem, quả nhiên là nhìn thấy Khương Kiên đi vào, anh mặc một thân sơ mi trắng cùng quần tây đen khéo léo, nội liếm mà lại tự phụ.

Đạo diễn Tiết đi qua cùng Khương Kiên chào hỏi, phản ứng của Khương Kiên đều nhàn nhạt nhưng đạo diễn Tiết cũng không hề thấy mất mặt.

Đạo diễn Tiết đi rồi thế nhưng lại tới thêm nhiều đạo diễn Triệu, đạo diễn Tiền, mỗi người đều nhìn chăm chăm Khương Kiên với đôi mắt xanh lè.

Tuy rằng Khương Kiên đối với những người này đã thiếu kiên nhẫn nhưng tố chất tốt đẹp vẫn khiến anh nghe xong mới rời đi.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Mạnh Thử Hàn không khỏi cong mắt, liếm bờ dính ở khóe môi.

Cũng thật trùng hợp, đầu lưỡi cô còn không kịp thu vào thì một đạo ánh mắt rét căm căm liền ngó lại đây như là đâm vào trên người cô.

Ánh mắt của Khương Kiên chỉ dừng lại ở trên người cô trong nháy mắt liền dời đi, anh vẫy tay với người trước mặt, ngón tay thon dài cực kì đẹp.

Cô xoay người đi toilet.

Toilet ở chỗ rất xa, ánh đèn so với nơi tổ chức tiệc cũng tối hơn một chút, mặc dù xa như vậy nhưng cũng có thể nghe được âm nhạc từ bên kia truyền tới.

Cô lau đi kem dính trên khóe môi, tô một chút son môi rồi thuận tiện rửa sạch tay.

Giày cao gót ở trong không gian yên tĩnh lộc cộc rung động, cô ra khỏi toilet chưa tới hai bước liền nhận thấy được một người dựa vào tường.

Ánh đèn dừng ở trên đầu của anh, đem khí chất lạnh nhạt của anh phát huy tới cực hạn, cô bước qua hít một hơi rồi cười rộ lên: "Khương tổng từ trước đến nay không tham gia tiệc rượu này kia, hôm nay như thế nào liền tới vậy?"

Khương Kiên lạnh lùng không nói chuyện, hai người giằng co trong chốc lát, anh mới lên tiếng: "Khi nào đi?"

Tiếng nói của anh trầm thấp cùng ánh đèn mờ nhạt, Mạnh Thử Hàn cười sâu một chút liền đi đến trước mặt Khương Kiên: "Khương tổng tìm tôi có việc gì?"

Khương Kiên rũ xuống mí mắt.

Mặc dù hiện tại ánh đèn không rõ ràng nhưng anh vẫn có thể nhìn rõ Mạnh Thử Hàn, cô ngược nhìn anh, cái miệng nhỏ ửng đỏ đang đóng mở thật muốn đem nó cắn một ngụm.

Hàng mi dài của cô hơi cong lên càng thêm sắc đến đôi mắt nhắm ý cười đẹp động lòng người kia.

"Không có việc gì." Anh đưa tay lên xem đồng hồ, "Có người bạn hẹn anh lại đây."

"Ồ, tôi đi ra ngoài trước." Mạnh Thử Hàn lười biếng mà duỗi cái eo, thoát nhìn lười biếng, nụ cười trong mắt anh đã trở thành một nét quyến rũ lười biếng, "Nói không chừng, đi ra ngoài còn có thể đụng tới tiểu thịt tươi dành nhiều thời gian bên nhau đấy."

Giày cao gót dừng ở gạch sàn nhà lộc cộc, có vẻ như ở hành lang dài còn có tiếng vang.

Khương Kiên đứng ở phía sau cô, một từ cũng chưa nói, ánh mắt đen tối mà nhìn chăm chăm đường cong là lướt kia rồi đi.

Chờ đến khi không thấy bóng dáng của Mạnh Thử Hàn, anh mới cúi đầu từ túi quần lấy ra điện thoại rồi gửi một tin nhắn đi.

Sảnh lớn được thấp sáng cùng đèn nhà vệ sinh bên kia một chút cũng không giống nhau, cô cũng muốn đi góp ý cho cái khách sạn này.

Điện thoại rung lên, cô mở ra xem hóa ra là tin nhắn của Khương Kiên.

Người đàn ông này, vừa mới làm trò không nói chuyện vậy mà bây giờ còn gửi tin nhắn.

[Mạnh Thử Hàn, em phải nhớ kỹ rằng em đã có chồng.]

Mạnh Thử Hàn nhếch môi cười một cái, cô vừa mới nói muốn đi tìm tiểu thịt tươi dành thời gian bên nhau cũng chỉ là thuận miệng nói nói thôi, Khương Kiên lại còn tưởng là thật.

Cô nhanh chóng gõ tin nhắn rồi gửi qua: [Tiểu thịt tươi có thể so sánh với ông xã sao?]

Khương Kiên không có trả lời lại.

Nói thật, cô có thể cảm giác rõ ràng cô và Khương Kiên hoàn toàn không giống nhau với các cặp vợ chồng khác.

Cặp vợ chồng bình thường sẽ không thể không liên lạc trong vòng một hai tháng, cũng sẽ không khi thì xa cách khi thì thân cận, Mạnh Thử Hàn không biết nên hình dung như thế nào quan hệ của hai người bọn họ. Có lẽ đó là hai người phải sống cả đời.

Hai người bọn họ ở cùng nhau vốn không có nhiều tình cảm sâu sắc, chẳng qua là trong nhà nhận thức lẫn nhau, hơn nữa tuổi tới rồi cũng liền thuận theo.

tự nhiên đi lãnh chứng, thậm chí ngay cả hôn lễ cũng không có làm qua.

Cho nên Mạnh Thử Hàn vẫn luôn cảm thấy Khương Kiên cùng hôn nhân của cô không giống những người khác.

Một lát sau, Khương Kiên cũng từ toilet bên kia ra, lập tức lên lầu hai, nghe đạo diễn Tiết nói không ít người đầu tư đều ở phía trên.

Cô không bận tâm cho lắm, rốt cuộc kéo đầu tư là chuyện đạo diễn phải làm, cô chỉ cần diễn thôi.

Cô không thích uống rượu, một là bởi vì tiêu lượng không tốt, hai chính là bởi vì tính tình hay quên, uống nhiều quá không chừng sẽ làm ra sự tình gì tới, cho nên cô chỉ uống chút nước trái cây.

Lúc lấy nước trái cây, điện thoại "Lạch cạch" một tiếng rơi xuống đất.

Điện thoại mới vừa mua nha!

Cô xoay người lại nhặt, kiểm tra điện thoại không có hư, cô đang muốn đứng lên thì trước mặt chậm rãi đi tới một đôi giày cao gót màu trắng bạc.

Cô nhìn lên, một đôi chân thon dài thẳng tắp đứng ở trước mặt cô, cặp chân trắng nõn cùng bộ váy kẻ ô vuông.

"Đã lâu không gặp, Mạnh Thử Hàn."

Giọng nói dịu dàng của phụ nữ vang lên, nghe như là ôn ôn nhu nhu nhưng trong đó lại là mang theo chút châm chọc.

Mạnh Thử Hàn cười lạnh một tiếng, nhặt điện thoại lên rồi mới đứng thẳng người nở nụ cười khéo léo nhìn chằm chằm người phụ nữ trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Ông xã giỏi nhất 9 ❀

Editor: Mút Chanh

Người phụ nữ kia lớn lên môi hồng răng trắng, dịu dàng thanh lịch, vừa nhìn thấy đã biết chính là tiểu thư khuê các xuất sắc.

Nhưng người xuất sắc như vậy..... Lại là người đoạt bạn trai người khác.

Đây là một người khác trước kia cùng Thẩm Hi cho cô đội nón xanh, Đường Hân Viện.

Vị ngọt của bánh kem phía sau cùng nước trái cây trộn lẫn vào nhau, thậm chí hương nước hoa của người khác cũng hòa quyện vào nghe qua thật khó chịu.

Cô cao hơn so với Đường Hân Viện cho nên khi ngồi dậy loáng thoáng có một loại cảm giác áp bức.

"Tôi biết cô nghe được tin tức Thẩm Hi sẽ đến cho nên nhất định sẽ tới." Đường Hân Viện tự tin tràn đầy, trên cổ tay mang theo lắc tay pha lê lóe lên dưới ánh đèn, cô ta cao ngạo mà nâng cằm lên: "Chỉ là thật đáng tiếc, Thẩm Hi không có trở về, người tới lại là tôi."

Mạnh Thử Hàn không nói chuyện.

Khỏe môi Đường Hân Viện quả thực đều sắp bay lên trời, 5 năm trước tính tình Mạnh Thử Hàn không tốt cho nên gặp chút chuyện sẽ làm ầm lên, 5 năm sau gặp lại thế nhưng biến thành một quả hồng mềm, cô ta sao có thể không vui cho được.

Đường Hân Viện duỗi tay che miệng cười miễn cho chính mình cười quá nhiều bị người khác nhìn thấy được.

"Tôi cùng mỗi người đều giải thích qua một lần Thẩm Hi vì cái gì không có tới, nhưng người tôi muốn giải thích nhất vẫn là cô nha." Đường Hân Viện nói, "Thẩm Hi anh ấy còn ở Anh, lúc trước nói phải về nước chỉ là tung tin vịt, anh ấy còn nửa năm mới trở về, tôi liền về trước thay anh ấy nhìn xem cái giới giải trí này có biến gì không."

Mạnh Thử Hàn nghĩ thầm, người này rõ ràng chính là trở về điều võ giương oai với cô đây mà.

Giọng nói Đường Hân Viện thực ôn hòa nhưng phun ra mỗi chữ đều độc khiến Mạnh Thử Hàn thực không thoải mái.

Đường Hân Viện nghĩ đến không có sai, 5 năm trước tính tình cô thật là không tốt một chút liền làm ầm lên, giương nanh múa vuốt không suy nghĩ, nhưng 5 năm sau cô cũng tuyệt đối không phải là một quả hồng mềm.

Cô "Tê" một chút đi đến trước mặt Đường Hân Viện, Đường Hân Viện còn tưởng rằng Mạnh Thử Hân muốn động thủ với cô ta cho nên sợ tới mức rút về phía sau.

Vừa ngẩng đầu lên, chỉ thấy người phụ nữ mặc lễ phục màu đen cười đến động lòng người, đẹp đến nỗi làm người ta không rời mắt được.

Mạnh Thử Hân chụp làn váy đen của mình khoa trương kêu thành tiếng: "Ai nha Đường tiểu thư, tôi thật đúng là chưa từng thấy ai thoa phấn trên đùi mình." Cô mỉm cười, đầu vai ngấn không được mà run rẩy, "Kiến thức rộng kiến thức rộng."

Giọng cô rất lớn cho nên vừa nói ra đã hấp dẫn tới không ít người nhìn qua.

Mọi người nhìn trên váy Mạnh Thử Hân liền biết chuyện này là sự thật.

Hôm nay cô mặc chính là lễ phục đen nên phần trắng dính ở lễ phục phá lệ thấy được, Đường Hân Viện là tiểu thư khuê các, từ nhỏ chính là ở nhà ấm lớn lên cho nên bị người như vậy chế giễu khiến trên mặt có chút không nhịn được.

Màu sắc trên mặt Đường Hân Viện thay đổi, nhanh chóng duỗi tay qua kéo Mạnh Thử Hân, cô ta túm Mạnh Thử Hân đi về phía nhà vệ sinh.

Nếu Mạnh Thử Hân muốn phản kháng, tự nhiên có thể tránh thoát, huống chi tại đây nhiều người như vậy, Đường Hân Viện cũng sẽ không làm được gì.

Nhưng Mạnh Thử Hân tò mò nên rất muốn nhìn xem Đường Hân Viện làm cái gì.

Hai người, bốn chân, bốn chiếc giày cao gót xoạch xoạch nện ở trên sàn nhà, hành lang gấp khúc yên tĩnh tiếng vang không ngừng, hiện lên ánh đèn âm ảm còn rất khủng bố.

Tới bên trong nhà vệ sinh, Đường Hân Viện thả tay, ngữ khí tàn nhẫn: "Đời này cô đừng mong xoay người."

À, nguyên lai là buông lời hung ác.

Bồn rửa tay bên cạnh nhỏ giọt tí tách rơi xuống.

Mạnh Thử Hân vô tình mà cười nhạo một tiếng: "Tôi cho là cái gì, nguyên lai là người đàn bà nhặt rác rưởi tới điều vô gương oai." Cô dựa vào bồn rửa tay, trào phúng nhìn Đường Hân Viện, "Như thế nào, tôi không cần người đàn ông kia, cô nhặt về dùng thế nào?"

Sắc mặt Đường Hân Viện trắng bệch.

Không đợi Đường Hân Viện trả lời, Mạnh Thử Hân đương nhiên đúng lý hợp tình mà tiếp nhận lời nói: "Ngẫm lại hẳn là cũng chẳng ra gì, haiz, lại ngăn lại nhỏ, mỗi lần liền vài giây, nhưng tôi chịu không nổi, xứng với Đường tiểu thư chính là vô cùng thích hợp."

Đường Hân Viện không ngờ Mạnh Thử Hân lại nói chuyện độc như vậy.

Thẩm Hi nói qua với cô rằng hẳn không có chạm qua Mạnh Thử Hân!

Sắc mặt cô ta lại thay đổi, bởi vì bị Mạnh Thử Hân nói lời này chọc giận cho nên đôi tay gắt gao nắm ở làn váy của lễ phục.

Ánh mắt cô ta nhìn khắp nơi, phát hiện cũng không có người vì thế vài bước tiến lên bắt được tóc của Mạnh Thử Hân.

?

Mạnh Thử Hân lập tức ngắt ra, này không phải là phim xé nát mặt mà cô thường xuyên đóng qua sao!

Mặc dù ngày thường lúc đóng phim, cô đều đứng ở vị trí Đường Hân Viện thôi.

Cô vốn dĩ chỉ là cách xa miệng Đường Hân Viện một chút, không nghĩ tới 5 năm sau Đường Hân Viện vẫn không chịu được kích thích như vậy, cô mới nói có hai câu mà cô ta đã tức giận muốn đánh người rồi sao?

Đường Hân Viện túm tóc Mạnh Thử Hân, thật sự là rất đau, Mạnh Thử Hân giãy giụa hai cái liền bị Đường Hân Viện nắm đem đầu ấn ở trong bể nước.

Nước tí tách chảy ra.

Mạnh Thử Hân phản ứng nhanh, lúc trước đóng phim cảnh sát hình sự đã học qua hai ngày, hiện tại vừa lúc lại có ích.

Cô quay người lại vịn cổ tay Đường Hân Viện, Đường Hân Viện được nương chiều từ bé nơi nào chịu được loại đau này lập tức liền buông tóc Mạnh Thử Hân ra.

Dòng nước chảy không ngừng, Mạnh Thử Hân ấn đầu Đường Hân Viện vào bồn nước, nước lạnh liên tục lùa vào tóc cô ta.

Mái tóc ban đầu dễ tạo kiểu giờ lại bị nước xối đến chặt vật.

Cô không phải là người có tính tình tốt hướng chỉ là đối mặt với Đường Hân Viện, hơn nữa vẫn là Đường Hân Viện động tay trước cho nên cô phải đánh trả.

Cô thật sự cũng không phải là quả hồng mềm gì.

Viên mắt Đường Hân Viện đều đỏ lên, trong miệng la hét: "Mạnh Thử Hân cô chờ đó! Chờ hợp đồng của cô đến hạn, Đinh Minh không cần cô, công ty nhà ai còn dám muốn!"

Mạnh Thử Hân không chút để ý mà liếc mắt cười nhạo một tiếng rồi buông lỏng Đường Hân Viện ra, "Ai muốn tôi, vậy cũng không nhọc phiền Đường tiểu thư lo lắng."

Bên ngoài nhà vệ sinh có tiếng bước chân vang lên, Mạnh Thử Hân rũ mắt nhìn trước ngực bị nước làm ướt nhẹp một mảng, may mắn lễ phục mình mặc là màu đen nên không thấy được.

Cô không muốn ở lâu, nếu Thẩm Hi không có trở về, cô cũng thu thập Đường Hân Viện một chút, cái tiệc rượu này ở lại cũng không có ý nghĩa gì.

Cô đi ra khỏi nhà vệ sinh còn có thể nghe được giọng Đường Hân Viện tức muốn học máu: "Mạnh Thử Hân! Cô chờ đấy cho tôi!"

Chân Mạnh Thử Hân dừng bước, bên ngoài nhà vệ sinh nam đang đứng một người đàn ông, mỉm cười và tay đặt ở túi quần.

Người đàn ông huyết sắc cách xa Mạnh Thử Hân: "Mạnh tiểu thư thật đúng là hoang dã nha, con gái ông chủ mình cũng dám thu thập."

Mạnh Thử Hân nhú mày, ở trong trí nhớ mình dường như không có gặp qua người này.

Cô đến gần một chút và nở một nụ cười khéo léo, "A, chê cười rồi nhưng ngại..... Nhìn lên nhà vệ sinh nữ sao?" Cô mỉm cười sâu sắc, "Điều này không từ tế nha."

Người đàn ông xuy một tiếng xoay người vào bên trong nhà vệ sinh.

Người đàn ông này nói không sai, Đường Hân Viện thật là con gái một của ông chủ Đinh Minh, từ nhỏ liền muốn gió có gió, muốn mưa được mưa, lúc trước coi trọng Thẩm Hi cũng là đoạt lấy.

Nhiều năm như vậy, Mạnh Thử Hân tẩy không trắng một phần lớn nguyên nhân là người sau lưng Đường Hân Viện thổi gió.

Đinh Minh cũng giám tài nguyên của cô, chuẩn bị chờ hợp đồng đến hạn liền không kí tiếp với cô.

Đến lúc đó một người bị bôi đen, diễn tám chín phần mười là nữ phụ ác độc, mọi người đòi đánh, ai còn muốn bỏ giá đi mời Mạnh Thử Hân?

Nói không chừng còn không có giá trị.

Ánh đèn sáng lạn, ăn uống linh đình, nữ diễn viên trang điểm tinh xảo cùng nam diễn viên điển trai vui cười ở một chỗ.

Tại phòng riêng tầng hai.

Rượu trắng cùng rượu vang đỏ ở trên bàn, Bạch Hành mới từ nhà vệ sinh trở về liền nhìn thấy người đàn ông đang ngồi bị người ta chúc rượu.

Ngón tay thon dài của anh nắm ly rượu, hai lời chưa nói liền uống lên.

Bạch Hành ở cửa hút một điếu mới đi vào, ngồi ở bên cạnh Khương Kiên, trên người còn mang theo nhân nhạ mùi thuốc lá, Khương Kiên nhú mày.

Bạch Hành lại rót một ly cho Khương Kiên, cười: "Khương tổng luôn là người bận rộn, thật vất vả mới tới một chuyến, mời đem rượu lên uống."

Những người bạn xung quanh đều ồn ào, sắc mặt Khương Kiên không đổi liền một ngụm đã uống xong.

Bạch Hành ách một tiếng, "Tôi vừa thấy một cảnh thú vị trong nhà vệ sinh nữ." Một đôi mắt đào hoa hơi cong lên, nhìn liền cảm thấy đây là người đàn ông đa tình.

"Có chuyện gì thú vị chứ? Lão Bạch cậu đừng thừa nước đục thả câu!" Có người hỏi.

"Người này sao..... Cùng Khương tổng có chút quan hệ." Bạch Hành duỗi tay đặt ở trên vai Khương Kiên, "Khoảng thời gian trước có người phụ nữ không phải vì Khương tổng đầu tư một bộ phim mà muốn bỏ giường sao, ha ha, sau đó bị Khương tổng cho hít khói xe."

Khương Kiên cuối cùng cũng có chút động tĩnh, lạnh mặt nhìn về phía Bạch Hành.

Trong lòng anh nghĩ đều là trên mạng nói bậy, anh không có ném Mạnh Thử Hân cho hít khói xe.

"Sau đó thì sao?" Có người hỏi.

Bạch Hành hắc hắc cười hai tiếng: "Người phụ nữ kia thật đúng là hăng hái, đem thiên kim Đinh Minh ấn vào bồn rửa tay."

Tay Khương Kiên cầm ly hơi hơi căng thẳng.

Anh duỗi tay kéo cà vạt, cà vạt lỏng lẻo treo ở trên cổ, anh cảm thấy có chút nóng liền cởi áo khoác ném ở một bên, dưới hơi men trông anh có chút hơi mê người.

Anh thừa dịp Bạch Hành ở bên kia khoe khoang, lấy điện thoại gửi tin nhắn cho Mạnh Thử Hàn.

...

Mạnh Thử Hàn ăn uống đã no say liền chuẩn bị rời khỏi đây.

Hướng chi quần áo cô bị ướt mặc vào khả năng sẽ cảm mạo, cô không muốn ở lâu, vừa định gọi điện thoại cho Lâm Lê tới đón liền nhìn thấy điện thoại có tin nhắn chưa đọc.

Là Khương Kiên.

[lâu hai, hướng gian phòng thứ hai, anh uống say tới đón]

Gửi là mười phút trước, khi đó cô mới vừa cùng Đường Hân Viện đánh nhau xong vài phút, trong lòng phần uất cho nên không có cảm nhận được điện thoại rung lên.

Cô ngẩng đầu nhìn lâu hai, vẫn là đi lên trên.

Cô chưa nhìn thấy Khương Kiên uống rượu bao giờ, tử lượng của anh hẳn là không cao, nếu cao cũng không có khả năng để cô đi tiếp.

Hướng lên trên gian thứ hai bên trái, cô duỗi tay gõ cửa, thực nhanh liền có người tới mở cửa, là người đầu tư ở giới giải trí trong giới tương đối nổi tiếng Tôn tổng.

Tôn tổng nhận thức Mạnh Thử Hàn, rốt cuộc Toàn mạng bơi đen không có mấy người không quen biết.

Tôn tổng nhú mày, "Cô đi nhầm chỗ."

Mạnh Thử Hàn nghiêng đầu nhìn vào bên trong liền thấy Khương Kiên ngồi ở bên trong, áo sơ mi trắng bị cởi bỏ hai viên nút thắt, cà vạt lỏng lẻo treo trên cổ, trong tay nắm ly rượu. Có lẽ là uống nhiều rượu cho nên nhiễm một tia đỏ ửng.

Dáng vẻ như vậy..... Thật sự là sắc đẹp dụ người.

Một người đàn ông ba mươi tuổi lại là người như vậy.

Mạnh Thử Hàn chỉ về phía Khương Kiên, giải thích với Tôn tổng: "Tôi là tới tìm Khương tổng."

Ánh mắt Tôn tổng thay đổi liền không nói gì. Trong cửa lại xuất hiện một khuôn mặt tới, đôi mắt hoa đào mỉm cười, hân hoan chào nhẹ nhõm mà cười nói: "Này, Mạnh tiểu thư vừa mới đại chiến xong một hồi, hiện tại lại muốn tới tìm Khương tổng chúng ta đại chiến sao?"

Trong phòng một trận cười vang.

Mạnh Thử Hàn: "....."

Ngày thường cô nói lời cợt nhả này nọ nhưng đến phiên người khác tới trêu ghẹo thì có chút hoảng hốt.

Cô nhìn kỹ mới nhận ra người đàn ông đào hoa này là người đàn ông bên ngoài nhà vệ sinh lúc nãy.

Cô đang muốn nói chuyện, liền nghe được trong tiếng cười vang truyền đến giọng nói của Khương Kiên trầm thấp khàn khàn nhưng ngoài ý muốn lại dễ nghe.

"Tôi bảo cô ấy đến."

Tiếng cười xung quanh bỗng nhiên liền ngừng lại, sau một lúc lâu, Bạch Hành mới "A?" một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Ông xã giỏi nhất 10 ❄

Editor: Mút Chanh

Đừng nói là Bạch Hành, ở đây sợ là trừ bỏ đương sự Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên thì không ai có thể đủ phục hồi lại tinh thần.

Thừa dịp lúc Tôn tổng cùng Bạch Hành sững sờ, Mạnh Thử Hàn mỉm cười: "Phiền toái, cho qua."

Tôn tổng cùng Bạch Hành đứng ngây như phỗng ở cửa vội tránh đường.

Đến gần xem, đôi mắt Khương Kiên vốn có chút lạnh nhạt hiện tại trở nên có chút mê ly.

"Anh có muốn đi ngay bây giờ không?" Mạnh Thử Hàn cúi đầu hỏi anh.

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, ánh mắt dừng ở trước ngực bị ướt nhẹp một mảng của cô, tuy rằng làm rất nhiều việc nhưng trước ngực vẫn còn ướt một mảng.

Mạnh Thử Hàn đang muốn đỡ Khương Kiên lên, Bạch Hành lập tức liền tới đây cười hi hi ngăn lại: "Không được, khó mà đi được, trước đem chỗ này uống cho xong, Khương tổng không có khả năng quyết nợ chứ?"

Khương Kiên lạnh lùng liếc Bạch Hành một cái.

Nhiều chuyện.

Nói xong, Bạch Hành quả nhiên lại rót cho Khương Kiên một ly rượu trắng, "Cậu uống đi, đêm nay đạo diễn Tiết nói hấn mời, cậu khách khí cái gì chứ."

Khương Kiên mím môi, đang muốn duỗi tay cầm ly rượu kia, khó mà dừng lại.

Anh quay đầu lại nhìn về phía Mạnh Thử Hàn.

Mạnh Thử Hàn ngồi xuống, chớp chớp mắt nhìn về phía anh.

Thấy Mạnh Thử Hàn không hiểu ý mình, ánh mắt Khương Kiên lạnh băng duỗi tay đi lấy ly rượu.

Xuyên qua ly rượu, rượu trắng trong ly chiếu ra ánh sáng dừng ở trên tay Khương Kiên, Mạnh Thử Hàn nhìn thẳng.

Cô theo bản năng mà duỗi tay ngăn lại, chờ phục hồi lại tinh thần mới hiểu được chính mình làm cái gì.

Cô cười hai tiếng: "Khương tổng có chút say, tôi thay anh ấy uống."

Khương Kiên không nhúc nhích, giọng nói vững vàng: "Không cần."

"Muốn muốn." Mạnh Thử Hàn đoạt lại, nhân cơ hội liền sờ soạng tay Khương Kiên một phen, cô ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm Bạch Hành, "Uống xong rồi cho đi có phải hay không?"

Bạch Hành huyệt sáo, ý cười có chút nhộn nhạo, "Tôi nói này, Mạnh tiểu thư đủ hoang dã chứ?" Bạch Hành nhích lại gần, "Như vậy đi Mạnh tiểu thư, đêm nay đừng bồi Khương Kiên, người này khó hiểu phong tình, theo tôi đi thế nào?"

Mạnh Thử Hàn buông tay hấn ra: "Vai diễn trong phim của đạo diễn Trương anh có thể cho tôi sao?"

Đương nhiên, không thể.

Ánh mắt Khương Kiên lạnh xuống dưới, nhìn chăm chăm Bạch Hành, Bạch Hành sợ tới mức cười nhạo một tiếng, "Vây quên đi, ly rượu này uống xong, chúng tôi liền buông tha Khương tổng, thế nào?"

Mạnh Thử Hàn mỉm cười, mặt mày cười đến rạng rỡ liền nắm ly rượu, đều có vẻ cất giấu một tia câu dẫn.

Khương Kiên rũ xuống mí mắt tới, "Không cần, anh tự mình uống."

Mạnh Thử Hàn nhìn qua ní non ở bên tai anh: "Ông xã, anh yên tâm, từ lượng của em tốt mà."

Hương nước hoa trên người cô, đến hơi thở khi cô nói chuyện, không có chỗ nào mà không phải là trên chộc Khương Kiên.

Thật là..... Yêu tình!

Mạnh Thử Hàn một ngụm uống hết rượu, ly rượu đặt lên bàn phát ra âm thanh nho nhỏ, cô nhìn thoáng qua cảm thấy chính mình vẫn là thanh tỉnh.

Sắc mặt Khương Kiên lạnh xuống nhìn về phía Bạch Hành: "Có thể đi rồi chứ?"

Bạch Hành cười: "Đương nhiên là có thể, ha ha, chúc cậu vượt qua vui sướng một đêm."

Bạch Hành còn không có đủ, nhưng hẳn biết nếu lại tiếp tục đùa, thế nào Khương Kiên cũng phải phát hỏa.

Mạnh Thử Hàn đứng dậy, duỗi tay đỡ lấy Khương Kiên, đem tây trang áo khoác của anh nhặt lại đây đặt ở trên người Mạnh Thử Hàn.

Lúc này Mạnh Thử Hàn mới cảm giác được rượu tác dụng chậm tới.

Trước mắt sân nhà cùng hình người đang đưa, cô có chút chịu đựng không nổi đành phải giữ chặt cánh tay Khương Kiên.

Khương Kiên đỡ người đi ra ngoài, dưới lầu tất cả đều biết anh cùng Mạnh Thử Hàn, tự nhiên không thể từ cửa chính đi, anh để phục vụ dẫn anh từ cửa khác rời đi.

Sau khi rời đi, Bạch Hành cùng đoàn người Tôn tổng tiếp tục uống.

Tôn tổng còn có chút ngốc: "Liên như vậy để Khương Kiên đi rồi sao?"

Bạch Hành nhấp một ngụm rượu, "Còn không phải sao, haiz, người ta không phải là uống say sao ha ha."

Tôn tổng: "Nói vậy, tư lượng của Khương Kiên chúng ta còn không biết sao, điểm này có chút....."

Bạch Hành nhanh chóng che miệng của Tôn tổng lại, "Anh nhỏ giọng chút đi! Trong chốc lát hồng chuyện của Khương Kiên, vậy anh chịu đi!"

...

Đi ra khỏi khách sạn, gió đêm thổi tới, Mạnh Thử Hàn có chút ngất đi, đầu óc cuối cùng cũng thanh tỉnh một ít.

Cô nghiêng đầu nhìn Khương Kiên đỡ mình, cổ áo anh hơi mở, Mạnh Thử Hàn dựa qua liền có thể nhìn thấy hầu kết cùng xương quai xanh của anh, chúng đều lớn lên thực tinh xảo. Cặp mắt kia vốn lạnh nhạt nhưng giờ phút này lại nhiễm một ít cảm giác say, còn đáng vẻ tự phụ cùng nội liễm bên trong chưa bao giờ thay đổi.

Đêm nay Khương Kiên mang theo trợ lý tới, trợ lý Lưu vừa nhìn thấy Khương tổng nhà mình đỡ một người phụ nữ, nội tâm liền lao nhanh thao thao bất tuyệt, nhưng hẳn vẫn kiềm chế phần tò mò này, xuống xe thay Khương Kiên mở cửa xe.

Có trời mới biết, trợ lý Lưu chưa từng nhìn thấy phụ nữ bên cạnh Khương Kiên, càng đừng nói là tư thế thân mật như vậy.

Trợ lý Lưu thật cẩn thận mà liếc mắt một cái, một chút liền nhận ra Mạnh Thử Hàn.

Này không phải Mạnh Thử Hàn bị toàn mạng bôi đen sao!

Chính là người lần trước muốn bỏ giường chăn Khương tổng rồi bị quảng ngữ khói Mạnh Thử Hàn sao!

Trợ lý Lưu dần dần nhớ lại, trách không được lần trước Khương tổng bị lôi kéo trên hot search cũng không có an bài Mạnh Thử Hàn, thì ra là có một tầng quan hệ như vậy.

Ngay cả Khương tổng giữ mình trong sạch thế nào, chung quy là qua không được cửa mỹ nhân.

Ngồi ở phía ghế sau Khương Kiên dùng áo khoác đặt trên người Mạnh Thử Hàn, anh ngược mắt nói với trợ lý Lưu: "Lái xe."

Trợ lý Lưu thật cẩn thận, hỏi: "..... Khương tổng đi chỗ nào vậy?"

Khương Kiên trả lời: "Lâm viên Cô Tây."

Trợ lý Lưu lái xe đi về hướng lâm viên Cô Tây, lâm viên Cô Tây là khu biệt thự xa hoa nhất thành phố Lâm Sơn, Khương Kiên ngày thường liền ở nơi đó.

Nhưng trợ lý Lưu chưa từng nhìn thấy Khương tổng mang phụ nữ về nhà!

Mạnh Thử Hàn túm một góc áo sơ mi của Khương Kiên, xoa nhãn dán đó, cô dường như là nhớ tới cái gì liền sờ soạng tìm điện thoại mình.

Hơn nửa ngày mới tìm được, cô đến nhặt kí trò chuyện, trên cùng chính là Lâm Lê.

Khương Kiên hỏi: "Làm cái gì?"

Mạnh Thử Hàn một bên gọi điện thoại, một bên trả lời Khương Kiên: "Em kêu Lê tỷ đừng tới đón em, bằng không cô ấy sẽ nhìn thấy anh."

Khương Kiên không nói.

Điện thoại thực nhanh liền thông, Mạnh Thử Hàn mơ màng màng, đầu óc có chút choáng váng, đơn giản liền mở cửa sổ xe liền khiến cho gió tiến vào, thổi trúng Khương Kiên run run một cái.

Mạnh Thử Hàn phản ứng lại thì Lâm Lê đã tiếp điện thoại, cô nhanh nói: "Lê tỷ, đêm nay chị không cần tới đón em, em đã đi rồi."

Khương Kiên nhìn Mạnh Thử Hàn trước mặt đang gọi điện thoại, trong lòng vừa động liền neho mắt lại rồi tiến đến trước mặt cô, tay xuyên qua cửa sổ bên cô, tay áo sơ mi lộ ra nửa cánh tay xẹt qua gương mặt cô.

Có chút ngứa.

Anh nói có chút điềm tĩnh: "Đóng cửa lại, sẽ bị cảm lạnh đấy."

Giọng nói này! Quá câu người!

Mặt Mạnh Thử Hàn đỏ lên, Lâm Lê bên kia mới thật sự là bị dọa muốn làm rớt đem điện thoại, mặc dù không có mở loa nhưng Khương Kiên cũng nghe thấy bên kia gân cổ lên rống: "Bên kia như thế nào lại có giọng đàn ông?! Tiểu Hàn em ở nơi nào? Có phải gặp người xấu hay không?"

"Không có không có Lê tỷ." Mạnh Thử Hàn giương mắt nhìn người đàn ông đã ngồi trở lại, cũng không biết anh có phải cố ý hay không.

Cô chậm rãi nói: "Lê tỷ, là ông xã em, ông xã em tới đón em trở về."

"Chồng em ở công trường không phải rất bận sao? Không phải mỗi ngày dọn gạch liền dọn đến nửa đêm sao?" Giọng Lâm Lê tiếp tục truyền tới.

Cảm giác say rượu của Mạnh Thử Hàn đã tỉnh hơn phân nửa, cô bình tĩnh lại rồi cúp điện thoại.

Ngẩng đầu nhìn lên lại thấy biểu tình của Khương Kiên cười như không cười.

Ngón tay anh thon dài đặt ở trên đùi, "Công trường? Dọn gạch?"

Mạnh Thử Hàn: "....."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Ông xã giỏi nhất 11 ❀

Editor: Mút Chanh

Ở Lâm viên Cô Tây, trời cũng đã khuya.

Bốn phía đèn đường san sát nhau chiếu sáng toàn bộ khu biệt thự, ngẫu nhiên truyền ra vài tiếng mèo hoang kêu có lẽ cũng hiểu rõ chỗ này là nơi người có tiền.

Ngày thường Khương Kiên sống ở nơi này, cách công ty cũng gần, một người ở cũng thanh tịnh.

Trợ lý Lưu dừng xe rồi mở cửa xe cho Khương Kiên liền nhìn thấy vị Mạnh Thử Hàn tiểu thư bị dân mạng bôi đen đang nằm ở trên đùi Khương tổng.

Trợ lý Lưu hơi thất thần, chưa từng gặp qua người phụ nữ nào dám làm như vậy.

Trợ lý Lưu đang muốn nói chuyện đã bị ánh mắt lạnh như băng của Khương Kiên quát bảo ngưng lại.

Khương Kiên cúi đầu nhìn thấy Mạnh Thử Hàn gối trên đùi anh, cổ thon dài như ngọc ở dưới ánh đèn đường phảng phất màu huỳnh quang.

Anh duỗi tay néo mặt Mạnh Thử Hàn, "Tối rồi, tỉnh tỉnh."

Bên trong Mạnh Thử Hàn nửa say nửa tỉnh chếp miệng, không có lên tiếng, trợ lý Lưu do dự vẫn là mở miệng nói: "Khương tổng, nếu không..... Để đi Trịnh tới đỡ Mạnh tiểu thư đi vào nghỉ ngơi được không?"

"Không cần."

Khương Kiên phát ra giọng khàn khàn, duỗi tay ôm lấy eo của Mạnh Thử Hàn, trên eo mảnh khảnh dường như không có mấy lượng thịt, anh cảm thấy

mình một tay là có thể nắm hết.

Anh mở cửa xuống xe liền đem Mạnh Thử Hàn chặn ngang bệ lên, đi vào bên trong biệt thự.

Di Trinh nghe nói đêm nay Khương Kiên đi ra ngoài xã giao, nghĩ đến hẳn là ăn uống không thoải mái cho nên ở nhà làm chút cháo lút dạ dày.

Kết quả từ trong phòng bếp đi ra liền nhìn thấy Khương tổng ôm một người phụ nữ lên lầu!

Ánh mắt di Trinh kỳ quái nhìn về phía trợ lý Lưu, trợ lý Lưu cũng là một người mặt đen đầu đầy dấu chấm hỏi, ai biết Mạnh Thử Hàn này lại có bản lĩnh như vậy vì ngay cả Khương tổng thanh tâm quả dục cũng có thể lay động được.

Khương Kiên trực tiếp mang Mạnh Thử Hàn lên phòng anh, khi cô say thực ngoạn, không có ỏi chỉ là ngủ đầu có chút choáng váng, ngẫu nhiên nỉ non hai tiếng, không có đáng về giường nham múa vuốt như ngày thường.

Khương Kiên đem cô đặt ở trên giường, lễ phục trên người cô đã khô nhưng anh vẫn không yên tâm sợ cô bị cảm mạo vì thế từ tủ quần áo lấy ra một bộ áo ngủ màu xanh đen muốn thay cho cô.

Trong tay anh cầm áo ngủ, đứng ở mép giường nhưng lại ngơ ngẩn.

Như vậy..... Quá là không tốt đi?

Tuy rằng nói hai người là vợ chồng nhưng anh cùng Mạnh Thử Hàn trước sau cũng không giống như vợ chồng bình thường, ở giữa vẫn luôn có cái gì ngăn cách, nếu như không có sự đồng ý liền cởi quần áo chờ khi cô tỉnh lại có tức giận hay không?

Chỉ là do dự một cái chớp mắt, Khương Kiên liền cử động.

Anh kéo váy của Mạnh Thử Hàn, nhưng mà..... Cái váy này cởi như thế nào? Như thế nào không có nút thắt?

Một năm bốn mùa chỉ có áo sơ mi trắng cùng tây trang, Khương tổng lâm vào trầm mặc.

"Khương..... Khương tiền sinh?" Cửa truyền đến giọng nói kinh ngạc của di Trinh.

Khương Kiên ngẩng đầu nhìn lên liền nhìn thấy di Trinh bưng một chén cháo hạt kê đứng ở cửa, vẻ mặt không thể tưởng tượng.

Này cũng vừa lúc.

Khương Kiên đem áo ngủ đưa qua, cau mày nói: "Di Trinh, giúp cô ấy thay quần áo đi."

Di Trinh phản ứng lâu, mới nghĩ "Khương tiền sinh muốn thay váy cho phụ nữ" kinh ngạc bên trong phục hồi lại tinh thần, ngơ ngác mà nhận áo ngủ trong tay Khương Kiên.

Khương Kiên uống không ít rượu, không có gì lút dạ cho nên dạ dày thật là có chút khó chịu, anh cầm chén cháo hạt kê di Trinh đưa đi xuống lầu ăn.

Tin tức trong giới giải trí truyền thực nhanh, chỉ cần có tin tức hot search là chuyện chỉ cần một giây.

Mà khách quen của hotsearch Weibo —— Mạnh Thử Hàn tiểu thư lại lần nữa vinh danh vị trí số 1 trên hotsearch.

Mà cùng cô còn có thiên kim Đinh Minh, Đường Hân Viện.

Sau khi Khương Kiên ăn xong cháo liền nhìn thấy vị trí số 1 trên hotsearch Weibo là như vậy—— thiên kim Đinh Minh lên án Mạnh Thử Hàn ghen ghét.

Khương Kiên nhăn mày vào Weibo xem một chút.

Đường Hân Viện ở Weibo đã đăng Weibo: [tôi cùng Thẩm Hi ở bên nhau 5 năm, bởi vì sợ Mạnh tiểu thư thương tâm khổ sở, tôi cùng anh ấy đi Anh, hiện giờ Thẩm Hi bởi vì việc học không trở về nên tôi về trước, không nghĩ tới sẽ ở tiệc rượu gặp được Mạnh tiểu thư, cũng không nghĩ tới chúng tôi tìm mọi cách nhường nhịn sẽ khiến Mạnh tiểu thư biến thành người như vậy, tôi sẽ không lại nhường bộ @ Mạnh Thử Hàn]

Một đoạn này phía dưới còn kèm theo một tấm hình là ảnh chụp cô ta chặt vật khổng lồ, tóc dính nước.

Này đích xác như là chuyện Mạnh Thử Hàn có thể làm, Bạch Hành vẫn là người chứng kiến, nhưng Khương Kiên có thể khẳng định cô không phải vô duyên vô cớ làm như vậy.

Nhìn xuống hotsearch, trong mười hot search có ba điều cùng Mạnh Thử Hàn có quan hệ.

Hot search thứ 3, tên Mạnh Thử Hàn cùng Thẩm Hi xếp hạng cùng nhau, đơn giản chính là đào ra chút chuyện cũ lúc trước, chứng thực Mạnh Thử Hàn đối với Thẩm Hi đến tột cùng là dây dưa điên cuồng nồng nặc như thế nào.

Khương Kiên mệt mỏi xoa nhẹ ấn đường, cả người đầy mùi rượu làm tâm tình anh trở nên có chút bức bối, nếu 5 năm trước liền an bài Thẩm Hi thì nơi

nào sẽ có sự tình hôm nay.

Trở lại trong phòng, Mạnh Thử Hàn còn ngủ, anh lập tức vào trong phòng rửa mặt, nước ấm bốc hơi sương mù bay tới tràn ngập toàn bộ phòng tắm, từ bên ngoài kính mờ còn có thể nhìn thấy một thân ảnh mơ mơ hồ hồ ; tiếng nước xôn xao vẫn không dứt ở bên tai, tươi mát làm cho mùi hương cũng từ trong phòng tắm thoang thoảng bay ra tới.

Người nằm ở trên giường di chuyển.

Kỳ thật Mạnh Thử Hàn tỉnh lại từ lúc Khương Kiền vào nhà tắm, Lâm Lê điện thoại lại đây thúc giục ba lần cô mới biết được chính mình lại lên hot search, vừa thấy đơn giản là Đường Hân Viện mở miệng trách cứ cô.

Biết cô ta chính mình có phương thức liên hệ phóng viên, mọi người đều sôi nổi gõ "An ủi" một phen, cô có chút bực mình liền trực tiếp đóng lại.

Thế giới cuối cùng cũng thanh tịnh.

Con buồn ngủ của cô đã bị tiêu tan bởi mấy cuộc điện thoại cùng hot search trộn lẫn.

Cô đại khái đoán được nơi này là Lâm viên Cô Tây của Khương Kiền, tuy rằng không có tới nhưng đã nghe anh nói qua.

Nhìn quanh bốn phía, phòng ngủ bày biện đơn giản đến cực điểm, phong cách xám trắng nhìn có chút quanh quẩn, trong phòng to như vậy lại trống rỗng, cô không thích tone màu như vậy.

Cô đang muốn quay về tiểu khu Cẩm Giang liền nghe được tiếng bước chân từ cửa truyền đến, cô nhanh chóng nằm trên giường, nghe Khương Kiền vào phòng tắm.

Trong phòng tắm yên tĩnh khiến cho Mạnh Thử Hàn đỏ mặt.

Trong đầu tất cả đều là Khương Kiền thoát y. Dưới lớp quần áo, anh vẫn luôn thích tập thể hình cho nên đã ba mươi tuổi rồi mà thể lực như cũ vẫn tốt đến kinh người.

Mạnh Thử Hàn càng nghĩ càng đỏ mặt liền từ trên giường đứng lên, trên người còn ăn mặc áo ngủ của anh.

Cô từ tủ quần áo tìm được lễ phục để thay của mình, cởi áo ngủ muốn chuẩn bị thay. Mới vừa cởi thì cửa phòng tắm liền mở.....

Cái nhìn cùng khí nóng ập vào trước mặt khiến Mạnh Thử Hàn sợ tới mức giật mình một cái.

Cô đỡ đầu mà xách theo lễ phục của mình, ngẩng đầu nhìn lên lại thấy Khương Kiền đứng ở cửa cười như không cười, chỉ là vội mang một cái khăn tắm dưới hạ thân, mặt khác nhìn không sót gì.

Những giọt nước từ đường cong cơ bắp một đường đi xuống, một đường đi xuống..... Mạnh Thử Hàn duỗi tay che kín đôi mắt mình.

Khương Kiền bốn cợt cười, kéo kéo đi tới, anh mới vừa tắm rửa xong nên trên người hơi nóng chưa tan ập vào trước mặt, Mạnh Thử Hàn da mặt dày như thế nào cũng chịu không nổi trên chốc như vậy.

Khương Kiền trầm thấp lên tiếng: "Chủ động như vậy sao? Anh còn chưa có tắm xong, em liền cởi quần áo trước sao?"

Mạnh Thử Hàn ngẩn ra, lúc này mới nhớ tới chính mình vừa mới cởi quần áo chưa có mặc xong.

Này cũng có thể ném đi mặt mũi!

Nhiệt độ trên mặt cô giảm đi, đang muốn mặc lễ phục màu đen vào, trên người đột nhiên nặng một chút, lọt vào trong tầm mắt là bộ áo ngủ màu xanh đen mà cô quen thuộc.

Áo ngủ đặt ở trên người cô, màu xanh đen ở trên đôi tay thon dài của Khương Kiền phá lệ rõ ràng.

"Mặc cho tốt, đêm nay đã khuya rồi trước tiên ở nơi này ngủ."

Mạnh Thử Hàn nhận lấy, Khương Kiền liền giúp cô mặc quần áo vào, anh hơi hơi khom khom lưng giúp cô buộc dây lưng áo ngủ. Hô hấp của anh dừng ở trên ngực như là bị lỏng chìm nhẹ nhàng lướt qua.

Ngày thường cô rất lưu manh nhưng tình cảnh bây giờ thật sự là quá mức ái muội cũng không thích hợp nói lời cợt nhả gì.

Sau khi buộc dây lưng xong Khương Kiền mới ngồi dậy, trên người cơ bắp nhô lên làm trái tim Mạnh Thử Hàn bỗng nhiên nhảy vài cái.

Cô áp úng mà mở miệng: "Em đói bụng, muốn ăn chút gì."

Khương Kiền: "!"

Ngón tay Khương Kiên dừng lại thậm chí là có chút cứng đờ, anh biết Mạnh Thử Hàn thích nói lời cợt nhả nhưng câu này đến tột cùng có phải hay không!

Khương Kiên lâm vào trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Ông xã giỏi nhất 12 ❀

Editor: Mút Chanh

Hương vị cháo hạt kê từ trong phòng bếp truyền ra, dì Trịnh đã rời đi rồi nên Khương Kiên ở trong phòng bếp hâm lại cháo.

Anh chỉ mặc áo ngủ màu đen, sắc mặt nội liễm giống như trong tay đang cầm không phải là cái muỗng mà là bút máy cùng hộp đồng.

Mạnh Thử Hàn muốn dạo Weibo, mới vừa cầm điện thoại mình lên mới nhớ tới đã tắt máy, cô thật sự có chút nhàm chán vì thế kéo dép lê vào trong phòng bếp.

Khương Kiên đứng ở trước nồi..... Cảm giác có chút kỳ diệu.

Ở giới đầu tư Khương tổng nói một không hai thế nhưng lại vì cô mà nấu ăn sợ là muốn cũng không dám nghĩ tới.

Mạnh Thử Hàn nghĩ nhất định là vì hôm nay cô giúp anh chặn rượu cho nên mới có cảm giác kỳ diệu như vậy.

Khương Kiên quay đầu lại vừa lúc nhìn thấy Mạnh Thử Hàn chậm rãi lại đây, mang dép lê của anh nện ở trên sàn nhà lạch cạch.

Khương Kiên: "Lập tức xong ngay."

Mạnh Thử Hàn mỉm cười rồi dang tay ra: "Khương tổng, cho em mượn điện thoại lướt một lát đi. Em ngồi một mình rất chán."

Điện thoại Khương Kiên không có mang trên người, anh chỉ trên lầu: "Trong phòng ngủ, em tự mình đi lấy đi."

"Ông xã là tốt nhất!"

Mạnh Thử Hàn cách xa cho Khương Kiên một cái moah moah.

Cô gấp không chờ nổi mà xoay người lên lầu, không nhìn thấy ý cười trên khóe miệng Khương Kiên như có như không, cái muỗng trộn lẫn một chút cháo hạt kê trong nồi đã sắp nóng lên.

Nhiệt khí mờ mịt, anh còn có thể nghe thấy tiếng bước chân của Mạnh Thử Hàn vang vọng ở căn biệt thự trống trải cực kì rõ ràng.

Trong căn phòng ở lầu hai.

Cô thay lễ phục màu đen ném ở trên giường, cô tìm được di động màu đen của Khương Kiên từ trên tủ đầu giường. Không có khóa lại cho nên một chút là có thể mở ra.

Cô tìm được icon Weibo rồi thuận thực nhấp vào.

Trang chủ của Khương Kiên chỉ có một chú ý, chính là Weibo chính thức của Đầu Tư Tinh Quang, trừ cái đó ra thì mọi thứ đều trống tuếch.

Tuy nhiên so với danh sách chú ý càng trống không chính là Weibo chính chủ chứng thực hoàng kim đại v của anh, ba ngàn vạn fans, trang chủ Weibo lại không đăng một cái gì.....

Không xoát Weibo là không viên mãn.

Không đăng lên trang chủ Weibo là không thú vị.

Do hàng năm trà trộn vào bình luận Weibo cùng anti-fan nên Mạnh Thử Hàn có vô số tài khoản phụ, cô cảm thấy sinh hoạt của Khương Kiên cũng quá mức đơn điệu.

Cô cầm điện thoại anh chạy xuống lầu chụp một tấm ảnh người ở trong bếp

Thời điểm chụp chỉ chụp được nửa sườn mặt của Khương Kiên, trong tay anh cầm một cái chén sứ trắng, nội liềm mà lại tự phụ, mặc dù bên người bày biện đồ vật sang trọng quý giá cỡ nào nhưng chung quy so với khoảnh khắc bắt chợt này thì càng đẹp hơn.

Người đàn ông như vậy sẽ khiến phụ nữ mơ tưởng.

Mạnh Thử Hàn khịt mũi, làm sao một người đàn ông như vậy lại rơi vào tay cô? Điều này cũng quá phí phạm của trời.

Khương Kiên nhú mày đi tới, "Chụp cái gì?"

Mạnh Thử Hàn cầm điện thoại ở trước mặt anh lung lay liếc mắt một cái, cười nói: "Còn có thể là cái gì, đương nhiên là cháo hạt kê rồi!"

Khương Kiên đương nhiên không tin.

Cặp mắt sâu thẳm nhìn chằm chằm Mạnh Thử Hàn sinh ra một loại ảo giác mưa gió sắp đến.

Mạnh Thử Hàn lấy điện thoại ra, ảnh mới chụp lên hiện ra trên điện thoại, cô tùy tiện chỉnh sửa bộ lọc thoát nhìn như là nghệ thuật mới tạo ra.

"Chụp anh sao?" Anh mở miệng, giọng anh sừng sờ cùng ngày thường không có gì khác biệt.

Cũng bởi vì không có gì khác biệt mới càng làm người ta không hiểu rõ ràng lắm.

Mạnh Thử Hàn cắn môi dưới, "Như thế nào vậy? Em chụp tám ảnh cũng không được sao? Đêm nay em còn giúp anh chần rượu đồ nha!"

Khóe miệng Khương Kiên khẽ động, không có độ cung quá lớn, không cần thận cũng nhìn không ra.

Anh nhàn nhạt mà lên tiếng, Mạnh Thử Hàn còn tưởng rằng Khương Kiên không cao hứng lại thử thăm dò hỏi: "Em xóa còn không được sao?"

Khương Kiên: ""

Tay anh cầm chén sứ nhỏ hơi hơi căng thẳng, mím môi, ngừng vài giây liền buông chén trong tay ra, "Cho anh." Anh lấy điện thoại trong tay Mạnh Thử Hàn, mở ra WeChat rồi nhanh chóng tìm được tên Mạnh Thử Hàn.

Chọn hình ảnh xong rồi gửi đi.

Anh nhấc mí mắt lên rồi đem điện thoại đưa cho Mạnh Thử Hàn chỉ nhàn nhạt nói: "Giữ kĩ."

Mạnh Thử Hàn nắm điện thoại ngây ngẩn cả người, mới vừa rồi Khương Kiên làm gì vậy? Còn tưởng rằng là tức giận..... Thì ra là không có.

Cô cười đồng ý: "Anh yên tâm em chắc chắn sẽ lưu giữ kĩ, đổi thành ảnh nền để mỗi ngày liếm ảnh nền!"

"Không cần." Anh xoay người đi múc cháo cho cô.

Mạnh Thử Hàn mở Weibo ra, ở Weibo của Khương Kiên đăng trạng thái đầu tiên chỉ có một tấm hình.

Người đàn ông tự phụ nội liềm ở trong phòng bếp, góc nghiêng cũng tinh xảo đến không chịu được.

Sau khi cô đăng Weibo, tìm tòi một chút về Đường Hân Viện rồi nhấn vào Weibo của cô ta.

Ở hai giờ trước, Đường Hân Viện đăng một bài Weibo lên án Mạnh Thử Hàn.

Lượng share vượt qua ba trăm vạn, số người bình luận vượt qua hai ngàn vạn.

Này cũng khó trách, ba người yêu hận gút mắt là tiết mục mọi người thích xem nhất, hướng chỉ anti-fan Mạnh Thử Hàn nhiều đến không đếm được, đăng lại nhiều thứ như vậy cũng không có vấn đề.

Cô chống cằm nhìn bình luận phía dưới, xem ra là mùi ngon.

[ha ha, tôi biết Mạnh Thử Hàn này không phải bông hoa trắng yếu ớt gì mà là người phụ nữ hung bạo]

[emmmm..... Loại người này lưu tại giới giải trí sao? Cô ta xứng sao?]

[huyết thư cầu Mạnh Thử Hàn lăn ra khỏi giới giải trí!]

[1551 khóc, Thẩm Hi tiểu ca ca không có trở về]

[tiểu Đường tỷ tỷ cùng Thẩm Hi ca ca hạnh phúc nha!]

[nói thật, tôi cảm thấy Mạnh Thử Hàn thật sự ghê tởm, 5 năm trước dẫm lên Thẩm Hi để nổi lên đáng tiếc là bị bôi đen. 5 năm này chuyện xấu nào

không có làm qua, trước đó không lâu còn mưu toan bò lên trên giường Khương Kiên, điều này cũng quá ghê tởm, loại người này vẫn có thể ở lại giới giải trí sao?]

Khu bình luận đã bị antifan chiếm cứ như chiến trường.

Mạnh Thử Hàn xem không ít, tất cả mọi chỗ đều đang mắng cô, "Mạnh Thử Hàn lăn ra giới giải trí" tại phía dưới Weibo gần như là công thức.

Cô "ách" một tiếng, những con người ưu tú lại mắng ra thế này.

Điện thoại "Ông" một tiếng chấn động, tay cô không cầm chắc nên điện thoại liền rơi xuống đất.

Mạnh Thử Hàn bị sốc vì đây chính là điện thoại của Khương Kiên!

Cô đuổi tay, may mắn là cô nhanh tay lẹ mắt nên đem điện thoại chụp lên, cô một hơi còn chưa kịp thờ liền nhìn thấy góc bên phải Weibo của Đường Hân Viện có nút like sáng lên sáng lên.....

Vừa rồi tay cô không cẩn thận nhấn thích!

Ngày thường xem cái gì mà trượt tay trên Weibo, Mạnh Thử Hàn còn cảm thấy lý do này thật giả, hiện tại đến phiên cô mới biết được thật sự có chuyện trùng hợp như vậy.

Mạnh Thử Hàn giương mắt chột dạ mà nhìn Khương Kiên, nhanh chóng hủy bỏ cái thích này hơn nữa rời khỏi Weibo rồi làm bộ chuyện này chưa có xảy ra.

Khương Kiên cầm một chén cháo hạt kê nóng hổi lại đây, Mạnh Thử Hàn có chút chột dạ nhận cháo hạt kê liền vui đầu ăn.

Đồ ăn nóng hằm hập tiến vào dạ dày khiến thoải mái hơn nhiều.

Khương Kiên lấy khăn giấy lau tay, điện thoại trên bàn vang lên. Anh cầm lên nghe máy rồi nói một ít về công việc.

Sau khi anh nói xong, Mạnh Thử Hàn đã ăn xong cháo hạt kê hơn nữa lại thập phần chủ động đi rửa chén.

Chờ đến khi Khương Kiên buông điện thoại xuống, cô mới cười nói: "Khương tổng, em đi về trước đây, nếu không quay về người đại diện sẽ lo lắng."

Lúc cô nói lời này như là một con thỏ ngoan ngoãn, nhìn quen đáng vẻ ngày thường của cô giương nanh múa vuốt bỗng đột nhiên ngoan như vậy, Khương Kiên còn có chút không thích ứng.

Ngón tay Khương Kiên vuốt ve điện thoại bên cạnh, ngữ khí nhàn nhạt: "Ừ, em trở về đi, hiện tại là 11 giờ rưỡi cũng không còn sớm." Áo ngủ anh có chút hở, lộ ra xương quai xanh, anh tiếp tục nói: "Bất quá mấy ngày trước đã xảy ra giết người, em tự về nhà phải cẩn thận."

Mạnh Thử Hàn: "?"

Mạnh Thử Hàn sửng sốt, anh không tiễn em trở về sao?

Anh biết có án giết người còn đuổi em đi sao?

Lúc này Mạnh Thử Hàn có chút ghen khuất, Khương Kiên thuận thế ngồi xuống, anh mỉm cười một cái rồi lấy ra điện thoại ra nhìn, giọng nói trầm thấp dễ nghe: "Mạnh Thử Hàn, anh không ngại giữ em lại một đêm."

"Em..... em cũng không ngại." Cô lập tức sửa miệng, ánh mắt bắn khoăn một hồi.

Trong phòng có chút quạnh quẽ, toàn bộ phong cách trang hoàng đều mang theo một cỗ lạnh lẽo.

Ngắn gọn, quạnh quẽ đây là Mạnh Thử Hàn đối với biệt thự này mà đánh giá.

Cô không nghĩ tới Khương Kiên sẽ ở tại chỗ này, cô không thể không hỏi: "Tại sao anh không ở cùng ba mẹ?"

"Công việc bận rộn." Anh lạnh lùng mà trả lời một câu, ngón tay ngừng ở điện thoại một chút, ánh sáng chiếu đến trên khuôn mặt anh biểu tình dần dần trở nên lạnh nhạt.

Mạnh Thử Hàn liếm liếm môi, cười lui về sau hai bước.

Một lát sau, Khương Kiên ngẩng đầu lên rồi híp mắt nhìn cô: "Vậy bà xã cùng anh nói xem, vừa mới dùng điện thoại của anh làm cái gì?"

Mạnh Thử Hàn bị một tiếng bà xã làm cho hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Ông xã đẹp trai nhất 1 ❀

Editor: Mút Chanh

Khương Kiên là người đàn ông nội liễm lạnh nhạt và cũng rất ít khi gọi cô là bà xã.

Nhưng mỗi lần anh kêu bà xã thì Mạnh Thử Hàn đều cảm thấy nổi da gà như là hổ giả trư đang rình mồi.

Tuy cũng đáng yêu nhưng cũng đáng sợ đến kinh hồn.

Mạnh Thử Hàn lắc đầu thật mạnh: "Em bị trượt tay, thật là trượt tay mà, anh cũng biết chân tay em vụng về, tay có chút gì đó....."

Càng nói đến lúc sau, giọng Mạnh Thử Hàn càng ngày càng thấp.

Khương Kiên đóng điện thoại lại rồi nâng cằm lên. Đôi mắt hẹp tối sẫm và đó là sự tức giận thường thấy ở anh

Mạnh Thử Hàn ở trong góc run bần bật, tuy rằng nói tay cô có thể đánh Đường Hân Viện, chân đá tra nam Thẩm Hi nhưng thật sự cô đánh không lại Khương Kiên.

Sau một lúc lâu, cô mới nghe được giọng Khương Kiên trầm thấp mà nói: "Mạnh Thử Hàn, chuyện này thực nghiêm trọng, em cần phải ở trong phòng anh cùng nhau xử lý, cấp bách."

"..... Đã biết."

Đều do tay cô không nghe lời mà!

Khương Kiên không quen dùng Weibo, ở Weibo mê mẩn một hồi lâu thì ở giao diện tin nhắn có người gửi tin nhắn cho anh.

Người thứ nhất: [a a a a a Khương tổng anh thật đẹp trai!]

Ngón tay Khương Kiên ngưng lại, ngẩng đầu nhìn thật cẩn thận Mạnh Thử Hàn đang đứng ở trước mặt mình, cô đứng, anh ngồi, có chút giống như chủ nhiệm lớp đang dạy bảo.

Ánh mắt anh dừng ở trên người cô, Mạnh Thử Hàn hít một hơi.

Đại khái..... Khả năng..... Chuyện này thật sự rất nghiêm trọng sao? Khương Kiên luôn luôn không thích công khai lộ diện, huống chi là công khai chút yêu thích, ở Weibo gió máu mưa tanh này, ảnh hưởng một chút yêu thích cũng không thể đo lường!

Mạnh Thử Hàn đã làm tốt việc tiếp thu phê bình, bỗng nhiên nghe được Khương Kiên nói: "Người này nói anh đẹp trai."

Mạnh Thử Hàn: "?"

Không nhanh không chậm, cô nghe được Khương Kiên không mặn không nhạt hỏi một câu: "Em cảm thấy sao?"

Mạnh Thử Hàn thấy rõ ràng tin nhắn trên điện thoại, không nghĩ tới cô tùy tiện đăng một bức ảnh thể nhưng phụ nữ này kia lại muốn tơ tưởng đến ông xã của cô ư?

Cô nhếch môi cười rộ lên: "Tất nhiên rồi, ông xã em đẹp trai nhất nha!"

Anh tiếp tục click mở tin nhắn người thứ hai: [bò tường! Từ hôm nay trở đi Khương tổng chính là ông xã của tôi!]

Tâm trạng tốt khi được Mạnh Thử Hàn khen ngợi đột nhiên biến mất, anh mím môi ở trên di động đánh mấy chữ: Đã kết hôn.

Chữ còn chưa kịp đăng thì điện thoại liền vang lên, ở trong phòng vắng vẻ phá lệ đột ngột.

Anh hướng tới Mạnh Thử Hàn làm một cái động tác im lặng, Mạnh Thử Hàn gật gật đầu, anh nghe máy không e dè ở trước mặt Mạnh Thử Hàn nói chuyện.

"Ừ, đúng, chuyện kia, là tôi làm."

"Tôi cùng Đường Hân Viện sao? Có thể có quan hệ gì chứ."

"Chỉ là trượt tay."

"Cậu đem thông báo phát là được."

Ánh mắt anh thâm trầm, nói một phút đồng hồ rồi cúp điện thoại.

Ngón tay anh thon dài buông điện thoại ra có một chút như có như không mà gõ mặt bàn, Mạnh Thử Hàn hít một hơi rồi đi qua ôm lấy cánh tay anh, hỏi: "Ông xã, anh tức giận sao?"

"Không có việc gì, em đi ngủ trước đi."

Anh đứng dậy đi lên thư phòng.

Mạnh Thử Hàn bị chuyện đêm nay làm phiền nên có chút không ngủ được liền dùng máy tính trong phòng lướt Weibo ăn dưa.

Tuy rằng dưa này là loại của cô.

Hiện tại hot search Weibo treo tên vài người.

Khương Kiền, Đường Hân Viện, Mạnh Thử Hàn, Thẩm Hi.

Quan trọng nhất chính là hot search số 1 bây giờ đã từ # Đường Hân Viện lên án Mạnh Thử Hàn # biến thành # Khương Kiền like Đường Hân Viện #, thậm chí phía sau còn có một cái hot search là # Khương Kiền cùng nữ mình tính Mạnh Thử Hàn không hợp nhau#.

Cô tròn mắt, trong miệng lẩm bẩm: "Tôi cùng Khương Kiền rất hợp."

Nếu đem giấy hôn thú vứt ra có thể đem mặt mũi dân mạng đánh cho sưng.

Mà Đầu Tư Tinh Quang đã phát một bản thông báo, dù sao chính là nói đây là trượt tay, cùng Đường Hân Viện và Mạnh Thử Hàn không hề có ân oán cá nhân, Mạnh Thử Hàn tự mình nhìn cũng không thể tin.

Tay cô chống cằm, thuận tay chú ý tới Đầu Tư Tinh Quang, sau đó chú ý Khương Kiền.

12 giờ qua đi, đêm cũng đã khuya.

Đèn đường ở Lâm viên Cô Tây mỗi khi 12 giờ sẽ chính thức tắt, cung cấp cho hộ gia đình ở đây một giấc mơ đẹp.

Bên ngoài đèn đã tắt, có gió đêm thổi tới, cửa sổ trong phòng không đóng kín cho nên gió thổi trúng đến bức màn hơi hơi động đưa.

Mạnh Thử Hàn đóng máy tính, đem cửa sổ đóng lại kín mít, cô mới đi tắm, tắm rửa xong rồi mới bò lên giường đi ngủ.

Trong ổ chăn có hương nước hoa nam LD của Khương Kiền cùng mùi hương sữa tắm hòa lẫn vào nhau làm thần kinh con người dần dần thả lỏng lại.

Cũng không biết là bao lâu, bên cạnh vang lên tiếng bước chân, trừ bỏ Khương Kiền ra hẳn là cũng không có người khác.

Sau đó Khương Kiền sờ lên giường sau đó anh ngã xuống trên giường mềm mại, hương thơm quen thuộc tràn vào hơi thở, Mạnh Thử Hàn xoay qua duỗi tay ôm lấy anh.

Cô nửa tỉnh nửa mơ, mơ mơ màng màng hỏi một câu: "Xử lý xong chưa?"

"Ừ, em ngủ đi."

Nghe được giọng Khương Kiền, Mạnh Thử Hàn mới hoàn toàn ngủ.

Rất cuộc là nhà có tiền cho nên ngay cả giường trong nhà cũng so với tiểu khu của cô thoải mái hơn nhiều. Khi cô tỉnh lại, ánh sáng ngoài phòng xuyên qua rèm cửa hơi có chút chói mắt nhưng lại không nóng.

Người bên cạnh sớm đã không còn.

Lần đầu tiên cô đến nơi đây tự nhiên không có quần áo đành phải mặc áo ngủ của Khương Kiền lên, áo ngủ rộng lộ ra nửa cánh tay vai ngọc, bả vai tuyết trắng đơn bạc mà lại tinh xảo, cô gấp một cái tùy tay kéo một chút.

Cô từ trong phòng đi ra ngoài rồi chậm rãi đi xuống lầu, khi nhìn thấy ánh nắng tràn ngập trong phòng khách mới biết được thế nhưng đã 10 giờ rưỡi.

Di Trịnh đang chà lau góc bàn, nhìn thấy Mạnh Thử Hàn từ trên lầu xuống hơi hơi sững sờ.

Mạnh Thử Hàn không có nghĩ nhiều như vậy, vươn vai hỏi: "Chào đi, xin hỏi Khương tổng đang chỗ nào vậy?"

Di Trịnh cười rộ lên, nếp gấp ở khóe mắt một tầng một tầng, bà đưa một cái ghế cho Mạnh Thử Hàn rồi trả lời: "Tiên sinh đến công ty rồi, trước khi đi đã phân phó là chuẩn bị cơm sáng cho Mạnh tiểu thư." Bà cười đến càng thêm từ ái, "Tôi đây liền đi hâm nóng cho Mạnh tiểu thư."

Mạnh Thử Hàn mơ hồ mà lên tiếng, thừa dịp Di Trịnh đang hâm nóng thức ăn liền lên lầu đi tắm.

Đêm qua cô nhìn thấy trong phòng tắm có một bộ đồ dùng rửa mặt mới, cô không khách khí liền đem mình thu thập sạch sẽ rồi mới chậm rãi đem điện thoại mở lên.

Lâm Lê gọi cho cô rất nhiều cuộc nhưng điện thoại đều là tắt máy, cuối cùng đơn giản là gửi tin nhắn.

Cô mở Weibo lên, hot search đêm qua sớm đã không thấy, hẳn là bị người triệt bỏ.

Ngẫm lại cũng biết là Khương Kiên làm.

Di Trịnh đã hâm cháo nóng cùng bánh bao, sau khi ăn xong Mạnh Thử Hàn đi xuống lầu ăn, Di Trịnh từ trong phòng lấy ra một bộ quần áo nữ.

Di Trịnh giải thích: "Mạnh tiểu thư, đây là buổi sáng hôm nay Khương tiên sinh cho người đưa lại đây, cô nhìn xem có vừa hay không."

Kỳ thật trong lòng Mạnh Thử Hàn có chút ghét bỏ, khẩu vị của Khương Kiên vài thập niên như một ngày, khô khan bất biến, mua quần áo cho vợ cũng là..... Tiểu âu phục.

Từ trong tay Di Trịnh nhận lấy rồi nhìn vào nhãn quần áo mới nhất của WG một bộ giá cũng nhiều hơn ba vạn.

Mạnh Thử Hàn lấy quần áo lên lầu đi thay, áo sơ mi trắng cùng áo khoác ô vuông màu xám nhạt bên ngoài đem cả người cô đều trở nên khôn khéo, thật đúng là có chút giống chức giám đốc điều hành. Cô đối diện với gương không khỏi cảm thán một câu: "Thật là tổ chức trời sinh cái gì cũng đều có thể mặc."

Sau khi cô mặc xong quần áo, kêu Di Trịnh chụp toàn thân cho cô rồi ở WeChat gửi cho Khương Kiên, cũng thuận tay lưu bức ảnh đêm qua cô chụp cho Khương Kiên.

Ban đầu cô muốn thay đổi ảnh nền nhưng nó quá dễ thấy, ngón tay cử động nhưng cũng chỉ là lưu trữ album bên trong.

Khương Kiên chuẩn bị tài xế cho cô, đưa cô về tới bên ngoài tiểu khu Cẩm Giang.

Cô không có thời gian dừng lại liền trực tiếp lên tầng 12, dùng chìa khóa mở cửa liền bất giác đôi mắt đỏ bừng của Lâm Lê, hiển nhiên là đêm qua không ngủ ngon giấc.

Mạnh Thử Hàn xấu hổ, rốt cuộc họa là do cô gây ra nhưng cô lại ngủ đến không biết trời trăng.

Lâm Lê gân cổ rống lên: "Mạnh Thử Hàn! Em nhìn xem đến tột cùng là làm chuyện gì? Em có thể thành thực một chút hay không? Em đều hai mươi bảy rồi tại sao còn không hiểu chuyện chứ? Đem Đường Hân Viện ẩn ở trong bồn nước là chuyện phụ nữ thành thực nên làm sao?"

"Còn có cái gì mà ông xã em, em xác định là không có bị người ta chụp chứ? Hiện tại 5 năm này em bị bôi đen đều không rửa sạch sẽ, đừng nói với chị cái chuyện ẩn hôn!"

"Tiểu Hàn, chị cầu xin em, để chị yên tâm chút đi, Đường Hân Viện kia là người em có thể trêu chọc nổi sao? Loại tra nam Thẩm Hi này nếu Đường Hân Viện muốn vậy thì cho cô ta đi, nhiều năm như vậy, em ở công ty khổ còn không chịu đủ sao?"

Lâm Lê lại nhai viên thuốc cũng đỏ lên.

Mạnh Thử Hàn biết Lâm Lê lo lắng cho cô, nhưng tính tình cô không tốt, mấy năm nay tuy rằng sửa lại rất nhiều nhưng khi đó cô là phòng vệ chính đáng.

Nhưng đem người ta ẩn ở trong bồn nước thật sự là cô không tốt.

Lâm Lê tức giận đến không chịu được, Mạnh Thử Hàn an ủi cô: "Lê tỷ, không có việc gì đâu, dù sao Đường Hân Viện trở về khẳng định là muốn huỷ hoại em, miễn cho em cùng Thẩm Hi vừa thấy mặt liền nói lại tình xưa."

Biện pháp ôn hòa nhất chính là đem tương lai của cô toàn bộ bóp chết, để Thẩm Hi hiểu rõ xem đến tột cùng ai mới là người có giá trị nhất.

Mạnh Thử Hàn chưa dứt lời, Lâm Lê đều sắp bị tức đến hộc máu.

Lâm Lê: "Hợp đồng của em cùng công ty còn có ba tháng, em có nghĩ tới ba tháng sau công ty không hề cùng em gia hạn hợp đồng hay không, em làm sao bây giờ?" Cô dừng một chút, cuối cùng là bình tĩnh một ít, "Ý chị là, mặc kệ em đi đâu, chị đều bồi em, rốt cuộc bởi vì ở trên người của em hạ nhiều công phu như vậy."

Mạnh Thử Hàn cong mắt lên, cô biết Lâm Lê đây là quan tâm cô.

Rốt cuộc trong 5 năm qua, cô và Lâm Lê cùng nhau đi lên, nếu không ở Đình Minh thì hai người cũng không có khả năng chặt đứt tình cảm này.

Không thể không nói, Đường Hân Viện chính là đang chờ sau ba tháng Mạnh Thử Hàn mang đáng về cùng đường thê thảm.

Mạnh Thử Hàn cho Lâm Lê một cái moah moah: "Em biết Lê tỷ là tốt nhất, bắt quá chị yên tâm xe đến trước núi ắt có đường."

Về mặt của Lâm Lê hận sắt không thành thép, nghiêng răng: "Không có đường nào, em ngay cả Khương tổng của Đầu tư Tỉnh Quang cũng đã đắc tội, đường đều bị em tìm đường chết!"

Vừa nhớ tới, Lâm Lê càng vô cùng đau đớn, duỗi tay chọc đầu Mạnh Thử Hàn, "Em nói một chút xem, nếu thật sự muốn leo lên người Khương tổng thì dù sao chúng ta cũng phải tìm biện pháp hoàn hảo, em leo lên xe người khác là chuyện như thế nào hả? Xứng đáng bị ném cho hít khói xe, cũng xứng đáng Khương tổng tới hôm qua thích Weibo Đường Hân Viện công khai diss em sao!"

Mạnh Thử Hàn bất đắc dĩ mà cười: "Lê tỷ chị cũng đừng nghĩ nhiều, tới hôm qua người ta không phải giải thích rồi sao, chỉ là trượt tay, không nghĩ đến các người hiểu ý như vậy."

"..... Tiểu Hàn à, em cũng ở giới giải trí hỗn loạn lâu như vậy, ai lại lỡ trượt tay như vậy cơ chứ?"

Từ trượt tay đến bấm thích, Mạnh Thử Hàn cảm thấy đầu gối mình có chút đau.

Mạnh Thử Hàn mím môi, "Thích chỉ dùng tay tàn là được."

"....."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Ông xã đẹp trai nhất 2

Editor: Mút Chanh

Tuy rằng nói trên mạng đang nháo đến long trời lở đất nhưng Mạnh Thử Hàn tiểu thư lại cảm thấy rằng mọi vấn đề cũng không lớn lắm vẫn còn có thể tiếp thu được.

Điều mà cô chú ý chính là 《gấu trong lửa》 công bố diễn viên.

Trời thu mát mẻ, 《gấu trong lửa》 sau buổi thử vai đã chọn được diễn viên, Mạnh Thử Hàn liền chờ tin nhắn điện thoại vào sáng sớm, khăn trương giống như cô còn có Lâm Lê.

Chờ tới giữa trưa, tin nhắn cuối cùng rốt cục cũng được gửi tới điện thoại Lâm Lê.

Nhưng nhân vật Tô Nhân kia thành linh viết tên Mộ Châu, nhìn từ trên xuống dưới đều không tìm thấy tên Mạnh Thử Hàn.

Lâm Lê trộm liếc mắt Mạnh Thử Hàn một cái, thở dài một hơi rồi an ủi cô: "Tiểu Hàn, em cũng đừng khổ sở, lần sau chúng ta nhất định....."

Mạnh Thử Hàn "Dạ" một tiếng, xoay người liền trở về phòng nằm ở trên giường.

Hơn nữa cô bắt đầu nghĩ đến việc có nên đưa tiền mới tiến vào đoàn phim hay không.

Lúc trước nghe Lâm Lê nói Trương Hòa Bình đối với cô còn rất vừa lòng, còn tưởng rằng nhân vật này có thể tới tay, lại không nghĩ rằng cuối cùng đều là cao hứng một hồi.

Lâm Lê biết tâm tình Mạnh Thử Hàn không tốt, cũng không ở nơi này quấy rầy cô nên tự mình liền về công ty xử lý sự tình.

Đầu tư Tỉnh Quang, Khương Kiên nhìn danh sách diễn viên《gấu trong lửa》đến sững sờ, mày gât gao nhăn lại, nhiệt độ bên người đều đã giảm tới cực điểm.

Trước kia, Khương Kiên chỉ lo đầu tư cùng hưởng lợi chưa bao giờ sẽ quan tâm đến danh sách diễn viên này kia, bây giờ lại để trợ lý Lưu đi tìm, trong đầu trợ lý Lưu liền xuất hiện Mạnh Thử Hàn.

Thử vai cho bộ phim này, Mạnh Thử Hàn cũng tham gia.

Cho nên Khương tổng là bởi vì Mạnh Thử Hàn mới muốn chọn diễn viên sao?

Trợ lý Lưu thật cẩn thận mà đánh vỡ một mảnh yên tĩnh này, mở miệng nói: "Khương tổng, nghe nói đạo diễn Trương tới, đang ở trong phòng hội nghị dưới lầu cùng Lý tổng nói chuyện."

Khương Kiên nhắc mí mắt, trong ánh mắt một mảnh lạnh lẽo.

Anh nhàn nhạt mà "Ừ" một tiếng.

Khương Kiên đứng dậy đi xuống phòng họp dưới lầu, ngày thường anh vốn dĩ mặc kệ những việc này, nhưng nghĩ đến Mạnh Thử Hàn đề ý đến bộ phim này, anh liền không thể không quan.

Ngay từ đầu khi anh xem thử vai, dựa theo thực lực mà nói thì Mạnh Thử Hàn không có khả năng không được chọn.

Một đường đi tới bên ngoài phòng họp phía dưới, anh nghe thấy trong phòng hội nghị truyền đến tiếng cười của Lý tổng, Lý Đức Sinh cười nói: "Đạo diễn Trương, loại chuyện tuyển diễn viên này cùng anh xem là hai chuyện khác nhau, người đầu tư chúng tôi coi trọng chắc chắn là đối với bộ phim này hữu ích nhất đúng không?"

Trương Hòa Bình đập một cái trên bàn hội nghị, hừ lạnh một tiếng: "Đây là việc của nhà đầu tư các người, tôi quản không được, nhưng các người đem những người rối loạn lung tung nhét vào là có đạo lý gì? Nếu các người muốn hủy hoại phim của tôi, một lần nữa tôi tìm đầu tư khác."

"Chỗ nào có thể, Tỉnh Quang chúng tôi còn trông cậy dựa vào bộ phim của đạo diễn Trương kiếm tiền chứ."

"A."

Đứng ở ngoài cửa sắc mặt Khương Kiên lạnh xuống, anh đẩy cửa đi vào, bầu không khí trong phòng hội nghị dường như đóng băng, Lý Đức Sinh cung kính kính mà đứng dậy, cười hô một tiếng: "Khương tổng."

Khương Kiên nhàn nhạt mà ừ một tiếng, ngồi xuống nhìn thoáng qua Trương Hòa Bình, "Đạo diễn Trương hôm nay tới là vì chuyện gì?"

"Tự cậu hỏi cậu ta!" Ngón tay Trương Hòa Bình chỉ vào Lý Đức Sinh.

Nụ cười Lý Đức Sinh không đổi, rốt cuộc Khương Kiên chưa bao giờ quản loại chuyện này cho nên Đầu Tư Tỉnh Quang với giới giải trí này luôn luôn giao cho hắn cùng Vương tổng tới làm.

Lý Đức Sinh giải thích nói: "Khương tổng, là chuyện này, đạo diễn Trương muốn dùng Mạnh Thử Hàn nhưng xuất phát từ suy tính cho công ty, Mạnh Thử Hàn tiểu thư trên người bôi đen thật sự là quá nhiều, nếu dùng sợ là đối với bộ phim này không có chỗ tốt gì, đối với công ty không có ích lợi gì."

Ngón tay Khương Kiên nhẹ nhàng đặt ở bàn, ngón tay thon dài như có như không gõ vào trên bàn.

Không khí trong phòng hội nghị đã lạnh tới 0 độ, Trương Hòa Bình nhìn không được nhìn Khương Kiên nhiều hơn vài lần, hồi lâu ông mới lên tiếng, lạnh nhạt mà nhìn về phía Lý Đức Sinh, "Là công ty suy tính hay là chính cậu suy tính?"

Lý Đức Sinh lập tức liền ngăn cả người.

Cốt truyện bình thường không phải triển khai như thế này sao? Ngày thường Khương tổng không phải đều nói một câu là "Trong lòng cậu hiểu rõ là được" sao?

Tươi cười của Lý Đức Sinh có chút động lại, "Suy tính của tôi đều là vì tốt cho công ty."

Lại sau một lúc lâu không có âm thanh.

Tuy rằng nói đã vào thu trời cũng lạnh xuống nhưng lúc này phía sau lưng Lý Đức Sinh lại là một mảnh mồ hôi lạnh, hắn thực sự không rõ lắm Khương tổng này đến tận cùng là suy nghĩ cái gì.

Lại một lát sau, Khương Kiên thấy được biểu tình của Lý Đức Sinh mới mở miệng nói: "Bộ phim này tôi tự mình chọn mục đích không phải tạo nhiều hay ít lợi nhuận, tôi đều có suy tính cho nên trước hết cậu không cần phụ trách chuyện này."

Lý Đức Sinh bỗng nhiên đứng dậy, hô một tiếng: "Khương tổng!"

Ánh mắt Khương Kiên lạnh như băng mà nhìn qua, "Còn có việc gì?"

"Tôi vẫn luôn phụ trách hạng mục này, toàn bộ công ty chỉ có tôi quen thuộc nhất với hạng mục này....."

Lời còn chưa dứt, đã bị Khương Kiên không lưu tình chút nào mà đánh gãy: "Nếu cậu còn muốn nói, có thể đến bộ phận nhân sự nói, tôi không ngại để cậu đi xuống phụ trách chuyện khác."

Lý Đức Sinh há miệng thở dốc, không nói nữa liền suy sụp ngồi xuống.

Vị Khương tổng trẻ tuổi này của bọn họ nói một không hai, hi vọng vô thường, có khả năng bạn còn không biết chính mình phạm vào sai lầm gì cũng đã bị đuổi việc.

Thật sự là cũng không rõ ràng lắm ý tứ của anh.

Lý Đức Sinh không có mặt mũi ngồi ở chỗ này, xoay người liền ra khỏi phòng họp, ánh mắt Khương Kiên nhàn nhạt dừng ở trên người Trương Hòa Bình, trong giọng nói đã không còn cái vừa mới khiến người cảm thấy lạnh lẽo

"Đạo diễn Trương muốn dùng Mạnh Thử Hàn sao?"

Trương Hòa Bình gật đầu, "Ừ, kỹ thuật diễn của Mạnh Thử Hàn tuy rằng nói không quá xuất chúng nhưng hiện tại ở giới giải trí cũng tìm không thấy mấy người giống như vậy."

Khương Kiên tùy tiện lên tiếng, không mặn không nhạt mà nói câu: "Vậy ông dùng đi."

Trương Hòa Bình sững sốt, đơn giản như vậy liền dùng sao?

Ông giật mình hỏi: "Hiện tại bộ phim này là cậu phụ trách sao?"

Khương Kiên chậm rãi đứng dậy, ghé dựa đi trên sàn nhà phát ra âm thanh nặng nề, anh đem tay đặt ở túi quần liếc nhìn Trương Hòa Bình, môi mím nhẹ động: "Là tôi."

Mạnh Thử Hàn cảm thấy những thăng trầm của cuộc đời này thay đổi rất nhanh

Buổi sáng còn thông báo không có cô, tới buổi chiều phó đạo liền báo cho cô biết nhân vật Hạ Sương là cô.

Tâm tình này giống như là ngồi tàu lượn siêu tốc.

Tuy rằng nói không có bắt được nhân vật Tô Nhân nhưng có thể nhận được vai diễn Hạ Sương cô cũng vui mừng, ít nhất có thể tiến vào đoàn phim của Trương Hòa Bình!

Lúc Lâm Lê nhận được thông báo đến công ty kí hợp đồng, trong lòng cũng giống như Mạnh Thử Hàn ngồi tàu lượn siêu tốc thật kích thích.

Đến công ty vào ba ngày sau, Mạnh Thử Hàn trang điểm nhẹ, cảm thấy nếu là ký hợp đồng vẫn nên đến trang trọng một ít, liền mặc tây trang WG mà Khương Kiên đưa cho cô lúc trước.

Bởi vì lúc này đây ký xuống đều là diễn viên dưới trướng của Đinh Minh cho nên Tinh Quang bên kia chỉ đơn giản để cho người đem hợp đồng lại đây cùng nhau ký.

Đến công ty, Lâm Lê chờ ở bên ngoài phòng họp, ý mừng trên mặt muốn giấu cũng che giấu không được, đại khái là từ khi biết Thẩm Hi phải về nước thì đây là sự kiện vui vẻ nhất.

Lâm Lê chỉ vào cửa phòng họp: "Chúng ta nhanh vào thôi, Mộ Châu đã sớm tới rồi."

"Được, trong chốc lát kí xong hợp đồng, em bắt taxi tự trở về tiểu khu sao?"

"Ừ, đến lúc đó em về trước đi, chị phải an bài một chút, đêm nay không đến nhà em được."

"Được, trước đi vào ký hợp đồng thôi."

Lúc trước bởi vì chuyện Đường Hân Viện lên án trên Weibo, Lâm Lê sợ cô lại làm ra chuyện gì ngu xuẩn cho nên luôn kiểm tra Weibo của cô, còn gần đây giám thị cô hơn nửa tháng.

Đẩy cửa phòng họp, đập vào mắt đã thấy được Mộ Châu ngồi ngay ngắn ở ghế hội nghị cười rộ lên khi Mạnh Thử Hàn vừa tiến vào, một dáng vẻ ngoan ngoãn đáng yêu.

Mộ Châu: "Chị Thử Hàn, em biết chị nhất định có thể được chọn."

"Cũng chúc mừng em." Cô không mặn không nhạt mà lên tiếng sau đó ngồi ở phía đối diện với Mộ Châu, Lâm Lê ngồi ở bên cạnh cô, đối diện với người đại diện của Mộ Châu.

Trong chốc lát, Tinh Quang phái người đến ký hợp đồng.

Người này Mạnh Thử Hàn rất là quen mắt, suy nghĩ một hồi lâu mới nhớ tới, này không phải trợ lý bên cạnh người Khương Kiên sao!

Loại chuyện này thế nào cũng không tới phiên trợ lý bên người Khương Kiên làm chứ?

Trợ lý Lưu che miệng họ khan một tiếng lời Mạnh Thử Hàn đang thất thần trở lại, trợ lý Lưu nói: "Kẻ hèn họ Lưu là người phụ trách ký hợp đồng với hai vị tiểu thư, nơi này là hợp đồng, hai vị trước xem một chút."

Hợp đồng lấy lại đây, Mạnh Thử Hàn không xem lập tức ném cho Lâm Lê, Lâm Lê cùng người đại diện của Mộ Châu xem rất là nghiêm túc.

Mạnh Thử Hàn lấy điện thoại gửi Wechat cho Khương Kiên: [trợ lý anh bị giáng chức sao? Loại chuyện ký hợp đồng này làm sao để cậu ta tới làm?]

Khương Kiên không có trả lời.

Vừa lúc Lâm Lê cũng xem xong hợp đồng, sau khi xác định không có vấn đề liền bảo Mạnh Thử Hàn ký tên.

Ký hợp đồng xong, bộ phim này cũng ấn định xong, Mạnh Thử Hàn một thân nhẹ nhàng, ý cười trên mặt cũng không thể ngừng lại

Nụ cười này lúc ra cửa gặp được Đường Hân Viện mới buông xuống.

Đường Hân Viện mặc một chiếc áo len eo cao màu sáng, gió thu xào xạc, hôm nay còn có chút mưa dầm, Mạnh Thử Hàn nhìn thấy đều thay cô ta lạnh dùm.

Hai người gặp thoáng qua nhưng ai cũng không mang theo phản ứng.

Mạnh Thử Hàn hoàn toàn không thích Đường Hân Viện cho nên không để ý tới; mà Đường Hân Viện liền không giống vậy, cô ta cảm thấy Mạnh Thử Hàn chỉ cần rời Đình Minh liền không được thân, cùng cô nói chuyện cãi nhau thật hạ giá.

Mộ Châu còn phải đi cảm tạ Lý Đức Sinh nên cũng không có ở lâu, Lâm Lê muốn ở lại công ty nên để cho một mình Mạnh Thử Hàn rời khỏi công ty

Đi được hai bước thì trợ lý Lưu cũng đi theo.

Trợ lý Lưu mang một mắt kính vàng, tóc không chút cầu thả mà dựng lên thoạt nhìn còn rất có tinh thần.

Trợ lý Lưu rất khách khí, ôm hợp đồng mà cùng Mạnh Thử Hàn nhẹ nhàng cười, nói: "Mạnh tiểu thư, Khương tổng ở bên ngoài chờ cô."

Mạnh Thử Hàn đầu tiên là gật đầu sau đó là sững sờ.

Từ từ nhớ lại, cô có thể được chọn cho nhân vật Hạ Sương sợ là cùng Khương Kiên thoát không được quan hệ.

Nhân vật này đã định rồi nhưng đột nhiên lại thay đổi, trừ bỏ Khương Kiên cô cũng không thể nghĩ được người nào có bản lĩnh như vậy.

Cô tuy rằng vẫn luôn muốn dựa vào nỗ lực của bản thân ở giới giải trí hỗn loạn này, nhưng năm sáu năm qua, cô trừ bỏ toàn mạng bôi đen ra cũng không có người nhớ rõ kỹ thuật diễn của cô, tài hoa của cô.

Dù vậy, kia cũng không quan hệ, thậm chí cô còn cảm thấy khá tốt.

Người khác đặc biệt chú ý bạn một điểm thì tự nhiên sẽ xem nhẹ những người khác.

Giống như cô toàn mạng bôi đen, mọi người chú ý đều ở việc cô bị bôi đen mà hoàn toàn không lường trước người sau lưng của người bị bôi đen đến tốt cùng là bối cảnh thế nào.

Nhưng vào lúc này, vai diễn trong phim của Trương Hòa Bình cô nhất định phải bắt được.

Không biết là nghĩ tới cái gì mà đôi mắt của Mạnh Thử Hàn chứa một mảnh lạnh băng.

Trợ lý Lưu thấy Mạnh Thử Hàn thất thần, hô một tiếng: "Mạnh tiểu thư?"

Mạnh Thử Hàn phục hồi lại tinh thần, đưa tay xoắn những sợi tóc rơi xuống trên vai, cô trả lời: "Được thôi, Khương tổng ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Ông xã đẹp trai nhất 3

Editor: Mút Chanh

Khương Kiên chờ ở quán cà phê cách đó không xa, trước bàn đặt một tách cà phê chưa có chạm qua.

Dáng người cao gầy ngồi ngay ngắn, mặc dù bên cạnh người qua lại rất nhiều nhưng cũng không ảnh hưởng đến bình tĩnh cùng nội liễm của anh.

Bởi vì anh thật sự là xuất chúng cho nên đã chọc đến không ít người liên tiếp nhìn lại, hơn nữa ngo ngoe rục rịch.

Nhưng bầu không khí lạnh lẽo quanh anh làm mọi người chùn bước.

Ngồi sau anh có một đôi chị em trẻ tuổi xinh đẹp.

Chị gái cầm di động thoại, tâm tư đã sớm bay tới chỗ Khương Kiên, em gái tìm mọi cách động viên: "Chị ơi, đến xin phương thức liên hệ đi! Người đàn ông thế này phần lớn đều là văn nhả bại hoại ra về đạo mạo căn bản là không thể không trêu chọc!"

Thoạt nhìn thì em gái so với chị có kinh nghiệm nhiều hơn.

Chị gái do dự nhưng vẫn nghe lời em gái đi qua, chị gái rụt rè mà vuốt tóc, giọng nói mềm mại: "Xin chào, vị tiên sinh này, tôi có thể ngồi ở đối diện anh không?"

Em gái ở phía sau dựng ngón tay cái.

Nhưng cô ta nhìn sườn mặt của Khương Kiên lại cảm thấy giống như ở nơi nào đã gặp qua.....

Biểu tình Khương Kiên lạnh nhạt, đôi mắt anh cũng không nhấc lên một chút, "Không thể."

Nụ cười trên mặt người chị cứng lại trong chớp lát, nhưng cũng chỉ là một lát lại khôi phục dáng vẻ thành thực nữ dường như không nghe được Khương Kiên nói gì liền đem điện thoại đưa qua.

"Kia cũng không có quan hệ, chúng ta có thể thêm một cái WeChat không?"

Lúc này Khương Kiên mới nhấc mắt lên, chỉ là thoáng nhìn, tự phụ nội liễm dừng ở trong mắt chị gái, sắc mặt cô ta đỏ bừng, tay cầm điện thoại cũng có chút run rẩy.

Đây là giá trị nhan sắc thần tiên gì đây!

Tay cô ngăn không được mà run rẩy, Khương Kiên lại thu hồi ánh mắt, không kiên nhẫn mà mím môi cự tuyệt: "Thật ngại quá, đã kết hôn."

Anh cầm lấy tách cà phê nhấp một ngụm.

Dáng vẻ uống cà phê cũng cao quý nội liễm!

Chị gái cảm giác được chính mình đều sắp điên rồi!

Tươi cười trên mặt cô ta không đổi, "Tiên sinh anh đừng nói giỡn, anh cũng không có mang nhẫn kết hôn cũng không thể vì lừa gạt tôi mới nói là kết hôn rồi."

Khương Kiên không nói nữa.

Chị gái ngồi ở chỗ kia cũng rất xấu hổ, đơn giản liền trực tiếp ngồi ở phía đối diện Khương Kiên, quán anh ba bảy hai một làm gì, loại đàn ông này yêu cầu chủ động!

Chỉ cần cô ta chủ động, chuyện xưa của bọn họ liền sẽ không kết thúc.

Hiển nhiên, Khương Kiên không phải nghĩ như vậy.

Anh nhấc mắt nhìn người phụ nữ đối diện liền nhủ mày, đang muốn nói chuyện thì từ cửa quán cà phê đi vào một người phụ nữ trùm kín mít.

Khương Kiên nhấp môi cười.

Chị gái còn tưởng rằng chính mình tấn công hiệu quả, rên sất khi còn nóng mà duỗi tay muốn giữ chặt tay Khương Kiên, ngay cả góc áo anh còn chưa có đụng tới thì đã bị một đôi tay trắng nõn bắt được.

Vừa nhấc đầu lên liền nhìn thấy một..... nhân vật khả nghi.

Cô ấy chỉ lộ ra một đôi mắt, còn lại đều dùng khăn quàng cổ màu cà phê bao lấy, mũ lưỡi trai dưới mái tóc quăn màu hạt dẻ xõa trên vai.

Chỉ cần nhìn thấy một đôi mắt liền cảm thấy khẳng định là mỹ nữ.

Chị gái nhủ mảy: "Cô làm cái gì vậy?"

Mạnh Thử Hàn hừ một tiếng, vừa mới tiến đến liền nhìn thấy người phụ nữ này dây dưa cùng Khương Kiên, lại nói như thế nào thì đây cũng là ông xã của cô, sao có thể chịu đựng người phụ nữ khác không có ký leo lên đầu cô chứ.

Cô buông tay chị gái ra, dửng dưng từ trên cao nhìn xuống, "Cô còn hỏi tôi làm cái gì ư? Vị tiểu thư này, không biết cô là khờ thật hay là giả ngốc, vị tiên sinh này đã không kiên nhẫn như vậy, cô còn vội vàng tranh thủ dán lên sao?"

Sắc mặt chị gái đều thay đổi, khế cắn môi: "Liên quan gì đến cô!"

Mạnh Thử Hàn cong mắt lên, cô chậm rãi mà đem ánh mắt dời về phía Khương Kiên đang ngồi đoàn chính, giọng mềm mại nói: "Ông xã, anh nói xem chuyện này liên quan đến em không?"

Chị gái: "!!!!"

Chị gái khiếp sợ mà nhìn về phía phản tử khả nghi Mạnh Thử Hàn, vẻ mặt không thể tin được.

Khương Kiên khẽ cười một tiếng, đứng dậy rồi đi đến bên cạnh Mạnh Thử Hàn, ngữ khí nhàn nhạt: "Nếu tới rồi thì đi thôi."

Mạnh Thử Hàn: "Được rồi."

Xe Khương Kiên ngừng ở bên ngoài, anh cũng có tài xế riêng nhưng mỗi lần tới gặp Mạnh Thử Hàn đều là chính mình lái xe. Hôm nay lái một chiếc Land Rover màu đen, cả người đứng ở trước Land Rover khí chất nội liễm mà lại đậm mạc.

Loại hấp dẫn này là trí mạng nhất.

Sau khi hai người lái xe rời đi, em gái kinh hô một tiếng liền kéo chị gái đang ngây ra như phỗng rồi đem một ảnh chụp mở ra trước mặt cô ta, chị gái rũ mắt nhìn, trên ảnh chụp người đàn ông mặc một kiện áo ngủ đen, mặc dù là ăn mặc áo ngủ rộng thùng thình nhưng cũng có thể nhìn thấy cơ bắp như ẩn hiện bên trong.

Người đàn ông chỉ là lộ một cái sườn mặt, trong tay bưng một cái chén sứ trắng, biểu tình đậm mạc mà lại nội liễm. Chỉ như thế cũng không thể che giấu được sự tinh tế của anh.

Chị gái sùng sốt: "Này không phải là người đàn ông vừa rồi sao?"

"Thế nhưng là hán....." Em gái nỉ non một tiếng, "Chị có khả năng không biết, đây là Khương Kiên của Đầu Tư Tỉnh Quang!"

""

Chị gái khiếp sợ, "Khương tổng của Tỉnh Quang..... Kết hôn?"

Trên xe, Mạnh Thử Hàn đem khăn quàng cô cởi ra, tùy tay liền ném vào phía sau.

Nghiêng đầu liền thấy Khương Kiên đang tập trung tinh thần mà lái xe, ngón tay thon dài để ở tay lái, môi mỏng mím chặt cùng thần sắc đậm mạc, cũng không biết hiện tại là nghĩ đến cái gì.

Đi được một lúc đã tới tiểu khu Cẩm Giang, Mạnh Thử Hàn mới mở miệng: "Vai diễn của phim《 Gấu trong lửa 》..... Là anh cho em sao?"

Khương Kiên không nhìn cô, không có thừa nhận cũng không có phủ nhận.

Trong lòng Mạnh Thử Hàn có chút ngọt ngào cho nên cô tiếp tục nói: "Như vậy có vẻ giống như ăn cơm mềm, em chính mình cũng có thể đi vào mà."

Tới bãi đỗ xe, Mạnh Thử Hàn mới vừa cởi bỏ đai an toàn, tay còn không có lùi về thì một đôi tay thon dài liền giữ tay cô lại, cô ngẩng đầu lên đối diện với cặp mắt sâu thẳm của Khương Kiên.

"Mạnh Thử Hàn." Khương Kiên hô một tiếng, "Anh biết em có tiền nhưng hiện tại em là vợ của anh, anh không cho phép em bị người khác khi dễ."

"Ồ trong vòng này, có ai muốn so thủ đoạn với em đây? Cho dù muốn so thì ai có thể đủ bối cảnh tốt hơn so với em chứ? Anh biết hiện tại tạm thời không thể có tác động gì lớn, không thể bại lộ em là người của Mạnh gia nhưng vai diễn lần này là tự giành lấy."

Ánh mắt Khương Kiên sáng quắc nhìn chăm chăm Mạnh Thử Hàn không nhúc nhích, nhưng Mạnh Thử Hàn lại có chút không được tự nhiên, theo bản năng mà dời đi ánh mắt, Khương Kiên tiếp tục nói tiếp: "Huống hồ vai diễn này là chính em tranh thủ được, là Trương Hòa Bình chính mình định cùng anh không quan hệ gì."

"Em....."

Khương Kiên buông tay ra, mở cửa xuống xe.

Đôi mắt Mạnh Thử Hàn âm đạm trong nháy mắt, tuy nhiên trong nháy mắt lại khôi phục sắc thái, cô đi theo sau Khương Kiên lên lầu, giày cao gót dừng ở trên sàn nhà kêu cộc cộc.

Trong thang máy, Khương Kiên hỏi Mạnh Thử Hàn: "Đêm nay người đại diện không tới sao?"

"Ừ, không tới." Mạnh Thử Hàn ném tâm tình trầm trọng đi, nheo mắt lại cười hề hề, "Ông xã, anh là muốn..... Qua đêm ở nhà em ư?"

Khương Kiên không lên tiếng, Mạnh Thử Hàn cũng không thúc giục anh, thang máy dừng ở tầng 12, anh mới không dấu vết mà nhéo mu bàn tay mình, nói với Mạnh Thử Hàn: "Không có."

Mạnh Thử Hàn đứng ở bên ngoài thang máy, lúm đồng tiền như hoa vẫy tay với Khương Kiên: "Vậy được thôi, nếu như vậy, Khương tổng có thể theo thang máy đi xuống."

Cô tươi cười dần dần trong sáng, "Khương tổng, tạm biệt."

Cô đuổi tay đi giúp Khương Kiên ấn thang máy, tay mới vừa đuổi lại đây đã bị người đàn ông vừa vận bắt lấy.

Khương Kiên bình tĩnh từ thang máy bước ra, thân hình cao lớn của anh bao phủ cô, cô khó khăn lắm mới tới cầm anh, vừa nhấc đầu là có thể nhìn thấy môi anh cùng áo sơ mi.

Cô không biết người đàn ông này tại sao lại thích áo sơ mi trắng đến như vậy.

Mạnh Thử Hàn biết rõ còn có hỏi: "A? Tại sao Khương tổng không đi?"

"Đi."

Khương Kiên xuyên qua Mạnh Thử Hàn đi trước, đi về phía không phải xuống lầu mà là phía nhà cô ở.

Mạnh Thử Hàn cong mặt mày cười rộ lên, vài bước liền đuổi theo.

Tối hôm nay Lâm Lê không có trở lại, vừa lúc Khương Kiên có thể ở lại, nhưng bên trong tủ lạnh không có cái gì ăn mà Khương Kiên cũng không ăn cơm hộp cho nên Mạnh Thử Hàn bị cơm chiều làm cho đau đầu.

Khương Kiên đã sớm nhìn ra Mạnh Thử Hàn khó xử cho nên vào lúc cô đang rối rắm, mới chậm rãi mà mở miệng nói: "Đêm nay cùng nhau đi ra ngoài ăn đi, anh đặt nhà hàng."

Vừa rồi rõ ràng không có thấy anh chọn!

Đây là nói Khương Kiên sớm đã nghĩ xong chỉ chờ cô gật đầu đồng ý.

Mạnh Thử Hàn cổ vũ, ngồi vào bên cạnh Khương Kiên, điện thoại anh đang sáng là trợ lý Lưu gửi tin nhắn công việc cho anh, cô tức giận mà nói: "Khương tiên sinh, tôi hiện tại có chút tức giận, nếu ngài không giải thích một chút chuyện ở quán cà phê, tôi sẽ không cùng ngài đi hẹn hò."

Chuyện ở quán cà phê.....

Khương Kiên nheo nheo mắt.

Trong ánh mắt anh có chút lãnh đạm, nhiều chút ý cười, ngón tay anh khẽ nhúc nhích đem nút âm phục cởi ra, cười như không cười: "Giải thích cái gì?"

"Ngài còn có thể không biết sao? Người phụ nữ kia! Ngài ở đối diện ngài, có xinh đẹp hay không?"

Khóe môi Khương Kiên bút lên một tia độ cung, trầm thấp mà "Ừ" một tiếng, vốn dĩ Mạnh Thử Hàn chỉ là tùy tiện tra hỏi Khương Kiên một chút, lại không có nghĩ đến Khương Kiên thật sự nghiêm túc mà đáp!

Người phụ nữ kia như vậy xinh đẹp sao?

Ý tứ Khương Kiên là, ừ, xinh đẹp.

Sắc mặt Mạnh Thử Hàn đều thay đổi chút, cảm thấy trên mặt mình có điểm phát ra ánh sáng.

Khương Kiên rất ít khi nhìn thấy Mạnh Thử Hàn ăn tức, cô từ trước đến nay là trong miệng không buông tha người nào, hiện tại bị anh làm cho nghẹn, tâm tình tự nhiên là có chút tốt lên.

Anh thừa dịp Mạnh Thử Hàn xuất thần liền cúi người áp lên, hơi thở thuộc về Khương Kiên đột nhiên tới gần làm Mạnh Thử Hàn có chút trở tay không kịp, thậm chí có chút hoảng loạn siết chặt góc áo mình.

Môi Khương Kiên đảo qua trên mặt cô mang đến một cổ tê đại.

Anh dán ở bên tai Mạnh Thử Hàn nhẹ nhàng mà hô hấp, hơi thở đập ở bên tai lại ngứa.

Tay anh đặt ở trên eo cô, lực độ không lớn lại nhẹ nhàng néo xuống, niết Mạnh Thử Hàn một cái giật mình.

Mạnh Thử Hàn có chút chịu không nổi Khương Kiên này, vừa muốn duỗi tay đẩy ra liền nghe được anh ở bên tai trầm thấp mà nói: "Anh là nói đáng về em ghen thật là xinh đẹp."

Mạnh Thử Hàn: ""

Cô đẩy Khương Kiên ra, trên mặt là một mảnh ửng đỏ.

Ngày thường cô rất hay trêu chọc thế nhưng bây giờ lại bị Khương Kiên làm cho đỏ mặt!

Là ai! Ai dạy Khương Kiên loại thủ đoạn trêu chọc này! Trước kia Khương Kiên chưa bao giờ sẽ dùng loại thủ đoạn này!

Khương Kiên rũ mắt nhìn điện thoại, Bạch Hành đã gửi WeChat lại đây: [thế nào Khương tổng, tôi nói với cậu loại phương pháp này bách phát bách trúng đúng không?]

Anh không tính trả lời, nhưng suy nghĩ chút vẫn là trả lời lại: [Cậu tránh xa bà xã của tôi ra]

Một phút sau.

Bạch Hành: [chờ..... Từ từ? Bà ngoại bà ngoại bà???]

Khương Kiên: [cậu không cần cùng người khác nói.]

Bạch Hành: [Khương tổng tôi bảo đảm sẽ không cùng người khác nói, cậu liền thể hiện chút tâm ý đi chứ! Hiện tại trong lòng tôi giống như là bị nước cuốn đi rồi, cậu biết cảm giác sóng to gió lớn nhấn chìm không? Tôi cảm giác chính mình bây giờ đang lướt sóng]

Như dự liệu mà đóng điện thoại lại rồi mỹ mãn cười.

Anh chờ Bạch Hành nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Ông xã đẹp trai nhất 4

Editor: Mút Chanh

Khương Kiên nói rằng anh đã đặt một nhà hàng nhưng thực ra lại không có.

Đến giờ cơm chiều, Khương Kiên lái xe mang cô đi lâm viên Cô Tây, Mạnh Thử Hàn liếc anh một cái: "Đây là vị trí tốt mà anh nói sao?"

Khương Kiên nghiêm túc lái xe làm bộ không có nghe thấy.

Mạnh Thử Hàn đi dạo Weibo trong chốc lát, nhìn xem hôm nay có anti-fan bôi đen mình hay không, tạm chấp nhận một số câu mắng người, cũng may đội Thẩm Hi trở về liền thi triển quyền cước.

Cửa sổ xe không hoàn toàn đóng lại, cô để một cái khe hở nhỏ, bên ngoài có gió nhẹ thổi vào liền đem tóc cô thổi bay, cô bị gió thổi hơi hơi nhắm đôi mắt lại.

Bên khu người giàu có này cùng vùng ngoại thành của cô không giống nhau, ngay cả đèn đường cũng nhìn ra giá trị xa xỉ, siêu thị cũng sang trọng đến kinh người, chi phí ăn mặc mọi thứ đều là cực cao.

Khương Kiên ở lâm viên Cô Tây cũng coi như là nhân vật có uy tín, thân phận đều không cần đưa thẻ là có thể ra vào.

Sau khi anh dừng xe, nói với Mạnh Thử Hàn đang thắt dây an toàn: "Ngày mai để trợ lý Lưu cũng làm cho em một thẻ ra vào."

"Cho em thẻ ra vào làm cái gì?"

Mây Khương Kiên nhìn lại, ánh mắt lạnh nhạt không có giải thích, đẩy cửa liền đi xuống.

Vào biệt thự, dì Trịnh đã sớm nghe Khương Kiên phân phó mua đồ ăn cũng sớm biết Khương Kiên sẽ mang Mạnh Thử Hàn trở về, đây chính là lần thứ hai tiên sinh mang người phụ nữ này về nhà!

Dì Trịnh cảm thấy Mạnh Thử Hàn toàn mạng bơi đen chính là phu nhân của bà!

Từ sau khi Mạnh Thử Hàn đến một lần, dì Trịnh mua dép lê cùng đồ dùng mới trong nhà, khi dép lê con thỏ màu hồng phắn đặt ở trước mặt cô, trong nháy mắt cô có chút ngốc.

Này cũng..... Quá phẩn đi?

Từ trên xuống dưới đều là phấn nộn nộn, hơn nữa đôi mắt con thỏ không phải màu đen, mà là dùng màu hồng phấn!

Dì Trịnh hiện lành cười: "Mạnh tiểu thư thích không? Đây là tiên sinh tự mình chọn lựa nói là Mạnh tiểu thư thích lắm."

Khương Kiên lập tức liền đánh gãy lời dì Trịnh nói, ánh mắt lạnh nhạt mà nhìn dì Trịnh nói: "Dì dọn đồ ăn lên đi."

Dì Trịnh "Ai da" một tiếng, chạy nhanh về trong phòng bếp.

Mạnh Thử Hàn thay dép lê phấn nộn kia, thật sự là chói mắt, cô bước đi theo sau Khương Kiên không nhìn xuống mở miệng: "Thảm mỹ Khương tổng..... Còn khá tốt a."

Khương tổng quay đầu cho cô một ánh mắt hiểu rõ, trên mặt tựa hồ viết loại về mặt "Anh liền biết em thích".

Mạnh Thử Hàn xấu hổ mà cười một cái.

Dép lê trên chân phảng phất ánh sáng màu hồng phấn.

Nữ diễn viên hai mươi bảy tuổi dường như đã về tới thời niên thiếu, khi còn nhỏ cô thích nhất màu hồng phấn, thường xuyên một thân hồng phấn mà đi ra ngoài.

Dì Trịnh thực nhanh đã chuẩn bị tốt cơm chiều, sau khi làm tốt cơm chiều thì dì Trịnh liền về nhà.

Một ít món ăn đặt lên bàn, phần lớn đều là món Mạnh Thử Hàn thích ăn.

Khương Kiên gấp cho cô một đĩa cá quế, mặt mày hồ hững, "Ăn nhiều một chút, em quá gầy."

Mạnh Thử Hàn ăn một mồm to, nói một cách mơ hồ: "Anh có thể là chưa thấy người quá gầy, anh biết Mộ Châu không?" Cô chớp mắt với Khương Kiên.

Một đôi mắt chớp chớp như là ẩn dấu ngôi sao.

Chiếc đĩa của Khương Kiên dừng một chút, nhấp môi gật đầu.

Kỳ thật anh cũng không biết cái gì về Mộ Châu.

Lúc này Mạnh Thử Hàn mới tiếp tục nói, "Haiz, anh không biết đâu, Mộ Châu kia eo thon nhỏ, em đây còn làm người hâm mộ, em còn muốn ôm ôm cô ấy." Cô lại ăn thịt, "Đàn ông các anh thích nhất loại này."

Nói vậy.

Khương Kiên ở trong lòng âm thầm nói nhưng trên mặt vẫn là nội liễm cùng đạm mạc, anh tự nhiên gấp cho Mạnh Thử Hàn một đĩa đồ ăn, châu com này ăn một hồi lâu mới xong.

Ngày thường Mạnh Thử Hàn đều bị Lâm Lê nói, ăn nhiều một miếng thịt đã lải nhải nửa ngày, hiện tại thật vất vả mới ăn nhiều chút, còn ăn đến no căng.

Cô nằm ở trên sofa cũng không muốn nhúc nhích.

Khương Kiên đi vào phòng bếp rửa chén, khi đi ra liền nhìn thấy bộ dạng Mạnh Thử Hàn nằm ở trên sofa bất động giống như là muốn thăng thiên.

Anh đi qua ghé khuôn mặt Mạnh Thử Hàn.

Lông mi dài run rẩy, một đôi mắt ngược nhìn Khương Kiên một cách vô tội, biểu cảm của Khương Kiên hồ hững, anh đem tay áo sơ mi trắng buông xuống, nhàn nhạt nói câu: "Đi ra ngoài một chút, ăn quá nhiều không được nằm."

Mạnh Thử Hàn bẹp bẹp miệng, "Ông xã, anh chê em béo, anh không thích em sao."

Diễn viên chính là diễn viên, tư thế muốn khóc diễn rất giống.

Khương Kiên mỉm môi, sau một lúc lâu mới phun ra hai chữ: "Thích."

Khương Kiên lên lầu thay một bộ quần áo thể thao, áo trắng cùng quần đen, ống quần bên trong bọc một đôi chân thon dài thẳng tắp.

Không giống với tây trang cùng giày da ngày thường, hiện tại như là dính vào chút pháo hoa, không hề là nhân vật trên tạp chí kinh tế tài chính mà là nam thanh niên đang vận động ngẫu nhiên gặp được ở ven đường.

Anh đi tới liền nhìn đôi dép lê màu hồng phấn của Mạnh Thử Hàn, "Em đi đôi giày."

"Dạ."

Cô chạy đến chỗ để giày, Khương Kiên còn tri kỷ mà chuẩn bị cho cô một đôi giày thể thao, tuy rằng nói..... cũng là hồng nhạt.

Cô xoay người lại mang giày, Khương Kiên từ trên cao nhìn xuống mà nhìn cô, xem lông mi cô chớp mắt, cổ họng Khương Kiên chuyển động, lông mi này giống như từ trong lòng anh quét qua.

Mạnh Thử Hàn mới vừa ngồi dậy mang giày liền nhìn thấy Khương Kiên xuất thần.

Cô duỗi tay ở trước mặt anh quơ quơ, Khương Kiên mới hồi phục tinh thần, thanh âm hơi mang chút nghẹn ngào: "Đi thôi." Đi được hai bước, bỗng nhiên liền ngừng lại, Mạnh Thử Hàn không chú ý liền đập vào phía sau lưng anh.

"Như thế nào bỗng nhiên ngừng lại? Aida, anh cứng quá." Cô xoa cái mũi, chớp mũi đỏ một chút.

Khương Kiên xoay người lại duỗi tay vòng lấy eo cô, trong lồng ngực tim đập nặng nề mà hữu lực, mặc dù là cách hai tầng quần áo nhưng Mạnh Thử Hàn đều có thể đủ cảm nhận được tim anh đập nóng cháy cùng hữu lực.

Mạnh Thử Hàn hơi sùng sốt: "Khương tổng?"

Khương Kiên buông tay, mở cửa đi ra ngoài, thân hình cao lớn ở trang phục thể thao có vẻ càng thêm cao lớn mà hữu lực tựa như cây thông.

Hiện tại mới 7 giờ rưỡi nhưng bên ngoài tựa như đã tối đen.

Bất quá đèn đường ở lâm viên Cô Tây sáng choang một mảnh, đây là nơi sáng nhất trong đêm ở thành phố Lâm Sơn.

Hai người sống vai nhau cùng đi, bóng dáng một dài một ngắn.

Kẻ có tiền cũng không thích đi dạo vào ban đêm, phần lớn đều là ngốc tại nhà đánh麻将 chược linh tinh, cho nên lâm viên Cô Tây cũng không thấy vài người.

Buổi tối đi bộ tiêu thức ăn, ban ngày cũng nhìn thấy Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên.

Đi được một lúc thì Mạnh Thử Hàn cảm giác được nhiệt lượng tiêu hao không ít, liền nói muốn đi về.

Ánh đèn sáng rực chiếu đến mặt mày thâm thúy của Khương Kiên, anh "Ừ" một tiếng, nhìn thấy xung quanh không có ai liền đem Mạnh Thử Hàn ôm vào trong ngực, khom lưng xuống dưới, đầu chôn ở trên cổ Mạnh Thử Hàn.

Hô hấp rơi xuống khiến cho mạch máu đều tê liệt, một cổ tê liệt truyền tới trong đầu ầm ầm nổ tung.

Hôm nay Khương tổng như thế nào lại như vậy!

Khương Kiên ở bên tai cô trầm thấp nói: "Đừng hoảng hốt, chúng ta về nhà thôi, còn có cái vận động chưa có làm."

Mạnh Thử Hàn: "!"

Khương Kiên anh không biết xấu hổ!

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Ông xã đẹp trai nhất 5

Editor: Mút Chanh

Sau khi xác nhận vai diễn, Đình Minh cũng không muốn cung cấp tài nguyên cho Mạnh Thử Hàn, cô lập tức trở nên nhàn rỗi, bạn thân trong nhóm bắt đầu muốn tụ tập.

Kỳ thật cô cùng người gọi là bạn thân này kia đã sớm ly tâm, mỗi lần tụ tập đều là các loại khoe mẽ, Mạnh Thử Hàn nghe đều đã mệt mỏi.

Mạnh Thử Hàn tính toán thời gian, từ khi diễn 《 thanh cốt 》 cũng chưa cùng bạn bè tụ họp, cô suy nghĩ một chút vẫn nên cùng các cô ấy chọn thời gian.

Cuối tuần, người đến người đi, dòng xe cộ không dứt.

Mạnh Thử Hàn gọi xe đến nơi gặp mặt, trong cửa sổ có ba người phụ nữ đang ngồi cùng một đứa trẻ.

Trong đó một vị đang trêu đùa cùng đứa nhỏ, chọc đến đứa nhỏ phát ra tiếng cười ha ha ha.

Có người phát hiện thấy Mạnh Thử Hàn, ở cửa sổ vẫy tay với cô.

Mạnh Thử Hàn đi vào ngồi ở ghế trống.

Những người phụ nữ này xem như là bạn lúc học đại học.

Tiết Mỹ Kỳ đáng ngồi ưu nhã, ngón tay thon dài khuấy cà phê, nhìn Mạnh Thử Hàn hơi hơi mỉm cười, "Trong mấy người chúng ta, Thử Hàn có tiền đồ nhất, mỗi người đều biết đại danh của Mạnh Thử Hàn."

Phuong Nhã ôm đứa nhỏ vỗ vỗ, khuôn mặt hiền lành, "Ai nói không phải đâu, nhưng hiện tại tớ cũng cảm thấy hài lòng, bây giờ chồng tớ lương một năm cũng có trăm vạn, con cái cũng hiểu chuyện, đời này cũng coi như là đáng giá."

Mạnh Thử Hàn nhú mày, tới lại tới nữa, lại bắt đầu đùa con đùa chồng.

Quả nhiên, cuối cùng Trần Phuong Bình không chút nào thoái nhượng, mở miệng: "Nói như vậy, các cậu cũng không xem như là tốt nhất, tớ ấy à, tớ lập tức liền kết hôn, bạn trai tớ là ông chủ địa ốc, cầu hôn tớ bằng nhẫn trứng bồ câu lớn nha."

Mạnh Thử Hàn nhấp ngụm cà phê, ánh mắt nhàn nhạt.

Mọi người nhìn thấy trên mặt Mạnh Thử Hàn không có phản ứng gì đều cảm thấy sững sờ.

Tiết Mỹ Kỳ thay đổi một tư thế ưu nhã hỏi Mạnh Thử Hàn: "Thử Hàn, nghe nói gần đây cậu theo đuổi Khương tổng của Tinh Quang phải không?"

Một ngụm cà phê nghẹn ở ngực, Mạnh Thử Hàn duỗi tay lấy khăn giấy xoa xoa miệng, lời ít mà ý nhiều giải thích: "Tung tin vịt."

Phuong Nhã như suy tư gì đó, "Tớ nói mà, trong nhà Thử Hàn cũng có tiền, sao có thể đi theo đuổi Khương tổng chứ."

Trần Phuong Bình: "Nói đi cũng phải nói lại, Thử Hàn à, tớ đều đã muốn kết hôn, cậu còn không có bạn trai, sẽ không muốn sống cô độc cả đời chứ?"

Tiết Mỹ Kỳ tiếp nhận lời nói, cười đến có chút lớn tiếng, "Toàn mạng bôi đen còn có ai dám cưới về nhà chứ? Nếu không phải chúng ta là bạn bè, nói không chừng tớ cũng đi bôi đen một tay."

Mạnh Thử Hàn nhú mày.

Từ lúc vào giới giải trí, cô cùng vài vị bằng hữu này quan hệ cũng mới lạ lên, sau mỗi lần tụ họp đều sẽ đối với cô chăm chọc mỉa mai một phen.

Cô có chút nhìn không được liền lấy điện thoại ra lên gửi tin nhắn cho Khương Kiền: "Anh có thể đem giấy hôn thú cùng nhẫn kim cương của chúng ta lấy tới một chút được không?"

Cô còn gửi vị trí cho Khương Kiền.

Mạnh Thử Hàn hoàn toàn không lo lắng ba vị "Bạn tốt" này của cô sẽ đem bí mật ẩn hôn nói ra, cuối cùng xem như cô cũng đã hiểu rõ, các vị này cũng chưa mong cô sống quá tốt.

Nói không chừng trong đó còn có anti-fan che giấu nha.

Cái gọi là bạn bè này kia, một năm so một năm càng muốn quá phận.

Mạnh Thử Hàn không khỏi nghĩ, này thật đúng là xem như bạn bè sao?

Có lẽ lúc học đại học thực sự từng có mấy ngày chân thành tha thiết, nhưng trên thế giới này mấy ai có thể ở cuộc sống mài giũa cùng trưởng thành vẫn luôn không thay đổi chứ?

Cô cùng bọn họ hẳn không tính là bạn bè.

Nhiều nhất là có thể nhìn thấy Toàn mạng bôi đen thôi.

Mạnh Thử Hàn nâng mắt lên, nhìn con của Phương Nhã liền lộ ra nụ cười khéo léo tới, "Phương Nhã à, thôi nói con cậu tớ không có đi được, sau cũng không có lẽ vật, cho nên lần này liền bù cho nó đi."

Lần trước là bốn năm trước.

Phương Nhã ách một tiếng cũng không biết Mạnh Thử Hàn muốn nói gì.

Chỉ thấy Mạnh Thử Hàn lấy điện thoại ra, tin nhắn gần nhất trên điện thoại thoải mái hào phóng mà lưu —— Khương Kiên.

Cô đặt ở trên bàn để mọi người xem rõ mới mở ra giao diện trả tiền.

"Gần đây sinh hoạt của tớ cũng túng quẫn, mỗi tháng cũng chỉ có nhiều hơn hai trăm vạn tiền tiêu vặt, quả mừng bốn năm trước, tớ liền đưa ít một chút, sáu mươi sáu vạn thế nào?"

Tay Phương Nhã run lên, có chút quần bách.

Mạnh Thử Hàn thừa thắng xông lên: "Đây đều là tiền lương của chồng tớ, Phương Nhã cậu sinh nhiều thêm mấy đứa nói không chừng lần sau tớ liền cho cậu một trăm vạn đấy."

"Mạnh Thử Hàn, cô!" Phương Nhã tức giận, đôi mắt có chút đỏ lên.

Như thế nào cô có thể dùng tiền tới vũ nhục người chứ!

Mạnh Thử Hàn liếm liếm môi, trên môi còn có hương vị cà phê, cô nheo mắt nhìn về phía Tiết Mỹ kỳ.

Trong lòng Tiết Mỹ kỳ nhảy dựng, ngồi ngay ngắn, giọng lạnh đầy vẻ trách cứ: "Thử Hàn cậu có ý tứ gì? Cậu sẽ không bôi vì có tiền mà đối xử với Phương Nhã như vậy chứ?"

Mạnh Thử Hàn không có trực tiếp trả lời mà là lặp lại đánh giá trên dưới Tiết Mỹ Kỳ.

Nhìn Tiết Mỹ Kỳ có chút không được tự nhiên.

Sau một lúc lâu, Mạnh Thử Hàn mới mở miệng: "Bộ quần áo trên người của cậu..... Là sản phẩm mới của WG."

Tiết Mỹ Kỳ nhẹ nhàng thờ ra, "Đúng vậy, thật vất vả mới cướp được, vài vạn thôi."

Vừa dứt lời, liền nghe Mạnh Thử Hàn nhàn nhạt mở miệng: "Thật đáng tiếc lại là hàng giả. Nhà tớ có bộ hàng thật, không có mặc qua, tớ cảm thấy có chút rộng nhưng Tiết tiểu thư mặc vừa."

Giọng cô có chút lạnh, đặc biệt là từ "Tiết tiểu thư" kia liền cùng ba người phân rõ giới hạn.

Ngón tay Tiết Mỹ Kỳ hơi hơi căng thẳng, xoay người lấy túi xách của mình như là đáng về phải rời khỏi.

Mạnh Thử Hàn ngữ khí nhẹ nhàng, "Tiết tiểu thư, đừng trách tôi không có thức tỉnh cô, túi xách này cũng là giả."

Trần Phương Bình nhìn không nổi liền kéo tay Mạnh Thử Hàn có chút oán trách, "Thử Hàn, cậu đây là đang làm cái gì, tất cả mọi người đều là bạn bè."

"Phải nha, tất cả mọi người đều là bạn bè." Mạnh Thử Hàn ôn hòa mà ngược mặt lên, "Vậy làm ơn mọi người đừng đem tài khoản phụ bôi đen tôi, có phải hay không Trần tiểu thư?"

Sắc mặt Trần Phương Bình biến đổi, tay cũng buông lỏng ra, tựa hồ là không nghĩ tới Mạnh Thử Hàn thế nhưng biết cô ta bôi đen.

Mạnh Thử Hàn nói đủ rồi cũng liền đứng dậy, mắt đảo qua mọi người ở đây, cô ngoài cười nhưng trong không cười mà gương khóe môi, "Mặc dù mọi người bôi đen cũng không tệ lắm cũng không có bại lộ thân phận của tôi, nhưng nếu các người về sau ở trên mạng nhiều lời một câu về chuyện của Mạnh gia, các người biết tôi có thể làm gì mà."

Mọi người đều rùng mình.

Ngày thường Mạnh Thử Hàn đều là đáng về tùy tiện không tìm không phổi, cùng các cô cũng coi như là hiền lành nhưng cô của hiện tại lại nhắc nhở như vậy, tất cả mọi người đều cảm thấy trong lòng có chút lạnh cả người.

Lại hiền lành thì thế nào?

Người con gái bước ra từ hào môn, người nào sẽ không ăn thịt người?

Các cô thế nhưng còn ở trên mạng mang hùa theo lên lút bố trí cô ấy?

Mạnh Thử Hàn mang túi xách đi ra ngoài, giày cao gót dừng ở trên sàn gỗ phát ra động tĩnh.

Mái tóc màu hạt dẻ chạm bên hông, tóc thấp thoáng dưới vòng eo tinh tế bị áo len đen bọc đến không đủ nắm chặt.

Trần Phương Bình có chút nổi giận, "Còn không phải là....."

Lời nói của cô ta chưa có nói xong liền ngậm ngẫn cả người.

Chỉ thấy ngoài cửa sổ có một chiếc Rolls-Royce giá trị hơn một ngàn vạn lưu loát mà ngừng lại.

Rolls-Royce ảo ảnh dừng lại liền hấp dẫn không ít ánh mắt, trên siêu xe đi xuống một người đàn ông trẻ tuổi tây trang giày da.

Khuôn mặt người đàn ông đẹp mà lại lạnh lùng. Dáng người thẳng tắp mà lại cao gầy, tây trang đen càng mang thêm khí chất xuất chúng.

Người đàn ông mười phần thành công.

Mạnh Thử Hàn cong khoeo mắt đi về phía Khương Kiên, cô ôm lấy eo Khương Kiên có chút làm nũng mà nói: "Nhấn kết hôn của em đâu, nhanh cùng em đi vào khoe ra một chút."

"Mang theo."

Tiếng nói trầm thấp nhìn về phía cửa sổ, nhìn thấy bọn người Trần Phương Bình lập tức lại thu hồi ánh mắt.

Khương Kiên cười, "Lần đầu tiên gặp bạn bè của em, không bằng đi làm quen một chút chứ?"

"Dạ, được."

Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên bốn mắt nhìn nhau, cô giương môi cười rộ lên.

Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn sóng vai đi trở lại, còn đem ba người kia làm cho hoảng sợ, hoàn toàn không biết Mạnh Thử Hàn như thế nào lại trở lại.

Càng quan trọng là..... Còn mang theo Khương Kiên!

Khương tổng đầu tư Tỉnh Quang!

Trên mạng không phải vẫn luôn nói hai người bọn họ không hợp sao? Vì cái gì hai người kia sẽ ở bên nhau lại đây?

Trong lòng ba người kia đều có chút luống cuống, sắc mặt biểu tình đều không được tốt cho lắm.

Thanh âm giày cao gót dần dần tới gần cuối cùng ở trước bàn ngừng lại.

Tiếng cười Mạnh Thử Hàn truyền đến, cô cười nói: "Quên cùng mọi người giới thiệu, đây là ông xã tôi, Khương Kiên."

Ba người kia lập tức liền đứng lên, miễn cưỡng mà cùng Khương Kiên chào hỏi: "Chào Khương tổng."

Trong lòng ba người đồng thời suy nghĩ, đáng chết, ông xã là chuyện như thế nào!

Trên mạng vì cái gì muốn gạt người!

Khương Kiên rất là thời cơ mà bắt tay từ túi quần lấy ra, chiếc nhẫn trên tay lấp lánh tỏa sáng làm người ta căn bản không được xem nhẹ.

Anh nhàn nhạt mà kéo tay Mạnh Thử Hàn, "Nhẫn như thế nào lại quên ở trong nhà."

Anh giúp Mạnh Thử Hàn đeo vào, lúc trước anh vẫn luôn đặt ở trong túi, nhẫn cũng mang theo chút ấm áp trên người anh.

Mạnh Thử Hàn nheo mắt rồi mỉm cười, "Cảm ơn ông xã moah moah."

Khương Kiên đối với cô sùng nịch cười.

Còn lại ba người ở đây: "....." Trong lòng ngũ vị phức tạp.

Cứ như vậy, Mạnh Thử Hàn cũng không quá vừa lòng, còn duỗi tay sờ trong túi Khương Kiên, "Không cẩn thận" đem hôn thú trong túi lục soát ra tới, rơi trên mặt đất.

Ba người lại đồng thời nhìn qua, muốn nhìn xem trong túi Khương tổng sẽ rút ra thứ gì.

Thăm dò nhìn lại, Mạnh Thử Hàn nhặt lên hai giấy hôn thú.

Mạnh Thử Hàn không thèm che giấu mà cười: "Ai nha, không cẩn thận đem giấy hôn thú làm rớt ra tới."

"....."

Khoe ra đủ rồi,lúc này Mạnh Thử Hàn mới thờ phào nhẹ nhõm rồi ôm lấy khuỷu tay Khương Kiên đi ra ngoài.

Bọn người Trần Phương Bình cũng ngượng ngùng ở lâu, cũng cùng nhau đi ra ngoài.

Kết quả đi ra ngoài liền nhìn thấy một chiếc SUV ngừng ở sau Rolls-Royce ảo ảnh.

Này tương đối..... Phá lệ rõ ràng.

Quan trọng nhất chính là từ SUV ra tới một người đàn ông trung niên, hướng tới Trần Phương Bình kêu: "Bà xã."

Trần Phương Bình hận không thể đem giấu người đàn ông trung niên trong chiếc SUV!

Người đàn ông trung niên đi tới mới nhìn thấy Khương Kiên, vội vàng hô một tiếng "Khương tổng", từ trong lòng ngực lấy ra một gói thuốc lá tới đưa qua.

Khương Kiên mặt mày lãnh đạm, chỉ là liếc mắt qua liền nói với Mạnh Thử Hàn: "Về nhà đi."

Từ đầu chí cuối đều chưa từng liếc nhìn người khác một cái.

Trên Rolls-Royce ảo ảnh, Mạnh Thử Hàn còn có thể nghe được người đàn ông trung niên ở bên ngoài kêu: "Khương tổng lần sau cùng nhau ăn cơm nhé!"

Trần Phương Bình tức giận mà dậm chân, xoay người liền rời đi.

Bên trong xe,người đàn ông đang ngồi bên cạnh, tư thế nội liễm mà lại tự phụ, anh nhìn tài xế nhàn nhạt nói: "Đi thôi."

Trong lòng Mạnh Thử Hàn sáng khoái trực tiếp liền ghé vào trên đùi Khương Kiên.

Cô ngẩng đầu đón nhận ánh mắt của Khương Kiên, "Cảm tạ Khương tổng nể tình, cái này hung hăng đánh vào mặt bọn họ! Ai kêu bọn họ luôn trào phúng em!"

"Không sợ các cô ấy nói ra sao?"

Mạnh Thử Hàn cười nhạo, "Bọn họ cũng không dám."

Khương Kiên không tỏ ý kiến mà cười cười, lấy điện thoại ra gọi cho trợ lý Lưu, "Địa ốc của Triệu gia thoái vốn, không cần đầu tư."

"Được Khương tổng."

Rũ mắt nhìn lại, sắc mặt lãnh đạm như là có chuyện muốn nói cô tình một câu cũng không nói ra.

Mạnh Thử Hàn chớp chớp mắt, nhếch môi cười một cái.

Khương Kiên thấy cô không hiểu rõ ý tứ của mình có chút ngượng ngùng mà quay mặt đi, đôi mắt cô nhìn về phía ngoài cửa sổ còn anh lại là nhìn cô.

Anh có chút khó hiểu mà mở miệng: "Anh làm không tốt sao?"

Mạnh Thử Hàn lập tức liền hiểu được, duỗi tay cùng Khương Kiên mười ngón tay đan vào nhau, hai chiếc nhẫn để ở bên nhau, cô cười tủm tỉm mà nói: "Ông xã, anh giỏi nhất!"

Được khích lệ khoe môi Khương Kiên giật giật gờ lên một nụ cười cong môi

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Ông xã đẹp trai nhất 6

Editor: Mút Chanh

Đoàn phim《 gấu trong lửa 》 đã thông báo dàn diễn viên lập tức gây ra một cơn bão lớn trên mạng

Trong quá khứ, phim của Trương Hòa Bình ở trên mạng không có hot như vậy, lần này có thể nhắc lên phong ba lớn như vậy là bởi vì vai chính vai phụ lần này đều đang hot.

Còn có một người đang đen.

Trong khoảng thời gian chờ chụp ảnh tạo hình, Mạnh Thử Hàn chỉ có thể lướt Weibo giải sầu nhàm chán.

Lúc này đúng là lúc bận rộn, hơn nữa tới gần nghỉ đông, mỗi người đều đã làm việc đủ rồi cho nên muốn trước khi nghỉ đông nhận thêm nhiều tiền thưởng một chút.

Cho nên chuyện kẹt xe là điều không thể tránh khỏi vì thế chuyên viên trang điểm chính dừng ở trên đường, đến muộn khoảng nửa giờ, phó đạo diễn Lưu đã sớm bắt đầu ồn ào muốn trừ tiền lương linh tinh.

Mạnh Thử Hàn mở WeChat ra, về độ nóng của《 gấu trong lửa》cư nhiên cao, nhấp vào trang đầu đều đang thảo luận về bộ phim này.

[thứ cho tôi nói thẳng, bộ phim này có Mạnh Thử Hàn xem như là huỷ hoại.]

[nói chê cười, kỹ thuật diễn của Mạnh Thử Hàn tốt lắm]

[trước kia tôi rất thích phim của đạo diễn Trương, nhưng lần này, thật sự muốn hủy tác phẩm kinh điển]

[Châu Châu tiểu tỷ tỷ cố lên!]

[..... Cho nên việc Mạnh Thử Hàn bỏ lên giường Khương tổng cứ như vậy tính sao?]

[thứ cho tôi nói thẳng nói thật, kỳ thật kỹ thuật diễn của Mạnh Thử Hàn còn ổn..... Các người cũng đừng vì bôi đen người ta mà nói thế]

Một hơi nhìn xuống không ít bình luận, điện thoại vẫn còn dư 40% pin, chuyên viên trang điểm vừa vận phong trần mệt mỏi mà đến đã bị phó đạo diễn Lưu mắng phũ đầu cái máu chó.

Thế cho nên chuyên viên trang điểm lúc hóa trang cho Mạnh Thử Hàn đều là một khuôn mặt đen thui.

Tuy nhiên do Mạnh Thử Hàn trời sinh khí chất, ngay cả không trang điểm cũng đẹp cho nên chuyên viên trang điểm chỉ tùy tiện gắn mi, đánh má hồng cũng đã thoát nhìn rất là kinh điển.

Lâm Lê từ ngoài phòng hóa trang đi vào xoắn tới một trận gió lạnh, cô đi tới đem điện thoại của Mạnh Thử Hàn đoạt lấy, "Bang" một tiếng ở trên bàn.

Cô tức giận ngồi xuống, "Em còn xem Weibo! Em không thấy những người đó mắng chửi tàn nhẫn đâu! Tức chết chị mà."

Mạnh Thử Hàn đem điện thoại bỏ vào trong túi xách, không chút để ý: "Mắng còn đỡ nha, lần này tố chất của mọi người còn ổn."

Lâm Lê bị Mạnh Thử Hàn làm cho ghen đến càng thêm buồn bực.

Chuyên viên trang điểm sửa sang lại tóc cho Mạnh Thử Hàn, cười rộ lên nói: "Tố chất tâm lý của Mạnh tiểu thư cũng tốt."

"Chê cười chê cười."

Giữa trưa, cũng đã hóa trang xong, Mạnh Thử Hàn đi thay một bộ đồng phục xanh trắng. Đồng phục dài được Mạnh Thử Hàn mặc như vậy thế nhưng lại lộ ra một cổ lười biếng, khóa kéo đồng phục được kéo ra giữa chừng để lộ ra áo thun trắng bên trong.

Quần dài trùng lên trên đùi, tuy rằng thực rộng cũng che dấu không được cặp chân dài nghịch thiên kia.

Chỉ là nhìn như vậy cũng cảm thấy không rời mắt được.

Hạ Surong trong kịch bản dường như đang ở trước mắt.

Khuôn mặt tỏa sáng khiến cho chuyên viên trang điểm hít hà một hơi: "Thật là, tôi ở trong giới này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Mạnh tiểu thư đẹp như vậy."

Mạnh Thử Hàn nhếch khóe môi: "Vậy cô nhất định phải làm fan tôi, đừng làm anti-fan nhé."

Chuyên viên trang điểm có chút xấu hổ mà cười cười.

Có lẽ là trước đây thật sự ở trên mạng bôi đen Mạnh Thử Hàn.

Chụp xong ảnh tạo hình, Mạnh Thử Hàn cùng nhiếp ảnh gia muốn ảnh gốc, đầu tiên là đăng trong vòng bạn bè sau đó gửi qua cho Khương Kiên.

Cô cùng Lâm Lê đi ăn cơm trưa, Khương Kiên mới trả lời: [ừm, nhận được.]

Mạnh Thử Hàn bĩu môi, không thể khen một chút sao.

Sau khi chụp xong ảnh tạo hình liền chờ đến buổi tuyên truyền cuối cùng ấn định vào lễ Giáng Sinh.

Ảnh tạo hình một phát đi ra ngoài, trên mạng lại là một mảnh tình phong huyết vũ.

Mạnh Thử Hàn không gây ra tranh cãi gì, dù sao chính là dốc hết sức mà đen.

Tranh luận lớn nhất vẫn là Mộ Châu, một mặt là fans Mộ Châu khen ngợi cô ấy, một mặt chính là người khác nói Mộ Châu không phải phải thực lực, có thể lấy ra tất cả tác phẩm đều là phim thần tượng về thanh xuân vườn trường.

Mạnh Thử Hàn không quan tâm vì hôm nay là lễ Giáng Sinh, năm trước Khương Kiên không ở trong nước cô liền nằm ở nhà xem kịch bản. Năm nay Khương Kiên ở đây cô thế nào cũng phải cùng anh đi ăn bữa cơm.

Giữa trưa, cô trang điểm xong, mặc một chiếc áo len màu trắng gạo, mang khẩu trang cùng mũ lưỡi trai lên liền ra cửa.

Toàn bộ thành phố Lâm Sơn đều được bao phủ bởi không khí náo nhiệt bên trong, cây thông Noel cùng ông già Noel đều có thể nhìn thấy ở mọi nơi, có mấy đứa trẻ mặc áo lông màu đỏ đưa cho Mạnh Thử Hàn một đóa hoa hồng.

Cô xoay người liền đem hoa hồng đưa cho đôi vợ chồng già đang nắm tay tản bộ trong công viên, đôi vợ chồng cười đến không khép miệng được.

Cô một đường đi tới bên ngoài công ty của Khương Kiên, bên ngoài đang có một tiệm trà sữa, cô ngồi ở bên trong gửi tin nhắn cho Khương Kiên sau đó liền chờ ở nơi đó.

Trà sữa ấm áp rót vào dạ dày cuối cùng cũng xua tan không ít hàn ý.

Tiểu ca bán trà sữa lớn lên thanh tú, liền tiếp nhìn về phía Mạnh Thử Hàn.

"Vị tiểu thư này, cửa hàng chúng tôi có hoạt động làm khảo sát là có thể giảm giá 50% ưu đãi."

Tiểu ca trà sữa lấy ra một phần câu hỏi khảo sát, vấn đề thứ nhất chính là muốn lưu tên họ cùng số di động.

Mạnh Thử Hàn ôm trà sữa, lười nhác mà trợn mắt, dè dặt tiếng nói: "Ngại quá, tôi có tiền, không cần giảm giá cho tôi."

Tiểu ca trà sữa: "..... Vậy cô có thể để lại phương thức liên lạc không? Lần sau ra sản phẩm mới tôi sẽ gọi cho cô!"

Mạnh Thử Hàn ở trong lòng thờ dài, giương mắt nhìn tiểu ca trà sữa không nhúc nhích.

"Không được sao?" Tiểu ca trà sữa đáng thương hỏi.

Cô cảm thấy có chút phiền bởi vì tiểu ca trà sữa vẫn luôn ở chỗ này lái nhái cho nên công phu vén khẩu trang uống trà sữa đều không có.

Cô liếc tiểu ca trà sữa một cái, "Cậu còn như vậy thì chồng tôi sẽ đánh chết cậu."

Sắc mặt tiểu ca trà sữa trở nên có chút khó coi.

Khương Kiên ở đường đối diện nhìn thấy cảnh tượng như vậy, thanh niên trẻ tuổi đáng yêu dây dưa với vợ anh mà trên người vợ anh lại tản ra mị lực vô hình.

Mặt Khương Kiên lập tức liền đen xuống.

Anh bước qua nhưng không chú ý tới đỉnh đầu, cửa tiệm trà sữa thật sự là lùn, Khương Kiên nổi giận đùng đùng mà đi qua, "Àm!" một tiếng liền đánh vào khung cửa.

Chuông gió ở cửa bởi vì kịch liệt va chạm mà leng keng rung động lập tức liền hấp dẫn đến không ít người trong tiệm.

Mạnh Thử Hàn lười nhác mà quay đầu lại, tiểu ca trà sữa cũng nghiêng đầu xem, Mạnh Thử Hàn nhìn thấy đầu Khương Kiên u một cục liền duỗi tay thông thả mà xoa.

Cô "Phụt" một tiếng bật cười.

Khương Kiên cúi xuống, từ bên ngoài đi vào, ánh mắt sâu thẳm cùng về mặt đầm chiêu, anh đi nhanh về phía Mạnh Thử Hàn không có bất luận do dự gì.

Ánh mắt anh lạnh lùng liếc hướng tiểu ca trà sữa thực nhanh mà thu hồi, anh nhàn nhạt lên tiếng: "Con đang ở nhà chờ chúng ta, về nhà đi."

Tiểu ca trà sữa mở to hai mắt nhìn, có chút không thể tưởng tượng được mà nhìn về phía Mạnh Thử Hàn.

Trẻ tuổi như vậy..... Như thế nào sẽ có con đây?

Mạnh Thử Hàn giấu khóe môi đang giờ lên dưới lớp khẩu trang, cô cầm trà sữa đứng lên mang theo giọng nói vui sướng: "Ngại quá tiểu bằng hữu, tôi đã kết hôn rồi, vị này là ông xã tôi."

Tựa hồ còn chưa đủ, Mạnh Thử Hàn còn chỉ công ty đối diện: "Ông xã tôi là tổng tài của công ty kia."

Khóe môi Khương Kiên kéo kéo: "Đúng vậy."

Sau khi tiểu ca trà sữa kịp phản ứng thì hai người mới sóng vai đi ra ngoài, vừa mới đụng vào nơi bị đau, Khương Kiên duỗi tay xoa nhẹ, "Tê" một tiếng.

Mạnh Thử Hàn cười, đem ống hút đặt ở trước mặt Khương Kiên, hỏi: "Xem Khương tổng thăm như vậy, em liền hào phóng một chút cho ngài uống một ngụm nha?"

Khương Kiên mỉm môi: "Không cần."

"Được thôi, em tự uống." Cô mở miệng hùng hăng hút một ngụm, bên trong trân châu đều bị hút lên.

Ánh mắt Khương Kiên hơi hơi âm trầm, tay phải về đầu ngón tay, ánh mắt nhìn phía bên kia rồi lên tiếng: "Có chút..... Khát."

"Nơi đó có cái siêu thị, em mua cho anh chai nước."

Mạnh Thử Hàn đang muốn đi liền cảm nhận được phía sau lưng chợt lạnh, nghiêng đầu nhìn Khương Kiên, ánh mắt thật đáng sợ.

Khuôn mặt đẹp trai kia rõ ràng tất cả đều là lãnh đạm nhưng cố tình Mạnh Thử Hàn có thể từ khuôn mặt không có biểu tình đọc ra được ủy khuất.

Cô nhếch môi cười cười lại đem trà sữa đưa tới trước mặt Khương Kiên: "Khương tổng uống không?"

"Không uống."

Ngoài miệng Khương tổng nói không uống nhưng lại khom lưng ở ống hút hút một ngụm, từ trước đến nay anh không thích ngọt, trà sữa cũng ngọt, ngọt quá khiến anh nhũn mảy.

"Trên đầu anh u một cục to như vậy, vạn nhất phá tướng em sẽ khóc chết mất, để em khử trùng chút cho anh."

"Ừ."

Tiệm thuốc cách công ty không xa cho nên Mạnh Thử Hàn đi vào bên trong tiệm thuốc mua bình thuốc phun sương. Cô đem li trà sữa đã uống xong ném vào thùng rác rồi vài bước chạy lên xe.

Khương Kiên ngồi ở ghế lái, trong xe có mở điều hòa, có chút ngọt ngào nên anh đem áo khoác đặt ở một bên, áo sơ mi trắng không chút cầu thả mà thủ sẵn.

"Anh lại gần một chút." Cô mở miệng, một bên đem nắp bình phun sương mù mở ra.

Khương Kiên mỉm môi nhích lại gần, từ góc độ này thì Mạnh Thử Hàn vừa vặn có thể nhìn thấy hằn kết của anh.

Trên mặt cô có chút nóng vì lúc ở trên giường luôn thích cắn hằn kết của anh.

Ngón tay cô chấm chút nước thuốc, ở trên trán Khương Kiên nhẹ nhàng xoa nắn. Ngón tay non mềm đụng tới cái trán thông thả mà xoa, vừa mới còn có chút đau hiện tại đầu óc đều chỉ còn lại cái ý niệm xoa thực là thoải mái.

Mạnh Thử Hàn còn hô một hơi, thối thối, không biết là nghĩ tới cái gì, cô cong cong mắt lên: "Khương tổng, không biết con của chúng ta trông như thế nào nhỉ? Thật ra em rất muốn nhìn xem nha."

Ngón tay Khương Kiên dừng lại, vững vàng thanh âm hỏi ra: "Em rất muốn cùng người thanh niên kia đây đưa ở bên nhau sao?"

Cô dùng khăn giấy xoa xoa nước thuốc, dính đi một chút, "Cũng được, cậu tử kia thoạt nhìn nãi mạnh nãi mạnh, lúc ủy khuất....."

Lời nói còn chưa nói xong, Khương Kiên duỗi tay hất tay cô ra.

Anh lạnh lùng xanh mặt, tuy rằng ngày thường anh cũng là đáng vẻ này nhưng Mạnh Thử Hàn có thể rõ ràng mà cảm nhận được Khương tổng không vui.

Môi Khương Kiên giật giật nhưng một câu cũng không có nói ra.

"Này, Khương tổng? Anh đây là ghen sao?"

Khương Kiên không nói chuyện rồi mở cửa xuống xe, liền mạch lưu loát. Gió lạnh thổi qua tới, anh run lập cập.

Ngoài xe thật là lạnh.

Anh lại mở cửa xe, vừa mở ra liền đối diện với đôi mắt tĩnh lặng của Mạnh Thử Hàn như là đang cất giấu ngôi sao.

Anh mím môi nhặt áo khoác lên: "Anh không ghen, em đừng tìm anh!"

Lại lần nữa đóng cửa xe, anh nhắc chân liền đi về phía công ty, Mạnh Thử Hàn sững sốt một hồi lâu cũng mở cửa xuống xe hô một tiếng: "Khương tổng!"

Dưới chân Khương Kiên ngừng bước, xoay người nhướng mày: "Rất bận, tự em đi ăn cơm đi."

Mạnh Thử Hàn rồi rầm trong chốc lát: "Vậy anh tiếp tục bận đi."

Cô đang muốn rời đi, phía sau lại vang lên tiếng bước chân, quay đầu lại nhìn liền nhìn thấy Khương tổng mặt lạnh đã quay lại.

Cô cũng không muốn hỏi nhiều, liền nghe Khương Kiên tự mình nói: "Quên lấy chìa khóa xe."

"À."

Sau khi cầm chìa khóa xe, Khương Kiên lại lần nữa đi vòng vèo trở về, Mạnh Thử Hàn đứng ở xa, rũ mi mắt có chút buồn cười.

Khương Kiên: "Quên lấy văn kiện."

Không quá vài giây, Khương Kiên lại trở về, biểu tình anh lãnh đạm thật sự là nghĩ không ra còn có cái gì không mang theo.

Khương Kiên mím môi, biểu tình càng thêm lãnh đạm xuống dưới, vẫn không nhúc nhích, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

"Mạnh Thử Hàn, anh tức giận." Hồi lâu, anh mới mở miệng.

Ngữ khí biểu tình đậm đặc như là có chút nghiêng răng nghiêng lợi lại như là trách cứ Mạnh Thử Hàn khó hiểu phong tình càng như là ủy khuất lại đáng thương.

Mạnh Thử Hàn trong lúc nhất thời không nói gì, sắc mặt Khương Kiên liền lạnh hơn, anh lạnh lùng lên tiếng: "Đi đây."

Lúc này không có quay đầu lại, lập tức liền trở về công ty.

Mạnh Thử Hàn rốt cuộc không có nhin cười, "Phụt" một tiếng bật cười.

Cô cùng Khương Kiên kết hôn nhiều năm như vậy, tuy rằng không thường ở chung một chỗ nhưng đối với anh cũng có một ít hiểu biết.

Loại tình huống này giống như..... là Khương Kiên đang đợi cô đổ dành.

Mạnh Thử Hàn đợi mười phút, mới vừa tính toán đổ dành Khương Kiên một chút, Lâm Lê bỗng nhiên gọi điện thoại đến.

"Mạnh Thử Hàn! Tốt lắm, một bữa Giáng Sinh, dỗi như thế nào lại lên hot search hả?!"

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Ông xã đẹp trai nhất 7

Editor: Mút Chanh

Vào lễ Giáng Sinh, trong vòng mười phút đã bị leo lên hot search. Đây không phải là chuyện Mạnh Thử Hàn nguyện ý.

Từng hàng hotsearch trên Weibo nổi lên, Mạnh Thử Hàn thiếu chút nữa đã khóc.

bên đường gặp được Mạnh Thử Hàn bị cự tuyệt#

Mạnh Thử Hàn lại lần nữa bò lên xe thất bại

Khương tổng khí phách

Mạnh Thử Hàn cùng Khương tổng Tỉnh Quang không hợp

Hot search phô bày ở Weibo như vậy, Mạnh Thử Hàn ước gì đem giấy hôn thú của mình lấy ra để chất chất mà vả vào mặt của mấy người trên mạng.

Cô đóng Weibo lại rồi cảnh giác nhìn xung quanh.

Có ai đang đứng cách đó không xa hơn nữa còn có ánh đèn flash sáng lên.

Mạnh Thử Hàn nghĩ cũng không nghĩ liền theo bản năng mà đuổi theo. Paparazzi thấy mình bị lộ liền đứng dậy chạy, khuôn mặt trang bị đầy đủ so với Mạnh Thử Hàn còn kín hơn.

"Đứng lại! Cậu muốn chạy, tôi có thể động thủ đấy!" Mạnh Thử Hàn hô một tiếng.

Phía trước ôm camera chạy, paparazzi khả nghi chỉ quay đầu nhìn lại nhưng không có dừng lại. Có một hàng rào chắn phía trước, paparazzi dễ như trở bàn tay đã leo qua.

"Này, muốn thoát khỏi tôi ư? Để cho cậu nhìn xem cái gì gọi là Mạnh tỷ!" Mạnh Thử Hàn lăm bắm trong miệng rồi trèo lên trên rào chắn.

Hai phút sau, Khương Kiên nhận được điện thoại của Mạnh Thử Hàn.

Vốn tưởng rằng gọi tới là để dỗ anh nhưng mới bắt máy liền thở hổn hển một tiếng, lọt vào tai lại là tiếng khóc của Mạnh Thử Hàn, "Ô ô ô ông xã, chân em bị gãy rồi!"

"....." Khương Kiên trầm mặc cùng khẩn trương, "Em ở đâu?"

"Em gửi định vị qua WeChat, anh mau tới đây ô ô ô."

Cô khóc nức nở mang theo một tia run rẩy, Khương Kiên vừa rồi còn có chút tâm tình tức giận bây giờ hoàn toàn không thấy, ngược lại có chút bức bối, anh mặc áo khoác đi ra ngoài cũng vừa lúc đụng phải trợ lý Lưu.

"Khương tổng đi ra ngoài sao?" Trợ lý Lưu hỏi, "Có chút chuyện, Mạnh tiểu thư cùng ngài lại leo lên hot search."

Khương Kiên không do dự gì liền từ người trợ lý Lưu bước qua, một ánh mắt cũng không có nhìn lại đây, chỉ nghe được Khương Kiên lạnh như băng mà nói: "Trà."

Chỉ mới vài phút đã leo lên hot search, nếu không phải có người ở phía sau thao túng thì Khương Kiên không tin.

Trợ lý Lưu lại nhìn qua, Khương Kiên sớm đã trên thang máy đi xuống.

Thang máy xuống dưới lầu, lúc này đúng là giờ nghỉ trưa khó tránh khỏi có người cũng muốn đi xuống cho nên thang máy một lát liền dừng một chút trong chốc lát lại dừng một chút, sắc mặt Khương Kiên cực kỳ không tốt.

Thang máy ở ngoài vốn dĩ chuẩn bị đi xuống, vừa thấy sắc mặt ông chủ nhà mình lạnh thành cái dạng này thì ai còn dám đi lên tìm xúi quẩy.

Vì thế liền có người nghĩ rằng Mạnh Thử Hàn toàn mạng bởi đèn lại lôi kéo tổng tài nhà bọn họ lên hot search, Khương tổng khẳng định là bởi vì chuyện này mà bức mình đây mà.

Khương Kiên tới dưới lầu liền nhìn thấy Mạnh Thử Hàn gửi định vị lại đây, không phải rất xa.

Anh đi qua thì nhìn thấy người phụ nữ đang ngồi ở rào chắn, đem mình bọc đến kín mít, cô ngồi ở dưới đất thoạt nhìn chặt vật bất kham.

Khương Kiên đi qua, Mạnh Thử Hàn nghe được phía sau có tiếng bước chân liền quay đầu lại đã nhìn thấy Khương Kiên. Cô dễ dàng từ hàng rào nhảy xuống, một góc áo sơ mi trắng bị gió thổi nhẹ, trên mặt người đàn ông trầm ổn nội liễm lại nhiều hơn chút dễ chịu.

Mạnh Thử Hàn mím môi, viên mắt đều đỏ lên.

Khương Kiên vững vàng đứng, cô ủy khuất mà mở rộng hai tay mình, giọng nói lại mềm mại: "Ông xã, đau..... Chân em có phải gãy rồi hay không?"

Cặp mắt kia khóc có chút đỏ hoe liền nhìn về phía anh, Khương Kiên cảm thấy chính mình càng thêm bức bối, sự tu dưỡng trong nhiều năm dường như tại một khắc này đều tan thành mây khói, anh ngồi xổm xuống nhìn chân Mạnh Thử Hàn.

Là sung đồ.

Mắt cá chân tỉnh xảo sung lên một cục lớn, anh nhẹ nhàng nhéo, Mạnh Thử Hàn không thể không đau liền oa oa kêu to ôm lấy cổ anh, tiếng khóc ở bên tai anh: "Xong rồi xong rồi, khẳng định là gãy rồi."

"Đừng hoảng hốt, anh đưa em đi bệnh viện."

Vừa dứt lời, thân mình Mạnh Thử Hàn liền nhẹ đi, khuỷu tay người đàn ông đem cô một phen bẻ lên, cô ôm chặt cổ Khương Kiên rồi khịt khịt một tiếng.

Khương Kiên kiểm chế nôn nóng trong lòng, an ủi rồi khẽ cười một tiếng, "Không có việc gì, cho dù là gãy thật thì cũng là bà xã của anh."

Mạnh Thử Hàn hít hít cái mũi, "Hiện tại nói lời ầu ỹ thì nó cũng gãy rồi."

Khương Kiên ở sau lưng cô vỗ nhẹ nhẹ, sợ Mạnh Thử Hàn vô cùng đau đớn nên anh mở miệng hỏi: "Tại sao bỗng nhiên lại chạy đến nơi này vậy?"

Nếu có thể chuyển đi sự chú ý thì đại khái sẽ tốt hơn một chút.

Nhắc tới việc này, Mạnh Thử Hàn liền tức giận, cô hừ một tiếng, "Anh không biết lúc anh mới vừa đi không tới mười phút, đôi ta liền lên hot search, sau đó em liền bắt được paparazzi kia!" Càng nói đến lúc sau, Mạnh Thử Hàn càng thêm tức giận, "Tiểu tử kia trèo qua hàng rào rồi chạy, anh cũng biết tính em không tốt, sao có thể buông tha cho hắn....."

Khương Kiên tiếp nhận lời nói, "Sau đó em cũng trèo qua sao?"

Mạnh Thử Hàn ủy khuất mà gật đầu.

May mắn là Mạnh Thử Hàn đuổi cũng không xa, cũng gần nhà xe của Tinh Quang cho nên Khương Kiên ôm cô vào trong xe, cô đau đến nhắm mắt, Khương Kiên giúp cô thắt dây an toàn rồi lập tức lái xe đi bệnh viện trung tâm thành phố Lâm Sơn gần nhất.

Bệnh viện người thì nhiều nhưng cũng may Mạnh Thử Hàn quần như quả cầu cho nên cũng không có bao nhiêu người nhận ra được. Chỉ là khoảng thời gian trước ảnh chụp của Khương Kiên ở trên mạng nổi một thời gian nên người quen biết anh tự nhiên nhiều liền sôi nổi ghé mắt nhìn anh.

Cô y tá nói chuyện không do dự: "Trời ơi! Là Khương tổng! Người thật so với ảnh chụp còn đẹp trai hơn!"

Một người khác đáp lời: "Ô ô ô tôi cũng muốn được anh ấy ôm."

Hai người phản ứng lại đây: "Cho nên người anh ấy ôm là ai? Không phải nói Khương tổng đang độc thân sao?"

Bên kia, Mạnh Thử Hàn giống như là ăn chanh một miếng đều chua chát: "Các fangirl nhỏ của anh muốn được anh ôm kìa."

Khương Kiên rũ mắt, lông mi che lấp ánh mắt đen sâu thẳm mà lại đậm đặc, nhìn cô trong lòng có chút rung động, Khương Kiên hỏi: "Như thế nào, chân không đau sao?"

Bị nhắc tới, Mạnh Thử Hàn nhếch miệng: "Đau!"

Khương Kiên đỡ trợ lý Lưu liên hệ với bác sĩ tư nhân trong nhà, chờ ở bệnh viện trung tâm kiểm tra xong rồi về nhà lại nhìn một lần nữa để miễn cho ra di chứng gì.

Bác sĩ là ông già nghiêm túc cẩn thận mang mắt kính. Ông nhéo nhéo mắt cá chân sung đồ của Mạnh Thử Hàn, cô lập tức bắt lấy góc áo Khương Kiên rồi niết góc áo nhấn dùm đó.

Ông đỡ mắt kính nhíu mày: "Cô bao lớn rồi?"

Mạnh Thử Hàn hít vào một hơi trả lời: "27."

Ông hô một tiếng: "Cô đã hai mươi bảy rồi, còn kêu đau đau đau cái gì chứ? Con cái nhà khác cũng không có khóc đến như vậy."

Nước mắt trên khóe mắt Mạnh Thử Hàn còn chưa khô, cô không khỏi đem nước mắt lau đi, phản bác: "Hai mươi bảy tuổi làm sao vậy? Hai mươi bảy tuổi cũng biết đau, ai nói người trưởng thành liền không thể đau? Luận điệu vớ vẩn!"

Khương Kiên cũng là một khuôn mặt lạnh, sau khi Mạnh Thử Hàn nói xong, anh nói với giọng điệu điềm tĩnh: "Tôi sùng." Mắt anh lạnh lùng nhìn ông ta, trong mắt một mảnh lạnh lẽo thoát nhìn cực đáng sợ.

Ông già không nghe được rõ ràng, "Sao?" một tiếng.

Khương Kiên nhấp môi: "Có tiền thì vui."

Ông già bị lời nói này ghen đến nỗi nói không ra lời, ai kêu ông không có tiền đổi trở lại!

Mạnh Thử Hàn cong mắt lên, càng đến gần bên cạnh Khương Kiên một ít, ông bác sĩ bị tức giận đến không chịu được nhưng cố tình người ta là khách hàng, người ta tiêu tiền dù không được cũng phải trị cho người ta.

Ông bác sĩ để Mạnh Thử Hàn đi chụp x quang trước, sau khi chụp xong trợ lý Lưu liền mang theo bác sĩ tư nhân lại đây, dừng xe chờ ở bên ngoài, Khương Kiên ôm Mạnh Thử Hàn liền rời bệnh viện trung tâm, hơn nữa còn cho nơi này vào sổ đen.

Trên xe, bác sĩ tư nhân nhìn phim lại xem xét mắt cá chân Mạnh Thử Hàn, lúc này mới có kết luận: "Mắt cá chân gãy xương, tuy nơi Mạnh tiểu thư nhảy xuống hẳn là không cao nhưng cần phải ở nhà tĩnh dưỡng một tháng rưỡi là có thể khôi phục."

Khương Kiên thở dài nhẹ nhõm một hơi, cúi đầu liền nhìn Mạnh Thử Hàn bắt lấy tay anh chặt chẽ không bỏ, anh không có lên tiếng.

Mạnh Thử Hàn ôm phim nhìn nửa ngày, cũng không biết nhìn có hiểu hay không, trong miệng lẩm bẩm: "Còn tốt còn tốt không nghiêm trọng." Cô ngẩng đầu nhìn Khương Kiên, viền mắt đỏ hoe, nghiêm túc mà nói: "May mắn chờ một tháng liền ăn tết, đoàn phim không kịp thu thập xong cho nên việc quay phim sẽ kéo dài đến năm sau."

Cổ họng Khương Kiên chuyển động, "Ừm."

Biết được chân mình cũng không có gãy, Mạnh Thử Hàn cũng yên lòng liền buông tay Khương Kiên lấy điện thoại ra.

Đôi mắt Khương Kiên tối sầm lại, mím môi liền đem tay rút trở về.

A, phụ nữ đều là đại móng gà.

An tâm xoát Weibo, hot search Weibo đã bị xóa gần hết nhưng vẫn có chút không có rửa sạch sẽ, Mạnh Thử Hàn đi vào nhìn.

Quả thực cùng một màu, tất cả đều là đang mắng cô.

Cô nhìn, chọc Khương Kiên cùng anh chia sẻ: "Cùng nhau nhìn xem? Thú vui trên mạng cũng nhiều, anh cũng đừng cả ngày trách ở trong văn phòng mà cũng có thể ở trên mạng nhìn xem, lần này trên mạng cũng ưu tú."

Khương Kiên nhìn cô một cách khó hiểu liền nhích lại gần xem.

[Mạnh Thử Hàn tại sao lại bắt đầu làm yêu? Một ngày xem mấy chục biến đen, tôi muốn phun ra]

[xin hỏi Weibo có thể che chắn Mạnh Thử Hàn sao, nhìn rất ghê tởm]

[@ Đường Hân Viện v tiểu Đường tỷ tỷ mau xem, lục liên lại bắt đầu]

[cầu xin cô buông Khương tổng của chúng tôi ra đi!]

[cô vẫn luôn dán vào Khương tổng của chúng tôi không biết mệt sao? Tôi xem cũng mệt mỏi rồi]

[.....]

Nhìn sắc mặt Khương Kiên hình như không được tốt lắm, Mạnh Thử Hàn thử cử động chân một chút liền đau không chịu được, cho nên điện thoại không cầm chắc liền rơi xuống đất, cô khịt mũi: "Khương tổng giúp em nhặt lên đi."

Trợ lý Lưu đang lái xe trong lòng liền nhảy dựng. Cô cũng quá lớn mật rồi, dám để Khương tổng nhặt điện thoại cho cô sao!

Đây là chuyện không có khả năng!

Hai giây sau, trợ lý Lưu liền nhìn thấy Khương tổng trầm ổn đang cúi người xuống giúp Mạnh Thử Hàn nhặt điện thoại lên, hơn nữa còn nói: "Đau cũng đừng lộn xộn."

Trợ lý Lưu cùng bác sĩ tư nhân sợ tới mức thở cũng không dám thở một cái.

Thực nhanh liền đến lâm viên Cô Tây. Sau khi bác sĩ hỗ trợ đem chân Mạnh Thử Hàn trị liệu xong, trợ lý Lưu liền đưa anh trở về nhà. Khương Kiên đang ở ngoài gọi điện thoại còn Mạnh Thử Hàn nằm trong phòng Khương Kiên nhìn chân mình gói thành bánh chưng sau đó còn gọi điện thoại qua cho Lâm Lê.

Điện thoại nhanh chóng được kết nối, Lâm Lê cũng không hỏi Mạnh Thử Hàn gọi điện thoại tới làm gì, dù sao mở miệng liền nói: "Tiểu Hàn em làm được mà! Phụ nữ thành thực hẳn là nên biết khó mà lui, em lại nhiều lần trêu chọc Khương tổng như vậy, nên cẩn thận một chút!"

Mạnh Thử Hàn hừ hừ hai tiếng, "Lê tỷ, chân em gãy rồi."

Dường như có thứ gì đang rơi bên chỗ Lâm Lê, "Có phải Khương Kiên đánh hay không? Em ở nơi nào? Chị đã nói không cần trêu chọc anh ta, Khương

Kiên vừa nhìn đã biết rất hung dữ!"

"....." Mạnh Thử Hàn dừng một chút, "Không phải Khương tổng đánh, là em đuổi theo paparazzi té ngã cho nên chị không cần phải xen vào, dù sao gần đây công ty cũng không cho em hoạt động gì, em liền không trở lại."

Lâm Lê nhảy bèn lên, "Em không trở lại thì đi chỗ nào? Ở trong nhà chồng em hay sao? Không được, chị nhất định phải tới nhìn xem chồng em là ai, có thể dựa vào hay không!"

"Không cần....."

"Đừng nhiều lời, hôm nay nhất định chị phải xem xem là đại móng heo nào đem em lừa đi! Thế nào chị cũng phải chém hấn ta!" Lâm Lê nghiêng răng nghiêng lợi, đối với việc hôn nhân này cực kỳ bất mãn, "Định vị cho chị, chị lập tức đến đây bây giờ!"

Không cho Mạnh Thử Hàn cơ hội phản bác, Lâm Lê lập tức liền treo điện thoại.

Mạnh Thử Hàn nhìn màn hình đen thui liền sững sốt một lát, kỳ thật cô đã sớm chuẩn bị cùng Lâm Lê nói chồng cô là Khương Kiên nhưng sợ Lâm Lê không tiếp thu được kích thích này với lại cũng không tìm thấy cơ hội thích hợp cho nên mới luôn gạt cô ấy.

Đối với Mạnh Thử Hàn mà nói, Lâm Lê không chỉ là người đại diện của cô mà còn là bạn bè cùng giúp đỡ nhau, từ nhỏ tính cách cô đã không được tốt cho nên không có nhiều bạn bè, có cũng là mấy vị đã tuyệt giao vài ngày trước đó.

Cô không muốn mất đi bạn bè như Lâm Lê cho nên tốt nhất là thẳng thắn với cô ấy.

Nếu bây giờ Lâm Lê đã tự mình nói ra thì chi bằng cô nương theo cơ hội này cùng Lâm Lê thẳng thắn, cũng miễn cho sau này phá hỏng tình chị em sâu nặng

Mở điện thoại ra, Mạnh Thử Hàn liền gửi định vị cho Lâm Lê

Lâm Viên Cô Tây là nơi ở của kẻ có tiền, người bình thường cũng vào không được, bảo vệ an ninh cực tốt, Lâm Lê một mình lại đây chắc chắn là vào không được.

Cô gần cổ lên hô một tiếng: "Di Trinh! Di Trinh!"

Di Trinh từ ngoài cửa tiến vào, trong tay cầm một quả cà chua, bà còn tưởng rằng chân Mạnh Thử Hàn đau, có chút hoảng loạn hỏi: "Mạnh tiểu thư làm sao vậy? Có phải nơi nào không thoải mái hay không? Nếu không đi đi kêu tiền sinh tiến vào?"

Mạnh Thử Hàn xua tay cười cười, "Không phải, là người đại diện của con muốn lại đây, đi có thể giúp con đi bên ngoài làm viên đón cô ấy một chút không?"

"Như vậy à." Di Trinh thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, một ngụm liền đáp ứng.

Mở điện thoại ra, Lâm Lê lại gửi tin nhắn mới: [chồng em sao lại thế này? Ở khu biệt thự sửa nhà còn mang theo em đi sao? Đây cũng quá không có trách nhiệm, Tiểu Hàn, nghe chị khuyên một câu, loại đàn ông này không thể muốn.]

Mạnh Thử Hàn nhếch môi cười rộ lên, ngón tay ở trên bàn phím nhanh chóng gõ xuống: [khó mà làm được, thân thể chồng em khỏe mạnh, ai cũng không bằng được.]

Lâm Lê: [em có thể đứng đắn được không, có lúc em sẽ hối hận, bằng diện mạo của em, ai không muốn cưới em chứ? Hà tất muốn một người đàn ông như vậy?]

Mạnh Thử Hàn có chút chờ mong khi Lâm Lê tới nhìn thấy dáng vẻ của Khương Kiên.

Cô híp mắt cười, nụ cười trên môi không mất đi, cô đang muốn trả lời thì một bóng đen bên cạnh đè ép lại đây.

Cô nghiêng đầu xem, đón nhận ánh mắt thờ ơ của Khương Kiên. Lòng mày cô cong lên tựa như trăng rằm, Khương Kiên dời ánh mắt đi rồi dừng ở chiếc điện thoại ở trên tay cô.

Lịch sử trò chuyện chưa kịp đóng lại đã đập vào trong mắt.

Mạnh Thử Hàn sững sốt hai giây, lúc này mới phản ứng lại liền ném điện thoại vào trong chăn, cô nâng cằm lên: "Phụ nữ chúng em nói chuyện, anh nhìn lên cái gì!"

Khương Kiên giương mắt nhìn cô, đôi tay để ở túi quần cùng biểu tình hờ hững, ngữ khí lạnh nhạt: "Anh đang xem thân thể anh khỏe mạnh ai cũng không bằng."

Đuôi lông mày cô vừa động, "Em mới không biết xấu hổ mà nói như vậy, em rụt rè lắm."

Cô quá mức đắc ý cho nên chân vừa cử động đã đau đến nhả mặt, cũng không dám làm động tác gì mạnh.

Khương Kiên cười như không cười, nói: "Hiện tại biết đau rồi sao? Ngày thường đã nói với em là phải bình tĩnh không cần xúc động, tại sao lúc trèo trên hàng rào không nghĩ tới sẽ đau?"

"Em có nghĩ." Cô đứng lý hợp tình, "Em tự nói với em, Mạnh Thử Hàn, cô giỏi lắm!"

Anh không nói chuyện, từ trong ngăn tủ tìm ra một túi thuốc liền ngồi ở mép giường.

Giường mềm lún xuống không ít, thân mình Mạnh Thử Hàn cũng hướng về bên anh.

Khương Kiên mở miệng: "Đưa tay cho anh."

"Làm cái gì?" Mạnh Thử Hàn hỏi nhưng vẫn đưa tay qua cho anh, lòng bàn tay trắng nõn bị trầy một mảng, có lẽ là bởi vì không đau bằng trên chân nên Mạnh Thử Hàn không để ý.

Khương Kiên từ còng từ trong túi để khử trùng vết thương cho cô, cô "Aida" một tiếng, anh dừng một chút liền ngừng đầu hỏi: "Đau sao?"

Mạnh Thử Hàn cong khóe môi, "Haiz, lúc người đàn ông này thay tôi xử lý miệng vết thương thật là đẹp trai!"

Khương Kiên: "....."

Lại đang nói lời cợt nhả gì đây, trong lòng Khương Kiên âm thầm nói rồi tiếp tục cúi đầu rửa sạch miệng vết thương cho cô.

Một phút đồng hồ..... Khương Kiên còn dùng còng khử trùng.

Hai phút đi qua.....Anh như cũ vẫn dùng còng khử trùng.

Ba phút đi qua..... Mạnh Thử Hàn không thể không hỏi: "Khương tổng, có phải miệng vết thương của em bị trúng độc cho nên mới khử trùng lâu như vậy?"

Động tác trong tay Khương Kiên dừng lại, Mạnh Thử Hàn rõ ràng cảm nhận được độ ấm từ tay anh truyền đến. Rõ ràng người đàn ông này thoát nhìn lạnh như băng bất cận nhân tình nhưng cố tình vào lúc này thì thân thể cùng tim đều là nòng cháy và nóng bỏng.

Anh buông còng lại lấy băng keo cá nhân ra, biểu tình trên mặt có chút ủy khuất nhưng anh quyết cường không cho Mạnh Thử Hàn nhìn ra.

Anh cảm thấy Mạnh Thử Hàn thật sự quá dối trá, vừa rồi còn cảm thấy lúc anh xử lý miệng vết thương rất đẹp trai bây giờ lại ngại anh ở lâu.

Anh ấn miệng vết thương của Mạnh Thử Hàn, Mạnh Thử Hàn đau một cái giật mình.

Khương Kiên thu thập xong túi thuốc, "Vừa mới nghe dì Trịnh nói, em để đi đi cửa tiểu khu đón người sao? Người đại diện sao?"

Anh nhìn thấy rõ ràng ở lịch sử trò chuyện.

"Dạ." Cô vuốt băng keo cá nhân trên tay, "Lê tỷ không yên tâm về em, em cảm thấy gát chị ấy như vậy cũng không phải biện pháp, liền tính để chị ấy lại đây rồi cùng chị ấy thẳng thắn."

Khương Kiên nhân nhặt gậy đầu rồi ra cửa quẹo phải vào thư phòng bên cạnh.

Âm thanh đóng cửa thư phòng cách vách mơ hồ, Mạnh Thử Hàn một lần nữa cầm điện thoại ra xem thì thấy Lâm Lê đã ngồi trên xe taxi lại đây.

Cô lại lên Weibo dạo một chút, dì Trịnh đã mang Lâm Lê tới dưới lầu.

Dưới lầu, Lâm Lê đi theo phía sau dì Trịnh, các cơ mặt trên mặt cô ấy hoàn toàn không kiểm soát được liền cứng đờ giống như là tượng sáp.

Dì Trịnh quay đầu lại khách khí cười: "Tiểu thư xin theo tôi, Mạnh tiểu thư ở trên lầu, chân có chút không có tiện."

Lâm Lê đại ra liền gạt đầu, máy móc mà đi theo dì Trịnh lên lầu.

Nhưng thật ra cô ấy muốn thanh tĩnh một ít nhưng bây giờ trong đầu cô tất cả đều quanh quẩn "Mạnh Thử Hàn leo lên người giàu có!" Loại thanh âm này thế nào cũng không tản đi.

Biệt thự rất lớn, thậm chí Lâm Lê có thể nghe được tiếng bước chân cô ấy quanh quẩn trong đó. Cô tóm gọn mọi thứ, có thể ở lâm viên Cô tây mua nhà phòng thi gia sản chắc chắn ở top 100 ở Lâm Sơn.....

Trước một trăm là khái niệm gì, ngay cả chủ nhân hiện tại của Đình Minh cũng khó khăn lắm mới xếp hạng hai trăm.

Tới ngoài phòng ngủ, dì Trịnh gõ cửa hai lần và khẽ nói: "Mạnh tiểu thư, bạn cô tới rồi."

Trong phòng truyền tới giọng nói lười biếng của Mạnh Thử Hàn cho nên Lâm Lê liền đẩy cửa đi vào. Cô ấy nhìn thấy một chiếc giường lớn bên trong căn phòng được bài trí đơn giản.

Trên chiếc giường màu xanh đen ấy, Mạnh Thử Hàn đang trùm chăn kín mít chỉ để lộ ra cái đầu, cười tủm tỉm.

Mạnh Thử Hàn nhìn cô ấy vẩy vẩy tay: "Lê tỷ!"

Trong lòng Lâm Lê giờ đây tràn đầy loại tâm tính "Đậu má", mê mê hoặc hoặc mà đi đến bên cạnh Mạnh Thử Hàn.

Dựa vào đầu giường làn da Mạnh Thử Hàn trắng như sứ, mặc dù đã hai mươi bảy nhưng làn da lại mềm mại như những cô bé. Bây giờ cô không có trang điểm nhưng có lẽ do bị thương nên sắc mặt có chút tái nhợt cùng suy yếu, viền mắt ứng đỏ nhìn lên liền khiến cho người ta rất đau lòng.

"Lê tỷ! Thế nào? Có phải cảm thấy chính mình leo lên một tiểu phú bà hay không?"

Tiểu phú bà Mạnh Thử Hàn nâng cằm lên, trên chiếc cổ thon dài mang một chiếc vòng cổ màu bạc càng thêm tinh xảo.

Lâm Lê rửa thầm một tiếng rồi duỗi tay nhéo mặt Mạnh Thử Hàn một phen, "Tiểu Hàn, nói thực đi, nơi này em thuê một ngày diễn kịch cho chị xem hết bao nhiêu tiền?" Cô ấy ha ha cười hai tiếng, "Em cũng quá liều đi? Lấy tiền nói giỡn với chị!"

Đã sớm biết Lâm Lê sẽ có phản ứng này.

Cho dù là ai cũng không thể tin tưởng Toàn mạng bởi đến Mạnh Thử Hàn thực sự đã kết hôn, đối tượng kết hôn lại là người giàu có ở lâm viên Cô Tây.

Mạnh Thử Hàn cười rộ lên: "Một ngày trăm tám mươi vạn, chị nói đắt hay không đắt? Thẻ ngân hàng của em đều rỗng rồi phải không?"

Sắc mặt Lâm Lê lập tức thay đổi, thiếu chút nữa liền mở miệng phun ra, rồi lại biến thành: "Vậy chân em bị thương cũng là giả sao?"

Nói xong, Lâm Lê tức giận liền đi xốc chăn cô lên, khi mở ra liền nhìn thấy rõ ràng là chân phải đang bó thạch cao.

Vì thế Mạnh Thử Hàn đem chuyện hôm nay nói rõ ràng một năm một mười cho Lâm Lê nghe.

Mà những hotsearch trên Weibo kia, Khương Kiền cũng đã sớm giải quyết.

Lúc này nghĩ đến hot search liên tiếp vô duyên vô cớ biến mất, Lâm Lê mới dần dần nhớ lại, nghệ sĩ Mạnh Thử Hàn của cô có khả năng đã leo lên một kim chủ ghê gớm.

Tương tự đến những lão nam nhâm có tiền ghê gớm đối với Mạnh Thử Hàn động tay động chân, trong lòng cô nhìn không được mà hạ xuống.

Lúc trước ở trong điện thoại nghe được giọng nói của ông chồng này, lúc ấy còn tưởng rằng là đầu lĩnh trẻ tuổi ở công trường, bây giờ nghĩ lại khẳng định là lúc ấy điện thoại truyền tới thanh âm có biến hóa.

Toàn thành phố Lâm Sơn, tuổi trẻ tài cao có thể có mấy người chứ?

Lại nghĩ đến Mạnh Thử Hàn vì tài nguyên mà ép dẫm cầu toàn, đáng vẻ lại thật cẩn thận, Lâm Lê liền hận không thể dùng tay xé nát lão già đáng khinh kia!

Lâm Lê lau đi khóe mắt rồi duỗi tay kéo Mạnh Thử Hàn lại "Ly hôn! Tiểu Hàn, em nghe chị nói đã loại lão già có tiền này không phải là thứ gì tốt, không chừng phụ nữ bên ngoài còn nhiều hơn. Em cũng không thể giữ nó!"

Mạnh Thử Hàn ngược mắt lên, sắc mặt khê biến.

Lâm Lê còn tưởng rằng chính mình đã chọc tới chỗ đau của cô cho nên càng đau lòng hơn, gằn cổ lên rống: "Tiểu Hàn, em nghe chị nói, chúng ta ly hôn đi, cho dù chúng ta ở giới giải trí chưa thoát khỏi vũng bùn lầy nhưng cũng không cần bán đứng chính mình như vậy!"

Mạnh Thử Hàn cổ quái mà nhếch môi cười, tay liền véo xuống mu bàn tay của Lâm Lê, một giọng nói mềm mại liền cất lên: "Ông xã ~"

Lâm Lê vừa rồi còn lải nhải, thế sống thế chết phải đem Mạnh Thử Hàn cứu ra khỏi hố lửa hôn nhân cùng người đàn ông kia nhưng cái miệng nhỏ lập tức dừng lại.

Giọng người đàn ông lười biếng "Ừ" một tiếng, trong giọng nói còn có tia nhàn nhạt cười lạnh, đông lạnh đến nỗi khiến cho Lâm Lê đột nhiên run rẩy.

"Các người đang nói đến chuyện ly hôn sao?" Giọng người đàn ông lại lần nữa vang lên trong phòng.

Lâm Lê cũng không dám quay đầu lại nhìn, vừa rồi còn khuyến khích Mạnh Thử Hàn chia tay nhưng bây giờ đã bị bắt hiện hình, điều này có thể không xấu hổ sao!

Lại nghe giọng nói trầm thấp mà lại từ tính này, rõ ràng là giọng nói êm tai của một người đàn ông trẻ tuổi.

Đôi mắt Mạnh Thử Hàn nhiệt tình lại mang theo ý cười liếc Lâm Lê một cái, "Người này là người đại diện của em, em thường xuyên nhắc đến với anh."

Lâm Lê trừng mắt nhìn Mạnh Thử Hàn, không còn cách nào khác chỉ có thể chậm rãi xoay người sang chỗ khác lập tức ý cười chậm rãi động lại ở trên mặt.

Vài bước sau lưng cô ấy xuất hiện một người đàn ông mặc tây trang giày da cùng cô ấy duy trì khoảng cách nhất định, một đôi mày kiếm cùng cặp mắt sâu thẳm, chiếc mũi cao cùng đôi môi đang ním chặt. Anh kéo cà vạt, động tác thực bình thường nhưng lại mang theo chút..... Mê người.

Lâm Lê liền bị dọa ngốc.

Này này này người này! Rõ ràng chính là Khương Kiên mà!

Hotsearch trên Weibo nói Mạnh Thử Hàn trăm phương nghìn kế muốn câu dẫn Khương tổng của Đầu Tư Tỉnh Quang!

Ánh mắt của Khương Kiên dừng ở trên người Mạnh Thử Hàn, nhàn nhạt gật đầu, "Ừ, anh biết."

"Chính là người mà em bịa đặt nói anh ở công trường dọn gạch, người đại diện khuyến khích em ly hôn với anh."

Nếu là nói lúc Lâm Lê mới vừa tiến vào biệt thự này, trong lòng vẫn là "Đậu má", tâm tình bây giờ có thể dùng "Chết m* chưa" tới biểu đạt.

Lâm Lê cảm thấy tuổi mình có chút lớn, chân cũng có chút không còn dùng được đặc biệt muốn quỳ xuống cùng Khương Kiên giải thích giải thích.

Lúc này trời đã gần tối, Lâm Sơn đã bước đông, chưa đến 7 giờ mà bên ngoài đã tối đen.

Đèn đường sáng ngời đem toàn bộ lâm viên Cô Tây chiếu sáng vô cùng rực rỡ

Nhìn ra bên ngoài từ phòng ngủ còn có thể nhìn thấy sân gôn trong nhà thật lớn, còn có bể bơi trong biệt thự Khương Kiên.

Khương Kiên cũng chỉ là tới "Chào hỏi một cái" cùng Lâm Lê, anh cũng không cùng phụ nữ so đo.

Sau khi "Chào hỏi qua", anh lại trở về thư phòng cách vách, dì Trịnh tới kêu Lâm Lê đi xuống ăn cơm chiều, Mạnh Thử Hàn chân chẳng không tiện nên Khương Kiên để cho dì Trịnh dẫn cô ấy đi.

Lâm Lê ra khỏi phòng ngủ, vừa vặn gặp được Khương Kiên từ thư phòng đi ra.

Biểu tình lạnh lùng, Lâm Lê thực tự nhiên mà đem anh cùng người đàn ông trên thương trường sát phạt quyết đoán liên hệ cùng nhau.

Lâm Lê dừng bước, thấp giọng hô câu: "Khương tổng."

"Ừ." Khương Kiên trả lời rồi nhìn về phía Lâm Lê: "Mới vừa rồi tôi nghe thấy cô kêu cô ấy cùng tôi ly hôn."

"....."

Vừa mới bị bắt tại trận, Khương Kiên không nói thêm gì cho nên Lâm Lê còn tưởng rằng chuyện này đi qua như vậy nguyên lai là ở chỗ này chờ cô!

Khuôn mặt Lâm Lê cười cứng ngắt: "Không..... Khi đó không phải không biết chồng Tiểu Hàn nhà chúng ta là Khương tổng sao, nếu là Khương tổng, tôi đây liền an tâm rồi!"

Thần sắc Khương Kiên trước sau như một, không có bất luận biến hóa gì, chỉ là ánh mắt từ trên người Lâm Lê dời đi, "Tôi không yên tâm"

"!"

Xong rồi! Cô quả thực đã đắc tội với Khương tổng rồi!

Sắc mặt Lâm Lê liền thay đổi, còn chưa tìm được từ tốt để nói liền thấy Khương Kiên đi về phía cầu thang. Đôi tay thon dài đang vịn trên cầu thang cùng biểu tình nhàn nhạt, "Nếu cô không ở tại nhà cô ấy thì tôi liền an tâm rồi."

"....." Tại sao lại cảm thấy Khương tổng cùng trong truyền thuyết không giống nhau.

Đang nghĩ ngợi, Khương Kiên đã đi xuống lầu, Lâm Lê cũng theo sát sau đó, nếu không phải Mạnh Thử Hàn muốn cô ấy ở chỗ này ăn cơm chiều, Lâm Lê đã sớm đi rồi.

Qua một lát, dì Trịnh từ phòng ngủ ra tới, trong tay bụng đồ ăn còn y nguyên cảm xuống dưới.

Khương Kiên hỏi: "Sao lại thế này?"

"Tiên sinh, Mạnh tiểu thư muốn xuống dưới cùng nhau ăn, dì không lay chuyển được....."

Dì Trịnh không lay chuyển được Mạnh Thử Hàn là chuyện bình thường, Khương Kiên cũng không lay chuyển được, ánh mắt anh nhàn nhạt đảo qua Lâm

Lê, đứng dậy nói: "Trước dọn đồ ăn đi, con đi xem."

Dáng người anh cao lớn cho nên vừa đứng lên liền chắn hơn phân nửa ánh sáng, Lâm Lê thiếu chút nữa cho rằng chính mình đang sống trong bóng tối.

Khương Kiên vừa rời khỏi lập tức Lâm Lê liền thở phào nhẹ nhõm.

Phòng ngủ trên lầu.

Khương Kiên ngồi xổm trước giường, Mạnh Thử Hàn bò lên trên lưng anh, cân nặng cô vẫn luôn không chế được, cũng không phải thực nặng nên Khương Kiên cố gắng cô lên dễ như trở bàn tay.

Mạnh Thử Hàn dùng bên tai anh rồi hôn lên mặt anh một cái, "Em biết ông xã là tốt nhất."

"Đừng nhúc nhích."

Khương Kiên thật cẩn thận mà cố gắng Mạnh Thử Hàn đi xuống lầu ăn cơm, lúc trước bác sĩ đã dặn dò qua không thể ăn đồ ăn quá cay, cho nên Khương Kiên tận lực cho cô ăn một chút thanh đạm.

Một bữa cơm ăn kết thúc, bên ngoài đã hoàn toàn tối đen, màn đêm phía trên không thấy một tia ánh sáng.

Không sao cũng không trăng.

Sau khi ăn xong, đi Trịnh ở trong phòng bếp rửa chén, Lâm Lê đã nghĩ kỹ lời tạm biệt, Mạnh Thử Hàn lại mở miệng nói: "Lê tỷ, kỳ thật em còn có một việc chưa nói với chị."

Lâm Lê theo bản năng mà nhìn về phía bụng Mạnh Thử Hàn.

"....." Mạnh Thử Hàn cười một cái, "Chị suy nghĩ nhiều rồi, không phải cái này."

Tay phải cô đặt ở trên tay trái, nghịch nghịch miếng băng dán.

Tổ chức lại ngôn ngữ cho tốt, cô trịnh trọng mở miệng: "Lê tỷ, kỳ thật ba em là Mạnh Chấn Quốc."

"Mạnh Chấn Quốc....." Lâm Lê nuốt nước miếng, ngón tay đều nhịn không được mà run rẩy. Cô đỡ mặt bàn đứng lên, cảm giác ngay cả chân mình cũng không nghe theo sai sử.

Thật sự muốn quỳ xuống!

Mạnh Chấn Quốc là ai..... Trong giới không thể không biết, ông chủ của truyền thông Vạn Thịnh, người khiến toàn bộ giới giải trí nịnh bợ tồn tại.

Có thể nói truyền thông Vạn Thịnh là đề đầu đàn của giới giải trí mà Mạnh Chấn Quốc ông là người chăn dê.

Nhưng bây giờ, cô bị tiểu nghệ sĩ Toàn mạng bôi đen nói cho cô biết ba tôi là người chăn dê.

Sau khi thấy Khương Kiên, này hết thấy..... Đều tin.

Ngay cả Khương Kiên cũng có thể làm chồng cô ấy thì Mạnh Chấn Quốc là ba của cô ấy cũng thực bình thường!

"Lê tỷ, tại sao chị lại ngăn người vậy?" Mạnh Thử Hàn hỏi.

Lâm Lê nhìn cô một cái, thấp giọng lầm bầm: "Chị suy nghĩ chị có phải quỳ nói chuyện hay không."

Chính là con gái Mạnh Chấn Quốc, vợ Khương Kiên, mặc dù hiện tại là Toàn mạng bôi đen cũng không cần thế lực trong nhà tôi tẩy trắng sao?

Đừng nói Mạnh Thử Hàn kiên cường độc lập, nói ra khả năng Mạnh Thử Hàn tự mình cũng không tin.

Nhưng Mạnh Thử Hàn không nói với cô ấy cho nên Lâm Lê cũng không hỏi nhiều.

Như là "Ông xã là Khương Kiên, ba là Mạnh Chấn Quốc" loại bí mật này đều có thể nói cho cô ấy, Lâm Lê cũng không cảm thấy Mạnh Thử Hàn sẽ cố ý giấu diếm cô ấy cái gì.

Nếu có thì cũng là thật sự không thể nói.

Đêm đã khuya, Khương Kiên bảo tài xế đưa Lâm Lê trở về, đi Trịnh cũng rời đi, toàn bộ biệt thự chỉ còn lại có hai người.

Khương Kiên tôn quý lại đem Mạnh Thử Hàn cố gắng lên, cô nằm ở trên giường ngáp một cái, "Khương tổng, chân em đau....."

Dáng vẻ ủy khuất của cô cực kì đáng yêu, cổ họng Khương Kiên chuyển động liền đuổi tay xoa nhẹ đầu cô "Lúc em đau đều kêu anh."

Khương Kiên là mặt ngoài lạnh trong nóng, mặc dù trên mặt lạnh như băng nhưng trong xương cốt tất cả đều là ôn nhu.

Tất cả sự dịu dàng trong xương cốt đều chỉ dành cho Mạnh Thử Hàn.

Khương Kiên giúp Mạnh Thử Hàn lau mặt, sau đó vào phòng tắm tắm rửa sạch sẽ, tiếng nước ào ào khiến Mạnh Thử Hàn chỉ muốn đẩy cửa vào xem!

Một lát sau, Khương Kiên mặc áo ngủ ra tới liền lên giường ngồi cạnh Mạnh Thử Hàn.

Anh mới vừa tắm xong cho nên trên người còn có chút hơi nóng, trong ô chăn dường như đều có một loại ái muội.

Mạnh Thử Hàn cử động rồi đặt tay trên eo anh.

Tay cô có chút lạnh nhưng cô tình còn muốn chạm vào lồng ngực Khương Kiên, Khương Kiên duỗi tay đè tay cô xuống, giọng nói hơi bị nén lại, "Đừng nhúc nhích."

Anh đem tay cô nắm trong tay khiến nó dần dần ấm áp lên.

Mạnh Thử Hàn bị thương khiến thân thể không tiện, Khương Kiên cố gắng kìm nén vì sợ sẽ làm đau cô.

Chờ đến khi trên người Mạnh Thử Hàn ấm áp một ít thì Khương Kiên mới tắt đèn ngủ.

Đèn đường bên ngoài cũng đã sớm tắt.

Anh mở to mắt trong bóng tối và cúi người xuống hôn môi cô.

...

Mạnh Thử Hàn xin nghỉ bên công ty, dưới trướng của Lâm Lê cũng chỉ mang theo một người là Mạnh Thử Hàn, dù sao cô ấy cũng tính liên kết chặt chẽ cùng Mạnh Thử Hàn vì thế cũng xin nghỉ, quản công ty suy nghĩ như thế nào cho mệt.

Chờ hợp đồng của Mạnh Thử Hàn hết hạn trong năm nay, từ đó cũng không có gì liên lụy.

Lâm Lê quê ở Phong Thành cũng khá xa vì thế mỗi năm trở về ăn tết cũng không được bao lâu, cho nên lần này cô xin nghỉ liền ở đến hết tết Nguyên Đán mới trở về.

Mà tin tức Mạnh Thử Hàn gãy mất cá chân cũng truyền tới Mạnh gia cùng Khương gia.

Cô hiện tại là con gái duy nhất của Mạnh Chấn Quốc, vốn dĩ ông luyện tiết cô đi ra ngoài sống riêng, bây giờ còn gãy mất cá chân khiến Mạnh Chấn Quốc ước gì để Mạnh Thử Hàn lập tức về nhà.

Khương Kiên nghe vào trong tai, trên mặt lại bình tĩnh nhưng vừa nói ra là âm dương quái khí: "Khiến cho ba phải lo lắng rồi, vợ của con con sẽ chiều cố tốt."

Vài ngày sau khi vợ chồng Mạnh Chấn Quốc đến thì mẹ Khương Kiên tới thăm.

Cha mẹ Khương đều là họa sĩ và là những họa sĩ rất có thành tựu, mặc dù Mạnh Thử Hàn không có tế bào nghệ thuật gì, đối với giới nghệ thuật cũng không có hiểu biết gì nhưng lúc nghe người trong giới thiết lập quan hệ, đa số đều nhắc tới cha Khương cùng mẹ Khương.

Cha Khương ở Anh có một triển lãm nên không có tới, chỉ có một mình mẹ Khương tới thôi.

Mẹ Khương cũng không trẻ, lúc hai người sinh Khương Kiên cũng đã gần ba mươi nhưng cho dù vậy thì mẹ Khương cũng không có già hơn nữa còn rất dịu dàng và ôn nhu.

Cũng ído gen của cha mẹ Khương gia tốt nên mới sinh được ông xã đẹp trai như vậy cho cô.

Mẹ Khương lôi kéo Mạnh Thử Hàn nói một hồi lâu, nhìn đến cái chân đau kia cũng đau lòng không thôi.

Mẹ Khương ở lại tự mình làm đồ ăn, lúc đi còn tặng Mạnh Thử Hàn hai bức tranh của cha Khương.

Mạnh Thử Hàn lập tức cho người nhận lấy, "Mẹ yên tâm, con về nhà liền treo lên ngay!"

Mẹ Khương sùng nịch mà cười, "Con nha, bệnh còn đáng yêu như vậy." Mẹ Khương che miệng cười, lúc này Khương Kiên không có ở nhà, đã đến công ty rồi nên bà mới hỏi: "Khương Kiên có khi dễ con hoặc là đối với con không tốt hay không?"

Mạnh Thử Hàn lắc đầu: "Không có không có, ông xã con cái gì cũng tốt, sự nghiệp tốt, thân thể tốt, rất tốt với con, thể lực cũng tốt!"

"Vậy các con có suy xét qua việc có con hay không?" Mẹ Khương ôn hòa hỏi cô.

Mạnh Thử Hàn do dự.

Mẹ Khương ở trước mặt cao quý mà lại ưu nhã, cũng chính cha mẹ như vậy mới có thể dạy ra Khương Kiên tự phụ như vậy.

Mẹ Khương mặt mày nhàn nhạt, trang điểm nhẹ khéo léo mà lại ôn nhu.

Mạnh Thử Hàn cũng không nghĩ rằng mẹ Khương sẽ là người mẹ giục sinh con cho nên nói thẳng rằng: "Bên phía chồng con thì con không biết, nhưng hiện giờ con còn ở giới giải trí, cũng không có công khai nên vẫn tập trung cho công việc nhiều hơn một chút."

Ý ngoài lời là không tính toán muốn có con.

Mẹ Khương quả nhiên không có thúc giục cô ngược lại còn hỏi một chút về công việc của cô, nhắc tới lúc bị người ta bôi đen, da mặt Mạnh Thử Hàn có dày cũng có chút không nhịn được.

Bị mẹ chồng mình nhắc như vậy thật là có chút mắc cỡ.

Mẹ Khương thực nhanh liền bóc qua đề tài này, cùng Mạnh Thử Hàn hàn huyên về những người khác của giới giải trí.

Cùng mẹ Khương nói chuyện phiếm là một quá trình rất thoải mái, không nóng nảy thậm chí an tâm, dường như là bên người đốt một nén nhang, một chén trà nhỏ, bạn nghe bà nói chuyện trong giây lát sẽ có dấu hiệu giấc ngủ.

Bà EQ cao nên chỉ cho Mạnh Thử Hàn vài câu ở trong giới khiến Mạnh Thử Hàn như suy tư gì đó.

Nhưng cuối cùng, mẹ Khương cười: "Nhưng mẹ thích loại tính tình này của con, điều đó cũng không sao, dù sao Khương Kiên đều có thể dung túng cho con."

Hai người hàn huyên một hồi lâu, chờ đến khi Khương Kiên trở về thì mẹ Khương mới rời đi.

...

Chân Mạnh Thử Hàn dưỡng suốt hơn một tháng, đảo mắt liền phải ăn tết nhưng chân cô khôi phục vẫn không quá nhanh nhẹn.

Ở cái ngày mà mọi nhà đoàn viên vui mừng năm mới, cô chỉ có thể độc thủ trên giường chơi điện thoại.

Đêm nay Khương Kiên có xã giao nên sẽ trở về trễ một chút, Mạnh Thử Hàn đã quen việc chờ Khương Kiên về rồi ngủ cho nên mở đèn chờ anh.

Mở Weibo ra, cô đã biến mất trên Weibo hơn một tháng, hot search cũng không có nói qua cô, thế nên sức chiến đấu của các anti fan có chút giảm xuống.

Cô lại về tới chỗ hot search.

Một vòng hot search mới đã thay đổi đi lên, xếp hạng thứ năm lại là # thiên kim Đường Hân Viện hâm mộ nghệ thuật #

Ánh mắt của Mạnh Thử Hàn ngừng ở đề tài này thật lâu, cô chỉ biết Đường Hân Viện dệt mủ rất lợi hại, thật đúng là không biết còn hâm mộ nghệ thuật nữa.

Cô nhấp vào chính là Đường Hân Viện đăng Weibo vào nửa tiếng trước.

Đường Hân Viện v: @ Khương Trọng Sơn @ Cố Ngọc Chi nhận được tranh của hai vị lão sư gửi, vô luận ở đâu thì hai vị lão sư đều là tiền bối mà mọi người kính trọng. Tôi nguyện ý vì nghệ thuật sáng lên nóng lên, phấn đấu cả đời!

Phía dưới là ba bức ảnh, tấm thứ nhất là Đường Hân Viện cùng Khương Trọng Sơn chụp ảnh chung, hai tấm còn lại là ảnh chụp hai bức họa.

"Phi!" Mạnh Thử Hàn xì một tiếng khinh miệt, cảm thấy Đường Hân Viện thật là không biết xấu hổ!

Khương Trọng Sơn cùng Cố Ngọc Chi chỉ đơn giản là không cùng cô ta thân thiết như vậy!

Nguyên nhân bởi vì Khương Trọng Sơn là ba chồng của cô còn Cố Ngọc Chi là mẹ chồng của cô.

Loại phương thức lôi kéo người này, Mạnh Thử Hàn đã thấy rất nhiều.

Cô suy nghĩ một hồi lâu, không nhịn được liền ở Weibo Đường Hân Viện ấn chia sẻ.

Hơn nữa còn viết: [Đường tiểu thư thật đúng là ánh sáng của nghệ thuật, thật sự là không thấy Khương lão sư cùng Cố lão sư cách xa cô như vậy sao? Trong lòng sợ là ngại mà không nói:]

Xúc động xong, lập tức cô liền nhấn gửi đi.

Một phút sau, âm báo tin nhắn Weibo không ngừng vang lên, Mạnh Thử Hàn cảm giác được một tia đau đầu, hơn nữa cho chính mình một cái moah moah: "Minh quá xúc động rồi Mạnh Thử Hàn!"

Gần 8000 chữ thật là mệt à! Cầu vote ủng hộ ạ (^-^)

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Ông xã đẹp trai nhất 8

Editor: Mút Chanh

Không hề nghi ngờ thêm nữa khi tên Mạnh Thử Hàn cùng Đường Hân Viện lại lần nữa song song leo lên hot search.

Dưới Weibo tràn ngập tiếng мэng chữ.

[qnm Mạnh Thử Hàn tại sao cô lại ra làm yêu!]

[ghê tởm, tôi biết ngay là Mạnh Thử Hàn này sẽ không an phận được mấy ngày, quả nhiên lại ra câu fame với tiểu Đường tỷ tỷ nhà ta]

Mạnh Thử Hàn trả lời bên dưới: "Làm ơn đừng đem phần trát lên tiểu Đường tỷ tỷ của các người, người ta là ánh sáng tương lai của giới nghệ thuật, lấy fans đi không khỏi khinh nhờn cô ta [đầu chó bảo mệnh.jpg]"

Phía sau lại là một đồng bình luận đuổi theo мэng Mạnh Thử Hàn, trả lời này bị đẩy lên phía trên.

[emmm tôi lại cảm thấy Đường Hân Viện làm.....]

[Mạnh Thử Hàn mời cút đi]

[Mạnh Thử Hàn tỷ tỷ siêu cấp!]

Sau năm phút, Lâm Lê tức muốn học máu mà gọi điện thoại lại đây, bên kia gió thổi vù vù, từ ống nghe quát ra có chút chói tai.

Mạnh Thử Hàn cả lợ phát phơ mà run chân, mấy ngày nay mắt cá chân đã khôi phục gần như hoàn toàn nên run chân cũng không phải rất đau.

Cô ở trong điện thoại cùng Lâm Lê nói: "Lê tỷ, chị yên tâm đi, em có chừng mực."

"Chừng mực?" Giọng Lâm Lê cao thêm mấy độ không khỏi làm Mạnh Thử Hàn nghĩ tới phim truyền hình, Lâm Lê tiếp tục nói: "Em làm nhân vật công chúng nhưng công khai diss như vậy quả thực là tầy không trắng được!"

"Chị đối với em hoàn toàn không biết gì cả." Mạnh Thử Hàn nhẹ nhàng nói.

"Này mà còn nói giỡn được! Lão bà giám đốc Ngô kia đều đem điện thoại gọi liên tục cho chị, em lần này xúc động cái gì!" Dừng một chút, "Em hối hận cũng đừng đánh chính mình, chị sợ đem mặt em đánh hồng rồi!"

"Thật không dám giấu giếm, em làm chuyện này sau đó trả lại cho chính mình một cái moah moah."

"....."

Mạnh Thử Hàn biết Lâm Lê là thật sự lo lắng vì thế liền giải thích: "Lê tỷ, em cảm thấy em cần thiết làm như vậy, chị biết Khương Trọng Sơn cùng Cố Ngọc Chi là ai sao?"

"Họa sĩ nổi tiếng đương đại, vài lần được bình chọn là họa sĩ có đóng góp lớn nhất cho triển lãm tranh quốc tế, bây giờ còn có ba bức tranh treo ở hội trường quốc tế." Lâm Lê báo cáo thân phận địa vị của Khương Trọng Sơn cùng Cố Ngọc Chi.

"Bọn họ cũng là ba mẹ chồng em."

"....." Đối diện lâm vào trầm mặc lâu dài, chỉ có gió thổi rất lớn, sau một lúc lâu mới nghe được Lâm Lê nghẹt mũi, "Nguu..... Nguu ti."

Thiên kim của dê đầu đàn Vạn Thịnh, vợ của Khương Kiên Đầu tư Tỉnh Quang, con dâu của họa sĩ thế giới..... Thân phận địa vị như vậy chỉ sợ là tìm

không ra người thứ hai.

Lâm Lê há miệng thở dốc, phát hiện chính mình sở hữu lo lắng đều là dư thừa, cho dù Mạnh Thử Hàn hồ nháo ở giới giải trí như thế nào thì người ta như cũ vẫn là thiên kim đại tiểu thư.

Lâm Lê đại ra rồi cúp điện thoại, giám đốc Ngô lại gọi điện thoại tới, Lâm Lê nhắm đôi mắt lại, thuận tay liền cúp máy hơn nữa không chút do dự cười nhạo một tiếng.

Tình hình bên Mạnh Thử Hàn cũng là ung dung lạc quan, Đinh Minh bên kia không liên lạc được với Lâm Lê liền liên tục gọi vào số cá nhân của Mạnh Thử Hàn, cô thật sự không kiên nhẫn liên tục nguồn.

Vốn dĩ cho rằng Khương Kiên trở về sẽ thực muộn, dù sao cũng là xã giao hẳn nên tương đối quan trọng.

Nhưng không nghĩ tới, chưa đến 10 giờ mà Khương Kiên đã trở lại.

Cô ngồi ở trên giường ủy khuất mà nhăn nhó: "Ông xã, cho em mượn điện thoại lướt một chút....."

Khương Kiên thờ ơ, trên người lại bóng thoáng có mùi rượu, anh kéo cà vạt xuống rồi đem điện thoại cho Mạnh Thử Hàn.

Có lẽ do uống nhiều rượu nên giọng anh lạnh hơn so với ngày thường, anh hỏi: "Lần này hay quá rồi, mang theo ba mẹ cùng nhau leo hot search."

Mở điện thoại của Khương Kiên, ảnh nền thực sự là ảnh tạo hình 《gấu trong lửa》mà cô gửi cho anh.

Thiếu nữ mặc đồng phục nâng cằm lên, trong mắt mang theo sự kiêu ngạo cùng một ít tàn nhẫn, cô đi lên sân thượng, cảnh tượng lụi bại bên trong giống như cô thật sự là người bắt nạt bạn học - Hạ Surong.

Mạnh Thử Hàn liếm môi dưới, trong mắt nhiễm vài phần ý cười.

Cô một bên click mở Weibo, một bên trả lời Khương Kiên: "Cái đó cũng không trách em được, ai kêu Đường Hân Viện muốn câu fame ba mẹ chứ? Anh cũng biết, hai người bọn họ dù đã biết cũng sẽ không phản bác cái gì, Đường Hân Viện chính là bắt được điểm này liền thừa thắng xông lên, em không đi làm sáng tỏ thì ai đi?"

Đề tài này trên Weibo một đường phiêu hồng, cô nhìn rất nhiều người phát biểu bình luận.

Đang nhìn chột thấy được một cái nhìn chăm chăm vào mình không có chút ý tứ nào che giấu.

Mạnh Thử Hàn giương mắt nhìn qua liền bắt gặp ánh mắt rực cháy của Khương Kiên, đôi mắt đen nhánh nhìn chăm chăm cô bất động.

Nói thật, bị nhìn như vậy còn rất sợ nha.

Cô liếc Khương Kiên một cái; "Anh đừng nhìn em như vậy! Nếu anh cảm thấy em làm sai, vậy anh đem em đuổi ra đi."

Khuôn mặt nhỏ của cô không có trang điểm, thập phần sạch sẽ, khoe môi Khương Kiên vừa động liền kéo lên một độ cung nhỏ.

Mạnh Thử Hàn chưa kịp phản ứng lại thì Khương Kiên đã đem cô để ở đầu giường.

Môi anh hôn lên môi cô, trần trọc mềm mại một mảnh.

Mạnh Thử Hàn thuận thế ôm lấy eo cùng cơ thể nóng bỏng của anh.

Hồi lâu, Khương Kiên mới buông môi cô ra.

Trên môi Mạnh Thử Hàn ứng đỏ một mảnh ướt át, Khương Kiên bồn chồn cười, tay để ở quần tây.

Cô nhìn chăm chăm chân anh hai giây rồi nhếch môi cười, mi mắt cong cong, đuôi mắt bị lông mi ngăn trở phá lệ mỉa mai hoặc.

Cô liếm môi dưới, "Ông xã, em muốn....."

Trong lòng Khương Kiên đột ngột nhảy dựng, anh cũng muốn!

Ánh mắt anh dừng ở trên chân còn chưa khỏi hẳn của Mạnh Thử Hàn, anh đè nén khát vọng trong lòng rồi nhàn nhạt liếc cô: "Không, em không được."

"....."

Ngón tay Mạnh Thử Hàn chộp vào mặt, nặng nề mà hừ một tiếng.

Áo sơ mi trắng của Khương Kiên nói ông ra hai nút áo, hầu kết như ẩn như hiện, giọng nói trầm thấp của anh vang lên: "Đừng nóng vội, chờ chân em khỏi..... thì đừng hờn anh xin tha."

Mạnh Thử Hàn không nhận thua: "Ai xin tha ai trước là chó!"

Cô liếm môi, trên môi còn có mùi rượu trên người Khương Kiên, cô có chút ghét bỏ mà lau xuống, "Tư lượng mình không tốt còn uống nhiều như vậy, lần sau em cũng sẽ không giúp anh chắn rượu."

Trong mắt Khương Kiên hiện lên một tia ý cười, ngoài miệng lại chỉ là nhàn nhạt đáp.

Vào đêm giao thừa, Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên sóng vai nằm ở trên giường xem đón xuân, các tiết mục cùng ca vũ biểu diễn chọc Mạnh Thử Hàn liên tiếp cười.

Ngoài biệt thự, ánh đèn tối nay sẽ không tắt và sẽ sáng đến năm mới.

Thỉnh thoảng sẽ có vài tiếng chó sủa mèo kêu trong yên tĩnh, mà hết thấy đều như là bộ dạng hài hòa nhất.

11 giờ 55 phút tối.

MC mặc lễ phục đồ rực tươi cười dào dạt, trong miệng kêu: "Năm, bốn, ba, hai, một! Năm mới vui vẻ!"

Mạnh Thử Hàn quay đầu đi, ý cười tràn đầy cùng Khương Kiên nói: "Khương tông, năm mới vui vẻ!"

Tâm tình Khương Kiên thực không tồi, anh vòng lấy vòng eo tinh tế của Mạnh Thử Hàn, một nụ cười hiếm thấy trên khuôn mặt của anh, anh cũng nói với Mạnh Thử Hàn: "Năm mới vui vẻ."

Đón xuân kết thúc, Mạnh Thử Hàn có chút buồn ngủ.

Dù vậy, cô vẫn có tinh thần đi dạo Weibo, hot search số 1 trên Weibo biến thành năm mới vui vẻ, theo sát sau đó chính là một ít đoạn ngắn của chương trình đón xuân.

Mà cô cùng Đường Hàn Viện đã giảm hơn mười vị trí, Đinh Minh vẫn luôn tìm thủy quân áp xuống, cô đang xem bình luận mắng cô ta thì điện thoại bỗng nhiên bị lấy đi.

Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu lên đón nhận ánh mắt của Khương Kiên.

Khương Kiên: "Đã khuya rồi, nên ngủ thôi."

Mạnh Thử Hàn gỡ tay anh trên eo mình ra, nghiêng người đưa lưng về phía anh rồi tiến vào ổ chăn.

Do Khương Kiên mới vừa tắm xong cho nên trong ổ chăn tất cả đều là mùi sữa tắm trên người anh.

Khuôn mặt Mạnh Thử Hàn do bị ngạt trong chăn nên có chút đỏ ửng, cô nhô đầu ra thì Khương Kiên đã tắt đèn, đèn đường ở bên ngoài biệt thự chiếu vào sáng ngời một vùng như cũ.

Cô mơ mơ màng màng liền ngủ.

Mùng một nên không thể ngủ nướng.

Khương Kiên theo thói quen vẫn luôn dậy sớm, anh có động tĩnh thì Mạnh Thử Hàn liền ""a"" một tiếng, chậm rãi từ trên giường bò dậy.

Khương Kiên mặc áo ngủ màu xám đậm, do mới vừa tỉnh ngủ nên trên mặt mang theo vài phần nhập nhèm thiếu một tia lạnh lùng.

Anh nhìn về phía Mạnh Thử Hàn, "Anh đi rửa mặt, lát nữa chúng ta về Mạnh gia."

Mạnh Thử Hàn gật đầu, buồn ngủ không mở mắt ra được.

Trong chốc lát, Khương Kiên đã rửa mặt xong rồi đứng ở trước tủ quần áo chọn quần áo, anh chọn áo len màu xám cùng áo gió đen, cũng không kiêng dè mà đứng ở trước mặt Mạnh Thử Hàn thay quần áo.

Lúc này mọi con buồn ngủ của Mạnh Thử Hàn đều bị bùng tỉnh vội duỗi tay che đôi mắt lại: "Khương Kiên anh thực lưu manh!"

Khương Kiên mới vừa mặc quần xong cho nên trần trụi nửa người trên, đường cong trên người nhô lên, Mạnh Thử Hàn đã sớm buông tay ra, quang minh chính đại mà nhìn, Khương Kiên hơi giật mình cho nên dùng áo lông chặn thân thể.

Anh đến phòng tắm thay quần áo.

Vừa ra tới liền nhìn thấy biểu tình của Mạnh Thử Hàn cười như không cười.

Mạnh Thử Hàn cũng bắt đầu mặc quần áo, Khương Kiên vừa bị cô chọc ghẹo cho nên xấu hổ cầm điện thoại đi dưới lầu.

Di Trinh đang làm cơm sáng cho nên anh ngồi ở trên sô pha gửi tin nhắn thoại qua WeChat cho Bạch Hành: "Vô dụng."

Thực nhanh mà Bạch Hành đã trả lời.

Giọng nói lười biếng của người đàn ông truyền đến: "Như thế nào sẽ vô dụng? Bằng thân thể kia của cậu, phụ nữ nào nhìn mà không động tâm cơ chứ? Vợ cậu nhìn xong phản ứng ra sao?"

Khương Kiên nhủ mảy suy nghĩ đến cảnh tượng vừa rồi, trả lời: "Cô ấy..... Nói tôi lưu manh." Để chứng minh chính mình không lưu manh, anh lập tức nói: "Là cậu dạy tôi, lưu manh cũng là cậu lưu manh."

"....."

Di Trinh làm xong cơm, bà lên lầu đưa cho Mạnh Thử Hàn.

Khương Kiên cũng không cùng Bạch Hành nói thêm gì nữa.

Ăn qua cơm sáng, Khương Kiên liền lái xe mang Mạnh Thử Hàn trở về Mạnh gia ăn bữa cơm đoàn viên.

Đây là truyền thống của Mạnh gia, mừng một mỗi năm, mấy cái thân thích đều tụ ở bên nhau ăn bữa cơm đoàn viên.

Mấy năm trước do Tinh Quang mới vừa khỏi sắc, Khương Kiên cũng rất bận cho nên cũng không đi Mạnh gia ăn bữa cơm đoàn viên, mấy năm nay hết thấy đều ổn vì thế anh mới lại đây.

Ngay khi đến bên ngoài biệt thự Mạnh gia đã nghe được tiếng phụ nữ riu rít đàm tiếu.

Mạnh Thử Hàn xuống xe ngồi ở trên xe lăn để Khương Kiên đẩy cô gõ cửa.

Vừa mới vào cửa, ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên.

Bà con của Mạnh gia có một người đàn bà đầu óc vẫn đề, người đàn bà che miệng cười: "Năm nay Tiểu Hàn tới có chút muộn nha, đến còn muộn hơn so với thân thích chúng ta."

Mạnh Thử Hàn lười nhác, không tình nguyện mà hô lên: "Cô ba."

Cô ba sau khi cười xong lại là vẻ mặt tiếc hận, quay đầu nhìn về mẹ Mạnh thờ dài, "Nhìn đến Tiểu Hàn em lại nghĩ tới Chung Xu, chị dâu trong lòng chị còn khổ sở không?"

Tay Mạnh Thử Hàn chộp vào trên xe lăn, nhìn sắc mặt mẹ Mạnh tái nhợt lại.

Ánh mắt cô lạnh lùng dường như đã quên trên chân mình có thương tích liền từ trên xe lăn đứng lên, trực tiếp liền ngã xuống.

Thân thể nện ở trên sàn nhà đau đến Mạnh Thử Hàn toát mồ hôi, Khương Kiên cau mày liền đuổi tay đem Mạnh Thử Hàn ôm lên, chặn ngang ôm vào trong ngực.

Mẹ Mạnh lo lắng hồng rồi, chạy tới hỏi: "Ngã có sao không con? Muốn đi bệnh viện nhìn xem hay không?"

Mặt mày Khương Kiên lạnh lùng, ánh mắt xuyên qua mẹ Mạnh mà nhìn về phía bà cô kia, cô con gái sau lưng cô ba sợ tới mức run lên cầm cập.

Khương Kiên nhìn về phía mẹ Mạnh rồi cố gắng làm dịu giọng mình lại, "Con mang cô ấy về trong phòng, không đáng ngại."

Mạnh Thử Hàn nắm chặt cổ áo Khương Kiên, chờ tới lên cầu thang cô mới bẹp miệng nói thầm: "Thật là quá đáng, biết rõ chị là khúc mắc của mẹ em, con mẹ nó mỗi năm đều nhắc tới một lần, loại thân thích này đoạn tuyệt quan hệ cho rồi!"

Đôi mắt sáng lấp lánh của cô nhìn về phía Khương Kiên, trong lòng anh đột nhiên vừa động.

Vừa mới còn thực tức giận, ngón tay Mạnh Thử Hàn nắm chặt cười khê một tiếng: "Khương tổng, vừa rồi ngực anh giống như là bồn chồn lo lắng."

Khuôn mặt Khương Kiên không đổi, bước chân ổn trọng đi lên lầu, trong lòng anh thực bối rối, cảm thấy mặt mũi của mình sắp bị Mạnh Thử Hàn chọc thủng rồi.

Ánh mắt anh rũ xuống, đậm đặc mà nội liễm, miệng anh chuẩn bị khéo léo tránh đi đề tài này: "Gần đây em béo, có chút nặng."

"....." Cô nhếch mép, "Khương tiên sinh, xin hỏi ngài có thể đem tôi ném xuống đất sao?"

Khương Kiên: "?"

Những lời này không đủ khéo léo sao? Vì cái gì mà Mạnh Thử Hàn thoát nhìn có chút tức giận chứ?

Chương 21: Ông xã đẹp trai nhất 9

Editor: Mút Chanh

Không thể ném xuống đất.

Khương Kiên ôm cô trở về phòng, tuy rằng rất lâu rồi không ở nhà nhưng bảo mẫu trong nhà vẫn dọn dẹp phòng mỗi ngày.

Đồ đạc trong phòng cô hầu hết đều là màu hồng nhạt, đó là thẩm mỹ lúc cô còn trẻ, cô cảm thấy bản thân là một cô công chúa nhỏ.

Khương Kiên giúp cô đem áo khoác cởi ra, dịch góc chăn, biểu tình thờ ơ nói: "Có vài người không hài lòng với bản thân liền càng muốn người khác ngọt ngào, em phản ứng càng lớn thì trong lòng bà ta càng cao hứng."

Mạnh Thử Hàn nằm ở trên giường, đôi mắt chớp chớp, cô bỗng nhiên hiểu được Khương Kiên đang nói về vị cô ba dưới lầu kia.

Mặt mày cô cong cong, duỗi tay ôm cổ Khương Kiên rồi cúi đầu ở trên cổ anh hôn một cái, rồi xuống một vết hôn màu hồng nhạt.

Thân thể Khương Kiên cứng đờ, lạnh mặt nhìn cô.

Cô cười nói: "Nếu ông xã đã dễ dàng em, em liền không so đo chuyện anh vừa nói."

Khương Kiên có cảm giác không hiểu thấu cô, vợ chồng không phải nên thẳng thắn một chút sao?

Cô nặng là sự thật..... Mặc dù cô không thích, vẫn không được nói.

Khương Kiên che giấu nghi hoặc dưới đáy mắt, mở miệng một cách chính đáng: "Dù nặng, nhưng em vẫn là người đẹp nhất."

Tay anh chậm rãi vỗ nhẹ trên lưng cô. Mặc dù là cách lớp áo len nhưng Mạnh Thử Hàn cảm thấy phía sau lưng mình một mảnh tê dại.

Trình độ dễ dàng của Khương tiên sinh gần đây đã khá hơn nhiều rồi.

Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn nói chuyện trong chốc lát. Sau khi đem điện thoại dự phòng đặt ở trong phòng cho cô chơi, Khương Kiên liền đi xuống lầu.

Vừa ra khỏi phòng, còn chưa đi xa thì phía sau liền truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Bước chân Khương Kiên dừng lại, quay đầu xem chỉ thấy một cô gái cột tóc đuôi ngựa chạy tới chỗ anh, áo khoác ní màu hồng trông có vẻ đáng yêu.

Khương Kiên không chút suy nghĩ liền bước sang một bên.

Cô gái lão đạo suýt nữa ngã xuống, cô ta đứng dậy lập tức liền xoa eo, "Anh không ôm em một cái sao?"

Tay Khương Kiên đặt trong túi áo khoác, biểu tình đạm mạc, ánh mắt âm u nhìn chằm chằm cô gái, hồi lâu mới trả lời: "Nếu chân cô gãy thì tự mình kêu xe cứu thương."

Anh không chút do dự từ trước mặt cô ta đi qua, cô gái vẫn chưa từ bỏ ý định, một giọng nói mềm mại vang lên: "Anh không cảm thấy em so với Mạnh Thử Hàn trẻ trung, xinh đẹp hơn sao? Đàn ông các người không phải thích loại trẻ tuổi này sao? Hay là anh đang dùng phương thức lạt mềm buộc chặt?"

Khương Kiên nhíu mày, ánh mắt thoáng qua vẻ không kiên nhẫn.

Nhưng cô gái kia không phát hiện, vẫn là đáng vẻ không thuận theo không buông tha.

Nhìn thấy Khương Kiên dừng bước, cô gái kêu lên: "Em có thể!!!"

Lúc này Khương Kiên mới cẩn thận đánh giá một chút về cô gái trước mặt, cô gái không cao nhưng thoát nhìn ngoan ngoãn hiểu chuyện đáng yêu, đặc biệt là lúc cười lộ lên bên môi còn có má lúm đồng tiền.

Lúc sốt ruột còn giậm chân.

Khương Kiên xuy một tiếng, giương mắt đi về phía sau cô gái, nhàn nhạt hỏi: "Thân thích nhà em sao?"

Biểu tình của cô gái cứng đờ, chậm rãi quay lại chỉ thấy Mạnh Thử Hàn kéo chân đứng ở cạnh cửa xem hai người bọn họ nói chuyện.

Tuy rằng Mạnh Thử Hàn đang cười nhưng trong ánh mắt lại không hề có ý cười.

Khương Kiên đi qua đem cô bế lên, cô duỗi tay, mắng cô gái tóc đuôi ngựa: "Phùng Tử Dạng lá gan em lớn nhì, dám trộm đàn ông của chị trước mặt chị sao?"

Phùng Tử Dạng dẩu dẩu miệng, dậm chân: "Khương tổng soái như vậy, khẳng định là không xứng với chị đâu, toàn mạng bôi đen, em đương nhiên có thể à!"

Ánh mắt Khương Kiên càng ngày càng âm u, ôm Mạnh Thử Hàn xoay người vào cửa, tiếng đóng cửa âm rất lớn đem Phùng Tử Dạng dọa cho khiếp sợ.

Cánh cửa đập ngay trước mũi Phùng Tử Dạng.

Anh ôm Mạnh Thử Hàn trở về phòng, một bên nói: "Ra ngoài làm gì? Chân em không đau sao?"

Ngữ khí Mạnh Thử Hàn chua chát: "Em vừa rời khỏi anh trong chốc lát liền có người công khai theo đuổi anh, nếu anh đi xuống lâu em sợ là ngày mai sẽ có một giấy thỏa thuận ly hôn ném cho em."

Khương Kiên nhin cười, đem cô đặt ở trên giường rồi cúi người đè ở trên người cô, hơi thở của hai người đột nhiên đan chéo vào nhau, trên người anh như cũ là hương nước hoa nam LD mà cô quen thuộc.

Mạnh Thử Hàn không thể hô hấp được.

Anh hàm chứa ý cười nói: "Đời này đều không thể có giấy thỏa thuận ly hôn."

Mạnh Thử Hàn "!", không biết có mấy phần đáng tin. Cô đẩy Khương Kiên đứng dậy, phun trào: "Anh còn nói em nặng, xem ra anh mới là nặng, đè ở trên người em thở không nổi."

Cô chớp mắt nhìn về phía Khương Kiên rồi đứng dậy, chậm rãi hỏi: "Khương tổng thích em thở dốc sao?"

Án đường Khương Kiên liền đau nhức, lời này..... Còn rất lưu manh!

Không biết nên trả lời như thế nào, Khương Kiên liền lâm vào trầm mặc, Mạnh Thử Hàn cười, "Chờ chân em khỏi hẳn, em thở dốc cho anh nghe."

Khương Kiên: "!"

Câu vừa mới nói kia quả nhiên là lời cợt nhả!

Khương Kiên da mặt mông cho nên không muốn tiếp tục đề tài này nữa, anh cứng ngắc chuyển đề tài: "Chuyện vòng tròn đồng tâm của ba mẹ em giải quyết sao?"

"Gi?" Mạnh Thử Hàn lên tiếng, buồn cười: "Vòng tròn đồng tâm? má ơi ha ha ha, Khương tổng không nghĩ tới anh còn rất có cảm giác hi kịch nha."

Tại Khương tổng đồ lên cũng không hiểu rõ Mạnh Thử Hàn cười chỗ nào.

Lại cẩn thận suy nghĩ, lời này của anh quả thật không có gì sai mà.

Mạnh Thử Hàn khôi phục tâm tình, lấy điện thoại ra rồi click mở Weibo, cô cùng Đường Hân Viện hiện tại đang ở vị trí số 1.

Ở phía dưới Weibo là một loạt những lời mắng chửi nói Mạnh Thử Hàn Tết nhất cũng không yên phận chính là muốn tới kiếm fame.

Còn muốn Mạnh Thử Hàn xin lỗi.

Mạnh Thử Hàn đem ảnh Đường Hân Viện chụp lưu lại, thuận tay chia sẻ Weibo cho người nào đó, gửi giọng nói qua: "Nhìn xem ảnh chụp này có phải thật hay không."

Cô đóng điện thoại lại, đáng vẻ nhất phái kiều ngạo như là một con khổng tước.

Mạnh Thử Hàn: "Nhìn thấy không, em còn rất thông minh, ảnh chụp kia khẳng định là giả, khi dễ ba mẹ em không chơi Weibo sẽ không giải thích đâu."

Lúc trước cũng từng phát sinh chuyện như vậy, nam diễn viên nào đó cũng từng cùng nhau hợp tác, cũng chụp ảnh chung như vậy.

Nếu không có người phát hiện, Khương Trọng Sơn cùng Cố Ngọc Chi cũng sẽ không giải thích.

Sau đó Mạnh Thử Hàn hỏi Cố Ngọc Chi mới biết được căn bản không quen biết tên diễn viên nam kia.

Lại xem Weibo.

Các bình luận đều hướng về Mạnh Thử Hàn công kích mãnh liệt, chuyện này cũng không phải lần đầu Khương Kiên được chứng kiến.

Anh hỏi với giọng bình tĩnh: "Sao em biết ba mẹ không lên Weibo?"

"Nếu ba mẹ lên Weibo, nhìn thấy nhiều người mắng em như vậy có thể không tức giận sao?" Cô cười, "Khương tổng, anh thật ngốc nha."

Ba phút sau, vừa mới nói Khương Kiên ngốc, Mạnh Thử Hàn liền cảm thấy bản thân thật sự choáng váng.

Cô cùng Đường Hân Viện giảm xuống vị trí số 2, thành linh số 1 chính là # Weibo Khương Trọng Sơn làm sáng tỏ #

?

Nói lão nghệ thuật gia chưa bao giờ dùng Weibo sao? Nói lão nghệ thuật gia ẩn cư không để ý tới thế tục sao?

Khương Kiên ngẩng đầu nhìn biểu tình của cô, hỏi: "Làm sao vậy?"

"Tự nhiên em cảm thấy mặt đau quá."

Tiến vào đề tài trên Weibo, Khương Trọng Sơn đã đăng Weibo: [chưa thấy qua vị tiểu thư này, tranh này không phải của tôi.]

Đơn giản rõ ràng nói tóm tắt mấy chữ liền đem Đường Hân Viện cùng Mạnh Thử Hàn lại lần nữa lên hot search, sau đó người trong giới nghệ thuật lên tiếng bênh vực Khương Trọng Sơn, công kích Đường Hân Viện.

Các vị hành tẩu ở giới nghệ thuật mắng Đường Hân Viện "Không biết xấu hổ" đều dùng nghệ thuật thủ pháp, đọc bình luận cũng cảm thấy vô cùng sáng khoái.

Lúc này, mẹ Mạnh ở bên ngoài kêu Khương Kiên đi xuống nói chuyện phiếm, dù sao cũng là mẹ vợ mình cho nên Khương Kiên sẽ không làm mất thể diện của bà, dẫu ở bên tai Mạnh Thử Hàn nói: "Anh đi xuống trước, em đừng chạy loạn."

Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu nhìn thấy mẹ Mạnh đang giả vờ không phát hiện, có cảm giác yêu sớm bị bắt thật kích thích, cô ôn nhu lên tiếng.

Khương Kiên xuống lầu trong chốc lát, Mạnh Thử Hàn liền thu được tin tức của nhân viên kỹ thuật, mấy tấm ảnh Đường Hân Viện chụp kia quả thật là giả, kỹ thuật còn phá lệ kém.

Mạnh Thử Hàn lập tức liền lên Weibo, thừa dịp nhiệt độ liền đăng Weibo.

Mạnh Thử Hàn v: [người hiểu tôi đều biết, con người của tôi hiền lành ôn nhu nhất, chưa bao giờ gây chuyện, nhưng vì cái gì lúc này đây tôi nhận không được chứ? Chủ yếu là vòng tròn đồng tâm đồ giả kỹ thuật quá kém, đồ giả kỹ thuật kém thành như vậy, không phải khiến giới giải trí chúng ta mất mặt sao?]

Phía dưới là mấy tấm ảnh chụp chung của Đường Hân Viện, tất cả đều là giả.

Không tới vài phút, netizen đến đứng hạn như dự kiến.

[lần!]

[emmmm tôi thế nhưng lại cảm thấy Mạnh Thử Hàn nói chuyện còn rất thú vị, mau tới đánh tôi tinh!]

[có ghê tởm hay không, lấy loại đồ này tới vu hãm tiểu Đường tỷ tỷ chúng ta ư?]

[phía trước tỉnh tỉnh, tiểu Đường tỷ tỷ nhà người OOC rồi]

[lần này tôi đứng về phía Mạnh Thử Hàn, đừng hỏi vì cái gì, hỏi chính Đường Hân Viện làm cái gì]

[ha ha ha ha ha ha nói chê cười, Mạnh Thử Hàn ôn nhu hiền lành]

[xin hỏi Mạnh Thử Hàn có hậu viện sao? Tôi từ đen chuyển thành hồng]

Lần này không phải một mình Mạnh Thử Hàn đơn quân tác chiến nữa, cuối cùng cũng có chút lý lẽ, Đình Minh đang mua một đám thủy quân áp bình luận.

Người của Đình Minh cũng không ngừng liên hệ Lâm Lê cùng Mạnh Thử Hàn, nhưng mà hai người này đều tắt máy không thể liên hệ được, Đường Hân Viện tức giận giậm chân.

Tương tượng đến chính mình thắng một trận, Mạnh Thử Hàn liền nhin không được cười.

Giữa trưa ăn cơm trưa, Mạnh Chấn Quốc kêu Mạnh Thử Hàn đi xuống cùng ăn cơm, Khương Kiên liền lên lầu cổng cô đi xuống.

Cô ba vừa thấy Khương Kiên cổng Mạnh Thử Hàn lập tức nói với giọng ghen tị: "Em nói này anh cả, đứa con gái này của anh cũng quá nuông chiều từ bé rồi, chân không phải bị tàn tật như thế nào cũng phải phiền toái Khương tổng người ta."

Phùng Tử Dạng là con gái cô ba, cô ta ngồi ở bên người cô ba ngẩng đầu lên, "Đúng vậy, mẹ con nói rất đúng."

Trên mặt Mạnh Chấn Quốc có chút không nhin được, nhưng tất cả mọi người đều là thân thích, ai cũng không muốn đánh mặt ai.

Cô ba chính là bất được tâm thái này của Mạnh Chấn Quốc mới dám ở nhà nói.

Sắc mặt Khương Kiên như cũ mà đi qua, giọng điệu anh lãnh đạm mà mở miệng: "Không có tàn tật nhưng con nguyện ý cổng, có ý kiến cũng ghen."

Sắc mặt cô ba biến đổi, nhìn về phía Mạnh Chấn Quốc: "Anh họ! Chồng Tiểu Hàn nhà anh này....."

Lời còn chưa dứt, Mạnh Thử Hàn vỗ mạnh vào trên bàn, biểu tình thay đổi, trào phúng vừa rồi ở trên mặt trong nháy mắt liền biến mất, thay thế chính là đáng vẻ dịu dàng, "Cô ba chê cười, chồng con tính tình không tốt, vừa rồi ở trên lầu còn thiếu chút nữa làm bị thương Phùng Tử Dạng."

Mí mắt cong cong, vừa thấy đáng vẻ rất dễ khi dễ.

Luận diễn kịch thì cô là chuyên nghiệp.

Cô ba quả thực tin liền lời kéo Phùng Tử Dạng hỏi: "Sao lại thế này? Nơi nào bị thương?"

Phùng Tử Dạng không kiên nhẫn mà hất tay cô ba ra, có chút tức giận: "Còn không phải mẹ nói thế nào cũng muốn con đi tìm anh ta! Mẹ không biết anh ta hung dữ thế nào đâu!"

Mạnh Chấn Quốc cùng mẹ Mạnh nghe vậy, sắc mặt đều là biến đổi, Khương Kiên đuổi đưa gấp một miếng thịt kho tàu cho Mạnh Thử Hàn, "Ăn nhiều một chút."

Mạnh Thử Hàn lại cảm chén thịt gấp tới trong chén của Khương Kiên, "Không được, hôm nay anh nói em nặng, không thể lại ăn."

Thoạt nhìn Mạnh Thử Hàn là vô tình nói nhưng đối với người ở đây mà nói, chính là tuyên bố.

Mạnh Chấn Quốc thẳng trầm nhiều năm như vậy, chút chuyện như vậy sao có thể không nghĩ ra.

Vị thân thích này của nhà ông coi trọng Khương Kiên, khiến cho Phùng Tử Dạng mới vừa thành niên đi câu dẫn.

Từ trước Mạnh Chấn Quốc còn nhớ tình cảm thân thích, hiện tại đều làm ra loại chuyện này, còn thân thích cái gì nữa!

Chầu cơm này, tất cả mọi người đều ăn không thoải mái, chỉ có Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn coi như chỗ không người mà ăn liên tục, người không biết còn nghĩ rằng hai người cảm tình thật tốt.

Mới vừa ăn xong, Mạnh Chấn Quốc gác đĩa sang một bên rồi nhìn về phía quản gia đứng ở một bên: "Phiền toái anh đem hai người kia ra ngoài một chút."

Phùng Tử Dạng cùng cô ba: "?"

Trong khoảng thời gian ngắn, Mạnh gia bên trong hô thiên thương địa, nhưng không làm nên chuyện gì.

Mạnh Thử Hàn nhìn đến cô ba cùng Phùng Tử Dạng bị lôi đi, ở Mạnh gia cũng không có gì để làm liền muốn đi trở về, sau đó cùng Mạnh Chấn Quốc cùng mẹ Mạnh từ biệt.

Trước khi rời đi, Mạnh Chấn Quốc từ thư phòng cầm một phần hợp đồng cho cô, "Con cùng hợp đồng Đình Minh ăn tết xong trở về liền đến kỳ, nếu con còn muốn ở giới giải trí chỉ có thể đầu quân cho Vạn Thịnh."

Trước kia Mạnh Chấn Quốc cũng kêu Mạnh Thử Hàn về công ty nhưng Mạnh Thử Hàn đều cự tuyệt, lúc này Mạnh Thử Hàn ngồi ở trên xe lăn ngẩng đầu nhìn Mạnh Chấn Quốc thật lâu.

Nếp nhăn trên mặt Mạnh Chấn Quốc so với năm trước thêm rất nhiều, tóc cũng trắng một mảnh.

Từ sau khi Mạnh Chung Xu không còn, cô liền rất ít khi về nhà.

Có thể là lòng có ngăn cách lại hoặc là cùng trong nhà vốn dĩ không quá thân cận.

Khi đó người trong nhà liền thích Mạnh Chung Xu, chị ấy ưu tú, thành công, Mạnh Chấn Quốc coi trọng chị ấy cũng thực bình thường.

Mà Mạnh Thử Hàn lại thuộc về trạng thái nuôi thả, chỉ có dùng tiền không hết.

Mạnh gia yêu cầu một người con gái ưu tú, thực đáng tiếc, hiện tại chỉ còn lại có Mạnh Thử Hàn.

Đôi mắt cô rũ xuống, hàng mi dài khẽ run nhẹ giống như cánh bướm đang bay.

Khương Kiên rũ mắt nhìn cô, ngón tay trắng nõn thon dài đang nắm xe lăn, đốt ngón tay xòe ra trở nên trắng, trong lòng hẳn là không phải thực bình tĩnh.

Anh cúi người duỗi tay cầm tay Mạnh Thử Hàn, trong tay một mảnh lạnh lẽo.

Anh tiếp nhận hộp đồng trong tay Mạnh Chấn Quốc gạt đầu: "Tiểu Hàn sẽ suy xét."

Mạnh Thử Hàn thở một hơi nhẹ nhõm, tùy ý cho Khương Kiên lôi kéo, độ ấm trong lòng bàn tay anh truyền tới khiến tay cô cũng dần dần có chút ấm áp.

Dùng dư quang nhìn, người đàn ông bên cạnh chừng chặc lại cao lớn giống như một cây thanh tùng đứng ngạo nghễ.

Chỉ cần đứng như vậy đã làm cho người ta vô cùng tâm an.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Ông xã đẹp trai nhất 10

Editor: Mút Chanh

Beta: Hà Mã

Chuyện trên mạng thay đổi thất thường, tuy nhiên ngay lập tức liền im ắng.

Đường Hân Viện đã mất đi vô số fan trong một đêm, hơn nữa còn bị fan cũ giẫm lại.

Mạnh Thử Hàn chân cứng không tiện nên năm nay cũng không cần đi ra ngoài chúc tết liền ở nhà xem kịch bản lướt Weibo, nhìn thấy tình hình của Đường Hân Viện như vậy thật sự là cực sáng khoái.

Nháy mắt, Tết Âm Lịch đã hết.

Cuối năm, 《 Thanh cốt 》 ra mắt.

Mạnh Thử Hàn không có việc gì làm liền ở nhà xem kịch, ác độc bạch liên hoa khiến người người đều mắng chửi.

Nhưng không ngờ rằng Phùng Tử Dạng sẽ đến.

Di Trinh giúp Phùng Tử Dạng rót ly trà, cô ta ngồi ở mép giường ôm ly trà, nước trà mờ mịt, cả phòng thoang thoang hương trà.

Phùng Tử Dạng hừ một tiếng, chỉ vào thực phẩm chức năng ở một bên nói: "Mẹ tôi kêu tôi xin lỗi cùng mang đến cho chị."

Đóng điện thoại lại, Mạnh Thử Hàn giương mắt nhìn qua, trên bàn có một hộp thuốc tên là "Thuốc bảo vệ sức khỏe tuổi trung niên".

Hộp đóng gói màu xanh lam rực rỡ lấp lánh, có chút chói mắt.

Mạnh Thử Hàn mím môi, hỏi: "Em mang thuốc của mẹ em mang đến ư?"

Phùng Tử Dạng nâng cằm lên, trong đáy mắt đều là khinh thường Mạnh Thử Hàn: "Chị, chị không thấy tôi tới đây là chăm chọc chị sao? Chị già như vậy rồi, lại bị toàn dân mạng bôi đen. Vậy mà dựa vào cái gì Khương tổng phải cùng chị kết hôn chứ?"

Cô ta gân cổ lên rống: "Mạnh Thử Hàn, mẹ tôi đã nói với tôi rồi, các người chính là xem mắt không bao lâu liền kết hôn, các người có thể có bao nhiêu tình cảm chứ? Khương tổng chắc chắn rất thích những cô gái tuổi trẻ xinh đẹp. Chị nhìn lại mình đi, không bao lâu nữa anh ấy sẽ vứt bỏ chị mà thôi!"

Di Trinh năm trước cũng đã biết Mạnh Thử Hàn là Khương phu nhân, hiện tại nghe tiểu cô nương này nói ra những lời này, sắc mặt càng lúc càng trở nên khó coi lên.

Di Trinh hơi do dự kêu: "Phu nhân....."

Mạnh Thử Hàn cười thành tiếng, vẫy vẫy tay

"Khương Kiên đương nhiên là thích chị rồi. Chị tuy rằng không trẻ, nhưng mà.... So với em, chị vẫn có vài chỗ tốt hơn."

Trên mặt cô tràn đầy vẻ kiêu ngạo, cười nói.

Phùng Tử Dạng sững sốt, không kiềm được hỏi lại: "Cái gì?"

Mạnh Thử Hàn liếc nhìn di Trinh, ý cười trong mắt càng sâu hơn, cô vẫy vẫy tay với Phùng Tử Dạng ý bảo cô ta lại gần hơn chút.

Phùng Tử Dạng tò mò, nghiêng đầu rồi đưa tai lại gần hơn, chỉ nghe được giọng nói mê hoặc của Mạnh Thử Hàn: "Chính là ở trên giường nha."

Phùng Tử Dạng rốt cuộc vẫn còn trẻ nên vừa nghe đến lời nói này sợ tới mức từ bên người Mạnh Thử Hàn "Tạch" một tiếng lui ra, trên mặt ửng đỏ nhưng vẫn héch mặt không chịu nhận thua.

Cô ta gặm chân, ghen nửa ngày mới thốt ra một câu: "Mạnh Thử Hàn, chị đúng là không biết xấu hổ!"

Nói xong, Phùng Tử Dạng chạy nhanh ra ngoài.

Mạnh Thử Hàn tặc lưỡi nói: "Chị đúng là bị dân mạng bôi đen nên không cần mặt mũi."

Cuối năm, ngày mười bốn tháng hai là Lễ Tình Nhân.

Ngay cả di Trinh cũng nhận được một bó hoa hồng đỏ do chồng di ấy tặng, còn Mạnh Thử Hàn lại chỉ có thể phòng không gỏi chiếc.

Cô cùng Lâm Lê hàn huyên trong chốc lát. Cảm thấy có chút tức giận, cô liền đem hoa hồng đỏ của di Trinh chụp một tấm ảnh gửi qua Khương Kiên.

Khương Kiên lúc này đang bận cho nên thật lâu sau trả lời.

Wechat của điện thoại "Leng keng" một tiếng, Mạnh Thử Hàn lập tức liền quay trở lại xem.

Khương Kiên: [Anh chuyển khoản 2 vạn cho em]

Khương Kiên: [Em thích cái gì thì mua.]

Mạnh Thử Hàn: [Được không? Khương tiên sinh]

Cô nhận được thông báo chuyển tiền, ừ ừ đem điện thoại ném tới trên giường, xoa mớ tóc quăn lộn xộn bởi vì lâu lắm không có chăm sóc cho nên có vẻ hơi rối.

Tuy nhiên lại nhiều hơn một chút lười biếng và quyến rũ.

Cô mở Weibo, tất cả hot search đều là #xxx công khai ân ái, #xxx cuồng rải cầu lương, # hôm nay bạn ăn no sao, # bạn biết vì cái gì mà bạn độc thân không #.

Kéo xuống chút nữa chính là # Đường Hân Viện cùng Thẩm Hi công khai bày tỏ tình yêu #.

Từ chuyện phát sinh lần trước ở "Nghệ thuật ánh sáng", Đinh Minh khó lắm mới đem được chuyện đó đè ép đi xuống. Đường Hân Viện cũng lâu rồi không có hoạt động gì ở Weibo.

Thì ra là để dành đến Lễ Tình Nhân chơi một cú lớn.

Cô nhanh chân đến xem show ân ái của bọn họ.

Click mở hot search liền nhìn thấy Thẩm Hi phát cầu lương.

Thẩm Hi v: [anh ôm toàn bộ thế giới, cũng ôm em]

Đường Hân Viện cũng share hơn nữa @ Thẩm Hi: [anh chính là toàn bộ thế giới của em]

?

Còn không phải là ân ái, ái ái rải cầu lương sao? Cô một người cũng có thể.

Ngày này, toàn bộ Weibo cùng bạn bè đều tràn ngập cảm giác bài xích giới độc thân.

Không, không chỉ có là đối với người độc thân mà ngay cả Mạnh Thử Hàn đã kết hôn ba năm cũng có cảm giác như vậy.

Cô mở Weibo ra rồi đem hoa hồng đỏ của di Trịnh đăng lên, một câu cũng không có nói.

Phía dưới thực nhanh liền có bình luận.

[kim chủ không đủ, hoa hồng tới thay]

[oa một mình liền tới hồng tâm tình]

[cô như thế nào sa điều như vậy? Ha ha ha ha ha không bạn trai chính là muốn thâu hoa hồng đỏ]

Mà ở tầng cao nhất của Đầu Tư Tinh Quang.

Trợ lý Lưu đang đứng ở trước mặt Khương Kiên nói: "Khương tổng, phía trước paparazzi kia đã khai ra là Đường Hân Viện của Đinh Minh trả tiền, kêu hắn tới chụp ảnh hãm mại, bôi đen mặt mũi của Mạnh tiểu thư rồi tìm người ở trên mạng thêm dầu vào lửa."

Bàn tay Khương Kiên đập vào trên bàn, ngón tay thon dài, đốt ngón tay rất khác biệt, đặc biệt là khi cầm bút.

Anh đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên nghe được tiếng chuông điện thoại vang lên.

Là âm nhắc nhở quan tâm đặc biệt trên Weibo.

Từ lần trước Mạnh Thử Hàn trượt tay dùng acc chính thích Đường Hân Viện, Khương Kiên liền đăng ký đăng nhập acc phụ, ai cũng không biết acc phụ anh là cái gì.

Khương Kiên mở Weibo ra, Weibo duy nhất chú ý Mạnh Thử Hàn ở một phút đồng hồ trước đã đăng Weibo.

Là gửi cho anh đóa hoa hồng đỏ kia.

Lại xem bình luận phía dưới, Khương Kiên mới bừng tỉnh hôm nay là Lễ Tình Nhân!

Anh dùng acc phụ chia sẻ Weibo của Mạnh Thử Hàn.

Bà xã tôi là Mạnh Thử Hàn: [bà xã Lễ Tình Nhân vui vẻ! Chúc em vạn sự như ý, mọi chuyện hài lòng!]

Trợ lý Lưu đứng nhìn Khương Kiên vẫn lạnh lùng, không cảm xúc liền tiếp tục nói: "Hơn nữa, Đường tiểu thư cũng không phải lần đầu tiên làm như vậy. Mỗi lần, cô ta đều thuê được paparazzi hủy hoại danh dự Mạnh tiểu thư, chứng cứ vô cùng xác thực, ngài muốn thông báo luật sư để kiện hay không?"

Chia sẻ Weibo Mạnh Thử Hàn xong, Khương Kiên mới nhàn nhạt nói câu: "Không vội. Đây là chuyện của cô ấy, tôi phải tôn trọng ý kiến của cô ấy. Để cô ấy tới giải quyết."

Khương Kiên cũng coi như là hiểu biết một chút về Mạnh Thử Hàn. Đừng nhìn cô ngày thường tùy tiện không quan tâm, giả ngốc nhưng kỳ thật trong lòng cô ấy biết sẽ phải làm gì tiếp theo.

Nếu cô ấy khờ thật cũng không có khả năng ở giới giải trí nhẫn nại lâu như vậy.

Cái người này, chính là không rõ việc nhỏ nhưng việc lớn rất tinh tường.

Anh nhìn thời gian, hỏi: "Phụ nữ thường thích cái gì?"

Trợ lý Lưu sững sốt, Khương tổng đây là thay đổi thái độ sao? Tại sao ngài ấy không có một chút phản ứng gì cả?

Ba giây sau, trợ lý Lưu không quá chắc chắn mà trả lời: "Sơn môi?"

Mặt mày Khương Kiên thâm trầm, nhíu mày lại, "Tôi đã tặng rồi, còn có cái khác sao?"

Trợ lý Lưu bừng tỉnh, khẳng định là Khương tổng định tặng cho Mạnh Thử Hàn!

Trợ lý Lưu nói: "Tặng túi xách đi, các cô gái đều rất thích."

Khương Kiên gật gật đầu, từ sau lưng ghế cầm lấy áo khoác tây trang mặc vào, ánh mắt anh nhàn nhạt dừng ở trên người trợ lý Lưu nói: "Trước đem tài liệu gửi cho tôi. Hỏi cô ấy xem cô ấy muốn xử lý như thế nào."

"Vâng ạ, Khương tổng."

Khương Kiên từ Tinh Quang đi xuống, lái xe đi đến cửa hàng gần nhất. Anh lên lầu hai thay Mạnh Thử Hàn chọn túi xách, không nghĩ tới sẽ đồng đến

vậy

?

Người đàn ông ở phía trước quay đầu nhìn Khương Kiên: "Người anh em, cậu cũng là tới chọn quà cho bạn gái à?"

Khương Kiên môi mỏng khẽ cong, trả lời: "Không phải, là mua cho bà xã của tôi."

Người đàn ông lại nói vài câu chúc mừng, có lẽ là nhìn Khương Kiên tuổi trẻ như vậy hẳn là mới kết hôn.

Người đàn ông mua cho bạn gái hẳn một cái ba lô cầu vồng, thoát nhìn rất đặc biệt, hẳn nhin ko được liền cùng Khương Kiên khoe khoang: "Chú em thấy không, cái này buổi tối còn sẽ nhấp nháy, bạn gái tôi khẳng định sẽ thích. Như thế nào hả, cậu cũng mua cho bà xã một cái đi?"

Rực rỡ như vậy..... Bạn gái người khác đều sẽ thích.....

Chắc chắn! Khẳng định chắc chắn rồi!

Vì thế Khương tổng mang theo một cái ba lô cầu vồng trở về lâm viên Cô Tây.

Chân của Mạnh Thử Hàn bây giờ đã đỡ hơn nhiều. Bây giờ, cô có thể vịn bàn ghế chậm rãi đi lại, có chút khập khiễng nhưng lại rất đáng yêu.

Nhìn thấy Khương Kiên trở về, trong lòng cô vui vẻ nhưng lúc sau lại lập tức thay đổi mặt, ê ảm mà nói: "Ôi, Khương tiên sinh đã về rồi. Tôi còn tưởng rằng công việc rất bận, ngài sẽ không để ý đến tôi chứ."

Khương Kiên biết Mạnh Thử Hàn đang giận đối với anh liền đi qua, đem hộp quà trong tay lấy ra để lên trên bàn. Di Trịnh đang ở trên lầu quét dọn vệ sinh phòng ốc, không có ở phòng khách.

Khương Kiên sửa sang lại tây trang của mình cho ngay ngắn, thẳng thớm rồi thấp giọng nói: "Mua quà cho em này, em nhìn xem có thích không?"

Mắt Mạnh Thử Hàn sáng rực lên.

Thì ra, giữa trưa Khương Kiên là đang giả ngu với cô, anh đã sớm biết hôm nay là Lễ Tình Nhân.....

Mạnh Thử Hàn cong khóe môi mở hộp quà, một cái ba lô cầu vồng đập vào mắt, trong lòng cô đang nghĩ "Khương tổng hiểu chuyện" nháy mắt đã bị dập tắt.

Balo cầu vồng trước mắt có chút chói mắt.

Khương Kiên lại hỏi cô: "Thích sao?"

Mạnh Thử Hàn giả bộ tươi cười: "Đương nhiên thích a! Tựa như thích son màu hồng cánh sen!"

Cô liền đem balo cất vào tủ quần áo.

Khương Kiên đột nhiên cười, đỡ Mạnh Thử Hàn đi trên sofa ngồi xuống, thay cô xoa chân.

Lòng bàn tay anh nhẹ nhàng chậm rãi xoa. Từ trên nhìn xuống có thể thấy mái tóc đen của anh.

Giờ khắc này, tâm tình "Đậu má" khi nhận được balo cầu vồng chậm rãi biến mất, ý cười kéo đến tận đuôi lông mày, nói: "Em cảm thấy anh rất biết dỗ em."

Khương Kiên "Ừ" một tiếng.

Thay cô xoa chân xong, Khương Kiên mới nói: "Qua mấy ngày nữa lại đi bệnh viện kiểm tra một chút."

"Được."

Tuy rằng nói hôm nay là Lễ Tình Nhân nhưng đây cũng là lần đầu tiên anh ở nhà sau khi đã kết hôn nhiều năm như vậy. Mạnh Thử Hàn vốn muốn đi ra ngoài ăn cơm nhưng Khương Kiên cảm thấy chân cô còn chưa khỏi hẳn liền gọi cho quán ăn đưa đồ tới.

Rượu đủ cơm no, cô mở TV xem 《 Thanh cốt 》, Khương Kiên cũng không đi thư phòng xử lý công việc mà bởi cô ngồi ở trên sofa xem

Mạnh Thử Hàn đóng vai bạch liên hoa ác độc không ngừng làm trò hề, tình tình oán độc, Khương Kiên quay lại nhìn cô, nói: "Em thoát nhìn rất xấu xa."

"Đó cũng là kỹ thuật diễn của em tốt mới có thể diễn ra được như vậy!"

"Ừ, kỹ thuật diễn tốt."

Buổi tối, màn đêm buông xuống, đèn đường đã tắt.

Phim truyền hình một ngày hai tập đã xem xong, Mạnh Thử Hàn để Khương Kiên cổng cô lên lầu.

Sau khi lên lầu, Khương Kiên ở trong phòng tắm tắm rửa.

Mạnh Thử Hàn đem balo cầu vồng bỏ vào trong tủ quần áo, mắt không thấy tâm không phiền.

Mười phút sau, Khương Kiên từ trong phòng tắm ra tới, áo ngủ nửa kín nửa mở, khiến xương quai xanh hiện ra trước mắt Mạnh Thử Hàn.

Tóc anh chưa lau khô nên những giọt nước đọng lại, chỉ là dùng khăn tắm đặt ở trên đầu.

Giọt nước theo gương mặt rơi xuống, rơi ở trên cần cổ thon dài.

Mạnh Thử Hàn cảm thấy chính mình có chút khô nóng, cô híp mắt nói: "Khương tổng anh đem tóc sấy đi, tóc không khô sẽ dễ bị đau đầu."

Khương Kiên lên tiếng rồi đi vào phòng tắm tìm máy sấy.

Chỉ chốc lát sau, trong phòng tắm truyền ra tiếng máy sấy ong ong.

Mạnh Thử Hàn chỉnh áo ngủ rồi đem nửa bên vai lộ ra chờ Khương Kiên ra tới.

Quả thực, Khương Kiên ra tới nhìn thấy cảnh tượng lúc này liền sững sốt, hầu kết cũng chuyển động một chút.

Từ sau khi cô bị thương, hai người đã sắp hơn một tháng chưa làm qua.

Sắc mặt Khương Kiên trông có vẻ bình thường mà đi tới, lên giường còn thay cô đem nửa bên áo ngủ kéo lên, hỏi: "Áo ngủ hơi lớn sao? Ngày mai để đi Trịnh mua vừa người với em."

"?"

Ý cười trên mặt Mạnh Thử Hàn giảm xuống, ôm Khương Kiên rồi ở trên môi anh hôn xuống, phồng má nói: "Em là cố ý, em muốn nhìn một chút Khương tổng gần đây có luyện tập tốt hay không, cơ bụng còn ở đây không."

Nói đến chỗ này, đôi mắt cười nheo lại, tay từ trước ngực lồng lộng của Khương Kiên đi vào sờ soạng một phen, âm thanh mê hoặc nói: "Hơn nữa, em thật lâu không vận động, cảm giác thân thể cũng không được tốt lắm. Khương tổng anh liền mang theo em cùng nhau vận động đi."

"!"

Khương Kiên nhin không được.

Chạm vào chỗ vô cùng nhạy cảm, Mạnh Thử Hàn sớm đã ý loạn tình mê liền ôm eo Khương Kiên thở dốc.

Khương Kiên hơi hơi dùng sức, nằm ở bên tai cô hỏi cô: "Mạnh Thử Hàn, đến tột cùng em..... Có thích anh hay không?"

Trong mắt Mạnh Thử Hàn xẹt qua một tia sáng, ôm Khương Kiên càng khấn trương, thờ hồn hên: "Đương nhiên thích..... thân thể Khương tổng thật tốt."

"....."

Sau một trận mây mưa, đêm đã rất sâu, Mạnh Thử Hàn ghé vào trên người Khương Kiên không khỏi cười rộ lên: "Cảm giác sau khi vận động, chân cẳng em đều tiện hơn rất nhiều!"

Mặt mày Khương Kiên thâm trầm đẩy Mạnh Thử Hàn ra trở mình tắt đèn.

Trong phòng yên tĩnh một mảnh.

Anh giận rồi, không thể dỗ được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Ông xã đẹp trai nhất 11

Editor: Mút Chanh

Mạnh Thử Hàn phát hiện Khương Kiên đang tức giận là vào ngày hôm sau.

Ngày thường dậy sớm, Khương Kiên đều phải hỏi cô một câu chân còn đau hay không, nhưng sáng sớm hôm nay, Khương Kiên yên lặng rời đi.

Trong lòng Mạnh Thử Hàn có chút trống trải cũng cảm thấy cực khó chịu.

Ngày hôm qua trả lại anh nông tôi nông, sáng sớm hôm nay liền trở mặt vô tình, đều nói phụ nữ hay thay đổi mặt nhưng cô nhìn thấy đàn ông cũng không tốt hơn là mấy.

Đầu Tư Tinh Quang, lời nói trợ lý Lưu thăm thía: "Khương tổng, nếu cãi nhau, đem phụ nữ giận mấy ngày thì cái gì cũng tốt, tôi với vợ của tôi cũng vậy, hiện tại cô ấy rất tốt với tôi."

Khương Kiên như suy tư gì mà gật đầu, tuy rằng nghe trợ lý Lưu nói không biết chỗ nào không đúng nhưng vẫn gật đầu.

Buổi tối Khương Kiên trở về, đi tắm rồi lên giường ngủ, Mạnh Thử Hàn ở bên cạnh chơi điện thoại.

Sắc mặt Khương Kiên không tự nhiên làm bộ ho khan một tiếng.

Mạnh Thử Hàn quay đầu lại nhìn anh, "Hôm nay Khương tổng trở về rất muộn nha."

"Hừ.

Khương Kiên quay đầu đi, hừ lạnh một tiếng.

Mạnh Thử Hàn cảm thấy càng thêm nghi hoặc, cô nơi nào lại đem Khương tổng chọc cho tức giận vậy?

Mấy ngày sau đều là trạng thái này ngay cả di Trịnh cũng nhìn ra được hai người có chút không thích hợp, thừa dịp Khương Kiên không ở nhà liền hỏi Mạnh Thử Hàn: "Phu nhân, con cùng tiên sinh hần.....?"

Mạnh Thử Hàn buồn rầu mà chống cằm, "Khương Kiên cũng đủ cứng rắn, anh ấy không nói cho con biết nơi nào tức giận, con như thế nào dỗ anh ấy đây?"

Di Trịnh mỉm cười, "Phu nhân con cũng đừng nói vậy, di là từ nhỏ nhìn tiên sinh lớn lên, hần từ nhỏ đã thông minh, tất cả mọi người khen chỉ số thông minh của hần cao nhưng chính là..... Xử lý tình cảm không quá lành nghề."

Ý cười của bà thật sâu, "Lúc trước di còn tưởng rằng tiên sinh đời này cũng không cưới vợ, cho nên lúc nghe được các con kết hôn nhiều năm như vậy, di thiếu chút nữa sợ tới mức bay lên."

Đối với chuyện xử lý tình cảm của Khương Kiên, nhìn xem một tủ son hồng cánh sen cùng balo cầu vồng liền biết.

Cuối tháng hai, trời đã ấm hơn.

Chân Mạnh Thử Hàn cũng khỏi hần.

Khương Kiên đi một chuyến Lan Thành, trở về chuyện thứ nhất chính là xem chân Mạnh Thử Hàn.

Nhưng về đến nhà mới nghe di Trịnh nói, Mạnh Thử Hàn đã sớm về hoa viên Cẩm Giang.

Khương Kiên tức đến ngứa răng.

Cùng lúc đó, 《gấu trong lửa》 cũng bắt đầu quay.

Thời gian chuyện xưa diễn ra là vào mùa hè, ở Lâm Sơn quay phim cũng không thích hợp cho nên Trương Hòa Bình chọn địa điểm ở Hải Thị.

Ở Tiểu khu Cẩm Giang tầng 12, Lâm Lê đang đem đồ mùa hè ngăn tay bỏ vào hành lý của Mạnh Thử Hàn.

"Hộp đồng hồ của em hai ngày tới liền đến kỳ, chị lưu lại nơi này xử lý một chút, em đi Hải Thị trước nhé."

Mạnh Thử Hàn thuận tay đem đồ trang điểm nhét vào balo cầu vồng, về mặt ghét bỏ nhưng lại tiếp tục đeo ở trên lưng.

Cô "ừ" một tiếng, "Đến lúc đó em sẽ gửi hộp đồng hồ của truyền thông Vạn Thịnh qua bưu điện về cho chị."

Tay Lâm Lê dừng lại một chút, có chút tò mò: "Chị còn tưởng rằng em là đại tiểu thư docks lòng, vì ở giới giải trí xông ra một mảnh thiên địa mà cự tuyệt tài nguyên trong nhà, như thế nào hiện tại.....?"

Mạnh Thử Hàn đứng ở trước gương, trái nhìn một chút, phải nhìn một chút, sau lưng là balo cầu vồng vô cùng dễ thấy, trong nháy mắt cô cảm thấy chính

mình về tới thời điểm học sơ trung.

Cô sờ sờ cái mũi, "Em thoát nhìn như là cái loại chăm chỉ nỗ lực không ngừng vươn lên hay sao?"

Sau đó cô lại nằm, nằm liệt trên giường, giường nhà mình không có mềm như nhà Khương Kiên cho nên cô ở chỗ này ngủ mấy buổi tối liền cảm thấy eo mình rút gân.

Lâm Lê nghe lời này của Mạnh Thử Hàn liền càng thêm nghi hoặc, nếu như vậy, em là cái gì nha?

Mạnh Thử Hàn tròn mắt nhìn lên trần nhà, đôi mắt không tự giác mà nhắm lại một chút.

Trong đầu nhớ lại giọng nói có chút chói tai.

Trong đầu là tiếng khóc tuyệt vọng của người phụ nữ ở quanh quẩn bên tai, cô có chút âm trầm mà xoa nhẹ ấn đường, "Em bắt người."

Lâm Lê còn muốn hỏi gì đó lại bị chuông điện thoại của Mạnh Thử Hàn đánh gãy, từ sau khi ở Weibo công khai diss Đường Hân Viện, cô đã thay đổi số điện thoại.

Ít người biết số mới của cô.

Lấy điện thoại ra là Khương Kiên.

Mạnh Thử Hàn bắt máy nhưng không nói chuyện.

Ở điện thoại đối diện, Khương Kiên thấp giọng hô một hơi, mở miệng nói: "Em muốn đi Hải thị sao?"

"Đúng vậy, 3h chiều bay, buổi tối 8 giờ đến." Mạnh Thử Hàn trả lời.

Kỳ thật Mạnh Thử Hàn còn rất ngoài ý muốn, rốt cuộc Khương Kiên mấy ngày này đều chiến tranh lạnh với cô, bây giờ đột nhiên gọi điện thoại lại đây thật là làm người khác kinh ngạc.

Im lặng hai giây, giọng nói Khương Kiên trầm thấp mà giàu có từ tính từ điện thoại đối diện truyền đến, "Buổi chiều anh tới đưa em đi."

"Dạ được, em ở cửa tiểu khu chờ anh." Mạnh Thử Hàn cong cong đôi mắt, "Ha, cảm tạ Khương tổng, vừa vặn có thể bớt tiền kêu xe."

Lúc sau lại là một mảnh yên tĩnh, tiếng hít thở của Khương Kiên vang lên trong điện thoại.

"Khương tổng?" Giọng nói mềm mại của Mạnh Thử Hàn kêu lên.

Khương Kiên lúc này mới lên tiếng, ngữ khí có chút cứng đờ, anh chậm rãi nói: "Bà, Bà xã moah moah!"

"Đô đô đô ——"

Thanh âm cúp máy còn lẩn quẩn ở bên tai mà Mạnh Thử Hàn chớp chớp đôi mắt, duỗi tay ở trên đùi mình néo một chút.

Gi..... Gi đây?

Khương Kiên vừa mới cùng cô nói cái gì vậy?

...

Nửa giờ trước.

Tầng cao nhất của Đầu Tư Tinh Quang.

Không khí dị thường áp lực, sắc mặt Khương Kiên trầm đến dọa người, ần ần có một loại mưa gió sắp đến.

Tay anh nhịn xuống muốn gọi cho Mạnh Thử Hàn nhưng ý thức liều mạng đem chính mình ấn ở ghế.

Tuy rằng đã ấm lại nhưng trong văn phòng dường như so với trời đông giá rét còn muốn lạnh thấu xương hơn vài phần.

Trong chốc lát, trợ lý Lưu gõ cửa tiến vào.

Tinh thần của Trợ lý Lưu không tốt lắm, một bộ dạng suy sụp.

Trợ lý Lưu đang xử lý báo cáo mới lại sai rất nhiều chỗ, Khương Kiên nhú mày có chút không vui: "Hôm nay cậu sao lại thế này?"

Trợ lý Lưu như là mới vừa tỉnh ngủ, chậm rãi ngẩng đầu, viền mắt đỏ hoe.

?

Khương Kiên chưa bao giờ thấy đáng về này của trợ lý nhà mình.

Trợ lý Lưu có chút ủy khuất mà ngồi xuống, dùng sức mà chỉnh lại đầu tóc, trong giọng nói mang theo rất nhiều hối hận, "Khương tổng! Tôi ly hôn ô ô ô!"

Trợ lý Lưu ngồi ở chỗ đó nức nở nửa ngày, dường như là nhớ tới cái gì bỗng nhiên ngừng đầu dùng viên mắt đỏ hoe nhìn chăm chăm Khương Kiên, "Khương tổng! Ngài sẽ không còn vắng về Mạnh Tiểu Thư chứ? Ngài đừng nghe tôi nói lung tung! Tôi cùng vợ của tôi chiến tranh lạnh hơn mười ngày cô ấy liền cùng tôi ly hôn!"

Khương Kiên: "!"

Khương tổng luôn luôn nội liễm tự phụ, trong nháy mắt đồng tử phóng đại, rốt cục là có chút cảm xúc khác.

Phảng phất là bị từ "Ly hôn" này kích thích.

Khương Kiên đột nhiên minh bạch một chuyện, trợ lý anh chính là thằng nam sắt thép căn bản không thể tin!

Phụ nữ cần thiết phải sùng mới được!

Anh cũng không bận tâm người ngoài, lấy điện thoại liền gọi cho Mạnh Thử Hàn.

Sau câu "Moah moah" cuối cùng, trợ lý Lưu đã quên đi đau thương của việc ly hôn thậm chí vô ý thức mà đánh một cái cạch.

Trợ lý Lưu giống như đã phát hiện bí mật lớn, bỗng nhiên đứng dậy gân cổ lên: "Khương tổng! Tôi đây liền đi công tác!"

Một bộ dạng hiển nhiên bị dọa đến không nhẹ.

Này như thế nào có thể không dọa người.

Trước không nói đến câu "Moah moah" kia, chỉ là lúc trước một tiếng "bà xã" kia cũng đã dọa trợ lý Lưu đến chết khiếp.

Hắn hiểu rõ Khương Kiên, tuyệt đối không phải cái loại người trẻ tuổi còn đang nói chuyện yêu đương liền thân thiết kêu bà xã.

Nếu thật là hô bà xã..... khẳng định là thật sự kết hôn!

Dưới chân Trợ lý Lưu càng đi càng nhanh, cảm thấy chính mình có chút tiêu hóa không được chuyện lớn như vậy, vì thế hắn từ bỏ đi thang máy mà là lựa chọn đi thang bộ tiêu hóa.

Khương Kiên là người cực kỳ yêu thích mặt mũi, bị trợ lý Lưu thấy được quần bách như vậy đương nhiên sẽ không ở lâu.

Lỗi tại anh ừm đó liền rũ mắt nhìn thời gian.

Khoảng cách đến ba giờ còn một chút.

Chưa tới hai giờ chiều, Khương Kiên đã từ công ty lái xe đi thẳng đến hoa viên Cẩm Giang.

Anh ở dưới lầu đợi trong chốc lát liền nhìn thấy Mạnh Thử Hàn mặc áo len trắng cùng áo khoác ni xám đi tới, Lâm Lê đi ở bên người cô, một người kéo một rương hành lý.

Đến gần, Khương Kiên mới nhìn thấy phía sau cô còn đeo cái ba lô cầu vồng.

Trong nháy mắt, trong lòng Khương Kiên bỗng nhiên buông lỏng liền mở cửa xuống xe.

Lâm Lê nhìn thấy dáng người cao lớn của Khương Kiên, đầu tiên là sững sờ theo sau đâm một cái vào khuỷu tay Mạnh Thử Hàn.

Mạnh Thử Hàn cong mặt mày cười rộ lên, nhìn Khương Kiên từng bước một đi về phía cô..

Giữa trưa một tiếng "Moah moah" trong điện thoại kia dường như còn ở trong óc nấn ná làm cho trái tim bên trong tê tê.

Lâm Lê không hề quấy rầy hai người một chỗ, cùng Mạnh Thử Hàn nói hai câu liền đến công ty.

Khương Kiên đi tới, sắc mặt đạm nhiên, duỗi tay liền giúp cô đem hai cái rương hành lý nhận lấy, dùng ánh mắt nhìn cô mang balo cầu vồng.

Trên đường đến sân bay, hai người đều thực ăn ý mà không có nói chuyện chiến tranh lạnh.

Tốc độ xe Khương Kiên chậm lại một chút, như là vô tình mà mở miệng: "Đường Hân Viện tìm paparazzi hãm hại em, chứng cứ anh sẽ gửi cho em, xem em muốn xử lý như thế nào."

"Lần trước paparazzi cùng em treo hàng rào là Đường Hân Viện tiêu tiền muốn sao?" Mạnh Thử Hân hơi có chút kinh ngạc, bất quá ngẫm lại cũng đúng, Khương Kiên loại thân phận địa vị này có paparazzi nào dám không muốn sống mà hướng lên trên chứ?

"Ừ, xem em muốn xử lý như thế nào." Ánh mắt Khương Kiên vẫn luôn ở trên đường, mắt nhìn thẳng, chuyên tâm lái xe.

Cô nghiêng đầu nhìn chỉ thấy anh mỉm cười, không nhận thấy được tầm mắt của cô.

Từ góc độ của Mạnh Thử Hân nhìn qua, có thể nhìn thấy hầu kết của Khương Kiên hơi hơi nhô lên, cô nuốt nước miếng.

Cô nheo mắt lại, "Ừ, em chờ thời cơ xử lý một chút, nhìn Đường Hân Viện còn rất phiền."

Thực nhanh liền đến sân bay, tuy anti-fan của Mạnh Thử Hân chiếm đa số, nhưng mấy ngày trước giận dữ Đường Hân Viện nhiều lên không ít fans

Những fans đó đã sớm nghe nói Mạnh Thử Hân muốn đi Hải Thị đóng phim điện ảnh sớm đã ở sân bay chờ.

Mạnh Thử Hân mang khăn quàng cổ cùng khẩu trang lên quay đầu cùng Khương Kiên nói: "Khương tổng, tạm biệt nha."

Khương Kiên mỉm cười rất không cao hứng.

Mạnh Thử Hân đang muốn mở cửa, nghe được bên người truyền đến tiếng hừ lạnh.

Cô dừng động tác quay đầu nhìn lại, trên mặt Khương Kiên nội liễm vững vàng không có chút ý khác nào.

Có thể là cô nghe lầm.

Cô tiếp tục mở cửa, mới vừa mở ra lại là một tiếng hừ lạnh.

Tuyệt không có khả năng này, sai rồi!

Cô "Phanh" một tiếng đóng cửa lại, kéo khẩu trang xuống rồi cười tủm tỉm mà nhìn Khương Kiên.

Khương Kiên thần sắc vui vẻ, nhân nhạ hỏi: "Như thế nào không đi?"

Mạnh Thử Hân bỗng nhiên nhích lại gần, tay ôm cổ Khương Kiên rồi ở trên mặt anh hôn xuống.

Cô rời đi cười đến như là một con hồ ly.

"Khương tổng, anh cũng thật là, cãi nhau cũng không nói cho em; hiện tại muốn giữ em lại cũng không biết nói rõ, có đôi khi em cũng sẽ đoán không được nha."

Giọng phụ nữ có chút oán trách tiến vào trong lỗ tai Khương Kiên có chút loạn.

"Ừ." Khương Kiên buồn bã trả lời.

Mạnh Thử Hân không biết đủ mà liếm môi dưới, "Khương tổng anh nói cho em biết lúc trước vì cái gì giận em?" Khóe môi giờ lên, cười đến lộ lầy mắt, "Là em..... Lúc làm biểu hiện không tốt sao?"

Đây là khả năng duy nhất Mạnh Thử Hân nghĩ đến.

Bằng không vì cái gì làm xong Khương Kiên liền tức giận?

Biểu tình Khương Kiên cứng ngắc, thực nhanh lại khôi phục thành dáng vẻ bình tĩnh, anh không nhiều lời liền "ừ" một tiếng.

Anh không có khả năng thừa nhận chính mình thích Mạnh Thử Hân trước.

Anh không có khả năng thừa nhận với chính mình là giận vì Mạnh Thử Hân không thích anh.

Mạnh Thử Hân nghe lời này không khỏi nâng cằm lên.

Ý cười bên trong cặp mắt kia chuyển hóa thành một tia lệ sắc, cô giống như mê hoặc cười nói: "Còn phải hy vọng Khương tổng chỉ giáo em nhiều hơn."

Khương Kiên: "....."

Anh bị thần thái này của Mạnh Thử Hân dọa có chút hoảng hốt, hoảng loạn cởi bỏ dây an toàn xuống xe. Sau khi xuống xe mới phản ứng lại, gió lạnh thổi qua khiến anh cuối cùng cũng thanh tỉnh một ít.

Mạnh Thử Hàn dầm lên giày đế bằng trắng đến cốp xe lấy hành lý, Khương Kiên giúp đỡ đem rương hành lý ra, chỉ là sân bay có fan hâm mộ nên Mạnh Thử Hàn để cho Khương Kiên đi về trước nếu không khiến cho người khác nhìn thấy được.

"Ừ, vậy em tới Hải Thị rồi báo cho anh."

Khương Kiên bên ngoài là đáp ứng rồi nhìn theo Mạnh Thử Hàn đi vào sân bay.

Anh đi ngừng xe rồi cũng bước vào sân bay.

Fan của Mạnh Thử Hàn không nhiều lắm, tới sân bay chỉ có mười mấy người, trong tay cầm lipstick, trong miệng kêu: "Thử Hàn tỷ tỷ gả cho em được không!!!"

Rất xa, Khương Kiên nghe được những lời này khiến cho sắc mặt đều lạnh toát.

Mạnh Thử Hàn từ trước mặt fan đi qua, một người dẫn theo hai cái rương hành lý còn không quên cùng các fan chào hỏi một cái.

Có fan chịu không nổi liền đem ảnh chụp một mình Mạnh Thử Hàn dẫn theo hai cái rương hành lý đăng lên trên mạng: [Đỉnh Minh rác rưởi, ngay cả trợ lý đều không cho Thử Hàn tỷ của chúng ta, loại công ty này sớm muộn gì cũng xong]

Không nghĩ tới, một vị ơ sự kiện "Nghệ thuật ánh sáng" đã lập tức liền chia sẻ Mạnh Thử Hàn đại v.

[tôi biết giới giải trí loanh quanh lòng vòng nhiều nhưng Đỉnh Minh loanh quanh lòng vòng khẳng định là tôi xem qua nhiều nhất, nghệ thuật ánh sáng là thiên kim Đỉnh Minh, cả ngày một bộ váy bạch liên hoa hiện tại lòi ra ngấm tra tấn Mạnh tiểu thư như vậy.

Trước không nói đến chuyện cắt xén tài nguyên, vậy thì nói đến chuyện ngày thường chải búi Mạnh tiểu thư? Đến tốt cùng là mua nhiều hay ít thủy quân thời gió bổi nhọ Mạnh tiểu thư đây? Chân chính bạch liên hoa trà xanh kỳ thật là nghệ thuật ánh sáng Đường Hân Viện tiểu thư.]

Weibo phía trên lại lần nữa nhắc lên tinh phong huyết vũ.

Nhưng chur vị ở sân bay lại một mực không biết.

Khương Kiên lặng lẽ lẩn vào bên trong đám đông, với khí chất xuất chúng hơn nữa cùng diện mạo không tầm thường liếc mắt một cái đã bị người khác nhận ra.

Tiểu nữ sinh thét cầm lipstick Mạnh Thử Hàn thét chói tai, "A a a a a!!! Khương tổng! Anh cũng là fan của Thử Hàn tỷ sao? Anh cũng tới tiễn sao!"

Một tiếng này hấp dẫn tới không ít người.

Tay kéo hai rương hành lý, Mạnh Thử Hàn cũng nhìn lại đây, bên trong đôi mắt hạnh hàm chứa vài phần bất đắc dĩ.

Khương Kiên đối diện với cặp mắt Mạnh Thử Hàn lại nhớ tới cô đã nói qua "Tạm thời không công khai", vì thế làm ra dáng vẻ lạnh nhạt, mắt lạnh liếc Mạnh Thử Hàn: "Đi ngang qua."

Vì thế Khương tổng lên Weibo hot search ——# oan gia ngõ hẹp này cũng có thể gặp#

Sau khi Mạnh Thử Hàn check in, Khương Kiên liền trở lại trên xe mở điện thoại ra liền phát hiện có rất nhiều người @ anh.

Anh mở Weibo liền nhìn thấy một cái Weibo cao cao treo.

Anh click mở, đúng là ảnh chụp anh ở sân bay còn có Mạnh Thử Hàn.

[mọi người nhìn thật cẩn thận ánh mắt này của Khương tổng, rõ ràng chính là lạnh nhạt lại chán ghét a!]

[mọi người không cần đòi đề tài, 《 gấu trong lửa 》 bắt đầu quay, lại tới xào nhiệt độ]

[tôi mù rồi, như thế nào tôi lại cảm thấy hai người mặc danh thực.....]

[trong mắt Mạnh Thử Hàn này như thế nào sùng nịch như vậy?]

[xin hỏi có ai cắt nối biên tập một đôi này, thật tốt (mau tới đánh tình ta!)]

Nhìn đến nơi này, khéo mời Khương Kiên cử động, chụp hình phản hồi WeChat gửi cho Mạnh Thử Hàn.

Lại trở về xem, Weibo đã bị rửa sạch đến sạch sẽ.

Khương Kiên mang về mặt nghi vấn gọi điện thoại cho trợ lý Luru, "Weibo....."

Trợ lý Lưu tranh công tiếp nhận lời nói: "Khương tổng ngài yên tâm! Weibo về ngài, tôi một cái cũng chưa lưu! Vừa ra tới tôi liền kêu người xóa đi!"

Khương Kiên trầm mặc sau một lúc lâu, mặt lạnh căm rắng nói: "Làm tốt lắm."

Mấy chữ này giống như là từ kẻ rắng mà nói ra còn mang theo vài phần lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Ông xã đẹp trai nhất 12

Editor: Mút Chanh

Đinh Minh đối xử bất công với nghệ sĩ

Đinh Minh nhiều lần chèn ép Mạnh Thử Hàn

Hot search treo suốt một ngày ở trên mạng, Đinh Minh cũng không thể xóa bỏ được.

Mà 8 giờ tối Mạnh Thử Hàn vừa đến Hải Thị liền vào khách sạn mà đoàn phim an bài.

Cô mở điện thoại ra gửi tin nhắn cho Khương Kiên "Em tới rồi", liền nhận được tin nhắn của Lâm Lê.

[xem Weibo!]

Mạnh Thử Hàn cũng chưa kịp thu thập hành lý liền mở Weibo ra, còn tưởng rằng chính mình lại bị bôi đen cái gì.

Kết quả vừa mở ra thì toàn màn hình nhét đầy tin nhắn.

Cô lại đi xem hot search, liền nhìn thấy Đinh Minh xếp hạng phía trên, nguyên lai là chính mình đáng thương ở sân bay bị người ta chụp được, càng có đại v thuận tay chia sẻ.

Đôi mắt cô cong cong rồi trực tiếp an vị trên sàn nhà lạnh lẽo.

Độ ẩm ở Hải thị cũng không phải rất cao, mặc dù ở địa phương khác đã có tuyết rơi nhưng nơi này thấp nhất cũng mới hai mươi độ, ăn mặc một kiện áo khoác cao bồi đúng là thích hợp.

Sau khi xem xong hotsearch đêm nay, Mạnh Thử Hàn không thể nhịn cười liền ở trên giường lăn một vòng lại một vòng.

Đây cũng coi như là động thái vô ý.

Cô không đem theo trợ lý hoàn toàn là bởi vì chính mình không cần, không nghĩ tới còn có thể biên đến trách móc Đinh Minh nặng nề.

Lúc trước cô nói muốn chờ thời cơ thu thập Đường Hân Viện, không nghĩ tới cơ hội lớn như vậy lại đưa đến trước mặt cô.

Cô lập tức gọi điện thoại cho Lâm Lê.

"Tiểu Hàn, nếu Đinh Minh có người gọi điện thoại cho em thì ngàn vạn đừng tiếp, hiện tại chị đang trốn, bọn họ tìm không ra chị đâu." Trong giọng nói của Lâm Lê cũng là khó nén ý cười, tất nhiên cũng là ở Đinh Minh chịu đủ cực khổ rồi.

Mạnh Thử Hàn "ừ" một tiếng, "Lê tỷ chị yên tâm, em đã đổi số điện thoại rồi, trừ phi bọn họ tới đoàn phim tìm em."

Khách sạn được an bài bởi đoàn phim, giường có hơi cứng chút, Mạnh Thử Hàn không thể không nhớ tới giường nhà Khương Kiên, nó thật sự mềm.

Lâm Lê: "Ừ, chờ em đem hợp đồng Vạn Thịnh gửi cho chị, chị liền tới đây."

Cô liếm liếm môi, ánh mắt nửa nhắm lại, không chút để ý mà nói: "Không vội, em còn có chút việc phải làm, chị giúp em làm một chút đi."

Lâm Lê bỗng nhiên nghĩ lại khi Mạnh Thử Hàn nói như vậy chuẩn là không có chuyện gì tốt lành.

"Chuyện gì vậy?"

"Trong chốc lát em gửi một phân hợp đồng Vạn Thịnh cho chị, chị đi đưa cho giám đốc Ngô, điều kiện là kêu bà ta chờ mấy ngày nữa đăng chút tin ở

trên mạng."

"Thứ gì?"

Cô cúi đầu dùng tay ngoéo sợi tóc quăn rũ ở trước ngực, cười rộ lên, "Trong chốc lát em gửi cho chị xem."

Do hôm qua đến Hải thị cũng đã trễ, hơn nữa hôm nay thời tiết Hải Thị đặc biệt nắng nóng, mặc dù đã 9 giờ nhưng phía chân trời cách đó không xa cũng bao phủ một mảnh nắng chiều đỏ rực.

Cô đi hỏi trợ lý của Mạnh Chấn Quốc cầm bảng hợp đồng, đem lương một năm sửa lại, lúc này mới gửi cho Lâm Lê.

Lâm Lê nhìn đến kinh ngạc, "Nhiều tiền như vậy? Em đã đủ mua mấy giám đốc Ngô!"

Trong giọng nói của Mạnh Thử Hàn mang theo ý cười trở về: "Em mua giám đốc Ngô làm gì, còn không bằng em bao dưỡng tiểu thịt tươi."

"Đừng đùa nữa, nhanh nói cho chị làm như thế nào đi."

Chuyện này rất đơn giản, Đường Hân Viện mua paparazzi hăm hại cô, chứng cứ đã hoàn toàn nằm ở trong tay, hiện tại lại vừa vận gặp được chuyện cô bị Đinh Minh chen ép, lúc này tuyên bố chứng cứ này kia không thể tốt hơn.

Tuy nhiên cô không thể đăng, còn một hai phải để người bên trong Đinh Minh đăng.

Như vậy mới có được sự tin tưởng nhất cũng càng có thể thể hiện Mạnh Thử Hàn cô thật sự thâm.

Sau khi đem chi tiết nói cho Lâm Lê, Mạnh Thử Hàn liền đi ăn khuya, trên đường trở về gặp Trương Hòa Bình.

Trên đầu Trương Hòa Bình đội mũ lưỡi trai, vành nón áp rất thấp.

Có đôi khi Mạnh Thử Hàn đều hoài nghi Trương Hòa Bình có thể đã nhìn ra hay không.

Trương Hòa Bình muốn vào thang máy, Mạnh Thử Hàn vài bước liền đuổi theo, lúc thang máy muốn đóng lại cũng đuổi tới kịp.

Cô nở nụ cười rạng rỡ với Trương Hòa Bình, "Đã trễ như vậy rồi đạo diễn Trương cũng xuống dưới ăn khuya sao?"

Trương Hòa Bình giương mắt liếc Mạnh Thử Hàn, quảng thâm dưới đáy mắt có chút dọa người.

Ông nhú mày, tựa hồ như nhớ lại tên cô, sau một lúc lâu ông mới nhớ tới, đè nặng thanh âm hô một tiếng: "Mạnh Thử Hàn."

"Đạo diễn Trương ở tầng mấy?" Mạnh Thử Hàn đáp lời.

Trương Hòa Bình không nói gì, mà có chút lười nhìn vào nút thang máy, phía trên chỉ có tầng 14 là sáng lên.

Mạnh Thử Hàn duỗi tay ấn tầng 15, "Thật không có duyên, tôi ở tầng 15."

Thang máy tràn ngập một cỗ không khí xấu hổ, Mạnh Thử Hàn dùng dư quang nhìn Trương Hòa Bình, bắt động thanh sắc.

Thang máy dừng lại ở tầng 14, Trương Hòa Bình đi ra ngoài, đi đến ngoài thang máy cũng không quay đầu lại mà mở miệng nói: "Cố gắng nghiền ngẫm kịch bản."

"Được đạo diễn Trương."

Cửa thang máy chậm rãi khép lại, Mạnh Thử Hàn nhìn Trương Hòa Bình biến mất ở trong tầm mắt.

Cô ngẩng đầu nhìn thang máy thở phào nhẹ nhõm.

Thực nhanh, thang máy liền ngừng ở tầng 15, cô chậm rãi mà đi ra ngoài mở cửa phòng ngủ.

Có lẽ do ngày này thật sự là quá mệt mỏi cho nên Mạnh Thử Hàn ngủ thật nhanh. Ngày hôm sau, bên ngoài mặt trời đã lên đến đỉnh.

Ánh sáng chói mắt từ phía bên ngoài cửa sổ chiếu vào ngay cả bức màn cũng ngăn không được ánh mặt trời này.

Hôm nay Hải thị có chút nóng, cô chỉ mặc áo sơ mi trắng cùng quần jean.

Weibo nói về đề tài Đinh Minh khất khe với nghệ sĩ vẫn chưa hạ nhiệt, theo lý mà nói, Đinh Minh muốn áp xuống chuyện này hẳn là thực dễ dàng.

Trừ phi phía sau có người khống chế.

Người đầu tiên Mạnh Thử Hàn nghĩ tới là Khương Kiên, trừ bỏ Khương Kiên cô nghĩ không ra người thứ hai.

Mạnh Thử Hàn đi xuống lầu ăn cơm trưa, khi đi lên liền nhận được điện thoại của Lâm Lê, giám đốc Ngô đồng ý hơn nữa đã chuẩn bị hướng Đĩnh Minh từ chức.

Cô cúp điện thoại của Lâm Lê liền video call cho Khương Kiên

Điện thoại vang lên hai giây liền bắt máy.

Lọt vào trong tầm mắt là văn phòng của Khương Kiên, giản lược cách điệu cùng người này đặc biệt phù hợp.

Trong tay anh nắm một cây bút dường như là đang xử lý văn kiện.

Mạnh Thử Hàn cười rộ lên, đối với màn hình vẫy tay, "Khương tổng anh bận sao?"

Khương Kiên đạm mạc mà liếc mắt nhìn màn hình, bên trong màn hình cả khuôn mặt người phụ nữ đều nhét đầy màn hình, một chút tí vết trên mặt cũng không có.

Kỳ thật ngày thường cũng không có tí vết gì.

Anh nhàn nhạt gật gù đầu, "Công ty tháng sau có tiệc tối từ thiện, không ít người trong giới đều phải tới."

"Cũng không phải là việc nhỏ gì." Cô cười đến cong đôi mắt, xem ra tâm tình không tồi, "Đoàn phim cũng cuối tuần khởi động máy, khả năng không có thời gian gọi điện thoại cho anh rồi."

Trong tay Khương Kiên ngừng lại, mí mắt làm ra dáng vẻ không thèm để ý tới.

"Không có việc gì."

Hai người nói chuyện trong chốc lát cũng không đề cập về Đĩnh Minh hoặc là Đường Hân Viện.

Cho đến khi nam chính Thịnh Nguyên tới tìm cô đối diện.

《gấu trong lửa》đề ý nghĩa đi lên cũng không có nam chính, tuy nhiên suy xét đến vấn đề thị trường nên lúc này mới thêm một người có thể là nam chính, suất diễn cũng không ít.

Mạnh Thử Hàn mở cửa nhìn liền thấy Thịnh Nguyên mang kịch bản đứng ở ngoài cửa, dáng vẻ ngượng ngùng.

Thịnh Nguyên là một vị tiểu thịt tươi đang được hoan nghênh trên mạng, môi hồng răng trắng, Mạnh Thử Hàn đánh giá hần cũng đã hai mươi hai ba tuổi.

Thịnh Nguyên nhìn thấy Mạnh Thử Hàn mặc ít như vậy, trên mặt nhin không được đồ lên, áp ứng mà nói là tới đối diện, Mạnh Thử Hàn mới để hần tiến vào.

...

Ngày đoàn phim khởi động máy, độ hot của Đĩnh Minh ở Weibo mới hơi giáng xuống một chút, chur vị ở Đĩnh Minh còn không kịp thở phào nhẹ nhõm, bọn họ đã thấy giám đốc Ngô ở trên mạng tuyên bố một tổ chứng cứ.

Chứng cứ chỉ chứng thiên kim Đĩnh Minh Đường Hân Viện nhiều lần mua paparazzi hãm hại Mạnh Thử Hàn.

Nếu đây là giả còn tốt, theo sau Lâm Lê liền phát hợp đồng đã cùng Đĩnh Minh đến kỳ, hơn nữa sẽ không gia hạn hợp đồng thanh minh.

Hai tổ tin tức này một khi phát ra, Đĩnh Minh mới vừa hạ hotsearch trên Weibo lại lần nữa ở nơi đầu sóng ngọn gió.

Weibo Đường Hân Viện càng bị mọi người luân hãm, các loại chứng thực hoặc là chữ rửa chất đầy giao diện tin nhắn của cô ta.

Đường Hân Viện từ trước đến nay chính là thiên kim đại tiểu thư, nơi nào đã chịu quá ủy khuất như vậy, mặc dù là 5 năm trước thích Thẩm Hi cũng có thể dễ như trở bàn tay mà đoạt lấy khiến cho Mạnh Thử Hàn hãm sâu lấy lợi.

Nhưng hiện tại cái cục diện này như thế nào có chút mất không chế chứ?

Đường Hân Viện đem chính mình nhốt ở trong phòng, không dám ra cửa, sợ vừa ra khỏi cửa sẽ có người mắng cô ta, cô ta liền rúc ở nhà nhìn bình luận trên mạng, thúc giục quan hệ xã hội nhanh chóng giải quyết chuyện này.

Đường Hân Viện gọi điện thoại qua cho giám đốc Ngô, ngữ khí có chút không tốt lắm, là do cô ta luôn kiêu ngạo cùng khinh thường người khác, cô ta cắn răng hỏi: "Đến tận cùng là thu tiền của ai? Mạnh Thử Hàn sao? Cô ta đã cùng Đĩnh Minh hết hạn hợp đồng, cô ta cũng đã xong đời, bà có biết bà đang làm cái gì hay không?"

Giám đốc Ngô cười nhạo một tiếng, "Tôi đương nhiên biết chính mình đang làm cái gì, con người sao, chính là muốn đi về nơi có lợi nhất với chính mình."

"Cô ta cho bà bao nhiêu tiền, tôi cho gấp mười lần, không, cho bà một trăm lần, bà nhanh chóng lên Weibo giải thích cho tôi, nói tiện nhân Mạnh Thử Hàn này bức bách bà làm!"

Trong giọng nói của Đường Hân Viện nhiễm đầy oán độc.

Có lẽ bản tính cô ta chính là như vậy.

Giám đốc Ngô không có nói nữa, trực tiếp liền tắt máy điện thoại.

Hiện trường quay phim ở Hải thị, Mạnh Thử Hàn một lần đã qua liên an vị ở một bên lướt điện thoại.

Weibo của cô cũng cùng Đường Hân Viện không khác nhau lắm, đã sắp nổ tung rồi, nhưng càng có rất nhiều dân mạng quan tâm, mặc dù là những lời bôi đen cô cũng không ít tới xin lỗi.

Cô nở nụ cười, chậm rãi mà share chứng cứ giám đốc Ngô đăng lên, hơn nữa chụp ảnh đoàn phim rồi đăng lên Weibo.

Mạnh Thử Hàn v: [cảm ơn mọi người đã quan tâm, cũng cảm tạ giám đốc Ngô bệnh vực lẽ phải, trước mắt tôi đang ở Hải thị đóng phim cho nên bây giờ mới nhìn đến tin tức này, khả năng đáp lại đã muộn một chút. Nói thật, tôi nhìn thấy chứng cứ này kia trong lòng thật là ngốc, tôi không biết rốt cuộc nơi nào đắc tội ""nghệ thuật ánh sáng"" tiểu thư, haiz, nếu thật sự có đắc tội, khả năng chính là 5 năm trước.

Chính là 5 năm trước Đường Hân Viện tiểu thư còn ghi hận ở trong lòng, hơn nữa như vậy mà hãm hại tôi, đây là liên quan đến chuyện cả đời của tôi, cũng liên quan đến 5 năm này tôi đã chịu chửi rửa cùng thương tổn cho nên lúc này đây tôi sẽ không lại lùi bước.

Văn bản luật sư lúc sau sẽ đưa đến quý công ty.

PS: Cá nhân tôi đã cùng Đinh Minh hết hợp đồng, không hề thuộc về nghệ sĩ Đinh Minh, mọi người đều biết.]

Đã đăng xong Weibo, Mạnh Thử Hàn không khỏi thở phào nhẹ nhõm giống như oán khí mấy năm nay đều gửi đi ra ngoài.

Lúc trước Đường Hân Viện cùng Thẩm Hi không ở trong nước, cô cũng lười đi thu thập chuyện rách nát này kia thậm chí là dùng Toàn mạng bôi đen tới giấu giếm thân phận mình.

Nhưng hiện giờ, Đường Hân Viện đã trở lại còn ba lần bốn lượt mưu hại cô, mưu hại cô còn chưa tính còn dùng Khương Kiên tới tới mưu hại cô, chuyện này không thể nhìn được.

Đường Hân Viện động đến cô, có thể, nhưng động đến Khương Kiên liền không được.

Weibo đăng xong, toàn bộ não của người trên mạng rốt cuộc đình trệ, thậm chí liên tưởng đến 5 năm trước Thẩm Hi cùng Đường Hân Viện vì thoát khỏi gềm pha ngoại tình lúc này mới hãm hại Mạnh Thử Hàn.

Không ít người đoán tám chín phần mười, bắt quá fan của Thẩm Hi lại dốc hết sức ủng hộ Thẩm Hi, ở trên mạng khắp nơi chửi rửa thậm chí không tiếc phải sạch quan hệ với Đường Hân Viện.

Ngày này đã không còn cảnh diễn của Mạnh Thử Hàn, cô liền cùng Trương Hòa Bình nói qua cô không thoải mái phải về khách sạn trước, Trương Hòa Bình tự nhiên là đồng ý.

Trở lại khách sạn, cô mở Weibo ra xem bình luận, lúc này đây, phía dưới không chỉ có chửi rửa, còn có rất nhiều cổ vũ cùng xin lỗi.

[thực xin lỗi, Mạnh tiểu thư, lúc trước là tôi hiểu lầm cô, tôi xin lỗi]

[xin lỗi]

[tôi đã sớm nói qua Đường Hân Viện về mặt tâm cơ, căn bản không phải cái thứ gì tốt, ôm tôi một cái nào fan của chị Thử Hàn]

[ngại quá lâu trên, tôi nhớ rõ mỗi lần người ta bôi đen đều là cô xông vào trước nhất nha]

[ghê tởm không ghê tởm a, vì tẩy trắng liền không biết cái gọi là chứng cứ đều đem ra, ai biết thiệt hay giả nha]

Mạnh Thử Hàn cười lạnh một tiếng, acc chính tự mình trả lời bình luận: "Tôi không biết chứng cứ thiệt hay giả, tôi chỉ biết văn bản luật sư thật sự là làm người ta rơi lệ thôi."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Ông xã tốt nhất 1

Editor: Mút Chanh

Mạnh Thử Hàn đang xem bình luận liền nghe được tiếng chuông cửa vang lên.

Cô ở chỗ này trời xa đất lạ, quen biết cũng chỉ có diễn viên ở đoàn phim.

Cô nhanh chân đi mở cửa, vừa mở ra là Thịnh Nguyên.

Trên mặt Thịnh Nguyên kiềm chế chút phiếm hồng, lúc nhìn thấy Mạnh Thử Hàn mới hơi chút thờ phào nhẹ nhõm.

Thanh âm hân ôn hòa hỏi Mạnh Thử Hàn: "Chị Thử Hàn, em, em nghe đạo diễn nói chị không thoải mái, muốn đi bệnh viện hay không?"

"Không cần, nghỉ ngơi một lát liền khỏe."

Kỳ thật Mạnh Thử Hàn cảm thấy chính mình cùng Thịnh Nguyên không có bao nhiêu giao tình, nhưng cùng diễn mấy ngày qua, lúc này người ta vừa nghe nói mình không thoải mái liền mất trông mong mà tới cửa nhìn xem.

Mạnh Thử Hàn cũng không còn nhỏ, cũng hiểu đây là cái gì.

Chính là tiểu nam sinh đối với đại tỷ tỷ có dạng cảm tình khác.

Tuy rằng nói Mạnh Thử Hàn thường xuyên ở ngoài miệng nói muốn đi tìm tiểu thịt tươi gì đó nhưng kia cũng là hù người. Ở ngoài miệng lưu manh một chút nhưng trong thực tế không có khả năng thật sự đi tìm tiểu thịt tươi.

Vào trong phòng, Mạnh Thử Hàn rót một ly nước sôi để nguội cho Thịnh Nguyên, Thịnh Nguyên nắm ở trong tay do dự sau một lúc lâu mới nói ra: "Chị Thử Hàn, em nhìn thấy mọi chuyện trên mạng, chị cũng đừng quá khổ sở."

Mạnh Thử Hàn ngồi ở một bên, biểu tình tàn mạn mà lại nhẹ nhàng, đôi thon dài như có như không mà đong đưa. Cô không có mang giày cho nên có thể nhìn thấy đôi chân trắng nõn mà lại tinh xảo.

Cô nghe được Thịnh Nguyên nói, ánh mắt liền dời qua.

Không thể không cười, em trai này thật đúng là đem cô trở thành tiểu bạch thỏ ngây thơ bị úy khuất liền trốn đi khóc.

Tay Thịnh Nguyên nắm ly nước khăn trương hơn một chút, trên mặt ghen đến mức đỏ bừng.

Mạnh Thử Hàn nhàn nhạt mở miệng nói: "Em trai hôm nay em còn cảnh quay sao?"

"A?" Thịnh Nguyên ngẩng đầu lên, "..... Vâng, còn."

"Vậy em còn đến nơi này của tôi làm gì?" Cô đứng dậy, áo sơ mi chiffon trắng hơi có chút trong suốt, Thịnh Nguyên đều có thể nhìn thấy cô mặc áo ba lỗ trắng lót bên trong, trên mặt lại nhìn không được mà đỏ lên.

Mạnh Thử Hàn tiếp tục nói: "Đạo diễn Trương rất khó tính, tôi cảm thấy cậu không nên ở nơi này của tôi lãng phí thời gian, càng quan trọng là cậu muốn lôi kéo tôi cùng nhau lăng xê hay là thật sự quan tâm tôi? Sao?"

Âm cuối không chút để ý, Thịnh Nguyên bỗng nhiên ngẩng đầu lên, đột nhiên không kịp phòng ngừa nhìn thẳng vào đôi mắt thấu đáo của Mạnh Thử Hàn.

Thịnh Nguyên há miệng thở dốc: "Chị Thử Hàn, em....."

Mạnh Thử Hàn "Phụt" một tiếng bật cười, đem ly nước trong tay Thịnh Nguyên lấy lại, cười nói: "Tốt, chơi cũng chơi đủ rồi, cậu vẫn là đi đoàn phim đi."

Thịnh Nguyên bị Mạnh Thử Hàn vạch trần, trong lòng hoảng sợ đánh phải rồi đi.

Đôi mắt Mạnh Thử Hàn u ám, dùng cô tới lăng xê thật là giỏi tính kế.

Nữ chính Trần Phi Tuyết tuy rằng nói là Trương Hòa Bình đích thân chọn, nhưng nhiều năm như vậy, ở giới giải trí trừ bỏ vô số giải thưởng thật đúng là không có thanh danh gì lớn.

Cùng Trần Phi Tuyết lăng xê còn không bằng cùng Mạnh Thử Hàn.

Cũng vừa lúc, Mạnh Thử Hàn hiện tại đúng là hot, không chỉ có một bộ 《 Gấu trong lửa 》 mang theo độ hot tới, càng nhiều hơn chính là cùng Đinh Minh cùng Đường Hân Viện.

Có lẽ Thịnh Nguyên đối với cô thật sự có một tia hảo cảm nhưng kia thì thế nào?

Hắn còn trẻ lại diễn phim của Trương Hòa Bình, tương lai cũng sáng lạn, có thể nói là tinh quang rạng rỡ.

Cho dù hắn nguyện ý, phía sau hắn cũng không có khả năng để Thịnh Nguyên tùy ý tới tìm Mạnh Thử Hàn.

Cho nên nguyên nhân chỉ có một, Thịnh Nguyên muốn lôi kéo Mạnh Thử Hàn lắng xê.

Rốt cuộc hắc hồng cũng là hồng.

Cô không nghĩ nhiều mà là tiếp tục đi xử lý chuyện của Đường Hân Viện, trên mạng chuyện này đã lên men thậm chí một cái hashtag là # xin lỗi Mạnh Thử Hàn # đi lên trên.

Mà sau khi đương sự Mạnh Thử Hàn đăng thanh minh, Đinh Minh cùng Đường Hân Viện thậm chí với Thẩm Hi đều không có lên tiếng, Đinh Minh muốn đem chuyện này áp xuống nhưng sau lưng là Khương Kiên, Đinh Minh thế nào cũng đấu không lại anh.

Cô đem hợp đồng Vạn Thịnh gửi về cho Lâm Lê, Lâm Lê liền ở trên mạng công bố công văn của luật sư.

Công văn của luật sư liền đem chuyện này đẩy lên cao trào.

Đinh Minh cùng các cư dân mạng đều minh bạch, Mạnh Thử Hàn lần này chơi lớn thật sự.

Nhưng cho tới nay, diễn viên cùng công ty quản lý đối nghịch, cái nào có kết cục tốt?

Lúc các cư dân mạng thay Mạnh Thử Hàn tiếc hận, Đinh Minh cùng Đường Hân Viện lại bận đến sứt đầu mẻ trán, quý mới biết phía sau Mạnh Thử Hàn đến tột cùng là thế lực gì, cái gì kim chi, sức nóng như thế xóa cũng xóa không được, thậm chí Đinh Minh còn bị chèn ép khắp nơi

Phim trường ở Hải Thị.

Trương Hòa Bình bức bối mà nhũ mảy, đây là lần thứ ba Mạnh Thử Hàn bị NG, Trương Hòa Bình đứng lên nhìn thấy vẻ mặt Mạnh Thử Hàn ngưng trọng mà đi tới, tựa hồ là suy tư chuyện gì.

Cô mặc một thân đồng phục, mái tóc quấn màu hạt dẻ cột thành một cái đuôi ngựa, thoát nhìn như là Hạ Sương đi ra từ kịch bản.

Trương Hòa Bình có chút tức giận, "Mạnh Thử Hàn, lúc này cô diễn có cảm thấy cảm giác đúng không?"

Mạnh Thử Hàn nhũ mảy, phục hồi lại tinh thần, miễn cưỡng mà nháp môi cười cười, "Ngại quá đạo diễn Trương, tôi sẽ cố gắng nghiền ngẫm."

Trương Hòa Bình lại mắng vài câu, thiếu chút nữa trực tiếp đập đồ đồ vật.

Lúc đầu, Mạnh Thử Hàn còn cảm thấy nhân vật Hạ Sương này đơn giản nhưng càng diễn về sau thì cảm xúc càng nhiều.

Trương Hòa Bình không có biện pháp liền quay Mộ Châu trước, Mạnh Thử Hàn ngồi ở một bên xem kịch bản, thỉnh linh Thịnh Nguyên liền đi tới đưa cho cô một ly trà sữa.

Thịnh Nguyên ngồi xuống, cười nói: "Chị Thử Hàn, chị cũng đừng có gấp, đạo diễn Trương vừa quay xong nên bạo tính tình."

"Tôi không sao, tôi đang xem kịch bản."

Kịch bản trong tay cô hoa hoè loè loẹt viết rất nhiều chú giải, nhìn kịch bản này cũ kỹ không biết là bị lật qua bao nhiêu lần.

Thịnh Nguyên nhìn sườn mặt người phụ nữ này, cô hơi hơi có chút rừ đầu liền lộ ra vành tai tình xảo, bởi vì yêu cầu vai diễn của Hạ Sương cho nên cô liền bấm lỗ tai, kẹp lỗ tai có chút đỏ lên.

Cổ của cô thon dài mà lại trắng nõn, gân xanh trên cổ rất nhỏ cũng có thể nhìn thấy một vài.

Trên tay Thịnh Nguyên nắm thật chặt, đem trà sữa đưa tới bên miệng Mạnh Thử Hàn, "Chị Thử Hàn, uống một ngụm đi."

Mạnh Thử Hàn xem kịch bản say mê, không chú ý liền uống một ngụm, Thịnh Nguyên thờ phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu lên nhìn thấy trợ lý cầm điện thoại, màn hình điện thoại đang hướng về phía này.

Buổi tối trở lại khách sạn.

Mạnh Thử Hàn tắm rửa sạch sẽ, cuối cùng đem một cổ cảm xúc bị đè nén trong lòng xua tan đi.

Cô tùy tiện mặc áo thun trắng đơn giản, đến tầng 14 tìm Trương Hòa Bình.

Vừa lúc không có ai, Trương Hòa Bình mở cửa nhìn thấy là Mạnh Thử Hàn còn thoáng sừng sốt.

Trong tay ông cầm điện thoại đang cùng người gọi video, Mạnh Thử Hàn liếc mắt là phụ nữ.

Người phụ nữ có chút tò mò hỏi câu: "Là ai thế?"

Trương Hòa Bình liếc Mạnh Thử Hàn, nhân nhật trả lời: "Là diễn viên, em yên tâm, anh không cho cô ấy vào cửa."

Treo video, ánh mắt Trương Hòa Bình nhân nhật, không có loại hung hăng như ban ngày, ông đứng ở cửa hỏi: "Làm sao vậy?"

Mạnh Thử Hàn cười một cái, cánh tay mảnh khảnh ôm kịch bản, chớp chớp mắt rồi mở miệng nói: "Đạo diễn Trương tôi tựa hồ có chút hiểu rõ, ông xem nơi này tâm tình Hạ Surong..... Có phải có một chút ghen ghét mới đứng hay không?"

Cốt truyện chỗ này là Triệu Hiểu Hiểu lần đầu tiên chuyển trường lại đây, cùng nam chính ngồi cùng nhau, nam chính đau lòng nàng. Mà Hạ Surong nhắm vào Triệu Hiểu Hiểu, nguyên nhân không chỉ có là bởi vì ghét bỏ, kỳ thật càng nhiều hơn hẳn là ghen.

Kịch bản tuy rằng không có rõ ràng mà viết Hạ Surong thích nam chính nhưng trong đó có một ít chi tiết nhỏ bị bỏ qua lại có thể nhìn ra tới.

Trương Hòa Bình khó được cười một cái, "ừ" một tiếng, không có nói thêm lời nào.

Đây cũng coi như một loại khẳng định đối với Mạnh Thử Hàn.

Trước khi rời đi, Mạnh Thử Hàn làm bộ không chút để ý hỏi: "Đạo diễn Trương, vừa rồi vị kia là bạn gái ngài sao?"

Trương Hòa Bình lạnh lùng, khi đề cập đến người phụ nữ kia, biểu tình không tự giác ôn hòa một chút, gật gật đầu, "Không phải, là vợ của tôi."

"Hóa ra đạo diễn Trương đã kết hôn nha."

"Ừ."

Mạnh Thử Hàn nhìn biểu tình của Trương Hòa Bình rồi hơi hơi nheo mắt lại.

Dường như cô không có ý định rời đi, mà tiếp tục hỏi: "Đạo diễn Trương, trước kia tôi đặc biệt thích bộ 《tốc độ sinh tử》của ngài, thật là siêu cấp hay." Đấy mắt nổi lên một tầng bóng ma rồi thờ dài, "HAizz, cũng coi như là bộ phim cuối cùng của Mạnh Chung Xu."

Nhắc tới cái tên này, Trương Hòa Bình xúc động rồi khẽ nâng nâng mí mắt lên, "Cô là fan của cô ấy sao?"

Cô ấy là chỉ Mạnh Chung Xu.

Mạnh Thử Hàn nở nụ cười tươi, "Đúng vậy! Tôi vẫn luôn quan sát học hỏi kỹ thuật diễn của tiền bối!"

"Cô ấy..... Thực đáng tiếc." Trương Hòa Bình cảm khái một câu.

Cho đến khi Thịnh Nguyên lại đây tìm Trương Hòa Bình, Mạnh Thử Hàn mới rời đi lên lầu.

Sau đó vì cô đã nhận ra tình cảm rất nhỏ của Hạ Surong cho nên đã thuận lợi rất nhiều, trong nháy mắt hơn nửa tháng đã trôi qua.

Bên Đình Minh cũng có người lại đây muốn hòa giải cùng Mạnh Thử Hàn nhưng Mạnh Thử Hàn không đáp ứng, Đình Minh cũng không có cách nào hướng chỉ phía sau còn bị Tỉnh Quang đề nặng.

Nửa tháng sau, Đường Hân Viện tự mình tới đây cùng Mạnh Thử Hàn hẹn một quán cà phê gần phim trường.

Ngày đó, Mạnh Thử Hàn không có lịch diễn liền trang điểm nhẹ đi ra ngoài, Đường Hân Viện sớm đã ở quán cà phê chờ Mạnh Thử Hàn.

Vừa thấy Đường Hân Viện, Mạnh Thử Hàn liền ngăn không được ý cười.

Cô còn nhớ rõ lúc cô rời đi, Đường Hân Viện còn khí phách hăng hái không hề chịu ảnh hưởng bởi "Nghệ thuật ánh sáng". Lúc này mới nửa tháng ngắn ngủn, gặp lại cô ta lại là chật vật tiêu tụy như vậy.

Đi qua, Mạnh Thử Hàn huyết sáo một cái cùng cô ta, tươi cười có chút làm càn.

Nhìn Đường Hân Viện có chút giận dữ.

"Cô muốn cái gì?" Ngồi xuống xong, Đường Hân Viện liền đi thẳng vào vấn đề hỏi, "Đòi tiền? Hay là muốn tài nguyên? Nếu tôi có thể bôi đen cô thì tự nhiên cũng có thể làm cho cô hot."

Mạnh Thử Hàn duỗi cái eo lười, không chút để ý mà đùa nghịch mấy sợi tóc quăn rũ ở trước ngực mình

Dưới ánh nắng, dưới mái tóc quăn màu hạt dẻ, nhan sắc phá lệ rõ ràng.

Ly cà phê trước mặt, cô một ngụm cũng không uống.

Nghe được Đường Hân Viện nói như vậy, cô nhin không được "Xuy" bật cười một tiếng. "Như vậy đi, tôi muốn Thẩm Hi, cô có cho hay không?"

Sắc mặt Đường Hân Viện biến đổi, vừa rồi sắc mặt cô ta cũng chỉ là có chút tái nhợt nhưng khi Mạnh Thử Hân nói xong câu đó, toàn bộ sắc mặt cô ta đều biến thành xanh mét.

Thoạt nhìn làm cho người ta sợ hãi cực kỳ.

Đường Hân Viện áp xuống tức giận trong lòng rồi nghĩ rằng, "Cô không sợ kim chủ sau lưng từ bỏ cô sao? Đến lúc đó, xem cô lấy cái gì cùng tôi đấu."

Càng nói đến phía sau, giọng nói càng mang theo tia oán hận.

Nghe sồn tóc gáy.

Mạnh Thử Hân không bị ảnh hưởng chút nào, ngược lại cười đến càng thêm tùy ý một chút, bên trong còn mang theo trào phúng.

Đường Hân Viện không khỏi sùng sốt trong chớp mắt.

Cô ta kỳ thật vẫn luôn sợ Mạnh Thử Hân, cho nên mới không tiếc thủ đoạn huỷ hoại cô.

Tuy rằng chán ghét nhưng Đường Hân Viện không thể không thừa nhận người phụ nữ này lớn lên thật là đẹp.

Nhất tần nhất tiểu chi gian đều như vậy câu người.

Này căn bản là là hồ ly tinh ghê tởm!

Mạnh Thử Hân sửa sửa balo cầu vồng trên vai rồi từ trong balo lấy ra một tờ chi phiếu đặt ở giữa bàn.

Cô mỉm cười, "Đường Hân Viện, cô thật đúng là cho rằng mỗi người đều cùng cô giống nhau sao?"

"Mạnh Thử Hân, cô có ý tứ gì?!"

"A, có ý tứ gì....." Cô khẽ cười một tiếng, "Không phải mỗi người đều tiện giống như cô, loại đàn ông này mà cũng có thể muốn, buổi tối cô nằm ở bên người hân không ngủ được nước hoa của phụ nữ khác trên người hân sao?"

"Cô....." Đường Hân Viện tức giận, ngón tay nắm ly cà phê run nhè nhẹ, làm đổ cà phê ở trên tay.

Hương cà phê phảng phất ở trong không khí, có chút mê người.

Đường Hân Viện sốt ruột dùng khăn giấy lau tay, còn chưa lau xong đã nghe được Mạnh Thử Hân không nhanh không chậm nói: "Chi phiếu này là tôi cho cô, số lượng tùy cô điền, hy vọng tương lai mấy năm của cô có thể sống dễ chịu."

"Ai con mẹ nó muốn tiền dơ của cô!" Đường Hân Viện hét lên, lấy chi phiếu tới xé, "Lăn! Cô cút cho tôi!"

Lúc trước tiểu thư Đường Hân Viện thiên chi kiêu nữ, tiểu thư khuê các, rốt cục là nhin không được liền ở trước mắt bao người thất thố nổi điên.

Mạnh Thử Hân đeo balo cầu vồng của mình liền đứng dậy rồi đi.

Lúc sau trên mạng tung ra video lần gặp mặt này, giá trị con người của Đường Hân Viện hoàn toàn sụp đổ, thay thế Mạnh Thử Hân đòi trước trở thành Toàn mạng bôi đen.

Buổi tối Mạnh Thử Hân cùng Lâm Lê gọi điện thoại, cười đến không thể khắc chế chính mình, "Lần này Đường Hân Viện thực sự sụp đổ rồi, còn không biết mẹ mình là ai."

Lâm Lê: "Trong video em thật sự cho cô ta một tờ chi phiếu tùy tiện điền sao? Má ơi, có tiền cũng không thể ngược cầu như vậy chứ!"

"Ha ha ha Lê tỷ nửa tháng không gặp, tại sao chị lại trở nên độc miệng như vậy?" Cô giải thích, "Chị cho rằng em không hoảng hốt sao? Em sợ hãi muốn chết, sợ Đường Hân Viện thật sự cầm chi phiếu của em chạy đi."

Đây là trên mặt vẫn đạm phong khinh nhưng trong lòng hoảng đến cực độ.

Lâm Lê: "Bất quá paparazzi này quay thật đúng thời điểm, vừa lúc liền bắt được bộ dáng nổi điên của Đường Hân Viện."

Mạnh Thử Hân phụt một tiếng cười, "Đó là em tự tìm người quay."

Hai người sau khi cười xong liền bắt đầu nói lên chính sự, "Lê tỷ, chị ở Lâm Sơn trước tiên không cần lại đây, đem chuyện tố tụng xử lý cho tốt, Đường Hân Viện lần này không thể xoay người được rồi."

"Không thành vấn đề, vậy em đóng phim cho tốt."

...

Một tháng sau, thành phố Lâm Sơn.

Còn chưa đến buổi chiều đã có không ít truyền thông canh giữ ở ngoài khách sạn Kim Hải Đường.

Đầu tư Tinh Quang tổ chức tiệc từ thiện, Lâm Sơn không ít người có danh tiếng sẽ đi

Còn có giới giải trí, không ít diễn viên có danh tiếng vì tiệc từ thiện tạo ra thanh danh.

Bên trong khách sạn trang lệ huy hoàng, ăn uống linh đình, truyền thông đã sớm đem máy quay phim đặt ở một bên.

Bạch Hành tới không quá muộn, đến vào thời điểm không ít giới đại lão cùng minh tinh đều ở đây.

Hắn từ thảm đỏ đi qua chọc được không ít chú ý của giới truyền thông.

Rốt cuộc hắn cũng là nhân vật trong giới đầu tư có uy tín danh dự

Có vị phóng viên tv màu xanh lục hỏi hắn: "Xin hỏi Bạch tổng, tiếp theo mục tiêu đầu tư sẽ là ngành sản xuất nào?"

Cặp mắt hoa đào của Bạch Hành hơi hơi khiêu khích, có vẻ đa tình lại đẹp, hắn không có trực tiếp trả lời mà là nhìn quanh bốn phía, không chút để ý hỏi câu, "Như thế nào không thấy được Khương tổng?"

Bất quá trong giây lát, Bạch Hành liền nở nụ cười, khoe môi giờ lên chút chút độ cung một mình lẩm bẩm câu: "Sợ là còn ở cùng bà xã ôn chuyện ha ha."

Hắn vừa muốn đi, liền nghe được nữ phóng viên phía sau kêu một tiếng: "Cái gì?! Khương tổng kết hôn?"

Một đám phóng viên truyền thông như một tổ ong mà xông tới, đem Bạch Hành bao quanh vây quanh, đem tất cả ánh mắt ở đại sảnh đều hấp dẫn lại đây, sôi nổi tò mò đến tận cùng là đã xảy ra đại sự gì.

Tuy nhiên khi mọi người vừa thấy đến là Bạch Hành đều không khỏi cười, sợ là công tử Bạch Hành phóng đăng lại truyền ra tai tiếng gì, cũng liền không có để ý.

"Xin hỏi Bạch tổng, vừa rồi ngài nói Khương tổng có vợ là thật vậy chăng?"

"Xin hỏi Bạch tổng, vợ Khương tổng là ai?"

"Xin hỏi Bạch tổng....."

"....."

Các loại vấn đề dừng mãnh vào trong tai Bạch Hành, hắn một chút liền ngốc, vừa rồi hắn nói có lớn tiếng như vậy sao?

Hắn không phải nhỏ giọng lẩm bẩm sao?

Bạch Hành thật cẩn thận mà liếc nhìn xung quanh, cũng không nhìn thấy Khương Kiên, nếu là Khương Kiên biết hắn đem bí mật này không cẩn thận ở trước mặt truyền thông nói ra khẳng định muốn giết chết hắn.

Tuy rằng nghĩ Khương Kiên muốn giết chết hắn nhưng tâm lý lại có một loại cảm giác thoải mái.

Bạch Hành gọi trợ lý, trợ lý yểm hộ phía sau rồi vội vàng rời hiện trường, chỉ để lại một bút khoả từ thiện xa xỉ.

Khương tổng ở trên lầu mới vừa cùng người bàn hợp đồng xong, một chút đã bị truyền thông vây quanh chặt như nêm cối.

Mọi trường hợp lớn đều gặp qua huống chi là một tiệc từ thiện nho nhỏ.

Các phóng viên cướp lời hỏi: "Khương tổng! Bạn tốt Bạch Hành của ngài lộ ra ngài đã ản hôn, đây là thật vậy chăng?"

Trên mặt Khương Kiên bất động thanh sắc, thậm chí có chút tức giận nhưng trong lòng lại ản ản có chút nhảy nhót.

Anh đợi lâu như vậy cuối cùng Bạch Hành cũng nói ra rồi!

Anh cau mày, tây trang không chút cầu thả, nội liếm mà lại trang trọng, ánh mắt lạnh lùng mà đảo qua màn ảnh, môi mỏng khẽ nhúc nhích: "Mời mọi

người chú ý nhiều vào việc xây dựng tiểu học Mã Yến Sơn, chuyện nhà Khương mỗ không nhọc lo lắng."

Trợ lý Lưu che ở trước mặt Khương Kiên, đem chúng truyền thông che chắn lại, ở phía sau chỉ để lại một thân ảnh lớn.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ông xã tốt nhất 2

Editor: Mút Chanh

Chân trước # thiên kim Đinh Minh phi báng bị xử sáu tháng # mới vừa lên hot search, độ hot còn chưa qua mười phút đã bị hot search mới đè ép đi xuống.

Hot search mới là: # Tỉnh Quang Khương Kiên hư hư thực thực ản hôn #

Trợ lý Lưu vừa mới chuẩn bị xử lý liên phát giác phía sau lưng mình chợt lạnh, quay đầu nhìn lại liền nhìn thấy tổng tài nhà mình dùng ánh mắt lạnh veo vào nhìn chăm chăm hẳn.

Trong lòng trợ lý Lưu chợt rung mình, lập tức liền giải thích với Khương Kiên: "Truyền thông thật không có tiền đồ. Cái gì nên bạo cái gì không nên bạo mà cũng không biết sao?"

Khương Kiên mặc danh mà nhìn hẳn một cái, "Trong lòng cậu cũng không có tiền đồ sao?"

Giọng điệu Khương tổng lạnh lùng giống như tùy lúc có thể đem hẳn từ Tỉnh Quang đuổi ra.

Trợ lý Lưu rốt cuộc là người theo Khương Kiên lâu như thế cho nên một chút tâm tư như vậy vẫn có thể thấy rõ ràng, trợ lý Lưu lập tức liền sửa miệng nói: "Độ hot này thấp như vậy, như thế nào có thể xứng với Khương tổng Tỉnh Quang chúng ta chứ! Quá không thể so!"

Kết quả là tin tức Khương Kiên ản hôn ở Weibo treo một hai ngày, nhiệt độ cư cao không hề thấp.

Cùng lúc đó, có dân mạng công bố ảnh chụp Khương Kiên cùng người phụ nữ thần bí từ quán cà phê rời đi, dựa theo sự quan tâm của cư dân mạng, Khương tổng tự mình thừa nhận nói đã kết hôn!

Có nhân viên kỹ thuật phân tích, ảnh chụp này tuyệt đối không phải là ảnh ghép!

Cho nên Khương tổng Tỉnh Quang là thật sự ản hôn!

Lúc sau chính là hộ sĩ bệnh viện đã đăng ảnh chụp, ảnh chụp phía trên lại là Khương Kiên ôm người phụ nữ thần bí hơn nữa vẫn là ôm kiểu công chúa!

Căn cứ vào hình thể có thể phán đoán người phụ nữ thần bí này cùng người phụ nữ ở quán cà phê là cùng một người!

Hai tin này chưa ngừng lại ở đó, theo sát phía sau nghe nói là một vị giới giải trí dùng acc phụ tuôn ra một cái tin nhắn, nội dung tin nhắn cực kỳ ái muội.

Nhìn ra được là vị này trong giới giải trí muốn giới thiệu diễn viên cho 《gấu trong lửa》 đối với Khương Kiên gửi tin nhắn ái muội, sau đó Khương trả lời lại: [thích 35c]

35c!

Cho nên đây là kích cỡ của Khương phu nhân sao!

Lúc này, đã không có người quản tin nhắn này đến tột cùng là thật hay giả, dù sao có thể tra ra được một chút dấu vết về Khương phu nhân cũng tốt!

Các cư dân mạng bắt đầu điều tra.

Đầu tiên xem ảnh chụp, người phụ nữ này tuổi không lớn.

Lại căn cứ nội dung tin nhắn, 35c.

Lúc sau các cư dân mạng nhiệt tình đoán là ở giới giải trí, điều tra về chuyện Khương phu nhân đã nhắc lên sóng to gió lớn ở trên mạng.

Bây giờ phạm vi lớn loại trừ nữ nghệ sĩ đã kết hôn, lại đem nữ minh tinh 35c làm thành một cái danh sách, ngay cả tuyển mười tám có tiểu minh tinh cũng bị lôi ra.

Sau khi Mạnh Thử Hàn nhìn thấy một loạt danh sách thật dài liền phun nước khiến đồng phục bị ướt.

Trương Hòa Bình nhũn mày, có chút ghét bỏ mà liếc cô một cái.

Mạnh Thử Hàn cong mắt cười rộ lên, dùng khăn giấy xoa quần áo rồi xin lỗi, "Thật ngại quá đạo diễn Trương, tôi không khống chế được chính mình."

Trương Hòa Bình "Ừ" một tiếng, nhìn Mộ Châu cùng Trần Phi Tuyết đang đối diện, bỗng nhiên đề thấp giọng hỏi Mạnh Thử Hàn: "Khương tổng là kim chủ của cô sao?"

Hai chữ "Kim chủ" này thiếu chút nữa làm Mạnh Thử Hàn lại phun ra một lần nữa.

Mạnh Thử Hàn đang suy nghĩ nên nói như thế nào thì Trương Hòa Bình bỗng nhiên lạnh nhạt, nói: "Khương tổng đã kết hôn, cô như vậy giống như là tiểu tam."

Mạnh Thử Hàn sùng sốt, lộ ra ý cười cổ quái.

Cô ném khăn giấy trong tay xuống, chuẩn xác mà ném tới thùng rác cách đó không xa, cô hỏi Trương Hòa Bình: "Đạo diễn Trương thoát nhìn thực sự hiểu rõ về hôn nhân, tôi đây mạo muội hỏi một chút, đạo diễn Trương cùng vợ ngài kết hôn đã bao nhiêu năm?"

Nhắc tới vợ mình, nụ cười trên khuôn mặt của Trương Hòa Bình không che giấu được.

Bên trong đôi mắt luôn luôn lạnh nhạt cuối cùng lại nhiễm một tầng âm áp.

Ông chuẩn xác mà trả lời: "8 năm 3 tháng 13 ngày"

Tám năm ba tháng.

Trong nháy mắt Mạnh Thử Hàn có một tia xẹt qua, cô thực nhanh phục hồi lại tinh thần, "Nếu có cô gái so với vợ ngài càng mỹ mạo hơn xuất hiện, ngài cùng cô ấy yêu nhau hơn nữa có con, ngài sẽ làm như thế nào?"

Trương Hòa Bình lập tức nói: "Không có khả năng, trên thế giới này không có người có khả năng trẻ đẹp hơn so với cô ấy."

Mạnh Thử Hàn: "....."

Cách đó không xa Mộ Châu cùng Trần Phi Tuyết đã đối diện xong rồi, có thể chuẩn bị bắt đầu rồi, Trương Hòa Bình liền không cùng Mạnh Thử Hàn nói cái lời nói "Bị kim chủ bao dưỡng, chen chân gia đình người khác" nữa.

Thịnh Nguyên tuy rằng là nam chính nhưng phân cảnh ít, sớm đã quay xong rồi, hiện tại nhìn thấy Mạnh Thử Hàn nhàn ở một bên chơi điện thoại liền tới đây cùng cô nói chuyện.

Thịnh Nguyên đi qua nhìn thấy Mạnh Thử Hàn đang xem "Ứng cử viên có khả năng là Khương phu nhân".

Con gái đều đối với bát quái cảm thấy hứng thú, đừng nói là con gái ngay cả Thịnh Nguyên cũng vừa mới ôm điện thoại nhìn một hồi lâu, nhìn thấy Mạnh Thử Hàn đã kéo đến danh sách đầu tiên phía dưới, mày còn gắt gao nhăn lại.

Thịnh Nguyên lập tức mở miệng nói: "Chị Thử Hàn, chị cảm thấy Khương phu nhân là ai?"

Trên tay Mạnh Thử Hàn run lên, lúc này mới phát hiện Thịnh Nguyên bên cạnh mình còn hỏi cô một vấn đề ngu xuẩn như vậy.

Cô nhếch môi cười rộ lên, khoe môi giờ lên liền đuôi lông mày đều mang theo chút độ cung, chỉ nghe cô mở miệng nói: "Tôi cảm thấy tôi tương đối là Khương phu nhân."

Thịnh Nguyên sùng sốt hai giây, thẹn thùng mà cười rộ lên, "Chị Thử Hàn, chị đừng nói giỡn, em nhìn rồi, cái danh sách kia không có chị."

Đây cũng là điều Mạnh Thử Hàn buồn bực nhất.

Vì cái gì cô không xứng có được tư cách trúng cử danh sách Khương phu nhân chứ?

"Cư dân mạng biết cái gì." Cô lẩm bẩm một câu, Thịnh Nguyên không có nghe thấy.

Mạnh Thử Hàn đi xuống phần bình luận, rốt cuộc ở phía trước mấy cái thấy được tên cô, một cư dân mạng tên là "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn" đã bình luận: Vì cái gì Mạnh Thử Hàn không ở cái danh sách này?

Oa! Chân ái của cô!

Sau bình luận đó, vô số câu trả lời.

Cô chỉ nhìn mấy cái.

[trọng điểm chính là Mạnh Thử Hàn không có 35c]

Mạnh Thử Hàn: "?"

Cô không có 35c làm sao những người này thấy được?

Ngay sau đó đi xuống xem.

[tuy rằng chị Thử Hàn đích xác không có 35c,nhưng mọi người đã quên ""nghệ thuật ánh sáng "" Đường Hân Viện tiểu thư kết cục ra sao sao? Thiên kim Đinh Minh ngay cả Đinh Minh cũng bảo vệ không được, bị chị Thử Hàn bầm báo bị hạch tội, mọi người còn cảm thấy chị Thử Hàn là nữ diễn viên phổ thông sao?]

[tôi cũng cảm thấy nên bầu Mạnh Thử Hàn một phiếu, bất quá không phải Khương phu nhân mà là tiểu tam]

[tán thành lâu trên, Mạnh Thử Hàn rõ ràng là hồ li tinh, phía trước đen lâu như vậy cũng chưa nhìn thấy làm cái gì, hiện tại bỗng nhiên liền vận đồ Đường Hân Viện sợ là bỗng nhiên bị người tabao đường]

Phía dưới lại bắt đầu nháo lên, Mạnh Thử Hàn lười nhìn đến liền đóng lại Weibo, thuận tay gửi giọng nói qua Wechat cho Khương Kiền: "Em không xứng có được tên họ ở danh sách Khương phu nhân."

Tin nhắn gửi đi, Mạnh Thử Hàn mới nhớ tới Thịnh Nguyên còn bên cạnh.

Thịnh Nguyên không biết cô cùng ai gửi tin nhắn, bất quá nghe ngữ khí thân mật này hẳn là khuê mật gì đó.

Trên mạng tìm kiếm Khương phu nhân, chỉ một việc này mà nhiệt độ giằng co thật lâu, bất quá bởi vì không có chứng cứ cho nên cư dân mạng đến nay cũng không tìm ra được Khương phu nhân đánh phải qua loa định một nhân vật —— Trần Phi Tuyết.

Chưa lập gia đình, 35c, hết thấy đều phù hợp.

Hiện tại còn đang là nữ chính phim do Khương Kiền đầu tư.

Ngay cả tuổi tác đều cùng Khương Kiền phù hợp cực kỳ.

Vì thế ở đề tài # nghi vấn Trần Phi Tuyết là Khương phu nhân #, Trần Phi Tuyết vẫn luôn cảm nhận được một đạo tầm mắt rà quét chính mình, quay đầu lại xem cũng chỉ có Mạnh Thử Hàn ngồi ở chỗ kia làm bộ xem kịch bản.

Vì cái gì mà Trần Phi Tuyết sẽ cảm thấy cô làm bộ xem kịch bản, chủ yếu là bởi vì Mạnh Thử Hàn cầm ngược kịch bản.

Phía Trần Phi Tuyết làm sáng tỏ thực nhanh, lập tức dùng Weibo Trần Phi Tuyết làm sáng tỏ thanh minh, tỏ vẻ chuyện này hết thấy đều là tung tin vịt.

Trần Phi Tuyết nhìn mình thanh minh làm sáng tỏ lại nhìn trước mắt các fan hỏi cô thật sự có phải hay không, có chút dở khóc dở cười, cô chỉ diễn một vai như thế nào liền bỗng nhiên đã kết hôn.

Còn không có rời khỏi Weibo, tay Trần Phi Tuyết bỗng nhiên liền dừng lại.

Cô ấy nhìn Weibo mấy chục giây, lại ngẩng đầu nhìn Mạnh Thử Hàn, mím môi, vài bước đi qua đem điện thoại đưa cho cô, "Thử Hàn, em nhìn xem hot search này trước đây."

"A?" Mạnh Thử Hàn nhanh chóng gạt đầu, trong lòng buông lỏng còn tưởng rằng chính mình nhìn lên Trần Phi Tuyết bị phát hiện.

Cô một bên tiếp nhận điện thoại vừa nghĩ vì cái gì cư dân mạng liền cảm thấy cô không phải Khương phu nhân chứ?

Tuy rằng cô cũng không phải muốn công khai quá sớm nhưng cư dân mạng lại không đoán được là cô, cô cũng bực bội!

Tiếp nhận điện thoại từ Trần Phi Tuyết, nhìn thấy ảnh chụp trên Weibo, đồng tử Mạnh Thử Hàn hơi phóng đại.

Trên ảnh chụp, cô đang cúi đầu xem kịch bản, Thịnh Nguyên vẽ mặt sùng nịch mà đem trà sữa đưa tới bên miệng cô, cô còn hút một ngụm!

Trần Phi Tuyết ở một bên không khỏi hỏi: "Em cùng Thịnh Nguyên yêu đương sao?"

Trong lòng Mạnh Thử Hàn thầm mắng một tiếng, đem điện thoại trả lại cho Trần Phi Tuyết, phủ nhận nói: "Sao có thể, nhiều nhất là em trai." Ánh mắt cô tối sầm, "Hiện tại em trai cũng đều không phải."

Cô lúc trước vẫn luôn chú ý Đường Hân Viện cùng Đinh Minh nhưng thật ra xem nhẹ Thịnh Nguyên.

Hơn nữa hiện tại sức nóng của cô đang lớn cho nên lấy cô lăng xê là thích hợp nhất.

Trần Phi Tuyết lập tức liền mình bạch, đóng điện thoại lại, "Việc này chị đi cùng đạo diễn nói một chút."

"Ừ, chị đi đi."

Mạnh Thử Hàn đứng lên, nhìn thấy không có ai lúc này mới tới nhà vệ sinh.

Cô đứng ở trước gương. Trong gương người phụ nữ mặc một trang phục thể thao, tóc cột một cái đuôi ngựa như là một thiếu nữ kiều ngạo khó thuần. Nhưng lúc cô nâng mí mắt lên, trong mắt cô cũng kiều ngạo hoàn toàn không dính dáng.

Cô gọi điện thoại cho Khương Kiên, Khương Kiên lập tức liền nghe máy, Mạnh Thử Hàn thử thăm dò hỏi: "Ông xã, cái kia..... Anh xem Weibo chưa?"

Khương Kiên "ừ" một tiếng, chỉ là nói: "Em đừng lo, an tâm đóng phim."

"Đạ, ông xã, nhưng anh đừng nóng giận, chúng ta trước đem hot search xóa bỏ một chút đi."

"Ừ, anh không tức giận."

Ngoài miệng nói không tức giận, thậm chí trong giọng nói Khương tổng phá lệ lãnh đạm nhưng hiện tại lại cắn răng nắm ly nước nghỉ muốn hay không ngã xuống đi cho hả giận.

Lúc này mới rời nhà đi hơn một tháng như thế nào liền gặp phải loại tai tiếng này!

Còn là tiểu hài tử tuổi trẻ như vậy!

Nghĩ lại, Mạnh Thử Hàn đã sớm nói qua thích tiểu thịt tươi, cô cũng thường xuyên nói anh là người đàn ông già có tiền, kỳ thật trong lòng cô thực sự vui vẻ sao?

Khương Kiên cúp điện thoại, đôi mắt tối sầm lại.

Anh không vội xóa bỏ hot search mà là đi phía dưới Weibo nhìn bình luận.

[??? Không phải mới vừa tẩy trắng một chút sao, như thế nào lại có tai tiếng?]

[ơ? Đây không phải là Mạnh Thử Hàn câu dẫn em trai Thịnh Nguyên của chúng ta chứ?]

[này căn bản là không có khả năng, người ta bắt quá là ở cùng đoàn phim đóng phim]

[một cái đoàn phim đóng phim dùng đến trà sữa sao?]

Bình luận phía dưới có các cách nói, thậm chí có chúc phúc Mạnh Thử Hàn cùng Thịnh Nguyên, Khương Kiên nhìn không được liền để trợ lý Lưu lập tức xóa bỏ hot search, anh không muốn nhìn thấy hot search này một lần nữa

Sau khi hot search bị xóa bỏ, cư dân mạng lại lần nữa cảm khái một chút kim chủ sau lưng Mạnh Thử Hàn thật là có thể lực, xóa bỏ Weibo hot search chỉ trong một giây.

Khương Kiên cũng không có nhân rồi, sau khi anh đem việc trong tay thức đêm xử lý hoàn toàn liền mua vé máy bay sớm nhất đi Hải thị.

Mà lúc Khương Kiên trên máy bay, Mạnh Thử Hàn đã đăng Weibo giải thích.

Mạnh Thử Hàn v: Đừng mang tiết tấu, tôi cùng Thịnh Nguyên không quan hệ, tôi thích chỉ có một người.

Cô không có nói là ai.

Vì vậy liền khiến cư dân mạng càng thêm tò mò, Weibo đăng ra mới chỉ một giờ cũng đã có vô số fan anti-fan tới hỏi cô người cô thích tốt cùng là ai.

Cuối cùng tất cả mọi người đều cảm thấy người này nhất định là Thẩm Hi mà Mạnh Thử Hàn si tâm theo đuổi thật lâu.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Ông xã tốt nhất 3

Editor: Mút Chanh

Đêm dài, trong con hẻm nhỏ tối đen như mực.

Mạnh Thử Hàn mặc bộ đồng phục lỏng lẻo, mái tóc quăn màu hạt dẻ bị rối tung lên, đôi môi đỏ cùng đôi mắt sáng ngời.

Dưới bóng đêm tăm tối chỉ còn một cây đèn đường đã hồng, khi sáng khi không sáng.

Đồng dạng mặc đồng phục, Trần Phi Tuyết ngã ngồi ở bên người cô khóc thút thít, mơ hồ mà nói câu: "Cảm, cảm ơn."

Mạnh Thử Hàn quay đầu cùng ánh mắt lạnh nhạt, cô khinh miệt mà cười lên cũng không biết là trào phúng ai.

Có lẽ là trào phúng Hạ Suong, rõ ràng chán ghét Triệu Hiểu Hiểu lại vẫn ra tay đuổi đi lưu manh tại con hẻm tối.

Lại hoặc là đang cười Triệu Hiểu Hiểu mềm yếu vô năng.

Cô từ trong giỏ xách lấy ra một liều thuốc, đặt ở trong miệng, lại tìm bật lửa tới bật lửa lên.

Ánh lửa sáng lên chiếu sáng toàn khuôn mặt diễm lệ của cô.

Cô hút một ngụm, liếc Trần Phi Tuyết nói: "Triệu Hiểu Hiểu, chuyện buổi tối hôm nay nếu cô nói ra tôi sẽ không bỏ qua cho cô."

Trần Phi Tuyết lập tức gật đầu.

"Cát! Qua!"

Trần Phi Tuyết cười rộ lên rồi từ trên mặt đất lạnh lẽo đứng lên, trợ lý lập tức đem một ly nước ấm lại đây.

Mạnh Thử Hàn vứt bỏ thuốc lá trong tay rồi đỡ tường ho khan lên, hơi thở chứa mùi thuốc lá sặc đến nước mắt cô đều sắp rơi ra.

Trần Phi Tuyết đem nước ấm đưa qua, Mạnh Thử Hàn cũng không có khách khí liền uống lên hai ngụm để thuận khí.

Trần Phi Tuyết ôn hòa mà cười: "Diễn không tồi."

Vừa rồi vì diễn thật một chút, Mạnh Thử Hàn thật sự hút một ngụm thuốc lá kia.

Sắc người thật sự.

Cô đem ly nước trả lại cho Trần Phi Tuyết, "Cảm ơn chị."

Trần Phi Tuyết tiếp nhận ly nước, có chút do dự nhưng vẫn là nhắc nhở Mạnh Thử Hàn: "Gần đây trên người em phong ba quá nhiều, vẫn là ở trên mạng an tĩnh một ít, trước quay cho xong."

Mạnh Thử Hàn biết Trần Phi Tuyết đây là quan tâm chính mình lập tức liền lộ ra một cái tươi cười hiền lành.

Cô gật gật đầu, "Yên tâm đi, không có việc gì."

"Túi của ai!" Phó đạo diễn ở một bên hét to một tiếng.

Trần Phi Tuyết cùng Mạnh Thử Hàn cùng quay đầu lại xem, nhìn thấy trong tay phó đạo diễn xách theo một cái balo cầu vồng.

Trần Phi Tuyết phụt một tiếng bật cười, "Túi của ai ngộ như vậy."

Mạnh Thử Hàn ý vị thâm trường mà liếc Trần Phi Tuyết, "Này có thể là trào lưu thời thượng trong tương lai."

Nói xong, Mạnh Thử Hàn gân cổ lên trả lời: "Balo của tôi!"

Trần Phi Tuyết: "....."

Không có việc gì xấu hơn là việc trước mặt đương sự chê bai.

Mạnh Thử Hàn đi qua lấy balo cầu vồng đeo ở sau người, cầu vồng sắc ở trong bóng đêm phá lệ thấy được.

Phó đạo diễn phẩm phẩm khẩu vị của Mạnh Thử Hàn, khen nói: "Con gái tôi cũng thích loại balo này, thật tinh mắt."

Cô giờ cảm lên, "Không những thế, buổi tối còn có thể chiếu sáng đấy."

Nói xong, cô ấn khóa ở dưới balo, balo cầu vồng tức khắc chiếu sáng, chiếu trên mặt người xung quanh.

Cách đó không xa Trần Phi Tuyết thấy hết thảy, cảm thấy ánh mắt thờ thượng của mình khả năng dần dần bị bẻ cong.

Buổi quay phim hôm nay đã hoàn thành, Mạnh Thử Hàn liền cùng người ở đoàn phim cùng nhau về lại khách sạn.

Cùng mọi người cùng nhau đi được hai bước đã bị Thịnh Nguyên gọi lại.

Phó đạo diễn đã sớm thông qua tin tức trên mạng biết quan hệ hiện tại của hai người, không khỏi có chút khẩn trương, sợ hãi hai người nháo ra chút chuyện gì làm tri hoãn bộ phim.

Nhìn ra phó đạo diễn đang khẩn trương, Mạnh Thử Hàn cười an ủi, "Không có việc gì, các người đi trước, tôi trong chốc lát tự mình trở về."

Phó đạo diễn: "Hiện tại nhìn cô giống như nhìn Hạ Sương chuẩn bị tụ tập đánh nhau."

"..... Sẽ không, ngài yên tâm."

Mạnh Thử Hàn đeo balo trở về, Thịnh Nguyên ở cách đó không xa chờ cô.

Chờ cô đi qua, trên mặt Thịnh Nguyên không khỏi hồng lên, tay hẩn néo góc áo, "Chị Thử Hàn, thực xin lỗi, em cho chị thêm phiền toái rồi!"

Cô cười rộ lên, một cái tát vỗ vào phía sau lưng Thịnh Nguyên, đau đến Thịnh Nguyên nhắm mắt lại, chính là một câu đau cũng không dám kêu ra tiếng.

"Thịnh Nguyên, đừng đem tôi xem như kẻ ngốc." Đôi mắt cô cong cong, lấp loè ánh đèn rơi vào trong mắt cô, phảng phất như nhiễm màu mắt, "Chúc tương lai của cậu thật sự có thể tinh quang lộ lộ."

Nói xong, liền đi về khách sạn.

Thịnh Nguyên an tĩnh đi theo phía sau cô, hai thân ảnh, một trước một sau.

Mạnh Thử Hàn bỗng nhiên liền nhớ tới cùng Khương Kiên ở lâm viên Cô Tây cơm nước xong đi tiêu thực.

Đang nghĩ ngợi đã sắp tới dưới lầu khách sạn rồi.

Ánh đèn vàng từ khách sạn lộ ra tới, chiếu vào cây xanh ngoài khách sạn.

Thịnh Nguyên lại nhỏ giọng hô lên "Chị Thử Hàn".

Mạnh Thử Hàn dừng lại, không cẩn thận đụng phải khóa balo, cầu vồng lấp lánh sáng lên.

Thịnh Nguyên kinh ngạc mà nhìn balo cầu vồng, mở miệng nói: "Chị Thử Hàn, kỳ thật em thật sự rất thích chị, ngay từ đầu biết chị cũng muốn quay bộ điện ảnh này, em thật sự thực vui về."

Mạnh Thử Hàn xoay người lại, đưa lưng về phía khách sạn, ánh đèn chiếu vào sau lưng cô khiến Thịnh Nguyên có chút nhìn không rõ mặt cô.

Giọng cô hơi hơi cao lên chút, tựa hồ là có chút cảm thấy hứng thú, cô hỏi: "Cậu thích tôi cái gì?"

Thịnh Nguyên: "Thích nhìn chị cười, thích xem chị đóng phim....."

Mạnh Thử Hàn chưa nghe xong liền phụt một tiếng liền bật cười, "Cho nên vì cậu thích, liền mặc kệ đoàn đội lấy tôi để lãng xề sao? Em trai, này không phải là thích."

Cô rõ ràng là cười nói nhưng trong giọng nói lại là mang theo một mảnh lạnh lẽo.

Thịnh Nguyên như lạc vào động băng, hẩn có chút ngốc liền thuận miệng hỏi lại: "Vậy Weibo chị nói thích một người..... Là ai?"

"Dù sao không phải cậu là được rồi."

Cô nói xong, phía sau có tiếng bước chân vang lên, Thịnh Nguyên giương mắt nhìn qua, Mạnh Thử Hàn cũng xoay người nhìn lại.

Chỉ thấy một thân ảnh cao cao đại đại từ khách sạn đi tới, bóng dưới chân kéo dài

Anh mặc áo sơ mi trắng, cổ tay áo kéo đến cánh tay lộ ra một đoạn trắng nõn, trong tay anh ôm áo khoác chính là từng bước một hướng tới bên này đi qua.

Mặc dù nhìn không rõ mặt nhưng Mạnh Thử Hàn vẫn có thể nhận thấy được rõ ràng là anh không vui.

Tìm cô đập thình thịch, như thế nào anh lại ở chỗ này?

Không phải ban ngày mới gọi điện thoại sao?

Tin đồn giữa cô cùng Thịnh Nguyên mới vừa truyền trên mạng bây giờ lại bị ông xã bắt được tại trận, làm thế nào để giải thích đây!

Sắc mặt Mạnh Thử Hàn đều suy sụp, thay vào đó Thịnh Nguyên còn không biết rõ tình huống, chờ đến khi Khương Kiên đến gần hắn còn hô một tiếng: "Khương tổng."

Thịnh Nguyên: "Khương tổng thật đúng là dụng tâm, còn tự mình tới xem chúng ta đóng phim."

Mạnh Thử Hàn mỉm cười, đứng trong bóng của Khương Kiên, lẩm bẩm một câu: "Rõ ràng là tới bắt gian."

"Chị Thử Hàn, chị nói cái gì?" Thịnh Nguyên hỏi.

Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu lên, "Không có gì, tôi đang nói Khương tổng thật soái!"

Thịnh Nguyên: "....."

Khương Kiên mặt mày lãnh đạm, chỉ là liếc cô lại đem ánh mắt dừng ở trên người Thịnh Nguyên lặp lại đánh giá.

Thịnh Nguyên chỉ cảm thấy chính mình bị ánh mắt của Khương Kiên nhìn thấu, như là mình mặc quần lót gì Khương Kiên đều nhìn ra tới.

Loại cảm giác này thật là không tốt cho lắm.

Hắn xấu hổ cười cười, lên tiếng: "Khương tổng, tôi cùng chị Thử Hàn mới vừa đóng phim xong, đang chuẩn bị trở về khách sạn, ngài cũng cùng nhau đi chứ?"

Mạnh Thử Hàn đá văng hòn đá bên chân, "Không bằng cậu đi về trước đi."

Những lời này là nói với Thịnh Nguyên.

Thịnh Nguyên nhất thời kinh ngạc, vì cái gì hắn phải đi trước?

Không được! Hắn phải bảo vệ Mạnh Thử Hàn an toàn!

Tuy rằng Khương tổng thoát nhìn rất chính trực, cũng có đồn đãi nói đã kết hôn, nhưng hắn cũng không thể bỏ mặc Mạnh Thử Hàn!

Thịnh Nguyên há miệng thở dốc, Khương Kiên lạnh lùng nhìn hắn, hắn lập tức nói: "Được!"

Trong lòng Thịnh Nguyên không muốn rời đi nhưng lòng bàn chân sinh gió, một lát liền biến mất.

Gió đêm từ hai người xuyên qua, mang theo mùi hương hoa mật ở Hải thị, đặc biệt thoải mái.

Anh kéo cà vạt cài hai nút ở trên.

Mạnh Thử Hàn duỗi tay qua muốn ôm anh lại bị anh một bước né tránh, Mạnh Thử Hàn lập tức ủy khuất, "Ông xã, anh không yêu em."

Đôi mắt nhỏ kia tựa hồ là hàm chứa đầy nước, chớp một chút nước ở hốc mắt liền sẽ rơi ra.

Sắc mặt Khương Kiên lạnh hơn, trong lòng anh càng ủy khuất.

Anh không nói chuyện, đột nhiên lại gặp được Mạnh Thử Hàn cười rộ lên kéo cánh tay anh.

Cảm giác quen thuộc được lấp đầy, gần đây trái tim Mạnh Thử Hàn có chút trống rỗng, cô nhẹ nhàng thở ra.

"Ông xã, anh là tự mình tới tìm em sao?"

Khương Kiên nhìn Mạnh Thử Hàn vài lần mới trả lời: "Không phải."

Ồ, đúng rồi.

Khương Kiên thích nhất là nói lầy, cái này là khẩu thị tâm phi.

Tối nay Mạnh Thử Hàn ăn ít lại quay phim hiện tại đã sớm đói bụng, vốn dĩ chuẩn bị về khách sạn ăn mì gói nhưng bây giờ Khương Kiên tới vừa vặn có thể đi ra ngoài ăn bữa ăn khuya.

Cô vốn dĩ liền không thích ra ngoài, bây giờ lại là mình tình đang nổi, thời gian đi ra ngoài cũng càng ít. Huống chi Lâm Lê không ở đây tự cô cũng không muốn đi lại.

Sau khi tới Hải thị, thật đúng là không có đi ra ngoài.

Hiện tại Khương Kiên lại đây vừa vặn có thể cùng đi ăn bữa ăn khuya.

Hai người sóng vai nhau đi ở bờ sông, gió từ trên sông thổi tới cực kì thoải mái, mang theo chút hơi nước ướt át cùng hương mật hoa.

Mạnh Thử Hàn lên nhìn Khương Kiên, dường như anh còn chưa từ nơi bắt gian đi ra.

Cô cười rộ lên, chủ động giữ chặt tay Khương Kiên khiến mười ngón tay đan vào nhau.

Khương Kiên sùng sốt: "!"

Mạnh Thử Hàn cười: "Khương tổng, em cùng Thịnh Nguyên không có gì, anh không tin em sao?"

Khương Kiên đương nhiên tin!

Nhưng chính là tức giận!

Giọng nói trầm thấp của anh theo gió rơi vào trong tai, "Không tức giận."

Ngón tay anh gắt gao chế trụ Mạnh Thử Hàn, dùng loại hành động này tỏ vẻ chính mình thật sự không có tức giận.

Càng đi trên đường, người càng ngày càng nhiều, Mạnh Thử Hàn đành phải mang khẩu trang lên, mang theo Khương Kiên đi vào một tiệm lẩu danh tiếng trong đôi không tôi.

Sau khi ngồi xuống, Mạnh Thử Hàn mới hỏi: "Khương tổng, anh chưa ăn lẩu à?"

Ghế lô bên trong lâm vào một trận trầm mặc, hồi lâu mới nghe được Khương Kiên cố tình nói "Ừ".

Anh biết Mạnh Thử Hàn thích ăn, lại nói tiếp: "Có thể thử xem."

Trong lòng Mạnh Thử Hàn ấm áp, mang theo Khương Kiên đi ra ngoài chọn đồ ăn, chọn vài trăm đồng tiền, lúc này cô mới thỏa mãn.

Qua mấy ngày nữa Lâm Lê tới đây, thừa dịp cô ấy không ở đây cuồng ăn một hồi!

Cái vị lẩu cay từ trong nồi bay ra, hương vị có chút sặc người.

Khương Kiên nhàu mày, hỏi: "Thịt ba chỉ muốn ném xuống sao?"

Mạnh Thử Hàn: "Ném ném ném!"

Ghế lô một mảnh ánh sáng, cô rõ ràng mà nhìn thấy đôi tay thon dài của Khương Kiên bùng mẫm màu trắng, tay áo sơ mi cuộn lên cánh tay, gân xanh hơi hơi nhô lên.

Cô nuốt nước miếng.

Chờ đến lúc ăn, chỉ có cô một mình ăn uống thỏa thích còn Khương Kiên phụ trách gấp đồ ăn rót nước cho cô.

Đôi môi đỏ búng hơi hơi có chút sưng lên.

Khương Kiên nhàu mày, "Cay cũng đừng ăn."

Mạnh Thử Hàn uống miếng nước, "Không được. Anh không biết đâu, cái này gọi là hưởng thụ."

Anh hạ ánh mắt, ngồi xích lại gần Mạnh Thử Hàn một chút, giọng anh khê khàng, "Anh cũng muốn hưởng thụ một chút."

"Vậy anh ăn....."

Nói còn chưa dứt lời, Khương Kiên cũng đã hôn cô rồi.

Đôi môi vẫn để ở trên tay, cô không khỏi mở to hai mắt nhìn anh, ai biết nụ hôn này của Khương Kiên tới đột nhiên như vậy.

Sau một lúc lâu, Khương Kiên mới buông cô ra.

Môi cô càng thêm sưng đỏ.

Mạnh Thử Hàn nhìn chằm chằm Khương Kiên một hồi lâu, lúc này mới phục hồi lại tinh thần, trong nỗi sôi thật lợi hại, cô cảm thấy hiện tại lại có chút ăn mà không biết mùi vị gì.

Sau khi nếm qua những thứ khác, lẩu đã không còn ngon nữa.

Cô hỏi Khương Kiên, "Lẩu ăn ngon hay là em ăn ngon?"

Mí mắt Khương Kiên nhảy dựng, liền biết Mạnh Thử Hàn sẽ không hỏi ra cái gì đúng đắn mà.

Anh quay mặt đi, lỗ tai có chút phiểm hồng.

Anh nhắc nhở Mạnh Thử Hàn: "Hôm nay em cùng ai trở về?"

Mạnh Thử Hàn cười rộ lên, đôi môi mọng nước cong lên, "Khương tổng không quen biết sao? Thịnh Nguyên đó! Chính là tiểu thịt tươi vừa mới ra mắt của truyền thông Vạn Thịnh."

"Không quen biết." Khương Kiên lạnh lùng nói, "Em vì cái gì cùng đoàn phim cùng nhau trở về thế?"

Càng muốn cùng hấn ta.

Nói tới đây, Mạnh Thử Hàn đã đoán được Khương Kiên đây là ghen, chính là tính tình trẻ con lại nổi lên, không muốn nói rõ trắng đen.

Cô buông đũa, nhích lại gần rồi dùng ngực cọ cọ cánh tay anh, "Ghen sao?"

Khương Kiên hừ lạnh một tiếng, không tỏ ý kiến.

Xem như cam chịu.

"Em để Vạn Thịnh kháu hấn một năm tài nguyên." Cô nói, "Như vậy anh còn ăn giấm không?"

Ăn.....

Rõ ràng biết Mạnh Thử Hàn cùng Thịnh Nguyên không có quan hệ gì nhưng Khương Kiên chính là không muốn để cô cùng người khác truyền tai tiếng.

Muốn truyền..... Cũng nên cùng anh.

Ánh mắt anh di chuyển trở về dừng ở trên người Mạnh Thử Hàn.

Luôn lạnh nhạt cùng thờ ơ nhưng đáy mắt lại phủ kín một tầng nóng rực.

Anh nắm chặt tay, cơ bắp cánh tay hơi hơi nhô lên, anh lên tiếng nói: "Mạnh Thử Hàn, anh muốn công khai."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Ông xã tốt nhất 4

Editor: Mút Chanh

Beta: Sunnx

Khương Kiên muốn công khai.

Mạnh Thử Hàn sững sốt ước chừng nửa phút mới hồi phục lại tinh thần.

Cô cười rộ lên, "Chúng ta kết hôn, quan tâm chuyện người khác làm gì, chúng ta biết mình là vợ chồng không tốt sao?"

Thần sắc Khương Kiên âm trầm, nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng, không có nói thêm nữa.

Ăn khuya xong thì đã trễ lắm rồi.

Hai người chậm rãi tiêu thực rồi trở lại khách sạn, Khương Kiên đã thuê phòng, anh nghiêm túc nhìn Mạnh Thử Hàn nói: "Phòng anh rất lớn."

Mạnh Thử Hàn cũng nghiêm túc mà đáp lại: "Em biết phòng của anh rất lớn, phòng em cũng lớn không kém."

"....." Khương Kiên mím môi, "Anh qua phòng em là được."

"Không được đâu, nếu như bị người ta thấy được làm sao bây giờ?" Mạnh Thử Hàn nói, ý tứ lời nói của cô như vậy nhưng ánh mắt lại nhấp nháy nhấp nháy, lông mi thấp thoáng dưới cặp mắt đen mang theo mê hoặc.

Khương Kiên ôm chặt áo khoác trong tay, lên tiếng: "Chúng ta là vợ chồng đứng đắn."

"Cũng không có nói anh không đứng đắn." Cô cười rộ lên, ôm lấy cánh tay Khương Kiên, "Đi thôi, đi phòng anh."

Hai người đi lên tầng cao nhất, hoàn toàn không nhận thấy được có người ở phía sau chụp lén.

Sáng sớm ngày hôm sau, phải đi đóng phim sớm.

Hôm nay có Mộ Châu cùng Mạnh Thử Hàn phối hợp diễn, sáng sớm Mộ Châu liền đi đến phòng tìm Mạnh Thử Hàn, vẫn luôn ấn chuông cửa nhưng không có người mở.

Mộ Châu còn tưởng rằng Mạnh Thử Hàn ở trong phòng xảy ra chuyện gì, trong lòng sốt ruột liền gọi điện thoại cho Trương Hòa Bình.

Trương Hòa Bình ở bên ngoài tập thể dục buổi sáng, nhận được điện thoại của Mộ Châu liền chạy nhanh tới.

Trương Hòa Bình cau mày đi đến, hỏi: "Sao lại thế này?"

Mộ Châu vội vã nói: "Tôi cũng không biết, tôi ở chỗ này ấn chuông cửa lâu lắm rồi, chị Thử Hàn cũng không có lên tiếng."

Trương Hòa Bình đi qua, ấn chuông hai lần.

Quả thực không có người lên tiếng, ông mở miệng nói: "Cô ở chỗ này chờ, tôi đi xuống quầy tiếp tân tìm người tới mở cửa."

"Được....."

Mới vừa nói xong, Trương Hòa Bình cùng Mộ Châu liền nghe được một giọng nói buồn ngủ nhập nhèm vang lên, thậm chí còn mang theo một tia kinh ngạc, "Đạo diễn Trương, Mộ Châu, các người.....đang làm gì vậy?"

Trương Hòa Bình cùng Mộ Châu cùng xoay người sang chỗ khác, liền nhìn thấy một thân áo ngủ màu hồng phấn, Mạnh Thử Hàn mở to hai mắt nhìn, có lẽ là đêm qua không ngủ ngon cho nên đáy mắt mang theo chút quầng thâm.

Trương Hòa Bình phục hồi lại tinh thần, "Tập thể dục buổi sáng."

Mộ Châu siết chặt kịch bản trong tay, "Em là tới tìm chị diễn tập trước, hôm nay chúng ta có hai vai diễn phối hợp."

"Ồ." Cô trả lời rồi tùy ý vén tóc, đêm qua tóc bị Khương Kiên xoa lộn xộn, buổi sáng lên còn đánh thêm trận kết thúc.

Trương Hòa Bình đang muốn đi thang máy xuống lầu dưới, trong khi chờ, thang máy liền ngừng ở tầng mười lăm, Trương Hòa Bình liền dừng bước chân.

Người đàn ông bước ra từ thang máy chỉ mặc một cái áo ngủ màu đen, xem kiểu dáng tựa như cùng một bộ với Mạnh Thử Hàn.

Người đàn ông lưng thẳng, trong tay ôm một bộ đồng phục, đồng phục rất quen mắt.

Khương Kiên ra khỏi thang máy đối diện với ánh mắt kinh ngạc của Trương Hòa Bình, ông ngượng ngùng hỏi một tiếng: "Khương tổng sao lại đến đây?"

Nghe được thanh âm, đang muốn đi vào cửa đối diện, Mạnh Thử Hàn cùng Mộ Châu đồng thời quay đầu lại xem.

Chỉ thấy Khương Kiên hướng tới Trương Hòa Bình gật gật đầu rồi đi về phía Mạnh Thử Hàn.

Mộ Châu nheo mắt, cô tự mình hiểu lấy, biết Khương Kiên tới tìm hẳn là Mạnh Thử Hàn.

Nhưng trong lòng cũng kinh ngạc, Mạnh Thử Hàn thế nhưng có quan hệ cùng Khương Kiên.

Cũng đúng, lúc trước Đường Hàn Viện cùng Đinh Minh đối với Mạnh Thử Hàn trở mặt, trên mạng đều suy đoán kim chủ phía sau Mạnh Thử Hàn đến tột cùng là ai, chính là ai cũng đoán không được thế nhưng là vị này.

Mộ Châu rũ mắt, thấp giọng nói một câu: "Chị Thử hàn, em ở trong phòng chờ chị."

"Ừ."

Khương Kiên đi tới, đem đồng phục đưa qua, "Em quên lấy quần áo đi rồi."

Trương Hòa Bình ở phía sau nghe được những lời này: "!"

Cho nên đêm qua hai người là ở bên nhau ngủ sao?

Trương Hòa Bình đi vào thang máy, ông hoàn toàn không nghĩ tới Khương tổng thoát nhìn chính trực vô cùng thể nhưng là người đàn ông phản bội hôn nhân.

Trên lầu, Mạnh Thử Hàn tiếp nhận đồng phục, gấp một cái.

Khương Kiên hỏi: "Như thế nào, rất mệt sao? Bằng không hôm nay xin nghỉ."

Mạnh Thử Hàn giương mắt trừng anh, "Anh còn không biết xấu hổ hỏi em có mệt hay không sao? Có mệt hay không anh không biết sao?"

Khương Kiên nở nụ cười nhưng không lên tiếng.

Đôi mắt sâu thẳm nhìn chằm chằm Mạnh Thử Hàn không nhúc nhích, nhìn đến khi Mạnh Thử Hàn hoảng hốt.

Cô ôm chặt đồng phục, hỏi: "Anh chừng nào thì trở về? Không thể ở chỗ này chờ em quay xong được, phải không? Còn phải đợi vài tháng nữa."

Khương Kiên: "Buổi chiều liền trở về."

"Vậy anh trở về đi, Lê tỷ cũng muốn lại đây bồi em"

Giữa trưa, Mạnh Thử Hàn quay xong

Khương Kiên ở bên ngoài đoàn phim chờ cô, dáng người cao gầy mặc áo sơ mi trắng, khí chất phá lệ xuất sắc.

Liên tục có vài người quay đầu nhìn lại, hơn nữa gần đây Khương Kiên ở trên mạng khá nổi tiếng cho nên không ít người đã nhận ra anh.

Mạnh Thử Hàn đã sớm nhận được điện thoại của Khương Kiên nói muốn cùng nhau ăn cơm cho nên cô liền đồng ý. Lúc đi ra ngoài cô nhìn thấy bên ngoài nhiều người như vậy, còn bị dọa cho nhảy dựng.

Nhanh chóng đem khẩu trang cùng mũ mang lên rồi đi thấp vành nón, may mắn không có ai có thể nhận ra được.

Cô mang balo cầu vồng nhanh chạy ra, giữ chặt tay Khương Kiên chạy ra xe, một bên chạy còn thúc giục Khương Kiên: "Chút nữa lên xe liền rồi đi, bằng không bị người khác chụp được sẽ không tốt."

Nhưng dù vậy, hai người vẫn không thể chạy thoát vận mệnh bị chụp lén.

Hai người ăn xong cơm trưa liền nhìn thấy Khương Kiên lại lần nữa leo lên hot search.

Khương tổng hư hư thực thực lăng nhăng với học sinh cao trung

Nhìn đến hot search này Mạnh Thử Hàn: "?"

Nhấp vào phát hiện là chính mình cùng Khương Kiên bị chụp rồi, ảnh chụp trước là cùng nhau tiến khách sạn vào đêm qua, hư hư thực thực mướn phòng.

Tầm sau là ảnh chụp bên ngoài đoàn phim, cô mặc đồng phục lôi kéo Khương Kiên cùng nhau đi.

Vì cái gì không có tên cô? Là bởi vì tối hôm qua căn bản cũng chỉ nhìn thấy bóng lưng, hôm nay cô che kín mặt nên không ai nhận ra.

Lại xem bình luận phía dưới, các dân mạng hóa ra đang thật sự phân tích.

[mọi người biết nơi này là chỗ nào không? 《 gấu trong lửa 》 đang ở nơi này quay đây]

Trong lòng Mạnh Thử Hàn nhảy dựng, không phải bản thân bị người khác tìm ra rồi chứ.

Xuống xem chút nữa.

[tôi đã nói Khương phu nhân là Trần Phi Tuyết mà!]

[nếu Trần Phi Tuyết là Khương phu nhân, tôi phục]

[cũng đúng, Trần Phi Tuyết ôn nhu thiện lương, người đàn ông nào không thích chứ?]

[các người không cảm thấy Mộ Châu tiểu tỷ tỷ cũng có khả năng sao? Tuổi trẻ xinh đẹp]

Mặt Mạnh Thử Hàn đều sắp vụn vỡ, vì cái gì không có người nhắc tới cô chứ? Rõ ràng là người cùng đoàn phim nhưng cô lại không xứng được nhắc

tên?

Người được đề cử Khương phu nhân không có cô cũng được nhưng phạm vi bây giờ đều đã thu nhỏ lại là bên trong đoàn phim rồi, cư dân mạng thế nhưng vẫn không đoán ra cô sao?

Mạnh Thử Hàn đột nhiên có chút buồn bực.

Mà Khương Kiên đem hết thủy biểu tình của cô đều thu hết vào đáy mắt, trong mắt hồ hững tan đi một chút lại thêm nhiều vài phần vui mừng.

Anh không tính toán xóa bỏ hot search, dù sao đề cử cư dân mạng đoán đi thôi, nói không chừng ngày nào đó liền đoán được Mạnh Thử Hàn.

Buổi chiều, Khương Kiên đến sân bay.

Mạnh Thử Hàn đưa anh đi, trước khi đi Khương Kiên hỏi Mạnh Thử Hàn: "Em cảm thấy Trương Hòa Bình có phải người em muốn tìm hay không?"

Bên tai tiếng người ồn ào không dứt.

Mạnh Thử Hàn chớp mắt, mảnh lông mi run rẩy, nghiêm túc nghĩ nghĩ, "Không phải ông ta."

Cô khẳng định mà nói.

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, "Em đừng vội, người kia sẽ trốn."

"Em biết, nhiều năm như vậy em cũng không có vội." Viên mắt cô đỏ lên, cô duỗi tay ôm lấy Khương Kiên, đầu dựa vào lồng ngực rộng của anh, ngữ khí có chút khó chịu, "Chỉ là có đôi khi sẽ nhớ tới chị mà đau lòng."

Chị gái cô Mạnh Chung Xu đã từng đạt hai lần ảnh hậu, xuất đạo tới nay không hề dính scandal.

Mạnh Chung Xu cũng là thiên kim Mạnh gia và là người kế thừa tương lai của truyền thông Vạn Thịnh.

Chị ấy ưu tú, ôn nhu, thiện lương hào phóng, Mạnh Thử Hàn ước gì sở hữu những từ ngữ hình dung tốt đẹp đều đặt ở trên người cô.

Nhưng tốt như vậy lại không còn nữa.

Vào một ngày 5 năm trước, Mạnh Chung Xu từ đoàn phim trở về, trên đường gặp tai nạn xe cộ lập tức được đưa tới bệnh viện.

Mạnh Thử Hàn cùng mẹ Mạnh chạy tới bệnh viện, bác sĩ lại báo cho các cô đứa bé giữ không được.

Đứa bé? Nơi nào có đứa bé!

Mẹ Mạnh lúc ấy đã sợ tới mức ngất đi, bà hoàn toàn không có lòng trước đến Mạnh Chung Xu của bà kiêu ngạo như vậy thế nhưng chưa kết hôn đã có thai.

Vốn dĩ cho rằng chỉ là đứa trẻ giữ không được, lại không nghĩ đến Mạnh Chung Xu thế nhưng xuất huyết nhiều, hơn nữa tai nạn xe cộ chịu tổn thương, bác sĩ cũng không có cách nào.

Mẹ Mạnh không ở đây, Mạnh Thử Hàn nắm chặt tay Mạnh Chung Xu liền nhìn thấy nước mắt chị ấy từ khóe mắt rơi xuống.

Dung mạo xinh đẹp ban đầu hiện tại đã nhiễm vết máu.

Khi đó giọng nói Mạnh Thử Hàn đều không thể gọi, muốn kêu một tiếng "Chị", nhưng vừa lên tiếng lại chỉ còn có âm thanh nức nở.

Mạnh Chung Xu khóc lóc hỏi cô: "Vì cái gì chị không thể sinh hạ đứa nhỏ này, vì cái gì hắn không thể cùng chị ở bên nhau? Vì cái gì chứ Thử Hàn."

Mạnh Thử Hàn chỉ nhớ rõ một câu này, trong đầu cô một là mảnh hoảng hốt.

Như vậy người này đến tột cùng là ai?

Mạnh gia không muốn lộ ra, cũng đi tìm người này nhưng người này thật cảnh giác, một chút manh mối đều không có lộ ra, Mạnh gia muốn bảo toàn mặt mũi cho nên không muốn tiếp tục điều tra nữa vì cũng không giải quyết được gì.

Chỉ có Mạnh Thử Hàn nhất định phải đem người này bắt được.

Chị gái cô Mạnh Chung Xu tốt như vậy, đến cuối cùng là mang theo hối hận mà đi.

Cô chán ghét người này cho nên nhất định phải tìm ra.

Ngay từ đầu, cô cảm thấy người này là Trương Hòa Bình.

Chỉ tiếc khi đó Trương Hòa Bình ẩn cư chuẩn bị cho bộ phim tiếp theo, không thể thấy mặt.

Nhưng hiện tại tới đoàn phim cùng Trương Hòa Bình tiếp xúc lâu như vậy, Mạnh Thử Hàn thật ra cảm thấy Trương Hòa Bình không giống như là người kia.

"Mạnh Thử Hàn?" Khương Kiên hô một tiếng.

Cô mới vừa từ hồi ức quá khứ phục hồi lại tinh thần, nhìn đến áo sơ mi trắng của Khương Kiên ướt một mảng lớn, cô ủy khuất mà lau nước mắt một phen, buông lỏng Khương Kiên ra.

Cô nhìn chăm chăm trước ngực một khối nước, dầu dầu miệng, "Về sau bồi anh một lần."

Ánh mắt Khương Kiên nặng trĩu, duỗi tay giúp cô lau nước mắt ở khóe mắt.

Nước mắt mang theo ướt nóng, anh cảm giác ngón tay mình có chút nóng hổi.

Trong lòng cũng phát khản cùng đau lòng.

Chuẩn bị lên máy bay, anh mới có chút ngưng ngừng mà ôm Mạnh Thử Hàn, tiếng nói trầm thấp dán ở bên tai cô, nói: "Đóng phim cho tốt, anh ở nhà chờ em."

Tiếng nói anh thiên về trầm thấp hơn nữa lại dễ nghe, lúc này dán ở bên tai nói chuyện càng như là tình nhân thì thầm bên tai.

Nói xong, nói đến nỗi trong lòng Mạnh Thử Hàn run lên từng hồi.

Điều chỉnh lại tâm thái, Mạnh Thử Hàn lau nước mắt ngược lên tươi cười, "Kìa Khương tổng, anh cũng không thể ở nhà tìm Khương phu nhân khác nha."

"Sẽ không, Khương phu nhân chỉ có em."

Khương Kiên lên máy bay về Lâm Sơn, Mạnh Thử Hàn không tình nguyện mà trở lại đoàn phim.

Khương Kiên không ở đây trong lòng cô không còn một mảnh sức sống.

Mấy năm trước Khương Kiên đi công tác không ở nhà, Mạnh Thử Hàn còn có thể chịu đựng được, nhưng hiện tại hai người dính nhau lâu rồi, không có ở bên người liền cảm thấy vắng vẻ.

May mắn vì Lâm Lê tới cũng nhanh, cuối cùng cũng khiến tia tịch mịch kia của Mạnh Thử Hàn đều giải sầu đi ra ngoài.

Lâm Lê còn nói cho cô tình trạng Đình Minh cùng Vạn Thịnh.

Lúc sau đề tài về Khương phu nhân đều nhắc lên cao, sau đó liền có một vài người bắt đầu phân tích, chỉ tiếc người có khả năng là Trần Phi Tuyết cùng Mộ Châu đều liên tiếp đăng Weibo làm sáng tỏ.

Điều này làm cho các vị cư dân mạng trong khoảng thời gian ngắn đều hoang mang.

Dựa vào độ hot nhất thời, Khương Kiên đi vào tầm mắt của công chúng trở thành nhân vật công chúng so với rất nhiều tiểu thụy tươi còn muốn được hoan nghênh hơn, thành công hơn, được chọn là người đàn ông muốn gả nhất năm 2020.

Qua ba bốn tháng, phim cuối cùng cũng tới hồi kết thúc.

Thời tiết nóng lên, toàn bộ Hải thị đều như là bị ngọn lửa thiêu đốt.

Mạnh Thử Hàn có chút hoài niệm thành phố Lâm Sơn.

...

Phim lúc sau là Hạ Sương ở trong lửa nhìn thấy Triệu Hiểu Hiểu tới cứu mình, cảnh này cũng là cảnh hôm thử vai diễn Trương Hòa Bình cho cô thử.

Khi đó đối với nhân vật này còn không có quá mức nhập vai, bây giờ Mạnh Thử Hàn đã thăm dò ra.

Cuối cùng, Trần Phi Tuyết xâm nhập vào giữa đám cháy.

Mạnh Thử Hàn quỳ rạp trên mặt đất, dùng đồng phục che lại miệng mũi, lúc nhìn thấy Trần Phi Tuyết, ánh mắt đầu tiên là sáng ngời nhưng dần dần trở nên âm đạm.

Cô không muốn ở trước mặt Triệu Hiểu Hiểu chột vật nữa.

Hiện tại cô chính là Hạ Sương.

Hạ Sương kia cao ngạo khinh thường người khác.

Trần Phi Tuyết nhìn thấy ánh mắt Mạnh Thử Hàn có chút sùng sốt, tuy nhiên thực nhanh liền tìm trở về trạng thái.

Cảnh này khó diễn nhất nhưng một lần đã qua.

Đạo diễn hô cát, Trần Phi Tuyết cười rộ lên rồi duỗi tay kéo Mạnh Thử Hàn, "Kỹ thuật diễn thật sự không tồi, vừa rồi chị đều bị em mang theo đi rồi."

Mạnh Thử Hàn nhếch môi cười rộ lên, cười đến rục rờ, cô quay đầu lại nhìn về phía Trương Hòa Bình bên kia, cao giọng hỏi: "Đạo diễn Trương, tôi diễn có được không vậy?"

Trương Hòa Bình thật lâu không có phản ứng.

Nhìn nụ cười trên gương mặt Mạnh Thử Hàn, Trương Hòa Bình dường như là rơi vào vực sâu bên trong.

Gương mặt tươi cười này, từ góc độ của ông nhìn qua cùng trong trí nhớ kia dần dần trùng hợp.

Phía sau lưng ông có chút lạnh lẽo, trong miệng niệm ra một cái tên: "Mạnh..... Chung xu."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Ông xã tốt nhất 5

Editor: Mút Chanh

Sau khi quay xong liền về khách sạn, Mạnh Thử Hàn liền phát hiện thần sắc Trương Hòa Bình không quá thích hợp.

Ngày thường Trương Hòa Bình lời nói ít đi, chỉ có lúc đóng phim mới có thể nói hai câu càng đừng nói là nhìn chăm chăm vào người ta.

Vai Mạnh Thử Hàn mang balo cầu vồng bị Trương Hòa Bình nhìn có chút không được tự nhiên.

Bởi vì lập tức quay xong cho nên mọi người ở đoàn phim liền đưa ra ý kiến đi liên hoan, Mạnh Thử Hàn vội vã về khách sạn cùng Khương Kiên báo cáo thời gian trở về cũng liền không đi.

Trương Hòa Bình cũng chối từ, ông từ trước đến nay là người tính tình quật cường, cũng không có người dám khuyên ông nên cũng mặc kệ hai người về khách sạn.

Vào thang máy, Trương Hòa Bình thay Mạnh Thử Hàn ấn tầng 15.

Ông dựa vào dinding ánh sáng ngó Mạnh Thử Hàn, hỏi: "Cô cùng Mạnh Chung Xu có quan hệ gì?"

Ngay từ đầu, Trương Hòa Bình cảm thấy Mạnh Thử Hàn chỉ là fan của Mạnh Chung Xu.

Hiện tại, ông thoáng nhìn Mạnh Thử Hàn cười ở phía xa, thế nhưng cùng Mạnh Chung Xu cười y hệt nhau.

Lại cẩn thận nhìn một cái mới phát hiện ngũ quan của hai người thực sự có rất nhiều chỗ tương tự.

Chỉ là khí chất của hai người thật sự là bất đồng, mới có thể làm người ta không nghĩ tới

Một người thì ôn nhu hiền lành, trong xương cốt lại lộ ra quật cường.

Mà người thì tươi sáng rục rờ tích cực lạc quan.

Mạnh Thử Hàn sùng sốt, tay hơi hơi run lên rồi thực nhanh liền phản ứng lại.

Cô mỉm cười rồi ngẩng đầu lên, cũng không có tính toán giấu diếm, "Chị ấy là chị gái của tôi."

Thang máy dừng lại ở tầng 15.

Mạnh Thử Hàn đi ra ngoài, xoay người nhìn Trương Hòa Bình còn ở trong thang máy, cô cười nói: "Đạo diễn Trương muốn nói chuyện một chút hay

không, khả năng tôi có chút vấn đề không rõ."

Trương Hòa Bình đang muốn ấn thang máy, tay dừng lại từ thang máy ra tới.

Trương Hòa Bình còn tưởng rằng tán gẫu một chút là hai người ở trong phòng ngồi nói chuyện, kết quả không nghĩ tới Mạnh Thử Hàn cũng không tính toán đi, liền đứng hành lang.

Cô xin lỗi mà nói: "Không thể mời đạo diễn Trương vào phòng, vạn nhất bị ai thấy được, tóm lại sẽ hiểu lầm."

Trương Hòa Bình gật đầu tỏ vẻ minh bạch.

Lúc trước ông cảm thấy Mạnh Thử Hàn là tình nhân của Khương Kiên, nhưng hiện tại bỗng nhiên phát hiện thân phận của Mạnh Thử Hàn vậy không có khả năng là tình nhân rồi.

Nếu Mạnh Chung Xu là chị gái của Mạnh Thử Hàn thì chính là thiên kim của truyền thông Vạn Thịnh.

Lúc trước Mạnh Chung Xu tuy rằng không ở giới giải trí công khai thân phận nhưng lúc cô tiến vào tổ, Mạnh Chấn Quốc đối với ông lộ ra quá một vài lần.

Thiên kim truyền thông Vạn Thịnh còn không đến mức làm tình nhân cho người khác.

Nghĩ lại hot search gần đây, Trương Hòa Bình lập tức liền hiểu được, sợ rằng Mạnh Thử Hàn chính là Khương phu nhân trên mạng đều đang phân tích tìm kiếm

Ánh đèn sáng rực chiếu đến trên người hai người.

Ánh mắt Mạnh Thử Hàn minh diễm vô cùng, làn da trắng như tuyết.

Trương Hòa Bình theo bản năng muốn lấy một điều thuốc ra, sờ đến quần áo mới nhớ tới không thích hợp.

Ông hỏi Mạnh Thử Hàn: "Muốn hỏi cái gì?"

Mạnh Thử Hàn hít một hơi thật sâu, bắt lấy móc treo balo cầu vồng, cô còn đang mặc một thân đồng phục như thể cô là học sinh cao trung

Cô mở miệng nói: "Chị của tôi 5 năm trước đã qua đời, khi đó đạo diễn Trương còn nói là rốt cuộc tìm không ra nữ diễn viên có linh khí như chị ấy." Đôi mắt cô hắc bạch phân minh, ở dưới ánh đèn phảng phất còn phản xạ.

Nói xong lời cuối cùng, cô còn hỏi lại một câu: "Chị ấy thực ưu tú đúng không?"

"..... Cô ấy là diễn viên xuất sắc." Trương Hòa Bình trả lời.

Ông cũng hoàn toàn cảm thấy Mạnh Thử Hàn không chỉ là vì hỏi ông những việc này mà thôi.

Quả thực, trên mặt Mạnh Thử Hàn ý cười chưa tiêu giảm nửa phần, nhưng Trương Hòa Bình lại thấy ở đáy mắt cô nhìn không ra một tia ý cười, ngược lại có chút lạnh lẽo.

Mạnh Thử Hàn tiếp tục nói: "Chị ấy trước nay đều là người cực kỳ ưu tú, nhưng chị ấy đời này đều không có khả năng vui vẻ. Chị ấy đến chết còn bắt lấy tay của tôi nói, chị ấy hối hận, chị ấy hận một người."

Trương Hòa Bình buột miệng thốt ra, hỏi: "Ai?"

"Ngay từ đầu tôi hoài nghi là đạo diễn Trương, từ sau khi chị ấy qua đời, 5 năm này ngài ở giới giải trí biến mất tìm không thấy người, này cũng càng làm cho tôi hoài nghi. Nhưng hiện tại, tôi cảm thấy lại không phải, đạo diễn Trương là người tôn trọng hôn nhân, thiết tình đối đãi với vợ ngài, không phải là tra nam."

Mạnh Thử Hàn không nói rõ Mạnh Chung Xu hận đến tận cùng là ai nhưng Trương Hòa Bình đã có chút hiểu.

Mạnh Thử Hàn hỏi: "Chị ấy bắt đầu trở nên có chút kỳ quái là sau khi quay xong phim của đạo diễn Trương, cho nên tôi liền hoài nghi người kia là người trong đoàn làm phim của đạo diễn Trương."

Trương Hòa Bình thật lâu không có nói chuyện.

Ông không nhận được nên từ trong túi lấy ra một điều thuốc, ngọn lửa sáng lên.

Mùi thuốc lá hơi có chút gay mũi.

Sương khói lượn lờ ở chung quanh Trương Hòa Bình, ông tựa hồ là nhớ lại sự tình thật lâu phía trước, hừ lạnh một tiếng.

"Hiện tại cô hẳn là đối với tôi có chút hiểu biết, tôi không quá chú ý chuyện khác chỉ lo quay phim." Ông lại hút một ngậm, chờ đợi Mạnh Thử Hàn trả lời.

"Đúng, người trong giới đều xưng ngài vì diễn si."

Ông phì phì khói bụi, "Bởi vì Mạnh Chung Xu là diễn viên tôi phá lệ vừa ý hơn nữa lại là Mạnh tiên sinh tự mình tìm tôi, cho nên so với ngày thường nhiều chú ý hơn một chút, hiện tại nhớ tới..... Khi đó cô ấy có khả năng là cùng phó đạo diễn trong đoàn phim tiếp xúc tương đối nhiều."

Khi đó Trương Hòa Bình còn rất buồn bực, rõ ràng hẳn mới là đạo diễn, nhưng cố tình Mạnh Chung Xu có vấn đề liền đi tìm vị phó đạo diễn kia.

Trương Hòa Bình còn tưởng rằng là chính mình quá hung dữ làm Mạnh Chung Xu có bóng ma.

Mặc dù hiện tại nhớ tới, ông cũng không thể phủ nhận, Mạnh Chung Xu là diễn viên có linh khí nhất trong nhiều năm làm đạo diễn.

Thẳng đến khi cô qua đời, Trương Hòa Bình đều cảm thấy tiếc hận, vừa nhớ tới đều cảm thấy đáng tiếc.

Mất Mạnh Thử Hàn sáng rực lên, "Phó đạo diễn kia là ai?"

Trương Hòa Bình nhủ mảy có chút nghĩ không ra.

Đạo diễn cùng ông hợp tác qua rất nhiều, ông nhớ không rõ lắm, ông chỉ nhớ rõ tên diễn viên hợp tác thôi.

"Không nhớ rõ." Ông lại dùng sức suy nghĩ, chỉ mơ mơ hồ hồ nhớ rõ diện mạo của người kia, rốt cuộc từ lần đó ông liền không còn gặp qua vị phó đạo diễn này.

"Bất quá có ảnh chụp, tôi tìm được sẽ gửi cho cô."

Mạnh Thử Hàn buông lỏng balo cầu vòng, cúi người trước Trương Hòa Bình, "Đạo diễn Trương, cảm ơn ông, này không chỉ là khúc mắc của chị ấy mà càng là khúc mắc của tôi."

"Ừ."

Trương Hòa Bình ném thuốc lá trong tay xuống liền chuẩn bị rời đi, đi được hai bước liền nghe được tiếng Mạnh Thử Hàn mở cửa.

Ông dừng lại kêu một tiếng Mạnh Thử Hàn.

Mạnh Thử Hàn xoay người lại trả lời, Trương Hòa Bình không nhịn xuống, hỏi: "Khương tổng cùng cô..... Là vợ chồng? Kết hôn rồi sao?"

"Tuy rằng nhẫn không mang, giấy hôn thú không mang, nhưng vợ chồng là vợ chồng thật." Mạnh Thử Hàn không có giấu giếm.

Trương Hòa Bình xác nhận xong, lúc này mới nén lòng hiếu kỳ đi xuống lầu.

Thật nhanh, 《gấu trong lửa》 chính thức đóng máy, cô cùng Mộ Châu ngồi cùng chuyến bay trở về Lâm Sơn.

Vừa đến sân bay, che trời lấp đất đều kêu tên Mộ Châu.

Lúc sau lại vang lên kêu tên "Mạnh Thử Hàn".

Thanh âm vang vọng toàn bộ sân bay.

Lâm Lê đi theo phía sau cô, đề thấp thanh âm: "Mặt mũi lớn không lớn, chị đến fan club ám chỉ một chút."

Mạnh Thử Hàn vẫy tay cười đối với các fan, một mặt đối với Lâm Lê nói: "Rất có mặt mũi."

Từ trước mặt fan đi qua, bỗng nhiên cô liền nghe được fan của Mộ Châu hỏi một tiếng: "Châu Châu cùng Khương tổng đến tột cùng có quan hệ hay không!"

?

Cùng Khương tổng có quan hệ, Mạnh Thử Hàn liền ngừng lại nhìn Mộ Châu ngắm cô một cái, phủ nhận vấn đề này của fan.

Ra sân bay, liền nhìn thấy trợ lý Lưu.

Khương Kiên không có tới, nghe nói gần đây Khương Kiên thực hot, tiết mục nào đó muốn mời anh làm khách quý một kỳ.

Dù vậy Mạnh Thử Hàn nghĩ Khương Kiên từ trước đến nay không thích lộ mặt, huống chi là tham gia cái gì mà talk show, có thời gian này không bằng đi kiếm một trăm triệu.

Mạnh Thử Hàn không tính toán đi cùng Mộ Châu, rốt cuộc bây giờ cũng không phải cùng công ty, cũng không cần nhiều hỗ trợ hữu ái, chỉ là Mộ Châu này cũng không tệ lắm, Mạnh Thử Hàn cũng không có nhiều chán ghét.

Lên trên xe, Lâm Lê cùng Mạnh Thử Hàn ngồi ở ghế sau.

Trên mặt trợ lý Lưu tràn đầy tươi cười, một ngum một tiếng phu nhân kêu thật là nhiệt tình.

Mạnh Thử Hàn gửi tin nhắn cho Khương Kiên: [em đã trở về.]

Khương Kiên không có trả lời, cô liền hỏi trợ lý Lưu: "Khương tổng rất bận sao?"

Trợ lý Lưu thuận miệng trả lời: "Không bận lắm, gần đây chuyện địa ốc đều đã xử lý xong rồi, cũng không có việc gì."

Không có việc gì thì vì cái gì không có tới đón cô!

Trong lòng cô nghĩ như vậy nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc, tiếp tục hỏi, "Nếu không bận thì đang làm cái gì?"

"Phía trước có cái tiết mục muốn mời Khương tổng đi talk show, Khương tổng bận việc này."

"Anh ấy không phải loại người thích khoe khoang, hẳn là sẽ không đi."

Trong xe yên tĩnh một cái chớp mắt, trong nháy mắt chỉ có tiếng gió ngoài cửa sổ gào thét mà thôi.

Trong chốc lát, trợ lý Lưu mới suy nghĩ cận kề mà nói ra: "Không, ngài ấy đi."

"....." Trong xe lại là một trận quỷ dị an tĩnh.

Lâm Lê không nhận được, "Phụt" một tiếng cười ra tới, cô không biết còn có người tồn tại là để hủy đi ông chủ mình như vậy.

Mạnh Thử Hàn muốn về tiểu khu Cẩm Giang, bảo trợ lý Lưu đem cô trở về.

Cô đã quay phim bốn năm tháng, vừa về đến nhà cả người liền nhẹ nhõm.

Đá rớt giày, mang dép lê, hình chữ X mà nằm ở trên sô pha.

Lâm Lê về Vạn Thịnh đi đăng ký nhập chức, cũng chỉ dư lại một mình Mạnh Thử Hàn.

Cô mở Weibo ra liền thấy được một vòng hot search mới.

"Sao lại thế này?" Cô từ trên sô pha ngồi dậy, nhìn hot search # tình yêu Mộ Châu công khai ánh sáng huy huy thực thực mang thai # có chút phản ứng không kịp.

?

Cô không phải mới vừa cùng Mộ Châu từ sân bay tách ra sao? Lúc này mới không đến ba giờ liền leo lên hot search sao?

Ảnh chụp rất là mơ hồ, có thể thấy được thật là ở sân bay.

Bất quá người đàn ông ăn mặc tây trang bên cạnh Mộ Châu cũng không phải người đại diện của cô ấy.

Thực trùng hợp, người đàn ông này là Lý Đức Sinh.

Lúc sau chính là hai người đi dạo phố, ảnh chụp Lý Đức Sinh mua giày đế bằng cho Mộ Châu

Từ góc nhìn của ảnh chụp, bụng Mộ Châu đích xác giống như muốn lớn hơn một chút!

Vòng eo siêu nhỏ đã biến mất!

Trong lòng Mạnh Thử Hàn khó chịu, khúc mắc ần ần quấy phá, đối với chuyện chưa kết hôn như vậy đã có thai thậm chí còn không có xác định quan hệ hơi có chút sợ hãi.

Cô nhấp một ngum không khí rồi tắt điện thoại.

Mấy ngày này cô quay đến khuya cho nên có chút mệt mỏi liền ở trên sô pha ngủ một lát.

Mơ mơ màng màng nghe được có người mở cửa.

Cô còn tưởng rằng là Lâm Lê, cũng liền không quản, chờ đến khi tỉnh lại trên người có một tầng chăn mỏng.

Bên ngoài đã tối sầm, cô vén chăn lên mang dép lê vào, ngáp dài hô một tiếng: "Lê tỷ."

Mới vừa kêu xong thì cửa phòng tắm liền mở.

Một cỗ khí nóng mang theo hương sữa tắm ập vào trước mặt, trên người người đàn ông còn có nước chảy theo đường cong cơ bắp đi xuống.

Anh mặc quần thể thao liền lộ ra đôi chân thon dài, anh đi tới Mạnh Thử Hàn, hỏi: "Tĩnh rồi sao?"

"Em còn tưởng rằng là Lê tỷ tới." Cô đi theo Khương Kiên trở lại trong phòng tìm quần áo thay, không biết khi nào mà tủ quần áo của cô treo đầy quần áo Khương Kiên.

Cô nhớ tới hôm nay Khương Kiên không có tới đón cô, "Khương tiên sinh người bạn rộng như vậy, như thế nào lại rảnh đến chỗ tôi?"

Anh mặc quần áo nhìn về phía cô.

Anh mỉm môi, tựa hồ là đang cười, "Vội vàng muốn em, như thế nào sẽ không tới chứ?"

"?"

Mạnh Thử Hàn nhú mày, "Lời âu yếm này của anh nói cũng quá gượng đi ha ha ha."

"....." Khương Kiên ủy khuất, anh từ trên mạng tìm như thế nào liền không dùng được?

Hai người đi ra ngoài ăn cơm trở về, gió ban đêm mới mang theo một tia mát mẻ, thổi tới bên người cực kì thoải mái.

Mạnh Thử Hàn về đến nhà, mới nhớ tới chuyện của Mộ Châu, mở ra Weibo mới nhìn thấy Weibo đã biến thành # Mộ Châu công bố tin tức kết hôn #.

Cô chọc hạ thân Khương Kiên, hỏi: "Lý tổng kia của công ty anh thật sự muốn cưới Mộ Châu sao?"

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, "Lúc trước nói qua mời anh đi tham gia hôn lễ."

Vừa vặn, Mộ Châu ở WeChat gửi tin nhắn cho Mạnh Thử Hàn, là một tấm thiệp mời kết hôn.

[Chị Thử Hàn, em muốn kết hôn, chị nhất định phải tới nha]

Mạnh Thử Hàn: [em còn trẻ, sớm như vậy liền công khai không sợ đối với sự nghiệp có ảnh hưởng gì sao?]

Mộ Châu: [em ở giới giải trí nỗ lực chính là vì có thể có một cuộc sống tốt, Lý Đức Sinh tuy rằng không bằng Khương tổng, nhưng khá hơn so với rất nhiều người, em gả cho anh ấy là có thể có được cuộc sống tốt, như thế nào sẽ đối với tương lai em có điều ảnh hưởng chứ]

Mạnh Thử Hàn vốn tưởng rằng hai người là bất đắc dĩ mới tuyên bố kết hôn, nhưng hiện tại xem cách nói của Mộ Châu cùng Lý Đức Sinh hẳn là đã sớm tính toán muốn kết hôn.

Nghĩ như vậy, Mộ Châu cũng thật là có chút thủ đoạn.

Ít nhất đầu óc xem như thanh tỉnh, biết cái gì mới là chính mình muốn.

Nhìn thời gian trên thiệp mời, cô ngẩng đầu nhìn Khương Kiên nói: "Khương tổng, tháng sau Mộ Châu kết hôn chúng ta cùng đi đi."

...

Tin Mộ Châu kết hôn ờ trên mạng nhắc lên sóng gió không nhỏ.

Mộ Châu đang đứng ở đỉnh cao sự nghiệp, thế nhưng muốn kết hôn. Ở giới giải trí, tuổi cô xem như trẻ, cứ như vậy bỗng nhiên tuyên bố kết hôn thực sự là làm người khác phải kinh ngạc.

Mà sau khi tin tức kết hôn được chứng thực, Mộ Châu cũng giảm không ít fan, Đình Minh lại đau đầu một thời gian.

Hôn lễ của Mộ Châu vào tháng sau, còn chưa đến lúc đó.

Cô không cần lại chuẩn bị cái gì, cô cùng Khương Kiên là vợ chồng cho nên anh chuẩn bị là được rồi.

Cuối tháng 7, thật nóng.

Thời tiết nóng đánh úp lại làm người ta căn bản không nghĩ đến muốn ra cửa.

Từ sau khi Khương Kiên thường xuyên ở tại tiểu khu Cẩm Giang, Lâm Lê liền rất ít khi tới, hiện tại Khương Kiên đến công ty, chỉ còn lại có một mình cô

ở nhà thật ra cũng có chút tịch mịch.

Cô liền mở điện thoại xem chương trình, còn chưa xem đến một giờ liền nhận được tin nhắn của Khương Kiên.

[xem Thời Khắc Mộng Tưởng phát sóng trực tiếp trên TV màu xanh lục]

?

Mạnh Thử Hàn chậm rãi nhớ lại, phía trước tựa hồ là nghe trợ lý Lưu nói qua Khương Kiên muốn đi tham gia tiết mục gì đó.

Nhưng chưa có nói muốn phát sóng trực tiếp!

Loại tiết mục phát sóng trực tiếp trên mạng căn bản là không có hậu kỳ cắt nối biên tập, trực tiếp liền thả ra!

Cô nhanh chóng mở TV màu xanh lục, tiết mục Thời Khắc Mộng Tưởng đang được phát trực tiếp, khách mời hôm nay là ảnh đế Lâm Cẩm-người đàn ông đã kết hôn và có con, đang bị MC truy vấn cuộc sống sau khi kết hôn.

Lâm Cẩm trả lời lưu loát, MC cũng không phải ăn chay liên tiếp hỏi ra rất nhiều vấn đề riêng tư.

Mạnh Thử Hàn biết MC của tiết mục này, từ trước đến nay một miệng nổi danh, trong giới có lời đồn "Năm mơ cũng sợ cái miệng này".

Cô còn chưa lĩnh giáo qua, lại không nghĩ rằng sẽ lợi hại như vậy.

Nhưng không sao, Khương Kiên là trầm ổn, mấy vấn đề này ở trước mặt anh vẫn luôn là tiểu nhi khoa.

Mạnh Thử Hàn cũng có chút hối hận, sớm biết rằng Khương Kiên tham gia tiết mục này thì lúc trước nên truyền thụ một hai kỹ xảo, cũng miễn cho nói sai lời bị trên mạng người ta bôi đen.

Nói tới cuối cùng, MC mỉm cười nói: "Kỳ thật trừ bỏ Lâm Cẩm tiên sinh, chúng ta còn mời tới một vị khách quý thần bí, vị khách quý này có thể là một lần duy nhất trong đời tham gia chương trình."

Khán giả phía dưới bật cười.

Âm nhạc vang lên, dưới sân khấu một trận hào hứng, mỗi người đều thăm dò xem đến tới cùng là người nào.

Sau khi màn che sân khấu rơi xuống, liền nhìn thấy một người đàn ông trên sân khấu.

Anh mặc một thân tây trang, đôi mắt hẹp dài bên trong nhiễm đậm mực cùng tự phụ, lúc này mặt mày giãn ra như là son thủy tuấn lãng.

Ngón tay Mạnh Thử Hàn giật giật, ở khung bình luận đã bình luận: [Ông xã thật soái!]

Lúc sau hàng loạt "Ông xã thật soái" hiện lên trên khung bình luận giống như là bị Mạnh Thử Hàn mang theo tiết tấu.

MC mỉm cười, không chế được âm lượng kinh hi của mình: "Chúng ta hãy chào đón —— Khương tổng của Đầu Tư Tỉnh Quang Khương Kiên!"

Tiếng trống sấm dậy, tiếng người ồn ào.

Xuyên qua màn hình, Mạnh Thử Hàn có thể nghe được có người kêu lên "Khương tổng luôn đẹp trai!"

Tiếp tục xem,MC đã đem đề tài chuyển hướng về phía Khương Kiên, Lâm Cẩm cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

MC hỏi Khương Kiên: "Khương tổng gần đây chính là nhân vật nổi tiếng, ở Weibo đã được bình chọn là ""người đàn ông muốn được gả nhất năm"", đều đã vượt qua Lâm Cẩm tiên sinh."

Khương Kiên giương mắt nhìn qua, trong mắt lạnh nhạt, đôi môi mím chặt giống như là thúc giục MC hỏi nhanh lên.

MC cũng không nói nhiều lời vô nghĩa, nhanh hỏi ra tiếng lòng của cư dân mạng: "Xin hỏi tiêu chuẩn chọn vợ của Khương tiên sinh là gì?"

Khương Kiên mím môi nhìn về phía màn ảnh, đôi mắt thâm thúy nhìn chằm chằm màn ảnh thậm chí còn có một cái nhìn cận cảnh.

Ngoài màn hình, trong lòng Mạnh Thử Hàn đột nhiên rung mình một cái, dường như ánh mắt ấy giống như là nhìn cô.

Cô nghe được Khương Kiên chậm rãi nói ra: "Toàn mạng bôi đen....."

Khương Kiên dừng lại, khóe môi gọi lên một độ cung nho nhỏ.

Lâm Cẩm không khỏi nhìn qua, ngay cả người xem ở trường quay đều không khỏi ngừng lại hô hấp.

MC càng là há to miệng như thể là nghe được đáp án không thể tưởng tượng được.

Toàn mạng bôi đen..... Còn có thể là ai!

Trừ bỏ Mạnh Thử Hàn thì không có người khác.

Khương Kiên chậm rãi mà nói tiếp, trong giọng nói mang theo vài phần cười như không cười: "Toàn mạng bôi đen không được."

Mọi người thờ phào nhẹ nhõm, cảm thấy như vậy mới xem như bình thường.

Ngoài màn hình, đầu tiên Mạnh Thử Hàn là thờ phào nhẹ nhõm, sau đó lại khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Nhưng lại không biết thất vọng ở chỗ nào, rõ ràng không muốn công khai chính là cô nhưng bây giờ lại thất vọng.

Lúc sau MC lại hỏi: "Nghe đồn tiên sinh ản hôn, đối với chuyện này tiên sinh có muốn nói gì không?"

Khương Kiên nhú mày, duỗi thẳng lưng: "Không có gì để nói." Lại là một con thờ dốc, anh chậm rãi nói ra: "Mạnh Thử Hàn bảo tôi đừng nói chuyện lung tung."

Vừa rồi một hồi còn không có đi xuống, người xem cùng với cư dân mạng đang xem phát sóng trực tiếp: "?"

Mạnh Thử Hàn mở to hai mắt nhìn, trong lòng nhảy lên đến lợi hại, tự dưng cảm thấy Khương Kiên còn rất biết cách nói chuyện.

*

Chuyện sau đó có thể tưởng tượng được, Khương Kiên Mạnh Thử Hàn cùng nhau leo lên hot search, toàn cư dân mạng hoài nghi Mạnh Thử Hàn chính là Khương phu nhân.

Vì chứng thực, cơ hồ đề tài trên Weibo có quan hệ đều sẽ tag một chút Weibo Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn.

Tiết mục phát sóng trực tiếp đã kết thúc, Khương Kiên liền ở trên xe gọi điện thoại cho Mạnh Thử Hàn.

Mạnh Thử Hàn trước mở miệng: "Khương tiên sinh, anh thật đúng là chơi đẹp!"

Khóe môi Khương Kiên mang theo ý cười, giọng nói trong điện thoại lại là hờ hững: "Anh cái gì đều không có nói." Anh đại khái có thể tưởng tượng đến dáng vẻ Mạnh Thử Hàn dậm chân, nhún xuống ý cười rồi nói: "Đêm nay không trở lại."

Anh đương nhiên không dám trở về!

Nếu trở về, nói không chừng Mạnh Thử Hàn sẽ xé xác anh!

Treo điện thoại, mở Weibo ra lại là âm nhắc nhở liên tiếp.

Tin nhắn liên quan vô số.

Tùy ý click mở một cái: [cô hết hy vọng đi! Cô hại tiểu Đường tỷ tỷ, người phụ nữ ác độc như cô, Khương tổng sao có thể sẽ coi trọng cô?]

Là fan của Đường Hân Viện.

Lại click mở một cái: [nhìn không ra sao? Khương tổng ở tiết mục châm chọc cô đấy! Đừng ở đằng kia tự mình đa tình!]

Mạnh Thử Hàn hô hấp hai ngụm thật sâu, trong không khí mang theo hương không khí tươi mát trong nhà.

Cô mở đèn đầu giường, ánh đèn mờ nhạt lơ mờ chiếu vào trong phòng.

Chỉ có ánh sáng điện thoại đánh vào trên mặt Mạnh Thử Hàn, ánh đèn làn da tuyết trắng.

Lúc trước Mạnh Thử Hàn không nghĩ sẽ công khai, thuận tiện là sợ hãi chính mình liên lụy đến Khương Kiên.

Trừ lần đó ra, kì thật nhiều lần cảm thấy Khương Kiên có lẽ chỉ tùy tiện tìm người kết hôn, đối với cô cũng không có tình cảm bao sâu, hôn nhân như vậy mà tồn tại trên danh nghĩa nói không chừng một ngày nào đó liền sẽ kết thúc.

Nếu sớm hay muộn muốn kết thúc, chỉ bằng không công khai, chờ đến lúc giấy thỏa thuận ly hôn kí xong cũng miễn cho người khác còn có cư dân mạng trào phúng.

Nhưng hiện tại Khương Kiên biểu hiện ra ý nguyện mãnh liệt muốn công khai.

Có lẽ là thật sự muốn cùng cô sống tốt đẹp.

Khương Kiên đều làm, cô cũng không có gì để nói.

Cô ở Weibo share video phỏng vấn Khương Kiên ở chương trình Thời Khắc Mộng Tưởng, hơn nữa đã phát một biểu tình mỉm cười nho nhỏ.

Làm xong hết thấy, Mạnh Thử Hàn mới thở phào nhẹ nhõm, hơn nữa chụp hình ở WeChat gửi cho Khương Kiên.

Nhưng mọi thứ không phát triển như Mạnh Thử Hàn tưởng tượng.

Chúc phúc hoặc là chửi rủa trong tưởng tượng đều không có, sáng sớm hôm sau liền nhìn thấy hot search Weibo#quan hệ Khương Kiên Mạnh Thử Hàn #, theo sát phía sau là một cái hot search mới.

Mạnh Thử Hàn tự mình cố gắng#

?

Cô tự mình cố gắng như thế nào mà cô không biết?

Lại nhấp vào xem, nhìn đến fan nào đó share Weibo cô, hơn nữa lưu loạt đã phát cảm tưởng một ngàn từ, khả năng đem văn từ cao trung chưa viết đến giờ mới đi viết

Mạnh Thử Hàn nhìn kỹ đơn giản khái quát chính là nói Mạnh Thử Hàn kiên cường độc lập, ngay cả Khương Kiên như thế nào ở tiết mục châm chọc cô, đều phải nỗ lực mà phản kháng, đâu thêm đối phương là Tinh Quang Khương tổng hay là thiên kim Đinh Minh Đường Hân Viện.

Xem xong hot search này, cả người Mạnh Thử Hàn đều có chút ngốc.

Não cư dân mạng tựa hồ là có chút lớn?

Thậm chí còn cùng mạch não cô không quá giống nhau.

Từ sau khi treo Weibo, rất nhiều anti-fan Mạnh Thử Hàn chuyển trắng, từng bước từng bước mà ở phía dưới Mạnh Thử Hàn nói đau lòng, giống như là não bỏ ra mấy vạn chữ dóc lòng vì Mạnh Thử Hàn.

Nhìn các loại ngôn luận đau lòng trên mạng, thậm chí là trong giới rất nhiều người quen thuộc cũng sôi nổi tuyên bố Weibo "Đau lòng Mạnh Thử Hàn, thật là một cô gái tự mình cố gắng", thế nhưng cô không biết nên như thế nào nói cho bọn họ —— loại chân tướng này "Tôi cùng Khương Kiên chính là vợ chồng! Tôi chính là Khương phu nhân!".

Sau đó, não cư dân mạng lần thứ hai thăng cấp, khuếch tán thành những năm gần đây Mạnh Thử Hàn nơi chốn đã chịu chèn ép, mỗi ngày ở tầng hầm ăn mì gói sinh hoạt.

Vì thế cư dân mạng càng thêm đau lòng, khởi xướng hoạt động "Đưa cho Mạnh Thử Hàn một phiếu bình chọn phim", muốn bầu chọn cho phim « gấu trong lửa ».

Này cũng không phải là hành vi của một hai người, chính là thành trăm vạn hơn một ngàn vạn cư dân mạng, Mạnh Thử Hàn muốn giải thích nhưng tay dừng lại, có tiền không kiếm là ngốc từ!

Người đầu tư là Khương Kiên, kiếm tiền cũng là Khương Kiên, đều là tiền nhà mình, không cần trắng không cần!

Trong nháy mắt, Mạnh Thử Hàn cảm thấy chính mình quả thực chính là marketing tài giỏi.

Chuyện này nhiệt độ mới vừa đi xuống, không bao lâu liền nghênh đón hôn lễ của Mộ Châu.

Hôn lễ của Lý Đức Sinh, trước khi Mộ Châu đi đóng phim cũng đã bắt đầu kế hoạch, Mộ Châu muốn ở Lâm Sơn tổ chức hôn lễ vì thế Lý Đức Sinh liền thuê sân cỏ lớn nhất tới cử hành hôn lễ ngoài trời.

Cơ bản là màu hồng nhạt, các loại thú bông xây lên, phía trên cỏ hoa tươi phủ kín giống như là lạc vào cõi mộng ảo.

Không phải trong mộng ảo mà là vương quốc đồng thoại.

Cũng đủ để nhìn ra Lý Đức Sinh đến tận cùng là có bao nhiêu dụng tâm.

Bạn bè của Mộ Châu ở trong giới nhiều, không thiếu Mạnh Thử Hàn cho nên cô đi muộn chút, chủ yếu còn phải chờ Khương Kiên.

Rốt cuộc vì Khương Kiên là người lãnh đạo trực tiếp của Lý Đức Sinh, nếu như đi quá sớm không khỏi có chút rớt mặt mũi.

Khương Kiên tặng một bộ lễ phục đến tiểu khu Cẩm Giang, là một bộ váy dài màu hồng phấn, nơ con bướm thu eo, sấn đến vòng eo tinh tế không đủ nắm chặt.

Hồng nhạt vốn là hợp với làn da trắng, mà bản thân cô vốn dĩ trắng, lúc này mặc vào, trên da thịt phảng phất một chút phấn hồng, thời khắc hấp dẫn trông mắt người nhìn.

Cô mang giày cao gót ở nhà chờ Khương Kiên tới đón.

Trong chốc lát, trợ lý Lưu liền lái xe lại đây, Rolls-Royce thể hiện thân phận kẻ có tiền.

Cô rất ít khi nhìn thấy Khương Kiên khoe khoang xe, từ trước đến nay anh thích khiêm tốn, trừ bỏ bồi cô và thời điểm gặp nhau vài lần, thật đúng là không có gặp qua bao giờ.

Khương Kiên từ trong xe ra tới, thay cô mở cửa xe.

Cô dẫn theo góc váy đi vào ngồi xuống, thoải mái hào phóng mà đem giày cao gót cởi xuống dưới, chuẩn bị chờ đến hôn lễ lại mang vào.

Thực nhanh, liền đến hiện trường hôn lễ.

Mọi người nhìn thấy Rolls-Royce dừng lại, từ trên xe đi xuống dưới một vị tây trang phẳng phiu, dáng vẻ lạnh lùng tự phụ, toàn thân đều để lộ ra khí chất cao quý.

Không ít nữ minh tinh tâm tư đều linh hoạt hẳn lên, gần đây tin tức của Khương Kiên tương đối nhiều, nữ minh tinh này kia từ đáy lòng liền cảm thấy người đàn ông này đại khái cùng những tên lăng tử không sai biệt lắm.

Có nữ minh tinh ngực to loạng choạng đi tới, tùy thời chuẩn bị tiết mục ngã treo chân.

Nào biết rằng, Khương Kiên quay người lại mở một bên cửa xe.

Lọt vào trong tầm mắt là một đôi giày cao gót, mắt cá chân tinh xảo, đôi chân tinh tế trắng nõn, góc váy hồng phấn như ẩn như hiện, Khương Kiên mỉm cười dắt lấy tay cô, người phụ nữ trong xe kia mới chậm rãi ra tới.

Mái tóc quấn màu hạt dẻ ở sau người dài đến bên hông.

Màu hạt dẻ cùng hồng nhạt phá lệ tương xứng, đem cô chế tạo như là một nàng công chúa của vương quốc đồng thoại, ngay cả người ngày thường công kích cũng bị thân lễ phục này đi hơn phân nửa, ngược lại càng thêm bình thản chút.

Hôn lễ của Mộ Châu, giới truyền thông vốn dĩ rất nhiều, hiện tại nhìn thấy Khương Kiên nắm tay Mạnh Thử Hàn cùng tới, càng là kinh hi đến không được, cảm thấy chính mình là đào được một cái tin tức lớn!

Mạnh Thử Hàn đem tóc vén ra sau, nhỏ giọng nói với Khương Kiên: "Cảm ơn Khương tổng."

Cô duỗi tay ôm lấy cánh tay Khương Kiên, làm lơ ánh mắt mọi người mà đi tới hiện trường hôn lễ.

Mà những nữ minh tinh tâm tư linh hoạt càng là sợ ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Ông xã tốt nhất 6

Editor: Mút Chanh

Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn đã hạ quyết tâm sẽ công khai cho nên đối với chuyện này không có bất luận phản ứng gì, tay khoác tay đi vào hôn lễ.

Sắc màu vương quốc đồng thoại liền ở ngay trước mắt.

Thậm chí Mạnh Thử Hàn còn nghe được ai đó đang nói "Thật hâm mộ", cô thở dài, xoay người đi uống một ly nước chanh.

Khương Kiên bị mấy lão tổng lôi kéo đi bàn công chuyện, Mạnh Thử Hàn không có việc gì để làm liền ở một bên cùng người khác nói chuyện phiếm.

Thịnh Nguyên bung một ly Cocktail đến đây, ý cười nhợt nhạt mà lại ngượng ngùng.

Hắn hô lên một tiếng: "Chị Thử Hàn mới đến sao?"

Mạnh Thử Hàn nhếch môi cười một cái, nhìn thấy tinh thần Thịnh Nguyên không được tốt cho lắm, mới chỉ trở về hơn nửa tháng mà đã gầy hơn phân

nữa.

Hắn vốn rất gầy, bây giờ lại càng gầy, có loại cảm giác đơn bạc gầy tái nhợt vô lực.

Nghĩ đến chắc là vì chuyện tài nguyên.

Kể từ khi Thịnh Nguyên lôi kéo cô lãng xê, Mạnh Thử Hàn tiết hắn một năm tài nguyên, tài nguyên ban đầu đều bị triệt đi, sao có thể không phiền não cơ chứ.

Mạnh Thử Hàn nâng cằm lên, "Tôi cũng không tính là muộn."

Biểu tình của cô nhân nhật, hiển nhiên là không quá muốn phản ứng lại với Thịnh Nguyên.

Lúc trước tuy hắn đối với cô có chút hảo cảm nhưng còn có thể dùng cô để lãng xê.

Hiện tại đều đã bị tiết tài nguyên, căn bản là không có khả năng lại bắn khoản cảm tình gì, Mạnh Thử Hàn ở trên mạng hiện tại rất hot, nếu có thể cùng lãng xê khẳng định có thể lần thứ hai phiên hồng!

Huống chi hiện trường nhiều truyền thông như vậy, chỉ chưa đầy một ngày là có thể đem tin tức ái muội giữa hắn cùng Mạnh Thử Hàn tràn ra.

Nhưng có tình là Mạnh Thử Hàn không phối hợp.

Thịnh Nguyên cũng không quanh co lòng vòng, nói thẳng: "Chị Thử hàn, gần đây em rất kém cỏi, tất cả tài nguyên đều bị giảm, cái giới giải trí này đòi mới thực nhanh, nếu nửa năm một năm em không lộ mặt căn bản là sẽ không có người nhớ rõ em"

Tay hắn nắm ly rượu run nhè nhẹ, nhìn ra được hắn chịu khổ quá nhiều.

Mạnh Thử Hàn cười khẽ một tiếng, đoán Thịnh Nguyên hiện tại còn không biết cô cùng Khương Kiên là quan hệ gì, dám đến tìm Khương phu nhân của Tinh Quang lãng xê, toàn bộ giới giải trí hắn là cũng không có người nào.

Mạnh Thử Hàn đang nghĩ ngợi liền nghe được Thịnh Nguyên tiếp tục nói: "Chị Thử Hàn, chị thấy đó hiện tại chúng ta cũng là cùng công ty, lúc đóng phim điện ảnh quan hệ của chúng ta cũng còn xem như không tồi, chị liền..... Giúp giúp em đi."

"....." Mạnh Thử Hàn không thể tưởng tượng được, chờ khi Thịnh Nguyên biết người khẩu hán một năm tài nguyên chính là cô, biểu tình kia chắc là đặc sắc nhiều lắm.

Cô hạ lân váy, chất liệu mềm mại vào tay cực kỳ thoải mái, cô nhân nhật mở miệng nói: "Em trai, giới giải trí rất nhiều người đều chơi tâm cơ dựa vào lãng xê, nhưng cậu liền muốn lãng xê cũng nên hỏi một chút đối phương có nguyện ý hay không phải không nào?"

"Chị Thử Hàn....."

"Đạo diễn Trương xem như là bàn đạp với cậu, sau đó là tình đồ lộng lẫy, nhưng cậu như cũ vẫn không thỏa mãn sức nóng hiện tại, càng muốn lợi dụng tôi để lãng xê." Cô tới gần Thịnh Nguyên một chút.

Vừa mới còn tính toán tới gần Mạnh Thử Hàn, Thịnh Nguyên lại lui ra phía sau một bước.

Trong lòng hắn có chút sợ, lúc này ánh mắt Mạnh Thử Hàn thật sự là sắc bén làm người ta cảm thấy sợ hãi.

Ngày thường Mạnh Thử Hàn liền nhân nhật, tự như cái gì cũng không để bụng, lại không có nghĩ đến bây giờ sẽ hung dữ như vậy.

Mạnh Thử Hàn tiếp tục nói tiếp: "Này hết thảy đều là do chính cậu làm không phải sao?"

Ánh mắt sắc bén, không có nửa phần thân thiện ôn hòa như ngày thường.

Này cũng khó trách, rốt cuộc là bởi vì Mạnh Thử Hàn chán ghét nhất chính là dựa vào cp để lãng xê.

Cái này làm cô nghĩ đến Thẩm Hi, tâm tình quả thực là không tốt.

Sắc mặt Thịnh Nguyên đều có chút không nhịn được.

Ngay thời điểm này, phía sau vang lên tiếng bước chân.

Mạnh Thử Hàn còn tưởng rằng là Khương Kiên, cười tủm tỉm mà quay đầu nhìn, ngay khi nhìn thấy, ý cười trên mặt liền đọng lại.

Thậm chí là có chút khó coi.

Người đàn ông trước mặt mặc tây trang trắng, tóc mái dừng ở trên trán lộ ra mặt mày thanh tú.

Người đàn ông kia cười nhạo một tiếng, hơi mang châm chọc mà mở miệng nói: "Như thế nào, tân sùng sao?"

Giọng hắn rất êm tai, giống như âm thanh những sợi dây đàn hắn thường chơi.

Mạnh Thử Hàn nhú mày, mím môi lại.

Thịnh Nguyên trước kêu ra tên của người đàn ông kia, trong nháy mắt si ngốc: "Thẩm..... Hi."

Thẩm Hi nhìn về phía Thịnh Nguyên thân mình gầy yếu, ôn hòa cười, dáng vẻ nhất phái nho nhã lễ độ.

Rất nhiều truyền thông cũng phát hiện Thẩm Hi vừa về nước đã đến hôn lễ, sôi nổi muốn hướng bên này, Thẩm Hi nhìn về phía Mạnh Thử Hàn, hỏi: "Nói chuyện một chút được chứ?"

"Ừ." Mạnh Thử Hàn do dự rồi mới đồng ý, nếu không đồng ý, không chừng Thẩm Hi sẽ cảm thấy cô nhát gan yếu đuối, này chẳng phải là ném đi mặt mũi sao!

Hai người một trước một sau xuyên qua đám người đi vào một chỗ không người.

Gió nhẹ ầm ập mang theo một chút sóng nhiệt.

Có những quả bóng bay màu hồng nhạt bay lên, chậm rãi bay lên bầu trời xanh, thời tiết hôm nay cũng thật là đẹp.

Mạnh Thử Hàn dừng lại, vặn gót chân dựa vào ven tường, liếc con mắt nhìn qua Thẩm Hi, không quá khách khí mà nói: "Tôi còn tưởng rằng anh chết ở Anh, đang chuẩn bị đến nhà anh đi báo tang."

Thẩm Hi nhú mày, có chút bất đắc dĩ mà xoa ấn đường.

"Thử Hàn, miệng em không cần độc như vậy."

Mạnh Thử Hàn nâng mắt lên, ánh mắt lạnh nhạt, cô châm chọc mà cười một cái, "Tôi còn có nhiều độc mà anh chưa từng nghe qua." Cô nói, "Anh cùng Đường Hân Viện thật đúng là tình cảm thâm hậu nhỉ, nhìn thấy cô ta xảy ra chuyện liền trở lại ngay."

Tuy rằng thời điểm Mạnh Thử Hàn nói chuyện ngữ khí châm chọc nhưng ở trong tai Thẩm Hi đây là Mạnh Thử Hàn đối với hắn ghen tuông, dư tình chưa xong!

Thẩm Hi kỳ thật còn rất thích Mạnh Thử Hàn, 5 năm trước đã thích cô, chỉ là lúc ấy ai cũng không thể so với ai tốt quá, chỉ có thể dựa vào xảo cẩu tới mới có chút mức độ nổi tiếng.

Sau đó hắn nổi tiếng, người cũng đỏ.

Mạnh Thử Hàn tự như vẫn là dựa vào hắn mới đỏ một ít.

Nhưng trình độ như vậy không phải Thẩm Hi muốn, sau đó Đường Hân Viện lại tìm tới cửa, thiên kim Đình Minh Đường Hân Viện thích hắn, hắn chỉ do dự một chút liền đi theo Đường Hân Viện.

Cảm tình có thể bồi dưỡng nhưng cơ hội thì không phải.

Sau khi Mạnh Thử Hàn phát hiện liền ồn ào đến long trời lở đất, cô vốn dĩ chính là người xúc động, Thẩm Hi sợ cô làm ra sự tình gì mới khiến cho Đường Hân Viện trước một bước ở trên mạng mang theo tiết tấu.

Cư dân mạng đều sẽ vào trước là chủ, mặc dù Mạnh Thử Hàn giải thích như thế nào, dân mạng cũng cho là đang tẩy trắng mà thôi.

Nhưng chuyện này chung quy là cùng hắn có quan hệ, hắn khó tránh khỏi sẽ bị liên lụy, liền ở trên mạng trước bày tỏ thái độ cùng Mạnh Thử Hàn, sau đó liền đi Anh tu nghiệp.

Ở trong mắt cư dân mạng, đây là săn sóc tỉ mỉ vì Mạnh Thử Hàn mà suy nghĩ.

Hiện tại hắn còn chưa học xong liền trở về cũng thật là vì Đường Hân Viện.

Hắn nghe được Đường Hân Viện bị giam sáu tháng đều sợ đến ngây người, Toàn mạng bôi đen Mạnh Thử Hàn như thế nào sẽ làm ra chuyện này? Kia chính là thiên kim Đình Minh!

Về nước lúc sau mới hiểu biết được rằng Mạnh Thử Hàn có thể là leo lên một kim chủ có tiền.

Mà hắn, khẳng định cũng không có khả năng sẽ vứt bỏ Đường Hân Viện.

Cho dù Đường Hân Viện đầu không lại Mạnh Thử Hàn nhưng cũng là thiên kim Đình Minh, tương lai tài nguyên Đình Minh còn không phải bó lớn bó lớn vào trong bao hắn sao?

Thẩm Hi che miệng ho khan một tiếng, mặt mày ôn hòa mà nói: "Thử Hàn, em nghe anh nói, chờ sau khi anh cùng Hân Viện kết hôn, Đình Minh chính là của anh, đến lúc đó chúng ta vẫn có thể ở bên nhau."

Mạnh Thử Hàn: "?"

Cô ngây ngẩn cả người.

Màu tóc hạt dẻ bị gió thổi đến ở sau người đóng đưa phảng phất giống như là cỏ lau.

Cô quả thực không thể tin được Thẩm Hi sẽ nói ra loại lời nói này sao?

Này đã không thể dùng từ tra tới hình dung, này quả thực chính là vụn than hôi đi!

Khuôn mặt thanh tú dưới làn da mỏng bọc tất cả đều là dơ bẩn cặn bã, Mạnh Thử Hàn nhìn thấy đều cảm thấy ghê tởm.

Thẩm Hi nhìn Mạnh Thử Hàn xuất thần, còn tưởng rằng cô đang mặc sức tưởng tượng tương lai bọn họ.

Vì thế Thẩm Hi tiếp tục nói: "Em cũng còn thích anh phải không? Lúc trước đăng một cái Weibo nói chỉ thích một người, là anh sao? Em yên tâm, chỉ cần anh có thể có được cổ phần Đình Minh, anh khẳng định sẽ so với kim chủ hiện tại của em đối với em càng tốt hơn, Thử Hàn, em tin tưởng anh."

Ánh mắt Thẩm Hi ôn hòa như là mặt hồ nước trong xanh vào tháng ba gọn phủ đầy lục bình.

Rõ ràng là một đôi mắt thanh triệt như thế nhưng Mạnh Thử Hàn nhìn thấy thì cả người nổi da gà.

Lúc trước cô đến tốt cùng bị mù mắt chó gì mới có thể coi trọng thứ như vậy?

Sắc mặt Mạnh Thử Hàn suy sụp, không nhìn được liền giờ tay ở trên mặt Thẩm Hi tát một cái.

Hắn da mặt mỏng, một cái tát đi xuống liền nổi lên ấn hồng.

Mà Thẩm Hi rõ ràng đã bị đánh cho ngốc, ngẩn ra hai giây.

Mạnh Thử Hàn có chút muốn nhổ nước miếng trên người Thẩm Hi, nhưng nghĩ nghĩ, cái động tác này không quá lịch sự, thậm chí có một chút cảm giác học sinh tiểu học đánh nhau lúc này mới nhìn xuống.

Cô ghê tởm hóng rồi, "Thẩm Hi, anh có thể không cần ghê tởm người như vậy hay không?"

Biểu tình cô ghét bỏ sau đó lại lui bước.

Thẩm Hi nhú mày, sờ soạng nửa bên mặt mình có một chút tức giận.

Hắn nhìn về phía da thịt trắng nõn của Mạnh Thử Hàn ở lễ phục hồng nhạt càng thêm phấn nộn, hắn liếm liếm sau răng, nửa bên mặt của hắn còn rất đau.

Hắn một bước tiến lên nắm lấy tay Mạnh Thử Hàn để ở ven tường.

Trên người cô tán mát ra hương nước hoa, mỗi một tác đều kích thích hắn.

Năm đó Mạnh Thử Hàn không cho hắn chạm vào, hắn thật đúng là một chút không nhúc nhích, hiện tại nhớ tới đều là hối hận cực kỳ.

Trong lòng Mạnh Thử Hàn nhảy dựng, rũ xuống đôi mắt cười lạnh một tiếng.

Thẩm Hi tự dưng hỏi: "Em cười cái gì?"

"Anh không phải muốn biết kim chủ của tôi là ai sao?" Đôi mắt đen nhánh, lông mi khẽ run, đều phảng phất là quét ở trước ngực Thẩm Hi.

Giọng Thẩm Hi thấp một chút, hỏi: "Ai?"

Thẩm Hi đoán chừng cũng không phải nhân vật lợi hại gì, tuy rằng Đường Hân Viện thật là không có đầu nổi Mạnh Thử Hàn nhưng hoàn toàn là vì Đường Hân Viện vô dụng.

Thẩm Hi cũng không cảm thấy Mạnh Thử Hàn có thể leo lên kim chủ gì.

Mạnh Thử Hàn cong cong đôi mắt, đôi mắt nhìn rõ tựa như trắng sáng, cười lên tỏa sáng khắp nơi.

Đôi môi đỏ khê mở, phun ra một cái tên: "Khương Kiền."

Khương Kiền!

Thẩm Hi ngăn ra, trên tay cũng hạ xuống.

Mạnh Thử Hàn thuận thế thoát khỏi gông cùm xiềng xích của hắn, ánh mắt càng thêm khinh miệt, cô lạnh lùng cười: "Vây chúc anh tiền đồ như gấm, tình đồ long lấy."

Cô xoay người rời đi, vòng eo mảnh khảnh ở trong mắt Thẩm Hi dần dần biến mất.

Thẩm Hi phục hồi lại tinh thần, vuốt nửa bên mặt mình rồi đá vào trên tường.

Là phụ nữ của Khương Kiên thì thế nào?

Thân phận địa vị như vậy của Khương Kiên, Khương Kiên thật đúng là có thể vì cô đối phó chính mình không thành sao?

Hơn nữa, sau khi hắn về nước mới biết được rằng Khương Kiên đã sớm kết hôn, còn có phu nhân, nếu hắn đem chuyện Mạnh Thử Hàn tuôn ra ngoài có thể khiến chính cung tới thu thập tiểu tam tiểu tứ là cô!

Trở lại nơi nhiều người, da gà nổi trên người Mạnh Thử Hàn cuối cùng tiêu đi xuống không ít.

Nhưng dạ dày có chút ghê tởm, nhu cầu cấp bách muốn Khương Kiên tới tẩy tẩy đôi mắt.

Cô ở trong đám người nhìn hồi lâu mới nhìn thấy Bạch Hành đứng chung một chỗ cùng Khương Kiên, dáng người cao lớn phá lệ thấy được.

Anh vừa đứng chỗ đó, người người khắp nơi đều không bằng anh

Mạnh Thử Hàn nghĩ có lẽ khả năng chính là vợ chồng trong mắt hóa Tây Thi đi.

Cô chạy chậm qua ủy khuất mà giữ chặt cánh tay Khương Kiên.

Bạch Hành cười rộ lên: "Ai nha này không phải chị dâu sao."

Khương Kiên liếc Bạch Hành một cái, lạnh lùng nói: "Lắm miệng."

Nhưng khóe môi lại cong lên.

Giọng nói Mạnh Thử Hàn mềm mại, "Khương tổng anh biết em ngày thường thực ôn nhu hào phóng thiện lương mà."

Khương Kiên nghiêm túc gật đầu đón ý nói hòa theo: "Đúng vậy, em là tiên nữ."

Bạch Hành bên cạnh nghe được toàn bộ quá trình: "?"

Khương tổng cậu tỉnh tỉnh! Cậu ngày thường không phải như thế!

Mạnh Thử Hàn lộ ra tươi cười tới, trong lòng đối với Thẩm Hi kia một chút ghê tởm không khoẻ rất cực cũng tan đi không ít, cô tiếp tục nói: "Nhưng Thẩm Hi hắn khi dễ em, còn đặc biệt ghê tởm, em liên tính đánh chết hắn, kia cũng vẫn là tiểu tiên nữ chứ."

Cô lộ ra một cái tươi cười, Bạch Hành nhìn có chút thẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Ông xã tốt nhất 7

Editor: Mút Chanh

Thẩm Hi bỗng nhiên trở về, đây là tin tức cánh truyền thông lớn đều chưa từng đoán được, trước đó hoàn toàn không có một tiếng gió.

Hiện tại ở hôn lễ Mộ Châu lộ diện, các nhà truyền thông lớn đương nhiên đều tranh nhau phỏng vấn.

Phỏng vấn nhất định là về hắn cùng Đường Hân Viện.

Thẩm Hi bị truyền thông vây quanh, chư vị phóng viên liệu mạng muốn phỏng vấn đều cùng một nội dung.

"Xin hỏi Thẩm Hi, anh đối với hành động của Đường Hân Viện tiểu thư có cái gì muốn nói sao?"

Thẩm Hi xuất hiện như một chính nhân quân tử, chỉ có gương mặt bên cạnh có một chút đỏ ửng. "Tôi không nghĩ tới Hân Viện sẽ vì tôi làm đến mức này."

"Vậy xin hỏi Thẩm Hi, anh đối với Mạnh Thử Hân có gì muốn nói không? Phía trước mọi người đều nhìn thấy cô ấy với Khương tổng cùng nhau xuống xe, cô ấy có phải là Khương phu nhân không?"

Nhắc tới Mạnh Thử Hân, ngón tay Thẩm Hi hơi hơi siết lại, khẽ mỉm cười nói: "Đối với Thử Hân, tôi thật là xin lỗi, nhưng tôi đối với Hân Viện mới là chân ái. Đến nỗi Thử Hân cô ấy không phải là Khương phu nhân, tôi biết chuyện này nói ra đối với Thử Hân là một loại thương tổn nhưng tôi còn muốn nói, Thử Hân, em không thể đi con đường như vậy."

Các phóng viên cảm thấy khả năng mình đang đào lên tin tức lớn nào đó, sôi nổi hỏi: "Là con đường gì!"

Thẩm Hi do dự mà nói ra: "Khương phu nhân, ở chỗ này tôi thay Thử Hân xin lỗi cô vì tham gia vào chuyện gia đình cô, tôi cũng hy vọng Thử Hân có thể tìm được hạnh phúc chân chính thuộc về mình chứ không phải chen chân gia đình người khác, cảm ơn."

Các vị phóng viên cùng các nhà truyền thông lớn đều sôi trào.

Đây chính là tin tức ngoại tình đã nhiều năm mới có thể gặp được.

Nữ diễn viên nổi tiếng Mạnh Thử Hân hừ hừ thực thực chen chân vào gia đình Khương tổng là kẻ thứ ba!

Mất công vừa rồi bọn họ còn tưởng rằng Mạnh Thử Hân chính là Khương phu nhân.

Bất quá ngẫm lại cũng cảm thấy Thẩm Hi nói có đạo lý, Mạnh Thử Hân là thân phận gì, Khương Kiên lại là thân phận gì, tám gậy tre chênh lệch thế nào cũng không có khả năng kết hôn.

Thẩm Hi cự tuyệt trả lời vấn đề, cũng cùng lúc đó hôn lễ Mộ Châu bắt đầu.

Khúc quân hành hôn lễ, thanh âm MC mang theo vui mừng.

Mạnh Thử Hân ngồi ở bên cạnh Khương Kiên nhìn Mộ Châu mặc áo cưới trắng từ trên đường hoa một đường đi tới, cô ấy cùng Lý Đức Sinh hai người trao nhau hứa hẹn, mang nhân cho nhau cuối cùng ôm hôn.

Mạnh Thử Hân trộm nhìn Khương Kiên, thờ dài.

Khương Kiên quay đầu, hỏi: "Hâm mộ sao?"

"Có chút." Mạnh Thử Hân mong đợi mà nhìn về phía Khương Kiên.

Lúc trước thời điểm kết hôn, Mạnh Thử Hân cảm thấy cô cùng Khương Kiên không có nhiều tình cảm, cũng chỉ lãnh giấy hôn thú, nghi thức gì cũng đều không có.

Hiện tại nhìn hôn lễ của Mộ Châu trong lòng còn có chút ghen tị.

Khương Kiên nhìn vào mắt Mạnh Thử Hân, cong cong khóe môi, "Kia chờ em nhàn rồi, bồi em một hồi."

"Không không không, em không phải loại phụ nữ ham hư vinh."

Nói xong, Mạnh Thử Hân ngẩng đầu lên lôi kéo góc áo anh, "Em muốn so với hôn lễ của Mộ Châu đẹp hơn!"

Hôn lễ của Mộ Châu quả thực chính là hôn lễ trong mộng.

Khương Kiên giữ chặt tay Mạnh Thử Hân, "Đương nhiên."

Hôn lễ xong rồi, tới lúc tham gia yến hội.

Điện thoại Mạnh Thử Hân đặt ở trên xe Khương Kiên, hiện tại không ở trên người nên không biết đã xảy ra cái gì.

Chỉ biết những người này liên tiếp mà nhìn về phía cô, hơn nữa thừa dịp cô không chú ý còn làm mất quý.

?

Từ sau chuyện của Đinh Minh, cũng rất ít người đối với cô như vậy.

Cô tìm được một nữ minh tinh quen biết, hỏi: "Phát sinh sự tình gì, tại sao tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm tôi vậy?"

Nữ minh tinh cùng Mạnh Thử Hàn kéo ra một khoảng cách, đề thấp thanh âm nói: "Chị Thử Hàn, chị sẽ không..... Thật là tiểu tam của Khương tổng chứ?"

"Cái gì chứ?"

Đầu Mạnh Thử Hàn đều sắp toát ra một cái dấu chấm hỏi.

Cô cùng Khương Kiên không giống như là vợ chồng sao? Thế nào cũng phải phải cùng truyền thông nói ra lời nói "Tôi cùng Khương Kiên kết hôn" mới có thể đủ chứng minh chứ?

Nữ minh tinh nói: "Thẩm Hi đã trở lại, vừa mới phỏng vấn không cẩn thận nói lỡ miệng, nói ra chị kỳ thật là tiểu tam của Khương tổng." Nữ minh tinh an ủi mà vỗ vỗ bả vai Mạnh Thử Hàn, "Chị Thử Hàn, em cũng biết ở trong giới này xem như chuyện thường, nhưng nếu như bị tuồn ra đó là gièm pha đấy."

"Cảm ơn."

Mạnh Thử Hàn nói cảm ơn, khoe môi phác hoạ một tia như có như không tươi cười.

Nhìn xung quanh, nhìn thấy Thẩm Hi đang cùng mấy người trong giới giao lưu tâm đắc, đáng vẻ ôn tồn lễ độ.

Khương Kiên hiển nhiên cũng đã biết tin tức này, lôi kéo Mạnh Thử Hàn trở về trên xe.

Cả khuôn mặt Khương Kiên đều để lộ ra lạnh nhạt, tâm tình cực kỳ không tốt.

Anh trực tiếp để cho trợ lý Lưu lái xe về lâm viên Cô Tây.

Mạnh Thử Hàn mở điện thoại lên, điện thoại có hơn mười thông báo chưa kể cuộc gọi, trừ bỏ Trương Hòa Bình tất cả đều là Lâm Lê gọi lại đây.

Cô gửi tin nhắn trả lời Lâm Lê: [không có việc gì, Lê tỷ.]

Lúc sau liền gọi cho Trương Hòa Bình, thực nhanh đã bắt máy.

Mạnh Thử Hàn hỏi: "Đạo diễn Trương làm sao vậy?"

Trương Hòa Bình trả lời: "Phía trước người cô muốn tìm, tôi nhớ ra rồi."

Trong đầu bỗng nhiên có thứ gì nổ tung, cả người đều kích động lên, phía sau lưng thẳng lên, "À?"

"Chu Bồi." Trương Hòa Bình trả lời, như là tìm được tư liệu người này, trực tiếp liền nhớ ra tới, " đạo diễn Phim truyền hình 《bón phần hoa viên》, 《tự nhiên yêu nhau》, 《hôn nhân việc nhỏ》."

Trương Hòa Bình cười nhạo một tiếng, "Giải thưởng phim truyền hình được hoan nghênh nhất."

Mạnh Thử Hàn cùng Trương Hòa Bình nói xong, treo điện thoại, ở Baidu xem xét một chút, Khương Kiên ở bên cạnh nhìn xong không khỏi hỏi: "Tìm được người sao?"

"Hình như là vậy." Mạnh Thử Hàn nhảy ra Baidu Bách Khoa Chu Bồi, đưa tới trước mặt Khương Kiên, "Người này, anh có cảm thấy người này tướng mạo lớn lên liền có vấn đề hay không?"

Khương Kiên nhin cười: "Năng lực, còn sẽ xem tướng mạo sao?"

Cô lại nhảy ra ảnh chụp Thẩm Hi, "Anh xem, cái tướng mạo này chính là bạc tình khắc nghiệt, tương lai nhất định khổn cùng thất vọng, tuổi già không nơi nương tựa."

Nhắc tới Thẩm Hi, Mạnh Thử Hàn mới nhớ tới chuyện hot search, cô để trợ lý Lưu trở về tra một chút tư liệu Chu Bồi rồi gửi cho cô, trợ lý Lưu vui vẻ đồng ý.

Cô mới cùng Khương Kiên cùng nhau mở hot search Weibo.

Tên cô cùng Khương Kiên một đường phiêu hồng, Mạnh Thử Hàn mới tận mắt nhìn thấy Thẩm Hi bị truyền thông vây quanh phỏng vấn một đoạn.

Sau khi xem xong, cô đều sắp điên lên lôi kéo cả vạt Khương Kiên ngao ngao: "Oa Thẩm Hi thật là lớn mặt, liền xem em là tiểu tam của anh, nơi nào đến phiên hấn xin lỗi cho em cơ chứ?"

"Tức chết rồi tức chết rồi, em lúc trước liền không nên ngại phiền toái, không có đi Anh tìm hấn!"

"Khương tổng, anh và em nói thế nào em cũng phải một đao đi xuống, gươm tay chém xuống, dao sắc chặt đứt rồi!"

Dọc theo đường đi nghe Mạnh Thử Hàn lải nhải nói nhiều như vậy, thực nhanh liền đến lâm viên Cô Tây.

Kỳ thật Khương Kiên rất hy vọng Mạnh Thử Hàn có thể nói này đó, 5 năm trước bị Thẩm Hi thương tổn, cô liền rất ít nhắc tới người này, hiện tại có thể nghe được cô nói nhiều như vậy chắc là trong lòng đối với anh thân cận hơn rất nhiều.

Ít nhất không giống từ trước như vậy có kẻ hờ.

Mạnh Thử Hàn từ trên xe bước xuống, trên đường mang một theo cỗ khí nóng.

Cô vài bước đã chạy đến cửa biệt thự, đi Trịnh ra mở cửa, Mạnh Thử Hàn liền cởi giày cao gót chân liền chạy đi vào.

Khương Kiên chậm một bước, nhìn thân ảnh Mạnh Thử Hàn lên lầu mới chậm rãi nhớ tới.

Nếu cô đối với Thẩm Hi chán ghét sâu như vậy..... Lúc trước ở Weibo nói thích đến tột cùng là ai?

Nhoáng cái, Mạnh Thử Hàn cũng đã vào phòng ngủ trên lầu.

Cô mở ngăn tủ tìm giấy hôn thú nhưng vẫn luôn không tìm được.

Khương Kiên lên lầu, cô ngẩng đầu lên, "Giấy hôn thú chúng ta chạy đâu rồi? Em thế nào cũng phải đánh mặt mũi Thẩm Hi một chút, này cũng quá không biết xấu hổ."

Khương Kiên liếc Mạnh Thử Hàn, dưới chân vừa động liền đi đến mép giường.

Mạnh Thử Hàn: "Khương tổng? Anh sẽ không phải muốn đi ngủ chứ? Chạy nhanh tìm giấy hôn thú đi, em muốn công khai! Em muốn lập tức công khai!"

Khương Kiên không nói gì, đi đến mép giường liền chậm rãi mở ra áo gối của mình, từ áo gối lấy ra hai quyển màu đỏ, quyển đó chính là "Giấy hôn thú".

Mạnh Thử Hàn nhìn thấy Khương Kiên từ áo gối lấy giấy hôn thú tới, "Phụt" một tiếng cười thành tiếng.

"Khương tổng, anh thật là, giấy hôn thú giấu ở bao gối ha ha ha."

Khương Kiên mím môi, ánh mắt lạnh nhạt dừng ở trên người cô, không biết là ánh mắt này quá mức nóng rực hay là bị mặt trời bên ngoài phơi bị thương.

Mạnh Thử Hàn tìm ra nhẫn kim cương kết hôn, mang ở trên tay, lại bảo Khương Kiên mang lên, hai người cầm giấy hôn thú, trên tay nhẫn kim cương cùng giấy hôn thú chụp một bức ảnh.

Cô lập tức liền đăng trên Weibo.

Mạnh Thử Hàn v: Cảm ơn vì đã quan tâm, chúng tôi là vợ chồng hợp pháp, 5 năm trước bịa đặt, 5 năm sau như cũ bịa đặt, ai thật ai giả mong mọi người đều có công đạo. 【 hình ảnh 】

Weibo mới vừa đăng lên chỉ trong trong nháy mắt, lượng chia sẻ và bình luận tăng đột biến

Bình luận phía dưới, một mảnh [!!!]

Nếu không phải một loạt than thở, căn bản là vô pháp tỏ về chính mình bị chấn động thế giới nội tâm

Cũng có người ở Weibo Mạnh Thử Hàn bình luận phía dưới: [cô nên dẹp suy nghĩ đó đi, đừng đi chỗ nào thuê, Khương tổng có thể coi trọng cô sao? Hy vọng Khương phu nhân có thể sớm thu thập vị hồ ly tinh này]

?

Giấy hôn thú đều ở trước mặt như thế nào còn có người không tin cơ chứ?

Vì thế ba phút sau, Khương tổng Tinh Quang cũng chia sẻ Weibo Mạnh Thử Hàn: [đã kết hôn]

Năm phút sau, Weibo tê liệt không thể tiến vào.

Các trình duyệt lớn cùng với tìm kiếm ngói cao, chuyện Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn công khai đã leo lên hot search số 1, tới nửa đêm hệ thống Weibo mới một lần nữa khôi phục.

Trên mạng trừ bỏ việc hôn nhân này khiếp sợ còn có chúc phúc.

Trước kia những anti-fan quen mắt, đều co đầu rút cổ lên không có ra hoạt động.

Hai cái chính chủ đều lên tiếng, bọn họ còn có thể bôi đen như thế nào?

Chưa kết hôn đã có thai gả vào hào môn sao? Đây không phải trọn tròn mắt nói dối sao! Mạnh Thử Hàn nơi nào có con!

Nghĩ lại, tựa hồ cũng không có gì tốt bởi đen.

Đối lập với Weibo Mạnh Thử Hàn bên này hoà thuận vui vẻ, các loại chúc phúc, Thẩm Hi bên kia lại rất thâm trầm.

Mất đi nhiều fan không nói, thậm chí còn biến thành đen.

Càng có người ở Weibo Mạnh Thử Hàn bình luận phía dưới: [Thẩm Hi này, vừa thấy chính là cái tiểu bạch kiểm, còn nói thay chị Thử Hàn xin lỗi, cười chết người, ai mẹ nó cho hấn mặt mũi?]

[thỉnh Thẩm Hi lập tức rời tầm mắt tôi, khiến cho tôi thật không khoẻ]

[mọi người không cảm thấy chị Thử Hàn nói những lời này có ý tứ khác sao? 5 năm trước bịa đặt, bịa cái gì?]

[xin lỗi, 5 năm trước tôi đứng bên Thẩm Hi cùng Đường Hân Viện, sau khi Đường Hân Viện xảy ra chuyện, tôi liền cảm thấy 5 năm trước sự tình có vấn đề, nguyên lai thật là bịa đặt]

[trước kia hiệp lực gỡ bàn phím, các người như thế nào liền không ra?]

[cảm ơn mọi người, bạo lực internet thật sự làm con người tuyệt vọng, hiện tại chị Thử Hàn đã làm sáng tỏ một ít. Nhưng trước kia thì sao? Đều bị những từ ngữ đáng sợ vu dập, hy vọng mọi người có thể thấy rõ ràng chân tướng lúc sau rồi lên tiếng]

[cự tuyệt bạo lực internet, từ tôi khởi đầu]

Nửa đêm lên WeChat, Mạnh Thử Hàn nhìn đến bình luận phía dưới cho "Cự tuyệt bạo lực internet " một nút like.

Bất cứ khi nào bạn gắn bó với trái tim của bạn, hãy nhìn vào mọi người một cách biện chứng.

Bạn đang đọc truyện *Khuông Tiễn Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Ông xã tốt nhất 8

Editor: Mút Chanh

Mạnh Thử Hàn cùng Khuông Khiên chỉ một thao tác đã đánh cho Thẩm Hi trở tay không kịp.

Hắn nhìn Weibo, đọc các loại mắng chửi cùng giấy hôn thú màu đỏ tươi thật sự chói mắt.

Hắn xuất ngoại chỉ 5 năm mà Mạnh Thử Hàn thật đúng là có năng lực, cư nhiên thu phục được Khuông tổng của Tỉnh Quang sao?

Thẩm Hi đóng điện thoại lại, nằm ở trên sofa nhìn lên đỉnh trần nhà, cười thành tiếng.

Vậy thì thế nào? Nếu hai người tình cảm thật sự thâm tình như vậy, làm sao bây giờ mới công khai?

Nếu Khuông tổng nguyện ý, Mạnh Thử Hàn sợ là sớm tại thời điểm kết hôn liền công bố rồi.

Hơn nữa, thời điểm hắn cùng Mạnh Thử Hàn yêu đương, hắn đem tin nhắn đều xóa bỏ, ngay cả hiện tại Mạnh Thử Hàn nhảy ra nói hắn là tra nam, không có chứng cứ thì ai sẽ tin đây?

Đang nghĩ ngợi, điện thoại Thẩm Hi vang lên.

Tiếng chuông điện thoại là ca khúc hắn đặc ý nhất, giọng hát tình tế ôn hòa hát bản tình ca, năm đó không biết bao nhiêu người khóc vì bài hát ấy.

Nhìn tên người gọi, Thẩm Hi lập tức liền bắt máy lễ phép mà hô lên một tiếng: "Chú Đường."

"Tiểu Hi đã trở lại rồi sao? Chuyện của Hân Viện con đã biết rồi phải không?"

Thẩm Hi làm bộ lo lắng lên, "Dạ, con cũng bởi vì cái này nên mới trở về."

Đường Kỷ tiếp tục nói: "Con cũng không cần quá lo lắng, một chút liên thiên vị Hân Viện, hot search của con chú đã xóa, con cũng không cần vì Hân Viện quá nhiều mà nhắm vào Mạnh Thử Hàn, Tỉnh Quang..... Tạm thời còn không thể trâu vào."

"Vâng, thực xin lỗi chú Đường, con quá đau lòng cho Hân Viện, lần này đã xúc động rồi."

Đường Kỷ trầm mặc trong chốc lát, "Con vừa trở về, vẫn là nên lộ mặt, Giải Trí Đầy Sao thực hiện tiết mục, chú thay con thông quan hệ ở trong đội huấn luyện viên, đây là con ở trong nước phát triển để nhảy lầy đà, tài nguyên sau này liền không cần lo lắng."

"Cảm ơn chú Đường, con sẽ nỗ lực, sẽ không làm chú cùng Hân Viện thất vọng."

Ném điện thoại đi, Thẩm Hi lại nằm ở trên sofa, hai tròng mắt vô hồn nhìn chằm chằm trần nhà không nhúc nhích.

...

Mạnh Thử Hân cho người đi tra xét chuyện Thẩm Hi ở Anh còn chưa có tin tức, cô liền vội vàng tìm kiếm tin tức của Chu Bồi.

Cũng vừa vặn, Giải trí Đầy Sao đang muốn quay tiết mục, trong đó một huấn luyện viên vừa lúc làm phim truyền hình - đạo diễn Chu Bồi.

Đương nhiên, đối với bên ngoài còn chưa có tuyên bố, hết thảy đều là Mạnh Thử Hân tự tìm hiểu tin tức.

Mà tiết mục này, hai huấn luyện viên khác còn chưa có định ra, thời gian dự kiến có lẽ là mấy ngày sắp tới.

Chương trình này gọi là 《Đại tân sinh thần tượng》，mục đích là tuyển chọn ra Đại tân sinh thần tượng phù hợp với thời đại.

Cũng chính là tiết mục tuyển sắc đẹp.

Nhưng tiết mục tuyển chọn này tiến hành có một chút sáng tạo, phân biệt ba huấn luyện viên đến dẫn đội.

Một người là đạo diễn phim truyền hình; một người là ca sĩ, còn có một người là diễn viên.

Này cũng thực toàn diện.

Trừ cái đó ra còn có chính là nơi tuyển chọn, không phải trong giới giải trí, mà là học viện điện ảnh.

Ba huấn luyện viên thâm nhập vào học viện điện ảnh, tuyển ra chiến đội cho chính mình, ba thí sinh của chiến đội lại tiến hành so đấu.

Thoạt nhìn có chút thú vị.

Cô sờ sờ cằm, đối với gameshow này còn cảm thấy rất hứng thú.

Phía trước Vạn Thịnh đã cho cô mấy bộ phim, cô đều không quá cảm thấy hứng thú, hiện tại nhìn đến chương trình này liền có chút động tâm.

Cô hồi xong mới biết được người đầu tư chương trình này là Bạch Hành.

Bạch Hành vừa nghe nói Mạnh Thử Hân muốn gia nhập chương trình này, thế nào cũng phải cho Khương Kiên hai khối mặt mũi lập tức liền quyết định ký hợp đồng với Lâm Lê.

Mạnh Thử Hân ký hợp đồng, còn từ thẻ ngân hàng mình boia cho hân sáu trăm vạn.

Bạch Hành thu được sáu trăm vạn, lo lắng hãi hùng hồi lâu sợ rằng sáu trăm vạn này có âm mưu quỷ kế gì đó.

□□ tháng, thời tiết càng nóng, không có chút ý tứ nào muốn chuyển lạnh.

Weibo official của Đại tân sinh tuyên bố danh sách huấn luyện viên ở trên mạng, gây nên không ít náo loạn.

Đạo diễn: Chu Bồi.

Diễn viên: Mạnh Thử Hân

Ca sĩ: Thẩm Hi.

Này có lẽ là sau khi Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hân công khai thì đây là tin tức lớn nhất trên Weibo.

Trước không nói đến kỹ thuật diễn của Mạnh Thử Hân, chuyện làm huấn luyện viên lên sân khấu có nội tình hay không, dù sao Mạnh Thử Hân cùng Thẩm Hi tên đặt ở cùng nhau cũng đã đủ oanh động.

Thân phận hai người kia, trên mạng là không người không biết không người không hiểu.

Hiện tại hai người đánh vào cùng nhau, sao có thể sẽ không oanh động.

Thời điểm Mạnh Thử Hàn nhìn thấy cũng là hít một ngụm khí lạnh, cô thế nào đều không nghĩ đến thế nhưng sẽ cùng Thẩm Hi đánh vào cùng nhau.

Này cũng thật là thú vị, một người khả năng có thù oán cùng một người thật sự có thù oán đánh vào cùng nhau, trong lòng cô một chút đều không hoảng hốt thậm chí là có một tia kích động.

Cô nằm ở trên giường, ánh sáng điện thoại chiếu tới trên mặt, cô xoay người.

Khương Kiên nằm ở bên cạnh từ phía sau đem cô ôm vào, dán ở sau lưng cô hỏi: "Còn không ngủ? Đừng nghịch nữa, không tốt cho mắt."

Mạnh Thử Hàn đóng điện thoại lại, đẩy Khương Kiên ra, "Đừng ôm, anh cũng không thấy nóng sao."

Thân thể phía sau cứng đờ, hừ một tiếng rồi buông ra, hướng mép giường di chuyển rất nhiều khoảng cách, đại khái là có thể lại nằm xuống một cái Mạnh Thử Hàn.

Sáng sớm hôm sau, Khương Kiên liền không còn nữa.

Bên người ỏ chăn đã lạnh, cô từ trên giường bật dậy rửa mặt một phen.

Lúc này Mạnh Thử Hàn mới dần dần nhớ lại, Khương Kiên sẽ không lại giận nữa chứ?

Cô không nghĩ nữa, ăn xong cơm sáng liền mở Weibo ra xem tin tức tối hôm qua chưa xem xong.

Hiện tại chương trình Đại tân sinh này ở trên mạng nhắc lên một lần sóng.

Mà ở phía dưới Weibo của Mạnh Thử Hàn, cô thấy được tiếng mắng đã lâu, đại khái là khoảng thời gian trước anti-fan ầm náo, hiện tại thừa cơ hội lại xông ra.

[A di Đà Phật, ai có thể nói cho tôi biết Mạnh Thử Hàn ở hàng ngũ huấn luyện viên xem như cái quỷ gì đây?]

[ngại quá, vừa mới có chút hảo cảm với Mạnh Thử Hàn, nhưng hiện tại đoàn đội một hai phải làm như vậy cho cô ta? Cô ta có bao nhiêu kỹ thuật diễn để xứng đi làm huấn luyện viên kỹ thuật diễn chứ?]

[ha ha, cười, Mạnh Thử Hàn đi dạy người khác như thế nào diễn cho tốt vai nữ phụ độc ác sao?]

[Mạnh Thử Hàn đây là muốn dạy cho ngành công nghiệp giải trí tương lai thế hệ phụ nữ mới như thế nào?]

[các người chó quên, người ta chính là Khương phu nhân, nghĩ muốn cái gì mà không có, còn không phải là huấn luyện viên thôi sao?]

[thực xin lỗi tôi biến thành đen, Khương phu nhân thì thế nào? Không có kỹ thuật diễn cũng muốn đi lên? Tôi cảm thấy ghê tởm!]

Xem xong bình luận Mạnh Thử Hàn lâm vào một trận trầm mặc: "....."

Xuống chút nữa nhìn xem, liền nhìn đến chân ái nào đó của cô "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn" phát biểu bình luận: [bà xã của tôi căn bản là không có thông qua Khương tổng tham gia chương trình này]

Phía dưới càng có rất nhiều trào phúng, ví "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn" là dân mạng nhiệt tình.

[emmmm fan Mạnh Thử Hàn điên rồi hả? Cô ta không cần Khương tổng tiền tài quyền thế, gả đến hào môn để làm gì?]

[các vị, tôi có cái ý tưởng lớn mật, nếu Thẩm Hi nói mới là sự thật..... Mạnh Thử Hàn chẳng phải là chơi rất nhiều tâm cơ mới gả cho Khương tổng trở thành Khương phu nhân sao?]

Trên mạng tình phong huyết vũ, Mạnh Thử Hàn sớm đã thành thói quen.

Cô bình tĩnh mà đóng điện thoại lại, gọi điện thoại cho Khương Kiên.

Khương Kiên không nói chuyện, có lẽ là đang đợi cô nói trước.

Mạnh Thử Hàn mở miệng hỏi: "Đêm nay anh đến nhà em hay là về làm viên Cô Tây?"

Khương Kiên nhấp môi, dừng một chút, nhớ tới lúc trước Mạnh Thử Hàn nói với anh nếu tức giận nhất định phải nói cho cô nguyên nhân, cô đoán không được.

Anh mới mở miệng: "Mạnh Thử Hàn, anh tức giận?"

Mạnh Thử Hàn thở phào nhẹ nhõm, cười hỏi: "Khương tổng tức giận cái gì nha?"

"Tôi hôm qua, em không cho anh ôm, em có phải..... Ghét bỏ anh hay không?" Khương Kiên thật cẩn thận, thử mở miệng hỏi.

Mạnh Thử Hàn cười thành tiếng, không nghĩ tới Khương tổng ở thương trường vùng tiền như rác thế nhưng sẽ có thời điểm cẩn thận như vậy.

Mạnh Thử Hàn: "Cho anh một cái moah moah, anh không cần tức giận nữa được không?"

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, lỗ tai có chút phiểm hồng, ánh mắt nhìn acc phụ trên màn hình máy tính, acc phụ kia đang bị anti-fan vây công kích.

Treo điện thoại, Khương tổng lại lần nữa đăng nhập vào trên máy tính.

Nhưng sức chiến đấu của anti-fan quá cường, Khương Kiên có chút ứng phó không kịp, anh ngẩng đầu lên nhìn trợ lý Lưu đang sửa sang lại văn kiện, vầy vầy tay.

Trợ lý Lưu đi tới hỏi: "Khương tổng làm sao vậy?"

Khương Kiên dời vị trí chỉ vào màn hình nói: "Mắng lại."

Trợ lý Lưu: "....."

Ông chủ của hần như thế nào giống như có cái thuộc tính che giấu..

Tuy rằng nói trên mạng đối với việc Mạnh Thử Hàn tiến vào chương trình Đại tân sinh tìm mọi cách chống lại, nhưng Đầy Sao lại không có tính toán thay đổi người, tốt cuộc là người đầu tư chào hỏi qua làm sao dám tùy tiện đổi.

Tiết mục đầu tiên thu hình là giữa tháng 9, sinh viên vừa vắn nhập học.

Huấn luyện quân sự ở các trường cao đẳng lớn đã bắt đầu, hơn nữa tới gần kết thúc, trên mạng lại chảy ra rất nhiều tin tức, lúc này quay tiết mục kỳ đầu tiên đúng là thích hợp.

Quay kỳ đầu tiên, tổ tiết mục muốn từ trong nhà nhà huấn luyện viên bắt đầu quay.

Trước ngày quay một ngày, Mạnh Thử Hàn cùng Lâm Lê l đem trong nhà thu dọn một lần, gắng đạt tới cảnh giới ngồi ở màn ảnh không chút tro bụi.

Vì để nhìn càng thêm đẹp, Mạnh Thử Hàn còn đem hai bức tranh Cổ Ngọc Chi đưa cho cô treo lên.

Tổ tiết mục gõ cửa tiến vào, Mạnh Thử Hàn mỉm cười.

Lâm Lê đang giúp cô thoa kem chống nắng, phảng phất là không nhìn đến máy quay, giống như là nhìn về phía Mạnh Thử Hàn, hỏi: "Hôm nay trạm thứ nhất muốn đi đâu?"

Mạnh Thử Hàn đeo balo cầu vồng trên vai, thay giày đế bằng, trả lời: "Học viện điện ảnh Lâm Sơn, đó là trường học cũ của em."

Máy quay nhắm ngay phòng, quay một vòng, cuối cùng tạm dừng mấy giây ở hai bức tranh.

Tiểu ca quay phim lẩm bẩm một câu: "Như thế nào giống như ở nơi nào đó nhìn thấy qua bức tranh này."

Vừa lúc, Mạnh Thử Hàn thu thập xong rồi, tiến đến trước máy quay giờ lên tui cười.

Cô chỉ là trang điểm nhẹ nhàng, hướng tới màn ảnh cười rộ lên.

Cô mặc một thân váy màu trắng liền áo, trang bị kiểu tóc thật đúng là giống như là sinh viên.

Cô đi ở phía trước, ngồi trên xe mà tổ tiết mục chuẩn bị.

Trong xe, phó đạo diễn hỏi: "Mạnh lão sư muốn tìm được loại thần tượng mới như thế nào?"

"Đừng, đừng gọi tôi là Mạnh lão sư." Cô cười rộ lên, "Tôi muốn tìm thần tượng, cái thứ nhất phải nói đến chính là tam quan đoan chính, tiếp theo mới là kỹ thuật diễn."

"Trước đó, Thử Hàn nhìn thấy qua hai vị huấn luyện viên khác chưa?"

"À." Cô duỗi tay trên chộc đuôi tóc, mang theo hương thơm đầu gội đầu, cô tựa hồ là cực kỳ nghiêm túc mà nghĩ, sau một lúc lâu mới cười rộ lên, "Chu đạo diễn là chưa có gặp qua, Thẩm Hi mọi người cũng đã biết cả rồi?"

Cô lộ ra một cái mỉm cười xấu hổ lại không mất lễ phép.

Nói thật, cô xuất đạo nhiều năm như vậy tới, thật đúng là lần đầu tiên quay chương trình.

Bất quá làm diễn viên nhiều năm như vậy, bằng vào độ mẫn cảm với máy quay vẫn có thể dễ như trở bàn tay mà tìm được góc độ tốt nhất.

Ngay từ đầu lúc tổ quay phim vào cửa, cô vẫn là có chút khấn trương, hiện tại hàn huyền một lát liền thả lỏng xuống.

Thực nhanh, xe liền chạy đến học viện điện ảnh Lâm Sơn.

Đây là ngày huấn luyện quân sự cuối cùng.Các chàng trai cô gái trong sân chơi mặc đồng phục quân sự màu xanh lá, mỗi người đều nhiệt tình dào dạt.

Mạnh Thử Hàn nhìn về phía máy quay, "Học viện điện ảnh Lâm Sơn là trường học cũ của tôi, trạm thứ nhất tôi liền lựa chọn nơi này, có thể nhìn thấy học đệ học muội xinh đẹp như vậy, trong lòng thật sự vui vẻ."

Màn ảnh ở sân thể dục dừng lại rất nhiều giây.

Tổ tiết mục đã sớm cùng trường học liên hệ qua, cho nên có thể tiến vào sân thể dục.

Tiến vào sân thể dục, liền đưa tới không ít người chú ý.

Mạnh Thử Hàn ở sân thể dục bắn khoản một lúc, chỉ là hiện tại bọn sinh viên đều bị mũ chắn hơn phân nửa mặt, nhìn cũng thấy không rõ lắm.

Người phụ trách Trường học tiếp đãi tổ tiết mục liền nói với Mạnh Thử Hàn: "Trong chốc lát có tổng kết huấn luyện quân sự, Mạnh tiểu thư có thể đi nhìn xem."

Mạnh Thử Hàn vui vẻ đồng ý.

Cô đứng ở sân thể dục, váy trắng liền áo bị gió nóng thổi trũng hơi hơi chuyển động,khi hướng tới máy quay cười rộ lên giống như là một đóa hoa bách hợp, mình diễm bên trong lại mang theo lịch sự tao nhã.

Mà balo cầu vồng trên lưng kia phá lệ đáng chú ý.

Tiểu ca quay phim không nhịn xuống được liền quay cận cảnh ở balo cầu vồng.

Bạn đang đọc truyện *Khuong Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Ông xã tốt nhất 9

Editor: Mút Chanh

Buổi chiều có báo cáo tổng kết huấn luyện quân sự, sinh viên đã đổi quân phục thành trang phục nhẹ nhàng hằng ngày.

Máy quay đang quay cảnh sinh viên vui chơi, chờ đến sau khi báo cáo tổng kết huấn luyện quân sự xong mới là thời điểm tuyển chọn thí sinh.

Lúc còn là sinh viên, Mạnh Thử Hàn cũng đã nghe qua báo cáo tổng kết huấn luyện quân sự, nhiều năm trôi qua như vậy vẫn là nhàm chán như cũ.

Người dẫn chương trình ở trên đài, máy quay theo thường lệ mà chuyển qua, Mạnh Thử Hàn giương mắt nhìn lên liền nhìn thấy lễ phục màu đỏ của người dẫn chương trình đứng ở phía trên sân khấu.

Người dẫn chương trình: "Kế tiếp, chào đón Khuong tổng của Đầu Tư Tinh Quang tới diễn thuyết cho chúng ta."

Nghe thấy cái tên này,Mạnh Thử Hàn bỗng nhiên ngẩng đầu lên mở to hai mắt nhìn.

Camera cũng bắt được một tin tức như vậy, bắt lấy Mạnh Thử Hàn vỗ vỗ.

Lông mi dài của Mạnh Thử Hàn khẽ nhúc nhích, tại sao Khuong Kiên tới trường học làm diễn thuyết chứ? Lúc trước tại sao không có nghe anh nói qua?

Giương mắt nhìn lại,người đàn ông tây trang giày da từ dưới đài chậm rãi đi lên, lọt vào trong tầm mắt dường như tất cả đều là đôi chân thon dài thẳng tắp của anh

Ánh mắt của anh lạnh nhạt cùng tự phụ, trầm ổn nội liễm, từng bước một đi đến trước micro.

Đôi mắt đen nhánh của anh ở bên trong hội trường đảo một vòng, cuối cùng dừng ở trên người Mạnh Thử Hàn nở một nụ cười.

Tim Mạnh Thử Hàn đập nhanh một cái, trong nháy mắt dường như cảm giác chính mình cùng Khuong Kiên đây là yêu đương vụng trộm.

Anh đứng ở sân khấu, ánh mặt trời tụ lại bên người anh, độ ẩm bên người cũng tựa hồ bởi vì anh tồn tại mà dần dần tăng lên.

Anh ăn nói rõ ràng, giọng nói trầm thấp mà lại có từ tính, thông qua micro truyền tới trong tai cũng là tê tê đại đại làm người ta cảm thấy thích.

Sau khi diễn thuyết chấm dứt, Mạnh Thử Hàn sẽ ở hội trường tiến hành một bước sàng lọc.

Sinh viên học viện điện ảnh Lâm Sơn đều có thể báo danh tham dự.

Tham dự tiết mục lần này tổng cộng có mười một trường cao đẳng điện ảnh, ba huấn luyện viên cũng là đến mười một trường cao đẳng khác nhau lựa chọn sinh viên, nếu bạn không thích huấn luyện viên này, hoặc là vị huấn luyện viên này đào thải bạn, còn có thể đến vị thứ hai, vị thứ ba.

Trước đó, Mạnh Thử Hàn còn cảm thấy thanh danh mình gần đây lại bắt đầu kém, sinh viên hẳn là không quá nhiều người chọn cô, kết quả không nghĩ tới, báo cáo huấn luyện quân sự kết thúc, bên ngoài cũng đã nổi lên hàng dài.

Tổ tiết mục, tổ hoá trang để sinh viên tới trước hậu trường chuẩn bị, Mạnh Thử Hàn ngồi ở hội trường to như vậy chờ đợi sinh viên đầu tiên vào

Cô cúi đầu nhìn số báo danh đưa qua.

Cô xem đến nhập thần, một người đã an vị tới bên cạnh cô.

Hương nước hoa nam LD quen thuộc làm cô hơi hơi ngẩng đầu lên.

Mạnh Thử Hàn há miệng thở dốc, nhìn về phía phó đạo diễn: "Trước ngừng một chút, đoạn này đừng quay."

Cô quay đầu, bất đắc dĩ mà nhìn Khương Kiên, "Khương tổng, em đang quay hình."

Khương Kiên tay dài chân dài, lúc này ngồi ở bàn ghế hội nghị có vẻ có chút không thích hợp.

Mạnh Thử Hàn nhìn, này có lẽ chính là trường học ngây ngô cũng không thể đủ ngăn cản khí tiết Khương tổng ra ngoài.

Khương Kiên liếc mắt nhìn tổ tiết mục, môi mỏng khẽ động, "Còn chưa bắt đầu, chờ đến bắt đầu rồi lại đi."

Anh an vị ở bên người cô, hơi thở của anh cùng động tĩnh đều cùng ngày thường không giống nhau.

Trong nháy mắt, Mạnh Thử Hàn dường như cảm thấy chính mình là về tới đáng về lúc đi học đại học hoặc là cao trung, chẳng qua ngồi cùng bàn với cô biến thành Khương Kiên.

Cô cúi đầu nhìn phiếu báo danh nhưng tất cả tâm tư đều dời tới trên người Khương Kiên.

Huống chi, nhiều người nhìn như vậy, cô cũng cực kì thẹn thùng liền đem balo cầu vòng đặt ở trên ghế đứng dậy, Khương Kiên nhìn cô, hỏi: "Đi chỗ nào?"

"Nhà vệ sinh."

Cô từ trước người Khương Kiên đi qua, lúc đi ra ngoài, vẫn là nhìn không được nói: "Khương tổng, nếu không anh cùng em cùng đi vệ sinh nha."

Khương Kiên: "?"

Mọi người ở tổ tiết mục vây xem "???"

Vì cái gì đi vệ sinh còn muốn cùng nhau đi chứ?

Các người vẫn là học sinh tiểu học sao?

Hiện tại học sinh tiểu học đều sẽ nam nữ không thể cùng đi vệ sinh!

Khương Kiên mím môi, đứng dậy.

Đáng người cao lớn ần ần có chút áp bách, anh trầm giọng nói: "Đi thôi."

Mạnh Thử Hàn từ nhà vệ sinh bước ra, Khương Kiên dựa vào ven tường chờ cô, đang cúi đầu nhìn điện thoại, nghe được động tĩnh của Mạnh Thử Hàn mới thu hồi điện thoại ngẩng đầu lên.

Cô mở miệng hỏi: "Ông xã, anh là biết em muốn tới học viện điện ảnh Lâm Sơn nên mới lại đây diễn thuyết phải không?"

Cô nhớ rõ Khương Kiên từ trước tới nay không đi chỗ nào diễn thuyết.

Khương Kiên giật giật môi: "Không phải, trùng hợp thôi."

Lúc sau bắt đầu tuyển chọn, Khương Kiên bận rộn nên cũng không có ở chỗ này lâu, chỉ là nói trong chốc lát kết thúc bảo cô gọi điện thoại tới đón, Mạnh Thử Hàn vui vẻ đồng ý.

Tiết mục một lần nữa bắt đầu thu hình.

Mạnh Thử Hàn kêu người thứ nhất báo danh lên đài biểu diễn, là tiểu thịt tươi biểu diễn chuyên nghiệp.

Mạnh Thử Hàn nhìn người báo danh chậm rãi mà nhớ ra tên của cậu ta: "Lục Huru?"

Trên sân khấu một cậu thiếu niên mặc T shirt trắng cười rộ lên, gật đầu: "Đúng, em là Lục Huru."

Cậu ta lớn lên không tồi, đặc biệt là thời điểm cười rộ lên, khoe môi má lúm đồng tiền dị thường rõ ràng.

Một đôi lúm đồng tiền kia tựa như là rượu trái cây ủ hồi lâu, mở ra hương thơm phảng phất trong mũi.

Mạnh Thử Hàn cười rộ lên, "Rất đáng yêu."

Lục Huru là sinh viên biểu diễn chuyên nghiệp, người thứ nhất lên sân khấu khó tránh khỏi sẽ khấn trương, cậu ta diễn chính là đoạn ngắn trong phim của Trương Hòa Bình 《 cực nhanh thời khắc 》, kỹ thuật diễn tuy rằng ngây ngô nhưng tạo chỗ rất nhiều.

Hơn nữa với giá trị nhan sắc của cậu ta nếu là ở bên trong tiết mục biểu hiện tính cách không quá kém, hẳn là có thể hot một phen.

Mạnh Thử Hàn cho Lục Huru qua.

Lúc sau còn chọn vài người, biểu hiện đều không bằng Lục Huru nhưng cũng tạm được.

Tới cuối cùng, một cô gái khoan thai tới muộn, dung mạo cô ta diễm lệ, so với rất nhiều minh tinh giới giải trí cũng là không nhường một tấc.

Đây là thí sinh cuối cùng muốn gia nhập đội ngũ của Mạnh Thử Hàn.

Mạnh Thử Hàn nhìn tên gọi là Lạc Phán.

Lạc Phán là sinh viên sắp tốt nghiệp, kỹ thuật diễn so với những người khác mà nói đã là cực tốt, Mạnh Thử Hàn đương nhiên là thu vào dưới trướng.

Tuyển chọn đã hoàn thành, đã là buổi tối, quay phim cũng chính thức kết thúc.

Mạnh Thử Hàn còn chưa có ăn cơm liền gọi điện thoại qua cho Khương Kiên kêu anh cùng nhau tới thuận tiện đi ăn một bữa cơm.

Hai người cơm nước xong liền quay về tiểu khu Cẩm Giang đã gần 10 giờ rưỡi.

Đèn đường sáng ngời, chiếu đến bóng dáng cũng phá lệ rõ ràng.

Mạnh Thử Hàn đi tắm, tẩy đi một ngày mệt mỏi rồi tùy tiện mà gục ở trên giường.

Khương Kiên thân trần trụi từ trong phòng tắm ra, trên người còn mang theo mùi sữa tắm.

Hai người cùng nhau nằm ở trên giường, Mạnh Thử Hàn đem điện thoại đưa tới trước mặt Khương Kiên, cười nói: "Anh xem người này cực ái mộ em, sức chiến đấu siêu quần!"

Khương Kiên dựa đầu qua, nhìn đến cái id Weibo cực kì quen thuộc, anh thật sâu nhìn vào mắt Mạnh Thử Hàn.

Anh nhàn nhạt đáp rồi không có nhiều lời.

Nếu như bị Mạnh Thử Hàn biết đây là id của anh, chẳng phải là muốn chê cười anh sao.

Không nói, anh chết cũng không nói!

Tháng 9 ở Lâm Sơn, ban đêm đã không còn nóng như ban ngày, thậm chí mang theo một chút lạnh lẽo.

Mạnh Thử Hàn ngủ ngủ liền thích ôm lấy anh.

Ngày thứ hai tỉnh lại, liền nhìn thấy Mạnh Thử Hàn nằm ở trên người mình, Khương Kiên có chút dờ khóc dờ cười.

Anh nghiêm túc đem Mạnh Thử Hàn gỡ ra, rửa mặt xong liền đến công ty.

Trước sau như một, khi Mạnh Thử Hàn tỉnh lại, bên người sớm đã không còn ai.

...

Lúc sau tuyển chọn tiến hành thập phần thuận lợi, Mạnh Thử Hàn tuy rằng rất hot nhưng mọi người lại càng vui khi ở trong đội của Chu Bồi, nói không chừng có thể diễn vai số 3 trong phim của Chu Bồi.

Đối với Thẩm Hi vốn dĩ rất nhiều fan, những trường cao đẳng rất nhiều nữ sinh đều là fan của hắn, đương nhiên cũng không thiếu có người muốn đi theo hắn ca hát.

Nhìn xuống dưới, đội Mạnh Thử Hàn cùng hai đội kia so lên liền có chút không đủ nhìn.

Mười một trường cao đẳng, cuối cùng hơn một tháng tuyển chọn rốt cục đã kết thúc.

Kế tiếp chính là nửa tháng tập huấn.

Chỉ hơn một tháng tuyển chọn cũng đã cắt nối biên tập ra ba kỳ video.

Tổ tiết mục ở màu xanh lục tv thực hiện phương thức biên tập, trước thả một kỳ lên.

Tiết mục kì đầu tiên ra vào ngày đó, Khương Kiên trở về rất sớm, vừa trở về liền mở TV.

Mạnh Thử Hàn mới vừa tuyển chọn địa điểm huấn luyện cho tốt, còn chưa có ăn cơm, hiện tại đang gặm quả táo.

Cô ngồi ở bên người Khương Kiên răng rắc răng rắc mà cắn quả táo, Khương Kiên nghiêng đầu nhìn cô một cái, môi cô đỏ thắm như là hàm chứa một viên anh đào.

Tiết mục chính thức bắt đầu, đầu tiên là tổ tiết mục gõ cửa nhà Thẩm Hi.

Thẩm Hi mặc một bộ đồ thể thao thoải mái ra mở cửa mang theo tươi cười ấm áp, ôn tồn lễ độ, chỉ cần cười là có thể đủ hấp dẫn không ít fan.

Khương Kiên hồ hững mà nhìn vào mắt Mạnh Thử Hàn, thấy cô gặm táo không có phản ứng có chút không vui mà mím môi.

Anh nhìn màn ảnh dời về phía trong phòng Thẩm Hi sạch sẽ ngăn nắp để lộ ra thanh niên nghệ sĩ.

Trên tường nhà hắn còn treo ảnh chụp chung của hắn cùng Đường Hân Viện.

Khương Kiên như là nhớ tới cái gì, đôi mắt nhìn TV nói với Mạnh Thử Hàn: "Em tính xử lý Thẩm Hi như thế nào? Nếu không thì để anh?"

Giọng nói của anh cùng giọng Thẩm Hi trong TV dung hợp ở cùng nhau, cô vút lời táo nhưong mây, "Khó mà làm được, em đều quyết định ý kiến hay, muốn làm một cú lớn!"

Mặt mày cô rạng rỡ như ánh mặt trời, thoát nhìn thần thái sáng láng.

Mặt mày sặc sỡ loá mắt làm cho người ta không thể rời được mắt.

Trong TV hình ảnh vừa chuyển chính là Thẩm Hi ở Trường cao đẳng điện ảnh tuyển chọn.

Hơn ba mươi phút sau, hình ảnh chuyển tới bên Mạnh Thử Hàn.

Như cũ là hình ảnh mở cửa đi vào, trong nhà cô bài trí so với nhà Thẩm Hi đơn giản hơn rất nhiều.

Không, cùng với nhà Thẩm Hi so sánh quả thực có thể dùng từ "Nghèo rớt mòng tơi" để hình dung tới.

Màn ảnh ở trong phòng đạo qua một vòng cuối cùng dừng ở bức tranh treo trên tường.

Màn ảnh dừng hai giây liền xuất hiện gương mặt tươi cười của Mạnh Thử Hàn.

Mà video ở trong quá trình quay phim gặp được Khương Kiên lại không có phát ra, chủ yếu là bởi vì Khương Kiên từ trước đến nay không thích lộ diện, tổ tiết mục cũng sợ chọc giận Khương Kiên.

Mà ở mấy chục phút cuối cùng, cô mới nghiêm túc xem như thấy được Chu Bồi.

Hơn ba mươi tuổi, bảo dưỡng không tồi, không thể xưng là thật tốt tuy nhiên xem như thanh tú.

Hắn đối với người ta khi nói chuyện luôn là thì thầm, lời nói nhỏ nhẹ, có loại ảo giác tâm linh.

Càng quan trọng là Chu Bồi đã có vợ.

Mở đầu chính là hình ảnh vợ hắn vì hắn làm bữa sáng, hai người một bộ dáng hoan náo nâng đỡ.

Dựa theo tư liệu trợ lý Lưu gửi tới cho cô xem, người này chính là vợ Chu Bồi 6 năm trước kết hôn.

6 năm trước, hẳn cùng Mạnh Chung Xu còn không quen biết.

Đến phần sau, máy quay ở trên mặt thí sinh của Chu Bồi xẹt qua, thế nhưng còn có người quen.

Con gái cô họ của cô, người bị Mạnh gia ném văng ra —— Phùng Tử Dạng.

Lúc này Mạnh Thử Hàn mới biết được thì ra Phùng Tử Dạng cũng học diễn xuất.

Sau khi tiết mục kết thúc, Mạnh Thử Hàn cần phải làm một việc chính là lên Weibo nhìn xem bình luận.

Quả nhiên, còn chưa bắt đầu quay cũng đã lên tiết mục hot, ở sau kỳ đầu tiên đã lên hot search.

nhà Thẩm Hi

vợ Chu Bồi

nhà Mạnh Thử Hàn

thiếu niên má lúm đồng tiền Lục Huru

Nhấp vào mấy cái, còn xem như bình thường, như là thảo luận thẩm mỹ mình tinh như thế nào.

Mà Lục Huru bỗng nhiên nằm trên đỉnh hot search, chuyện này thật là bất ngờ.

Tiết mục còn chưa chính thức bắt đầu mà Lục Huru cũng đã bắt đầu đỏ.

Cô nhấp vào, nhìn thấy Lục Huru mỉm cười, có chút thẹn thùng, khóe môi má lúm đồng tiền như rượu ủ lâu năm làm say lòng người.

Cô rời khỏi, khoảng mười phút sau thì Hot search đã thay phiên.

Lúc này đây hot search tựa hồ liền trở nên có chút kỳ quái.

#Balo Mạnh Thử Hàn #

Tranh nhà Mạnh Thử Hàn

Mặt Mạnh Thử Hàn

Mạnh Thử Hàn: "?"

Balo nhà cô làm sao vậy?

Tranh nhà cô làm sao vậy?

Mặt cô làm sao vậy???

Bạn đang đọc truyện *Khuông Tiễn Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ông xã tốt nhất 10

Editor: Mút Chanh

Hotsearch ngày hôm nay dường như đều bị Mạnh Thử Hàn nắm giữ.

Từ balo cho đến khuôn mặt đều trở nên hot.

Balo cầu vòng của cô bị người ta đào ra chỉ là hàng rẻ tiền trên thị trường với giá hơn tám ngàn, loại hàng rẻ tiền này căn bản không xứng với khí chất của Khuông phu nhân.

Nói tóm lại, tuy sớm bước vào cửa hào môn nhưng vẫn không đổi được cái nghèo kiết hủ lậu.

Nhìn thấy kết luận này, Mạnh Thử Hàn tròn mắt, cũng không nhiều lời liền tiếp tục nhìn bình luận sau.

[chỉ có tôi cảm thấy cái cặp sách quái này đáng yêu sao?]

[cầu hỏi! Cái balo này mua ở đâu!]

[trong xương cốt nghèo kiết hủ lậu, cho dù là leo lên Khương tổng thì thế nào? Cô có thể tìm được chân ái sao?]

[.....]

Trước khoảng thời gian bôi đen cô, anti-fan lại lần nữa xuất đầu, sôi nổi ở dưới diss Mạnh Thử Hàn lợi dụng thủ đoạn không chính đáng mới leo lên Khương Kiên, các loại hình dung cực kỳ sinh động, nếu Mạnh Thử Hàn không phải đương sự, cô cũng sắp tin rồi.

Xuống xem chút nữa, chính là vị "Bà xã tôi là Mạnh Thử Hàn" kia với năng lực chiến đấu siêu quần bất kể thời gian.

Chỉ cần có noi mắg Mạnh Thử Hàn, vị fan này liền sẽ xảo diệu mà mắg trở về, sức chiến đấu này dường như không phải một người ở một tài khoản.

Cô tiếp tục click mở một cái hot search khác # mặt Mạnh Thử Hàn #

Cô muốn nhìn mặt cô có vấn đề gì.

Nhấp vào là đáng vẽ cô đối với màn ảnh cười rộ lên.

Cười đến mình điểm động lòng người, đuôi mắt vài phần ý cười nhiễm vào màn ảnh, ngọt có chút mị người.

Mạnh Thử Hàn che ngực mình lại, nhanh chóng đem hình ảnh lưu xuống rồi gửi qua cho Khương Kiên, Khương Kiên lập tức liền trả lời: [bạn]

Cô dẩu dẩu miệng, không có phản ứng lại Khương Kiên rồi tiếp tục nhìn xuống.

Khen Mạnh Thử Hàn thịnh thế mỹ nhan, sau khi nhìn nụ cười này phảng phất như đã yêu rồi

Cô đắc ý mà sờ sờ mặt mình, còn rất mềm

[tuy rằng nói tôi thường xuyên bôi đen cô ấy, nhưng gương mặt này thật sự không có gì để bôi đen]

[trách không được Khương tổng có thể bị mê hoặc, dựa vào gương mặt hồ ly tinh này sao?]

[má ơi tôi giống như luyến ái!]

Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn: [lâu trên tinh tinh, Mạnh Thử Hàn là vợ của Khương tổng]

Lại thấy fan cuồng!

Mạnh Thử Hàn hớn hờ vào giao diện Weibo của fan cuồng này, ít ỏi mấy cái Weibo tất cả đều là về cô, cũng không biết là cô tình đăng ký acc phụ hay là đích xác chính là như vậy.

Lại click mở một cái hot search khác, lại là phong cách khác.

Lúc trước hai điều trên còn có thể đủ nói là nghèo ma loạn vũ, cuối cùng một cái chính là dốc hết sức mà bôi đen.

Rất có thể trở lại tư thế lúc trước Toàn mạng bôi đen ư.

Mạnh Thử Hàn sững sốt, còn không phải là hai bức tranh sao? Đây có cái gì tốt để bôi đen chứ?

Xem xuống, cô mới dần dần mang theo dư vị lại đây.

Hai bức tranh này là tác phẩm tâm đắc của Khương Trọng Sơn, lúc trước vẫn luôn treo ở bên trong triển lãm gallery quốc tế, căn bản là không có khả năng xuất hiện ở nơi này của Mạnh Thử Hàn.

Huống chi, trong phòng nghèo nàn như vậy, căn bản là không xứng với hai bức tranh này rồi.

Cho nên cư dân mạng nhiệt tình liền cho rằng hai bức tranh này nhất định là sao chép cao cấp, mục đích chính là vì dựa hơi vào nghệ thuật. Loại này cùng Đường Hân Viện lúc trước có hiệu quả như nhau.

[thứ cho tôi nói thẳng, lúc trước còn cảm thấy Mạnh Thử Hàn rất ngay thẳng, đặc biệt là sau chuyện nghệ thuật ánh sáng đôi mới rất nhiều. Nhưng hiện tại, loại cách làm này cùng nghệ thuật ánh sáng có cái gì khác nhau?]

[tôi đều thay Khương lão sư cảm thấy ghê tởm, cầu xin các người ở giới giải trí đừng tới ô nhiễm giới nghệ thuật chúng tôi]

[chỉ là người qua đường, tôi không biết hai bức tranh này làm sao vậy?]

[tôi tới giải thích cho mọi người một chút, hai bức tranh này là tác phẩm tâm đắc của Khương lão sư vẫn luôn treo ở triển lãm quốc tế gallery cho nên căn bản không có khả năng là thật]

[@ giải trí đây sao @ Đại tân sinh thần tượng Weibo official không phải là người như vậy còn có thể tiếp tục quay sao? Nếu cô ta ở, tôi tuyệt đối không xem]

Lúc này, "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn" lại lần nữa lên sân khấu, nhất nhất phản kích.

Cô lúc này mới phản ứng lại, hai bức tranh kia đích xác rất không thích hợp rêu rao như vậy

Lâm Lê không ở đây, cô nhanh chóng đem hai bức tranh kia gỡ xuống rồi bỏ vào trong phòng cất đi.

Đêm đã khuya, Khương Kiên mới trở về.

Cửa nhẹ nhàng có động tĩnh, cô đang ghé vào trên giường xem phim truyền hình, nghe được động tĩnh tùy ý hỏi câu: "Hôm nay sao trở về muộn như vậy?"

Khương Kiên tỉnh tỉnh, mới trả lời: "Rất bận."

Tắm rồi lên giường, giường hơi có chút cứng.

Bắt quá ở bên tiểu khu Cẩm Giang lâu như vậy thật ra cũng đã thành thói quen.

Khương Kiên nằm ở trên giường sâu kín thở dài một hơi.

Mạnh Thử Hàn: "?"

Cô tắt chương trình quay đầu lại xem vẽ mặt tiêu tụy của Khương Kiên, nghĩ lại Tinh Quang mới vừa lúc khởi bước đều chưa nhìn thấy anh mặt như vậy, hôm nay thật sự rất bận sao?

Cô ngồi dậy giữ chặt tay Khương Kiên.

Hỏi anh: "Ông xã, làm sao vậy? Hôm nay bận như vậy sao?"

Khương Kiên "Tê" một tiếng: "Ngón tay đau." Anh bổ sung, "Hôm nay gõ nhiều trên bàn phím."

Mạnh Thử Hàn không có nghĩ nhiều, nhẹ nhàng giúp anh xoa ngón tay cùng cổ tay.

Tinh tế xúc cảm truyền tới trong não, Khương Kiên cảm giác chính da đầu mình đều có chút đã tê rần.

Dưới ánh đèn, Mạnh Thử Hàn chỉ là mặc áo ngủ hồng nhạt, áo ngủ hình con thỏ thoát nhìn thật là ngọc tuyệt đáng yêu.

Trách không được hôm nay nhiều người ở trên mạng như vậy cùng anh đoạt bà xã!

Rõ ràng anh mới là chính cung, dân mạng này kia không biết tên thế nhưng từng bước từng bước tới đoạt vị trí của anh.

Không biết xấu hổ!

Ánh mắt Khương Kiên từ trên người Mạnh Thử Hàn dời đi, ngẩng đầu lên liền mở miệng nói: "Hot search anh giúp em xóa bỏ, cái chương trình kia còn muốn tiếp tục quay nữa không?"

Ngón tay Mạnh Thử Hàn dừng lại, thực nhanh lại tiếp tục xoa lên.

Cô "Ừ" một tiếng, "Em cảm thấy chương trình cũng tạm được, hướng hồ, ba huấn luyện viên tại em đều chưa chính thức gặp mặt."

Khương Kiên nhàn nhạt đáp, trên mặt vẫn đậm phong khinh nhưng trong lòng có chút không mấy vui vẻ.

Anh không thích ở trên mạng những người đó một ngụm một câu "Bà xã Thử Hàn".

Đêm đã khuya, Mạnh Thử Hàn có chút buồn ngủ, ngày mai lại tiếp tục quay Đại tân sinh, hai người sớm liền ngủ.

Cô nằm ở trên giường nghĩ về Mạnh Chung Xu cùng Chu Bồi, lúc trước quay 《 tốc độ sinh tử 》， Chu Bồi thật đúng là đạo diễn mới vào ngành sản xuất, chỉ là một phó đạo không quá thu hút ở đoàn phim.

Đích xác cũng là năm đó sau khi Mạnh Chung Xu xảy ra chuyện, Chu Bồi cũng lập tức rời đi tầm mắt của công chúng, cho đến ba năm sau mới một lần nữa đầu nhập vào vòng luẩn quẩn của phim truyền hình.

Như vậy xem ra Chu Bồi này thật là có hiềm nghi rất lớn.

Kỳ thật những chuyện năm đó, Mạnh Thử Hàn không chỉ có oán hận người kia khi dễ Mạnh Chung Xu còn oán hận ngay cả Mạnh Chấn Quốc.

Thậm chí ở đoạn thời gian kia, một năm cô không về nhà, một mình ở giới giải trí dốc sức làm việc.

Cô không rõ, cho dù Mạnh Chung Xu làm sai, chưa kết hôn đã có thai làm Mạnh gia hổ thẹn, nhưng chuyện đó thì thế nào? Đây là lí do bọn họ có thể tùy ý Mạnh Chung Xu ôm hận mà đi sao?

Có lẽ Mạnh Chấn Quốc xem Mạnh Chung Xu chết chỉ là một hồi ngoài ý muốn, cho dù tìm được người kia rồi thì thế nào? Nếu như bị người khác tuôn ra tiếng xấu, thể diện Mạnh gia tất cả đều ném xong rồi.

Mạnh Thử Hàn trong lòng ghen đến mức hoảng, xoay người lại đuổi tay ôm lấy Khương Kiền.

Khương Kiền tựa hồ cũng còn chưa ngủ, đem cô ôm vào trong lòng ngực, môi ở trán của cô hôn xuống đè nặng thanh âm nói: "Ngủ đi."

"Dạ."

Ngày hôm sau, Đại tân sinh tiếp tục quay.

Tuy nhiên hôm nay sẽ phát sóng Đại tân sinh đi công bố địa điểm tập huấn, cũng muốn để ba vị huấn luyện viên nhận thức nhau một chút.

Tổ tiết mục gọi điện thoại tới thúc giục Lâm Lê, hỏi có phải có thể quay hay không, Lâm Lê lại gọi điện thoại cho Mạnh Thử Hàn nhưng lại là tắt máy, Lâm Lê đành phải tự mình tới tìm Mạnh Thử Hàn.

Đến thời điểm, tổ tiết mục đã chờ ở dưới lầu thúc giục Lâm Lê mau một chút, Lâm Lê liên tục gạt đầu chạy nhanh lên lầu. Cô ở bên ngoài ấn chuông cửa trong chốc lát, Mạnh Thử Hàn mới còn buồn ngủ mà lại đây mở cửa.

Tóc lộn xộn vừa thấy chính là mái tóc trên giường dậy.

Lâm Lê "Ai nha" một tiếng, một cái tát ở trên mũi Mạnh Thử Hàn, "Em nhìn xem bây giờ là mấy giờ? Tổ tiết mục người ta đều ở dưới lầu chờ kia."

Mạnh Thử Hàn lập tức bừng tỉnh, quay đầu nhìn về phía người đàn ông đang nằm trong phòng ngủ chính.

Cô tỉnh táo lại, ngày thường Khương Kiền chưa bao giờ sẽ ngủ nướng, tối hôm qua Mạnh Thử Hàn còn nói chờ Khương Kiền dậy cô liền đi quay hình, nhưng hiện tại, Khương Kiền thế nhưng cũng mới tỉnh ngủ!

Khương tổng anh thật sa đọa!

Trên giường Khương Kiền xa xa mà hướng tới Mạnh Thử Hàn cong cong khóe môi, cô nhanh chóng đi vào trong phòng tắm rửa mặt, một bên cùng Lâm Lê nói: "Lê tỷ, chị đi xuống kêu tổ tiết mục lên đây."

Lâm Lê nhìn thời gian, đang nhìn thấy Khương Kiền liền ước gì thoát khỏi cái phòng tràn ngập hơi thở cầu lương này.

Cô đang muốn đi bỗng nhiên nhớ tới chuyện ngày hôm qua, xoay người hỏi: "Ngày hôm qua, hot search em muốn xử lý như thế nào? Muốn làm sáng tỏ một chút hay không?"

Mạnh Thử Hàn dùng khăn lau đi bọt nước trên mặt, nghĩ nghĩ, "Không làm sáng tỏ, em lười đến làm sáng tỏ, dù sao hot search cũng bị xóa."

"Cũng được, em nhanh đi, chị đi xuống kêu tổ tiết mục lên đây."

Lâm Lê đi xuống, Khương Kiền còn nằm ở trên giường cầm điện thoại xem, nhìn thấy Mạnh Thử Hàn lại đây, Khương Kiền lập tức liền đóng điện thoại lại.

Mạnh Thử Hàn hơi hơi nheo mắt, ông xã nhà cô..... Đây là có bí mật nhỏ gì sao?

Năm đó chính là tùy tùy tiện tiện là có thể đem điện thoại cho cô chơi, bây giờ đột nhiên liền có bí mật nhỏ sao?

Mạnh Thử Hàn đi qua, dựa vào mép giường nhìn Khương Kiền hỏi: "Khương tổng không đứng dậy sao? Hôm nay công ty nghỉ sao?"

Khương Kiền: "Anh tự mình nghỉ một ngày."

Mạnh Thử Hàn bẹp bẹp miệng nhưng vẫn không thể hỏi anh có bí mật nhỏ gì.

Đang nói chuyện thì tổ tiết mục ở bên ngoài ấn chuông cửa.

Mạnh Thử Hàn lập tức bình tĩnh, nhớ tới áo ngủ mình còn chưa thay, cô tùy tiện thay cái áo thun đi mở cửa, động tác của tổ tiết mục, nhân viên công tác nhất trí mà nhìn về phía cô.

Sau đó, camera cùng với ánh mắt mọi người nhìn về phía cô còn chưa kịp đổi quần ngủ.

Đi theo sau tổ tiết mục, Lâm Lê vô lực mà vỗ trán mình phát ra một tiếng "Bang".

Mạnh Thử Hàn cường tráng trấn định: "Hôm nay phải đi phát sóng, trộm nói cho mọi người, tôi đã chọn một nơi đặc biệt tốt để tập huấn, nhất định có thể làm mọi người kinh hi."

Mặt cô không biểu tình mà quay đầu đi, dùng sức mà cắn môi dưới.

Vì cái gì chưa thay quần ngủ!

Lúc này, phòng ngủ mở cửa.

Mặc áo ngủ đồng dạng, Khương Kiền từ phòng ngủ đi ra, nhìn màn ảnh hơi hơi mỉm cười.

Đại khái là mặc áo ngủ, ngày thường bá đạo tổng tài cách người xa vạn dặm bây giờ ngược lại thoát nhìn điệu ngoạn rất nhiều.

Mọi người ở tổ tiết mục cảm đều sắp rớt, thấy Khương tổng mới vừa rời giường vào trong phòng tắm không lâu liền truyền đến tiếng nước.

Mạnh Thử Hàn quay đầu lại, có chút xấu hổ mà cười cười với màn ảnh.

Hết thấy đều chuẩn bị tốt, Mạnh Thử Hàn liền ngồi lên xe tổ tiết mục đi đến nơi ghi hình.

Không nghĩ tới, ở bên ngoài phòng hóa trang liền gặp được người vẫn luôn muốn nhìn thấy, Chu Bồi.

Khí chất của Chu Bồi thiên về ôn hòa, giống hệt lúc ở trong TV như là người huấn luyện dẫn dắt tâm linh.

Chu Bồi nhìn về phía Mạnh Thử Hàn khẽ cười cười, nói: "Mạnh lão sư tới thật sớm."

Mạnh Thử Hàn cũng khách khí mà nói: "Làm gì có, đạo diễn Chu sớm."

Hai người khách sáo một phen, từng người tiến vào phòng hóa trang.

Mạnh Thử Hàn trang điểm xong, MC liền bắt đầu thông tri muốn huấn luyện viên dắt thí sinh lên sân khấu, Mạnh Thử Hàn đến phòng nghỉ tìm thí sinh tốt do mình tuyển chọn, mang theo bọn họ cùng nhau lên sân khấu.

Trong sân, ánh đèn sáng lạn.

Mạnh Thử Hàn lần thứ hai lên sân khấu, âm nhạc liền nổi lên, cô từ sau sân khấu chậm rãi ra tới, phía sau chính là các tuyển thủ lúc trước lập vũ đạo lên sân khấu.

Cô đứng ở bên trong một đám tuần nam nữ nữ.

Cô ngẩng đầu nhìn huấn luyện viên, Chu Bồi đã ngồi xuống, phía sau hẳn ta là thí sinh do hẳn chọn.

Phùng Từ Dạng ở trong đội của Chu Bồi, ở phía xa liền hướng tới cô khiêu khích.

MC cười rộ lên, hỏi Mạnh Thử Hàn: "Không biết Mạnh lão sư có xem kỳ đầu tiên của Đại tân sinh thần tượng hay không?"

Mạnh Thử Hàn cầm lấy micro, cười nói: "Đương nhiên có xem, dành một giờ ngồi xổm trước TV xem, đương nhiên, lúc xem còn dùng mặt nạ Bắc Hải, dùng lúc sau làn da trắng sáng da thịt bạn toả sáng như tuổi mười tám."

Mạnh Thử Hàn thanh thuần không làm ra vẻ mà quay xong quảng cáo.

MC ha ha cười, "Sau tập đầu tiên, balo cầu vòng của Mạnh lão sư liền leo lên hot search, không biết Mạnh lão sư hôm nay có mang balo tới hay không?"

"Mang theo, đặt ở phòng hóa trang." Mạnh Thử Hàn trả lời, hơn nữa lại lần nữa quảng cáo, "Trong balo của tôi đặt mặt nạ Bắc Hải, mặt nạ Bắc Hải làm da thịt bạn toả sáng như tuổi mười tám."

MC: "....."

MC lại hỏi thêm mấy vấn đề, còn phỏng vấn một chút về Lục Hưu cùng Lạc Phán xuất sắc nhất trong đó, lúc này mới để Mạnh Thử Hàn ngồi vào ghế

huấn luyện viên.

Lúc sau lên sân khấu chính là Thẩm Hi.

Mặc một thân áo sơ mi trắng từ ánh đèn ra tới, hát khúc tình ca êm tai, tiếng hát của hấn vừa cất lên, thời gian chung quanh dường như đều chậm đi.

Cuối cùng, thí sinh bên người từng bước từng bước đi ra, mỗi người tuần tiễu có sức sống.

Thẩm Hi hát xong một bài, bốn phía liền vang lên tiếng vỗ tay.

Mạnh Thử Hàn cũng theo số đông vỗ tay, mỉm cười nhìn Thẩm Hi ở phía sân khấu.

Cũng không biết này có thể là lần tham gia tiết mục cuối cùng của hấn hay không.

Thẩm Hi ngồi vào ghế huấn luyện viên, Mạnh Thử Hàn bị hai người kẹp ở bên trong, bắt đầu phải công bố nơi tập huấn do các huấn luyện viên chọn.

MC đang nghĩ đến chuyện công bố kết quả của ai trước, Thẩm Hi lấy micro qua nói: "Trước công bố Thử Hàn đi, ưu tiên nữ sĩ."

Mạnh Thử Hàn giống như là vô tình hỏi ra: "Đạo diễn Chu xem như là tiền bối của chúng ta, như thế nào có thể để tôi công bố trước, thế nào cũng phải nhường đạo diễn Chu công bố trước có phải hay không."

Thẩm Hi ngăn người liền gạt đầu.

Chu Bồi thật ra không có dị nghị, MC cũng liền công bố địa điểm tập huấn của Chu Bồi.

Căn cứ điện ảnh Lâm Sơn.

Chu Bồi giải thích nói: "Tôi là đạo diễn, khẳng định là muốn chọn lựa thí sinh có năng lực xuất sắc, cho nên tôi cảm thấy Căn cứ điện ảnh Lâm Sơn vừa lúc có thể rèn luyện bọn họ."

Mạnh Thử Hàn cười rộ lên: "Chu đạo diễn cũng thật là hao tổn tâm huyết, kế tiếp đáp án của tôi khả năng liền có chút làm mọi người kinh ngạc."

Nói như vậy lập tức liền gọi lên lòng hiếu kỳ của mọi người.

MC mở địa chỉ của Mạnh Thử Hàn lúc trước viết ra, mặt trên thỉnh linh cũng viết căn cứ điện ảnh Lâm Sơn.

Mạnh Thử Hàn cười rộ lên: "Thật trùng hợp, cùng đạo diễn Chu chọn cùng nơi. Tôi là diễn viên, có thể dạy cho thí sinh cũng tự nhiên là phương diện kỹ thuật diễn, Căn cứ điện ảnh Lâm Sơn vừa lúc có thể làm cho bọn họ có thể trưởng thành."

Chu Bồi cười đồng ý, tổ tiết mục đều cao hứng hòng rồi, không nghĩ tới có thể đoán trước ở ngoài va chạm.

Hai huấn luyện viên chọn cùng một nơi khẳng định sẽ có xung đột, có xung đột sẽ có điểm xem!

Mạnh Thử Hàn rũ mắt cười cười, hết thảy thoát nhìn như là trùng hợp nhưng kỳ thật căn bản là cô cố ý.

Lúc trước cô liền nhờ người điều tra Chu Bồi, căn bản là dựa theo Chu Bồi mà chọn!

Sau khi công bố địa điểm tập huấn, hôm nay toàn bộ hoàn thành thu hình.

Mạnh Thử Hàn đến phòng hóa trang mang balo cầu vồng, nhìn thấy Thẩm Hi đang ở cửa chờ, mặc dù 5 năm đi qua nhưng trên người hấn vẫn như cũ

Lâm Lê ở bên ngoài chờ cô, cô cũng không có tâm tư cùng Thẩm Hi nói chuyện, mắt nhìn thẳng từ trước mặt hấn đi qua.

Thẩm Hi hô một tiếng, Mạnh Thử Hàn cũng không dừng lại, trực tiếp liền đi.

Đi đến nửa đường, mới phát hiện điện thoại mình bỏ quên ở phòng hóa trang, lại đi vòng vèo trở về, song lại dừng ở góc tường.

Cô nghiêng đầu ra ngoài xem, nhìn thấy Chu Bồi trong tay cầm một điều thuốc, lượn lờ châm, đứng ở trước mặt Thẩm Hi nói chuyện.

Cô tránh ở góc tường nghe được hai người đối thoại, khả năng chính là nghe góc tường trong truyền thuyết chính tông nhất

Bạn đang đọc truyện *Khuông Tiễn Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Ông xã tốt nhất 11

Editor: Mút Chanh

Sương khói vòng quanh đầu ngón tay Chu Bồi rồi lượn lờ bay lên.

Mặt khác hẳn cầm một liều thuốc tới đưa cho Thẩm Hi, Thẩm Hi cười tiếp nhận.

Chu Bồi tựa hồ là không chút để ý mà hỏi Thẩm Hi: "Nghe nói cậu cùng Mạnh lão sư phía trước có chút ân oán sao?"

Thẩm Hi không nghĩ nhiều, chỉ cho rằng Chu Bồi cũng tò mò bát quái này đó, kể tiếp lại muốn cùng Mạnh Thử Hàn cùng nhau ở Căn cứ điện ảnh Lâm Sơn tập huấn nên tự nhiên muốn hiểu biết nhiều hơn một ít.

Thẩm Hi sờ sờ khoe môi, nói: "Tôi đối với cô ấy cũng không có oán hận gì lớn, chỉ là Thử Hàn vẫn luôn oán tôi lúc trước không cùng cô ấy ở bên nhau."

Chu Bồi khẽ cười cười, "Tôi thấy Mạnh lão sư không phải người như vậy."

Thẩm Hi: "Đạo diễn Chu lúc trước chưa cùng Thử Hàn hợp tác qua, ở trên mạng chắc cũng nghe thấy, tính tình Thử Hàn quật cường, lúc trước còn tuyên bố muốn hủy diệt tôi cùng với Hân Viên." Hân ôn hòa cười, khoe môi mang theo ôn nhu cùng vô tội, "Hiện tại vì trả thù, còn không tiếc lợi dụng một ít thủ đoạn cùng Khương tổng kết hôn."

Chu Bồi hút một ngụm thuốc lá, Mạnh Thử Hàn ở góc tường đều có thể ngửi được mùi thuốc lá theo gió bay tới.

Đôi mắt nheo lại, nhìn chăm chăm hai người kia không nhúc nhích.

Chu Bồi "Ừ" một tiếng, dáng vẻ ôn hòa, tiếp tục hỏi: "Thì ra Mạnh lão sư là cái dạng người này, lúc trước còn tưởng rằng chỉ là trên mạng tung tin vịt thôi."

Hân ném thuốc lá trong tay vào thùng rác, tiếp tục nói: "Khoảng thời gian trước tôi nghe nói Khương tổng cùng Mạnh lão sư kết hôn, còn tưởng rằng gia thế Mạnh lão sư không tồi, cùng Khương tổng môn đăng hộ đối, thì ra không phải như thế sao."

Tại Mạnh Thử Hàn dán ở trên vách tường lạnh băng, trên mặt không có bất luận biểu tình gì chỉ lạnh băng một mảnh.

Chu Bồi vì cái gì sẽ đến hỏi thăm tình huống của cô chứ?

"Cái gì mà môn đăng hộ đối." Thẩm Hi cắn chặt răng, "Nếu Mạnh Thử Hàn thật là thiên kim đại tiểu thư, cũng sẽ không ở trong vòng này bị bôi đen lâu như vậy, nếu không phải cùng Khương tổng kết hôn sợ là căn bản cô ấy ở giới giải trí hỗn loạn không chịu nổi nữa."

Chu Bồi bình tĩnh nói tiếp: "Đề đầu đàn của truyền thông Vạn Thịnh chính là họ Mạnh, cậu cảm thấy Mạnh lão sư cùng truyền thông Vạn Thịnh có quan hệ hay không?"

Thẩm Hi giương mắt cười nhìn Chu Bồi, "Thật không dám giấu giếm, tôi cùng Thử Hàn nhận thức nhiều năm như vậy, nếu cô ấy là thiên kim nhà ai tôi đã sớm biết."

Chu Bồi cũng cười, "Thẩm lão sư nói cũng đúng, hiện tại hiểu biết chút về sau lúc đi căn cứ điện ảnh Lâm Sơn tập huấn cũng có thể ngấm lại như thế nào ở chung."

Hai người ở hành lang lại tán gẫu trong chốc lát, lúc này mới cảm tay mà đi, từ đầu chí cuối đều không phát hiện Mạnh Thử Hàn đang nghe góc tường.

Hai người sau khi rời khỏi, trong mắt Mạnh Thử Hàn âm trầm một mảnh.

Balo cầu vòng bị cô nắm chặt ở trong tay càng ngày càng gấp.

Chu Bồi vì cái gì muốn hỏi đến truyền thông Vạn Thịnh chứ?

Lúc trước Mạnh Chung Xu xảy ra chuyện, tất cả mọi người đều biết Mạnh Chung Xu là thiên kim truyền thông Vạn Thịnh, bây giờ Chu Bồi cố ý nói ra như vậy có thể nói hẳn có tật gậy mình không.

Vừa thấy đến họ Mạnh đáy lòng liền có chút phát lạnh.

Cô đứng ở tại chỗ hồi lâu, chờ đến khi nhân viên công tác nhắc nhở một chút lúc này mới phục hồi lại tinh thần, từ nơi ghi hình đi ra ngoài.

Lâm Lê cùng trợ lý đợi thật lâu, vừa thấy cô ra tới Lâm Lê liền lập tức đi tới quan tâm hỏi: "Như thế nào lâu như vậy không ra? Chị còn tưởng rằng em đang ở cùng tra nam Thẩm Hi định đi lên tìm!"

Mạnh Thử Hàn duỗi tay捏 trên mặt Lâm Lê một phen, "Thẩm Hi thân thể như thế, hai người đó em đều có thể dẹp loạn, chị muốn lo lắng cũng nên lo lắng cho hân ta chứ."

Lâm Lê cười thành tiếng. "Em lại không đứng đắn."

Trên xe, Mạnh Thử Hàn nằm nghiêng trên ghế lười biếng mà nhìn Lâm Lê, hỏi: "Qua hai ngày liền phải đi căn cứ điện ảnh, hai ngày này em về nhà một chuyến, chị trước nghỉ hai ngày đi."

"Nhà Khương tổng sao?"

Mạnh Thử Hàn trả lời: "Không phải, là Mạnh gia."

Lâm Lê không lên tiếng, chỉ đáp ứng rồi đi xuống dưới.

Cô đầu tiên là trở về tiểu khu Cẩm Giang, Lâm Lê không đi lên tự cô liền lên lầu.

Về nhà chuyện thứ nhất chính là ăn com hộp, sau đó mở Weibo ra.

Tối hôm qua leo lên hot search, nhiệt độ đã giảm đi xuống hơn phân nửa, một hơi hạ xuống ba vị trí, cho dù là Tinh Quang cũng là có chút khó khăn.

Nhưng hiện tại nhiệt độ còn sót lại đã không cao lắm, hot search đều đã xuống phía dưới.

Nhưng nghệ thuật gia đối với Mạnh Thử Hàn tiến hành công kích mãnh liệt, từ ngữ so với Đường Hân Viện lúc trước càng khó nghe hơn.

Thậm chí dùng thủ pháp nghệ thuật đều so với Đường Hân Viện đa dạng càng nhiều.

Giới giải trí người ta nói Mạnh Thử Hàn lạng xê.

Các cư dân mạng cảm thấy Mạnh Thử Hàn ghê tởm vì dựa hơi vào giới nghệ thuật.

Giới nghệ thuật công kích Mạnh Thử Hàn mua bức tranh giả vũ nhục nghệ thuật.

Dù sao click mở Weibo, tất cả đều là một mảnh tiếng mắng.

Mạnh Thử Hàn nhớ tới chính mình dường như đã thật lâu không cùng cư dân mạng động chạm qua, vì thế chia sẻ hot search, viết thêm câu: [cảm tạ mọi người đã chú ý, tranh này tuyệt đối là bút tích thực, không phục tới nhà của tôi giám định]

Sau khi đăng xong, hậm hực trong lòng Mạnh Thử Hàn rốt cục là đánh tan chút.

Chu Bồi nói ở trong đầu, nếu phía trước hoài nghi chỉ có 20%, hiện tại cũng đã có 50%.

Weibo một khi đăng ra ngoài, nhiệt độ về hotsearch tranh của Khương Trọng Sơn cấp tốc bay lên, chờ đến khi Mạnh Thử Hàn ăn xong com hộp đã ở vị trí rất cao.

Cô mở Weibo ra liền nhìn thấy bình luận thứ nhất chính là fan cuồng của cô "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn".

Phía dưới lại là chiến trường của người đó, cùng rất nhiều anti-fan đại chiến tám trăm hiệp, các vị anti-fan đánh không lại bại trận tới, hơn nữa đem "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn" lên trí bình luận đầu tiên.

Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn: [tranh của bà xã khẳng định là thật sự!]

Mạnh Thử Hàn nhìn không được cong cong khóe môi, tâm tình so với buổi sáng còn tốt hơn rất nhiều, cô nhấp vào trang chủ của vị fan này, tùy tay nhấp chú ý.

Hai người lập tức chú ý lẫn nhau.

Trong văn phòng tầng cao nhất của Tinh Quang, trợ lý Lưu đang cùng anti-fan đại chiến ngẩng đầu lên, về mặt tiêu tụy sâu kín nói một tiếng: "Khương tổng, phu nhân cùng ngài chú ý lẫn nhau."

Đang ngồi ở một bên xử lý văn kiện, Khương Kiên lập tức nhú mày.

Anh mở điện thoại ra nhìn Weibo, quả nhiên anh cùng Mạnh Thử Hàn chú ý lẫn nhau.

Ánh mắt Khương Kiên tối đen, lạnh nhạt thẩm người.

Trợ lý Lưu trong khoảng thời gian ngắn có chút sợ hãi, không biết Khương tổng đây là cao hứng hay là không cao hứng.

Theo lý mà nói, được minh tinh mình thích chú ý đây là chuyện có thể cao hứng đến thoán trời cao, nhưng hiện tại nhìn sắc mặt Khương tổng tựa hồ không tốt lắm thì phải?

Trợ lý Lưu hô Khương Kiên một tiếng: "Khương tổng?"

Khương Kiên nhìn qua, cắn răng: "Như thế nào có thể tùy tiện chú ý cùng fan nam chứ? Vẫn là ID này lưu mạnh!"

Trợ lý Lưu: "?"

Không phải Khương tổng đang tức giận chứ, còn không phải là acc phụ chính mình đăng ký sao?

Chú ý lẫn nhau, fan nam không phải là ngài sao?

Trợ lý Lưu hỏi ra suy nghĩ trong lòng: "Nhưng đây không phải là chính ngài hay sao?"

Khương Kiên trả lời: "Lúc tôi ăn đám, chính mình đều ăn!"

Trợ lý Lưu: "....."

Ngài cũng thật là lợi hại.

Đối với người đang ghen bồng tỉnh, Mạnh Thử Hàn không biết còn lướt Weibo, đang lướt lướt Cố Ngọc Chi liền gửi tin nhắn thoại cho cô: "Tiểu Hàn, sự tình trên Weibo con đừng lo lắng."

Kỳ thật Mạnh Thử Hàn thật đúng là không lo lắng, mấy năm nay anti-fan nhiều cũng quen. Trên mạng này đó ngôn luận, cô cũng không chút nào để ý nhiều.

Nếu thật sự phải bị cư dân mạng đánh sập, cô cũng không có tư cách lưu tại vũng bùn giới giải trí này.

Hướng chi, đoạn thời gian cô bị bôi đen lợi hại nhất, như cũ vẫn có fan đăng Weibo tới an ủi cô, cổ vũ cô, như vậy là đủ rồi.

Cô trả lời Cố Ngọc Chi: "Mẹ cũng đừng lo lắng, con không có việc gì."

Gửi xong tin nhắn rồi trở lại Weibo, liền phát hiện Weibo mình được một người chia sẻ.

Đại hào v chứng thực —— Khương Trọng Sơn.

Cam đoan không giả, một đoạn thời gian sinh động gần đây giống như tài khoản giả mạo Khương Trọng Sơn.

Khương Trọng Sơn v chia sẻ @ Mạnh Thử Hàn: [tranh tôi vẽ, tự mình đưa]

Trên mặt Mạnh Thử Hàn có chút bối rối

Một cổ khí nóng từ ngực một đường lan tràn đến trên mặt, không nghĩ tới Khương Trọng Sơn sẽ tự mình ra mặt làm sáng tỏ cho cô.

Cô then thùng, ở Weibo Khương Trọng Sơn này nhất một nút thích.

Mạnh Thử Hàn gửi tin nhắn cho Cố Ngọc Chi: "Mẹ, cảm ơn mẹ cùng ba làm sáng tỏ, ha ha tình không ít phiền toái."

Cố Ngọc Chi: "Gần đây ông ấy vẫn luôn mần mê Weibo còn nói nó chơi khá tốt, nếu không phải ông ấy lên Weibo còn không có khả năng thấy được hot search này đâu."

Cùng Cố Ngọc Chi hàn huyên một hồi lâu, lại trở lại Weibo, hướng gió đã hoàn toàn thay đổi.

Anti-fan cơ hồ đã không nói nữa, ngẫu nhiên có mấy cái dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, chỉ là nói Khương Trọng Sơn thu chỗ tốt của Mạnh Thử Hàn mà nói bừa, hoặc là Khương Trọng Sơn bị trộm tài khoản.

Trong chốc lát, ngôn luận này kia của anti-fan đã bị fan Weibo Khương Trọng Sơn mắng trở về, lại không dám ra làm yêu.

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn mà fan của Mạnh Thử Hàn bạo trưởng, nhảy đột phá sáu ngàn vạn.

Fan giống như tàu lượn siêu tốc.

Tại đây, một cái đề tài ngang trời xuất thế là # cho nên Mạnh Thử Hàn cùng Khương Trọng Sơn là cái quan hệ gì #, các fan kinh ngạc mà tag Khương Trọng Sơn cùng Mạnh Thử Hàn, hai người đều lựa chọn trầm mặc.

Cư dân mạng động não cực lớn liền phát hiện, Khương Trọng Sơn cùng Khương Kiên là cùng một họ!

Lại nhìn một chút đến tuổi tác Khương Trọng Sơn cùng Khương Kiên, tựa hồ cũng có thể đủ đối nhau.

Lại coi trọng sự kiện nghệ thuật ánh sáng của Đường Hân Viện, Mạnh Thử Hàn luôn luôn không giải thích thế nhưng nhảy ra chính diện công kích Đường

Hân Viên, sau Khương Trọng Sơn cũng lần đầu tiên dùng Weibo làm sáng tỏ; lúc này đây Mạnh Thử Hàn bởi vì hai bức tranh của Khương Trọng Sơn bị bôi đen, Khương Trọng Sơn lại lập tức làm sáng tỏ.

Đáp án chỉ có một, Khương Trọng Sơn cùng Khương Kiên là quan hệ cha con!

Mạnh Thử Hàn chính là con dâu Khương Trọng Sơn, tại sao có thể không che chở chứ!

Tuy rằng hai vị chính chủ đều chưa trực tiếp đáp lại nhưng các cư dân mạng đều đem cái này trở thành sự thật, các trường bồi giới nghệ thuật thậm chí đã đem Mạnh Thử Hàn trở thành con gái giới nghệ thuật.

Chỉ cần anti-fan trên mạng vừa xuất hiện, các vị giới nghệ thuật liền sẽ dùng thủ pháp cực kỳ nghệ thuật qua lại đuổi trở về, trong khoảng thời gian ngắn, nhóm anti-fan của Mạnh Thử Hàn đã mai danh ẩn tích hơn phân nửa.

Tối hôm đó, Khương Kiên trở về, sắc mặt không được tốt cho lắm.

Khương Kiên tuy rằng hàng năm sắc mặt đều là lạnh nhạt như vậy nhưng buổi tối hôm nay đặc biệt bất đồng.

Làm vợ, Mạnh Thử Hàn lập tức liền nhìn ra tới.

Cô đi qua giúp Khương Kiên tiếp nhận áo khoác tây trang, nhìn anh duỗi tay đem cà vạt trên cổ kéo ra, cởi bỏ nút áo sơ mi.

Mạnh Thử Hàn còn tưởng rằng anh là vì chuyện hôm nay trên Weibo mà tức giận, cô liền thử thăm dò mở miệng hỏi: "Hôm nay ông xã xem hot search sao?"

Ánh mặt Khương Kiên lạnh nhạt dừng ở trên người cô, anh rũ mắt nhìn chằm chằm da thịt trắng như sứ của Mạnh Thử Hàn lại càng thêm tức giận.

Anh ăn dấm chính mình!

Lời này nói ra khả năng có chút buồn cười cho nên Khương Kiên liền tính toán ghen.

Anh tùy ý mà "Ừ" một tiếng.

Mạnh Thử Hàn lập tức nói: "Ông xã, anh đừng nóng giận, ba đột nhiên đăng Weibo em cũng không có lòng trước được nha, tuy rằng sau đó em còn rất vui vẻ, bỗng nhiên tăng nhiều fan như vậy."

Ánh mặt Khương Kiên nhìn về phía cô có chút kỳ quái: "....."

Đến cuối cùng, ăn qua cơm chiều Khương Kiên đều không nói ra.

Ban đêm, tám xong hai người nằm ở trên giường, Mạnh Thử Hàn đang cùng Khương Kiên nói chớ đoạn thời gian muốn đi căn cứ điện ảnh Lâm Sơn tập huấn có khả năng sẽ không ở nhà.

Sắc mặt Khương Kiên lại khó coi vài phần.

Chờ đến khi Mạnh Thử Hàn tắt đèn, anh bỗng nhiên duỗi tay chế trụ cổ tay cô, đem cô đè ở dưới thân.

Hơi thở thuộc về Khương Kiên gần trong gang tấc, Mạnh Thử Hàn không khỏi cong cong đôi mắt, "Khương tổng, anh là luyện tiếc em sao? Dù sao cũng là ở Lâm Sơn không xa mà, lái xe cách nội thành hơn hai giờ thôi."

Khương Kiên yên tĩnh không nói gì.

Anh cúi người hôn trên môi Mạnh Thử Hàn, thẳng đến khi hô hấp Mạnh Thử Hàn có chút không được, anh mới rời khỏi môi cô, mở miệng nói: "Mạnh Thử Hàn, em cần cùng anh giải thích một chút cùng fan nam chú ý lẫn nhau là ý gì."

Mạnh Thử Hàn: "?"

Cô bỗng nhiên nhớ tới ban ngày cùng một người gọi là "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn" chú ý lẫn nhau.

Thì ra đêm nay Khương Kiên là vì chuyện này mà tức giận.

Cô không trực tiếp trả lời mà là cười thành tiếng, tránh thoát khỏi giam cầm của Khương Kiên rồi duỗi tay ở ngực anh sờ soạng cười hỏi: "Khương tổng anh đây là ghen sao?"

Khương Kiên trầm mặc hai giây, lúc này mới lên tiếng: "Ừ, ăn dấm."

Mạnh Thử Hàn cũng dừng một chút, ôm lấy eo anh rồi ở trên mặt anh hôn xuống: "Nếu anh ngay cả dấm cũng có thể ăn vậy ăn em hẳn là có thể nuốt trôi chứ."

Khương Kiên: "!"

Ngày hôm sau, Mạnh Thử Hàn vì tối hôm qua mình chủ động mà cảm thấy hối hận, hơn nữa lập tức hủy theo dõi vị fan nam này.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Ông xã tốt nhất 12

Editor: Mút Chanh

Biệt thự Mạnh gia.

Mạnh Thử Hàn bước lên lầu rồi quẹo tay trái, gian nhà thứ hai đã rất lâu không có người ở qua, dù vậy, di giúp việc mỗi ngày đều dọn sạch.

Cô đi vào nhìn đến ngoài cửa sổ dưới mái hiên, từng giọt mưa rơi xuống liên tiếp không ngừng.

Giống như ngọc châu cắt đứt quan hệ rơi xuống.

Bàn trang điểm trong phòng thực trống trải, biểu hiện nơi này tuy rằng sạch sẽ nhưng đã lâu không có người ở qua. Trong khung ảnh có một bức ảnh.

Trên ảnh chụp Mạnh Thử Hàn ôm một người phụ nữ khác, ảnh chụp yên lặng bất động, đã có lúc chỉ cần nhìn như vậy đều có thể nhìn ra được trên người phụ nữ đó an tĩnh nhu hòa.

Đây là Mạnh Chung Xu.

Chị gái Mạnh Chung Xu của cô là người cực kì tốt.

Mạnh Thử Hàn dường như chưa từng nhìn thấy chị ấy phát hỏa tức giận, ấn tượng trong trí nhớ của cô đều là nụ cười ôn hòa, thời điểm Mạnh Thử Hàn khổ sở, chị ấy sẽ đau lòng mà đem cô ôm vào trong ngực rồi dùng ngữ điệu ôn hòa an ủi cô.

Chị được Mạnh gia dốc hết sức bồi dưỡng thành người nổi nghiệp, từ nhỏ kiêu ngạo cao quý, mặc kệ làm cái gì đều làm tốt nhất vị trí kia.

Mà Mạnh Thử Hàn không giống thế, cô có thể thoải mái dùng tiền tiêu vật bởi vì sự chú ý của cha mẹ cơ hồ đều đặt ở trên người Mạnh Chung Xu, đối với việc quản giáo cô tự nhiên liên ít đi cho nên mới có thể dưỡng cô thành tính tình như vậy.

Mạnh Thử Hàn cảm thấy mắt mình có chút ẩm ướt, lau một phen rồi đem khung ảnh bỏ vào trong túi.

Trong ngăn kéo là lắc tay của Mạnh Chung Xu đã từng mang, lắc tay bạc khảm kim cương, tinh tế nhỏ xinh mà lại không mất đi vẻ quý phái, cô lấy ra rồi đặt ở trong túi xách.

Cô mở tủ quần áo của Mạnh Chung Xu ra, tủ quần áo chứa quần áo mấy năm trước chị ấy vẫn luôn mặc, cô chụp một bức ảnh rồi xoay người đi xuống lầu.

Mẹ Mạnh ở dưới lầu đang gọt táo, nhìn thấy Mạnh Thử Hàn xuống lầu liền đưa qua.

Mạnh Thử Hàn nhận lấy quả táo rồi cắn một mồm to.

Chất lỏng thơm ngọt theo cổ họng một đường đi xuống, Mạnh Thử Hàn ngẩn người, ngẩng đầu liền nhìn thấy sắc mặt mẹ Mạnh có chút tái nhợt.

Từ sau chuyện của Mạnh Chung Xu, thân thể mẹ Mạnh liền không tốt cho lắm, Mạnh Thử Hàn có chút lo lắng, liền hỏi: "Mẹ, thân thể mẹ có phải nơi nào không thoải mái hay không? Nếu mẹ không thoải mái, kêu bác sĩ lại đây nhìn xem."

Mẹ Mạnh lắc đầu không có nhiều lời.

Mạnh Thử Hàn cũng không nói chuyện về thân thể, mà là một bên cắn quả táo, một bên cầm điện thoại ra xem.

TV chiếu chương trình Đại tân sinh tập hai, mẹ Mạnh xem tới lúc Mạnh Thử Hàn chọn lựa thí sinh.

Bà không khỏi hỏi: "Lúc trước Thẩm Hi kia..... Con nghĩ như thế nào?"

Mạnh Thử Hàn vứt bỏ lõi táo, dùng khăn giấy lau tay, giương mắt nhìn bà: "Mẹ, lời này của mẹ là có ý tứ gì?"

Môi mẹ Mạnh giật giật: "Con đã kết hôn, liền không nên ở bên ngoài cùng người khác đây đưa không rõ, nếu như bị người khác biết....."

Lời nói mẹ Mạnh vẫn chưa nói xong, Mạnh Thử Hàn vừa mới còn ngồi đó bỗng nhiên đứng lên.

Thân hình mảnh khảnh của cô đem ánh đèn ngăn trở, trong nháy mắt, tiếng mưa rơi ngoài phòng đều bị phóng to lên rất nhiều lần.

Trong tai, tiếng mưa rơi phá lệ lớn.

Mạnh Thử Hàn nâng nâng cằm, cười nhạo một tiếng, "Mẹ, mặt mũi quan trọng như vậy sao?"

Môi mẹ Mạnh run lên, còn chưa lên tiếng, Mạnh Thử Hàn liền tự nhiên mà nói tiếp, "Mẹ, các người chính là quá quan trọng sinh hoạt thượng lưu, cảm thấy mặt mũi so với cái gì cũng đều quan trọng hơn. Nhưng nếu mẹ ở nơi lấy lợi lẫn qua, ở trên vách núi leo lên, mẹ sẽ biết không có gì so với tồn tại càng quan trọng hơn."

"Lúc trước nếu không phải các người muốn bảo toàn mặt mũi, nơi nào sẽ chờ nhiều năm như vậy, nếu không điều tra rõ khúc mắc của chị, đời này của con đều sẽ không an tâm."

"Con..... Con chuyện này như thế nào sẽ cùng nó giống nhau!" Mẹ Mạnh nóng nảy, chắc là nghe được chuyện của Mạnh Chung Xu mà bức.

Mạnh Thử Hàn vẫn luôn biết chị là khối vết thương trong lòng mẹ Mạnh, ngày thường cô chưa bao giờ sẽ đụng đến.

Nhưng hôm nay, mẹ Mạnh lại nói như vậy, cô cũng là nhất thời không nhịn nổi.

Mạnh Thử Hàn thờ dài, xoay người sang chỗ khác đi ra ngoài, giọng nói nhàn nhạt, "Mẹ, con đi đây."

Mẹ Mạnh nhìn thân ảnh Mạnh Thử Hàn cao gầy, dần dần từ trong mắt đi xa.

Mạnh Thử Hàn đi ra cửa, bên ngoài mưa phùn phiêu diêu thoạt nhìn không lớn nhưng mái nhà đã bắt đầu tích nước.

Mẹ Mạnh nhớ tới bên ngoài còn đang mưa, vội vàng hô một tiếng: "Tiểu Hàn! Bên ngoài đang mưa, mẹ bảo tài xế đưa con trở về!"

Thân hình Mạnh Thử Hàn ngừng lại, không có quay đầu, rầu rĩ trả lời: "Không cần, con tự mình gọi xe trở về." Cô mím môi, "Mẹ, nhanh trở về đi, bên ngoài có chút lạnh, đừng để bị bệnh."

Cô đi trong mưa, nước mưa sôi nổi dừng ở trên người cô.

Ban đầu trên người còn chưa ướt, chờ khi đi ra khu biệt thự tóc đều đã ướt cả rồi.

Cô đứng ở đường cái nặng nề mà thờ dài.

Trở lại tiểu khu Cẩm Giang, cô lập tức liền tắm rửa một cái, nước ấm xông vào trên người cuối cùng là dễ chịu đi rất nhiều.

Khương Kiên buổi tối trở về muộn, khi anh trở về, Mạnh Thử Hàn đã ở trên giường ngủ rồi.

...

Căn cứ điện ảnh Lâm Sơn.

Xe buýt ở ngoài căn cứ dừng lại, từ trên xe bước xuống dưới một đám tuấn nam mỹ nữ, mỗi người thanh xuân dào dạt, có lẽ tất cả mọi người đều là lần đầu tiên đến căn cứ điện ảnh, cho nên có vẻ cực kì hưng phấn.

Người phụ nữ đi phía sau một đám người, mặc một kiện áo khoác cao bồi, quần jean bao vây đôi chân thon dài thẳng tắp, mỗi một bước đều là lười biếng.

Lục Hưu đi ở phía trước rồi lại đi vòng vèo trở về đưa cho Mạnh Thử Hàn một chai nước khoáng, cười đến rất ngây ngô, "Mạnh lão sư ngồi một đường xe nên uống chút nước đi."

Mạnh Thử Hàn rũ mắt nhìn rồi cười rộ lên tiếp nhận, "Cảm ơn."

Đoàn người đi về phía căn cứ, cô ở bên trong khách sạn, tất cả chi phí đều là tổ tiết mục chi trả.

Hôm nay là ngày đầu tiên tập huấn, Mạnh Thử Hàn để cho các thí sinh ở trong căn cứ tùy tiện dạo một vòng làm quen hoàn cảnh một chút.

Mấy ngày nay đang đổi mùa, chán không đủ ấm hơn nữa lúc trước từ Mạnh gia trở về bị cảm lạnh, hiện tại có chút chóng mặt nhức đầu, Lâm Lê đem cô đưa về khách sạn nghỉ ngơi, để tổ tiết mục trước hết không quay đến cô mà là đi theo thí sinh.

Tối tối, Mạnh Thử Hàn nghe được ngoài cửa có thanh âm âm ỉ, nghe giọng không giống là Lâm Lê.

Cô chống thân mình lên, dưới chân còn có chút loạng choạng.

Mở cửa liền nhìn thấy Lạc Phán cùng Lục Huru đứng ở cửa, Lục Huru bị Lạc Phán nói đầy mặt đỏ bừng, nghe được thanh âm cửa mở, Lục Huru cùng Lạc Phán đồng thời quay đầu.

Lục Huru nhẹ giọng hô câu: "Mạnh lão sư."

Ánh mắt Lạc Phán hơi phức tạp, theo sát sau đó cũng hô một tiếng "Mạnh lão sư."

Mạnh Thử Hàn không hỏi hai người đang cãi cái gì mà chỉ cho là việc riêng của hai người.

Cô ngáp một cái, hỏi: "Các em có nhìn thấy người đại diện của chị trở về không?"

Lục Huru trả lời: "Thấy được, Lâm tiểu thư đi ra ngoài mua cháo." Cậu ta mím môi, do dự mà hỏi: "Hôm nay ở trên xe nhìn lão sư tinh thần giống như không tốt lắm, có phải nơi nào không thoải mái hay không?"

Mạnh Thử Hàn cười, "Cảm mạo."

Cô tiếp tục nói: "Các em đi về trước nghỉ ngơi đi, ngày mai dậy sớm tập huấn nhưng đừng chậm trễ."

Như vậy, Lạc Phán cùng Lục Huru mới rời đi, từng người về tới phòng mình.

Mạnh Thử Hàn mặc xong quần áo, bởi vì khó chịu nên trên môi không có nhiều huyết sắc, cô liền tô son môi hồng, cuối cùng khí sắc thoát nhìn là tốt lên một chút.

Cô xuống lầu ấn chuông cửa.

Trong chốc lát, Chu Bồi liền tới mở cửa, vừa thấy đến là Mạnh Thử Hàn, liền giờ lên mỉm cười nhợt nhạt.

Chu Bồi hỏi: "Mạnh lão sư muộn như vậy là có chuyện gì sao?"

Mạnh Thử Hàn cúi đầu đùa nghịch đầu tóc mình, nói: "Ngày mai đạo diễn Chu chuẩn bị tập huấn như thế nào? Muốn cùng nhau huấn luyện hay không?"

Chu Bồi cho Mạnh Thử Hàn tiến vào, cô cũng không khách khí tự mình đi vào rồi tìm chỗ ngồi xuống.

Cô cảm thấy trong đầu có chút hôn mê cũng có chút buồn nôn.

Ngày thường Mạnh Thử Hàn rất ít khi sinh bệnh, thân thể đặc biệt tốt nhưng vừa đến lúc sinh bệnh liền khó chịu.

Còn nhớ rõ một lần bị bệnh là vào một hai năm trước mới vừa cùng Khương Kiên kết hôn, anh lập tức về, về đến nhà gọi điện thoại cho Mạnh Thử Hàn không ai nghe máy, đi tiểu khu tìm thì mới phát hiện cô đã phát sốt cao.

Hiện tại loại tình huống này cũng không sai biệt lắm, Mạnh Thử Hàn cảm thấy ngày mai hẳn là đi bệnh viện tiêm một mũi mới tốt.

Chu Bồi cho cô một ly nước ấm, "Mạnh lão sư ngày mai tính toán như thế nào?"

"Trước tập thể dục buổi sáng đi." Cô cũng không có giấu giếm kế hoạch huấn luyện, "Đạo diễn Chu là đạo diễn, tôi là diễn viên, chúng ta trình độ tập huấn rất lớn là giống nhau, tôi cảm thấy ở huấn luyện kỹ thuật diễn trước hết vẫn là đến rèn luyện thân thể."

Chu Bồi cảm thấy Mạnh Thử Hàn nói có đạo lý, liền cùng Mạnh Thử Hàn ước định buổi sáng ngày mai cùng nhau huấn luyện.

Trở lại phòng, Mạnh Thử Hàn một đầu chui vào trong ổ chăn.

Lâm Lê trở về kêu cô vài tiếng, cô mới miễn cưỡng lên tinh thần tới uống hai ngụm cháo.

Sáng sớm ngày hôm sau, Lâm Lê mang theo cho cô một bộ đồ thể thao trắng đỏ đan xen, nói là tổ tiết mục phát.

Mạnh Thử Hàn thay xong, ông quần rộng bao lấy đôi chân thon dài của cô.

Lâm Lê chạm vào trán Mạnh Thử Hàn, "Như thế nào, vẫn là không thoải mái sao? Nếu không thì cùng tổ tiết mục nói một chút nhé."

"Không có việc gì, trong chốc lát em cùng bọn họ tập thể dục buổi sáng xong liền đi bệnh viện."

"Được rồi, một lát chị liền đi tổ theo tiết mục, không thoải mái liền nhanh nói với chị."

Sáng sớm căn cứ điện ảnh đã có tiếng người ồn ào.

Đám sương bao phủ ở bốn phía, đem căn cứ điện ảnh bao vây giống như nơi lánh đời.

Mạnh Thử Hàn mang balo đi ra ngoài, đi ngang qua bên ngoài đoàn phim cung đình nào đó đã bị người ta gọi lại.

Mạnh Thử Hàn nhìn qua, thì ra là đạo diễn Tiết lúc trước hợp tác qua 《 thanh cốt 》.

Đạo diễn Tiết cười rộ lên rồi cùng Mạnh Thử Hàn chào hỏi.

Mạnh Thử Hàn cũng cười rạng rỡ với đạo diễn Tiết, đi qua đèn thấp giọng nói: "Đạo diễn Tiết, đang quay hình sao, cho chút mặt mũi nhé."

Đạo diễn Tiết hiểu rõ, có lẽ là lúc trước có xem qua chương trình Đại tân sinh.

Đạo diễn Tiết hỏi Mạnh Thử Hàn: "Như thế nào, ở căn cứ điện ảnh ghi hình hả?"

Mạnh Thử Hàn gật đầu, "Đúng vậy, mang theo các thí sinh tập huấn."

Đạo diễn Tiết cười hắc hắc hai tiếng, Mạnh Thử Hàn nhìn đoàn phim của đạo diễn Tiết, đôi mắt hạt châu xoay vòng liền vỗ bả vai đạo diễn Tiết, "Đạo diễn Tiết, đoàn phim của ngài còn thiếu người sao? Nơi này của tôi có rất nhiều diễn viên."

"Còn không phải là những thí sinh của cô sao, còn ở đằng kia cùng tôi loanh quanh lòng vòng."

Mạnh Thử Hàn: "Vậy đạo diễn Tiết là đồng ý sao?"

"Ừ, thời điểm nào đó liền mang lại đây nhìn một cái, xem có thể an bài chút nhân vật v."

"Cảm ơn đạo diễn Tiết! Ha ha."

Cùng đạo diễn Tiết nói xong, Mạnh Thử Hàn mới đến quảng trường nhỏ.

Trang phục thể thao đỏ trắng đan xen, thiếu nam thiếu nữ mặc thể thao trắng đen đứng chung một chỗ, cười rất vui vẻ.

Lục Hưu đứng ở giữa cực kì được hoan nghênh.

Mạnh Thử Hàn từ phía xa đếm số người, còn có chút không đủ, Chu Bồi cũng khoan thai tới muộn.

Cô chia các đội làm hai hàng, chờ Chu Bồi tới mới mở miệng nói: "Sau này một tháng, mỗi buổi sáng chúng ta đều sẽ cùng nhau tập thể dục buổi sáng, nội dung tập thể dục buổi sáng đầu tiên là làm ấm người, sau đó là ba dặm đường!"

Các tuyển thủ kêu khổ không ngừng thậm chí có chút phê bình kín đáo.

Mạnh Thử Hàn che miệng ho khan một tiếng, cười lạnh một tiếng, "Cho rằng làm diễn viên tốt như vậy sao? Liền thân thể lúc khổ đều ăn không hết, liền nhân lúc còn sớm trở về!"

Chu Bồi đi tới, khẽ cười cười, "Mạnh lão sư, ba dặm có thể quá nhiều hay không....."

Mạnh Thử Hàn lạnh mặt nhìn về phía Chu Bồi, "Đương nhiên, làm huấn luyện viên, chúng ta cũng sẽ cùng nhau, đạo diễn Chu sẽ không để ý chứ?"

Chu Bồi khước miệng vừa kéo, liếc mắt camera: "..... Không ngại."

Từ khi tốt nghiệp đại học liền chưa từng vận động chạy bộ qua, lòng Chu Bồi tràn đầy không vui, nhưng vẫn là đáp ứng.

Mạnh Thử Hàn cong mắt lên, trên mặt trắng nõn chỉ là vẽ mi tô son môi, cô tùy tiện cột tóc đuôi ngựa lộ ra vành tai tinh xảo.

Cô vỗ vỗ tay, nhìn về phía Lâm Lê, ý bảo: "Lê tỷ, hô lớn lên."

Lâm Lê hô lớn lên, một hai ba bốn, hai hai ba bốn âm vang lên tới.

Các thí sinh mặt khổ.

Mạnh Thử Hàn đem tay áo khoác cuốn lên tới cánh tay.

Cánh tay tuyết trắng lóa lóa ra tới, đựng tới không khí sương mù, phía sau lưng cô liền run lên.

Còn rất lạnh.

Cô cong cong mắt nhìn về phía Chu Bồi, ôn hòa nói: "Đạo diễn Chu, chúng ta bắt đầu làm ấm người đi."

Chu Bồi im lặng, ánh mắt dừng ở lác tay trên cổ tay của Mạnh Thử Hàn.

Lắc tay màu bạc khảm kim cương, ở sương mù mỏng lung cũng lập loè ánh sáng nhạt.

Sắc mặt hần bỗng nhiên liền thay đổi.

Mạnh Thử Hàn đem về mặt của hần thu hết vào đáy mắt, còn mang cái lắc tay kia quơ quơ ở trước mặt Chu Bồi "Đạo diễn Chu, phát thần cái gì vậy! Âm thân!"

"Một hai ba bốn, hai hai ba bốn....."

Ngày đầu tiên tập huấn, bắt đầu từ làm âm thân.

Mạnh Thử Hàn cùng Chu Bồi đứng ở đằng trước, cùng các thí sinh cùng nhau làm âm thân.

Chu Bồi thừa dịp camera dời đi trực bánh xe nhanh chóng nhìn Mạnh Thử Hàn, bị Mạnh Thử Hàn bắt được đành phải nghiêm túc làm âm thân.

Làm âm người mười lăm phút, Mạnh Thử Hàn liền cho đội bắt đầu chạy.

Ba dặm đường chạy xong, nghỉ ngơi một lát liền có thể ăn cơm trưa.

Đội ngũ xuất phát, Lục Hưu cố ý chậm một bước quan tâm hỏi Mạnh Thử Hàn: "Mạnh lão sư, chị có phải không thoải mái hay không?"

Cô lắc đầu, "Không có, chạy nhanh đuổi kịp đội ngũ!"

Lục Hưu theo sau, thân ảnh thon gầy chen vào sương mù.

Mạnh Thử Hàn cùng Chu Bồi ở phía sau cùng chạy vội, mấy năm nay Chu Bồi quá an nhàn, những việc như chạy bộ vận động liền rất ít khi làm, hiện tại chạy chưa đến vài bước đã có chút thở không nổi.

Lắc tay trên cổ tay của Mạnh Thử Hàn lập loè ngân quang.

Chu Bồi lại nhìn.

Mạnh Thử Hàn nhìn không được hỏi: "Đạo diễn Chu, ngài thực thích lắc tay này của tôi sao?"

Chu Bồi nhấp môi cười, bất động thanh sắc nói: "Mạnh lão sư, lắc tay thiết kế thực độc đáo, không biết Mạnh lão sư là ở đâu mua?"

Mạnh Thử Hàn quơ tay trước mắt Chu Bồi, trong lòng Chu Bồi bỗng nhiên nhảy dựng lão đảo một bước.

Cô "Phụt" một tiếng bật cười.

Mạnh Thử Hàn: "Đạo diễn Chu, biểu tình vừa rồi rất kỳ quái nha, giống như bị dọa."

Chu Bồi bình phục tâm tình, tiếp tục chạy vội, "Mạnh lão sư nói đùa, vừa rồi không nghĩ tới cô bỗng nhiên liền đuổi tay lại đây."

"Như vậy à." Mạnh Thử Hàn cong cong đôi mắt, ở sương mù bên trong phảng phất tán ra, "Nếu đạo diễn Chu muốn mua một cái lắc tay như vậy tặng cho vợ, sợ là mua không được."

Chu Bồi kiềm chế cảm xúc trong lòng, mồm to thở hỏn hển mấy ngụm khí, "Lời này là như thế nào?"

Mạnh Thử Hàn: "Lắc tay là của 6 năm trước, khi đó thiết kế sư vina chỉ thiết kế một cái như vậy, độc nhất vô nhị đương nhiên là mua không được cái thứ hai rồi."

Giọng nói thiếu nữ thanh thúy quanh quẩn ở bên trong sương mù, sắc mặt Chu Bồi có chút không được tốt.

Sắc mặt Mạnh Thử Hàn cũng không được tốt.

Chu Bồi ngại ngừng nói một câu: "Vậy thật đúng là đáng tiếc."

Chạy đại khái được hai dặm, các thí sinh thật sự là chạy không nổi, Mạnh Thử Hàn để cho bọn họ dừng lại nghỉ ngơi một lát.

Lúc này sương mù tan đi, ánh mặt trời chiếu khắp nơi.

Ánh sáng hơi có chút chói mắt, lại không nóng rực, Mạnh Thử Hàn tiếp nhận khăn giấy từ Lâm Lê đưa qua, tùy tay lau cái trán.

Buổi sáng chỉ là choáng váng đầu, bây giờ ngay cả dạ dày cũng có chút khó chịu.

Cô ôm bình nước uống một hớp lớn, cổ họng vẫn là có chút đau.

Mạnh Thử Hàn đơn giản ngồi xuống, Chu Bồi lúc này đi qua tìm cô.

Cô giương mắt mà nhìn qua, khóe môi gọi lên chút.

Chu Bồi đi tới ngồi ở bên người cô, hỏi cô: "Mạnh lão sư kế tiếp tính toán làm cái gì?"

Chu Bồi hỏi chính là thí sinh.

Mạnh Thử Hàn không hề giấu giếm mà nói ra, "Trước đề cho bọn họ tiếp xúc một chút diễn xuất."

Chu Bồi gật đầu, cảm thấy có đạo lý.

Lúc sau đề tài lắc tay lại bị Chu Bồi đưa tới, hắn nói bóng nói gió hỏi mấy vấn đề đều bị Mạnh Thử Hàn tránh đi.

Đã hết giờ nghỉ ngơi, Chu Bồi đứng dậy.

Mới vừa đứng lên, hắn liền nghe được Mạnh Thử Hàn cười nói: "Đạo diễn Chu nếu muốn nói, tôi có thể đưa cho Chu phu nhân, dù sao là đồ của 6 năm trước, cũng không thể nào thích."

Chu Bồi hoảng sợ, lui về sau hai bước, trực tiếp liền cự tuyệt Mạnh Thử Hàn.

Cô nhắm mắt lại gõ gõ cái trán, đỡ mặt đất đứng lên.

Này trong nháy mắt, đất trời đều chuyển động.

Mạnh Thử Hàn duỗi tay muốn đỡ lấy thứ gì, lại là không có gì liền trực tiếp ngã quy ở trên mặt đất.

Kỳ quái thể nhưng còn không có một tia cảm giác đau.

Mơ hồ, cô nghe được Lâm Lê hô một tiếng tên cô, rất nhiều người đều đi về bên này.

Lại vô tri giác.

Khi tỉnh lại, ánh đèn có chút ảm đạm.

Bên tai là tiếng máy móc tích tích, móng cùng xương có chút đau, cô hơi động một chút liền cảm thấy giống như bị xé rách.

Lâm Lê đi vào, trong tay mang theo chuỗi, cô ấy tiến vài bước lại đây, đem góc chăn dịch lại tốt cho cô.

"Cô nải nải của tôi ơi, em bệnh thành như vậy còn quay tiết mục gì nữa? Nếu là có bất trắc gì, chị cùng Khương tổng cùng Mạnh tổng công đạo như thế nào đây?"

Mạnh Thử Hàn sờ sờ cái trán, duỗi tay lấy điện thoại đặt ở bên gối, vừa mở ra, tất cả đều là tin nhắn của Khương Kiền.

Cô một bên trả lời Lâm Lê: "Không có việc gì, tiết mục hiện tại còn phải tiếp tục mà phải không? Đừng bởi vì em mà trì hoãn."

Lâm Lê trả lời: "Yên tâm, không ngừng đâu, đạo diễn Chu dựa theo kế hoạch của em mang theo các thí sinh cùng nhau tiếp xúc diễn xuất."

"À, vậy là tốt rồi." Mạnh Thử Hàn mở tin nhắn ra, ngay từ đầu Khương Kiền nói chuyện còn xem như bình thường.

[khi nào trở về?]

[nhớ rõ ăn cơm]

[còn không có trả lời anh?]

[.....]

[một cái tin nhắn không phải anh gửi, bị trộm tài khoản]

Mạnh Thử Hàn nhin không được cười rộ lên, còn nhìn thấy anh liên tiếp gọi vài cuộc điện thoại, chỉ là điện thoại của cô cái im lặng không có nhận được, có lẽ là Lâm Lê cũng không nhìn thấy.

Cô ngẩng đầu đỡ giường ngồi dậy, nói với Lâm Lê: "Lê tỷ, em có chút đói bụng, muốn ăn cháo."

Lâm Lê lập tức đồng ý, "Được, em chờ ở đây, đừng chạy loạn."

Bên ngoài sắc trời đã trầm xuống dưới, tối nay khó có ánh trăng, mặc dù không bật đèn cũng thấy được rõ ràng quanh mình.

Lâm Lê mới ra phòng bệnh, cô định gọi cho Khương Kiên một cú điện thoại, nói cho anh không có ai khác.

Mới vừa mở nhật kí trò chuyện ra liền nghe được Lâm Lê mới ra phòng bệnh kinh ngạc mà hô một tiếng: "Khương..... Khương tổng?"

Vừa lúc, điện thoại cô đã gọi cho Khương Kiên.

Tiếng chuông ở bên ngoài phòng bệnh vang lên ngay sau đó chính là tiếng bước chân.

Mạnh Thử Hàn cúp điện thoại, ủy khuất mà nhìn người đàn ông đang đến chỗ cô

Tây trang phẳng phiu, lạnh lùng tự phụ.

Khương Kiên nhũn mày nhìn đến khuôn mặt nhỏ tái nhợt của Mạnh Thử Hàn cuối cùng cũng giãn ra.

Mây tan đi thấy được ánh trăng.

Khương Kiên: "Sao lại thế này? Thân thể chính mình cũng không biết sao?"

Mạnh Thử Hàn giữ chặt nút áo sơ mi anh ở mép giường, "Em biết á, em còn cảm thấy chính mình còn có thể khỏe một chút."

Khương Kiên hất tay Mạnh Thử Hàn, giờ tay liền đánh trên mặt mình một cái.

Mạnh Thử Hàn: "?"

Đánh cô đi! Đánh chính mình làm gì!

Ánh mắt Khương Kiên thâm trầm, rót một ly nước ấm cho cô, "Anh không chăm sóc tốt cho em."

Mạnh Thử Hàn tiếp nhận ly nước, nước ấm ấm ở lòng bàn tay.

"Không đúng không đúng, đều do em, aizz." Cô cong mắt cười rộ lên, "Không được, này cũng trách anh!"

Khương Kiên: "Đúng, trách anh."

Mạnh Thử Hàn: "Đúng rồi, nếu anh thường xuyên mang theo em vận động, thân thể em khả năng sức đề kháng sẽ tốt lên rất nhiều."

Khương Kiên: ""

Cổ anh đỏ lên, mím môi.

Mạnh Thử Hàn nháy mắt điên cuồng ám chỉ.

Khương Kiên đành phải đứng đắn trả lời: "Ừ, anh về trung tâm thành phố đi tập thể hình, về sau liền dẫn em theo."

Mạnh Thử Hàn: "....."

Đêm nay, Lâm Lê liền không vào phòng bệnh, Imua cháo trở về cũng là do Khương Kiên từ ngoài phòng bệnh tiếp nhận.

Vốn dĩ Mạnh Thử Hàn còn rất khó chịu, nhưng nhìn thấy Khương Kiên tâm tình lại tốt lên rất nhiều, cho dù cả người đau đớn đều giảm đi không ít.

Ban đêm, Mạnh Thử Hàn từ chỗ bác sĩ lấy thuốc, Khương Kiên liền đưa cô trở về khách sạn.

Cô vẫn là không thoải mái, sớm liền nằm ở trên giường.

Khương Kiên bồn ba một ngày, đi phòng tắm tắm rồi mới lên giường, đem cô găt gao ôm ở trong ngực.

Mạnh Thử Hàn cười rộ lên, "Khương tổng, anh cho rằng anh là đang xoa mèo sao, anh làm em sắp ngạt chết rồi."

Khương Kiên môi mỏng nhẹ động: "Xin lỗi."

Cô cong mặt mày, vươn cánh tay tới ở trước mặt anh quơ quơ.

Lắc tay màu bạc cùng kim cương ở ánh đèn phản xạ ánh sáng, cô nói: "Đây là của chị, em mang lên nhìn xem phản ứng của Chu Bồi."

Biểu tình của Khương Kiên nghiêm túc lên.

Anh còn nhớ rõ, lúc mới vừa kết hôn tâm Mạnh Thử Hàn phòng bị nghiêm trọng, căn bản là không tin bất luận kẻ nào.

Càng đừng nói, đem chuyện của Mạnh Chung Xu nói cho anh. Hiện tại kết hôn hơn ba năm, Mạnh Thử Hàn đối với anh phòng bị cùng cảnh giác cũng chậm rãi lơ lửng, cũng nguyên ý cùng anh nói những lời này.

Tay anh chạm vào vài sợi tóc của cô, "Ừ" một tiếng, "Sau đó như thế nào?"

"Trong lúc vô tình em để hắn thấy được lắt tay này, hắn thật đúng là rất để ý, biểu tình thoát nhìn cũng phá lệ có hiềm nghi." Đôi mắt to nhìn về phía Khương Kiên, chớp chớp, "Tuy rằng Chu Bồi đem cảm xúc che giấu thực tốt, nhưng anh cũng biết tại em làm diễn viên, cái nào là giả, cái nào là thật vẫn có thể nhìn đến rõ ràng."

"Ừ, vậy là tốt rồi."

Khương Kiên ở trên trán cô hôn xuống, anh không hy vọng khúc mắc vòng quanh Mạnh Thử Hàn, cho nên mấy năm nay cũng ở trong tối giúp đỡ Mạnh Thử Hàn, ngay cả bộ phim của Trương Hòa Bình cũng là anh tự mình đi đàm phán, Trương Hòa Bình lúc này mới đem phim giao cho anh.

Mạnh Thử Hàn còn đang đùa nghịch lắt tay trên tay mình, thoát nhìn bộ dáng tinh thần không bằng ngày thường nhưng Khương Kiên lại cảm thấy cô là thật sự vui vẻ.

Này một đêm, Khương Kiên ôm Mạnh Thử Hàn ngủ đến phá lệ an ổn.

Ngày hôm sau anh dậy trước, Mạnh Thử Hàn mới mở mắt mà rời giường, nhìn thấy Khương Kiên còn ngáp một cái, "Khương tổng là muốn trở về sao?"

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, đem cà vạt thắt tốt.

Anh nhìn về phía Mạnh Thử Hàn, tóc cô lộn xộn xoã tung lên, còn có vài sợi không quá phục tùng đầu tóc nhếch lên, khóe môi anh cong lên, sùng nịch nói: "Em ngủ tiếp một lát, tổ tiết mục bên kia anh đã chào hỏi qua, em trước nghỉ ngơi mấy ngày."

Mạnh Thử Hàn chưa tỉnh ngủ nghiêng đầu nhìn anh.

Dáng vẻ còn ở trong mộng, thoát nhìn ngoan ngoãn cực kỳ.

Khương Kiên dừng một chút, nhấp môi hỏi: "Em muốn cùng anh cùng nhau về trung tâm thành phố hay không?"

Mạnh Thử Hàn lập tức cự tuyệt, "Không cần, em cảm thấy dễ chịu hơn nhiều rồi, chút bệnh này vẫn có thể chịu được."

Khương Kiên cũng không có nói chuyện nữa.

Lúc này ở ngoài khách sạn nắng sớm đã mờ mờ.

Ánh nắng từ trên tầng mây rơi xuống còn không quá chói mắt.

Mạnh Thử Hàn còn chưa tỉnh ngủ, Khương Kiên liền không để cô đưa, tự mình đi xuống lầu.

Ngoài khách sạn, đã có thiếu nữ mặc đồ thể thao màu lam trắng ăn cơm sáng, khuôn mặt tinh xảo, mặt mày như họa, mắt ngọc mày ngài, ngồi ở chỗ kia ăn cơm sáng như là một bức họa cuộn tròn.

Cũng khó trách lúc trước ở học viện điện ảnh Lâm Sơn, Mạnh Thử Hàn liếc mắt một cái liền coi trọng cô gái này.

Lạc Phán ưu nhã mà xoa xoa khóe môi, nâng mắt lên vừa lúc nhìn thấy Khương Kiên, đôi mắt bên trong lộ ra một chút kinh ngạc.

Mắt Khương Kiên nhìn thẳng, căn bản là không có nhìn đến Lạc Phán.

Anh ra cửa lớn của khách sạn, gió sáng sớm trực tiếp mà đến.

Lạc Phán vài bước liền đuổi theo, giọng nói nhẹ nhàng hô lên một tiếng: "Khương Kiên ca ca."

Bước chân Khương Kiên dừng lại, quay đầu lại nhìn, trong mắt toát ra một chút mê mang, tuy nhiên nhanh chóng đem lạnh lùng che dấu đi.

Hiện tại con gái sao lại thế này, rõ ràng không quen biết còn kêu "Khương Kiên ca ca"?

Bà xã anh đều chưa hỏi qua như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: 老公最浪 1 *

Editor: Mút Chanh

Lạc Phán không nhận ra rằng Khương Kiên ngày càng lạnh nhạt hơn, ngược lại hứng thú hừng hực mà nói: "Khương Kiên ca ca đang bận sao? Có thể cùng nhau ăn cơm trưa không?"

Khương Kiên lạnh nhạt mà lui ra phía sau một bước, môi mím chặt không nói gì.

Anh nhìn vào mắt Lạc Phán thật sâu, không hề do dự liền xoay người đi.

Lạc Phán: "?"

Cô ta lúc này mới phản ứng lại rằng có thể Khương Kiên không nhận ra cô ta, đem cô ta trở thành người phụ nữ bám đuôi.

Lạc Phán tiếp tục đuổi theo vội vàng nói: "Khương Kiên ca ca, em là Lạc Phán! Lạc gia Lạc Phán ở Hối Xuyên!"

Khương Kiên nhú mày suy nghĩ sau một lúc lâu, rốt cục cũng nghĩ ra.

Lúc trước Khương Trọng Sơn cùng Cố Ngọc Chi từng ở Hối Xuyên vẽ thực vật, khi đó Khương Kiên tuổi không lớn cũng liền đi theo, chính là ở đằng kia cùng Lạc gia kết giao.

Tính ra cũng coi như là lão giao tình.

"À,xin chào." Khương Kiên gật gật đầu, biểu tình xa cách lạnh nhạt, "Tạm biệt."

Lạc Phán: "?"

Khương Kiên lịch sự mà chào hỏi rồi lạnh nhạt liền rời đi.

Lạc Phán không khỏi sờ soạng mặt mình, không rõ Khương Kiên vì cái gì mà đối với cô ta lạnh lùng như thế.

Nếu thật sự muốn tìm nguyên nhân khẳng định là bởi vì Mạnh Thử Hàn kia không biết dùng thủ đoạn dơ bẩn gì!

Mạnh Thử Hàn nghỉ hai ngày, Chu Bồi liền giúp cô mang theo đội.

Cũng vừa lúc tập 3 của Đại tân sinh sắp phát sóng,việc tuyển chọn ở trường cao đẳng cuối cùng sắp kết thúc.

Này một kỳ tiết mục qua đi, balo cầu vồng của Mạnh Thử Hàn lại lần nữa leo lên hot search.

Cư dân mạng sôi nổi lên tiếng.

[? Như thế nào lại là cái balo này!]

[loại balo này mà Mạnh Thử Hàn liền thích như vậy sao?]

[tiết lộ nội bộ: Mạnh Thử Hàn mang balo cầu vồng này mọi lúc mọi nơi]

Mạnh Thử Hàn chính mình cũng không rõ, balo cầu vồng của cô đều có thể leo hot search, nếu cô mang nhẫn kim cương phi thủy trúng bò câu, chẳng phải là mỗi ngày đều lên hot search sao?

Hot search đêm đó ở trên mạng không quá sinh động,Trần Phi Tuyết đã đăng một Weibo: [Thử Hàn thật đúng là dẫn đầu xu hướng thời trang, ha ha, tuy rằng túi cầu vồng của tôi sẽ không sáng lên nhưng cũng thật thực thời thượng!]【 hình ảnh 】

Trần Phi Tuyết mang túi xách sắc cầu vồng, tươi cười âm áp hướng tới màn ảnh giờ chữ v.

Đến tận đây, cư dân mạng mới biết được thì ra túi cầu vồng cũng sẽ sáng lên!

[chị Thử Hàn! Cầu xin chị cho chúng em nhìn xem lúc sáng lên đi!]

[thật không dám giấu giếm, tôi đối với balo cầu vồng sáng lên tràn ngập tò mò]

[thật là cái cặp sách học sinh tiểu học đều có thể dẫn đầu xu hướng thời trang 23333]

[xswl cái ánh mắt rác rưởi]

[có lẽ chị Thử Hàn cũng giống như tôi, ông xã tôi mua, tôi vẫn luôn cảm thấy ông xã tôi là thằng nam, xem ra anh ấy cũng có ánh mắt nhạy bén thời thượng]【 video 】

Một dân mạng đăng video balo cầu vòng sáng lên lập tức leo lên hot search, balo cầu vòng chọt lóe chọt lóe đại khái thật là dẫn đầu trào lưu thời thượng.

Mạnh Thử Hàn không lên tiếng, đang chuẩn bị cho ngày mai mang theo các thí sinh đi đến đoàn phim của đạo diễn Tiết.

Bệnh của cô cũng đã khỏi hơn phân nửa cũng nên trở lại tiết mục rồi.

Chẳng được bao lâu, Weibo lại lần nữa xuất hiện một vòng hot search mới.

Cô liếc mắt một cái liền thấy được tài khoản chính của người nào đó chia sẻ video balo cầu vòng sáng lên, hơn nữa ghi là: [Ủ, tôi thật tinh mắt]

Cư dân mạng:?

Nhìn ý tứ này của Khương tổng, cho nên nói balo cầu vòng của Mạnh Thử Hàn là anh tự mình mua sao!

Này thật là cái gì..... ánh mắt dẫn đầu trào lưu.

Nguyên bản anti-fan còn trào phúng Mạnh Thử Hàn nghèo kiệt hủ lậu, lập tức tụ tập tới phía dưới Weibo Khương Kiên.

[Oa! Ánh mắt Khương tổng thật tốt!]

[Khương tổng giỏi quá!]

[ô ô ô Khương tổng đây là ánh mắt thần tiên gì!]

[ánh mắt Khương tổng thật sự rất tốt, balo cầu vòng này rõ ràng nên dẫn đầu xu hướng thời trang!]

Trợ lý Lưu thấu kính phản quang hiện lên sự mỉa mai trong mắt anh.

Bên ngoài sắc trời đã khuya, trên máy tính hiện thị 00:25.

Hắn hai ngày này tăng ca, khả năng đã muốn lấy nửa cái mạng của hắn.

Hắn đóng lại Weibo, thở ra một hơi, "A, một đám liếm cầu, liếm đến cuối cùng, Khương tổng cũng không có khả năng theo lý của các người."

Khương Kiên nghe được giọng trợ lý Lưu, mờ mịt ngẩng đầu lên, không khỏi hỏi: "Cậu nói ai liếm cầu?"

Trợ lý Lưu: "..... Tôi liếm cầu."

Khương Kiên tỏ vẻ mặt ghét bỏ, mặc dù ghét bỏ nhưng vẫn phát thêm tiền lương cho trợ lý Lưu vì lượng công việc thật lớn gần đây.

...

Mạnh Thử Hàn hoàn toàn không quan trên mạng nghị luận như thế nào, dù sao cũng không phải bôi đen cô hoặc là Khương Kiên, còn có thể đủ nhiều hơn chút tỉ lệ lộ diện, cô cũng không quan.

Trở lại cùng thí sinh, Lục Hưu cùng Chu Bồi thân thiết tới thăm hỏi.

Lạc Phán luôn luôn cùng cô không thân cũng lại đây hỏi một câu.

Mạnh Thử Hàn cùng mọi người giải thích một phen. Bắt đầu hôm nay sáng sớm tập thể dục buổi sáng.

Tập thể dục buổi sáng xong, mọi người cùng đi ăn cơm trưa, hai đội liền tách ra.

Mạnh Thử Hàn mang theo mười mấy thí sinh tới chỗ đạo diễn Tiết, đạo diễn Tiết vừa thấy mỗi người đứng đây đều là tuấn nam mỹ nữ, hơn nữa chương trình Đại tân sinh cũng là cực hot, tương lai tiền đồ cả trai lẫn gái không thể đo lường.

Hiện tại va chạm một ít về sau khẳng định sẽ có thể có chỗ hữu dụng.

Đạo diễn Tiết an bài cho mỗi cá nhân chút suất diễn, mặc dù có chút không có lời kịch, các thí sinh cũng cao hứng.

Này dù sao cũng là lần đầu tiên bọn họ chính thức tiến vào đoàn phim đóng phim.

Mạnh Thử Hàn ngồi vào một bên, nhìn các thí sinh vào phòng hóa trang cùng phòng thử đồ, nhấp môi cười.

Đạo diễn Tiết lại đây, cười hỏi: "Cô ở nơi này cũng không có việc gì làm, hiện tại tôi có nhân vật, liền một phân cảnh, cô muốn giúp một chút hay không?"

Mạnh Thử Hàn nâng mặt lên, "Nhân vật gì?"

Đạo diễn Tiết: "Phi tử của Hoàng đế, Minh phi, trong chốc lát tôi cho cô xem phân cảnh diễn, chỉ có một hồi, sống ở trong trí nhớ của Hoàng Hậu."

Mạnh Thử Hàn vốn dĩ cũng không có việc gì làm liền cùng ở chỗ này nhìn các thí sinh đóng phim, chỉ bằng chính mình cũng đóng phim đi.

Cô vui vẻ đáp ứng.

Đạo diễn Tiết đem kịch bản Minh phi cho cô, mắt cô nhìn kỹ, Minh phi này cùng nữ phụ ác độc và bạch liên hoa cô diễn trước đây không hề giống nhau.

Này cũng xem như là nhân vật tương đối mẫu thuẫn phức tạp, nàng bị bắt vào hoàng cung, nàng chán ghét oán hận nơi cung đình thật sâu này cũng chán ghét lục đục với nhau.

Nàng chỉ nghĩ phải rời khỏi cung điện này.

Cô chỉ là lên sân khấu ngắn ngủn một phân cảnh, tuy sống ở trong trí nhớ Hoàng Hậu nhưng nàng cũng đích xác dùng phương thức chính mình rời khỏi thâm cung —— tự tử.

Mạnh Thử Hàn mỉm môi, đứng dậy đi phòng hóa trang hoá trang thay trang phục diễn

Trên đường gặp Lục Huru, hất đổi bộ tóc giả, tóc giả dùng ngọc quan cao thúc, cảm y hoa bào, nhất phái quý công tử.

Nhìn thấy Mạnh Thử Hàn, Lục Huru hơi hơi mỉm cười, bên môi má lúm đồng tiền nhợt nhạt phá lệ đáng yêu.

Lục Huru kêu Mạnh Thử Hàn một tiếng, mở miệng nói: "Mạnh lão sư cũng muốn quay sao?"

"Ừ." Cô gật đầu, biểu tình nhàn nhạt, "Aizz, đạo diễn Tiết chính là coi trọng tài hoa của tôi cho nên muốn tôi diễn cũng không có biện pháp ha ha."

Lục Huru ngẩn người rồi sau đó cũng cười.

Bây giờ tổ tiết mục đều đi quay thí sinh, hiện tại không ai ở chỗ này, bản tính Mạnh Thử Hàn tất lộ, nói chuyện không cần được.

Lục Huru vẫn là có chút lo lắng cho Mạnh Thử Hàn, "Mạnh lão sư, thân thể chị có chút nào khỏe chưa? Mấy ngày hôm trước tổ tiết mục luôn đi theo, em liền không có đi tìm chị."

"Tôi không có việc gì, cậu diễn cho tốt."

Mạnh Thử Hàn cũng không nhiều lời, vào phòng hóa trang, chuyên viên trang điểm nhìn thấy Mạnh Thử Hàn, biểu tình vui mừng lôi kéo Mạnh Thử Hàn ngồi xuống.

"Thử Hàn! Cái này chính là balo cầu vòng sao!"

Chị gái chuyên viên trang điểm vui vẻ mà nhìn balo cầu vòng, Mạnh Thử Hàn cười rộ lên còn làm balo cầu vòng sáng lên cho chị gái ấy xem.

Chị gái cùng cô chụp mấy tấm ảnh lúc này mới bắt đầu hoá trang cho cô.

Trang điểm tinh xảo mang theo vẻ đẹp bệnh trạng, mỹ trung lại không mất đi cao quý.

Kỳ thật khí chất Mạnh Thử Hàn cùng Minh phi là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, một người là bệnh trạng cố chấp.

Một người là tươi sáng tích cực.

Nhưng trang điểm xong một hồi, chị gái chuyên viên trang điểm liền cảm thấy Minh phi gần ngay trước mắt.

Mạnh Thử Hàn được người ta mang đi thay đổi diễn phục, hoa phục phết đất cao quý bức người.

Mỹ nhân quật cường mà lại bệnh trạng liền ở trước mắt.

Đạo diễn Tiết nhìn xong cũng liên tục tán thưởng.

Cô đợi trong chốc lát, chờ đến khi cảnh Lạc Phán quay xong, đạo diễn Tiết mới bắt đầu quay Mạnh Thử Hàn.

Cảnh này cô bị hoàng đế ban chết, thái giám bưng rượu độc tới, cô uống một hơi cạn sạch.

Nhìn như đơn giản nhưng Mạnh Thử Hàn lại đem ánh mắt Minh phi diễn ra, nhất cử nhất động đều có thể làm người ta rung rung nước mắt.

Mặc dù người này chỉ là sống ở bên trong ký ức của tỷ muội tốt ——Hoàng Hậu tương lai.

Mạnh Thử Hàn thực nhanh liền kết thúc, chờ tới buổi tối các thí sinh cũng chưa có quay xong.

Đạo diễn Tiết đành phải để cho bọn họ ngày mai lại đến.

Đại tân sinh một ngày cùng quay cũng kết thúc, Mạnh Thử Hàn liền đi tìm Chu Bồi cùng nhau ăn cơm.

Chu Bồi cũng không ăn, liền đồng ý Mạnh Thử Hàn mời.

Trên bàn cơm, đã lâu rồi Mạnh Thử Hàn ăn uống không có tốt như vậy.

Chu Bồi chỉ đi chuyển chiếc đĩa, không ăn nhiều.

Hắn hỏi Mạnh Thử Hàn: "Lúc trước Mạnh lão sư cùng Thẩm lão sư có ân oán sao?"

Mạnh Thử Hàn không e dè: "Ừm. Có, hắn bỏ tôi."

Chu Bồi như suy tư gì đó, không biết nên hỏi ra như thế nào.

Mạnh Thử Hàn cười lạnh một tiếng, ăn no rồi buông chiếc đĩa xuống.

Chu Bồi không rõ cô đang cười cái gì, gương mặt nhìn cô.

Mạnh Thử Hàn chậm rãi từ trong túi lấy ra một tấm ảnh, "Lần trước lác tay kia là của chị tôi, hiện tại là mua không được, nếu như đạo diễn Chu muốn không ngại hỏi một chút với chị của tôi."

Chu Bồi nhú mày, "Chị cô là?"

Ảnh chụp đưa lại đây, trên ảnh chụp hai khuôn mặt đều tinh xảo vô cùng.

Chu Bồi tựa như bị sốc đứng dậy lui về sau một bước.

Mạnh Thử Hàn không chút nào để ý mà mở miệng: "Đạo diễn Chu làm sao vậy?"

Đôi tay Chu Bồi run rẩy muốn chính mình bình tĩnh trở lại, "Không..... Không có gì. Chỉ là nhìn thấy ảnh chụp Mạnh Chung Xu tiểu thư có chút kinh ngạc."

Hắn ra vẻ bình tĩnh mà liếc mắt Mạnh Thử Hàn, "Thì ra Mạnh Chung Xu là chị gái Mạnh lão sư sao?"

Chu Bồi đã cực lực khống chế được giọng nói run rẩy của chính mình nhưng Mạnh Thử Hàn lại xem rành mạch.

Mạnh Thử Hàn đáp lại một cách thờ ơ: "Có phải đạo diễn Chu cũng biết chị gái của tôi không?"

"Đương nhiên, hai kỳ ảnh hậu, Đạo diễn Trương đều khen ngợi hết lời." Chu Bồi cười đến dần dần khó coi lên.

Cũng may Mạnh Thử Hàn không có khó xử Chu Bồi nhiều, không tiếp tục nói về Mạnh Chung Xu.

Chu Bồi trở lại phòng mình và hoàn toàn luống cuống.

Hắn thu thập hành lý đem tất cả đồ vật đều nhét vào hành lý, hắn không thể tiếp tục lưu lại đây nữa.

Mạnh Thử Hàn này khẳng định là hướng về phía hắn mà tới!

Cô khẳng định là vì chuyện của Mạnh Chung Xu lúc trước, ai biết rằng 5 năm qua thế nhưng còn có người truy tìm.

Dù Mạnh Chấn Quốc đã từ bỏ nhưng Mạnh Thử Hàn lại cắn chặt không buông!

Chu Bồi lấy điện thoại ra, bàn tay run rẩy gọi điện thoại cho người ta, điện thoại bắt máy, hắn liền mở miệng: "Bà xã làm sao bây giờ! Em gái Mạnh Chung Xu tra được anh! Cô ta cần lại anh!"

Điện thoại đối diện yên tĩnh một lát trấn an: "Anh đừng vội, anh hiện tại đang làm gì?"

Chu Bồi: "Anh thu thập hành lý, anh lập tức quay về!"

Giọng nói lạnh lùng của Chu phu nhân vang lên, "Chu Bồi, anh bình tĩnh một chút! Hiện tại ai cũng không có chứng cứ, biết là anh thì thế nào? Chuyện kia không có khả năng có người biết đến!"

Bị Chu phu nhân nói như vậy, Chu Bồi tâm chậm rãi yên tĩnh.

Chu phu nhân cười lạnh một tiếng, "Mạnh Thử Hàn thì ra là thiên kim Vạn Thịnh ư? Thật đúng là khiếp sợ."

Chu phu nhân: "Bất quá cùng mặt hàng như Mạnh Chung Xu giống nhau mà thôi, cô ta đang nổi, một cái gièm pha là có thể làm cô ta sụp đổ. Mạnh Chấn Quốc sĩ diện nhất, nói không chừng có thể sẽ không nhận đứa con gái này; còn Khương Kiên..... A, em không tin hẳn có thể tiếp thu người phụ nữ bị gièm pha."

Chu Bồi hoàn toàn an tâm, cùng Chu phu nhân nói ngủ ngon rồi mới treo điện thoại.

Thế xác và tinh thần hẳn đều một lần nằm ở trên giường.

nệm mềm mại làm hẳn cuối cùng bình tĩnh trở lại, cũng dần dần nhớ tới Mạnh Chung Xu.

Mặc dù hẳn như thế nào cũng muốn quên nhưng đều là uống công.

Hắn đã từng muốn theo đuổi một đoạn tình cảm mãnh liệt, nhưng đến cuối cùng mới phát hiện tất cả đều vô nghĩa khi đối mặt với thực tế.

Nếu lúc trước..... Mạnh Chung Xu có thể sớm một chút nói cho hẳn cô là người nối nghiệp tương lai của truyền thông Vạn Thịnh, nơi nào sẽ phát triển đến loại tình trạng như bây giờ?

Chu Bồi tay nắm chặt chần, những năm gần đây hẳn sẽ thường xuyên mơ thấy Mạnh Chung Xu, nhưng ở trong mộng hẳn đều nhìn không rõ gương mặt kia.

Chỉ có thể ở trên mạng tìm ảnh chụp của cô tới nhớ kỹ.

Hắn cùng Mạnh Chung Xu vào 5 năm trước quen biết.

Bộ phim 《 cực nhanh thời khắc 》của Trương Hòa Bình là Chu phu nhân nhét vào, hẳn cũng đích xác học được rất nhiều.

Càng nhiều hơn nữa lại là quen biết Mạnh Chung Xu.

Cô trí thức ưu nhã, cao quý dịu dàng, cô cười lên khiến Chu Bồi cảm giác toàn thể giới của mình đều là cô ấy.

Cô cùng Chu phu nhân hoàn toàn không giống nhau, Chu phu nhân tuổi so với hẳn lớn hơn, chính là lúc học đại học cũng đã bao dưỡng hẳn,sau vài năm tốt nghiệp liền đầu tư cho hẳn quay phim truyền hình còn cùng hẳn kết hôn.

Hiện tại mới gặp được Mạnh Chung Xu, hẳn hồi hận.

Hắn cũng không có nói cho Mạnh Chung Xu biết hẳn đã kết hôn.

Cứ như vậy, hẳn cùng Mạnh Chung Xu cùi khô lửa bốc thực nhanh liền lâm vào tình yêu cuồng nhiệt.

Lại sau đó, quay phim xong Mạnh Chung Xu nói cho hẳn rằng cô mang thai.

Chu Bồi lập tức liền luống cuống, gửi một vạ cho Mạnh Chung Xu phá thai.

Mạnh Chung Xu khó thở liền nói muốn tới tìm hẳn.

Chu Bồi sợ Chu phu nhân biết chuyện này liền chuẩn bị nửa đường ngăn Mạnh Chung Xu lại.

Hắn đi gara lái xe, lại nhìn thấy Chu phu nhân lái xe lại đây lạnh lùng cười: "Lên xe, không phải muốn đi tìm tiện nhân kia chứ?"

Biệt thự Chu phu nhân ở vùng ngoại thành, con đường này đang hoàn thành cao tốc,đường nhỏ không có theo dõi, cũng chính tại con đường này ba người gặp gỡ.

Chu phu nhân liếc Chu Bồi, nói: "Đi xuống cùng cô ta nói rõ ràng."

Chu Bồi không nghi ngờ, xuống xe đến chỗ Mạnh Chung Xu nói rõ mọi chuyện.

Cũng là vào lúc này, Chu phu nhân đột nhiên làm khó dễ, một chiếc xe trực tiếp lao thẳng về phía Mạnh Chung Xu.

Chu Bồi đẩy cô một phen, nhưng tốc độ xe của Chu phu nhân nhanh đung qua Mạnh Chung Xu, cô ngã trên mặt đất, đầu bị thương.

Dưới thân chảy máu, trên người chảy máu.

Chu Bồi muốn đi ôm cô nhưng lại nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Chu phu nhân liền dừng tay lại.

"Chu Bồi! Chu Bồi!" Mạnh Chung Xu bắt lấy ống quần hấn kêu hấn.

Điều này cũng trở thành ác mộng của Chu Bồi trong nhiều năm.

Hấn không nhớ rõ dáng vẻ của Mạnh Chung Xu nhưng lại nhớ rõ ngày đó cô ấy kêu tên của hấn.

Đời này cũng không thể quên được.

Chu Bồi nhếch khóe môi, tay che lại đôi mắt, trong mắt một mảnh hắc ám.

Không liên quan nhưng Mạnh Chung Xu không phải hấn hại chết.

Tất cả đều là do Chu phu nhân sai, chuyện đều không liên quan đến hấn.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: 老公最浪 2 *

Editor: Mút Chanh

Đêm đó Mạnh Thử Hàn cho người đi tra xét Chu Bồi cùng vợ hấn, nếu hấn chỉ là tra nam hà tất phải hoảng loạn như thế?

Biểu tình như vậy rõ ràng là hoảng sợ đến cực điểm.

Cái này làm cho Mạnh Thử Hàn không thể không miệt mài theo đuổi.

Buổi tối, cô tắm rồi ra tới.

Mặc áo ngủ màu hồng nhạt, tóc ướt dính ở người, đang muốn sấy tóc liền nghe được tiếng chuông cửa.

Mở cửa ra lại nhìn thấy Lục Hưu.

Trong tay Lục Hưu mang theo một ly sữa bò nóng, cậu ta đứng ở ngoài cửa khẽ mỉm cười, má lúm đồng tiền làm say lòng người.

Ấn tượng của Mạnh Thử Hàn đối với Lục Hưu không tới liền không có đuổi người.

Cô hỏi: "Làm sao vậy?"

Lục Hưu đem ly sữa bò nóng đưa qua, ý cười càng sâu hơn chút, "Hôm nay thấy tinh thần của Mạnh lão sư không tốt lắm, liền đưa chút thức uống nóng đến đây, buổi tối uống chút sữa bò nóng giúp ngủ ngon hơn."

Vừa lúc, đêm nay cô sợ là mình kích động ngủ không được, uống ly sữa bò nóng giúp cho ngủ ngon hơn cũng hợp lý.

Mạnh Thử Hàn nhận lấy, lấy điện thoại rồi mở WeChat ra gửi cho Lục Hưu hai mươi đồng.

Lục Hưu hơi ngạc nhiên không khỏi cười.

Hấn do dự một hồi lâu, không nhúc nhích.

Trong tay Mạnh Thử Hàn có ly sữa bò ấm bay chút hương thơm, cô có chút muốn uống lên.

Lục Hưu cũng mở miệng hỏi: "Mạnh lão sư cùng Khương tổng..... Cảm tình thực tốt sao?"

"Cũng coi như không phải thực tốt." Mạnh Thử Hàn mang theo ly sữa nghĩ nghĩ, nhìn thấy Lục Hưu cau mày.

Cô cong mặt mày, tiếp tục nói tiếp: "Nhưng Khương tổng nói đời này đều sẽ không cùng tôi ly hôn, tôi cũng không tính toán đến như vậy."

Lục Hưu nhấp môi, trầm mặc chút.

Cậu ta bưng tỉnh cười rộ lên, "Mạnh lão sư, kỳ thật em vẫn luôn là fan của chị, ngày mai chị có thể ký tên cho em không?"

Mạnh Thử Hàn thuận miệng đáp ứng, lúc này Lục Hưu mới rời đi.

Trong tay sữa bò nóng như cũ ấm áp, cô ngồi ở mép giường một ngum một ngum mà uống.

Trên mạng người nào đó thừa dịp balo cầu vòng của Mạnh Thử Hàn đang hot liền đẩy ra vài khoản hình thức marketing.

Túi Cầu vòng, dù cầu vòng, mũ cầu vòng ở trên mạng xào lữa nóng.

Cô thuận tay mua đồng hồ cầu vòng trị giá ba ngàn sáu trăm, cô trực tiếp liền mua để người bán gửi đến lâm viên Cô Tây, người nhận là Khương Kiên.

Anh tặng cô túi cầu vòng dẫn đầu xu hướng, dù sao cô cũng phải có qua có lại.

Cô thấy Khương Kiên rất thích đeo đồng hồ, trong nhà một ngăn tủ cất chứa toàn đồng hồ, cô cũng liền mua thứ dẫn đầu xu hướng cho anh.

Mấy ngày sau, đồng hồ cầu vòng đưa đến lâm viên Cô Tây.

Khương Kiên đến công ty liền không có ở nhà, nên đi Trịnh đi lấy chuyển phát nhanh, Khương Kiên trở về liền thấy chuyển phát nhanh đặt ở trên bàn.

Lại xem người nhận —— Khương Kiên.

Anh nhấp môi cười rộ lên, lúc trước Mạnh Thử Hàn có nói qua với anh là mua quà tặng anh, nói vậy chính là cái này.

Anh để đi Trịnh cầm kéo tới hủy đi gói hàng chuyển phát nhanh, bên trong là hộp quà nhỏ màu đen, loại hộp này..... Hình như là để đựng đồng hồ.

Bên trong đôi mắt lạnh nhạt của Khương Kiên bị ý cười che giấu, bà xã anh biết anh thích thứ gì.

Anh gấp không chờ nổi mà mở hộp ra, hộp quà màu đen dễ như trở bàn tay được mở ra, đồ vật bên trong lộ ra manh mối.

Trên mặt Khương Kiên mang ý cười, lúc đang nhìn quà động lại một cái chớp mắt nhấp môi muốn nói cái gì đó, thế là nhìn về phía đi Trịnh nhếch lên khóe môi chỉ là nói một câu: "Rất đẹp."

Đi Trịnh gật đầu, nhìn không được cười rộ lên, "Đúng đúng đúng, đi còn nhớ rõ khi còn nhỏ con cũng mang qua, con thử xem cái này có thể gọi điện thoại đi ra ngoài hay không?"

Khương Kiên theo lời liền mở đồng hồ ra, khởi động máy, trên màn hình đồng hồ quả nhiên có icon điện thoại.

Anh dùng tay ngăn trở, xấu hổ mà ho khan một tiếng. "Dạ, đi Trịnh, trời đã muộn rồi."

Đi Trịnh được nhắc nhở, nhìn thời gian sớm đã qua giờ tan tầm, ở lại muộn trong chốc lát sợ sẽ không đuổi kịp chuyến xe cuối về nhà.

Đi Trịnh không có nói thêm nữa liền lấy giỏ của mình rời đi.

Đêm khuya tĩnh lặng, người đi nhà trống.

Biệt thự an tĩnh trống trải vang lên tiếng bước chân của mình Khương Kiên.

Anh ngồi ở mép giường, trong tay mân mê đồng hồ cầu vòng.

Anh nghĩ nghĩ, vẫn là đem đồng hồ mới của WG trên tay trái gỡ xuống đặt ở trong ngăn kéo. Tiếp theo lại nghiêm túc mà đeo đồng hồ cầu vòng trên tay.

Tuy rằng không có khí chất như đồng hồ trước nhưng sắc cầu vòng cũng..... Đẹp.

Khương Kiên lấy điện thoại ra chụp bức ảnh cổ tay đeo đồng hồ rồi gửi cho Mạnh Thử Hàn.

Mạnh Thử Hàn trả lời thực nhanh, đã gửi một tin nhắn thoại lại đây: "Khương tổng mang cái đồng hồ này thật là đẹp mắt."

Khương Kiên sờ sờ đồng hồ cầu vòng, mặt mày rạng rỡ nhìn không được đắc ý.

Sau mấy ngày, những người bạn của Khương tổng được Khương tổng dùng các loại lý do hẹn ra gặp mặt.

Khương Kiên ở tổng hội vô tình mà đem tay tới trước mặt chư vị bạn tốt nhìn một cái.

Có một ngày, Bạch Hành rốt cục là nhìn không được, mắng: "Khương tổng, một ngăn kéo đồng hồ sao cậu không mang chứ? Thế nào cũng phải học người trẻ tuổi theo đuổi cái gì sắc cầu vòng dẫn đầu xu hướng chứ?"

Sắc mặt Khương Kiên không đổi, gọn sóng vô kinh, thân nhiên nói: "Bà xã mua, nhìn cũng được liền đeo."

Trong lòng Bạch Hành độc thân bị những lời này khiến cho hoảng.

Đại khái là cầu lông có chút hoảng.

Không đến mười ngày, chuyện Khương tổng Tinh Quang điên cuồng mê luyện đồ vật sắc cầu vòng ở trong ngành lan truyền nhanh chóng.

Chỉ cần có người gặp được Khương Kiên nhất định sẽ hướng tới cổ tay của anh xem một cái.

Sắc cầu vòng càng trở nên hot, sắc cầu vòng trở thành màu đứng đầu trong năm nay

...

Thực nhanh, tập 4 của Đại tân sinh đã phát sóng.

Khương Kiên sớm đã ở trong văn phòng mở ra phần mềm video, tiết mục phát sóng anh liền bắt đầu xem.

Tiết mục bắt đầu là từ trong nhà Thẩm Hi quay ra.

Sáng sớm tinh mơ, Thẩm Hi cũng đã ở trong phòng đàn ghi-ta, lúc mở cửa, hấn ôm đàn ghi-ta, trông đáng vẻ như thiếu niên ngây ngô.

Bình luận điên cuồng như thủy triều, rõ ràng lúc này mới vừa bắt đầu nhưng cũng đã nhiều người xem như vậy.

Bình luận mang một sắc khen Thẩm Hi đẹp trai, Khương Kiên cũng không cảm thấy Thẩm Hi nơi nào đẹp, anh nhìn có chút sốt ruột liền đóng bình luận, chờ đến lúc có Mạnh Thử Hàn mới mở ra.

Từ cửa nhà Mạnh Thử Hàn bắt đầu quay,tổ tiết mục gõ cửa, Mạnh Thử Hàn ra mở cửa.

Nửa người trên là áo thun màu trắng bình thường lại bình thường.

Lại xem nửa người dưới, quần ngủ màu hồng phần cùng dép lê màu hồng phần.....

Khung bình luận là một mảnh ha ha ha ha ha ha không ngừng.

Khương Kiên cũng nhin không được cười một cái, tiếp tục đi xuống xem.

Mạnh Thử Hàn nói nói mấy câu sau đó cô xoay người sang chỗ khác, trong phòng đi ra một người đàn ông mặc áo ngủ đen.

Người đàn ông cười như không cười, ánh mắt cùng máy quay ngấn ngùn giao nhau, thực nhanh lại rồi đi đến một phòng khác.

Trong video truyền đến tiếng nước chảy.

Khóe môi Khương Kiên giương đến càng cao, tổ tiết mục này quay thật là đẹp!

Trên màn ảnh Mạnh Thử Hàn tươi cười có chút miễn cưỡng, có chút xấu hổ.

Bình luận hiện tại, một mảnh dầu chấm than bay qua, dày đặc xem cũng thấy không rõ.

[thực xin lỗi, mắt tôi mù sao???]

[ô oa thế nhưng ông xã tôi lại ở trong phòng nhỏ này sao!]

[hai phòng một sảnh không nhỏ, dù sao tôi mua không nổi]

[thiên nội!! Thử Hàn tử, ánh mắt kia cuối cùng thật là tuyệt! Đây không phải yêu thì là cái gì!]

[a a a a a a a a ông xã của ta!!]

[ai nói Khương tổng cùng chị Thử Hàn cảm tình không tốt? Lăn ra đây!]

Quanh năm Khương Kiên không quá thân thiện,bây giờ trên mặt ý cười đầy mặt, lúc trợ lý Lưu vào cửa liền nhìn thấy Khương tổng nhà mình nhìn màn hình điện thoại ngây ngô cười.

Trợ lý Lưu sợ.

Khương tổng đang xem cái gì vậy?

Có thể xảy ra chuyện gì hay không?

Vì cái gì mà cười đáng sợ đến như vậy?

Suy nghĩ một hồi lâu, trợ lý Lưu quyết định lui ra ngoài, chính hắn nghĩ lại biện pháp thôi.

Mạnh Thử Hàn quay xong, liền thả đoạn ngắn về Chu Bồi, Khương Kiên mím môi lại khôi phục biểu tình thờ ơ.

Anh nhanh chóng xem xong rồi nhìn đến ba huấn luyện viên lên sân khấu.

Vợ anh siêu cấp đáng yêu lại còn thay Bạch Hành quảng cáo, nhất định phải thu thêm chút phí quảng cáo mới được.

Khương Kiên thực nhanh liền xem xong tập này, vừa xong liền bắt đầu xử lý văn kiện.

Căn cứ điện ảnh Lâm Sơn, phòng khách sạn.

Mạnh Thử Hàn mới vừa xem xong tiết mục liền có chút bất đắc dĩ, không nghĩ tới tổ tiết mục vì tăng lượt xem mà đem Khương Kiên cũng cắt nói biên tập.

Mở Weibo, hôm nay gió êm sóng lặng còn tốt, hot search về cô cũng hoàn toàn không nhiều, chỉ xuất hiện hai điều.

Điều thứ nhất cùng Khương Kiên có quan hệ.

Điều thứ hai là về Thẩm Hi.

Còn có một cái miễn cưỡng có chút quan hệ đó chính là mặt nạ Bắc Hải.

Khương Kiên thì cô có thể lý giải, rốt cuộc Khương Kiên lớn lên đẹp trai, lại đáng yêu, lại sẵn sàng, lại có tiền, dù sao ưu điểm nhiều đến không thể đếm được, có thể lên hot search một chút đều không ngoài ý muốn.

Nhưng không có biện pháp, cô chính là muốn vào xem hot search này.

Cô cũng muốn nhìn xem cô cùng Khương Kiên rải cầu lương.

Nhấp vào xem là cư dân mạng phát hiện ảnh mất hai người ở trong phòng giao nhau, đều bị các cư dân mạng phát ra hoa đào.

Weibo phía sau thậm chí còn hơn phía trước, hai người ở sân bay đối diện.

Như vậy tổ hợp lại mới thấy thật đúng là quá ngọt.

Mạnh Thử Hàn nhìn không được nhếch lên khóe môi, nhanh chóng share: [người một nhà phải chỉnh chỉnh tề tề lên hot search.]

Không đến ba phút, lượt share đã hơn trăm vạn.

Cư dân mạng đều bị một bao cầu lương đổ đầy miệng.

Tiếp theo nhìn đến bình luận, còn có người mang theo đề tài về Thẩm Hi: [trùng hợp, hôm nay Thẩm Hi ca ca cũng cùng cô lên hot search]

[tôi cảm thấy nơi này hẳn là @ Khương Trọng Sơn lão sư @ Cố Ngọc Chi lão sư]

Mạnh Thử Hàn nhìn thấy đề tài về Thẩm Hi liền thuận tay nhấp vào nhìn chút.

Không giống như hotsearch bên cô rải cầu lương, Thẩm Hi nơi này bị người ta mắng thảm.

Chính là bởi vì câu nói kia của Mạnh Thử Hàn.

Chu Bồi người ta làm đạo diễn nhiều năm như vậy, còn ở giới phim truyền hình có danh tiếng, Thẩm Hi chỉ là một ca sĩ thị trường dựa vào cái gì bỏ qua hắn chứ?

Vẫn là Mạnh Thử Hàn thực hiểu chuyện, biết giữ đại cục.

Bất quá fan của Thẩm Hi nhiều lại toàn lực phản bác phía dưới, cuối cùng là vẫn hỏi một ít hoàn cảnh xấu.

Mạnh Thử Hàn không ở đề tài của hắn dừng lại nhiều một chút mà là trực tiếp thoát ra ngoài.

Cô mở điện thoại nhấp vào văn kiện được gửi vào mấy ngày trước.

Cô từ chỗ Đường Hân Viện trở về bắt đầu liền nhờ thám tử tư điều tra chuyện Thẩm Hi ở Anh, hiện tại rốt cục là có kết quả rồi.

Cô mở ra ảnh chụp, một người phụ nữ xinh đẹp đang ngồi ở trên đùi Thẩm Hi.

Phía sau còn có video, người phụ nữ kia vòng eo vắn vẹo đang toàn lực lấy lòng Thẩm Hi.

Đôi mắt Thẩm Hi cong lên, hôn ở trên đôi môi đỏ chót của người phụ nữ đó.

Phía sau còn có đủ loại kiểu dáng phụ nữ, tính tổng cộng thay đổi bảy tám người phụ nữ.

Mạnh Thử Hàn "Hừ" một tiếng, "Thật đúng là con mẹ nó tra, than đá tro!"

Cô có chút ghê tởm liền đóng điện thoại lại rồi ném ở một bên.

Năm đó ánh mắt cô thật sự không tốt, tuổi trẻ khí thịnh liền cảm thấy Thẩm Hi là người tốt, lại là loại mà cô thích nhất tự nhiên mà đi tới cùng nhau.

Cũng may mắn là cô cùng Mạnh gia thời điểm đó không có liên hệ, bằng không Thẩm Hi biết cô là con gái Mạnh gia thì đời này của cô coi như hủy rồi.

Cụ thể tham khảo phương pháp hủy hoại Đường Hân Viện.

Phun ra một ngụm khí, cô vén chăn rồi nằm ngủ.

Lúc sau, tập huấn liền trở nên đơn giản lên, mỗi thí sinh tựa như đều đã quen với sinh hoạt thể này, cũng cùng ở chỗ đoàn phim luyện chín một ít, ngẫu nhiên còn có thể được đến hai ba cái nhân vật.

Mạnh Thử Hàn cũng mỗi ngày đều mỉm cười với Chu Bồi, Chu Bồi thử quá hai lần còn tưởng rằng Mạnh Thử Hàn cũng không biết chân tướng, tựa như buổi tối ngày đó chỉ là cô tùy tiện nhắc tới mà thôi.

Tập huấn kết thúc trước một ngày, tiết mục đã quay tới tập 5, cũng chính là Mạnh Thử Hàn mang theo các thí sinh cùng đi đến đoàn phim của đạo diễn Tiết.

Được chọn mặc trang phục diễn, không biết kinh diễn bao nhiêu người.

Đặc biệt là Minh phi Mạnh Thử Hàn hơi mang bệnh trạng lại quật cường lên sân khấu, hình ảnh bị rượu độc ban chết làm tâm người không khỏi đều nắm lên.

Ngày này, Mạnh Thử Hàn cùng các thí sinh không hề ngoài ý muốn lên hot search.

Mạnh Thử Hàn là phái kỹ thuật diễn hay không

Có người cảm thấy tốt, cũng khẳng định có người cảm thấy kém.

Quả nhiên, cùng ngày đó hot search ở Weibo treo suốt một ngày, hai nhóm người tranh luận tít bụi.

Một bên là bôi đen Mạnh Thử Hàn.

[trời ạ, chi cần là trang điểm thế này đều sẽ cảm thấy đáng thương sao? Này tính cái gì mà phái kỹ thuật diễn? Còn không bằng cho chuyên viên trang điểm thêm đùi gà]

[ha ha, liên cái này còn có thể được gọi là huấn luyện viên kỹ thuật diễn sao? Cầu xin cô về nhà đi đừng tới ném cho chúng tôi người của Khương tổng đi!]

[đừng diễn kịch, dù sao Khương tổng nuôi cô.]

Mà mặt khác một đám người qua đường, cũng có fan của Mạnh Thử Hàn.

[nói thật, các người không cần vì thế mà bôi đen, kỹ thuật diễn của Mạnh Thử Hàn khá tốt]

[Bộ phim này của đạo diễn Tiết chưa ra tới nhưng tôi cũng đã khóc, các người có thể nói không tốt sao?]

[mùa thu tới, các antifan cũng nên thành thực]

[kỹ thuật diễn này của Mạnh Thử Hàn thật sự tốt a!]

[trước kia diễn nhiều vai nữ phụ ác độc, liền cảm thấy ác độc. Hiện tại nhìn cái này, cảm thấy Mạnh Thử Hàn thật là phái thực lực]

Trên mạng tranh luận không thôi.

Mạnh Thử Hàn thở dài, cũng không lên tiếng, dù sao chờ đến ngày mai nhiệt độ cũng sẽ giảm xuống.

Một giờ sau, Mộ Châu đã cùng Đinh Minh hủy hợp đồng, gia nhập Đầy Sao đã đăng Weibo: [Chị Thử Hàn, khi nào mới có thể lại dạy em diễn nha]

Mộ Châu đứng bên đội cô, còn rất ngoài ý muốn.

Đại đa số thời điểm Weibo của diễn viên đều không ở trong tay mình, rất nhiều đều là trong tay quản lý.

Lúc trước Mộ Châu cũng ở trong tay Đình Minh, hiện tại hủy hợp đồng lại có Lý Đức Sinh chống lưng cho cô ấy, lấy về quyền quản lý Weibo của mình không tính là việc khó.

Mạnh Thử Hàn ở WeChat nhắn cho cô một tin "Cảm ơn".

Cô lúc trước Toàn mạng bôi đen, người nguyên ý cùng cô thâm giao không nhiều lắm, cô cùng Mộ Châu xem như bởi vì 《 gấu trong lửa 》 mà thâm giao, cũng không bài trừ tâm tư cô trần đây mục đích khác, nhưng nói đến đây Mạnh Thử Hàn đối với cô ấy ấn tượng cũng không xấu.

Ở giới giải trí, một người biết tiến thoái hiểu lý lẽ thật sự rất khó.

Ngay sau đó, Trần Phi Tuyết cũng đăng Weibo, hơn nữa còn tag phía Weibo official đoàn phim《 gấu trong lửa 》, xem như thay bộ phim đánh một đợt tuyên truyền.

Mạnh Thử Hàn thay cô ấy lên tiếng hơn nữa đánh quảng cáo diễn viên 《 gấu trong lửa 》.

Mấy ngày nay cô chuẩn bị công tác kết thúc tập huấn rất mệt cho nên gửi cũng liền sớm chút.

Mà Khương tổng liền không giống như vậy.

Buổi tối ôm điện thoại ngồi ở trên giường thay Mạnh Thử Hàn chửi anti-fan, vẫn luôn mắng tới nổi tay rút gân.

Sáng sớm hôm sau, dưới sự chỉ đạo của Khương Kiên, hot search này liền đi xuống.

Nhưng mà một hot search khác lại lấy tốc độ gió mạnh bò đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: 老公最浪 3 *

Editor: Mút Chanh

Trương Hòa Bình đăng Weibo

Tốc độ của Hot search này bò lên quả thực dọa người, này cũng khó trách được bởi vì Trương Hòa Bình từng đăng một cái Weibo là [Mạnh Chung Xu là diễn viên có linh khí nhất mà tôi đã xem]

Hiện tại đột nhiên đăng Weibo, sao có thể không oanh động

Mạnh Thử Hàn nhấp vào xem, thế nhưng lại thấy được tên của mình.

[Mạnh Thử Hàn cũng là diễn viên có linh khí nhất mà tôi từng xem]

Bình luận phía dưới giống như thủy triều vọt tới.

[chị Thử Hàn của chúng ta có đạo diễn Trương chứng thực!]

[emmmm đạo diễn Trương bị trộm tài khoản sao?]

[tôi xác nhận, đạo diễn Trương bị trộm tài khoản]

[Đạo diễn Trương tự mình ra giúp chị Thử Hàn làm sáng tỏ, các antifan và mặt không!]

Riêng cô chú ý tới vị fan có năng lực chiến đấu siêu quần kia.

[Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn: Kỹ thuật diễn của bà xã tôi là tốt nhất! Không tiếp thu phản bác, nếu có ai phản bác liền tới thử xem!]

Mạnh Thử Hàn cười rộ lên, cô có thể tưởng tượng đến dáng vẻ khi bình luận của vị fan này thật kiêu ngạo.

Cũng không biết fan này có phải học sinh tiểu học không, khả năng tác nghiệp không nhiều lắm.

Cô quay trở lại nhìn Weibo Trương Hòa Bình.

Một hàng ngăn ngùn này của ông khiến trong lòng Mạnh Thử Hàn lại hơi hơi nhảy dựng.

Cô mím môi, trở lại WeChat nói cảm ơn Trương Hòa Bình, hơn nữa chia sẻ Weibo Trương Hòa Bình.

[cảm tạ đạo diễn Trương! Tôi sẽ tiếp tục nỗ lực! Xin mọi người hãy ủng hộ 《 gấu trong lửa》]

Trương Hòa Bình thực sự đăng Weibo giúp Mạnh Thử Hàn, đây là việc cô chưa từng lường trước được.

Cũng không biết đến tận cùng là nhìn mặt mũi Mạnh Chung Xu hay là bởi vì Mạnh Thử Hàn.

Chuyện về kĩ thuật diễn của Mạnh Thử Hàn nhanh chóng lên men, càng có đạo diễn Trương chứng thực, các loại quảng cáo trong khoảng thời gian ngắn đều vọt tới.

Lâm Lê lựa chọn mấy cái rồi gửi cho Mạnh Thử Hàn xem nhưng Mạnh Thử Hàn đều không muốn.

Cùng lúc đó, tập huấn Đại tân sinh lập tức phải hạ dấu chấm câu và tiến vào giai đoạn kết thúc.

Mạnh Thử Hàn dạy các thí sinh kỹ xảo ánh mắt khi biểu diễn, đó đều là kinh nghiệm quay phim nhiều năm tổng kết ra.

Về phương diện khác, Chu Bồi nhìn dáng vẻ ngầy ngốc của Mạnh Thử Hàn cùng hần thân cận thật đúng là cho rằng Mạnh Thử Hàn cái gì cũng chưa phát hiện, chỉ cho là bệnh đa nghi của mình mà thôi.

Trở lại Lâm Sơn, nghỉ ngơi hai ngày liền phải tiếp tục quay tập thứ 8.

Đội của ba vị huấn luyện viên chính thức tiến vào thời kỳ pk.

Ca hát và nhảy múa đều phải biểu diễn ở trên sân khấu.

Ba đội quyết đấu với nhau, Mạnh Thử Hàn vận khí không tốt cho nên ở vòng thứ nhất liền cùng Thẩm Hi giằng co.

Một vòng lại một vòng thi đấu, hai đội đạt được điểm bằng nhau.

Kế tiếp lại là cùng đội Chu Bồi thi đấu, để cho Mạnh Thử Hàn kinh ngạc vẫn là Phùng Tử Dạng.

Con bé lớn lên vốn dĩ không tồi, hiện tại thực lực tăng lên, ở trên sân khấu biểu hiện càng là kinh điển.

Kết thúc một ngày quay phim, Lục Hưu đạt được hạng nhất vòng thứ nhất, trong lòng cao hứng liền mời Mạnh Thử Hàn cùng đi ăn cơm.

Mạnh Thử Hàn vốn dĩ muốn cự tuyệt nhưng Lục Hưu lại nói: "Mạnh lão sư lúc trước đáp ứng ký tên cho em còn chưa có thực hiện, không bằng lần này cùng nhau đi."

Mạnh Thử Hàn đáp ứng người khác rồi tự nhiên đồng ý.

Nhà ăn Pháp, tiếng nhạc đàn violon lâu dài.

Nói thật, Mạnh Thử Hàn thật sự không thích cơm tây, chỉ thích ăn lẩu thôi.

Cho nên cùng Khương Kiên kết hôn nhiều năm như vậy, thật đúng là anh không có mang theo cô đến đây chỗ này chỗ kia nhiều nhất chính là ở nhà để đi Trịnh nấu đồ ăn.

Lục Hưu lấy giấy bút ra đưa cho Mạnh Thử Hàn, "Mạnh lão sư, phiền quá."

Mạnh Thử Hàn thuận thực mà đem tên của mình viết trên giấy, vừa nói: "Không phiền đâu."

Ăn xong bữa cơm này, Mạnh Thử Hàn cũng không ăn nhiều lắm, Lục Hưu cũng không phát hiện Mạnh Thử Hàn không thích ăn chỉ cho là nữ minh tinh vì bảo trì dáng người mà ăn uống điều độ thôi.

Mạnh Thử Hàn lại cùng Lục Hưu nói chuyện vài câu về chuyện PK, hai người lúc này mới tách ra.

Cô gọi xe về nhà, ở phía dưới nhà thể nhưng gặp được một người.

Phùng Tử Dạng thể nhưng ở bên ngoài tiểu khu nhà cô.

Cô ta nhìn thấy Mạnh Thử Hàn từ xe taxi ra tới, hiển nhiên mà hást cầm lên, Mạnh Thử Hàn đối với Phùng Tử Dạng thật sự là không sinh ra nổi một tia

hảo cảm, bởi vì cô em họ này lúc trước công khai tới câu dẫn ông xã cô.

Đổi lại là ai đều sẽ không thể có hảo cảm

Mạnh Thử Hàn làm bộ không có nhìn thấy, từ trước mặt Phùng Tử Dạng đi qua.

Phùng Tử Dạng tức giận đến dậm chân, "Mạnh Thử Hàn chị đứng lại!"

Mạnh Thử Hàn không có đứng lại, ngược lại xoắn giày cao gót chạy, một bên chạy còn vừa nói: "Phùng Tử Dạng em là heo sao? Ai đứng lại là ngốc!"

Phùng Tử Dạng: "....."

Cô ta đuổi theo đi vào, bằng vào tố chất tốt đẹp, cuối cùng Mạnh Thử Hàn tiến trước vào thang máy chặn cô ta lại, hai người cùng nhau vào thang máy.

Thang máy chỉ có hai người nhất thời yên tĩnh, chỉ có tiếng hít thở của hai người có chút dồn dập.

Mạnh Thử Hàn cảm thấy chính mình quá ấu trĩ, thể nhưng cùng Phùng Tử Dạng so chạy bộ sao?

Chờ đến khi Mạnh Thử Hàn ấn tầng 12, Phùng Tử Dạng mới bình tĩnh lại, ngẩng đầu nhìn Mạnh Thử Hàn nói: "Chị tự cầu nhiều phúc đi! Đạo diễn Chu cùng Lạc Phán muốn cùng nhau hợp mưu hãm hại chị!"

Giọng nói thiếu nữ ở thang máy vang lên, Mạnh Thử Hàn sùng sốt, thật sâu liếc Phùng Tử Dạng một cái.

Cô bỗng nhiên cười rộ lên, lông mày cong cong, đuôi tay giữ lấy tóc đuôi ngựa của Phùng Tử Dạng, "Ôi, Phùng Tử Dạng, em chừng nào thì có lòng tốt như vậy? Ha ha, em không đi theo hai người đó hãm hại chị thì tốt rồi, còn có thể lại đây nói cho chị sao?"

Phùng Tử Dạng giãy giụa, vừa vặn cửa thang máy mở ra, Mạnh Thử Hàn buông tóc đuôi ngựa của Phùng Tử Dạng ra rồi mang túi xách đi ra thang máy.

Phùng Tử Dạng quật cường mà giương cằm, ánh mắt không cho là đúng, "Chị thật đúng là cho rằng em quan tâm chị sao? Chị nằm mơ đi! Em muốn đường đường chính chính mà vượt qua chị, mới sẽ không để cho người khác đem chị vạ đồ."

"Tạm biệt nha." Mạnh Thử Hàn đứng ở bên ngoài thang máy, hướng tới Phùng Tử Dạng phất phất tay.

Bộ dáng kia, vân đạm phong khinh, cũng không biết có tin tưởng lời nói của Phùng Tử Dạng hay không.

Cửa thang máy khép lại, Phùng Tử Dạng ở thang máy hô một tiếng: "Em nói đều là sự thật!"

Lúc sau, thanh âm của cô ta càng ngày càng nhỏ, thẳng đến khi nghe không thấy.

Mạnh Thử Hàn nhìn thang máy ngừng ở lâu một không có di chuyển, ý cười bên trong bỗng nhiên thành lạnh lẽo.

Chu Bồi muốn hãm hại cô không có gì lạ nhưng Lạc Phán hãm hại cô làm cái gì?

Tuy rằng nói Phùng Tử Dạng kiêu căng chút nhưng tâm tư đơn thuần, cũng không đáng tới nói dối, trừ phi Lạc Phán là thật sự đối với cô tự nhiên có địch ý gì đó.

Cô như suy tư gì đó mà về đến nhà, quay lại xem lúc trước đã ra mấy tập Đại tân sinh.

Khi trực tiếp nhìn Lạc Phán, quả nhiên ngày thường không có chú ý, hiện tại nhìn kỹ lại mới phát hiện ánh mắt Lạc Phán đối với cô thật sự là không tốt cho lắm.

Cô suy nghĩ cẩn thận này đến tột cùng là vì cái gì.

Đêm nay, Khương Kiên không có tới.

Mạnh Thử Hàn cũng chưa từng hỏi, rốt cuộc lúc trước Khương Kiên không phải tăng ca chính là trở về làm viên Cô Tây, cũng không có gì lo lắng.

Việc hãm hại mà cô mong chờ thật lâu không có đến, ngược lại là Đại tân sinh lập tức liền tiến vào bữa quay cuối cùng, đội có số điểm cao nhất có thực lực nhất trong Đại tân sinh sẽ trực tiếp ký hợp đồng với giải trí Dây Sao.

Các thí sinh kiếm được rất nhiều điểm, đến cuối cùng đều là đội Thẩm Hi cao một bậc.

Đếm ngược còn hai tập nữa hoàn thành, bầu trời xuất hiện cơn mưa nhỏ.

Lâm Lê thay cô căng dù ra, hỏi: "Gần đây thấy em thất thần thế nào á, em đừng lo lắng, em đừng có áp lực."

Mạnh Thử Hàn đang muốn trả lời liền ngừng lời nói lại.

Cô nhìn đến đường cái đối diện, bên cạnh Porsche là một người phụ nữ gầy gò đang đứng là Đường Hân Viện.

Lúc trước Đường Hân Viện được thả ra vẫn luôn không có tin tức, không nghĩ tới lại ở chỗ này lại nhìn thấy cô ta.

Thẩm Hi đứng ở bên người cô ta, nói cười yển yển nhất phái ôn nhuận.

Mạnh Thử Hân nhấp môi cười lộ lên, để Lâm Lê đi trên xe chờ cô, Lâm Lê nhìn cô một cái rồi đồng ý.

Mạnh Thử Hân cảm ô đi qua, nghe được Thẩm Hi nói: "Em quá gầy, anh đều đau lòng, em nhất định phải ăn nhiều một chút."

Đường Hân Viện ngoan ngoãn mà "ạ" một tiếng, giống như làm nũng giữ chặt ống tay áo Thẩm Hi.

Tiếng giày cao gót của Mạnh Thử Hân rơi trên mặt đất kêu lộc cộc.

Thẩm Hi cùng Đường Hân Viện quay đầu xem liền nhìn thấy là Mạnh Thử Hân, hai người đồng thời thay đổi sắc mặt.

Thẩm Hi chắn trước mặt Đường Hân Viện, cau mày, "Thử Hân, em muốn làm gì?"

Mạnh Thử Hân ngẩng cao đầu, thăm dò Đường Hân Viện ở phía sau Thẩm Hi, nhếch lên khóe môi, "Đường tiểu thư, chúng ta cùng đi uống cà phê nhé?"

Mái tóc quấn màu hạt dẻ từ đầu vai chảy xuống, pho ở sau người, lúc này mặt mày cong lên giống như còn thật sự không có chút gì hung ác.

Làn da cô vốn dĩ trắng như tuyết, hiện tại còn mang ô màu vàng nhạt càng tôn da thịt như tuyết.

Thẩm Hi đem ánh mắt từ trên người cô thu hồi lại, cự tuyệt nói: "Ngại quá, anh cùng Hân Viện còn có việc không thể cùng em đi uống cà phê."

Mạnh Thử Hân không có phản ứng lại lời Thẩm Hi mà là tới gần Đường Hân Viện, vóc dáng cao gầy làm Đường Hân Viện ngẩng đầu nhìn cô.

Đường Hân Viện cắn chặt môi dưới không nói gì.

Thẩm Hi đang muốn nói chuyện liền nhìn thấy Mạnh Thử Hân liếc mắt lại đây, ánh mắt sắc bén phảng phất là mang theo dao nhỏ.

Cô lạnh giọng nói: "Tôi cùng Đường tiểu thư nói chuyện, anh xen mồm làm cái gì?"

Môi Thẩm Hi giật giật, còn chưa nói ra lời lại bị ánh mắt Mạnh Thử Hân khinh miệt trở về.

Đường Hân Viện đứng ở phía sau Thẩm Hi, kéo tay áo hần, cuối cùng lên tiếng: "Không có việc gì, anh ở chỗ này chờ em mười phút."

Thẩm Hi duỗi tay ôm lấy Đường Hân Viện hít sâu một hơi, "Hân Viện, anh lo lắng....."

"Không có việc gì, Mạnh Thử Hân cho dù có Khương Kiên chống lưng cũng không thể làm gì em."

Đường Hân Viện nói những lời này rất lớn, là cố ý để Mạnh Thử Hân nghe thấy.

Mạnh Thử Hân vốn dĩ cũng không có tính toán làm gì cô ta chỉ là lễ phép mà cười cười.

Đường Hân Viện đều đã nói như vậy, Thẩm Hi cũng liền buông cô ta ra, ngồi vào trên xe chờ cô ta trở lại.

Một quán cà phê gần nơi ghi hình.

Bởi vì trời đổ mưa cho nên không có nhiều người liền có chút quanh quẩn.

Ngoài quán cơn mưa ào ạt, gió thổi cây xanh lay động, cô nhấp một ngụm cà phê nghiêng đầu nhìn bên ngoài.

Đường Hân Viện đối với Mạnh Thử Hân có chút bóng ma, cái cảnh tượng này làm cô ta tự nhiên cảm thấy quen thuộc, đáy lòng phát lạnh.

Cô ta có chút nóng nảy, nắm ly cà phê uống một ngụm, "Cô tìm tôi đến tột cùng là có chuyện gì?"

Mạnh Thử Hân quay đầu, đôi mắt linh động, bên trong phảng phất là phù kín kim cương.

Cô chậm rãi mà nói: "Đường tiểu thư thay đổi rất nhiều."

Vô nghĩa!

Cô ở bên trong góc sáu tháng có thể không thay đổi sao!

Đường Hân Viện cắn chặt hàm, nắm chặt ly cà phê, đầu ngón tay trở nên trắng bệch.

Mạnh Thử Hàn nhìn vào trong mắt, tự nhiên cười: "Đường tiểu thư đừng khẩn trương, những việc này đều đã qua."

Đã qua? Không có khả năng!

Cô đòi này đều nhớ kỹ! Nếu đòi này không cơ hội báo thù, kiếp sau cũng muốn!

Trong lòng nghĩ như vậy nhưng trong miệng lại nói: "Ừ, đã qua."

"Đường tiểu thư, cô cảm thấy vì cái gì tôi sẽ hẹn cô tới uống cà phê chứ?"

Mưa bên ngoài rơi xuống từ cửa sổ, và bây giờ nó đã bắt đầu rơi những giọt nước.

"Vì cái gì?"

Mạnh Thử Hàn đem điện thoại lấy ra, mở ảnh chụp rồi đưa tới trước mặt Đường Hân Viện, "Đường tiểu thư trước nhìn xem một chút đi."

Đường Hân Viện xem qua, khi nhìn đến ảnh chụp liền ngây ngẩn cả người.

Từ lúc bắt đầu bình tĩnh dần dần liền trở nên dữ tợn.

Hương cà phê lan tỏa ở bốn phía, ngồi ở chỗ này còn có thể nghe được bước chân vội vàng của người đi đường bên ngoài, bên tai Đường Hân Viện đang bùng nổ, trong đầu như có thứ gì đó nổ tung.

Da đầu tê dại, nước mắt cũng ngăn không được mà rơi xuống.

Mạnh Thử Hàn lấy khăn giấy thay cô ta lau nước mắt, "Hắn tiếp cận cô bất quá là vì Đinh Minh mà thôi, Đường tiểu thư, cô ngẫm lại đi nếu hắn bắt được cổ phần của Đinh Minh, các người cũng kết hôn hắn liền không cần cô."

Đường Hân Viện nắm chặt điện thoại, mở đến phía sau.

Càng lúc càng dữ tợn.

Mạnh Thử Hàn không chê chuyện lớn tiếp tục nói: "Thừa dịp cô không ở đó, cùng phụ nữ khác làm chuyện khác lại còn làm bộ đáng vẻ thâm tình không thay đổi, phỏng chừng sau lưng hắn còn đang chê cười cô đấy."

Xem xong ảnh chụp, Đường Hân Viện gục đầu ở trên bàn, ngón tay cô ta khẩn trương bắt lấy góc bàn, mức nộ: "Cô đừng nói nữa! Cô đừng nói nữa!"

Mạnh Thử Hàn nhắm đôi mắt lại, khẽ cười một tiếng, "Thật ra tôi không quan trọng, dù sao đã thoát khỏi hắn."

"Bất quá Đường tiểu thư chúng ta không giống nhau." Ngón tay cô như có như không gõ vào trên bàn, làm người nghe có chút bức bối, "Giá trị con người của cô cao, càng là con gái duy nhất của Đường tổng, tương lai Đinh Minh tất nhiên là của cô, nếu có thể không chế được cô, Đinh Minh kia đối với Thẩm Hi mà nói còn không phải giống như lấy đồ trong túi sao?"

Đường Hân Viện ngẩng đầu lên, trên trán đỏ một mảnh.

Đôi mắt cô ta màu đỏ tươi, nhìn chăm chăm Mạnh Thử Hàn không nhúc nhích.

"Thẩm Hi lúc trước có thể không nhớ tình cũ hãm hại tôi, khi đó đối với tôi còn còn có chút tình cảm." Cô đón nhận ánh mắt Đường Hân Viện, "Sau khi đến được Đinh Minh, sẽ đối với cô cùng Đường gia làm chút gì đấy?"

Giọng Đường Hân Viện có chút nghẹn ngào gian nan hỏi ra tiếng: "Tôi đây nên..... Làm sao bây giờ."

Lời editor: Chúng ta đã cùng nhau đi được 2/3 chặng đường. Đôi khi mình có vài sai sót, hy vọng các bạn góp ý để mình chỉnh sửa cho tốt. Cảm ơn mọi người

Bạn đang đọc truyện *Khuông Tiễn Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: 老公最浪 4 *

Editor: Mút Chanh

Mưa bên ngoài tiệm không có dấu hiệu ngừng lại, có hai người đi vào trú mưa, do Mạnh Thử Hàn dờ mắt đi nên không có người nhận ra.

Ngón tay đang gõ trên mặt bàn dừng lại, đem điện thoại của mình lấy lại đây rồi khẽ cười.

"Tôi làm sao biết nên làm như thế nào?" Cô mở WeChat ra quét qua, "Thêm cái WeChat, đem văn kiện chứng cứ này gửi cho cô, chính cô muốn làm gì thì làm."

Đường Hân Viện đem điện thoại lấy ra cùng Mạnh Thử Hàn thêm bạn tốt.

Đường Hân Viện: "Cô muốn nói cho tôi chuyện này vì cái gì?"

Mạnh Thử Hàn không e dè mà nói: "Còn có thể vì cái gì, không quen nhìn hai người các người tình chàng ý thiếp."

Sau khi thêm bạn tốt, Mạnh Thử Hàn đem những chứng cứ liên quan tới Thẩm Hi đều gửi hết qua.

Đường Hân Viện lại mở ra nhìn, cho chính mình một chút kích thích.

Mạnh Thử Hàn đứng dậy, dáng người cao gầy đi đến trước mặt Đường Hân Viện, cô rũ mắt nhìn Đường Hân Viện không chút để ý nói: "Chúng ta giống nhau đều bị Thẩm Hi che giấu, tôi cho cô cái này, bắt quá là thấy cô đáng thương."

Ánh mắt cô âm trầm cùng lạnh lẽo, "Tôi không phải đang giúp cô, tôi cũng không có khả năng sẽ tha thứ cho cô."

Nói xong, Mạnh Thử Hàn giẫm lên giày cao gót nghênh ngang mà đi.

Trong quán cà phê, Đường Hân Viện cắn chặt khớp hàm đem ủy khuất cùng oán hận hướng vào trong bụng mà nuốt xuống.

Mạnh Thử Hàn khẳng định là tới đây nhìn cô ta, để cười trào phúng cô ta đây mà!

Nhưng lời nói của Mạnh Thử Hàn cũng đích xác có đạo lý, Thẩm Hi chính là ý vào việc cô ta thích liền muốn mưu đoạt Đinh Minh.

Hắn trăm phương ngàn kế muốn căn bản không phải cô mà chỉ là tiền!

Mạnh Thử Hàn bung ô ra, dù cho mưa có rơi xuống, cô vẫn hướng tới xe bảo mẫu mà đi.

Mưa nhỏ tí tách tí tách mang theo thu ý mà đến.

Cô liếc mắt về hướng Porsche của Đường Hân Viện, cười lạnh một tiếng rồi hướng tới phía đối diện mà đi.

Để Đường Hân Viện giúp cô thu thập Thẩm Hi thật ra cũng bớt được chút việc, cũng làm cho Thẩm Hi hiện tại không ra tay được, nếu hắn cũng cùng Chu Bồi liên thủ cô thật là muốn đau đầu.

Xuyên qua đường, một chiếc Maserati quen thuộc dừng lại.

Mạnh Thử Hàn ngăn ra, này không phải xe Khương Kiên sao? Như thế nào lại ở chỗ này chứ?

Cô cười rộ lên, chẳng lẽ là tới đón cô sao?

Cô nắm chặt ô trong tay, đang muốn đi qua lại nhìn thấy một hình bóng quen thuộc xuất hiện ở tầm nhìn.

Lạc Phán mặc váy da bó sát người, hai chân bị tất chân gút gao bao vây có vẻ thon dài mà lại thẳng tắp.

Cô ta trang điểm tinh xảo, hướng tới Maserati vẫy vẫy tay, trên mặt chất đầy tươi cười.

Mạnh Thử Hàn hoàn toàn dừng bước lại lần nữa xác nhận một chút bảng số xe Maserati.

Thật là Khương Kiên.

Đáy lòng cô thầm mắng một tiếng, tuy rằng không biết đây là có ẩn tình gì nhưng trong lòng chính là khó chịu.

Rất giống là có người ở bên cạnh ăn vụng thịt mà cô lại chỉ có thể nhìn.

Hướng hồ khối thịt kia vẫn là cô!

Cô nói Lạc Phán làm sao lại muốn cùng Chu Bồi hợp mưu thì ra là bởi vì Khương Kiên sao?

Mà hiện tại ông xã Khương Kiên của cô chính là lái xe tới đón Lạc Phán sao?

Mạnh Thử Hàn đều sắp khóc.

Cô cần cần môi xoay người liền đi.

Trở lại trên xe bảo mẫu của mình, trợ lý nhìn thấy tâm tình Mạnh Thử Hàn không tốt lắm cũng chưa dám nói lời nào.

Lâm Lê cùng Mạnh Thử Hàn thân thiết, nhưng nhiều năm như vậy chưa từng nhìn thấy Mạnh Thử Hàn tức giận bao giờ.

Lâm Lê thật cẩn thận thử thăm dò hỏi: "Đường Hán Viện khi dễ em sao?"

Mạnh Thử Hàn ủy khuất mà hít hít cái mũi, "Chỗ nào có thể."

"Cô nãi nãi của chị, em làm sao vậy?"

"Được rồi, em sẽ cố gắng đảm nhiệm cô nãi nãi của chị cho tốt."

"....."

Lâm Lê đau lòng nhưng tại câu nói sau liền không còn sót lại chút gì.

Mà ở bên trong Maserati, biểu tình Khương Kiên không vui, lạnh giọng đề Lạc Phán trước lên xe.

Lạc Phán nở nụ cười ngọt ngào chuẩn bị ngồi ở trên ghế phụ.

Khương Kiên nhìn qua với đôi mắt lạnh lùng, Lạc Phán vẫn còn suy nghĩ muốn ngồi trên nên không hiểu ngầm đến ý tứ của anh.

Không có biện pháp, Khương Kiên đành phải nói rõ ràng: "Vị trí này không phải chỗ cô ngồi."

Lạc Phán ngại ngùng ủy khuất mà nhìn về phía Khương Kiên, "Khương Kiên ca ca....."

Bị kêu như vậy Khương Kiên càng đau đầu.

Anh xoa ấn đường, "Đừng kêu tôi như vậy."

Lạc Phán không còn cách nào đành ủy khuất ngồi xuống ghế sau, ngón tay Khương Kiên đặt ở tay lái, bên ngoài mưa phùn phiêu diêu nhìn có chút làm người ta bức bối.

Anh mở miệng hỏi Lạc Phán: "Đồ đâu?"

Lạc Phán: "Chúng ta lát nữa đi ăn....."

Cô từ trong túi lấy ra một bức tranh khắc gỗ loại nhỏ, chỉ nghĩ là khắc gỗ bình thường nhưng lấy lại đây nhìn kỹ liền phát hiện này lại là bức họa điêu khắc thành danh của Khương Trọng Sơn.

Khương Kiên lấy lại rồi cẩn thận đặt ở trong xe.

Đợi một hồi lâu, xe cũng không nhúc nhích.

Lạc Phán không khỏi hô một tiếng: "Khương Kiên ca ca?"

Khương Kiên lúc này mới nhúc nhích, từ trong tầm tay lấy một chiếc ô đưa cho Lạc Phán, "Được rồi, vậy cô đi về trước đi."

Lạc Phán sửng sốt: "?"

Không phải muốn đi ăn cơm sao?

Cô thật vất vả mới thuyết phục cha cô tới đưa vật này, còn không phải là muốn cùng Khương Kiên ăn một bữa cơm sao?

Khương Kiên nhìn thấy phản ứng của Lạc Phán, trầm mặc sau một lúc lâu, lại đem ô thu trở về, "Ừ, cô không muốn chiếc ô này cũng được thôi."

Lạc Phán: "....."

Người đàn ông khó hiểu phong tình thật là làm người ta tuyệt vọng.

Khương Kiên cảm thấy chính mình không nên cùng người phụ nữ khác ở cùng một chỗ, không chút suy nghĩ liền lạnh giọng đề Lạc Phán đi xuống.

Lạc Phán bị bộ dạng phát hỏa của Khương Kiên dọa tới, thật sự xuống xe, nước mưa bắn ở trên người liền có chút lạnh.

...

Mạnh Thử Hàn trở lại tiểu khu Cẩm Giang, Lâm Lê rời đi trước, bên ngoài mưa còn rơi xuống, tiếng mưa rơi nghe vào trong tai nghe khó chịu không thể giải thích được.

Cô gọi điện thoại cho Khương Kiên nhưng không ai nghe máy.

Đang làm cái gì mà không có ai nghe chứ?

Viễn mắt Mạnh Thử Hàn đều đỏ hoe, lấy ô liền ra cửa, ở bên ngoài ngăn cản một chiếc xe taxi đi về lâm viên Cô Tây.

Thực nhanh tới lâm viên Cô Tây, cô lấy thẻ ra vào mà Khương Kiên lúc trước cho cô, thành công đi vào.

Di Trịnh nhìn thấy Mạnh Thử Hàn trở về còn hơi có chút kinh ngạc.

Mạnh Thử Hàn vào cửa, đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Khương Kiên đâu rồi?"

Di Trịnh phát hiện có điểm không đúng, ngày thường Mạnh Thử Hàn không phải kêu ông xã là Khương tổng sao, nơi nào trực tiếp hô qua tên?

Di Trịnh nhìn thần sắc Mạnh Thử Hàn trả lời: "Tiên sinh đi làm còn chưa có trở về."

Vừa dứt lời, Mạnh Thử Hàn liền cười lạnh một tiếng.

Cô mang dép lê đi lên lầu, bài trí phòng ngủ chưa đổi, cô mở ra áo gối của Khương Kiên, bên trong còn hai tờ giấy hôn thú.

Mạnh Thử Hàn nhẹ nhàng thở ra.

Cô nằm ở trên giường, giường mềm mại mang đến cho thân thể hưởng thụ thật là lớn.

Bàn tay vô lực mà đặt ở trên trán nhẹ nhàng cười một cái.

Cô biết tính của mình.

Đã trải qua chuyện của Mạnh Chung Xu cùng Thẩm Hi, độ không tin nhiệm của cô đối với đàn ông cực cao.

Cô không tin nhiệm Khương Kiên từ trong xương cốt cũng không tin.

Cho nên vừa mới nhìn thấy Khương Kiên đi đón Lạc Phán, ý niệm duy nhất chính là Khương Kiên ngoại tình.

Hiện tại nhìn thấy Khương Kiên giấu giấy hôn thú ở dưới áo gối, cô nhẹ nhàng thở ra.

Khương Kiên không phải cái loại tra nam này, chút này cô vẫn là hiểu biết.

Vừa rồi dưới sự tức giận cho nên không có nghĩ nhiều, hiện tại bình tĩnh lại liền thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng này cũng không đại biểu cho việc cô không tức giận!

Cô để đi Trịnh làm cơm chiều, vì để cho Khương Kiên trở về không có cơm ăn, cô còn ăn hết tất cả.

Sau khi ăn xong cô dạo Weibo trong chốc lát, liền lên lầu đi tắm rửa.

Đêm nay mưa thật lâu, dừng ở ngoài phòng.

Mạnh Thử Hàn tắt đèn, xem thời gian, đã 9 giờ rưỡi tối Khương Kiên còn không có trở về.

Bên ngoài trời mưa có chút phiền lòng, cô nhìn vòng bạn bè, nhìn thấy Lục Hưu đem chữ ký của cô đặt ở vòng bạn bè.

Cô thuận tay nhấn thích, lại tắt điện thoại nằm ngủ.

10 giờ, ánh đèn dưới lầu sáng lên.

Trong chốc lát, cửa phòng ngủ mở ra, ánh sáng từ ngoài cửa tiến vào, Mạnh Thử Hàn làm bộ ngủ.

Bước chân Khương Kiên bỗng nhiên dừng lại, tiếp theo chậm rãi đi tới, anh nhìn thấy Mạnh Thử Hàn nằm ở trên giường ngủ liền cong cong khóe môi.

Anh không nghĩ tới rằng Mạnh Thử Hàn sẽ trở về.

Anh tắm rồi đi lên giường duỗi tay đem Mạnh Thử Hàn ôm vào trong ngực.

Mạnh Thử Hàn làm bộ tỉnh ngủ, cũng duỗi tay vòng lấy eo anh, nhu nhu hỏi: "Anh đi đâu thế?"

Khương Kiên không có giấu giếm, "Đi cùng thể giao lấy đồ vật." Anh lại nhiều lời: "Nữ, một người phụ nữ không quan trọng."

"Sau đó liền đến công ty."

"Ừ."

Cô nhắm mắt lại, ngửi hương sữa tắm trên người Khương Kiên rồi chậm rãi ngủ.

Có thể là ngày hôm qua quá tức giận khổ sở, buổi tối làm một giấc rất dài, ngày hôm sau nằm liệt trên giường không muốn dậy.

Khương Kiên nhận điện thoại của trợ lý Lưu, sắc mặt đều thay đổi.

Khương Kiên nhìn Mạnh Thử Hàn ngủ thật sâu, mang dép lê đi đến ban công.

Nắng sớm mờ mờ, nước mưa trên mặt đất vẫn chưa khô.

Gió thu từng trận liền có chút lạnh.

Khương Kiên lạnh giọng hỏi: "Sao lại thế này?"

Trợ lý Lưu trên tay đang gõ chữ, "Khương tổng không tốt rồi, phu nhân lên hot search, bị truyền cùng Lục Huru có tai tiếng, trên mạng còn bôi xấu!"

Khương Kiên trầm mặc một cái chớp mắt, "Đã biết, cậu trước hết kêu bộ phận quan hệ xã hội xử lí."

"Khương tổng, Lục Huru kia?"

"Cậu yên tâm, tôi sẽ không tức giận vì tên nhãi ranh này."

?

Đều mắng người ta còn không tức giận sao?

Khương tổng khi nào mắng người ta là nhãi ranh!

Treo điện thoại, Khương Kiên đến phòng ngủ mở Weibo ra, quả nhiên Mạnh Thử Hàn ngoại tình cùng Lục Huru trên Weibo đã bạo.

Weibo này có lẽ là quả dưa lớn kinh thiên số 1..

Khương Kiên trầm mặc nhìn vào, là hình ảnh của Mạnh Thử Hàn cùng Lục Huru ở căn cứ điện ảnh Lâm Sơn, còn có Lục Huru mang theo đồ đứng ở ngoài cửa phòng Mạnh Thử Hàn, còn có nhiều hơn ảnh chụp là Mạnh Thử Hàn cùng Lục Huru sau khi quay hình xong cùng nhau ăn cơm.

Còn có chút ảnh chụp, từ góc độ nào đó có chút giống như hai người hôn môi.

Cũng có video tiết mục Mạnh Thử Hàn nói Lục Huru thật đáng yêu.

Lại xem bình luận phía dưới, người xem có chút muốn động thủ.

[Mạnh Thử Hàn bệnh tâm thần sao? Khương tổng như vậy không cần lại đi ngoại tình với Lục Huru sao?]

[emmm xem Mạnh Thử Hàn kia về mặt hồ ly tinh không an phận, sớm hay muộn cũng ngoại tình]

[ha ha ha từ Thẩm Hi đến Lục Huru, khẩu vị Mạnh Thử Hàn thật đúng là không có biến quá]

[lâu trên thính không cần kéo Thẩm Hi ca ca chúng tôi vào có được không?]

[ghê tởm! Ghê tởm! Lăn ra giới giải trí đi!]

Trên giường Mạnh Thử Hàn động đậy, chậm rãi mở to mắt nhìn sắc mặt Khương Kiên âm trầm mà ngồi ở mép giường.

Anh chỉ mặc một thân áo sơ mi trắng, nút áo chưa cài chỉ còn một viên.

Mạnh Thử Hàn lạnh lùng hừ một tiếng, ngày hôm qua tức giận còn chưa tiêu đi xuống, cô một chân đá vào trên lưng Khương Kiên, "Khương tiên sinh ngài có thể mặc xong quần áo không? Anh phanh ngực lộ vú như vậy không tốt lắm đâu?"

Khương Kiên ngoái đầu nhìn lại nhấp môi không nói.

Thậm chí còn có chút không giải thích được, bà xã của anh ngày thường còn không phải là thích cảnh tượng này sao? Như thế nào hiện tại còn bảo anh hảo hảo mặc quần áo chứ?

Mạnh Thử Hàn dẫu miệng, "Già mà không biết xấu hổ!"

Khương Kiên môi mỏng vừa động: "Không, anh còn mặt mũi."

"Anh muốn mặt mũi mà còn không mặc quần áo sao? Khương tiên sinh ngài có phải muốn câu dẫn tôi hay không? Con người của tôi rất chính trực, sao có thể bị ngài câu dẫn được chứ? A, mơ tưởng!" Mạnh Thử Hàn nói được lời lẽ chính đáng, phảng phất đây giống như là sự thật vậy..

Khương Kiên đứng lên, tay đang gài cúc áo bỗng nhiên dừng lại.

Ánh mắt anh rũ xuống nhìn chằm chằm Mạnh Thử Hàn không nhúc nhích.

Vợ anh tức giận, sẽ kêu anh là Khương tiên sinh.

Chính là vì cái gì tức giận chứ?

Ánh mắt Khương Kiên thâm trầm mà nhìn chằm chằm Mạnh Thử Hàn, nhìn ước chừng hơn một phút mới dần dần nghĩ ra một đáp án.

Nhất định là anh lộ không đủ nhiều!

Mạnh Thử Hàn còn tưởng rằng Khương Kiên muốn phát hỏa, đang muốn nói chuyện liền nhìn thấy Khương Kiên đem nút áo cởi bỏ từng viên, thẳng đến nửa người trên hoàn toàn lộ ra.

Cô như rụng mảy, trong miệng ồ ào: "Anh đây là làm gì! Khương tổng ngài thật lưu manh! Tôi sẽ xem như không nhìn thấy!"

Mạnh Thử Hàn ngoài miệng nói không xem nhưng đã duỗi tay ở cơ bụng Khương Kiên chọt chọt.

Cứng bang bang, cùng xúc cảm trước kia giống nhau.

Khương Kiên nhìn thấy Mạnh Thử Hàn cong lên đôi mắt, hiểu rõ cười.

Bà xã anh quả nhiên là tức giận anh lộ không đủ nhiều!

Khương Kiên like một cái cho cơ trí của mình.

Anh bắt lấy cổ tay Mạnh Thử Hàn, thấp giọng nói: "Buổi tối trở về cho em xem, anh đi làm."

Mạnh Thử Hàn thu hồi tay lại, tự hào mà ngẩng đầu lên, "Khương tổng, ngài có thể rụt rè một chút hay không! Tôi mới không muốn xem!"

Khương Kiên đến Tỉnh Quang, trợ lý Lưu đã sớm tới rồi, đang bận việc Mạnh Thử Hàn cùng Thẩm Hi.

Khương Kiên lạnh mặt, bước đi qua, giọng nói trầm thấp mà lại làm cho người ta sợ hãi, "Tra được người tuyên bố chưa?"

"Tra rồi, địa chỉ là một quán cafe internet thành phố Lâm Sơn phát ra, sau lại bị công ty thủy quân tung tin."

Ánh mắt Khương Kiên càng sâu, không chút do dự nói: "Tiếp tục tra."

...

Lâm viên Cô Tây, phòng ngủ lầu hai.

Ngày hôm qua một hồi mưa thu lạnh lẽo qua đi, lạnh lẽo liền thổi quét Lâm Sơn.

Mạnh Thử Hàn ở trên giường không muốn dậy, dù sao hôm nay cũng không có lịch.

Cô nhàn rồi không có việc gì, giống như bình thường mở Weibo ra.

Vừa thấy, tròn tròn mắt!

Lời đồn cô cùng Lục Hưu có tư tình leo lên hot search, càng bị người ta lấy ra "Thiết chùy".

Vừa thấy cái gọi là ảnh chụp video, này xem như là cái gì?

Xem độ hot trên Weibo, xếp hạng thứ mười hai, bình thường dưới tình huống ngoại tình này thế nào cũng nên bạo.

Trừ phi có người xóa bỏ hot search.

Trừ bỏ Khương Kiên hẳn là cũng không có người khác.

Lâm Lê gọi điện thoại tới, Mạnh Thử Hàn lập tức bắt máy, "Lê tỷ, chị đừng lo lắng."

"Có thể là Lục Huru làm ra hay không? Chị thấy tiểu tử này đối với em liên không có hảo tâm!"

Mạnh Thử Hàn trấn an Lâm Lê hai câu, "Lục Huru không phải loại người như vậy, chị cũng đừng quá nhọc lòng."

Cô không chút để ý mà lưu ảnh chụp trên Weibo, cười lạnh một tiếng, "Lê tỷ, giúp em đi tra Lạc Phán một chút."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: 老公最浪 5 *

Editor: Mút Chanh

Mặc dù chuyện này bị Khương Kiên đè ép xuống nhưng cư dân mạng đều biết Mạnh Thử Hàn ngoại tình cùng Lục Huru.

Lục Huru là ai? Lục Huru chính là thiếu niên má lúm đồng tiền ở Đại tân sinh!

Trong khoảng thời gian ngắn này chương trình Đại tân sinh bị xào lên lửa nóng, nhảy thành chương trình vương giả của năm nay.

Buổi ghi hình cuối cùng được tiến hành phát sóng trực tiếp toàn mạng, không có cắt nối biên tập. Cơ chế bỏ phiếu áp dụng trong ba phút với toàn cư dân mạng để bảo đảm tính công bằng.

Ở hậu trường, Phùng Tử Dạng kéo Mạnh Thử Hàn tới, có chút hận sắt không thành thép, "Mạnh Thử Hàn, chị có phải ngốc hay không? Em đã nói cho chị biết Chu Bồi cùng Lạc Phán muốn hãm hại chị mà!"

Mạnh Thử Hàn néo khuôn mặt của Phùng Tử Dạng, "Yên tâm, không thành vấn đề."

Cô mặc một chiếc váy dài màu lam, vòng eo phác họa ra đường cong cực tốt, váy hơi hơi có chút bông bênh.

Trên cổ hiện ra xương quai xanh, làn da trắng như sứ cùng xương quai xanh tôn lên dáng vẻ động lòng người của cô.

Phùng Tử Dạng tức giận mà dậm dậm chân, cảm thấy Mạnh Thử Hàn ngu như vậy tại sao sẽ cùng Khương tổng kết hôn chứ?

Muốn kết cũng nên là cô ta!

Mạnh Thử Hàn đi toilet ra, Lâm Lê đuổi kịp tới thúc giục Mạnh Thử Hà nói là muốn bắt đầu quay hình, Mạnh Thử Hàn mới rời đi.

Nhìn Mạnh Thử Hàn có chút thất thần, Lâm Lê hỏi: "Em có phải tính toán chuyện gì hay không?"

Mạnh Thử Hàn không có giấu giếm, "Ừ, chị của em là Mạnh Chung Xu bị người ta hại chết."

Trong mắt cô lạnh lẽo thật sâu, nghiêng răng nghiêng lợi: "Em tuyệt đối không thể tha thứ cho bọn họ!"

Giày cao gót dừng ở trên sàn nhà, bốn phía là sự yên tĩnh chỉ còn lại thanh âm của giày cao gót.

Lâm Lê chớp chớp mắt, mắt một lúc lâu cũng không rõ chuyện này.

Ban đầu Mạnh Thử Hàn còn tưởng rằng Chu Bồi chỉ là tra nam nhưng sau khi điều tra bối cảnh của Chu Bồi mới phát hiện năng lực chân chính chính là Chu phu nhân.

Mùa đông năm 2014, Chu phu nhân đã từng đâm chết người, sau lại không biết vì cái gì mà vô tội được phóng thích.

Mùa xuân năm 2015, Chu phu nhân lại lần nữa đâm bị thương người khác, sau đó chi rất nhiều tiền, lại không giải quyết được gì.

Chu phu nhân làm Mạnh Thử Hàn kinh hãi.

Lúc Mạnh Chung Xu xảy ra chuyện cũng có quan hệ với tai nạn xe cộ.

Lúc ấy cảnh sát phản định chỉ là một hồi ngoài ý muốn, chỉ là Mạnh Chung Xu lái xe đánh vào lan can phòng hộ.

Tất cả mọi người đều cảm thấy đây là ngoài ý muốn.

Mạnh gia lúc ấy cũng cho rằng Mạnh Chung Xu chỉ là ngoài ý muốn, sợ hãi tra xuống sẽ làm sự tình của Mạnh Chung Xu bại lộ trước mặt công chúng, lúc này mới từ bỏ điều tra.

Mạnh gia cảm thấy bất quá chỉ là tra nam, dù sao Mạnh Chung Xu cũng đã chết rồi lại tra xuống đều không có ý nghĩa gì.

Nhưng hôm nay ngẫm lại, nếu lúc trước Mạnh gia tiếp tục tra xuống, chưa chắc tra không ra Chu Bồi, chưa chắc tra không ra Chu phu nhân.

Vậy có thể biết được Mạnh Chung Xu cũng không phải ngoài ý muốn mà chết mà là cố ý bị thương tổn đến chết.

Nói đến cùng, Mạnh gia đối với Mạnh Chung Xu..... Kỳ thật còn không bằng mặt mũi quan trọng.

Lại nói hiện tại, chứng cứ điều tra liền ở trước mắt, đây là video từ trong hộp đen xe của chu phu nhân.

Năm đó chiếc xe kia của Chu phu nhân đã báo hỏng, nhưng Chu phu nhân thật sự là có tật xấu, thế nào cũng phải đem video mình đâm chết người xem đi xem lại.

Thật là bệnh tâm thần.

Mạnh Thử Hàn dựa vào ven tường, cô mở video nhìn một lần, ánh mắt cô lạnh nhạt mà nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại, cô tận mắt nhìn thấy Chu Bồi bỏ Mạnh Chung Xu không màng đến, Chu phu nhân lạnh nhạt mà đâm qua.

Sau khi xem xong, sắc mặt cô tái nhợt, hàm cắn chặt.

Đem điện thoại thả lại trong túi, cô trở lại phòng hóa trang. Không nghĩ tới lại gặp Thẩm Hi.

Thẩm Hi duỗi tay giữ chặt cổ tay Mạnh Thử Hàn, trên cổ tay cô mang cái lắc tay bạc khảm kim cương của Mạnh Chung Xu.

Mạnh Thử Hàn quay đầu, không kiên nhẫn hỏi: "Làm gì?"

Thẩm Hi nhú mày, "Lục Hưu kia cùng em là chuyện như thế nào?" Ánh mắt hắn biến đổi, trở nên trào phúng, "Thử Hàn, hay là nói Lục Hưu kia chỉ là thể thân của anh sao?"

Mạnh Thử Hàn tránh thoát khỏi tay của Thẩm Hi, không khách khí mà cười lạnh một tiếng, "Thẩm Hi, đầu óc anh thật không còn tốt sao? Trên mạng nói anh cũng tin sao? Tôi còn nói ba tôi là Mạnh Chấn Quốc, anh tin hay không?"

"Tính cách này của em thật đúng là trước sau như một không thay đổi, anh hiểu rồi." Thẩm Hi cười như không cười mà nói.

Mạnh Thử Hàn nhấp môi: "....."

Anh đến tốt cùng hiểu rõ cái thứ gì!

Cô nhắm mắt lại dựa vào ven tường, ánh đèn hành lang chiếu sáng đem khuôn mặt, da thịt của cô chiếu đến trắng như tuyết, cơ hồ nhìn không ra tí vết.

Cô mở điện thoại ra đến giao diện WeChat.

Cô hí hóp hỏi: "Thẩm Hi cùng Đường Hân Viện sống không tốt sao, thế nào cũng phải tới tìm tôi vậy?"

Ngữ khí của Thẩm Hi kịch liệt, "Thử Hàn! Em như thế nào có thể cùng người phụ nữ kia so sánh chứ? Anh thích em là thiệt tình! Anh cùng Đường Hân Viện bất quá là gặp dịp thì chơi, một khi bắt được cổ phần Đình Minh, anh sẽ lo cho em!"

Mạnh Thử Hàn cười lạnh một tiếng, đưa tới đoạn ghi âm vừa rồi cô cùng Thẩm Hi nói, một chữ không sót mà truyền lại cho Đường Hân Viện.

Môi đỏ khê mờ: "Thẩm Hi, anh cũng quá tra đi."

Cô không quan tâm Thẩm Hi, xoay người liền vào phòng hóa trang.

Đây là nơi công cộng, Thẩm Hi cũng không dám làm gì cô.

Cô bỏ sung lớp trang điểm, trước đài liền bắt đầu thúc giục, tiết mục phát sóng trực tiếp chính thức bắt đầu, cô mang theo các thí sinh tiến vào nơi ghi hình.

MC hỏi mấy vấn đề đều tránh cô cùng Lục Hưu.

Trở lại chỗ huấn luyện viên, Chu Bồi cùng Thẩm Hi đều đã ngồi xuống, hai người khẽ cười cười cùng Mạnh Thử Hàn.

Hôm nay là cuộc đua cuối cùng, đội Chu Bồi cùng đội Thẩm Hi tiến hành thi đấu.

Trận đầu hai người đều không có đem hết toàn lực, trước dùng thí sinh ở mức giữa thử nhau một phen.

Sau khi kết thúc thi đấu, ba phút cho cư dân mạng chấm điểm, không có gì bất ngờ xảy ra, Thẩm Hi nhiều hơn một trăm phiếu so với Chu Bồi.

Tiến hành xong, liền đến thời gian nghỉ ngơi.

Mạnh Thử Hàn trở lại hậu trường uống ngụm nước, Lạc Phán tìm tới cửa.

Lạc Phán hôm nay mặc áo lụa đỏ lộ liễu, nhất tần nhất tiếu đều là phong tình vạn chủng.

Đôi môi yêu đã khi nhìn thấy Mạnh Thử Hàn khẽ cười lên.

Mạnh Thử Hàn mở miệng hỏi: "Như thế nào? Là khăn trương sao?"

Lạc Phán đang muốn nói chuyện liền nhìn thấy Lục Huru từ bên ngoài vội vã mà đi vào, cậu ta một tay giữ chặt tay Lạc Phán, hướng Mạnh Thử Hàn xin lỗi, một mặt đem Lạc Phán lôi kéo đi ra ngoài.

Bên ngoài, Lạc Phán tránh khỏi tay Lục Huru lui về sau một bước, "Cậu thực sự là fan của Mạnh Thử Hàn, như vậy mà che chở cho cô ta, chẳng lẽ thật đúng là giống trên mạng nói..... Cậu cùng Mạnh Thử Hàn là cái loại quan hệ này sao?"

Lục Huru mày nhăn lại, "Trên mạng nói gì? Hay là chị nói? Lạc sư tỷ!"

Lạc Phán thoáng sửng sốt.

Cô ta bỗng nhiên cười, bộ dáng câu người, "Tiểu sư đệ, chuyện này như thế nào sẽ là tin đồn vô căn cứ chứ? Các người nếu thật không có gì, như thế nào lại bị người chụp được mấy tấm ảnh chụp đó chứ?"

Lục Huru há miệng thờ dốt thế nhưng không thể phản bác.

Cậu ta ngay từ đầu chỉ là fan của Mạnh Thử Hàn, sau đó lại ở trường học gặp được và một số thứ không thể giải thích được trong trái tim cậu lớn lên

Trên mạng đều nói Mạnh Thử Hàn vào cửa hào môn, Khương tổng đối với cô như thế nào ghét bỏ chán ghét, trong lòng cậu không thoải mái, đau lòng cho thần tượng, lúc này mới tìm mọi cách quan tâm.

Sau khi Mạnh Thử Hàn cùng cậu xác minh cô cùng Khương tổng là vợ chồng thật sự ân ái, chính là Mạnh Thử Hàn nói lên biểu tình của Khương Kiên lại tuyệt đối không phải là giả.

Cậu tỉnh táo lại, cậu chỉ là fan thôi.

Đây đều là cậu sai, là cậu làm hại Mạnh Thử Hàn lại bị bôi đen!

Về phần Lạc Phán, Lục Huru không nghĩ tới việc sư tỷ thế nhưng cùng Khương tổng sẽ có dây dưa.

Cậu ta tận mắt nhìn thấy Lạc Phán đem poster Mạnh Thử Hàn xé bỏ, bộ dạng thật đáng sợ.

Cho nên khi cậu cùng Mạnh Thử Hàn bị vu hãm có tư tình, người thứ nhất cậu nghĩ đến chính là Lạc Phán.

Chỉ là Lạc Phán không thừa nhận, Lục Huru cũng không có cách nào.

Hai người ở cửa giảng cơ giương cung bạt kiếm.

Bỗng nhiên, một tiếng cười truyền đến, Mạnh Thử Hàn dẫn theo góc váy từ phòng hóa trang ra tới.

Cô vỗ vỗ bả vai Lục Huru, đôi mắt cong lên nói: "Được rồi, nghỉ ngơi đã kết thúc, quay hình nào."

Cô nhìn về phía Lạc Phán nhấp môi cười, nhưng đáy mắt lại không có ý cười.

Cô không có nhiều lời chỉ là đi về phía sân khấu.

Trận thi đấu giữa Chu Bồi cùng Thẩm Hi vẫn đang tiếp tục, Chu Bồi nhìn thấy tình thế không ổn phái ra Phùng Từ Dạng.

Phùng Từ Dạng tức giận mà đứng lên, hung hăng liếc Mạnh Thử Hàn một cái.

Mạnh Thử Hàn bất đắc dĩ cười.

Ngày thường cô cùng thân thích trong nhà tiếp xúc không nhiều lắm, thông qua đoạn thời gian tập huấn mới hiểu biết Phùng Tử Dạng một ít.

Tuy rằng Phùng Tử Dạng được nuông chiều, cũng bị cô ba khuyến khích đi câu dẫn Khương Kiên, nhưng đáy lòng cô ta vẫn là thiện ác phân minh.

Ít nhất Mạnh Thử Hàn bị khi dễ, cô ta cũng có thể đứng ra nói hai câu.

Phùng Tử Dạng mang tai nghe đứng ở sân khấu, ánh đèn tụ lại ở trên người Phùng Tử Dạng.

Chỉ sau một cái chớp mắt, giọng Phùng Tử Dạng thanh thúy vang lên: "Tôi không thể thi!"

Ở đây tất cả đều ồ lên.

Tất cả mọi người đều biết đây là làm sao vậy.

MC cũng lập tức ra tới hoà giải: "Ha ha, thí sinh Phùng Tử Dạng cho mọi người một trò đùa."

Phùng Tử Dạng: "Không nói giỡn!"

Hiện trường vang lên tiếng nói nho nhỏ của người xem.

Phùng Tử Dạng đang muốn thay Mạnh Thử Hàn nói ra chân tướng, đem gương mặt thật của Chu Bồi cùng Lạc Phán công bố ở trước mặt công chúng.

Cũng đúng vào lúc này, ngoài cửa đi vào mấy người ăn mặc cảnh phục.

Một nữ bốn nam.

Phùng Tử Dạng kinh ngạc, kiểm chế chút phản ứng là chuyện như thế nào.

Tại sao cảnh sát đột nhiên xông vào?

Mạnh Thử Hàn đem micro đóng lại, mỉm cười mà nhìn về phía Chu Bồi: "Đạo diễn Chu, bọn họ tới đón ngài về nhà."

Cô duỗi tay quơ quơ lắc tay màu bạc trên cổ tay, màu bạc bị ánh đèn chiếu rọi sáng đến lộng lẫy.

Chu Bồi trực tiếp từ ghế huấn luyện đứng lên, phong độ ban đầu tại một khắc này hết thấy đều không thấy.

Mạnh Thử Hàn đây là có ý tứ gì?

Cô mang lắc tay của Mạnh Chung Xu muốn nói với hắn cái gì?

MC nhìn thấy cảnh sát cũng có chút luống cuống, hoàn toàn không biết đây là tình huống gì.

Là hiệu ứng sân khấu sao? Nhưng lúc trước đạo diễn không có cùng cô nói qua mà!

Mấy cảnh sát linh hoạt mà xuyên qua sân khấu đi về phía Chu Bồi.

Trong lòng Chu Bồi cảm thán không tốt, dường như là hiểu rõ cái gì, ánh mắt hung tợn mà nhìn chằm chằm Mạnh Thử Hàn, nghiêng răng nghiêng lợi: "Là cô làm?"

Mạnh Thử Hàn cong môi, nghiêng đầu nhìn Chu Bồi, "Không phải tôi."

Thẩm Hi không biết đã xảy ra cái gì, nghe Mạnh Thử Hàn cùng Chu Bồi hai người đối thoại có chút không thể hiểu được.

Nhưng hiện trường này có dưa ăn, hắn vẫn là có chút việc vui.

Cảnh sát tới gần, Chu Bồi sắp mất khống chế, hắn đem micro ném xuống, đá văng ghế liền đi ra ngoài.

Vừa đi một bên ồn ào: "Các người đến tột cùng có chứng cứ gì vụ hãm tôi!"

Trong lòng Chu Bồi mơ hồ có dự cảm không lành, trong lòng mình bạch, chuyện Mạnh Chung Xu có thể là bại lộ.

Phùng Tử Dạng phục hồi lại tinh thần, nhìn Chu Bồi hốt hoảng muốn đào tẩu, trong lòng quýnh lên vài bước đi qua che trước Chu Bồi.

Nếu là Chu Bồi chạy, cô ta như thế nào dụ Mạnh Thử Hàn ngu ngốc xuất đầu!

Mạnh Thử Hàn đứng lên hô một tiếng: "Phùng Tử Dạng!"

Chu Bồi hiện tại chính là nỗi điên, không chừng lại làm ra chuyện gì, Phùng Tử Dạng ngăn trở hấn như vậy, vạn nhất xảy ra chuyện gì làm sao bây giờ?

Quả thực, Chu Bồi nhìn thấy Phùng Tử Dạng cản lại, một quyền liền đánh vào

Phùng Tử Dạng duỗi tay muốn chặn, còn vừa nói: "Chu Bồi, ông thật sự ghê tởm! Không biết là làm cái chuyện ác gì mới phải bị quả báo, ông còn hăm hại Mạnh Thử Hàn thật sự ghê tởm!"

Một quyền đánh xuống dưới, mang theo một trận gió xoáy tới.

Phùng Tử Dạng chuẩn bị tốt tinh thần bị phá tướng, lại không nghĩ rằng nắm tay trong dự đoán không có rơi xuống.

Phùng Tử Dạng mở mắt ra xem, chỉ thấy một người đàn ông mặc tây trang xám đem nắm tay của Chu Bồi ngăn cản xuống dưới.

Phùng Tử Dạng thở phào nhẹ nhõm.

Mấy cảnh sát đuổi theo, trực tiếp liền đem Chu Bồi áp chế, trông chừng tay lên.

Trong đó một nữ cảnh sát tóc ngắn vai mặt không biểu tình mà nói: "Có người báo ngài cùng phu nhân bị nghi ngờ có liên quan cố ý đã thương khiến người tử vong, xin theo chúng tôi đến cục cảnh sát một chuyến."

Chu Bồi kích động phủ nhận: "Tôi không có! Tôi không có!"

Mạnh Thử Hàn dẫn theo váy dài đi tới, đem Phùng Tử Dạng kéo đến phía sau, mắt lạnh liếc Chu Bồi.

Biểu tình của Chu Bồi dữ tợn: "Mạnh Thử Hàn, là cô! Là cô hăm hại tôi!"

Phùng Tử Dạng ngắt đầu: "Rõ ràng chính là ông hăm hại chị ấy! Chuyện chị ấy cùng Lục Huru, rõ ràng chính là ông hăm hại!"

Cảnh sát chỉ xem chứng cứ, cô không rảnh nghe Chu Bồi ở chỗ này nói lung tung, trực tiếp mang đi, mang về cục cảnh sát tiếp thu điều tra.

Bạch Hành mặc tây trang xám đứng ở một bên, để tổ tiết mục trước ngừng phát sóng trực tiếp.

Mạnh Thử Hàn nhìn nữ cảnh sát cười cười: "Cảnh sát, phiền toái cho cô."

Phùng Tử Dạng mở to đôi mắt nhìn Bạch Hành, phong độ nhẹ nhàng, một đôi mắt đào hoa đa tình liễm diễm, còn rất câu dẫn người.

Bạch Hành híp mắt nhìn về phía Phùng Tử Dạng mỉm cười: "Dọa choáng váng cô gái này rồi sao?"

Phùng Tử Dạng duỗi thẳng lưng, thở dài cùng Bạch Hành xin lỗi: "Cảm ơn chú."

Sắc mặt Bạch Hành thay đổi: "....."

Hắn mỗi ngày đều bảo dưỡng! Sao có thể là chú được chứ?

Tuy rằng tuổi thuộc dạng chú, nhưng gương mặt này thấy thế nào đều so với một vài tiểu tử đẹp trai nha!

Bạn đang đọc truyện *Khuông Tiễn Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: 老公最浪 6 *

Editor: Mút Chanh

Năm nay, thật sự là một năm ăn dưa lớn!

Mạnh Thử Hàn ngoại tình cùng thí sinh Lục Huru đã không phải là chuyện gì lớn, hiện tại trong quá trình phát sóng trực tiếp Đại tân sinh lại bị tuôn ra đây là bị Chu Bồi hăm hại!

Bị hăm hại cũng không phải chuyện gì lớn, chuyện lớn đó là cảnh sát đột nhiên xuất hiện mang Chu Bồi đi trong quá trình phát sóng trực tiếp.

Chu phu nhân cùng Chu Bồi cố ý đã thương người gây tử vong!

Ai cũng không nghĩ đến, bọn họ an an tĩnh tĩnh xem chương trình phát sóng trực tiếp, thế nhưng sẽ ăn một quả dưa lớn như vậy!

Tuy rằng phát sóng trực tiếp bị ngừng lại nhưng quả dưa này lại là sét đánh không kịp bưng tai truyền ra.

Nghe nói bằng chứng như núi, trên mạng đều đang mắng Chu Bồi cùng Chu phu nhân.

[mẹ nó ghê tởm! Đây là cái đạo lý gì thế? Nhân vật công chúng cố ý đã thương người gây tử vong sao?]

[mọi người nghe tôi nói, tôi nghe bên trong nói, nghe nói hai người này không ngừng giết một hai người]

[??? Một hai người? Còn có pháp luật sao?]

[tôi đánh chết hai người kia đi!]

[hai người jr!]

Một ít app video nhìn thấy tình thế không ổn liền nhanh chóng đem mấy bộ phim truyền hình của Chu Bồi tất cả đều hạ giá.

Ngày này,tin tức Chu Bồi cố ý đã thương người gây tử vong ở trên mạng bạo lên.

Mạnh Thử Hàn bị Chu Bồi hãm hại lui xuống vị trí số hai.

Nhưng Chu phu nhân cũng không phải là người ăn chay.

Lúc trước trừ bỏ Mạnh gia không muốn tra xuống, còn có Chu phu nhân thật sự là nhân vật lợi hại, ẩn giấu không ít chứng cứ, bằng không à ta cố ý giết nhiều người như vậy sao có thể không điều tra được gì?

Nhưng hiện tại có chút không giống như lúc trước, trường quay phát sóng trực tiếp bị cảnh sát mạng đi, nhiệt độ Chu Bồi đột phá phía chân trời, cho dù Chu phu nhân có năng lực thông thiên cũng không có khả năng thoát được khỏi dư luận.

Rốt cuộc thời đại này là thời đại của dư luận và marketing.

Chính nghĩa là các vị cư dân mạng, đáng sợ nhất cũng là các vị cư dân mạng.

Mà Chu phu nhân sinh ra ở hào môn, gia tài bạc triệu và là tiểu phú bà không hơn không kém.

Nếu đứng đắn thừa kiện ai biết sẽ xảy ra biến cố gì.

Nếu thêm vào dư luận của công chúng, cho dù Chu phu nhân có thể xoay người cũng trốn không khỏi áp lực của dư luận.

Khi dư luận tụ tập đến giới hạn, phía trên tự nhiên sẽ chú ý, chuyện của Chu phu nhân cùng Chu Bồi chứng cứ vô cùng xác thực, căn bản là không có khả năng xoay người lại.

Mạnh Thử Hàn nhìn nhìn Weibo, bất tri bất giác liền ôm điện thoại khóc.

Giọng của cô cực kỳ bi ai, nước mắt ngăn cũng ngăn không được.

Cô đã thật lâu không có khóc như vậy, đối với cô mà nói, này không chỉ là thu thập hai tra mà quan trọng hơn là khúc mắc nhiều năm như vậy của cô cùng Mạnh Chung Xu đều tại đây một khắc này tan đi.

Nói thật, ánh mắt của cô cùng Mạnh Chung Xu thật sự không tốt.

5 năm trước cô gặp gỡ tra nam Thẩm Hi này.

Mà Mạnh Chung Xu liền không may mắn như vậy, gặp gỡ tra ghê tởm tội đình.

Đã khóc xong, Mạnh Thử Hàn mới dần dần cảm thấy có khả năng Mạnh gia sẽ tìm cô.

Quả nhiên, cô còn đang lướt Weibo, Mạnh Chấn Quốc liền gọi điện thoại lại đây.

Ngữ khí của Mạnh Chấn Quốc cường ngạnh, kêu Mạnh Thử Hàn lập tức về nhà.

Mạnh Thử Hàn đồng ý, tiếp theo treo điện thoại.

Cô mặc áo lông đi xuống lầu, Maserati ngừng ở ngoài tiểu khu, Khương Kiên từ trên xe đi xuống, bước chân Mạnh Thử Hàn hơi dừng lại mới đi qua chỗ anh.

Khương Kiên hỏi: "Về Mạnh gia sao?"

"Dạ."

Khương Kiên kéo cửa xe, nhìn về phía Mạnh Thử Hàn: "Cùng em trở về."

Mạnh Thử Hàn mỉm môi, mũi có chút chua xót.

Cô lúc trước nghĩ chờ sau khi chuyện Chu Bồi phơi bày ra ánh sáng, khả năng sẽ có chút người có tâm đi thâm nhập điều tra, tra ra chuyện năm đó của Mạnh Chung Xu.

Đến lúc đó, chuyện chưa kết hôn đã có thai bị công khai ra ánh sáng, Mạnh gia thật sự mất mặt.

Mạnh Chấn Quốc tìm cô cũng là việc lờ mờ trước bên trong.

Cô đứng ở trước cửa xe, nghiêng người nhìn Khương Kiên bên cạnh, đỉnh bật cao lớn, ngực rộng lớn của anh che chắn ở trước mặt, mặc dù phía sau là gió tuyết đánh úp lại nhưng dường như cũng không có nhiều đáng sợ.

Lên xe, Khương Kiên giúp cô thắt lại dây an toàn.

Xe hướng tới biệt thự Mạnh gia, gió từ ngoài cửa sổ thổi vào khiến sợi tóc cô khẽ lay động.

Mạnh Thử Hàn dùng sức mà xoa gương mặt mình, gương mặt trắng nõn bị cô xoa ra vài đạo đỏ ửng.

Mạnh Thử Hàn tức giận mà nhìn về phía Khương Kiên, dậm chân hỏi: "Khương tổng, anh không khen em sao?"

Khương Kiên nhìn không chớp mắt về phía trước, một đường đi về hướng biệt thự Mạnh gia.

Khóe môi anh gọi lên một ít, ngón tay đặt ở tay lái, khớp xương rõ ràng.

Anh nhàn nhạt nói: "Làm tốt lắm."

Khương Kiên dừng một chút, dừng dư quang nhìn về phía Mạnh Thử Hàn, còn có thể nhìn thấy khóe mắt cô đỏ hoe.

Anh tiếp tục nói: "Chuyện này đã qua, em cùng với anh đi tập gym đi." Anh bổ sung nói, "Anh làm thẻ tập gym cho em."

Mạnh Thử Hàn "Phụt" một tiếng bật cười, nhớ tới lúc trước cô cùng Khương Kiên nói đùa, không nghĩ tới Khương Kiên thật đúng là làm thẻ tập gym.

Tay cô khăn trương nắm móc treo balo cầu vồng, cong môi lên tiếng: "Được."

Thực nhanh liền đến Mạnh gia.

Mạnh Chấn Quốc chờ ở trong nhà, vừa vào cửa liền cho Mạnh Thử Hàn một cái tát, trực tiếp liền đánh vào mông Mạnh Thử Hàn.

Trên mặt đau đớn cùng cảm giác cháy bỏng trời dấy, Khương Kiên một tay đem Mạnh Thử Hàn kéo đến phía sau.

Mạnh Chấn Quốc không có cao bằng Khương Kiên cho nên đứng ở trước mặt Khương Kiên cũng chỉ có thể ngược nhìn.

Ánh mắt Khương Kiên âm trầm liền nhìn chăm chăm Mạnh Chấn Quốc không nhúc nhích.

Mạnh Thử Hàn vuốt mặt, hít vào một hơi nhỏ giọng nói thầm: "Phần của em đều trôi sạch rồi."

Mẹ Mạnh ở một bên là chửi khóc.

Khóe mắt Mạnh Chấn Quốc muốn nứt ra giống như Mạnh Thử Hàn làm chuyện đại nghịch bất đạo nào đó.

Mạnh Thử Hàn từ sau lưng Khương Kiên nhô đầu ra, cô rõ ràng là cười nhưng Mạnh Chấn Quốc lại hoàn toàn không cảm giác được cô đang vui mừng.

Cũng đúng, bị người tát một cái sao có thể vui vẻ được.

Mạnh Thử Hàn đón nhận ánh mắt của Mạnh Chấn Quốc, "Ba, ba đánh còn rất đau, nếu không ba đánh chính mình thử xem sao?"

Mạnh Chấn Quốc khó thở: "Mạnh Thử Hàn, con!"

"Con lớn lên cũng thật đẹp có phải hay không? Ha ha ha" cô cười rộ lên, trong mắt lạnh lẽo dần dần nhiễm tới.

Bàn tay Khương Kiên đem tay cô giữ chặt.

Mười ngón tay đan vào nhau, Mạnh Thử Hàn cũng nắm chặt lấy tay Khương Kiên.

Thật tốt quá, anh còn ở đây.

Mạnh Chấn Quốc: "Mạnh Thử Hàn! Con đây là thái độ gì hả!"

Mạnh Thử Hàn từ sau lưng Khương Kiên đi tới, song song cùng Khương Kiên đứng chung một chỗ.

"Con đây là thái độ gì sao? Đương nhiên là dùng tiền của ba sinh ra tính cách rồi!" Giọng của cô cất cao hơn một chút, mái tóc trên vai theo thân thể cô mà run rẩy.

Mạnh Thử Hàn: "Từ nhỏ đến lớn, ba trừ bỏ tiền ra đến tốt cùng còn cho con được cái gì?"

"Phải, chị gái so với con thật là ưu tú, là con gái lí tưởng trong lòng các người, con từ trước đến nay cũng không có oán qua hai người, nhưng cho đến 5 năm trước con mới hiểu được, chị hai cùng con căn bản không phải là con gái các người!"

Mẹ Mạnh gấp đến độ nước mắt đều rơi xuống, bà che miệng: "Không, không phải....."

"Như thế nào không phải? Tội con căn bản là không phải con gái! Chỉ là mặt mũi của các người mà thôi! Chị phạm một sai lầm, các người liền vứt đi như giấy rách, này cùng nuôi chó có cái gì khác nhau?"

"Chị hai đều đã chết! Các người vì cái gì còn để ý đến mặt mũi buồn cười kia chứ? Các người cùng những hung thủ kia có cái gì khác nhau?"

Mạnh Chấn Quốc nhú mày, bảo trì trấn định: "Hung thủ?"

Mạnh Thử Hàn cười lạnh thành tiếng, đem điện thoại ném ở trước mặt Mạnh Chấn Quốc, điện thoại sáng lên video lúc trước giao cho cảnh sát.

Cô châm chọc mà cười, "Nếu 5 năm trước các người có thể kiên trì tra xuống thì làm gì đến nỗi 5 năm sau chân tướng mới trỗi lên mặt nước chứ? Kỳ thật nói như vậy là bởi vì tội con không quan trọng bằng mặt mũi mà thôi."

Cô nói những gì cô nghĩ, như thế đó là một cánh cổng. Sau khi nó mở ra, những con sóng dâng trào trong cơ thể cô cuối cùng cũng đã phá vỡ

Nước mắt Mạnh Thử Hàn rơi xuống, duỗi tay ôm lấy Khương Kiên.

Nước mắt làm ướt áo sơ mi trắng thấm vào trên da.

Khương Kiên lạnh mắt hướng đến Mạnh Chấn Quốc, "Cáo từ."

Anh lôi kéo tay Mạnh Thử Hàn từng bước một đi ra ngoài.

Bên ngoài thời tiết có chút lạnh, có lẽ là cuối mùa thu đã đến, cách mùa đông không xa.

Âm thanh lẫn bánh ở bên tai, Mạnh Thử Hàn dùng khăn giấy lau nước mắt khóc một hồi lâu mới dừng lại.

Cô liếc Khương Kiên một cái, cúi kính: "Khương tổng anh cũng chưa an ủi em!"

Khương Kiên đem xe ngừng ở ven đường, nghiêng đầu nhìn cô, viền mắt có chút hồng có lẽ là bởi vì đã khóc, cặp mắt kia thế nhưng so với ngày thường còn long lanh hơn một chút.

Anh duỗi tay ở đỉnh đầu Mạnh Thử Hàn xoa nhẹ, do dự đã lâu vì tìm tòi lời nói an ủi trong đầu, mới ôn hòa nói: "Vậy em uống nhiều nước sôi vào."

Mạnh Thử Hàn: "?"

Nơi nào có người an ủi người khác như vậy chứ!

Cô ghét bỏ mà dôi mắt, rời khỏi tay Khương Kiên, bàn tay đụng tới cổ tay của Khương Kiên lúc này mới thấy đồng hồ cầu vòng bị tay áo sơ mi che lại.

Vừa rời tâm tình buồn bực trong khoảnh khắc này liền tiêu tán hết, cô không nhận được liền gọi lên khoe môi.

Khi đó cô mua cái đồng hồ cầu vòng này bất quá là vì ăn miếng trả miếng, lại không nghĩ rằng Khương Kiên lại mang nó.

Cô chọc chọc vào đồng hồ cầu vòng của Khương Kiên, "Khương tổng anh mang cái này làm gì, khó coi quá nha."

Ánh mắt Khương Kiên đảo qua Mạnh Thử Hàn, lời lẽ chính đáng mà thay đồng hồ cầu vòng đỉnh chính: "Không! Nó rất đẹp!"

Mạnh Thử Hàn cười thành tiếng, cười đến hoa chi loạn chiến liền treo ở trên người Khương Kiên.

Trong xe vốn dĩ đã chật chội nhỏ hẹp, hai người ôm nhau cho nhau cảm thụ được nhiệt độ cơ thể của hai người cùng với hô hấp, dường như không gian nhỏ hẹp này lại trở nên nhỏ hơn.

Ánh mắt Mạnh Thử Hàn rõ ràng, đôi mắt nhìn chăm chăm Khương Kiên không nhúc nhích.

Đôi mắt cô phiếm hồng, cúi người ở gương mặt Khương Kiên hôn một cái.

Cô vòng lấy cổ Khương Kiên, dán ở bên tai anh nhẹ giọng nói: "Ông xã, anh tốt nhất."

Khương Kiên ngay tại giờ khắc này chỉ cảm thấy da đầu tê dại, ngay cả tóc đều có chút tê dại.

Anh liếc Mạnh Thử Hàn chỉ thấy đuôi mắt cô cong cong giống như mặt trăng.

Anh trầm thấp lên tiếng: "Bảo bối, anh còn có thứ tốt hơn."

Mạnh Thử Hàn nhíu mày, theo bản năng đẩy Khương Kiên ra rồi trở lại trên ghế phụ của mình.

Mạnh Thử Hàn liếm môi, vẻ mặt lúng túng.

Khương Kiên cũng sùng sốt, đầy mặt đều là không thể tin tưởng.

Khương Kiên cau mày, không nên, không nên! Bạch Hành không phải nói những lời này bách phát bách trúng sao!

Giả! Đều là giả!

Trong lòng Mạnh Thử Hàn trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ông xã đầu gối của cô như thế nào càng ngày càng lưu manh?

Cô suy nghĩ thật lâu, ánh mắt không chắc chắn, đợi hồi lâu mới cười thành tiếng rồi nhìn về phía Khương Kiên: "Khương tổng, anh như thế nào càng ngày càng lưu manh."

Cổ Khương Kiên đỏ lên, không chút do dự liền đem Bạch Hành thú nhận: "Là Bạch Hành, không phải anh."

Mạnh Thử Hàn nheo đôi mắt: "Bất quá Khương tổng lưu manh lên, liền so với Bạch Hành thú vị hơn."

Khương Kiên thẳng lưng, "Không, là anh lưu manh!"

Mạnh Thử Hàn cười tít mắt.

Hai người lái xe trở về lâm viên Cô Tây, đi Trịnh làm cơm chiều, Mạnh Thử Hàn lại ăn nhiều một chút.

Khương Kiên mang theo cô đi ra cửa tiêu thực, hai người nắm tay đi ở dưới đèn khiến bóng dáng kéo dài.

Đi được một chút, Mạnh Thử Hàn liền kêu đi không nổi phải đi về nghỉ ngơi.

Khương Kiên bất đắc dĩ mà cười cười, "Thân thể này của em nên cùng anh đi vận động."

Nói xong, yên tĩnh hai giây.

Mạnh Thử Hàn hàm chứa ý cười cô quái nhìn về phía anh, "Khương tổng, anh sao lại mặc quần áo như thế này?"

Khương Kiên: "Sao?"

Anh không biết những lời này là có ý tứ gì.

Bất quá Khương Kiên vẫn là thực nghiêm túc mà đáp lại: "Âu phục mới của WG, còn chưa đưa ra thị trường, không phải như quần áo."

Anh tiếp tục nói tiếp: "Nếu em muốn cái kia như quần áo, anh sẽ giúp em mua."

Mạnh Thử Hàn: "..... Được."

Cô giữ chặt tay Khương Kiên, giọng nói nhẹ nhàng lôi kéo anh trở về, "Nhanh lên đi, chúng ta về nhà làm vận động, thân thể tổ chất này của em một chút cũng không được!"

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: 老公最浪 7

Editor: Mút Chanh

Sau sự cố phát sóng trực tiếp, chương trình này xem như hoàn toàn nổi lên.

Bạch Hành kiểm lời không ít tiền cho nên tự làm cái tiệc rượu mời không ít thí sinh trong chương trình cùng người trong giới giải trí.

Chẳng qua khi đó Mạnh Thử Hàn còn xử lý chuyện của Chu phu nhân cho nên bận rộn liền không đi.

Chu phu nhân còn suýt nữa kháng án, cũng may nhờ Khương Kiên kịp thời nhắc nhở hơn nữa hỗ trợ cho nên lúc này mới thật sự đưa Chu phu nhân đem ra công lý.

Cũng may Mạnh Thử Hàn nặc danh đem video đưa đến cục cảnh sát, trên mạng cũng không đoán được chuyện này cùng cô có quan hệ, càng không nghĩ tới 5 năm trước Mạnh Chung Xu cũng là người bị hại.

Tất cả lo lắng của Mạnh Chấn Quốc đều có vẻ buồn cười mà lại dư thừa, lúc trước một cái tát kia giống như là hung hăng cười nhạo Mạnh Chấn Quốc.

Xong việc, Mạnh Chấn Quốc cũng không nhanh chóng gọi cho Mạnh Thử Hàn, tình trạng của gia đình dường như trở lại với vẻ ngoài khi Mạnh Chung Xu rời đi.

Khương Kiên đem Mạnh Thử Hàn đến phòng tập gym vận động hơn nửa bắt đầu thực thi.

Vừa qua mấy ngày, trời dần dần chuyển lạnh, Mạnh Thử Hàn còn bọc chăn ở trên giường đã bị Khương Kiên kéo lên.

Sáng sớm người ở phòng tập gym không nhiều lắm, ngay cả PT cũng ngáp dài lười biếng.

Mạnh Thử Hàn chỉ vào PT, "PT đều chưa tỉnh ngủ, tôi lại muốn bắt đầu vận động."

Cô ừy khuất!

Khương Kiên nóng toàn thân, nhân nhạ nói: "Gần đây thân thể em không tốt, đến rèn luyện đi."

Khi Mạnh Thử Hàn trẻ tuổi còn yêu thích vận động chút nhưng hiện tại già đi, dù có một trái tim thiếu nữ thì vận động gì đó đều là lý luận suông.

Tuy vậy bây giờ Khương Kiên cùng cô ở phòng tập gym, cô rầm rì cũng có thể đủ vận động một hai giờ.

Tắm xong, Khương Kiên muốn đến công ty.

Mạnh Thử Hàn đành phải tự mình gọi xe về tiểu khu Cẩm Giang, vừa đến cửa tiểu khu liền nhìn thấy di Trịnh gọi điện thoại lại đây, nói là trong nhà có khách tới, nhưng Khương Kiên không ở nhà, điện thoại cũng không gọi được.

Mạnh Thử Hàn không có biện pháp đành phải trở về lâm viên Cô Tây.

Trừ bỏ Khương Trọng Sơn cùng Cố Ngọc Chi, cô chưa từng gặp qua thân thích khác của Khương Kiên.

Trong lòng cô thật đúng là có chút tò mò.

Đến lâm viên Cô Tây, vừa lúc điện thoại Khương Kiên nghe máy, tiếng nói trầm thấp của Khương Kiên theo ống nghe truyền ra khiến lỗ tai ngứa lên.

"Làm sao vậy?"

Mạnh Thử Hàn đi vào trong nhà, một bên cùng Khương Kiên nói: "Nhà anh có khách tới, là họ hàng sao? Di Trịnh kêu em trở về nhìn xem."

Giọng Khương Kiên lạnh xuống lập tức hỏi: "Em đến nơi nào rồi?"

Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu nhìn, nhìn đến cửa lớn nhà Khương Kiên "Em tới cửa rồi."

"Đừng đi vào, về tiểu khu Cẩm Giang ngay."

"Sao? Vì cái gì?"

"Bọn họ là....."

Giọng nói của Khương Kiên còn ở bên tai thì cửa nhà anh đã bị mở, di Trịnh đứng ở trong phòng nhẹ nhàng thờ ra.

Di Trinh: "Phu nhân, đây là khách, trong nhà không ai ở nhà, khách đều có chút không kiên nhẫn."

Mạnh Thử Hàn nhìn điện thoại rồi cười rộ lên: "Khương tổng, em cúp máy đây, em đi gặp họ hàng nhà anh."

Cô từ cửa đi vào liền thay đổi dép lê màu hồng nhạt.

Trong phòng, một người đàn ông cùng một người phụ nữ nghe được động tĩnh đều đứng dậy, khẽ cười cười với Mạnh Thử Hàn.

Người đàn ông cùng người phụ nữ này thoạt nhìn như là một đôi vợ chồng, tươi cười ôn hòa cũng rất có giá đường.

Mạnh Thử Hàn đi qua, xác định chính mình là không quen biết hai người kia.

Trong phòng có máy sưởi, cô cởi áo len thật dày trên người đưa cho Di Trinh, chỉ mặc áo màu trắng, cô đi qua hỏi: "Chào chú thím."

Chú mỉm cười để Mạnh Thử Hàn ngồi xuống, thím ở một bên nhìn Mạnh Thử Hàn từ trên xuống dưới.

Ba người nhìn nhau không nói gì.

Qua một lát, thím hỏi: "Cô là Mạnh tiểu thư phải không? Giới giải trí các cô lớn lên thật đúng là đẹp."

Mạnh Thử Hàn không dấu vết nhún mày.

Hiện tại cái tình huống này có chút không thích hợp.

Nếu là họ hàng thì vì cái gì lại kêu cô là Mạnh tiểu thư chứ? Cái cảnh tượng này không phải gọi là cháu trai cháu dâu hoặc là kêu xưng hô khác sao?

Mạnh tiểu thư xa cách thế này là chuyện như thế nào?

Mạnh Thử Hàn hơi hơi lên khoe môi cười, gật gật đầu: "Liên dựa vào khuôn mặt này để kiểm com, để chú thím chê cười rồi."

Chú vẫn luôn không nói gì, cầm chén trà bình phẩm.

Nhưng thật ra bà thím này cùng Mạnh Thử Hàn nói chuyện: "Cũng đúng, nếu không có gương mặt này, Khương Kiên hẳn là cũng sẽ không cưới cô."

Bà thím bình tĩnh mà nhấp một miệng trà, ánh mắt ôn hòa mà lại ưu nhã.

Mạnh Thử Hàn nâng cằm lên rồi nhặt sợi tóc dính ở áo len.

"Có thể do gương mặt này có phúc khí, có người không chỉ không được đẹp, còn không có phúc khí gả vào hào môn."

Mạnh Thử Hàn trả lời lại một cách mỉa mai, nhân cơ hội đánh giá bộ dạng của hai người này

Ông chú mang kính đen như là nho giả làm văn hóa công tác nào đó, ông ta từ sau khi Mạnh Thử Hàn tiến vào chào hỏi qua liền không có cùng cô nói chuyện.

Nhìn không giống như là lễ phép, Mạnh Thử Hàn cảm thấy càng như là thanh cao, đối với cô khinh thường.

Cái bà thím này liền càng không cần phải nói, từ lúc bắt đầu chào hỏi qua nói chuyện liền có chút chanh chua.

Cũng không biết có phải Mạnh Thử Hàn ảo giác hay không, mặc kệ có phải ảo giác hay không, dù sao Mạnh Thử Hàn đã đâm trở lại.

Nói tóm lại, chính là hai người kia không có một chút bộ dạng trường bối Khương gia.

Vừa rồi lúc cùng Khương Kiên gọi điện thoại, anh là nói như thế nào nhỉ?

Là kêu cô chạy nhanh về tiểu khu Cẩm Giang đừng phản ứng hai người kia.

Xem ra Khương Kiên biết hai người kia đều không phải cái loại dễ ở chung

Mạnh Thử Hàn kêu Di Trinh thêm nước ấm vào chén trà của ông chú, cô hỏi: "Không biết chú thím họ gì?"

Chú liếc Mạnh Thử Hàn một cái, bà thím đoạt trả lời, hỏi ngược lại: "Như thế nào? Khương Kiên đều không cùng cô nhắc qua chúng tôi sao?"

Cái bà thím lớn lên gương mặt hiền từ, nhưng nói lên lời nói sắc bén không nói đạo lý, Mạnh Thử Hàn cũng không có khách khí: "Nói như vậy chú thím khẳng định là cái quan lớn đại lão gì đó, chồng tôi còn thế nào cũng phải nhắc tới sao?"

Bà thím bị ghen một chút, đang muốn nói chuyện thì ông chú giữ chặt tay bà rồi nhìn về phía Mạnh Thử Hàn: "Mồm miệng thật ra cũng lạnh lợi, nhưng thật sự là không hiểu lễ phép, thật không biết Trọng Sơn như thế nào sẽ cho cô gả vào."

Mạnh Thử Hàn nhướn mày, thân mình ngửa ra sau, cô dựa vào ghế trên rữ mắt nhìn chăm chăm hai người kia.

"Dù sao không có gả vào nhà các người, các người nhọc lòng cái gì."

Cô không đợi hai người kia nói chuyện, mang balo cầu vồng của mình đứng lên nói với dì Trịnh: "Dì Trịnh, chiều đãi tốt cho hai vị, con còn có việc đi trước."

"Ài, phu nhân....."

"Mạnh tiểu thư cô cũng quá không lễ phép rồi đấy?" Giọng người đàn bà có chút khắc nghiệt, Mạnh Thử Hàn lại đi nhanh vài bước.

Sớm biết rằng là cái dạng này cô liền không tới.

Ra khỏi lâm viên Cô Tây, cô liền gọi điện thoại cho Khương Kiên: "Khương tổng, em đã làm chuyện không tốt."

Khương Kiên hỏi: "Sau đó thì sao?"

Cô cười thành tiếng, "Sau đó em quyết định khen thưởng chính mình ăn một cái lẩu!"

Khương Kiên cười thầm, anh biết Mạnh Thử Hàn đã làm sai chuyện cũng sẽ không quá bạc đãi chính mình.

"Vậy em làm cái gì?"

Mạnh Thử Hàn bẹp miệng, có chút ủy khuất, "Còn không phải mấy người họ hàng kia của nhà anh sao? Liên tiếp mà khinh thường em cười nhạo em, em liền không vui, liền trào phúng lại."

Ngồi ở phía trước, tài xế lái xe qua kính chiếu hậu nhìn cô, sau khi cô ra tới cũng đeo khẩu trang, tài xế chỉ cảm thấy cái cô gái này có chút quen mắt, nói chuyện cũng rất thú vị.

Khương Kiên lại hỏi: "Vậy hiện tại em đang ở đâu?"

"Em ở đường bạch dương, lập tức liền đến nhà, cho hai người kia thích nháo thì nháo đi!"

Khương Kiên "ừ" một tiếng, cắt đứt điện thoại.

Tài xế ở bên ngoài tiểu khu Cẩm Giang chịu đựng, chỉ vào khung tính tiền nói: "Cô gái, 46 đồng."

Mạnh Thử Hàn quét mã QR dán trên xe, thanh toán 46 đồng sau đó xuống xe.

Tài xế nhin không được hỏi: "Cô gái, tôi thấy cô có chút quen mắt a?"

Cô đem mái tóc vén ra sau, đôi mắt cong cong nhìn về phía tài xế, nghiêm túc trả lời: "Có lẽ là túi da đẹp đều ra một nghìn loại."

Tài xế có chút cạn lời: "....."

Về đến nhà, Mạnh Thử Hàn đầu tiên là ăn lẩu, mua chút thịt, vốn muốn kêu Lâm Lê cùng nhau lại đây ăn, kết quả cửa liền mở.

Khương Kiên mặc một thân tây trang màu đen từ ngoài cửa đi tới, thay dép lê màu xám nhưng rồi ngồi vào trên sofa, Mạnh Thử Hàn khịt khịt mũi.

"Khương tổng không quay về nhìn thân thích nhà anh sao?" Cô nhớ tới hai người kia, còn có chút tức giận, "Nhà các anh cũng thật quá đáng, khinh thường em!"

Cô mặc quần jean bó sát người, quần jean gắt gao bọc đôi chân thon dài trắng tấp của cô, cô nằm ở trên sofa, lúc nói chuyện còn đem chân đặt ở trên đùi Khương Kiên.

Khương Kiên không ném ra ngược lại bắt tay đặt ở cẳng chân cô.

Nơi tay anh đặt, nhiệt độ cơ thể xuyên thấu qua quần jean truyền lại tới làn da.

Mạnh Thử Hàn khẽ hừ nhẹ một tiếng.

Ánh mắt Khương Kiên hờ hững cũng là thờ dài, không có ở đề tài này nhiều lời, ngược lại nói: "Như thế nào không mặc nhiều một chút? Mặc mỏng như vậy lạnh thì như thế nào?"

Lâm Sơn đúng là đã lạnh xuống dưới, không khí lạnh băng thổi quét mà đến giống như oi bức mùa hè còn ở ngày hôm qua thì hôm nay cũng đã đông lạnh đến người run bần bật.

Mạnh Thử Hàn mặc cũng không tính là thiếu nhưng ở trong mắt Khương Kiên chính là hơi mỏng một tầng.

Nếu anh có thể đi phố mua sắm nhiều hơn một chút, khẳng định có thể nhìn thấy phụ nữ lộ chân.

Cô ngồi dậy, đầu dựa vào vai Khương Kiên, "Không tệ, quần jean rất tốt, còn mặc áo len nữa."

Khương Kiên mỉm cười, ở căng chân Mạnh Thử Hàn sờ soạng một phen, mảy râu chát rồi nghiêm túc nói: "Ngày mai anh bảo Lâm Lê mua cho em mười bộ quần dài."

Mạnh Thử Hàn muốn nói lại thôi, ánh mắt phức tạp.

Khương Kiên thần sắc tự nhiên, cảm thấy cái đề nghị của mình quả thực là hay cực kỳ.

Nhìn Khương Kiên không để ý đến ý tứ của mình, cô nói thẳng nhắc nhở: "Em không cần quần dài."

Khương Kiên: "Không được, tuổi lớn rồi không mặc quần dài thì không được."

?

Ai tuổi lớn!

Mạnh Thử Hàn quay lại liếc Khương Kiên một cái: "Mấy ngày trước anh còn khen em là tiểu tiên nữ."

Khương Kiên nói tiếp: "Tiên nữ cũng phải mặc quần dài."

Mạnh Thử Hàn: "....."

Cô cũng không muốn nhắc lại chuyện quần dài, chỉ muốn cùng Khương Kiên nói về vấn đề tuổi tác.

Các người trẻ tuổi như cô chưa bao giờ mặc quần dài!

Anh mới lớn tuổi!

Nghĩ vậy, đôi mắt hạt châu của Mạnh Thử Hàn xoay chuyển, ôm lấy Khương Kiên hài hước hỏi: "Tuổi anh so với em còn lớn hơn, vậy anh có mặc quần dài không?"

Đôi mắt long lanh nháy nháy cùng Khương Kiên xa trong gang tấc.

Trong lòng Khương Kiên vừa động, khom lưng đem chân quần tây kéo lên khoảng cách một bàn tay.

Mạnh Thử Hàn thăm dò nhìn lại, chỉ thấy quần tây đen, quần dài màu xám trắng dần dần lộ ra.

Cô không nhịn được liền "Phụt" một tiếng bật cười.

Có người mặt ngoài là sấm rền gió cuốn, nội liềm tự giữ, là Tinh Quang nói một không hai, kỳ thật chính mình lại lên mặc quần dài vào!

Mạnh Thử Hàn nhìn đến thần sắc tự nhiên của Khương Kiên sau màn trình diễn quần dài của mình, cô nhéo cằm thỏa hiệp: "Được thôi, em đây cũng bắt đầu mặc quần dài."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: 老公最浪 8

Editor: Mút Chanh

Từ sau khi một lần bị Khương Kiên dùng quần mùa thu lừa dối qua, Mạnh Thử Hàn liền hoàn toàn đã quên chuyện thân thích Khương gia.

Khi nhớ tới, Mạnh Thử Hàn đã không nghĩ muốn so đo, thậm chí không nghĩ lại cùng thân thích khác của Khương gia tiếp xúc.

Năm 2021, phải thay lịch cũ và treo lên một quyển mới.

Năm trước phát sinh đủ loại chuyện, tuy nhiên cũng đã qua rồi.

Cô cùng Mạnh Chung Xu 5 năm khúc mắc, cũng ở năm trước chấm dứt.

Sau khi cô cùng Mạnh Chấn Quốc cãi nhau rời nhà đi liền không còn ở công chúng xuất hiện, một phương diện là lười còn một phương diện khác có lẽ là không muốn tiếp tục diễn nữa.

Ngày 1 tháng 1, Tết Nguyên Đán.

Mạnh Thử Hàn đi ra cửa ăn cơm sáng trở về liền nhìn thấy Khương Kiên thế nhưng lại đây, bên trong mặc áo len, bên ngoài mặc áo gió màu xám.

Anh liền như vậy đứng ở chỗ đó, đỉnh bật cao lớn.

Mạnh Thử Hàn theo bản năng nhìn về phía anh, tưởng tượng đến chuyện bên trong mặc quần mùa thu.....

Cô đi qua, hỏi: "Như thế nào đứng ở ngoài cửa? Sao không trực tiếp mở cửa đi vào chứ?"

Tay Khương Kiên đặt ở trong túi áo gió, anh dòi đi một bước để Mạnh Thử Hàn tới mở cửa.

"Quên mang chìa khóa."

Tay Mạnh Thử Hàn đang mở cửa liền dừng lại, nghiêng đầu nhìn Khương Kiên, cô cười, "Thì ra Khương tổng cũng có lúc quên đồ nha."

"Ừm."

Anh bình tĩnh lên tiếng, đi theo sau Mạnh Thử Hàn vào cửa.

Từ sau khi Lâm Lê dọn khỏi tiểu khu Cẩm Giang, Khương Kiên liền thường xuyên lại đây, biệt thự lâm viên Cô Tây bên kia tựa như sắp hoang phế rồi.

Trừ bỏ đi Trịnh còn ở bên kia quét tước, thật đúng là không có người ở.

Khương Kiên từ trong túi lấy ra một thư mời, anh đặt lên bàn rồi nhìn Mạnh Thử Hàn nói: "Ba ngày sau, khách sạn có buổi đấu giá cùng đi nhìn xem nhé?"

Một tấm thư mời màu gỗ được in bằng những bức tranh cổ, thoát nhìn giá trị xa xỉ.

Mặt trên cũng viết rõ ràng thời gian cùng địa điểm, Mạnh Thử Hàn dù sao cũng không có việc gì, ở nhà lâu rồi cũng có chút nhàm chán liền nhận lấy.

Khóe môi Khương Kiên giật giật, nhìn thấy Mạnh Thử Hàn nhận lấy thì nhẹ nhàng thở ra.

Này hết thầy đều ở trong mắt Mạnh Thử Hàn.

...

Ngày 4 tháng 1, Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên hẹn nhau cùng đi hội đấu giá cho nên cô thức dậy sớm.

Sau khi rời giường liền đi trang điểm chút, môi đỏ mọng mọng, mi như núi thùy.

Mạnh Thử Hàn rất ít khi trang điểm điểm lệ như vậy, chỉ là hôm nay muốn cùng Khương Kiên hẹn hò, thế nào cũng không thể làm rớt mặt mũi của Khương Kiên như vậy.

Ngày đó cô nhìn thấy Khương Kiên lấy ra thư mời liền nghĩ cô cùng Khương Kiên kết hôn bốn năm rồi.

Trong quá khứ Khương Kiên bận, hai người liên hệ cũng ít càng miễn bàn cùng nhau hẹn hò.

Năm trước, cuối cùng Khương Kiên cũng không bận quá nhưng cô thì bị thương ở chân, hai người đều không có nhắc tới.

Năm nay nói như thế nào cũng đến một lần ngày kỷ niệm kết hôn.

Trang điểm xong, cô mặc áo khoác ni màu hồng nhạt, trên lưng đeo balo cầu vồng Khương Kiên đưa liền đi xuống lầu.

Xe Khương Kiên ngừng ở ven đường, người ta ngồi ở trong xe mở nửa cửa sổ xe nhìn cô.

Trên mặt cô lập tức chất đầy tươi cười, một đường chạy chậm qua.

Cô ""a "" ra sương mù trắng, ở trong không khí nhanh chóng tiêu tán.

Khương Kiên xuống xe thay cô mở cửa, cô ngồi xong rồi Khương Kiên mới ngồi vào vị trí lái xe.

Mạnh Thử Hàn cười cười: "Khương tổng sớm như vậy liền tới đón em sao? Cái thư mời này viết chính là 6 giờ tối mới bắt đầu nha, sớm như vậy đi chỗ nào?"

Mặt Khương Kiên bất động, xe liền chuyển động.

Mạnh Thử Hàn chọc eo anh, "Khương tổng anh nói chuyện đi."

Khương Kiên có chút bất đắc dĩ, "Đang lái xe."

Lái xe đi cũng không phải khách sạn Tân Dương mà là địa phương khác.

Tối nọ, Mạnh Thử Hàn mới biết được Khương Kiên muốn mang theo cô đi chỗ nào.

Xuống xe, gió lạnh thổi tới trên người, cô nhìn kiến trúc khổng lồ trước mặt, run bần bật.

Mạnh Thử Hàn: "....."

Cô nhìn về phía Khương Kiên dừng xe lại đây, đôi chân thon dài ở không khí lạnh bước nhanh mà đến.

Áo gió theo động tác của anh mà hơi hơi đong đưa, tiêu sái đẹp khiến người ta không nói nên lời.

Trên mặt anh không có biểu tình thậm chí là có chút lạnh nhạt, chờ khi đi đến trước mặt Mạnh Thử Hàn biểu tình của anh mới có một tia buồn lòng.

Mạnh Thử Hàn hoài nghi mà chỉ hướng cửa kiến trúc kia, ghét bỏ hỏi: "Khách sạn Kim Thái Dương là chuyện như thế nào?"

"Không sai."

"Chúng ta không phải hẹn hò sao? Anh dẫn em đến khách sạn là để hẹn hò sao?"

Giọng Mạnh Thử Hàn cất cao một chút, dẫn tới một ít khách từ khách sạn ra tới nhìn lại.

Cô nhanh đem giọng nói đè ép xuống.

Khương Kiên duỗi tay giữ chặt cô, mặt mày bên trong mang theo ý cười, cùng bình thường nội liễm nghiêm túc không giống nhau lúc này thật sự là nhẹ nhàng.

Đi đến trước quầy, phải đưa ra thẻ căn cước.

Mạnh Thử Hàn còn có chút do dự liền nhìn thấy Khương Kiên đã mở ví tiền lấy ra thẻ căn cước.

Từ trước đều là trợ lý làm tốt những việc này, bây giờ Khương Kiên chính mình làm thoát nhìn quái quái.

Cô cũng đem thẻ căn cước đưa qua, còn chưa suy nghĩ cẩn thận việc Khương Kiên mang cô đến khách sạn thuê phòng liền nghe được thân phận dừng ở thanh âm bàn phím.

Cô giương mắt nhìn qua, thấy vẻ mặt khiếp sợ của cô gái quầy tiếp tân nhìn về phía Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên.

Cô gái tiếp tân lắp bắp lên, "Mạnh Mạnh Mạnh Thử Hàn? Khương khương khương Khương tổng?"

Mạnh Thử Hàn kéo khẩu trang, làm cái động tác im lặng với cô gái tiếp tân.

"Đừng nói cho người khác."

Cô gái quầy tiếp tân tỉ mỉ đánh giá một chút về Mạnh Thử Hàn, đỏ mặt lên, gật đầu: "chị Thử Hàn, chị thật xinh đẹp!"

Mạnh Thử Hàn cười đem Khương Kiên kéo qua, chỉ vào anh hỏi cô gái tiếp tân: "Vậy cô cũng khen khen Khương tổng, bằng không anh ấy sẽ tức giận."

Khương Kiên lạnh như băng mà mở miệng: "Không cần."

Cô gái tiếp tân xấu hổ cười, "Vâng Khương tổng!"

Ánh mắt anh đậm đặc đặt ở trên người cô gái quầy tiếp tân, lại lặp lại một lần: "Thật sự không cần."

Mạnh Thử Hàn lôi kéo tay áo Khương Kiên, "Không không không, muốn muốn, khen cũng muốn có đôi có cặp khen nha."

Cô gái nghe vậy, lúc này mới hiểu rõ lời nói của Mạnh Thử Hàn liền mở miệng nói: "Chị Thử Hàn cùng Khương tổng thật là trời đất tạo nên, giống như bích nhân!"

Khương Kiên nhàn nhạt lên tiếng, không có nhiều lời liền lấy chìa khóa phòng, hơn nữa cho cô gái quấy tiếp tân tiền boia ketchup.

Cửa mở ra là phòng tổng thống ở tầng hai mươi hai, từ lầu hai mươi hai nhìn xuống có thể nhìn thấy kiến trúc thấp bé ở dưới, uốn lượn ở một chỗ.

Kéo ra bức màn màu trắng gạo, ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào.

Có điều hòa trong phòng và nhiệt độ tăng lên trong một lúc. Cô cởi áo khoác ni và chỉ để lại chiếc áo len trắng bên trong

Cô đứng ở bên cửa sổ quay người lại hỏi Khương Kiên: "Khương tổng mang em đến nơi đây tới làm cái gì?"

Ánh mắt Khương Kiên lấp loè, môi mấp máy: "Ăn lẩu."

Mạnh Thử Hàn: "?"

Anh tiêu mấy vạn tiền vào phòng tổng thống chính là vì cùng cô ăn cái lẩu sao?

Vốn dĩ Mạnh Thử Hàn còn tưởng rằng Khương Kiên đang nói giỡn nhưng chờ khi nồi lẩu đưa đến cửa cô mới hoàn toàn tin.

Thật sự có người sẽ tiêu tiền vào phòng tổng thống mua lẩu tới ăn sao.

Lửa đã nổi lên, chỉ cần đem thức ăn đi vào là có thể ăn.

Hương vị lẩu chỗ này đích xác không tồi, Mạnh Thử Hàn liên tục ăn.

Khương Kiên không quá thích ăn cay, hiện tại cùng Mạnh Thử Hàn ăn quen rồi, đối với cay cũng không có bài xích.

Ăn xong cái lẩu, miệng hai người đều sưng đỏ đến trình độ nhất định.

Khương Kiên gọi điện thoại cho người tới thu thập, ánh mắt cô gái nhỏ tới thu thập tàn cục ở trên người Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn không ngừng đánh giá.

Thu thập xong, mặt cô gái nhỏ đỏ bừng, thực nhanh liền mang theo rác rưởi mang ra ngoài.

Rượu đủ com no, Mạnh Thử Hàn ngồi ở mép giường nghịch điện thoại.

Giường phòng Tổng thống phá lệ mềm xốp, ngồi xuống đều cảm giác chính mình lâm vào một khối bông.

Khương Kiên an vị ở một bên dùng máy tính trong phòng xử lý công việc, tiếng bàn phím cùng bên ngoài khách sạn ngẫu nhiên truyền đến một chút tạp âm ở trong phòng vang lên.

Mạnh Thử Hàn có chút nhàm chán đơn giản liền nằm ở trên giường ngủ.

Cô chậm rãi đi vào giấc ngủ.

Khương Kiên lúc này mới dừng lại, nghiêng đầu nhìn cô ngủ an ổn.

Anh có chút ghét bỏ chính mình, phòng đều đã thuê thế nhưng cái gì cũng chưa làm, liền ăn một cái lẩu.

Ngoài miệng còn mang chút ghét bỏ.

Anh đóng lại máy tính, lên giường nằm ở bên người Mạnh Thử Hàn.

Hô hấp của cô thật nhẹ, dựa thật sự gần mới có thể đủ nghe được, tiếng hít thở dừng ở bên tai, nhẹ nhàng ngửa.

Mạnh Thử Hàn không ngủ bao lâu, chỉ là mơ mơ màng màng, nửa mộng nửa tỉnh nhận thấy được bên cạnh nhiều thêm một người.

Cô an tâm mà bắt tay ôm ở trên eo Khương Kiên, chếp miệng, "Khương tổng, anh chọn cái lẩu ăn ngon thật."

Ngón tay Khương Kiên dừng ở trên cổ cô, có chút ấm áp, thân mình Mạnh Thử Hàn vận vẹo.

Chỉ nghe anh nói: "Em còn không có hỏi anh vì cái gì muốn mang em đến nơi đây."

Mạnh Thử Hàn mở to mắt, nửa híp mắt nhìn anh liền nghe lời hỏi: "Anh vì cái gì mang em tới nơi này?"

Trên mặt của Khương Kiên nổi lên đỏ ửng không quá thu hút, làm bộ trấn định mà trả lời: "Nghe nói người khác trước khi kết hôn khi yêu đương đều sẽ tới thuê phòng."

Hầu kết của anh khẽ động, tay ngừng ở trên cổ cô, "Mạnh Thử Hàn, chúng ta có phải chưa từng cùng nhau mượn phòng hay không?"

Mạnh Thử Hàn phản bác: "Lần trước ở Hải Thị, không phải cùng nhau ở khách sạn sao?"

"Kia không tính, đây mới là thật sự thuê phòng."

Mạnh Thử Hàn: "Ai nói thời điểm yêu đương phải thuê phòng chứ? Khương tổng, lời này anh nói cũng quá lưu manh đi, anh cả ngày từ nơi nào xem ra mấy thứ này vậy?"

Cô có chút dờ khóc dờ cười.

"Trợ lý Lưu cùng anh nói, hẳn đi hỏi thăm những người trong công ty, đều là cái dạng này."

Mạnh Thử Hàn càng muốn cười, cảm thấy Khương Kiên thật là cực kỳ đáng yêu.

Cô xoay người, đem Khương Kiên ôm chặt hơn chút nữa còn ở trên người anh cọ cọ.

Thanh âm cô mềm mại: "Khương tổng, về sau không cần nghe trợ lý Lưu nói vậy."

Lông mày cô nhíu lên rồi ghé vào trên ngực Khương Kiên, giương mắt ngắm nhìn cực kì câu dẫn người.

Khương Kiên vòng lấy eo cô.

Nhận thấy được Khương Kiên biến hóa, Mạnh Thử Hàn cười lên: "Khương tổng, chúng ta hôm nay liền yêu đương đi."

Mắt Khương Kiên sáng rực lên liền đem Mạnh Thử Hàn đè ở dưới thân.

Hô hấp anh có chút rối loạn, hôn cô khắp nơi.

Hai người làm chuyện yêu đương mãi cho đến trời tối.

Trên giường, hỗn độn một mảnh.

Trong không khí tràn ngập hương vị ái muội.

Cánh tay tuyết trắng của Mạnh Thử Hàn đặt ở trên bụng nhỏ Khương Kiên có chút muốn khóc.

Cô nhìn trên cổ tay anh lộ ra đồng hồ sắc cầu vòng, vô ý thức mà gọi lên khoe môi.

Cô liếm đôi môi sưng đỏ, "Khương tổng, anh về sau có thể nhẹ chút hay không?"

Khương Kiên "ừ" một tiếng, trong giọng nói có chút trầm thấp khàn khàn, "Xin lỗi, hôm nay có chút kích động."

Mạnh Thử Hàn mở điện thoại ra thì thấy thế nhưng đã 6 giờ rưỡi, đầu giá đã bắt đầu tiến hành.

Hai người cũng không có nhiều trì hoãn, đi tắm rồi mặc xong quần áo liền chuẩn bị rời đi.

Cũng may khách sạn Tân Dương cách bên này không xa, lái xe qua hơn mười phút liền đến.

Ở ngoài Khách sạn, siêu xe trải rộng.

Bất quá Khương Kiên vừa ra tới vẫn là hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Tất cả mọi người đều biết đây mới là chủ nhân chân chính có tiền.

Tiến vào hội trường bán đầu giá, Khương Kiên cầm bảng số nhập tòa.

Mới vừa ngồi xuống liền nghe được có người hô một tiếng: "Khương Kiên."

Mạnh Thử Hàn quay đầu nhìn, không khỏi nhú mày, "Như thế nào lại là ông ta?"

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: 老公最浪 9

Editor: Mút Chanh

Người mang kính đen hôm trước hôm nay mặc tây trang màu xám trắng, thoát nhìn có chút giống chủ nhiệm lớp thời cao trung.

Khương Kiên cũng nhìn qua, nhẹ nhàng băng quơ mà hô một tiếng: "Chú Lạc."

Mạnh Thử Hàn im lặng, như là nhớ tới Khương Kiên nói qua Lạc Phán là con gái chỗ quen biết.

Mà ông chú này cũng họ Lạc..... Cho nên ngày đó là Lạc Phán bảo ba mẹ cô ta tới tìm cô gây phiền toái sao?

Mạnh Thử Hàn hừ nhẹ một tiếng, không có chào ông ta, Khương Kiên cũng là thập phần lãnh đạm, quay đầu ngồi ngay ngắn.

Chú Lạc một lần thập phần xấu hổ, tìm được bảng số của mình ngồi xuống cách Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn cũng không phải rất xa.

Đầu giá còn chưa có bắt đầu, Mạnh Thử Hàn liếc mắt một cái, quay đầu tới có chút không vui: "Anh không nói với em đó là ba của Lạc Phán."

Đôi mắt Khương Kiên khẽ động.

Môi anh mấp máy, lên tiếng: "Lạc gia là chỗ quen biết thân của ba mẹ, anh cùng Lạc Phán từng có hai ngày giao tình."

Mạnh Thử Hàn không thuận theo không buông tha, nhớ tới cảnh tượng lúc trước nhìn thấy Khương Kiên đón Lạc Phán.

Trong lòng cô cảm thấy hai người không có gì nhưng hiện tại nhớ tới liền không vui.

Cô đem đầu xoay qua một bên, "Cho nên anh liền đối tốt với Lạc Phán như vậy sao? Cô ta còn hãm hại qua em đấy!"

"Cho nên lúc sau anh cũng không có gặp qua cô ta, cô ta đến lâm viên Cô Tây, anh cho người trực tiếp tiễn đi." Thanh âm Khương Kiên mềm xuống, có chút giống như đang dỗ dành Mạnh Thử Hàn.

Cô rốt cục là liếc liếc Khương Kiên, sắc mặt anh đạm mạc nhưng đôi mắt lại gắt gao dính ở trên người cô, dường như sợ cô thật sự tức giận.

Sự tình phía sau Mạnh Thử Hàn đại khái có thể đoán được.

Sau khi Lạc Phán bị Khương Kiên lôi ra khỏi lâm viên Cô Tây liền không cam lòng, lúc này mới để ba mẹ cũng tới Lâm Sơn.

So với quan hệ của Khương Kiên cùng Lạc Phán, Mạnh Thử Hàn càng muốn biết đại tiểu thư thư hương thế gia như Lạc Phán như thế nào liền càng muốn tới trêu chọc ông xã của cô?

Mạnh Thử Hàn trực tiếp hỏi ra miệng: "Lạc Phán luôn đuổi theo anh làm gì? Anh có phải làm cái gì có lỗi với cô ta hay không?"

Khương Kiên sững sốt, biểu tình mờ mịt trong một cái chớp mắt.

Vấn đề này hiển nhiên là hỏi Khương Kiên, chính mình cũng có chút không thể lý giải.

Suy nghĩ hơn nửa ngày, Khương Kiên đều không có nghĩ ra giải thích hợp lý gì, duy nhất có thể nghĩ đến chính là: "Cô ta có thể là theo đuổi thời thượng."

Khương Kiên lúc nói những lời này biểu tình phá lệ nghiêm túc, vừa rồi trong lòng Mạnh Thử Hàn ghen buồn bực trong nháy mắt đều tiêu tán không thấy.

Cô phụt một tiếng cười lên, ứng phó vài tiếng, "Phải phải phải, Khương tổng ngài là người đàn ông thời thượng."

Hai người nói chuyện, thời gian đầu giá đã chính thức bắt đầu.

Đầu tiên tiến hành đầu giá chính là một chiếc nhẫn phi thủy, nghe nói là từ thời dân quốc, trong nhà người khác tổ truyền xuống dưới, giá khởi điểm là một trăm hai mươi vạn.

Vật đầu tiên tuy rằng không đáng giá, nhưng thanh âm tăng giá vẫn rất nhiều, cuối cùng lấy giá cả là hai trăm bốn mươi vạn thành giao.

Khởi đầu tốt đẹp vì áo khoác lông chồn cực kì vui vẻ cùng người bên cạnh đều đáp lời nói.

Mạnh Thử Hàn lười biếng mà giương mắt nhìn, thiếu hứng thú.

Đầu cô dựa vào trên vai Khương Kiên ngáp một cái.

Cô cùng Khương Kiên ở khách sạn bận việc một buổi trưa cho nên sớm đã kiệt sức, cũng không có nghỉ ngơi qua, hiện tại nghe thanh âm tăng giá bên

cạnh mí mắt có chút nặng.

Ngón tay Khương Kiên cọ qua mặt cô, hỏi cô: "Một nhọc sao?"

Mạnh Thử Hàn oán trách: "Này còn không phải do Khương tổng hay sao?"

Ngón tay Khương Kiên nắm lại, nhìn trộm bốn phía, nhìn thấy không ai dùng ánh mắt kì quái nhìn anh cùng Mạnh Thử Hàn, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Mạnh Thử Hàn cười, "Yên tâm đi Khương tổng, bọn họ không nghe được đâu."

Khương Kiên ra về trấn định giải thích: "Anh không lo lắng."

Vật thứ ba được mang ra, Mạnh Thử Hàn ghé vào trên vai Khương Kiên ngủ, hô hấp đều đều, nhợt nhạt dừng ở bên tai.

Cho đến khi vật thứ tám được mang ra bán, vị đại ca mặc áo khoác lông chồn kinh hô một tiếng: "Ha ha ha để chư vị chê cười rồi!"

Mạnh Thử Hàn hoàn toàn bừng tỉnh lại, bị giọng nói hùng hậu này dọa tới mức giật mình một cái.

Cô từ trên vai Khương Kiên bật dậy.

Ánh mắt Khương Kiên trầm xuống, nhìn vị mặc áo khoác lông chồn cười càng hăng hái, biểu tình càng thêm lạnh nhạt.

Mạnh Thử Hàn chụp bờ vai của anh, ghé vào bên tai anh thấp giọng nói: "Khương tổng em đi nhà vệ sinh trang điểm"

Khương Kiên gật gù đầu, "Em nhanh trở về chút, trong chốc lát đấu giá xong mười món sẽ có tiệc tối, buổi tối em không ăn cơm có thể ăn chút."

"Được, em thật sự chịu đựng không được nữa, em đi đến chỗ tiệc chờ anh."

"Ừ."

Mạnh Thử Hàn rời phòng đấu giá, đi nhà vệ sinh trang điểm lại, khóe miệng còn có chút sung đỏ, cũng không biết là giữa trưa ăn lẩu hay là bị Khương Kiên làm cho.

Cô cởi áo len ra mới nhìn thấy dấu hôn phân bố khắp người, Mạnh Thử Hàn không khỏi than nhẹ một tiếng.

Khương Kiên thật đúng là cảm thú á.

Cô mở điện thoại ra, bỏ vào balo cầu vồng, liền đi đến nơi đãi tiệc.

Âm nhạc nhẹ nhàng ở trong sảnh yến tiệc vang lên, trên bàn đặt rất nhiều điểm tâm, trong không khí cũng tràn ngập vị thơm ngọt của điểm tâm cùng nước trái cây.

Hầu hết mọi người đều ở phòng đấu giá, đại sảnh người cũng không nhiều lắm, trước tiên cô nên ăn chút đồ lót bụng.

Mà ở phòng đấu giá.

Bức tranh cổ kể cuối xuất hiện, liền kích động mọi người, Khương Kiên cũng coi trọng bức tranh này nên anh chuẩn bị giành lấy đưa cho Khương Trọng Sơn.

Khương Kiên tài đại khí thô, đôi mắt chớp cũng không nháy mắt, anh hét giá với đám đông, thành công bắt lấy bức tranh này.

Anh đối với đồ vật cuối cùng không có hứng thú liền chuẩn bị rời đi tìm Mạnh Thử Hàn.

Còn chưa đứng dậy đã nhìn thấy một người phụ nữ mặc váy đỏ đi tới.

Người phụ nữ dung mạo xinh đẹp, cử chỉ hào phóng, một đường đi tới ngồi ở bên cạnh anh.

Khương Kiên nhú mày, cảm thấy mùi nước hoa trên người Lạc Phán có chút sặc người.

Anh không khỏi nghĩ tới lúc trước Mạnh Thử Hàn hỏi vấn đề kia, cũng có chút tò mò Lạc Phán làm gì đây đưa anh mãi.

Theo đạo lý mà nói, Lạc Phán cũng coi như là học sinh của Mạnh Thử Hàn, nhưng lúc trước lại hãm hại cô.

Nếu không phải chú Lạc từ Hối Xuyên lại đây cầu tình, như vậy Lạc Phán này cũng không có khả năng còn đứng ở chỗ này.

Lạc Phán không nhận thấy được Khương Kiên không vui, còn liều mạng nhích lại gần.

Khương Kiên chịu không nổi, bỗng nhiên đứng dậy, đôi chân thon dài đi về phía bữa tiệc.

Lạc Phán vội vàng đứng dậy, giữ chặt lấy cánh tay Khương Kiên.

Khương Kiên phản xạ có điều kiện, theo bản năng liền đem Lạc Phán đẩy ra, Lạc Phán lao đảo một cái, đỡ khung cửa mới không ngã xuống.

Lạc Phán ngẩng đầu lên, lã chã khóc: "Khương Kiên ca ca, anh..... anh vì cái gì xô ngã em?"

Khương Kiên giật mình, trên người anh bị hương nước hoa gay mũi trên người Lạc Phán bao quanh.

Anh càng thích Mạnh Thử Hàn.

Anh không kiên nhẫn mà xoa nhẹ ấn đường, chỉ nói câu: "Phiền."

Sắc mặt Lạc Phán thay đổi, nước mắt từ hốc mắt rơi ra, nước mắt theo gương mặt chảy xuống, đem phấn cũng trôi theo.

Khương Kiên nhìn qua, lông mày nhíu chặt.

Anh rời rắm thật lâu đi về phía Lạc Phán.

Trong lòng Lạc Phán xúc động còn tưởng rằng Khương Kiên là hồi tâm chuyển ý, thấy được điểm tốt của cô ta.

Trong mắt cô ta sáng lên ánh lửa hy vọng.

Nửa phút sau, Lạc Phán vì chính hy vọng buồn cười kia của mình mà hung hăng phỉ nhổ chính mình.

Khương Kiên căn bản là không phải loại đàn ông phong tình!

Khương Kiên vô cùng ghét bỏ mà kéo lông mi giả của cô xuống, vẻ mặt ghét bỏ không thêm che giấu, "Cô gái tốt như thế nào lại dính thứ dơ bẩn trên mặt."

Anh đem nửa bên lông mi giả của cô ta ném ở tay cô ta.

Tay áo theo động tác của anh mà chuyển động, lộ ra cổ tay.

Trên cổ tay có một thứ khiến Lạc Phán liếc mắt một cái liền bị hấp dẫn, thậm chí quên đi bi thương từ chuyện lông mi giả.

Đồng hồ màu sắc rực rỡ, lóa mắt làm người ta không dám nhìn thẳng.

Ở trong mắt Lạc Phán, Khương Kiên chính là loại mang đồng hồ ngoại cao cấp, nháy mắt ở đâu công ty đó liền phá sản.

Nhưng hiện tại, đồng hồ này là sao?

Lạc Phán ghen, "Khương Kiên ca ca, trên tay anh cái này là cái gì?"

Khương Kiên đem tay áo kéo xuống ngăn trở, tay cắt vào túi quần, biểu tình lãnh đạm, suy nghĩ đến đồng hồ cầu vòng, anh có một chút mềm mại.

Anh cố mà trả lời Lạc Phán: "Là đại bảo bối của tôi."

Lạc Phán: "....."

Trên mặt cô ta ứng đỏ, thẹn thùng mà dỗi đi, "Ôi Khương Kiên ca ca, anh tốt xấu gì sao lại nói lời mắc cỡ này."

Khương Kiên không thể hiểu được, không biết Lạc Phán lại làm sao vậy, quả nhiên trừ bỏ bà xã của anh, phụ nữ khác đều phiền toái cực kỳ, căn bản không biết đang nghĩ gì.

Anh đỡ trán nói: "Rời khỏi Lâm Sơn, tôi không so đo chuyện lúc trước, giao tình trường bối như cũ; nếu cô còn tiếp tục quấn lấy cô ấy, tôi không ngại cho cô biết cảm giác bị đuổi đi là như thế nào."

Anh xoay người liền đi, dưới chân phóng như bay không ngừng lại sợ Lạc Phán sẽ lại đuổi theo.

Lạc Phán ở phía sau hô hai tiếng, nhưng Khương Kiên đều không dừng lại, kêu như thế nào cũng không có phản ứng.

Khương Kiên ra khỏi phòng đấu giá liền đi về sảnh tiệc, mới vừa đi vào liền nhìn thấy Mạnh Thử Hàn ôm một ly nước chanh đang uống.

Anh cử động bước chân, đi về phía Mạnh Thử Hàn

Lạc Phán theo kịp, thấy Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn đứng chung một chỗ, trên mặt Mạnh Thử Hàn tất cả đều là tươi cười chất đầy cả khuôn

mặt.

Chất đầy khuôn mặt điểm lệ kia.

Còn không phải là lớn lên xinh đẹp chút sao? Khuôn mặt cô cũng không thể so với Mạnh Thử Hàn kém được!

Lạc Phán an ủi chính mình, chờ Khương Kiên bỏ Mạnh Thử Hàn, cô luôn có cơ hội!

...

Đến cuối tháng, tất cả mọi người đều bắt đầu đặt mua hàng tết.

Năm nay chân cứng Mạnh Thử Hàn thuận tiện, cũng không có lịch trình, Mạnh gia bên kia cũng không có gọi cô về nhà ăn tết, cô rơi vào thanh nhàn liền theo dì Trịnh đi siêu thị đặt mua hàng tết.

Cô mua chút thức ăn nhanh, chuẩn bị trở về thi thố tài năng cho Khương Kiên, nấu sủi cảo đông lạnh cho anh ăn.

Đang muốn tính tiền, điện thoại của cô liền vang lên.

[Mạnh Thử Hàn, đến gấp mặt. Nhà hàng Nhật bên ngoài lâm viên Cô Tây]

Người gửi, Lạc Phán.

Trừ bỏ tin nhắn của Lạc Phán, WeChat của cô còn nhận được tin nhắn của Lục Hưu.

Lục Hưu nói về quê ăn tết, cậu ta cũng nhận được bộ phim đầu tiên, tự gửi tin nhắn tới cảm tạ Mạnh Thử Hàn.

Mạnh Thử Hàn đem đồ mua được ném vào cốp xe, dì Trịnh cười ha hả nói: "Đêm nay phu nhân sẽ làm bữa tiệc lớn cho tiên sinh."

Tới lâm viên Cô Tây, Mạnh Thử Hàn cho dì Trịnh về, đúng hẹn cô đi tìm Lạc Phán.

Cô theo tin nhắn tìm được phòng của Lạc Phán rồi đẩy cửa đi vào.

Lạc Phán quả thực ngồi ở bên trong, một người bình bình tĩnh tĩnh, trước mặt chỉ có một ly nước.

"Tìm tôi có chuyện gì?" Mạnh Thử Hàn đi tới hỏi.

Lạc Phán ngẩng đầu lên, tinh thần có chút không được tốt.

Môi cô giật giật, có chút bất lực mà nói: "Mạnh lão sư, tôi mang thai rồi."

Khóe mắt Mạnh Thử Hàn nhảy dựng.

Tay khoanh ở trước ngực rồi rũ mắt nhìn Lạc Phán.

Lạc Phán không quá thích ánh mắt này của Mạnh Thử Hàn, giống như là chính mình bị nhìn thấu.

Cô bực bội mà kéo tóc, nói: "Đứa con là của..... Khương Kiên ca ca."

Đôi mắt Mạnh Thử Hàn nhú lại.

Đầu lưỡi cô liếm sau răng cảm có chút tức giận.

Cô lạnh lùng cười rộ lên, ánh mắt càng thêm lạnh băng, hôm nay không có đeo balo cầu vồng, túi xách đề ở trên vai có chút không thoải mái.

Đây đều là thủ đoạn phim truyền hình bao nhiêu năm trước, bây giờ phim truyền hình đều khinh thường quay thế này, Lạc Phán đây là phục cổ hay sao?

Vẫn là cảm thấy Mạnh Thử Hàn cô ngu ngốc sao?

Cô trào phúng lên tiếng: "Cô cùng tôi ở chỗ này nói lung tung, là cảm thấy tôi khờ hay sao?"

Lạc Phán không rõ nguyên do mà nhìn về phía cô.

Mạnh Thử Hàn nói tiếp: "Cô cảm thấy tôi cùng Khương Kiên kết hôn nhiều năm như vậy vì cái gì không có con?"

"Vì cái gì?"

Khóe miệng Mạnh Thử Hàn gợn lên độ cung, không quá thân thiện, "Còn có thể vì cái gì, bởi vì Khương Kiên vô sinh!"

Sắc mặt Lạc Phán liền trở nên cực kỳ khó coi.

Ánh mắt cô ta ở trên người Mạnh Thử Hàn quét tới quét lui, tựa hồ là đang xem những lời này của Mạnh Thử Hàn có phải sự thật hay không.

Nhìn nửa ngày, nhìn thấy thần sắc tự nhiên của Mạnh Thử Hàn giống như là sự thật.

Nụ cười của Lạc Phán cứng đờ, khô cằn mà nói: "Xin lỗi, tôi làm."

"Tôi đây cũng xin lỗi, tôi vừa mới nói lung tung, ông xã của tôi mới không có vô sinh."

Mạnh Thử Hàn tùy tiện mà ngồi xuống, giờ lên khoe môi tới giải thích.

Sắc mặt Lạc Phán lại là cứng đờ, ngón tay đều phát run.

Mạnh Thử Hàn tại sao lại chán ghét đến như vậy!

Lạc Phán cầm lấy ly nước, bên trong nước sôi để nguội lắc lư vài cái, vài giọt nước từ trong ly rơi ra liền dừng ở mu bàn tay Lạc Phán cùng trên bàn.

Mạnh Thử Hàn nhìn sắc mặt Lạc Phán không được tốt cho lắm liền cười rộ lên: "Đừng đập vỡ cái ly, bằng không ngày mai khả năng đầu đề chính là nữ thần Lạc Phán của Đại tân sinh khiến huấn luyện viên tức giận dẫn đến làm vỡ ly, đầu rơi máu chảy."

Cô giương mắt nhìn lại, "Lạc Phán, cô cảm thấy cái tiêu đề này thế nào?"

Lạc Phán buông ly nước ra, rầm rì nửa ngày, cuối cùng vô lực mà ghé vào trên bàn.

Cô ta nghiêng răng nghiêng lợi mà nói: "Mạnh Thử Hàn cô dựa vào cái gì cùng tôi tranh! Tôi cùng Khương Kiên ca ca từ nhỏ đã quen biết, anh ấy khi còn nhỏ còn khen tôi xinh đẹp, muốn tìm người vợ đẹp như tôi!"

"....." Mạnh Thử Hàn không nói nên lời "Sau đó cô lớn lên xấu quá, anh ấy tìm đến tôi."

Lạc Phán ngẩng đầu, hung tợn mà trừng mắt nhìn cô, cô ta biện minh: "Tôi cùng Khương Kiên ca ca còn có tín vật!"

"Tín vật?"

"Khi đó anh ấy cho một đồng bunn, nói muốn cho tôi trồng cây, năm sau là có thể thu hoạch rất nhiều!"

Mạnh Thử Hàn càng hết chỗ nói, nhịn không được liền nói: "Vừa lúc, anh ấy đào hố cho cô, tôi giúp cô điền mả."

Mắt Lạc Phán đỏ lên, từ nhỏ cô ta sống trong nhung lụa, cha mẹ có cái gì đều sẽ thỏa mãn cô ta cho nên đâu chịu nổi loại ủy khuất này!

Mạnh Thử Hàn này, cái miệng có độc!

Lạc Phán nhịn không được, ghé vào trên bàn khóc nức nở.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: 老公最浪 10

Editor: Mút Chanh

Lạc Phán liên tục khiêu khích châm ngòi, đối với Mạnh Thử Hàn mà nói đều không dùng được.

Nếu hữu dụng thì điều duy nhất chính là biết được lúc Khương tổng còn trẻ trên ghẹo gái còn rất lành nghề.

Khen con gái người ta xinh đẹp hiện tại lại là cứng giống như kim cương.

Đêm đó đi Trịnh làm rất nhiều đồ ăn, cô cùng Khương Kiên ăn qua sau đó liền bắt đầu làm chuyện riêng của mình.

Mạnh Chấn Quốc như cũ vẫn không liên lạc với Mạnh Thử Hàn, thông tin người liên hệ trên WeChat tựa hồ giống như là giả

Buổi tối, hai người tắm rồi nằm ở trên giường.

Mạnh Thử Hàn đem chân trong lên trên đầu, ở trong ổ chăn xem điện thoại, Lạc Hưu bình an về tới quê, chờ đến qua Tết Âm Lịch trở về là có thể chính thức tiến vào đoàn phim.

Cô đang cùng Lạc Hưu trò chuyện, dạy cậu ta ở đoàn phim cùng đạo diễn ở chung như thế nào, đột nhiên chân đã bị người khác xúc lên.

Khương Kiên nhích qua, nhìn đến tên người đang trò chuyện với cô, đôi mắt hơi hơi nhíu lại còn bất động thanh sắc mà nói: "Đừng buồn, hãy cẩn thận."

Mạnh Thử Hàn nhớ tới chuyện của Lạc Phán, đem điện thoại ném ở một bên, phòng má lên nhéo eo Khương Kiên.

"Vậy anh nói em đẹp, em liền nghe lời anh."

Khương Kiên liếc qua, môi gật gật, "Này có cái gì hay mà nói?"

"Không được không được, anh phải nói." Tính tình Mạnh Thử Hàn trở dậy, quần lấy Khương Kiên, "Khi còn nhỏ anh còn cùng Lạc Phán nói qua những lời này, anh có phải hay không căn bản là không thích em!"

Án đường của Khương Kiên bỗng nhiên nhảy dựng, thân thể vừa động liền đem Mạnh Thử Hàn trực tiếp giam cầm ở trong ngực.

Anh mở miệng nói: "Bà xã của anh là đẹp nhất."

Cuối cùng, còn phải bổ sung một câu: "Anh đều đã quên mất Lạc Phán, nơi nào còn nhớ rõ mình nói cái gì."

Mạnh Thử Hàn cười rộ lên, cảm thấy mỹ mãn, ngón tay thon dài chọc ở hàu kết của Khương Kiên, nói: "Hôm nay Lạc Phán lại tới tìm em, còn nói mang thai con của anh."

Khương Kiên nhíu mày: "Sau đó thì sao?"

"Ha ha, sau đó em nói anh vô sinh, mặt cô ta liền trắng bệch." Cô nhớ tới cảnh tượng khi đó liền cảm thấy rất là khôi hài vội bật cười lên.

Sắc mặt Khương Kiên lạnh xuống, đôi mắt đen nhánh nhiễm một tia lạnh lẽo.

Mạnh Thử Hàn đang cười đã bị Khương Kiên hôn lấy.

Cô bị hôn đến sắp thở không được, trên môi còn bị Khương Kiên gặm một chút, có chút đau.

Sau khi hôn xong, giọng nói Khương Kiên trầm thấp, mặt lạnh nhìn cô: "Vô sinh sao? Mạnh Thử Hàn, em muốn thử một chút hay không?"

Đôi mắt Mạnh Thử Hàn đột nhiên sưng sờ, có chút do dự, ánh mắt tự tại không lớn.

Ánh mắt cô từ trên người Khương Kiên dời đi, tay phải bất lấy chặn, chặn mềm mại rơi vào tay giống như là Khương Kiên mỗi lần nhẹ nhàng ôm cô.

Khương Kiên lại lên tiếng nói: "Không có việc gì."

Lông mi Mạnh Thử Hàn run rẩy, chủ động mà duỗi tay ôm lấy Khương Kiên, "Khương tổng, nếu chúng ta có bảo bảo, không thể cả ngày liền ăn nhậu chơi bời."

Khương Kiên nói thẳng mà không hề có kỵ: "Ăn nhậu chơi bời chỉ có em."

Mạnh Thử Hàn liếc Khương Kiên một cái, nhấp nhấp môi, không nói chuyện liền đẩy Khương Kiên ra.

Cô xoay người, tức giận nói: "Ngủ!"

Câu tiếp theo của Khương Kiên "Anh liền thích xem em ăn nhậu chơi bời" sống sờ sờ nghẹn ở trong miệng.

...

Khương Kiên thực không cao hứng.

Không phải bởi vì Mạnh Thử Hàn mà là bởi vì Lạc Phán.

Lúc trước anh đã cảnh cáo cô ta nếu lại xen vào chuyện của anh cùng Mạnh Thử Hàn, anh sẽ không niệm tình hai nhà.

Cơ bản chỉ là quần lấy anh, tuy rằng có phiền một chút nhưng anh còn có thể chịu đựng.

Hiện tại thế nhưng còn dám tìm tới Mạnh Thử Hàn?

Còn bịa đặt một lời nói dối là mang thai, chính cô ta ngu ngốc còn cảm thấy Mạnh Thử Hàn cũng là ngốc tử sao?

Trợ lý Lưu đem tin tức Lạc Phán ở Đại tân sinh gửi cho Khương Kiên, còn một bên nói: "Nghe nói Đầy Sao có ý muốn ký hợp đồng với Lạc Phán."

Ánh mắt Khương Kiên lạnh băng, không có độ ấm.

Khớp xương ngón tay rõ ràng thon dài, xẹt qua trang giấy, trên đó nhiều người đầu tư mà anh có giao tình.

Vào buổi tối, Khương Kiên lần đầu tiên chủ động tổ chức một bữa tụ họp bạn bè.

Hiện diện đều là người quen biết trong giới.

Từ khi Bạch Hành không cẩn thận tiết lộ tin tức Khương Kiên đã kết hôn liền một lòng một dạ tránh Khương Kiên, hiện tại là nghĩ đã lâu không gặp lúc này mới tới.

Bạch Hành vừa vào cửa liền thấy Khương Kiên đang uống rượu.

Có người hô một tiếng: "Bạch tổng gần đây thật là bận nha, bận công trình lớn gì vậy?"

Bạch Hành đi tới, ngồi ở vị trí bên cạnh Khương Kiên, đem một ly rượu vang đỏ trước mặt Khương Kiên lấy lại đây rồi uống một hơi cạn sạch.

"Gần đây thật phiền lòng, một con nhóc luôn kêu tôi là chú, bộ dáng này của tôi thực là già sao?" Bạch Hành không dám tin tưởng mà sờ vào mặt mình, "Thế nào tôi cũng coi như là một đóa hoa ba mươi, nhìn thật sự là già sao?"

Khương Kiên lạnh lùng liếc qua, "Con nhóc mà cậu cũng gây tai họa sao?"

Bạch Hành cười cười: "Thành niên rồi, nhưng tính tình giống như con nít, ngốc thật sự."

Vài người lại trêu đùa lên, "Bạch tổng cũng thay phụ nữ buồn rầu một ngày nha."

Khương Kiên yên lặng không nói.

Mọi người đều quen với tính cách này của Khương Kiên, từ trước kia cứ như vậy,thời điểm một đám người tụ hội, anh bù đầu uống rượu và yên lặng uống một mình.

Từ lượng Bạch Hành cũng không cao, không cẩn thận liền uống nhiều quá, lôi kéo Khương Kiên nói gần đây thật sự đau đầu vì trong nhà thúc giục kết hôn, muốn đi cùng đại tiểu thư nào đó xem mặt.

Khương Kiên nâng mắt lên, "Xem mắt cũng khá tốt."

Bạch Hành đập li rượu lên bàn, "Đúng đúng đúng, cậu cùng bà xã nhà cậu từ xem mắt mà quen nhau đương nhiên cảm thấy tốt, nhưng tớ thân mật nhiều như vậy, về sau nếu như bị bắt làm sao bây giờ?"

Khương Kiên lại không nói gì vì anh không có thân mật.

Một hồi tụ họp đi qua, thông báo của Lạc Phán đều bị xóa, Khương Kiên để trợ lý Lưu cũng đi Đầy Sao bên kia thông báo một tiếng, Đầy Sao cũng không muốn kí với Lạc Phán.

Rốt cuộc một nữ minh tinh mới xuất đạo cùng một đại tôn thần giới đầu tư, đổi lại là ai cũng biết nên lựa chọn như thế nào.

Sau khi Lạc Phán biết chính mình bị giới giải trí bài xích, ý nghĩ đầu tiên chính là do Mạnh Thử Hàn làm.

Nhưng nghĩ lại, Mạnh Thử Hàn cái loại dựa vào thủ đoạn thượng vị không chính đáng thì nơi nào có bản lĩnh chứ?

Vậy thì chính là..... Khương Kiên?

Lạc Phán vào ban đêm liền chạy tới lâm viên Cô Tây, bảo an không cho vào, Lạc Phán liền gọi điện thoại cho Khương Kiên, gọi điện thoại cho Mạnh Thử Hàn.

Đến cuối cùng, hai người đều không có khởi động máy.

Lạc Phán không có biện pháp đành phải trở về khách sạn cha mẹ ở.

Cô ta khóc thút thít mà đem sự tình hôm nay nói ra, cha Lạc hận sắt không thành thép: "Con làm như vậy cùng tiểu tam có cái gì khác nhau?"

Cha Lạc tức giận mà cho Lạc Phán một cái tát, "Nhiều năm giáo dưỡng như vậy đều bị chó ăn rồi sao?"

Mẹ Lạc sợ đánh hỏng Lạc Phán liền nhanh chạy đến che chở.

Người một làm nhà ẩm ỉ một đoàn, đến cuối cùng, cha mẹ hai người vẫn không thắng nổi Lạc Phán một khóc hai nháo liền quyết định thay cô ta đi Khương gia xin lỗi.

Lại nói như thế nào thì bọn họ cũng là trường bối, Khương Kiên sẽ không thể không nể mặt bọn họ.

Ngày hôm sau, hai người Lạc gia liền và mặt.

Bảo mẫu nhà Khương Kiên tự mình tới mời bọn họ trở về, còn nói Khương Kiên không muốn thấy bọn họ.

Cha mẹ Lạc gia đều tức điên, cái loại tính tình thanh cao này trào lên, quay đầu lại liền gọi điện thoại cho Khương Trọng Sơn cùng Cố Ngọc Chi.

Cha Lạc mở miệng liền nói: "Lão Khương, nhà ông cưới cái loại con dâu gì đây?"

Khương Trọng Sơn dùng một chút, trả lời: "Vợ Khương Kiên."

"Mạnh Thử Hàn này tính tình cũng quá lớn! Phán Phán nhà tôi còn không phải là cùng Khương Kiên quen biết nhau sao, hà tất khuyến khích Khương Kiên phong sát Phán Phán của chúng tôi chứ?"

"Hiện tại còn không cho chúng tôi đi vào đây? Đây cũng quá không có giáo dưỡng!"

Điện thoại bên kia trầm mặc thật lâu, Khương Trọng Sơn không nói gì, giọng Cố Ngọc Chi vang lên, "Đã biết."

Cố Ngọc Chi không chút do dự cúp điện thoại, chờ khi hai người Lạc gia lại gọi qua đã là không kết nối được.

Có thể là bị kéo đen.

Ba người Lạc gia đều sắp bị tức chết rồi, Lạc Phán gọi điện thoại cho paparazzi nói rằng Mạnh Thử Hàn mới là tiểu tam đoạt Khương Kiên của cô ta.

Bát quái này lập tức được đem ra ánh sáng.

Hơn nữa lấy tốc độ sét đánh leo lên hot search số 1, Mạnh Thử Hàn lại lần nữa leo lên hot search.

#ngghi vấn Mạnh Thử Hàn là kẻ thứ ba #

Trên Weibo, bát quái chỉ ra Đại tân sinh Lạc Phán cùng Khương Kiên tình đầu ý hợp, chỉ tiếc Mạnh Thử Hàn chặn ngang một chân, lấy thủ đoạn không chính đáng mới làm Khương phu nhân, cứng rắn đem Lạc Phán cùng Khương Kiên chia rẽ.

Weibo vừa ra tới, Weibo đều sắp bạo.

[giờ??? chị Thử Hàn tựa hồ đã lâu không lên hot search, không có hot search của chị Thử Hàn thật không hoàn chỉnh!]

[mẹ nó cười chết mất, có cái tình yêu gì có thể so sánh được với balo cầu vòng cùng đồng hồ cầu vòng]

[chúc mừng chị Thử Hàn leo lên hot search!]

[chị Thử Hàn gần đây có hoạt động gì sao? Không đăng Weibo, không có hoạt động, tôi nhớ chị Thử Hàn]

[ha ha, tôi đã nói Mạnh Thử Hàn này khẳng định là bò trên giường, người ta đều tuôn ra rồi, nhìn xem các người thích cái loại gì đi!]

[tôi thật đúng là thích chị Thử Hàn thần tiên bảo bối!]

[Lạc Phán này còn không phải là học trò của chị Thử Hàn trong Đại tân sinh sao?]

[ghê tởm muốn chết, cũng không nhìn xem hiện tại ai mới là Khương phu nhân]

Lúc Mạnh Thử Hàn nhìn đến hot search này, kết quả vừa thấy Weibo liền tròn tròn mắt.

Những anti fan sức chiến đấu siêu quần đâu?

Bình luận tại sao tựa như đều nghiêng về một phía thế?

Mạnh Thử Hàn ở WeChat gửi tin nhắn cho Lâm Lê: "Lê tỷ, Vạn Thịnh mua thủy quân cho em sao?"

Lâm Lê cũng vừa nhận được hotsearch này của Mạnh Thử Hàn, cũng có chút sững sờ, cô đã thật lâu không nhìn thấy nghệ sĩ mình được người ta khen.

Loại cảm giác này..... Còn có chút không thích ứng được.

Lâm Lê trả lời lại: "Không có nha."

Mạnh Thử Hàn không nói gì nữa, mà là tiếp tục nhấp vào Weibo xem.

Vị fan nam lúc trước sức chiến đấu siêu quần khiến cho Mạnh Thử Hàn chú ý.

Cô tự nhìn acc[Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn], vị fan này ở mỗi một cái bình luận khích lệ Mạnh Thử Hàn đều nhấn [like].

Fan này còn rất đáng yêu.

Giữa trưa Khương Kiên không về, Mạnh Thử Hàn liền đề đi Trịnh tùy tiện nấu gì cũng được, cơm nước xong lại mở Weibo ra, trên mạng gió lại lớn hơn.

Lục Hưu share tin nóng kia, hơn nữa bình luận: [Lạc sư tỷ tự trọng đi, phía trước hăm hại Mạnh lão sư cùng tôi dan díu, Mạnh lão sư rộng lượng không truy cứu bây giờ còn làm trăm trọng thêm sao?]

[tôi cảm thấy Lạc Phán này kỳ dị, hăm hại chuyện này thật sự là quá phận!]

[Lạc Phán lăn ra giới giải trí đi]

Điều này không sao, Mạnh Thử Hàn vẫn chưa ra mặt để làm rõ, tất cả dư luận mạng đều nghiêng về phía cô.

Lần đầu tiên được đãi ngộ như vậy làm Mạnh Thử Hàn có chút không biết làm sao.

So với Mạnh Thử Hàn bên này nhẹ nhàng thì Lạc gia không tốt cho lắm.

Lạc Phán bị dân mạng tức giận, ném rớt điện thoại, cô ta còn năn nỉ cha Lạc hỗ trợ, cha Lạc lập tức liền cự tuyệt.

Cha Lạc ngay từ đầu đã không đồng ý cho Lạc Phán tiến vào cái giới giải trí, hiện tại thì tốt rồi, không chỉ muốn đi trêu chọc Mạnh Thử Hàn bây giờ lại còn đắc tội Khương Kiên!

Cha Lạc sợ Lạc Phán làm ra sự tình gì càng thêm quá phận liền đề Lạc Phán về Hối Xuyên trước.

Kỳ thật lúc này đây cha mẹ Lạc gia đến Lâm Sơn không chỉ là vì Lạc Phán mà là bởi vì kỹ thuật khắc gỗ cổ truyền.

Truyền thông Vạn Thịnh muốn quay một bộ phim phóng sự về kỹ thuật văn hóa truyền thống, cha Lạc điều khắc ở Xuyên Mộc là nhân vật có uy tín, tự nhiên nhận được lời mời của Vạn Thịnh.

Tuy rằng nói cha Lạc khinh thường giới giải trí nhưng ở phương diện truyền thừa, ông vẫn là nguyện ý vứt bỏ thành kiến này.

Hiện tại đúng lúc cùng Vạn Thịnh bên kia giao thiệp, cũng không thể bởi vì Lạc Phán mà hỏng chuyện.

...

Mạnh gia.

Bác sĩ tư nhân mới từ trong phòng mẹ Mạnh đi ra, mang theo rất nhiều thuốc cho mẹ Mạnh.

Mạnh Chấn Quốc hỏi qua tình huống của mẹ Mạnh sau đó tiễn bác sĩ tư nhân đi.

Trở lại trong phòng, hốc mắt mẹ Mạnh hàm chứa nước mắt, bà lấy khăn giấy lau đi.

Mạnh Chấn Quốc thờ dài liền đi qua giữ chặt bàn tay lạnh lẽo của bà, "Bà đừng quá lo lắng, bác sĩ nói, bà đây là trong lòng có bệnh."

"Tôi biết." Mẹ Mạnh gật đầu, "Nhưng tôi chính là không bỏ Chung Xu xuống được....."

Môi mẹ Mạnh đều trắng bệch, "Chấn Quốc à, hiện tại lúc tôi ngủ, trong đầu chính là hình ảnh lúc chết của Chung Xu." Mẹ Mạnh nghẹn ngào, nước mắt có ngăn cũng ngăn không được.

"Ông nói, chúng ta có phải thật sự sai quá đáng hay không, đó là con gái thân sinh của chúng ta!"

Mày Mạnh Chấn Quốc nhăn lại, trong lòng nghẹn khó chịu.

Mẹ Mạnh lấy điện thoại ra rồi nhìn hot search mới, nước mắt không ngừng rơi, "Thử Hàn cũng là, nhiều năm như vậy, chúng ta đối với nó không chỉ là bạc đãi một chút."

"Trách chúng ta, đều do chúng ta có phải hay không?"

Mạnh Chấn Quốc rũ mắt nhìn hotsearch Weibo, mày nhíu lại càng khẩn trương.

Trong lòng ông cũng không quá thoải mái, lúc trước đánh Mạnh Thử Hàn, lúc sau nhìn cái video kia ông liền hối hận.

Con gái mình cũng không phải ngoài ý muốn bỏ mình, ông lại chỉ lo mặt mũi mà không có thâm nhập điều tra.

Nói ra cũng cảm thấy buồn cười.

Mà bây giờ, ông còn động thủ đánh Mạnh Thử Hàn.

Chỉ là để ông đi tìm Mạnh Thử Hàn, ông cũng kéo không nổi cái mặt mũi này.

Nhưng mẹ Mạnh cũng nói rất đúng, bọn họ không chỉ là bạc đãi Mạnh Chung Xu mà bạc đãi đối với Mạnh Thử Hàn đặc biệt nhiều.

Ông cảm thấy chỉ cần cho con bé đủ tiền là đủ rồi.

Hiện tại nghĩ đến, tựa hồ cũng không phải như vậy.

Thậm chí lúc trước Khương Kiên tới tìm ông, muốn cùng Mạnh Thử Hàn thân cận, trong lòng ông lại nghĩ tới sau khi cùng Khương Kiên kết hôn sẽ mang lại ích lợi gì cho Mạnh gia.

Mạnh Chấn Quốc buông tay mẹ Mạnh ra, cắn chặt hàm.

Ông thật sự không xứng làm cha.

Ông nhìn về phía khuôn mặt tái nhợt của mẹ Mạnh, miễn cưỡng cười, "Tôi sẽ đi tìm Thử Hàn trở về, bà đừng lo lắng."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: 老公最浪 11

Editor: Mút Chanh

Còn mấy ngày nữa là hết năm cũ, còn chưa đến Tết Âm Lịch.

Nhưng Lâm Sơn đến hẹn lại lên, vừa xuống phố vô luận là mặt tiền cửa hàng nhà ai đều giăng đèn kết hoa, nơi chốn tràn đầy ý vị ăn tết vui mừng.

Nhóm phụ trách phim phóng sự 《con đường truyền thống》của Truyền thông Vạn Thịnh cũng dần dần tiến vào quỹ đạo ăn tết.

Chỉ cần cùng vài vị nghệ nhân thủ công truyền thống ký xuống hợp đồng, nhiệm vụ cuối cùng của bọn họ trong năm nay được tính là hoàn thành.

Việc chuẩn bị tốt hợp đồng không quá hai ngày, phía trên bỗng nhiên chào hỏi, nói đúng ra là không dùng, mặt khác công ty an bài một người đi cùng Lạc Họa ký hợp đồng.

Lạc Họa chính là cha của Lạc Phán.

Người ở Vạn Thịnh đều chỉ cho là thân thích của nhà ai liền không để ý.

Sau đó còn có người truyền tin nói là bà con của Mạnh Chấn Quốc.

Lúc này, ở tiểu khu Cẩm Giang.

Mạnh Thử Hàn đang ở cùng Lâm Lê thương lượng phim mới liền nhận được video trò chuyện của Mạnh Chấn Quốc.

Mạnh Thử Hàn thoáng sửng sốt còn có chút không dám tin tưởng.

Cô đã chuẩn bị tốt việc bị đuổi ra khỏi nhà, kết quả Mạnh Chấn Quốc thế nhưng gọi điện thoại lại đây cho cô, này rất không giống tác phong của Mạnh Chấn Quốc, thực sự là làm người ta có chút kinh ngạc.

Mạnh Thử Hàn nhìn Lâm Lê, Lâm Lê cũng có nhãn lực liền nói: "Chị đi siêu thị dưới lầu mua chút coca."

Lâm Lê đứng dậy rồi đi, cửa phòng "Răng rắc" một tiếng khép lại.

Video trò chuyện đã kết thúc, cô ngưng mắt nhìn hai giấy nhưng cũng không gọi lại.

Một phút sau, video trò chuyện của Mạnh Chấn Quốc lại gọi lại.

Kế tiếp màn hình điện thoại của Mạnh Thử Hàn xuất hiện khuôn mặt của Mạnh Chấn Quốc, ông ngồi ở trong văn phòng, phía sau là bức danh họa thế giới quý báu, Mạnh Thử Hàn nhớ rõ đó là bức tranh Mạnh Chấn Quốc trả giá cao mới mua được.

Từ trong video có thể thấy được văn phòng phía sau Mạnh Chấn Quốc có chút lớn, ít nhất là lớn hơn so với Khương Kiên.

Này cũng khó trách, người sĩ diện như là Mạnh Chấn Quốc thì văn phòng cũng nhất định phải so với người khác lớn hơn một ít, lúc này mới cảm thấy thư thái.

Nhiều năm như vậy, Mạnh Thử Hàn cũng chưa từng đi qua.

Giọng Mạnh Chấn Quốc vang lên: "Có về nhà ăn tết không?"

Trong giọng nói của ông ít nhiều để lộ ra một ít khản trương, Mạnh Thử Hàn cảm thấy có chút buồn cười, thế nhưng Mạnh Chấn Quốc cũng sẽ có một ngày như vậy.

Mạnh Thử Hàn ở màn hình bên này, hừ lạnh một tiếng, "Xem thời gian đã."

"Ba sắp đi ký cái hợp đồng, con muốn cùng đi không?"

Mạnh Thử Hàn hơi ngạc nhiên, cái dạng hợp đồng gì yêu cầu Mạnh Chấn Quốc tự mình đi ký vậy?

Như là địa vị này ở công ty Vạn Thịnh, cho dù hợp đồng lớn cỡ nào cũng không cần Mạnh Chấn Quốc tự mình đi, huống chi còn muốn mang theo cô đi cùng.

Tuy rằng tò mò nhưng Mạnh Thử Hàn vẫn hung hăng mà trả lời: "Công ty ký hợp đồng đâu có chuyện gì liên quan tới con? Không đi không đi."

"Là ba của Lạc Phán."

"....."

Mạnh Thử Hàn trầm mặc, nhớ lại ba mẹ Lạc gia ở Khương gia trào phúng đáng vẻ của cô, lại nghĩ đến Lạc Phán năm lần bảy lượt hãm hại cô, ly gián cô cùng Khương Kiên.

Tuy rằng Lạc Phán đã cuốn gói về quê nhưng trong lòng Mạnh Thử Hàn vẫn không quá thoải mái.

Lạc Phán đi rồi nhưng cha mẹ cô ta cũng không phải cái mặt hàng gì tốt.

Mạnh Thử Hàn trầm tư suy nghĩ lại nhìn đáng vẻ chắc chắn của Mạnh Chấn Quốc liền vui vẻ tiếp nhận cái đề nghị này.

Này cũng coi như là tín hiệu cầu hòa tốt của Mạnh Chấn Quốc.

Từ trước Mạnh Thử Hàn bị người phun bị người bôi đen như thế nào, Mạnh Chấn Quốc căn bản cũng sẽ không quản cô, trong lòng chỉ có công ty.

Càng đừng nói tự mình thay cô trút giận.

Đôi mắt Mạnh Thử Hàn rũ xuống, nhìn video trò chuyện sớm đã kết thúc, trong lòng rất hụt hẫng.

Ngày đó Khương Kiên trở về, Mạnh Thử Hàn liền cùng anh nói muốn đi ký hợp đồng cùng Lạc Họa.

Khương Kiên chỉ nói một câu: "Ngày đó anh đưa em qua."

Ý tứ chính là Khương Kiên căn bản là không quan tâm Lạc gia như thế nào, thậm chí còn vui với chuyện nhìn thấy Mạnh Thử Hàn hết giận.

Ngày đó thực lạnh, bầu trời còn lất phất mưa.

Ở bên ngoài chạy khoảng 10-20 phút cũng sẽ không bị mưa làm ướt nhẹp quần áo, nhưng cơn mưa này lạnh đến thấu xương, chạm được da thịt liền lạnh đến người run run một cái.

Cùng quá khứ giống nhau, Khương Kiên tỉnh lại liền đánh thức Mạnh Thử Hàn, hai người cùng đi phòng tập gym vận động xong mới về nhà.

Mạnh Chấn Quốc gọi điện thoại tới nói là đã tới khách sạn rồi.

Mạnh Thử Hàn theo bản năng chỉ nói một câu: "Lập tức liền tới đây."

Cô mặc quần mùa thu vào, thay một cái áo len, trang điểm nhẹ nhàng liền cùng Khương Kiên cùng đi khách sạn.

Xuống xe trước, Khương Kiên muốn nói lại thôi.

Mạnh Thử Hàn ngẫm hiểu, cong mắt cười rộ lên, "Khương tổng có gì muốn nói hả?"

"Ừ." Khương Kiên nói, "Lát nữa xong rồi thì gọi điện thoại cho anh."

"Gọi điện thoại làm cái gì?" Mặt mày hớn hờ, hài hước mà nhìn về phía khuôn mặt nghiêm túc của Khương Kiên.

Trên mặt không có biểu tình mà có chút lãnh đạm.

Khương Kiên mím môi, không trả lời.

Ánh mắt sâu thẳm nhìn chăm chăm tay lái không nhúc nhích, trong xe yên tĩnh một hồi lâu.

Lát sau, Mạnh Thử Hàn cười khẽ thành tiếng, duỗi tay ôm lấy cánh tay Khương Kiên, "Khương tổng ơi, anh muốn tới đón em cứ việc nói thẳng, đón vợ mà còn áp a ập ứng."

Bị Mạnh Thử Hàn nói thẳng không cổ kị mà chọc thủng tâm tư, ngón tay Khương Kiên siết chặt tay lái.

Trầm mặc hai giây, anh nghiêng đầu nhìn Mạnh Thử Hàn, đôi mắt đen nhánh nghiêm sắc thái khác thường, anh gật gật đầu, "Lát nữa anh tới đón em."

Mạnh Thử Hàn ngửa đầu, ở trên mặt Khương Kiên hôn một cái, "Dạ, Khương tổng nhớ rõ tới đón em về nhà nha."

Bên má phải của Khương Kiên để lại một dấu son môi nhạt.

Cùng ngày, Khương Kiên ở trong công ty bị người ta liên tiếp chú ý, lại không biết đã xảy ra chuyện gì.

Ngày thường anh đều ít khi nói cười, đám nhân viên này cũng đều không dám nhìn anh, huống chi là nhìn chăm chăm như vậy.

Tới văn phòng, trợ lý Lưu thế nhưng cũng nhìn chăm chăm anh như vậy, Khương Kiên đem bút buông ra, lạnh như băng mà mở miệng: "Anh nó không có chuyện gì sao? Vẫn luôn nhìn tôi làm cái gì?"

Trợ lý Lưu sợ tới mức run run, tất cả đều nhỏ ra: "Khương tổng trên mặt ngài có dấu son môi!"

Này cũng quá không đứng đắn!

Khương Kiên sững sốt liền duỗi tay vuốt mặt, trên tay quả nhiên dính son môi.

Anh không khỏi cười, chậm rãi đem son môi trên mặt lau đi bất đắc dĩ mà cười với trợ lý Lưu: "Bà xã hôn."

Trợ lý Lưu: "....."

Mà ở khách sạn.

Mạnh Thử Hàn chưa vội đi vào phòng bao của Mạnh Chấn Quốc, mà là vào nhà vệ sinh son môi lại, sắc son môi quả mơ đem khuôn mặt điểm lệ của cô càng cực kì xinh đẹp.

Mặc dù chỉ là trang điểm nhẹ nhưng khi môi cô cười cũng có lực công kích.

Cô đặt son môi lại trong túi, đang muốn rời đi, vừa chuyển đầu liền nhìn thấy mẹ Lạc từ bên trong đi ra.

Mẹ Lạc sững sốt, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được Mạnh Thử Hàn.

Mẹ Lạc đi tới rửa tay, khinh miệt mà ngẩng đầu nhìn cô, trào phúng mà cười một cái, "Thật đúng là hồ ly tinh, Khương Kiên cũng bị cô mê hoặc ba năm, cũng thật có năng lực."

Mạnh Thử Hàn dựa vào bồn rửa tay, hơi hơi mỉm cười, "Thím Lạc thật đúng là quá khen."

"Lười cùng cô nói." Mẹ Lạc bị ngữ khí không sao cả của Mạnh Thử Hàn kích đến có chút tức giận, "Chỉ dựa vào thân phận này của cô, bắt quá là kẻ đáng thương vào được hào môn mà thôi, từ trước không biết ở nơi nào sống khổ sở, cùng cô nhiều lời một câu tôi đều cảm thấy kéo thân phận mình xuống."

Mạnh Thử Hàn nheo nheo mắt.

Cô không nhiều lời.

Mẹ Lạc rời đi liền vào phòng bao mà Mạnh Chấn Quốc đặt.

Mạnh Thử Hàn sau khi mẹ Lạc rời khỏi mới chậm rãi đi qua, đi tới cửa, nghe được Mạnh Chấn Quốc âm dương quái khí mà cùng Lạc Họa nói: "Lạc tiên sinh thật đúng là nuôi dạy con gái tốt."

Mẹ Lạc không nhận thấy được ngữ khí quái dị này, "Mạnh tổng quá khen, Lạc Phán nhà chúng tôi chính là không quá nghe lời."

Hai người Lạc gia vốn dĩ cho rằng chỉ là người phụ trách bình thường của Vạn Thịnh tới ký hợp đồng, nơi nào nghĩ đến người tới thế nhưng là ông chủ của Vạn Thịnh!

Kia chính là nhân vật vang dội trong giới giải trí, ai thấy mà không muốn nịnh bợ một vài câu.

Trong lòng Lạc Họa cũng kiêu ngạo thanh cao, cảm thấy đây là chính mình cùng nghệ nhân khác đái ngộ không giống nhau, thân phận địa vị cũng bất đồng.

Bên trong còn đang nói chuyện, Mạnh Chấn Quốc nói chuyện như cũ vẫn là âm dương quái khí, mẹ Lạc không phát giác được nhưng Lạc Họa lại cảm giác được có chút không thích hợp.

Trong mắt Mạnh Thử Hàn tràn ngập ý cười, đuổi tay gõ cửa.

Tới mở cửa chính là mẹ Lạc, mẹ Lạc vừa thấy Mạnh Thử Hàn đến sắc mặt liền suy sụp xuống.

Mẹ Lạc nhíu mày, hỏi: "Như thế nào cô lại ở chỗ này?" Bà ta cười khinh miệt giống như là đã biết suy nghĩ của Mạnh Thử Hàn, "Không phải là tự mình tới tìm Mạnh tổng chứ?"

Mạnh Thử Hàn đẩy mẹ Lạc ra, xuyên qua trước người bà ta đi qua, mặt mày mỉm cười, "Phải rồi, tôi là tới tìm Mạnh tổng."

Mẹ Lạc ghé tòm, "Mạnh tổng! Ông cũng không thể bị tiểu hồ ly tinh này mê hoặc!"

Lạc Họa nhíu mày, trầm giọng quát lớn: "Ngồi xuống, giống cái gì!"

Mẹ Lạc ừy khuất mà câm miệng.

Mạnh Thử Hàn cười ngồi vào bên cạnh Mạnh Chấn Quốc, thoải mái hào phóng mà ngồi xuống.

Mạnh Chấn Quốc không chút để ý hỏi: "Như thế nào? Có ân oán sao?"

Lạc Họa nhàn nhạt nói: "Việc nhỏ mà thôi."

Mẹ Lạc không cam lòng, "Như thế nào là việc nhỏ? Mạnh tổng, ngài phải cẩn thận con hồ ly tinh này tính kế ngài, thế giao nhà tôi chính là bị như vậy, con gái của tôi cùng đối phương rõ ràng là lưỡng tình tương duyệt, nếu không phải con hồ ly tinh này không biết dùng thủ đoạn gì, con gái của tôi cùng đối phương đã sớm ở bên nhau."

Mạnh Thử Hàn nhấp ngụm trà, chén trà đặt ở trên sứ phát ra động tĩnh nho nhỏ.

Cô nâng mắt lên, bên trong đôi mắt chứa đựng một mảnh tàn khốc.

"Thím Lạc, bà đừng làm cho tôi cười đến chết chứ, con gái bà khi nào cùng Khương Kiền lưỡng tình tương duyệt vậy?"

"Như thế nào không phải lưỡng tình tương duyệt! Hai người bọn họ khi còn nhỏ....."

Mẹ Lạc nói còn chưa dứt lời đã bị Lạc Họa đánh gãy, Lạc Họa muốn nói chuyện hợp đồng.

Mẹ Lạc cũng biết hợp đồng quan trọng cho nên cũng không cùng Mạnh Thử Hàn tranh luận.

Quản Mạnh Thử Hàn này vì cái gì bỗng nhiên xuất hiện ở chỗ này, dù sao trước đem hợp đồng ký đã!

Mạnh Thử Hàn hướng tới Lạc Họa thề lưỡi rồi giữ chặt áo Mạnh Chấn Quốc, "Không ki! Tôi một lần nữa tìm kiếm một nghệ nhân điêu khắc khác, tuy rằng khả năng kỹ thuật không đạt được trình độ như Lạc lão sư," cô dừng một chút, "nhưng nhân phẩm tốt."

"Cô!" Lạc Họa nhíu mày liền nhìn về phía Mạnh Chấn Quốc, "Mạnh tổng muốn nghe lời nói của phụ nữ sao? Người phụ nữ này, phẩm hạnh không tốt."

"Phẩm hạnh không tốt sao?" Mạnh Chấn Quốc cười lạnh, "Nơi nào phẩm hạnh không tốt?"

Mạnh Thử Hàn cũng là nhìn qua, cười như không cười.

Lạc Họa cảm thấy nơi nào quái quái có vấn đề, nhưng lại không thể nói tới, loại cảm giác này quái dị cực kỳ.

Lạc Họa vẫn là trả lời: "Mạnh tổng không nghĩ tới vì cái gì cô ta bỗng nhiên xuất hiện ở chỗ này? Vì cái gì gần đây an vị bên cạnh ngài? Cô ta có thể gả vào hào môn đến tốt cùng là dùng thủ đoạn gì, trong lòng chúng ta biết rõ ràng."

Mạnh Thử Hàn còn tưởng rằng Lạc Họa có thể nói ra chút gì, thì rabất quá là những dư luận anti-fan dư lại thôi.

Mạnh Thử Hàn bất đắc dĩ mà nhìn về phía Mạnh Chấn Quốc, nói với Lạc Họa, "Phẩm hạnh này của tôi không tốt, còn không phải do ba tôi dạy sao? Ông không bằng mắng mắng ba tôi đi?"

Mạnh Chấn Quốc liếc nhìn cô một cái liền có chút buồn bực.

Lạc Họa quả nhiên mở miệng nói, "Đương nhiên phải nói, cha cô cũng là không có giáo dưỡng mới có thể dưỡng ra đứa con gái như vậy, nếu tôi gặp cha cô thế nào cũng phải cùng hân háo háo nói nói."

Mạnh Chấn Quốc hít một hơi, lạnh lùng cười, tức giận mà mở miệng: "Cũng không cần lần sau, ông nói đi."

Bạn đang đọc truyện *Khuong Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: 老公最浪 12

Editor: Mút Chanh

Lạc Họa sừng sốt liền ngại ngùng hỏi ra: "Ngài nói cái gì?"

Mạnh Chấn Quốc: "Đương nhiên cùng cha nó nói chuyện rồi."

Lạc Họa há miệng thờ đốc, trong lòng ần ần có dự cảm không tốt lắm.

Mạnh Thử Hàn vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Mạnh Chấn Quốc này kỳ quái nói là chuyện như thế nào?

Hai người..... Đều họ Mạnh.

Trong lòng Lạc Họa có suy đoán nhưng một chút cũng không dám tin tưởng.

Mạnh Chấn Quốc lấy áo khoác, lạnh mặt đứng lên, "Lạc lão sư thật đúng là có cách dạy con, không chỉ đoạt chồng người khác còn hãm hại người khác."

Mạnh Thử Hàn đi theo phía sau ông đứng lên, liền nghe Mạnh Chấn Quốc tiếp tục nói: "Đoạt ai không đoạt, thế nào cũng phải đoạt của con gái Mạnh Chấn Quốc này? Ông thật đúng là khi dễ Mạnh gia chúng tôi chết rồi sao?"

Trong lòng Mạnh Thử Hàn nói thầm một tiếng "Có khả năng".

Chính là trên mặt ý cười thong thả chậm bò lên tới, đây là lần đầu tiên trong nhiều năm như vậy Mạnh Chấn Quốc thay cô xuất đầu.

Mẹ Lạc đang muốn nói cái gì thì trên tay Mạnh Thử Hàn vừa động, đem bà ta ấn xuống, cô nhàn nhạt nói: "Lúc trước Khuong tổng nhớ mặt mũi hai nhà mới không so đo nhiều hơn, bằng không các người còn có thể ở tại nơi này sao? Nhà các người có liêm sỉ chút đi."

Lạc Họa đẩy kính đen, "Mạnh tổng, chuyện này là chúng tôi không đúng, hạp đồng kia....."

"à, loại chuyện này nhẹ nhàng bằng quơ một câu không đối đã vượt qua sao? Lạc lão sư thật lớn mặt nha." Mạnh Thử Hàn tiếp tục nói tiếp: "Lạc lão sư ghét nhất loại người giới giải trí chúng tôi, ba, chúng ta vẫn là đừng phiền toái Lạc lão sư."

Lạc Họa: "..... Không phiền toái."

Tay Mạnh Chấn Quốc cầm một cái chén trà liền ném xuống mặt đất.

Hương trà nhiễm toàn bộ phòng, chén trà vỡ ra, bắn tung toé bốn phía.

Phòng bỗng nhiên liền an tĩnh.

Mạnh Chấn Quốc phần nộ, "Lời nói Thử Hàn các người nghe không hiểu sao? Các người thật đúng là một đôi cha mẹ tốt, đem con gái mình dạy thành

cái bộ dáng quý kia, còn tự giữ thanh cao, thật xem như trò đùa ư?"

"Mạnh tông....."

Mạnh Chấn Quốc che ở trước mặt Mạnh Thử Hàn, "Trong vòng ngày mai lăn ra khỏi Lâm Sơn, nếu không đừng trách Mạnh Chấn Quốc tôi trở mặt không biết người!"

Ông phát tay áo bỏ đi.

Mạnh Thử Hàn đi tới cửa, quay đầu coi khinh.

"Các người khinh thường tôi, tôi lại làm sao để mất các người chứ? Cái gọi là người nghệ thuật thanh cao, bất quá là tự mình cảm giác tốt đẹp mà thôi." Ý miệt thị càng tăng lên, "Nghệ thuật gia tốt hơn các người tôi thấy nhiều rồi."

Cô xoay người mà đi, Mạnh Chấn Quốc ở bên ngoài khách sạn chờ cô.

Chiếc xe đen chạy băng băng ngừng ở trước mặt, Mạnh Chấn Quốc có chút quần bách, hỏi cô: "Ba đưa con trở về nhé?"

Mạnh Thử Hàn chớp chớp mắt.

Có gió thổi qua, thổi tới trên người có chút lạnh, cô run lập cập.

Tóc bị gió thổi tới trên mặt, che hơn phân nửa khuôn mặt, cô duỗi tay đem tóc vén đến sau tai.

"Ba, hôm nay giống lão anh hùng nha." Cô nhỏ giọng nói.

Mạnh Chấn Quốc ngơ ngẩn, một đồng tuổi tác nên trường hợp gì ông chưa thấy qua, hiện tại trong lòng thế nhưng có chút chua xót.

Ông mưa mưa gió gió gì đều gặp qua duy nhất là chưa thấy qua con gái khen ông.

Bất quá anh hùng liền anh hùng, thêm nghĩ là có ý tứ gì chứ?

Ông nghĩ lại, hai cái đứa con gái từ nhỏ đến lớn thật sự không có khen qua ông một câu.

Cũng đích xác, ông không phải người cha tốt.

Mạnh Chấn Quốc đem cửa sổ xe khép lại, ở trong xe lau nước mắt, sau lại mở ra nói: "Về sau muốn làm cái gì liền làm, xảy ra chuyện thì ba sẽ chịu trách nhiệm giúp con."

"Đừng để cho người ngoài khi dễ người Mạnh gia chúng ta."

"Đã biết."

Nhìn theo chiếc xe chạy băng băng rồi đi, Mạnh Thử Hàn gọi điện thoại cho Khương Kiền.

Khương Kiền buông công việc ra liền tới đón Mạnh Thử Hàn về nhà.

Còn thuận tiện cùng Mạnh Thử Hàn ăn cơm.

...

Cuối tháng.

Mạnh Thử Hàn những năm gần đây có chút sợ lạnh cho nên sớm đem áo len khóa lại trên người, này còn chưa đủ, thậm chí còn mặc thêm một cái quần mùa thu.

Phim《 gấu trong lửa 》của Trương Hòa Bình cũng chiếu vào ngày mừng 1, cùng các phim Tết tranh đấu.

Giai đoạn dự định bán vé phim cũng đã trở thành hư không.

Theo lý mà nói, loại phim văn nghệ này cùng phim Tết đụng phải đều không thể đánh bại, không lỗ vốn đã xem như là đại vận rồi, bây giờ thế nhưng còn có thể trở thành hư không sao?

Có thể thật sự làm người ta không thể tưởng tượng được.

Này cũng nhờ đến ít nhiều hot search lúc trước.

Mạnh Thử Hàn quả thực là giữ trọng trách marketing cho bộ phim này, hai ba ngày lại lên hot search, khiến không ít người chú ý đến bộ phim này.

Sau đó chính là nữ thần vườn trường Mộ Châu gia nhập, đây là bộ phim cuối cùng trước khi cô kết hôn.

Kỹ thuật diễn của Trần Phi Tuyết tự nhiên không cần phải nói, tất cả mọi người đều tin được kỹ thuật diễn của cô ấy.

Càng làm cho người ta muốn một vé đến tận cùng, vẫn là Trương Hòa Bình đăng Weibo —— Mạnh Thử Hàn là diễn viên có linh khí.

Tất cả mọi người đều muốn nhìn xem Mạnh Thử Hàn này đến tận cùng là có linh khí gì? Thế nhưng sẽ làm Trương Hòa Bình khen cô.

Phải biết rằng, Trương Hòa Bình duy nhất một lần khen người lại là khen Mạnh Chung Xu!

Ở toàn mạng chờ mong bên trong, ngày mừng 1 thực nhanh đã đến.

Công ty của Khương Kiên cũng nghỉ, anh rảnh rồi liền chuẩn bị bao toàn rạp chiếu phim cùng Mạnh Thử Hàn đi xem.

Mạnh Thử Hàn biết hành động này của Khương Kiên lập tức liền ngăn cản, cô bảo Khương Kiên mang khẩu trang lên, "Như vậy mới có cảm giác yêu đương chứ."

Khương Kiên nhìn anh cùng Mạnh Thử Hàn mang cùng kiểu khẩu trang, khẩu trang còn thêm một viên nho nhỏ màu hồng anh đào.

Anh nghe Mạnh Thử Hàn nói xong, không có bao toàn rạp mà là mua hai vé xem phim.

Ngày mừng 1 đầu năm, tiếng người ồn ào ở rạp chiếu phim.

Rất nhiều đôi tình nhân đều tay cầm tay tới xem phim.

Khương Kiên xếp hàng mua bắp rang cho Mạnh Thử Hàn, thân hình cao lớn đứng ở bên trong đám người phá lệ loá mắt.

Hàng phía trước có một đôi tình nhân đang thương lượng muốn xem cái gì, Khương Kiên liếc mắt nhìn đôi tình nhân trẻ này.

Hai người đều thực trẻ, chàng trai muốn xem phim kinh dị.

Cô gái muốn xem phim tình cảm.

Khương Kiên lạnh như băng mà cầm một câu cửa miệng: "Xem 《gấu trong lửa》 đi, Mạnh Thử Hàn thực đẹp."

Hai người không thể hiểu được mà nhìn nhìn Khương Kiên, Khương Kiên làm bộ không có phát hiện, nhận lấy bắp rang cùng Coca mới vừa mua liền đi về phía Mạnh Thử Hàn bên kia.

Khương Kiên nhử mày nhìn li Coca trên tay còn có chút lạnh.

Ngày mùa đông uống coca lạnh sao?

Người phụ nữ muốn uống thứ gì đó lạnh, bước chân Khương Kiên đi về phía Mạnh Thử Hàn đột nhiên dừng lại, quay ngược trở lại để người ta đổi một ly sữa bò nóng.

Khương Kiên trở về lúc phim đang mở màn.

Mạnh Thử Hàn chưa kịp nhìn li Coca lạnh của mình, liền vội vã lôi kéo Khương Kiên vào rạp.

Màn ảnh tối đen, người xem ngồi đầy.

Mạnh Thử Hàn tìm được vị trí ngồi xuống, bên cạnh ngồi đầy người, phim đang giới thiệu khúc đầu, bên cạnh liền có người thảo luận: "Tôi chính là đến xem Mạnh Thử Hàn này diễn đến tận cùng được không."

Khương Kiên đem sữa bò nóng cùng bắp rang đưa cho Mạnh Thử Hàn, nhỏ giọng nói thầm: "Kỹ thuật diễn đương nhiên tốt rồi."

Mạnh Thử Hàn không nghe rõ, bỏ bắp rang vào trong miệng nuốt xuống rồi hỏi: "Anh nói cái gì?"

Khương Kiên nhìn về phía màn hình, "Phim bắt đầu rồi."

Mạnh Thử Hàn cũng nhìn qua rồi lấy Coca.

Tay sờ đến cái ly, bên trong thế nhưng là nóng?

Khương Kiên sẽ không kêu người giúp anh đem Coca nung nóng một chút chứ?

Mạnh Thử Hàn nhìn về phía Khương Kiên, "Coca lạnh của em..... tại sao lại nóng vậy?"

Khương Kiên: "Uống ít lạnh chút, em mỗi lần đều đau."

Anh nói mỗi lần là nguyệt sự.

Này lơ đãng một câu lại làm Mạnh Thử Hàn có chút hoảng hốt sững sốt.

Cô mỗi lần tới thời điểm đều không ở lâm viên Cô Tây mà trở về tiểu khu Cẩm Giang.

Cô còn vẫn luôn cho rằng Khương Kiên không biết thời gian của cô.

Khương Kiên thấy cô xuất thần liền nhéo mặt cô "Làm sao vậy?"

"Không có việc gì." Cô lắc đầu, một bên đem ống hút cắm vào ly.

Hương sữa bò theo ống hút vào dạ dày, trên người đều có chút ấm áp.

May mắn là Khương Kiên không có đem Coca lạnh làm nóng.....

Hậu kỳ bên Trương Hòa Bình cất nổi biên tập tương đương không tồi, ánh sáng cùng hình ảnh phối hợp dường như đang ở niên đại kia.

Hơn nữa kỹ thuật diễn của các diễn viên như đang sống ở thập niên 90 trở thành học sinh.

Mạnh Thử Hàn giữ chặt tay áo Khương Kiên, thấp giọng nói: "Em sắp xuất hiện rồi."

Khương Kiên gật đầu, xem đến càng thêm tập trung tinh thần.

Hạ Surong vừa ra chính là khí thế lẫm nhẫm, cũng mỹ điểm nuông chiều không ai bì nổi.

Đồng phục ở trên người người khác là đồng phục, nhưng ở trên người Hạ Surong lại như là chiến y vượt mọi chông gai.

Nói tóm lại, Hạ Surong Mạnh Thử Hàn giống như đúc mỹ điểm không gì sánh được.

Bên cạnh Khương Kiên là chàng trai độc thân kích động lên, giữ chặt góc áo Khương Kiên kích động: "A a a! Nữ thần của tôi! Nữ thần của tôi là giỏi nhất!"

Khương Kiên ghét bỏ mà kéo tay áo mình về, nhàn nhạt "Ừ" một tiếng.

Hiện tại fan hâm mộ sao lại thế này, một chút cũng không biết rụt rè, nữ thần gì đó đều treo ở bên miệng.

Mạnh Thử Hàn nhỏ giọng nói: "Khương tổng anh xem, fan em nhiều không?"

"Ừ, cũng được." Nhưng fan này không quá rụt rè.

Một hồi phim suốt một giờ bốn mươi phút, xem đến cuối phim, bên cạnh tất cả đều là thanh âm rút khăn giấy.

Mạnh Thử Hàn không phải người quá cảm tính, nhưng bây giờ cũng nhịn không được chảy nước mắt.

Cô lôi kéo áo Khương Kiên, từ trong túi anh lấy ra khăn giấy lau nước mắt.

"Trời ạ, em diễn thật tốt."

Cô hít hít mũi.

"Thật tốt." Khương Kiên nỉ non một tiếng.

Cuối phim, màn ảnh dừng hình ảnh ở góc nghiêng của Mạnh Thử Hàn.

Hoàng hôn dừng ở trên mặt cô, bọt nước biển cuộn cuộn, ánh mắt cô an tĩnh chỉ là nhìn không trung đến xuất thần.

Phim cuối cùng cũng xong.

Rất cuộc có người lên tiếng khóc lớn lên, nức nở mà khóc lóc: "Ô ô ô Trần Phi Tuyết diễn thật tốt quá! Mạnh Thử Hàn diễn thật tốt quá! Mộ Châu diễn cũng thật tốt quá!"

Bốn phía một mảnh âm thanh phụ họa.

Viễn mắt Mạnh Thử Hàn cũng hồng, nhìn người xem xung quanh đang thảo luận kỹ thuật diễn của cô đến tột cùng là có bao nhiêu tốt.

Cô nhẹ nhàng cười.

Giấu ở sau khẩu trang cười, chỉ có một mình Khương Kiên nhìn thấy.

Khương Kiên giữ chặt tay cô, "Đi thôi, đi ra ngoài."

"Dạ."

Hai người lái kéo đôi phương đi ra ngoài rạp phim.

Hiện tại xem xong phim chỉ mới 3, 4 giờ chiều, Khương Kiên liền mang theo Mạnh Thử Hàn đi siêu thị mua thức ăn.

Cô đẩy xe đẩy ở phía sau Khương Kiên, nhìn anh chọn xương sườn cùng thịt bò.

"Nấu canh thịt bò sao?" Khương Kiên hỏi cô.

Mạnh Thử Hàn có chút tò mò, "Di Trịnh đều nghỉ, anh làm cho em ăn sao?" Cô kinh ngạc, "Khương tổng anh sẽ không thật sự sẽ nấu cơm chứ?"

"Ừ." Anh đem thịt bò bỏ vào xe đẩy, "Sẽ làm."

Sau khi anh mua xong đồ ăn liền xoay người đi đến khu đồ ăn vặt, mỗi lần cùng Mạnh Thử Hàn tới siêu thị, cô đều sẽ chọn một đồng lớn đồ ăn vặt trở về cùng.

Tuy rằng cũng sẽ không ăn hết nhưng cô nói nhìn thôi cũng vui vẻ rồi.

Mua đồ xong đã hết hai túi lớn.

Khương Kiên xắn tay áo lên lộ ra đồng hồ cầu vòng trên cổ tay.

Mạnh Thử Hàn đuổi theo cùng Khương Kiên song song đứng chung một chỗ, nói: "Balo cầu vòng cùng đồng hồ cầu vòng là trời sinh một đôi."

Khương Kiên trong lòng mừng thầm nhưng trên mặt vẫn là biểu tình đứng đắn cực kỳ, thậm chí còn nói: "Mạnh Thử Hàn, em đứng đắn chút đi."

"Được được được, em đứng đắn còn không được sao." Mạnh Thử Hàn cười nói.

Hai người lái xe chuẩn bị trở về, Khương Kiên hỏi Mạnh Thử Hàn: "Về làm viên Cô Tây hay là tiểu khu Cẩm Giang?"

Mạnh Thử Hàn hơi suy xét một chút nhưng vẫn nói: "Cẩm Giang đi."

Khương Kiên lái xe hướng tới tiểu khu Cẩm Giang, không đến nửa giờ liền đến.

Anh mang theo hai túi đồ lớn vào thang máy, quen thuộc mà ấn tầng mười.

Cô không khỏi nhớ tới thời điểm Khương Kiên lần đầu tiên tới, còn không biết cô ở tầng nào.

Vừa muốn đóng lại thang máy thì có một người đàn ông đội mũ ở phút cuối cùng đi vào, cùng Mạnh Thử Hàn hai người nói câu: "Cảm ơn."

Khương Kiên lạnh nhạt, không lên tiếng.

Mạnh Thử Hàn trả lời: "Không có việc gì không có việc gì, anh đi tầng mấy?"

"Tầng 8."

Người đàn ông ấn tầng 8, ánh mắt ngắm Mạnh Thử Hàn, cô mang khẩu trang nhưng tướng mạo thật sự đẹp, làm người ta căn bản là vô pháp bỏ qua.

Linh quang chợt lóe liền lấy điện thoại ra chụp một tấm ảnh, hần nghĩ, này còn không phải là đại minh tinh Mạnh Thử Hàn sao!

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Yêu thích ông xã 1

Editor: Mút Chanh

Mạnh Thử Hàn phát hiện ở trong phòng một có một chiếc tạp dề chưa bao giờ được sử dụng trong một thời gian dài. Chiếc tạp dề màu hồng được in những bông hoa nhỏ.

Khương Kiên nhìn tạp dề liền nhú mày lại.

Mạnh Thử Hàn làm bộ không thấy được, chạy tới giúp Khương Kiên mang, "Khương tổng, phiền anh làm nhanh một chút, em đói bụng rồi."

"Ừ."

Anh lạnh nhạt mà lên tiếng rồi mang theo một túi đồ ăn vào trong phòng bếp.

Trong phòng bếp vang lên tiếng nước cùng thanh âm xào rau. Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu xem một cái, khẽ cười rồi đem TV mở lên.

Trong phòng, thanh âm trong phòng bếp cùng tiết mục Xuân Vãn phát lại tới hôm qua hòa lẫn vào nhau, như thể hết thấy đều là hình ảnh hôn nhân hạnh phúc nhất.

Mạnh Thử Hàn lấy điện thoại ra nhìn thoáng qua, Mạnh Chấn Quốc gửi cho cô một câu: "Thực xin lỗi."

Cô thờ dài một hơi rồi rời khỏi tin nhắn.

WeChat Lục Huru gửi cho cô tin chúc tết, còn nói đã xem 《gấu trong lửa》rồi, rất hay.

Đường Hân Viện hồi lâu không có tin tức cũng gửi tin nhắn cho cô: [tôi nhìn thấy nó.]

Mạnh Thử Hàn không trả lời mà là lập tức click mở Weibo.

Cô nhìn thái độ của khán giả ở rạp chiếu phim hôm nay liền biết 《gấu trong lửa》nhất định sẽ lên hot search.

Quả nhiên, vừa click mở, hot search phía trên nhanh như chớp tất cả đều là tên diễn viên của đoàn phim.

Tên Mạnh Thử Hàn thành linh xếp hạng thứ nhất trên hot search.

linh khí của Mạnh Thử Hàn

Dưới đề tài là một mảnh đồng ý, thậm chí Mạnh Thử Hàn còn thấy được rất nhiều anti-fan chuyển trắng.

Ngón tay cô di chuyển, bấm chia sẻ: [cảm tạ mọi người đã ủng hộ, tương lai chắc chắn thắng tiến không lùi.]

Phía dưới Weibo là một đồng bình luận:

[không cần cô thắng tiến không lùi, chúng tôi muốn xem Khương tổng!]

[mau! Tôi muốn Khương tổng nhà tôi! Mang đến chút ảnh chụp đi!]

[Khương tổng a a a a a a a a! Đây là Weibo của Khương phu nhân, không phải Khương tổng của tôi]

Mạnh Thử Hàn: "....."

Cô không vui! Ông xã của cô mới không cần cho bọn hán xem!

Tắt điện thoại đi, cô xem Xuân Vãn một chút, trong phòng bếp vang lên thanh âm xào rau, cô từ trên sofa xuống dưới liền đi tới phòng bếp.

Cô ghé vào cửa phòng bếp, đầu hướng vào bên trong xem.

Khương Kiên mang tạp dề màu hồng nhạt, tay áo xắn lên cánh tay lộ ra một mảng cơ bắp.

Khương Kiên nghe được động tĩnh liền quay đầu nhìn một cái rồi nhàn nhạt nói: "Còn phải đợi chút."

"Không có việc gì, em muốn nhìn anh."

"Vậy em....." Khương Kiên mím môi, có chút hơi xấu hổ, "Vậy em cứ từ từ mà nhìn."

Anh xoay người sang chỗ khác tiếp tục xào rau.

6 giờ tối, đèn đường ngoài cửa sổ sáng lên.

Thân ảnh của những ngọn đèn đường lay động, chiếu sáng toàn bộ Lâm Sơn.

Nhà cách vách có đứa trẻ tựa hồ lại phạm lỗi gì đấy, oa một tiếng khóc lớn lên.

Khương Kiên bụng đồ ăn từ trong phòng bếp ra tới, canh thịt bò cay tràn ngập xoang mũi.

Thịt kho tàu, xương sườn chua ngọt, trứng xào cà chua đều là món cô yêu thích nhất.

Mạnh Thử Hàn giúp đỡ đi vào phòng bếp xới hai chén cơm, Khương Kiên khai bình rượu vang đỏ.

TV đã bắt đầu chiếu các tiết mục, mấy vị khách quý cười thành một hàng.

Cô nâng ly rượu, ngón tay tinh tế trắng nõn nắm lấy ly rượu cực kì đẹp.

Cô hơi hơi mỉm cười, "Khương tổng, một năm mới lại bắt đầu."

Biểu tình Khương Kiên nhàn nhạt cùng bình thường không có gì khác biệt cho lắm.

Anh nâng ly rượu lên, đặt ở bên miệng nhẹ nhàng nhấp một ngụm, cử chỉ ưu nhã tự phụ.

Hai người có qua có lại, sắc mặt Khương Kiên như thường nhưng thật ra mặt Mạnh Thử Hàn lại dần dần đỏ lên.

Một năm này phát sinh quá nhiều chuyện, cũng có quá nhiều vui sướng, trong lòng Mạnh Thử Hàn cao hứng khó tránh khỏi uống nhiều thêm một chút.

Cô uống quá nhiều rượu, lưng lay mà đứng lên rồi ngã ngồi ở sofa.

Khương Kiên đi qua đỡ một phen, "Không thể uống còn uống nhiều như vậy?"

Trong mắt Mạnh Thử Hàn thổi qua một tia mê mang, "Khương tổng tư lượng của anh không phải rất kém cỏi sao? Như thế nào còn không có nằm sắp xuống chứ?"

Khương Kiên: "Không, anh uống say."

Anh lấy cái chăn lông tới đắp ở trên người Mạnh Thử Hàn, còn anh thì xoay người đi thu dọn chén đĩa, đến phòng bếp rửa chén.

Tiếng nước súc súc, lông mi Mạnh Thử Hàn run lên rồi chậm rãi mở mắt ra.

Trong chốc lát, Khương Kiên từ trong phòng bếp đi ra, lấy khăn giấy tới xoa xoa tay.

Liên nhìn thấy Mạnh Thử Hàn đang nằm nghịch điện thoại.

Di động chiếu sáng ở trên mặt, tuyết trắng một mảnh.

Khương Kiên dựa qua, hỏi: "Nhìn cái gì cao hứng như vậy?"

Mạnh Thử Hàn cười thần bí, đôi mắt chớp chớp, đem điện thoại đưa tới trước mặt Khương Kiên, "Khương tổng anh xem."

Ở trên hot search, nhảy ra một con hắc mã.

tình yêu của Mạnh Thử Hàn cùng Khương tổng

Khương Kiên bất động thanh sắc, đem điện thoại trả lại cho Mạnh Thử Hàn, "Đừng nhìn bát quái này nọ."

"Em sẽ xem."

"Tùy em." Khương Kiên thờ dài một tiếng, lấy điện thoại đặt trên bàn, "Anh đi xử lý công việc."

Nói xong, Khương Kiên đi vào thư phòng.

Nói là muốn đi xử lý công việc nhưng Khương tổng lại mở Weibo ra, đăng nhập vào acc phụ, tìm được đề tài #tình yêu của Mạnh Thử Hàn cùng Khương tổng #, gấp không chờ nổi mà nhấp vào.

Lọt vào trong tầm mắt chính là ảnh anh cùng Mạnh Thử Hàn ở thang máy, có thể thấy được, người chụp ảnh chỉ muốn chụp Mạnh Thử Hàn, kết quả không cẩn thận để Khương Kiên lọt vào.

Đồng hồ sắc cầu vồng cùng balo sắc cầu vồng thật sự là thấy được, làm người ta rất khó không chú ý đến.

Weibo này khi đăng lên khiến cho rất nhiều dân mạng chú ý rồi liên tục chia sẻ liền leo lên hot search

Phải biết rằng Khương Kiên là ai?

Khương Kiên chính là lão đại trong giới đầu tư nói một không hai, là người toàn bộ giới đầu tư ngược nhìn.

Trên tay anh đồng hồ quý giá, sợ là có thể xếp đầy hành lý, hà tất đi mang một cái đồng hồ cầu vòng giá mấy ngàn vạn như vậy?

Cư dân mạng lập tức đã bị balo cầu vòng cùng đồng hồ cầu vòng gây chấn động rồi.

Thì ra Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên là chân ái!

Đây là câu chuyện tình yêu cô bé lọ lem cùng quốc vương thần tiên a!

Khương Kiên ở đề tài này bình luận.

Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn: [thiên trường địa cửu bạch đầu giai lão bách niên hảo hợp]

Đêm khuya, Mạnh Thử Hàn đi vào phòng tắm tắm rửa, từ lượng còn không có đi xuống, đầu cũng choáng váng.

Cô tắm rửa xong, trên khuôn mặt cũng đỏ rực, trong ánh mắt phảng phất là một tầng hơi nước mỏng.

Khương Kiên đem điện thoại sạc, dùng giọng trầm thấp nói: "Anh đi tắm, em ngủ trước đi."

Trong phòng tắm còn bốc hơi nóng, hương sữa tắm tràn ngập ở chung quanh.

Khương Kiên đều có thể tưởng tượng đến Mạnh Thử Hàn vừa mới ở chỗ này tắm rửa.

Anh hít một hơi thật sâu, tùy ý nước ấm dừng ở trên người.

Tắm rửa xong trở lại phòng ngủ, Mạnh Thử Hàn còn chưa ngủ, ngoan ngoãn mà nằm ở trên giường.

Anh nằm lên giường, Mạnh Thử Hàn liền quần lấy anh.

Hai người mặc áo ngủ, áo ngủ cọ sát da thịt, Khương Kiên nói câu: "Đừng nháo."

Mạnh Thử Hàn: "Không có nháo."

Cô nhéo vành tai Khương Kiên, vành tai mang theo xúc cảm ướt át.

Ánh mắt cô long lánh, trong mắt chứa ánh đèn ở đầu giường, một chút bạch quang dừng ở trong mắt, như thể là thanh huy hạo nguyệt.

"Khương tổng, trong nhà không có mua cái kia."

Khương Kiên sững sờ, "Không có việc gì....."

Anh còn chưa có nói xong, Mạnh Thử Hàn liền nhìn chằm chằm anh mở miệng nói: "Chúng ta cũng có đứa con đi."

Khương Kiên yên lặng.

Hầu kết Khương Kiên chuyển động, ôm lấy vòng eo Mạnh Thử Hàn, anh nắm chặt vòng eo mảnh khảnh, trong lòng rung động càng thêm mãnh liệt.

Anh không có nôn nóng mà là càng thêm ôn hòa nói: "Em không cần để ý đến anh, em không muốn, hoàn toàn không sao cả."

Mạnh Thử Hàn đứng dậy, ở trên môi Khương Kiên hôn xuống, nụ hôn có chút say lòng người.

Có lẽ cô thật sự uống say.

Cô rời khỏi môi Khương Kiên cười rộ lên, "Không có, em là thật sự muốn."

Giọng nói của cô kiên định, ánh mắt kiên định, không có bất luận cái gì giả bộ.

Mỹ nhân ở phía trước trêu chọc như thế, đối lại là ai, ai cũng nhịn không nổi.

Khương Kiên cũng vậy, anh nhịn không được.

Hai người phiến vân phúc vũ, giường mềm lay động, một đêm này điên cuồng tận hoan.

.....

Năm sau, Mạnh Chấn Quốc muốn đi mộ viên nhìn Mạnh Chung Xu, tự tới hỏi Mạnh Thử Hàn muốn đi hay không.

Mạnh Thử Hàn một ngụm cự tuyệt, xoay người để Khương Kiên bồi cô cùng đi.

Khương Kiên đồng ý

Lúc này một năm sắp kết thúc, công ty Khương Kiên cũng bận, ngày đó đi mộ viên, Mạnh Thử Hàn ở nhà đợi thật lâu thì Khương Kiên mới đến.

Hai người lái xe đi mộ viên.

Tuy nói mỗi năm đều sẽ đi mộ viên vấn an Mạnh Chung Xu, nhưng năm nay tâm tình đặc biệt bất đồng.

Chu Bồi cùng Chu phu nhân được đem ra công lý, Mạnh Thử Hàn rốt cục đã biết khiến chị hai sắp chết đều không bỏ xuống được đến tột cùng là cái gì.

Mộ viên người không nhiều lắm, lạnh lẽo lại có vẻ có chút thê lương.

Cô đi nhìn Mạnh Chung Xu sau đó kéo tay Khương Kiên, nghiêm túc nói với Mạnh Chung Xu: "Cũng may Khương tổng là người tốt siêu cấp, em cảm thấy em sẽ hạnh phúc."

Khương Kiên nhìn về phía cô, biểu tình nhàn nhạt không nói gì.

Sau Tết Nguyên Tiêu, Mạnh Thử Hàn liền chuẩn bị nhận một bộ phim mới, tuy rằng còn không có nhìn trúng bộ nào.

Nhưng không nghĩ tới, yên ổn không đến hai ngày, trên mạng lại ra chuyện xấu.

Có người ở trên mạng tuôn ra Mạnh Thử Hàn vì thương vị, thế nhưng ủy thân cho dê đầu đàn Vạn Thịnh.

Khi Mạnh Thử Hàn nhìn đến hot search này, cả người đều cảm thấy đầu óc không hoạt động tốt.

Hình ảnh phơi bày ra ánh sáng là lần trước cô cùng Mạnh Chấn Quốc từ khách sạn đi ra, hai người thoát nhìn rất là thân mật.

Trên mạng tin tức ừn ừn kéo đến, anti-fan nguyên bản ngừng nghỉ hồi lâu lại sôi nổi xuất đầu.

[tôi thấy như vậy thật ghê tởm, quý cầu Khương tổng cùng Mạnh Thử Hàn ly hôn đi!]

[khóc, tôi vừa mới vì tình yêu cp cầu vòng cảm động đến, hôm nay thế nhưng lại ra loại sự tình này?]

[đã sớm biết Mạnh Thử Hàn không phải cái bót lo, năm đó cùng Thẩm Hi khiến cho chết đi sống lại, kết quả còn không phải vỗ vỗ mông gả cho Khương tổng sao?]

[@ Tinh Quang Khương Kiên]

[cầu cầu các nam nhân mở mắt ra nhìn xem đi, Mạnh Thử Hàn này trưởng thành như vậy có thể là cái thứ tốt gì chứ?]

[lâu trên đùng ở đảng kia nói bừa, lớn lên đẹp liền không phải thứ tốt hả?]

[lâu trên lâu còn r tự mình hiểu lấy, biết chính mình lớn lên xấu:)]

Đi xuống nhìn một chút, cô mới nhìn thấy vị fan kia của mình —— bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn.

Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn: [ha ha, Khương tổng vĩnh viễn không có khả năng cùng bà xã ly hôn]

Phong cách này còn xem như ôn hòa bình thường.

Tới khúc sau, phong cách liền càng ngày càng đa dạng, tựa như thao tác của tài khoản này cũng không phải cùng một người.

Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn: [nguyên rửa nhà người khác ly hôn, bịa đặt người khác ly hôn toàn bộ đều là cô nhi!]

[mắng chửi người toàn bộ ba trăm lần bắn ngược!]

Mạnh Thử Hàn nhất thời không có từ nào để nói, vị fan này thế nào càng ngày càng như là học sinh tiểu học.

Cô mím môi, ở [Khương tổng vĩnh viễn không có khả năng cùng bà xã ly hôn] nhấn thích một cái.

Cô không cho phép fan của cô bình luận không có tên họ!

Cô tự mình vót một phen.

Sau khi cô bấm thích, # Mạnh Thử Hàn thích # nhanh chóng bò lên trên hot search.

Lầu cao nhất ở Tỉnh quang, Weibo Khương Kiên hiện lên giao diện trò chuyện riêng, hội trưởng fan của Mạnh Thử Hàn gửi tin nhắn đến: [đại lão sức chiến đấu của bạn quá mạnh đi? Muốn gia nhập fan club không?]

Khương Kiên lập tức cự tuyệt: [không cần]

Anh cùng fan hoàn toàn không giống nhau, anh là người đàn ông có giấy hôn thú!

Trong tiểu khu Cẩm Giang, cô mới vừa nhận điện thoại của Lâm Lê.

Lâm Lê nói: "Hiện tại chuyện này thực nghiêm trọng, đã nghiêm trọng ảnh hưởng tới hình tượng của em, phía trước mấy bộ phim bắt đầu do dự muốn dừng em hay không."

Mạnh Thử Hàn không để ý, cô cũng không thiếu tiền, gần đây cũng không đặc biệt muốn diễn.

"Công ty bên kia nói như thế nào?"

Lâm Lê: "Mạnh tổng tìm chị."

Mạnh Thử Hàn nhướn mày, "Sau đó thì sao?"

"Em nói chuyện tại sao càng ngày càng giống Khương tổng." Lâm Lê phun tào một câu, vẫn là lời trở lại vấn đề chính, "Mạnh tổng nói, công bố thân phận."

"Em đã biết."

Hiện tại Mạnh Thử Hàn cũng không nghĩ muốn giấu diếm thân phận, đã xảy ra một việc như vậy, cô cũng thuận lý thành chương mà lập tức ra tới làm sáng tỏ: "Tôi, Mạnh Thử Hàn, con gái Mạnh gia. Bịa đặt liên chờ công văn luật sư đi."

Weibo một khi đăng lên, toàn bộ trên mạng đều sôi trào.

[? Vì đề làm sáng tỏ ngay cả loại lời nói này đều biên ra tới sao?]

[má ơi chị Thử Hàn thế nhưng là thiên kim Vạn Thịnh???]

[tôi tin tưởng chị Thử Hàn!]

[tình yêu của cp cầu vòng nhất định là thật sự! Chị Thử Hàn nhất định sẽ không cùng Mạnh tổng chia tay!]

Trên mạng có tranh luận, trong chốc lát, Vạn Thịnh cũng phát ra thông báo, công khai thân phận Mạnh Thử Hàn thật sự là thiên kim Vạn Thịnh.

Đêm nay, Weibo hồng mắt.

Tình huống như vậy, vẫn là lần trước thời điểm Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên công khai mới xuất hiện.

Tin tức nổ mạnh nhất năm 2021 như vậy ra đời.

Tin tức đi qua không đến mấy ngày, Thẩm Hi liền gọi điện thoại cho Mạnh Thử Hàn.

Nhận được điện thoại của Thẩm Hi, tâm tình Mạnh Thử Hàn hơi phức tạp.

Thẩm Hi lên tiếng, "Thử Hàn, chúng ta gặp mặt đi."

Mạnh Thử Hàn liếc mắt nhìn người đàn ông nằm bên cạnh mình, chủ động giao điện thoại ra: "Thẩm Hi muốn gặp em."

Đôi mắt Khương Kiên nửa nhắm lại, sắc mặt không tốt lắm, lạnh muốn chết.

Anh nhận điện thoại của Mạnh Thử Hàn, trả lời Thẩm Hi: [trong nhà hàng]

Mạnh Thử Hàn: "Em mới không nghĩ sẽ đi gặp hắn, loại người này rõ ràng chính là xem em là thiên kim Vạn Thịnh, lúc này lại muốn dán lên."

"Anh sẽ cho em đi gặp hắn sao?" Khương Kiên cười lạnh một tiếng, "Em đừng động, anh đi."

"Ghen sao?" Mạnh Thử Hàn cười như không cười, không quản tin nhắn từ điện thoại.

Khương Kiên cũng không thừa nhận, lập tức phủ nhận: "Anh không có."

Hết chỗ chê, đó chính là có.

Khương Kiên thật là ghen tị.

Mạnh Thử Hàn rũ xuống mi mắt, nhẹ giọng nói: "Anh yên tâm, Thẩm Hi cũng nhảy không được bao lâu."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Yêu thích ông xã 2

Editor: Mút Chanh

Trong nhà hàng Carris, nhà hàng Ý lớn nhất trung tâm thành phố có mức tiêu thụ bình quân đầu người là ba vạn trở lên.

Khương Kiên gửi vị trí cho Thẩm Hi, Thẩm Hi đúng hẹn tới nơi chỉ là không nhìn thấy Mạnh Thử Hàn.

Hắn cúi đầu gửi tin nhắn cho Mạnh Thử Hàn: [Thử Hàn em ở nơi nào? Anh tới rồi]

Mới vừa gửi xong tin nhắn, ánh sáng trước mặt đã bị người ta ngăn trở.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một người đàn ông dáng người cao ráo, tây trang phẳng phiu đang đứng ở trước bàn.

Tây trang tinh xảo, áo sơ mi trắng, cổ tay áo thiết kế độc đáo, người đàn ông này từ trên xuống dưới đều lộ ra một cỗ tự phụ.

Điện thoại Thẩm Hi run lên, hắn cúi đầu nhìn thấy Mạnh Thử Hàn trả lời: [vậy anh nhìn thấy chồng tôi chưa:)]

Thẩm Hi âm thầm cắn răng, không nghĩ tới Mạnh Thử Hàn lại là không lưu tình như vậy!

Khương Kiên ngồi xuống, ngồi ở đối diện hắn.

Toàn thân anh để lộ ra lạnh nhạt, Thẩm Hi ngoài cười nhưng trong không cười mở miệng trước: "Khương tổng, tôi cùng Thử Hàn....."

Khương Kiên nhấc mí mắt lên, lạnh nhạt mà lại nội liễm.

Anh lạnh nhạt nhìn Thẩm Hi, Thẩm Hi vừa rồi một miệng muốn biểu hiện tình yêu với Mạnh Thử Hàn đều bị nghẹn trở về.

Khương Kiên như cũ không nói gì.

Thẩm Hi tưởng tượng đến Vạn Thịnh gia tài phú, không biết so với Đinh Minh quý hơn bao nhiêu, tiếp tục nói tiếp: "Tôi cùng Thử Hàn đã từng thật lòng yêu nhau, bất quá là do Đinh Minh tài đại thế đại gây sức ép cho chúng tôi nên mới tách ra."

Khương Kiên nhàn nhạt nói tiếp: "Cảm tạ Đinh Minh."

"....." Thẩm Hi lại bị nghẹn, "Khương tổng, anh muốn dạng phụ nữ gì không có, hà tất chia rẽ tôi cùng Thử Hàn chứ?"

Nhà hàng truyền đến tiếng đàn violon du dương, mỗi một âm luật đều từ bên tai xẹt qua.

Ánh đèn màu lam nhạt chiếu xuống khiến nhà hàng cực kì lãng mạn.

Phần lớn xung quanh đều là tình nhân hẹn hò, như là Khương Kiên cùng Thẩm Hi loại cảnh tượng tình địch gặp mặt có lẽ là chưa từng có người nào gặp qua.

Khương Kiên cũng không nói lời nào, bên tai Thẩm Hi chỉ có tiếng đàn violon.

Trước mặt Khương Kiên tay chống cằm lộ ra đồng hồ cầu vòng trên cổ tay.

Khí chất của anh lạnh nhạt, càng không nói lời nào thì trong lòng Thẩm Hi càng hoảng.

Sau một lúc lâu, Khương Kiên rốt cuộc mới mở miệng, tiếng cười trào phúng từ trong cổ họng tràn ra tới: "Thẩm Hi, cậu dựa vào cái gì mà bảo tôi phải nhường?"

"Cậu cho rằng tôi là nhà từ thiện sao? Liền tính là nhà từ thiện thì ai sẽ đem vợ mình nhường ra tới?"

Thẩm Hi há mồm, còn chưa kịp nói chuyện, liền thấy Khương Kiên đứng lên.

Anh cao lớn đỉnh bật, đem ánh sáng đều chắn hết.

Ánh mắt Khương Kiên càng thêm khinh miệt, "Còn tưởng rằng là cái mặt hàng gì lợi hại bất quá cũng chỉ có như thế."

Thẩm Hi nóng nảy, đứng lên gân cổ rống lên một tiếng: "Khương Kiên anh có ý tứ gì!"

Thanh âm quá lớn, bốn phía có người quay lại đây.

Khương Kiên dừng lại, trên mặt gọn sóng thậm chí lạnh nhạt, anh nhàn nhạt nói câu: "Cậu không xứng với cô ấy."

Chân dài bước ra, đi ra ngoài nhà hàng.

Ngoài nhà hàng, Thẩm Hi muốn đuổi theo lại bị người khác ngăn lại liên tục chụp ảnh.

Thật vất vả mới tránh thoát khỏi đám người đuổi theo thì Khương Kiên sớm đã không thấy tung tích.

Trong nhà hàng, tiếng đàn violon tiếp tục vang lên, bất quá thực khách đều không rảnh lại đi nghe âm nhạc du dương này.

Có người nhỏ giọng khe khẽ nói nhỏ lên: "Này còn không phải là Thẩm Hi sao? Một người khác tôi biết, là Khương tổng của Tinh Quang!"

"Hai người kia tụ ở bên nhau làm cái gì?"

"Cậu không biết hả? Khương phu nhân là bạn gái cũ của Thẩm Hi!"

"Hai người kia chẳng phải là tình địch sao?"

"Cậu vừa mới nghe được hai người kia nói cái gì không?"

"Tớ nghe được, Thẩm Hi thật sự ghê tởm!"

"....."

Từ nhà hàng đến trên mạng, bất quá là chỉ mất nửa ngày.

Thẩm Hi cùng Khương Kiên ở trong nhà hàng nói chuyện, tin tức lan truyền nhanh chóng, trên mạng các loại ảnh chụp được đăng tải.

Thậm chí còn có người quay phim lại, có thể nhìn thấy hai người đến tận cùng là làm cái gì.

Trên mạng sự tình lên men, Khương Kiên cũng không nghĩ tới sẽ phát triển trở thành như vậy.

Anh mướn người thổi gió, cho người ở trên mạng để lộ ra chân tướng Thẩm Hi 6 năm trước vì tiền mà cô phụ Mạnh Thử Hàn.

Trừ bỏ mướn người ở ngoài, người vất vả nhất chính là bản thân Khương tổng.

Gần đây Khương Kiên không bận cho nên liền mở máy tính ở trên mạng tóm được người bôi đen Mạnh Thử Hàn rồi bắt đầu chiến đấu.

Thẩm Hi cùng anh hẹn nhau nói chuyện được đưa ra ánh sáng, đã thu hút một số lớn fan của Thẩm Hi đến.

[Khương tổng? Thật là bị hồ ly tinh mê hoặc tâm trí rồi]

[xswl Thẩm Hi của chúng tôi sớm tám trăm năm liền cùng tiểu tiện nhân Mạnh Thử Hàn này không quan hệ, Khương Kiên này ăn dấm cái gì?]

[tôi cảm thấy khẳng định là Mạnh Thử Hàn thổi gió bên tai, chuẩn bị hại ca ca chúng ta]

[Khương tổng xin ngài tỉnh táo lại! Không nên bị Mạnh Thử Hàn mê hoặc!]

[Thẩm Hi ca ca chịu đựng!]

Đương nhiên, cũng không thiếu fan của anh cùng Mạnh Thử Hàn ra sức phản kháng.

Khương Kiên nhận được tin tức xong thì trợ lý Lưu tiến vào liền nhìn thấy ngón tay Khương Kiên ở trên bàn phím tung bay, không hề có ý tứ dừng lại.

Khương Kiên cũng không ngẩng đầu lên, lãnh đạm hỏi: "Có việc sao?"

Trợ lý Lưu: "Khương tổng, Chuyện ngài cùng Thẩm Hi muốn bộ phận quan hệ xã hội xử lý không?"

"Không cần, dư lại có người sẽ làm."

"Đã rồi."

Mạnh Thử Hàn thuê nhà ở tiểu khu Cẩm Giang đã đến hạn, lúc trước bị người ta tiết lộ một lần cho nên cũng không quá an toàn, cho nên cô chuẩn bị tìm phòng ở mới, suy nghĩ muốn về chỗ ở của Khương Kiên hay không, Lâm Lê liền gửi tin nhắn cho cô.

Còn tưởng rằng là Lâm Lê giúp cô tìm phòng, kết quả vừa mở ra thế nhưng là Thẩm Hi cùng Khương Kiên lên hot search.

Cô nhanh vào Weibo, vừa nhìn thấy, không chút do dự liền gửi cho Đường Hân Viện, thuận tiện gọi điện thoại cho cô ta.

"Alo....." giọng Đường Hân Viện vang lên.

Mạnh Thử Hàn nói: "Đường tiểu thư, cô nếu không muốn động vào Thẩm Hi, vậy cô quản hấn cho tốt được không? Tôi công khai thân phận liền tới tìm tôi, cô cảm thấy người khác có bao nhiêu tốt?"

"Hấn, hấn tới tìm cô sao?" Đường Hân Viện cũng nhìn Weibo, dần dần nghĩ lại, lẩm bẩm nói: "Thực xin lỗi thực xin lỗi."

Mạnh Thử Hàn không tiếp thu hai tiếng thực xin lỗi này mà chỉ nhàn nhạt nói: "Hiện tại biết Thẩm Hi là cái dạng người gì rồi chứ? Lúc tôi không phải thiên kim Mạnh gia, vứt đi như giấy rách; hiện giờ tôi công khai thân phận cho dù đã kết hôn, Thẩm Hi cũng muốn trông mong mà dán lên người tôi."

"Đường Hân Viện, hấn đem cô thành cái gì trong lòng cô cũng không suy nghĩ gì sao?"

Điện thoại đối diện, Đường Hân Viện còn muốn nói cái gì đó, nhưng trong miệng tất cả đều là tiếng khóc.

Cô ta lúc trước là người phụ nữ kiêu ngạo cỡ nào thì bây giờ lại biến thành bộ dạng như vậy.

Mạnh Thử Hàn không có thời gian đi nghe Đường Hân Viện ở chỗ này khóc, nghe nhiều bại hoại tâm tình.

Cô trực tiếp treo điện thoại, cô đối với Đường Hân Viện cái gì nên nói đều đã nói, nên răn dạy cũng thôi.

Muốn làm như thế nào thì xem Đường Hân Viện.

Mạnh Thử Hàn không thích Thẩm Hi cho nên bây giờ nắm nhược điểm của hấn trong tay, muốn thu thập Thẩm Hi bất quá chỉ là một cái nhấc tay.

Dù vậy cô cảm thấy chính mình thật gian xảo, liền thích xem Đường Hân Viện cùng Thẩm Hi hai người tương sát.....

Cô"HỪ" một tiếng, tự nhủ với mình một câu: "Mạnh Thử Hàn cô cũng thật hư."

Việc trên mạng thay đổi trong nháy mắt.

Vốn cho rằng chuyện Thẩm Hi cùng Khương Kiên đã là quả dưa lớn, nhưng quả dưa thứ hai trong năm nay lại tới đột nhiên không kịp phòng ngừa.

Bạn gái hiện tại của Thẩm Hi, thiên kim Đinh Minh Đường Hân Viện thế nhưng tuôn ra Thẩm Hi nhiều lần ngoại tình, chứng cứ vô cùng xác thực.

Những cái đó thật sự bị Đường Hân Viện đăng lên trên mạng, hơn nữa Đinh Minh cùng Tinh Quang quạt gió thêm củi, hotsearch Thẩm Hi ngoại tình ở Weibo hiện suốt hai ba ngày.

Tình hình chiến đấu như vậy có thể nói là kịch liệt.

Mạnh Thử Hàn thành công đem cô cùng Khương Kiên thoát ra.

Cô ăn no căng, ngồi ở thảm yoga, một bên nhìn Weibo đủ các loại mắng.

[tiểu Đường tỷ tỷ bị trộm tài khoản sao??]

[Đường Hân Viện nhìn thấy Thẩm Hi đắc tội với Khương Kiên liền cắn ngược lại một cái sao?]

[cô làm giả cũng quá không chuyên nghiệp đấy?]

[có ghê tởm hay không! Đây chính là bạn trai cô, cô cũng hăm hại!]

Phía dưới bình luận nghiêng về một phía.

Tất cả đều đang mắng Đường Hân Viện, ngẫu nhiên có hai người cảm thấy có vấn đề, giúp Đường Hân Viện nói hai câu đều sẽ bị fàn Thẩm Hi mắng trở về không dám xuất đầu nữa.

Ba tháng đầu mùa xuân như cũ thực là lạnh, quần mùa thu cô còn chưa cởi, thân mình hơi hiện công kênh, chỉ là ở thảm yoga ngồi một lát liền chịu không nổi, cảm thấy eo đau cực đau.

Cô từ thảm yoga đứng lên rồi nằm ở sô pha.

Mạnh Thử Hàn đem tóc rũ ở hai bên mặt vén ra sau rồi thở dài.

Rõ ràng chân tướng liền ở trước mặt nhưng cố tình những người này lại không tin.

Mạnh Thử Hàn ở thời điểm mấu chốt này đã đăng Weibo, không có nói rõ lại nhưng như là có ý khác.

[chân tướng sẽ tới muộn, chính nghĩa sẽ không vắng mặt]

Cô không có nói rõ là có ý tứ gì, nhưng mọi người tự nhiên đem chuyện này cùng hotsearch Weibo gần đây liên hệ cùng với nhau.

Hơn nữa hành vi lúc trước của Thẩm Hi, các fan của Mạnh Thử Hàn đại khái đoán được chân tướng rất nhiều năm trước.

Thẩm Hi này rõ ràng là tra nam!

Fan của Mạnh Thử Hàn không cam lòng yếu thế, gia nhập chiến trường và đứng ở phe của Đường Hân Viện.

Tam phương hỗn chiến, người xem nghen hòng nhìn trần trời.

Đường Hân Viện cũng không phải loại người hiền lành gì, ít nhất vẫn là thiên kim của Đinh Minh, cô ta xóa bỏ mọi tài nguyên của Thẩm Hi, thiếu chút nữa tìm người kéo hấn xuống.

Biệt thự của Thẩm Hi.

Đàn ghi-ta đứt hai dây bị Thẩm Hi ném ở một bên.

Hắn suy sụp ngồi ở trên sàn nhà lạnh lẽo, tóc tai lộn xộn,quần thâm ở đáy mắt hoàn toàn che dấu không được.

Chuông cửa vang lên, hấn thất thần mà mở ra, Đường Hân Viện đang đứng ở cửa.

Tinh thần Đường Hân Viện cũng không tốt lắm, cả người đều gầy đi một vòng.

Cô vốn dĩ đã gầy, bây giờ lại càng gầy, thoát nhìn có chút thoát tướng.

Thẩm Hi sừng sốt, không nghĩ tới lúc này Đường Hân Viện sẽ tìm tới cửa.

Hắn một tay đem Đường Hân Viện ôm lấy, nằm ở bên tai cô ta thấp giọng nói: "Hân Viện, em tin tưởng anh, anh không có anh không có!"

Đôi mắt Đường Hân Viện nhắm lại rồi chậm rãi mở ra, đem Thẩm Hi đẩy ra.

Biểu tình lạnh nhạt rồi đi vào phòng.

Thẩm Hi theo sau, nôn nóng giải thích: "Hân Viện! Có phải ai nói với em cái gì hay không?"

Đường Hân Viện tới phòng ngủ, tìm ra một cái hành lý, đem quần áo của mình trong tủ quần áo thu thập xong.

Thẩm Hi hoàn toàn luống cuống, hiện tại hắn còn không có được Mạnh Thử Hàn, cho nên không thể dễ dàng buông tay Đường Hân Viện!

Hắn giữ chặt Đường Hân Viện, Đường Hân Viện giãy giụa, "Thẩm Hi anh buông tôi ra! Anh có phải điên rồi hay không!"

"Điên rồi chính là em! Hân Viện! Em nghe anh nói được chưa? Chúng ta không cần bị người khác chằm ngồi!"

"Chằm ngồi? Anh đi tìm Khương Kiền muốn Mạnh Thử Hàn cũng coi như là chằm ngồi sao?" Đường Hân Viện không nói rõ chuyện khác, những sự tình đó tận mắt nhìn thấy, chính tai nghe, căn bản là không có khả năng là giả.

Mạnh Thử Hàn nói rất đúng, Thẩm Hi này là tra nam chính hiệu, hấn cả người đều là tiền chui vào trong mắt, trong ánh mắt căn bản là không có tình cảm.

Thái độ Đường Hân Viện cứng rắn, Thẩm Hi không có biện pháp liền đem cô ta gắt gao ôm vào trong ngực, Đường Hân Viện liều mạng giãy giụa, "Thẩm Hi anh bệnh tâm thần! Anh buông tôi ra không được sao!"

"Buông cô ra cũng được, cô đem tài nguyên trả lại cho tôi, đem những chuyện trên mạng làm sáng tỏ một chút!"

Đường Hân Viện cười lạnh một tiếng, "Năm mơ!"

"Bang" một thanh âm vang lên, một cái tát của Thẩm Hi dừng ở trên khuôn mặt tái nhợt của Đường Hân Viện.

Một dấu tay đỏ tươi rơi xuống trên khuôn mặt tái nhợt.

Trong phòng yên tĩnh hai giây, lúc sau tiếng khóc nháo của phụ nữ vang lên.

Đường Hân Viện mang theo túi xách đánh vào trên người Thẩm Hi, Thẩm Hi chịu không nổi liền duỗi tay đẩy một phen, nào đâu biết rằng Đường Hân Viện lại nhẹ như vậy, nhẹ nhàng đẩy liền đập vào trên tường.

Trên đầu lập tức chảy máu, theo gương mặt chảy xuống dưới.

Đường Hân Viện té xui trên mặt đất, máu theo gương mặt đọng lại trên mặt đất, thoát nhìn có chút đáng sợ.

Thẩm Hi hô một tiếng: "Hân Viện?"

Đường Hân Viện không có trả lời, máu lan ra khắp nơi liền nhiễm hồng vạt áo của cô ta.

Dù Thẩm Hi có tra cỡ nào cũng chưa từng gặp qua tình huống như vậy.

Hắn không biết Đường Hân Viện đã chết hay chưa, hắn sợ hãi cực kỳ liền trực tiếp ném Đường Hân Viện xuống chạy ra bên ngoài.

Hắn hiện tại không thể lưu lại, nếu lưu lại, Đinh Minh cùng Tinh Quang còn có Vạn Thịnh, khẳng định không tha cho hắn!

Bạn đang đọc truyện *Khuong Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Yêu thích ông xã 3

Editor: Mút Chanh

Thiên kim Đinh Minh Đường Hân Viện bị thương nặng không tỉnh!

Thẩm Hi hành tung không rõ!

Hai hot search vừa ra, trên mạng không chỉ có fan của ba bên, mà còn có rất nhiều người qua đường cùng cơ quan chính nghĩa nào đó.

Fan Thẩm Hi giảm đi, những người khác như cũ vẫn chống cự.

Mạnh Thử Hàn nghe được chuyện này khi đang cùng Khuong Kiền đi dạo phố.

Khuong Kiền mới vừa mua cho cô một bộ váy, cô mới nghe Lâm Lê nói tới chuyện này.

Cô bị shock.

Không nghĩ tới Thẩm Hi sẽ làm ra loại chuyện như thế này, Mạnh Thử Hàn liếc trên người Khuong Kiền một cái, càng thêm cảm thấy may mắn.

May mắn ông xã của cô là Khuong Kiền.

Khuong Kiền nhận thấy được ánh của cô mắt vội quay đầu lại hỏi: "Làm sao vậy?"

"Không có việc gì, em nhìn chồng em lớn lên đẹp trai không được hả?"

Cô gái ở quầy thu ngân sững sốt, cười như không cười mà nhìn về phía hai người, đem túi đưa qua, "Chị Thử Hàn cùng Khuong tổng cảm tình thật tốt."

Khuong Kiền không trả lời, Mạnh Thử Hàn cười: "Còn tốt còn tốt."

Ra bên ngoài trung tâm thương mại, Mạnh Thử Hàn cũng thất thần.

Gần đây trọng tâm của cô đều đặt ở sinh hoạt, từ sau khi chuyện Chu Bồi kia chấm dứt, cô nghỉ ngơi một thời gian, đem 5 năm qua không có thời gian nghỉ ngơi đều nghỉ ngơi cho hết.

Cô vẫn là bởi vì chuyện của Thẩm Hi mới chú ý hot search nhiều một chút.

Khương Kiền nhìn ra cô có tâm sự, hỏi nhiều thêm một câu: "Không vui sao?"

"Không phải, là Đường Hân Viện nằm viện, hình như là bị Thẩm Hi đánh."

Khương Kiền không để ý, "À" một tiếng.

Rốt cuộc những việc này đối với anh cũng không có ảnh hưởng gì.

Trở lại lâm viên Cô Tây, cô mới cố ý cho người đi tra xét một chút chuyện.

Thì ra hơn mười ngày trước Đường Hân Viện cũng đã nằm viện, phần đầu đã chịu tổn thương nặng đến bây giờ đều còn chưa tỉnh lại.

Mà Thẩm Hi chạy thoát, Đường gia đã báo cảnh sát.

Mạnh Thử Hân ghét bỏ mà hừ một tiếng cảm thấy Thẩm Hi cũng thật là ghê tởm.

Lúc trước đôi mắt của cô quả nhiên bị mù thật lợi hại.

Trên mạng cảnh sát Lâm Sơn đã tuyên bố truy tìm Thẩm Hi, tin tức này vừa ra, fan của Thẩm Hi sôi nổi hành quân lạng lẽ, fan chân ái nào đó cũng biến thành đen, đem Thẩm Hi bôi đen thương tích đầy mình.

Cũng có người suy đoán ra 6 năm trước Mạnh Thử Hân cùng Thẩm Hi liên quan với nhau, tuy rằng các cư dân mạng đoán ra tám chín phần mười mà Mạnh Thử Hân lại không có trực tiếp đáp lại.

Cô ở WeChat gửi tin nhắn cho người ta: [tìm Thẩm Hi]

Cảnh sát đều đang tìm Thẩm Hi, hẳn tuyệt đối không có khả năng ra khỏi Lâm Sơn, khẳng định hẳn đang trốn trong góc nào đó ở Lâm Sơn.

Cùng lúc đó, đang giúp Mạnh Thử Hân rửa trái cây, Khương Kiền cũng gọi điện thoại cho trợ lý Lưu, ngữ khí đậm nhạt mà nói: "Tìm Thẩm Hi."

Trợ lý Lưu liên tục đồng ý, lỗ tai lại nghe được tiếng nước bên Khương Kiền, không khỏi hỏi nhiều thêm một câu: "Khương tổng đang tắm sao?"

Khóe môi Khương Kiền kéo kéo, "Tôi đang gọt trái cây cho vợ."

Trợ lý Lưu: "....."

Hắn yên lặng treo điện thoại.

Mạnh Chấn Quốc cũng sáng sớm nhận được tin tức, nghĩ đến chính mình giống như không có làm chuyện gì vì con gái, cũng phân phó xuống dưới bắt đầu thu thập Thẩm Hi.

Thẩm Hi có lẽ là thật sự chấp cánh khó thoát.

Quan hệ của Mạnh Thử Hân cùng Đường Hân Viện vốn dĩ đã không tốt, cho dù là nghe thấy tin tức này cũng sẽ không đi thăm.

Nhưng thật ra mẹ Mạnh gần đây thân thể không thoải mái, bác sĩ tư nhân kiến nghị đi bệnh viện làm kiểm tra tổng quát.

Mạnh Chấn Quốc một lòng muốn làm tốt quan hệ cùng Mạnh Thử Hân liền để cho Mạnh Thử Hân mang mẹ Mạnh đi.

Mạnh Thử Hân một ngụm liền đáp ứng.

Cô đi gara, một chiếc Porsche nằm đó, hỏi Khương Kiền muốn chia khóa sau đó liền đi Mạnh gia đón mẹ Mạnh đi bệnh viện.

Ba tháng đầu xuân vẫn như cũ có chút lạnh.

Mạnh Thử Hân mặc như vậy còn ít, mẹ Mạnh bọc áo khoác thật dày vì cực kì sợ lạnh.

Cô dừng xe lại, sau đó liền mang theo mẹ Mạnh đi kiểm tra, bởi vì không phải ngày nghỉ cho nên người ở bệnh viện không nhiều lắm.

Cô mang khẩu trang, không có nhiều người chú ý tới cô.

Mẹ Mạnh đang làm kiểm tra tim, cô ở ngoài khu kiểm tra cũng không có việc gì làm liền cầm điện thoại chơi một lát.

Nửa giờ sau, mẹ Mạnh cầm báo cáo kiểm tra ra tới, Mạnh Thử Hân lấy báo cáo và xem nó. Có vẻ như không có vấn đề gì lớn.

Cô an ủi mẹ Mạnh nói: "Mẹ đừng lo lắng, không có việc gì đâu, trong chốc lát bảo bác sĩ Lý nhìn xem."

"Ừ, còn không phải do ba con sao, thế nào cũng phải để mẹ đến bệnh viện làm kiểm tra sức khỏe." Mẹ Mạnh thở dài một hơi, nhấc lên mí mắt nhắm Mạnh Thử Hàn, do dự mà mở miệng hỏi: "Thử Hàn, nếu không con..... Cũng kiểm tra đi?"

Mạnh Thử Hàn sững sốt, nhìn mẹ Mạnh do dự, bộ dạng áp a áp úng có chút buồn cười.

Cô cũng không ngờ liền biết mẹ Mạnh nói chính là cái gì.

Cô nhin cười, nhưng đuôi mắt một chút vui mừng cũng không có

Mẹ Mạnh có chút luống cuống còn tưởng rằng Mạnh Thử Hàn tức giận.

Bà vội nói: "Không phải, mẹ không phải thúc giục con....."

Mạnh Thử Hàn vỗ vỗ bả vai mẹ Mạnh, áo khoác mềm mại, xúc cảm từ trong lòng bàn tay xẹt qua, mùi thuốc trên người mẹ Mạnh cùng mùi thuốc sát trùng như có như không trong không khí hòa lẫn vào nhau.

Cô nhích lại gần, thấp giọng nói: "Mẹ, mẹ đừng lo lắng, con khả năng....."

Mạnh Thử Hàn lộp bộp nhảy dựng, trên mặt đều không khỏi hồng lên.

Cô tự nhận da mặt đã dày, có thể tự nhiên mà nói ra loại lời nói khả năng mang thai, nhưng không nghĩ tới ở trước mặt mẹ mình đều khó có thể nói ra!

Có chút trên người!

Cô không nói ra câu nói kế tiếp nhưng mẹ Mạnh lại hiểu được, đôi mắt đều sáng lên, duỗi tay đỡ lấy tay Mạnh Thử Hàn.

"Ngày cũng chưa được hai tháng đâu." Mạnh Thử Hàn tránh tay mẹ Mạnh, khuôn mặt nhàn nhạt ý cười.

Cô không có đóng phim lúc sau lại nghỉ ngơi rất khá, ăn càng tốt, làn da so với lúc trước còn muốn trắng nõn hơn rất nhiều.

Càng đừng nói sờ đi xuống, còn mềm hơn còn so với đậu hủ.

Đây mới là hoàn toàn nghịch sinh trưởng.

Lúc trước Mạnh Thử Hàn nhìn thấy nguyệt sự của mình có chút không thích hợp, liền dùng que thử thai, không nghĩ tới thật sự ra mạng người.

Cô nghĩ lại nên đến bệnh viện kiểm tra một chút rồi lại nói cho Khương Kiên, miễn cho Khương Kiên không vui.

Mẹ Mạnh vui sướng cực kì, ngay cả gương mặt tái nhợt mọi năm đều có một chút đỏ ửng.

Bà bồi Mạnh Thử Hàn đi làm kiểm tra.

Giữa trưa lại đi nhà ăn gần đây ăn cơm rồi mới lại đây lấy báo cáo.

Bác sĩ cầm báo cáo kiểm tra, nghiêm túc mà nói cho Mạnh Thử Hàn: "Chúc mừng, thai nhi hơn một tháng."

Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu, đôi mắt cong lên.

Mẹ Mạnh càng vui vẻ nên đều sắp quên chuyện chính mình có bệnh, hỏi bác sĩ có cái gì yêu cầu kiêng kỵ hay không.

Bác sĩ kiên nhẫn mà cùng mẹ Mạnh nói xong, vừa quay đầu lại nhìn thấy Mạnh Thử Hàn nắm điện thoại ở một bên phát ngốc.

Mạnh Thử Hàn suy nghĩ nửa ngày như thế nào cùng Khương Kiên nói, nói thẳng tựa hồ không có nghi thức gì.

Nói bóng nói gió mà nói thì lấy EQ của Khương Kiên, nói không chừng sẽ nghĩ đến nơi khác.

Cho đến khi mẹ Mạnh cùng bác sĩ nói xong, Mạnh Thử Hàn mới quyết định vẫn là rõ ràng mà nói cho Khương Kiên.

Hai người ra khỏi bệnh viện, đi đến cổng bệnh viện thì mẹ Mạnh không nề phiền hà mà dặn dò: "Khương Kiên ngày thường cũng bận, nếu không con về nhà ở đi, mẹ cũng dễ chăm sóc con."

Mạnh Thử Hàn lạnh mồm lạnh miệng, thuận miệng liền nói ra: "Mẹ còn không chăm sóc tốt cho mình, còn muốn chăm sóc con nữa sao."

Mẹ Mạnh: "....."

Tật xấu miệng độc này cũng không biết là di truyền từ ai.

Mạnh Thử Hàn rũ mắt gọi điện thoại cho Khương Kiên, điện thoại mới vừa "Đô" một tiếng, trước mặt liền xuất hiện một người mang mũ lưỡi trai đen, đem toàn thân đều bọc kín, xem hình thể, hẳn là đàn ông.

Cô không để ý, nhường một bước, một bên cùng Khương Kiên nói: "Khương tổng, nói cho anh một sự kiện..... A!"

Điện thoại bị người ta đoạt đi, Mạnh Thử Hàn sợ ngây người.

Điện thoại bị người đàn ông đội mũ lưỡi trai ném xuống đất, hung hăng giẫm đạp, mẹ Mạnh tức giận liền chuẩn bị tiến lên đi phân xử.

Mạnh Thử Hàn đem mẹ Mạnh ngăn ở phía sau, nheo mắt lại, không nhanh không chậm mà phun ra một cái tên: "Thẩm Hi."

"Thẩm Hi?" Mẹ Mạnh kinh ngạc lên tiếng.

Thẩm Hi đem đôi mắt thật sâu nhìn về phía Mạnh Thử Hàn, Mạnh Thử Hàn cũng có thể đủ nhìn ra phần hận trong mắt hắn.

Trên mặt cô vẫn đậm phong khinh giống như không quá để ý.

Thẩm Hi bắt lấy cổ tay cô, thoáng ra sức, trên cổ tay trắng nõn mảnh khảnh liền xuất hiện dấu vết đỏ.

"Mạnh Thử Hàn, chẳng lẽ tình ý của chúng ta đều là giả sao?" Thẩm Hi cắn răng, "Em giúp anh đi! Giúp giúp anh!"

"Giúp anh sao?" Mạnh Thử Hàn cười nhạo một tiếng, "Anh nhìn xem Đường Hân Viện hiện tại còn nằm ở bệnh viện không tỉnh lại, nhưng phàm là có chút tình cảm đều sẽ hối hận, còn anh thì sao?"

Quả thực là ngay cả súc sinh đều không bằng!

Mẹ Mạnh lại đây muốn gỡ tay Thẩm Hi nhưng Thẩm Hi sớm đã đập nôi chìm thuyền, căn bản là không sợ mẹ Mạnh cùng Mạnh Thử Hàn, sức lực của hắn lớn liền đẩy mẹ Mạnh một phen, mẹ Mạnh ngã ở trên mặt đất.

Mạnh Thử Hàn giãy giụa, Thẩm Hi càng khấn trương.

Hiện tại người xung quanh lại đông, Thẩm Hi cũng sợ bị bắt được cho nên hắn kéo Mạnh Thử Hàn hướng góc nơi không người mà đi.

Mẹ Mạnh phản ứng lại lập tức liền báo cảnh sát.

Trong một góc, Thẩm Hi kéo khẩu trang xuống.

Hắn không có hoá trang, hơn nữa gần đây sinh hoạt không bằng heo chó cho nên làn da có chút thô ráp khó coi.

Thậm chí có chút vàng vọt.

Cô ghét bỏ mà quay mặt đi, "Nếu không tôi cho người mua cho anh hai thùng mặt nạ, làn da của anh cũng quá kém."

Thẩm Hi lôi kéo tay Mạnh Thử Hàn, đem cô đẩy đến trên tường, nặng nề đụng phải.

"Tê." Cô bảo vệ bụng nhỏ của mình, bị đụng vào có chút khó chịu nên muốn phun ra.

"Thử Hàn, chỉ có em mới có thể giúp anh, nếu em giúp anh.....Anh cái gì cũng đều nghe em!" Thẩm Hi nói xong, nhìn đáng về Mạnh Thử Hàn khó chịu lạnh nhạt, ngữ khí lại trở nên mù mịt, "Đương nhiên, nếu em không chịu, anh đành phải lôi kéo em cùng đi chết!"

Hắn từ trong giỏ lấy ra một con dao gọt hoa quả.

Nhìn ra được là một con dao mới thực sắc bén.

Kì thực trong lòng Mạnh Thử Hàn thực sự hoảng hốt.

Cô háng giọng rồi nhìn xuống ghé tòm trong lòng, nói: "Anh muốn tôi giúp anh thế nào?"

Thẩm Hi: "Em cho anh một số tiền, không, còn mang anh đi giấu, chờ thời gian này qua....."

Hắn lại lập tức phủ nhận, "Không không không, em giúp anh giải quyết Đinh Minh một chút, làm cho bọn họ không khởi tố anh!"

Cô dựa vào ven tường, trên tường lạnh băng truyền tới trong quần áo có chút lạnh cả người.

Cô thật sâu hít một hơi, có chút khó chịu mà đỡ lấy tường.

Thẩm Hi còn tưởng rằng là cô không muốn, nắm lấy bả vai cô, gân cổ lên ở bên tai cô mà gào thét: "Mạnh Thử Hàn! Lòng dạ em sao có thể hẹp hòi như vậy! Em giúp anh không được sao? Lúc trước đối với em cũng trả giá quá thiệt tình!"

"Nôn ——"

Mạnh Thử Hàn không nhin xuống, một ngụm liền phun ra.

Phun ở trên quần áo Thẩm Hi, cô ngẩng đầu cười ngược với Thẩm Hi: "Anh quá ghê tởm tôi không nhin nổi."

Sắc mặt Thẩm Hi đều trắng bệ, bất quá Mạnh Thử Hàn còn cảm thấy sắc mặt này tốt hơn một chút, ít nhất không có vàng như vậy.

Thẩm Hi một tay nâng lên muốn đánh trên mặt Mạnh Thử Hàn, còn chưa kịp rơi xuống thì giây tiếp theo hần liền cảm giác được thân thể mình không chịu nổi mà bị người ta một chân đá văng.

Một chân không nghiêng không lệch đang đá vào eo hần.

Mà Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu lên liền nhìn thấy một đôi chân thon dài đá vào trên người Thẩm Hi.

Cô cười toe toét, không chế không được mà lên án Thẩm Hi: "Ông xã, hần muốn đánh em!"

Bạn đang đọc truyện *Khuong Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Yêu thích ông xã 4

Editor: Mút Chanh

Khuong Kiền thở dốc một chút, áo khoác bị anh vứt trên mặt đất dính đầy tro bụi.

Anh chỉ mặc áo sơ mi trắng, vạt áo từ trong quần rút ra, nút áo đã bị anh cởi đi hai nút.

Giờ phút này biểu tình của anh không lạnh nhạt giống như lúc trước, ngược lại nhiều kiêu ngạo một chút, cũng không biết có phải ảo giác của Mạnh Thử Hàn hay không.

Thực nhanh, Mạnh Thử Hàn liền biết này không phải ảo giác.

Khuong Kiền một quyền đi xuống, nện ở trên mặt Thẩm Hi.

Mạnh Thử Hàn cùng Khuong Kiền kết hôn bốn năm, nhìn thấy anh từ trước đến nay là thông dong nội liễm, loại chuyện động thủ này càng chưa từng phát sinh qua.

Hôm nay đây là lần đầu tiên.

Một quyền kia đi xuống, Mạnh Thử Hàn đều có thể nghe được tiếng nắm tay nện ở trên mặt, Thẩm Hi trầm thấp kêu lên đau đớn, cô dựa vào một bên cũng không khỏi "Tê" một tiếng.

Thoạt nhìn thật sự rất đau.

Khuong Kiền mỗi một quyền đều hung hăng nện xuống, hoàn toàn mất đi phong độ ngày thường cùng tự phụ, vạt áo theo động tác của anh mà lay động, cũng không biết đánh bao lâu, giọng của Thẩm Hi cũng nhỏ đi, Mạnh Thử Hàn mới can lại từ phía sau ôm lấy eo Khuong Kiền.

"Ông xã, đừng đánh nữa, lại đánh ra mạng người."

Khuong Kiền rốt cục cũng dừng lại, cánh tay nổi gân xanh cùng cơ bắp nhô lên ở dưới áo sơ mi trắng chọc vào mắt Mạnh Thử Hàn.

Anh quay người lại đem Mạnh Thử Hàn ôm vào trong ngực, hương nước hoa nam quen thuộc trên người anh cuối cùng làm Mạnh Thử Hàn thoải mái rất nhiều.

Cô duỗi tay vòng lấy cổ Khuong Kiền, "Khuong tổng, may mắn anh đã đến rồi."

Khuong Kiền ôm cô, muốn ôm chặt một chút, rồi lại sợ làm đau cô đành phải thả lỏng ra.

Giọng anh khàn khàn, anh nén lại cơn giận nói: "Xin lỗi, anh đến muộn."

"Không có muộn, vừa vặn tốt."

Cảnh sát tới thực nhanh liền nhanh chóng đem Thẩm Hi bắt giữ, thời điểm nhìn thấy Thẩm Hi người đầy thương tích, không khỏi lời kéo tay hai người lại hỏi: "Hắn như thế nào thành ra như vậy?"

Mạnh Thử Hàn dẩu dẩu miệng, "Không biết, thời điểm hắn đến đã như vậy, có thể là dân mạng nào đó không quen nhìn hắn đi."

Khương Kiên mím môi, biểu tình lạnh nhạt thủy chung không thay đổi, anh quay đầu đi không nhìn cảnh sát.

Bên trong có nữ cảnh sát tóc ngắn nhoẻn miệng cười, Mạnh Thử Hàn nhớ rõ cô ấy, lúc trước đến mạng Chu Bồi đi cũng là cô ấy.

Này cũng coi như là duyên phận.

Nữ cảnh sát cho người mang Thẩm Hi đi, nhìn về phía Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên nói: "Hai vị có thể cùng đến cục cảnh sát Lâm Sơn làm tường trình hay không?"

Mạnh Thử Hàn: "Đương nhiên có thể, phối hợp cảnh sát điều tra là việc chúng tôi nên làm." Cô cười rộ lên hỏi nữ cảnh sát, "Cảnh sát, cô tên là gì?"

Nữ cảnh sát nhoẻn miệng cười, trả lời: "Trình Lộ."

Mạnh Thử Hàn biết nghe lời: "cảnh sát Trình."

...

Làm xong tường trình thì trời cũng đã tối.

Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên đều chưa ăn cơm chiều, Khương Kiên liền hỏi cô: "Muốn ăn lẩu sao?"

Đừng nói là lẩu, bây giờ cô nhìn đến món cay một chút liền không thoải mái.

Cô lắc đầu, mệt mỏi mà giữ chặt cánh tay Khương Kiên, đầu nhẹ nhàng gối lên trên vai anh.

Gió đêm thổi qua còn có chút lạnh.

Khương Kiên đem áo khoác phủ lên người cô, sờ trán của cô một chút, "Có phải nơi nào không thoải mái hay không?"

"Không có, chính là muốn về nhà."

Đôi mắt Khương Kiên nhiễm một chút ám sắc, anh nhìn Mạnh Thử Hàn hai giây, ở trước mặt cô chậm rãi ngồi xổm xuống.

"Anh cõng em đến trên xe."

Mạnh Thử Hàn sững sốt, phút chốc gọi lên khoe môi rồi nhào vào trên lưng Khương Kiên.

Mái tóc anh ngắn ngủn, tóc đen từ trên mặt cô xẹt qua đi có chút mềm cũng có chút ngứa.

Cô ôm cổ anh, cảm đề ở trên vai anh nhẹ nhàng thờ ra.

"Khương tổng, kỳ thật em có chuyện muốn nói với anh."

Dưới chân Khương Kiên không ngừng lại, ngoài cục cảnh sát đèn đường mờ nhạt đem thân ảnh anh cõng cô kéo dài ra.

Mạnh Thử Hàn nhìn dưới đất, hai người chồng lên nhau giống như là một người.

"Được, về nhà rồi nói." Khương Kiên lên tiếng, "Anh về nhà làm trứng chiên cà chua cho em ăn."

"Anh tự mình làm?"

"Ừ."

Mặt Mạnh Thử Hàn dán ở trên lưng anh, mùi hương mát lạnh làm cô cảm thấy thực thả lỏng, thực thoải mái.

Đầu có chút hôn mê, vừa đến trên xe liền dựa vào ghế ngủ.

Khương Kiên lái xe, dọc theo đường đi thực vững vàng, chờ tới nhà rồi mới đem cô đánh thức.

Đêm đã khuya, đèn đường ngoài biệt thự cũng sắp tắt.

Cô ôm gối ngồi ở trên sofa chờ Khương Kiên làm trứng chiên cà chua cho cô.

Kết hôn nhiều năm như vậy, cô chỉ biết Khương Kiên kiếm tiền rất lợi hại, lại hoàn toàn không nghĩ tới anh nấu cơm cũng lợi hại.

Chỉ cần là một chén mì trứng cà chua, liền so với tiệm ăn bên ngoài ngon không biết bao nhiêu lần.

Chỉ là Mạnh Thử Hàn hiện tại không thoải mái nên không có ăn hết.

Khương Kiên nhìn còn thừa nửa chén, nhíu mày không nói gì. Anh cầm chén đĩa thu thập rửa sạch sẽ, nhìn thấy cô mệt mỏi mà nằm ở trên sofa, trong lòng càng thêm lo lắng.

Từ cục cảnh sát về đến nhà, sắc mặt cô liền không tốt lắm, cũng không biết có phải bị bệnh hay không.

Anh đi qua sờ trán Mạnh Thử Hàn, không nóng, nhiệt độ cơ thể thực bình thường.

Mạnh Thử Hàn nhận thấy được động tác của anh, giờ tay giữ chặt cánh tay của anh.

Cánh tay anh không giống cô mềm như bông, có chút cứng, cô liền hỏi: "Làm gì vậy?"

"Anh đưa em đi bệnh viện."

Mạnh Thử Hàn nheo mắt, theo bản năng mà sờ soạng bụng mình, hôm nay bị Thẩm Hi lấn lộn như vậy cả người đều khó chịu muốn nôn.

Mí mắt vô lực mà gục xuống, ôm chặt cánh tay Khương Kiên, "Dạ" một tiếng, "Được, đi bệnh viện."

Trong Bệnh viện, đèn đuốc sáng trưng.

Bác sĩ trực ban ngáp dài rồi đem lịch khám bệnh sửa sang lại cho tốt, liền nhìn thấy một người đàn ông cao lớn cùng một cô gái tiến vào.

Sắc mặt cô gái không được tốt, biểu tình uể oải.

Khương Kiên tiến vào liền lạnh giọng nói: "Làm kiểm tra tổng quát."

Bác sĩ bị khí chất lạnh nhạt dọa rồi nom nớp lo sợ, còn tưởng rằng người phụ nữ này bị bệnh gì nặng lắm.

Sau khi lấn lộn cả đêm, cũng không có trò ngại gì, bác sĩ tay vuốt cằm, "Bọn họ không có việc gì, đứa trẻ cũng không có việc gì, bắt quá về sau phải tu dưỡng, chú ý không được ăn cay cũng không được mang giày cao gót."

Bác sĩ nói xong, phòng khám bệnh bỗng nhiên an tĩnh lại.

Lặng ngắt như tờ.

Bác sĩ còn tưởng rằng chính mình nói sai cái gì rồi.

Đôi mắt đen nhánh của Khương Kiên nhìn chằm chằm Mạnh Thử Hàn, cô cũng lên tinh thần nhìn anh cười cười.

Cặp mắt kia của anh cùng lạnh nhạt đạm nhiên ngày thường không chút nào tương đồng.

Ngược lại là nhiều rất nhiều..... ngôi sao.

Khương Kiên phục hồi lại tinh thần, gân xanh trên cánh tay có chút nhô lên.

Anh nhìn về phía bác sĩ, nhàn nhạt nói câu: "Cảm ơn."

Xoay người lại, đem Mạnh Thử Hàn chặn ngang bệ lên.

Cô há miệng thở nhẹ một tiếng rồi ôm lấy cổ Khương Kiên, anh xoay bước hướng đến ngoài bệnh viện cùng biểu tình ngưng trọng.

Anh nhẹ nhàng mà đem cô đặt ở trong xe, luôn luôn không có biểu tình gì trên mặt nay lại nhiều lên vài phần khản trương, "Thật, thật sự?"

Cô nhìn không được cười, "Bác sĩ đều nói như vậy còn có thể là giả sao?"

Khóe môi anh khẽ động lộ ra một cái tươi cười.

Khóe môi cong lên, ngay cả mặt mày lạnh lẽo đều hiện lên ý xuân phơi phới.

Mạnh Thử Hàn trong nháy mắt nhìn thấy có chút sững sờ.

Cô vươn tay tới vuốt hai bên mặt Khương Kiên dùng sức mà xoa.

Mặt anh thực tốt, người đàn ông ba mươi một tuổi đã bảo dưỡng tốt hơn so với người khác.

Cô cười rộ lên, "Khương tổng, đáng về này của anh làm cho người ta thích nha."

"Em thích liền tốt." Anh kiềm chế tâm tình kích động của mình, suy nghĩ nửa ngày cũng không biết chính mình muốn nói cái gì, đành phải nói, "Về sau em phải tình duyên cho tốt, chuyện khác đều không cần phải xen vào."

"Đều nghe anh."

Đêm nay, gió xuân lạnh lẽo, ánh đèn ban đêm cũng mờ nhạt.

Nhưng Mạnh Thử Hàn nhìn thấy điểm sáng duy nhất đó chính là đôi mắt Khương Kiên nhìn về phía cô.

Lông lấy chói mắt.

Sau khi xác định thật sự mang thai, công việc của Mạnh Thử Hàn liền đơn giản đi nhiều.

Ngày thường tuy rằng nghỉ ngơi không có đóng phim nhưng ngẫu nhiên cũng có hai cái bìa tạp chí cùng phát ngôn hoạt động, hiện tại, Khương Kiên ngừng công việc của cô lại, Mạnh Chấn Quốc cũng ngừng tài nguyên mà cô có, cô hoàn toàn toàn toàn thanh nhàn.

Một khi rảnh rỗi cũng chỉ có nghịch điện thoại, lướt cũng không lướt ra cái gì.

Weibo hiện lên mấy chữ to chói lọi —— tình yêu thần tiên của Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên.

Cô không chút nghĩ ngợi liền nhấn vào, hình ảnh là cô cùng Khương Kiên.

Cuối cùng chính là cô cùng Khương Kiên từ cục cảnh sát đi ra, hình ảnh anh công cô đi ra ngoài.

Khi đó cô quá khó chịu, không lo lắng đến cái khác, hiện tại từ đây nhìn vào thế nhưng lại cảm thấy —— này cũng thật là ngọt đến chết!

[a, tình yêu thần tiên của balo cầu vòng cùng đồng hồ cầu vòng, tôi không cho phép các người không biết!]

[nói thật. Ngay từ đầu còn cảm thấy Mạnh Thử Hàn thật là dựa vào thủ đoạn không chính đáng vào cửa hào môn, nhưng hiện tại, chị Thử Hàn yêu cầu này đó thủ đoạn sao??? Người ta vốn dĩ chính là hào môn!]

[ô ô ô tay trái Vạn Thịnh, tay phải Khương tổng, một người chiến thắng thực sự là đây!]

[chị Thử Hàn! Chị nhìn em xem! Em với chị thất lạc nhiều năm!]

[lâu trên tránh ra, tôi mới là con gái chị Thử Hàn !]

"Phụt." Cô cười thành tiếng, năm nay cư dân mạng cũng đã ưu tú một chút.

Cô tải ảnh xuống, ở WeChat gửi cho Khương Kiên: "Khương tổng, anh xem hai ta là tình yêu thần tiên, cảm động không cảm động không!"

Khương Kiên thực nhanh đã trả lời: "Bởi vì em là tiên nữ, cho nên là tình yêu thần tiên sao?"

"Phải, em là tiên nữ, anh là tiên nam."

"....."

Sau khi Thẩm Hi bị bắt, tâm tình Mạnh Thử Hàn cũng tốt lên rất nhiều, Đường Hân Viện vài ngày sau cũng tỉnh lại, ở bệnh viện dưỡng mấy ngày liền xuất ngoại.

Đến nỗi đi nơi nào, Mạnh Thử Hàn không có lòng hiếu kỳ đi hỏi.

Bụng cô từng ngày một lớn, rõ ràng không ăn nhiều bao nhiêu nhưng to nhanh chóng.

Mẹ Mạnh không yên lòng Mạnh Thử Hàn ở Khương gia liền thu thập hành lý đến lâm viên Cô Tây, muốn tới chiếu cố Mạnh Thử Hàn.

Kết quả mở cửa ra liền nhìn thấy Khương Kiên mang tạp dề màu hồng phấn, thay Mạnh Thử Hàn lột một mùi quýt, còn thập phần tri kỷ mà dứt cho cô.

Nhìn thấy mẹ Mạnh tới, thần sắc Khương Kiên đạm nhiên mà đứng lên chào hỏi.

Mẹ Mạnh ho khan một tiếng, không khỏi hỏi: "Lúc này không phải con nên đến công ty sao?"

Khương Kiên liếc nhìn mẹ Mạnh một cái, "Con cảm thấy hần là con nên ở nhà."

Mẹ Mạnh mỉm cười, "Lúc này nó mới chưa đến năm tháng, không có gì đâu."

Khương Kiên lập tức nói: "Không được, con không yên tâm."

Mẹ Mạnh: "....."

Mạnh Thử Hàn cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ mà nhìn về phía mẹ Mạnh, mẹ Mạnh lập tức biểu lộ ý tưởng muốn ở chỗ này.

Trên mặt Khương Kiên biểu tình không đổi nhưng trong lòng cũng đã suy nghĩ tìm từ cự tuyệt như thế nào.

Đôi mắt hạt châu của Mạnh Thử Hàn dạo qua một vòng, "Không ổn, mẹ, mẹ đừng lo lắng cho con, nếu mẹ ở chỗ này, con còn phải chăm sóc cho mẹ đó."

Nói xong, Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu đưa mắt nhìn Khương Kiên.

Khương Kiên sẽ "Ừm" một tiếng,

Mẹ Mạnh cái gì cũng đều hiểu rõ, nguyên do đây là bởi vì có chồng liền quên mẹ!

Bất quá trong lòng mẹ Mạnh cũng vui mừng vì Mạnh Thử Hàn gả cho người đàn ông tốt, hiện tại này còn chưa đến năm tháng, cũng đã ở nhà cẩn thận chăm sóc rồi.

Mẹ Mạnh không lay chuyển được Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên, lại đem hành lý của mình đóng gói đi trở về.

Tiến mẹ Mạnh đi, Khương Kiên trở về nhìn Mạnh Thử Hàn ngồi gác chân trên sofa khiến anh không khỏi cười.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Yêu thích ông xã 5

Editor: Mút Chanh

Vào tháng sáu thời tiết dần trở nên nóng bức.

Nhìn lại bụng mình, trong lòng Mạnh Thử Hàn càng bức bối thật sự.

Bạn học đại học muốn tổ chức họp lớp, mấy vị "" bạn tốt"" trước kia từng quyết liệt một hồi cũng gửi tin nhắn tới hỏi cô muốn đi hay không, cô không chút suy nghĩ liền trực tiếp cự tuyệt.

Gần đây trên mạng cũng có người hỏi Mạnh Thử Hàn như thế nào không có tin tức, không có hoạt động.

Vạn Thịnh một mực đều không có phản ứng.

Dần dần, liền có người suy đoán Mạnh Thử Hàn có thể là muốn rời khỏi giới giải trí.

Mạnh Thử Hàn không im lặng nữa liền lập tức ra mặt bác bỏ tin đồn: [tôi còn có thể quay phim tám trăm năm nữa!]

[a a a a a a a a! Dân cư mắt tích đã trở về sao?]

[ô ô ô quá tốt rồi chị Thử Hàn sẽ không giải nghệ]

[Lần này chị Thử Hàn cũng nghỉ ngơi lâu lắm rồi đó?]

[tỷ tỷ người yên tâm! Tra nam Thẩm Hi này sẽ không lại thương tổn chị!]

Bác bỏ tin đồn không được mấy ngày, lại có đồn đãi phát lên, có người nói Mạnh Thử Hàn mang thai cho nên lúc này mới không có tin tức.

Tin tức vừa ra tới đã bị nhiều người chia sẻ hơn nữa còn bình luận.

Có người nói Mạnh Thử Hàn đã sớm sinh, càng có người nói con của Mạnh Thử Hàn cũng có thể chạy được rồi, những người này nói thật quá thú vị.

Đối với cách nói mang thai này, thật ra Mạnh Thử Hàn không muốn bình luận, trên mạng có người nói là cam chịu, cũng có người nói Mạnh Thử Hàn là lười phản bác lại tin tức thời.

Khương Kiên vốn dĩ đã rảnh rồi muốn ở nhà bồi cô, chỉ là trong công ty có cái hạng mục lớn, thế nào cũng bắt anh tự mình đi nói, Khương Kiên không có biện pháp đành phải tốn nửa ngày làm việc chăm chỉ.

Trước khi rời đi, Khương Kiên đứng ở trước mặt cô nói: "Giữa trưa nhất định trở về."

Thực nhanh đã đến giữa trưa, Khương Kiên lén lút gọi điện thoại cho dì Trịnh, nói có một văn kiện quên mang theo, bảo dì Trịnh đi qua đưa một chút.

Vừa lúc bị Mạnh Thử Hàn nghe được.

Mạnh Thử Hàn ở nhà cũng ghen đến phát cuồng, trước hết bảo dì Trịnh lấy văn kiện ở phòng ngủ, "Dì Trịnh, đi ở nhà nấu cơm, để con tự đưa qua cho anh ấy."

"Không được đầu phụ nhân, tiên sinh đã dặn dò ngàn vạn lần không thể để con biết."

"....."Mất Mạnh Thử Hàn u oán mà nhìn văn kiện.

Xem ra Khương Kiên đã sớm rõ rằng nếu cô biết muốn đi đưa văn kiện khẳng định sẽ cướp đi.

Dì Trịnh không lay chuyển được Mạnh Thử Hàn, còn không yên tâm cô một mình đi ra cửa, vì thế dặn dò tài xế nhất định phải chăm sóc tốt cho cô, lúc này mới cho Mạnh Thử Hàn rời đi.

Không biết trong bao hồ sơ có văn kiện gì, hẳn là rất quan trọng bởi vì buổi tối mấy ngày nay Khương Kiên đều xem.

Cô không có tâm tư đi quản chuyện gì của anh, cũng không muốn mở ra xem.

Chỉ là lần đầu tiên cô đi đến công ty anh, tâm tình còn ần ần có chút khẩn trương.

Ngoài cửa sổ xe có gió thổi vào, cô duỗi tay đóng lại, sợ mình sẽ bị cảm lạnh, đối với thân thể không tốt cho lắm.

Tốc độ xe không nhanh, cô còn có thể nhìn thấy người đi đường.

Lâm viên Cô tây cách Tinh Quang không xa lắm, lái xe hơn mười phút liền đến.

Tài xế xuống xe giúp Mạnh Thử Hàn mở cửa xe, thân mình cô có chút nặng liền đỡ cửa xe đi xuống.

Cái nóng trực tiếp đánh đến khiến cô duỗi tay lau trán, tài xế tiến lên đây nói: "Phu nhân, nếu không tôi gọi Khương tổng đưa lên, cô ngồi trong xe chờ đi."

"Không được." Mạnh Thử Hàn một ngụm từ chối, "Tôi muốn đi lên nhìn anh ấy."

Tài xế như ăn một túi cầu lương, lúc này mới nửa ngày không gặp có cái gì hay để nhìn!

Mạnh Thử Hàn kiên trì muốn đi, cũng may mặt của cô quen thuộc chỉ cần là người lên mạng đều nhận ra cô.

Quầy tiếp tân vừa thấy mặt Mạnh Thử Hàn liền ngơ ngẩn, có lẽ là chưa nhìn thấy qua Mạnh Thử Hàn ngoài đời thực.

"Chị Thử, Thử Hàn?!"

Một tiếng thét kinh hãi này đưa tới không ít ánh mắt.

Cô đứng trước quầy lễ tân, gật đầu, "Tôi tới đưa văn kiện cho Khương tổng, có thể đi lên không?"

Nữ nhân viên ở quầy tiếp tân liên tục gật đầu, đôi mắt không nhúc nhích nhìn chăm chú vào bụng đang nhô lên của cô.

Cô ấy nhìn không được nói: "Em báo cho Khương tổng một tiếng, không bằng chị liền ở chỗ này nghỉ ngơi một lát, em đưa chị lên."

"Không được, văn kiện bí mật, tôi phải tự mình giao cho Khương tổng!"

Cô gái ấy đành phải gọi điện thoại cho trợ lý Lưu, ba phút sau, thang máy ở lầu một dừng lại.

Cửa thang máy mở ra liền nhìn thấy Khương Kiên xoay bước mà đến.

Đôi chân dài thẳng tắp ần sâu ở ống quần, ánh mắt anh cố định ở trên người Mạnh Thử Hàn không nhúc nhích.

Anh vài bước đi tới, nhíu mày, "Không phải nói dì Trịnh tới sao, em tới làm cái gì?"

Mạnh Thử Hàn chậm rãi muốn đứng lên, Khương Kiên duỗi tay đi đỡ một phen.

Nhân viên bốn phía đang xem náo nhiệt thổn thức, Khương Kiên cảm nhận được ánh mắt từ bốn phía, ánh mắt lạnh lẽo nhìn quanh liếc mắt một cái, giọng nói lạnh lẽo nói: "Đi làm hay là đang xem náo nhiệt?"

"Nếu muốn nhìn, không ngại cho các người đến bộ phận nhân sự nhìn xem."

Giọng của anh lạnh băng, mặc dù trời nóng thế nhưng có chút lạnh lẽo.

Tất cả mọi người đều không dám không nghe Khương Kiên, nhanh chóng thu hồi ánh mắt tò mò đi làm việc của mình.

"Khương tổng anh rất hung dữ." Mạnh Thử Hàn giữ chặt cánh tay Khương Kiên, cô đem túi văn kiện đưa qua, "Em muốn nhìn văn phòng của anh một chút."

"Ừ." Anh bước từng bước nhỏ, nhân nhượng Mạnh Thử Hàn, "Mang em đi xem."

Hai người cùng nhau vào thang máy, ấn tầng cao nhất.

Thang máy mới vừa khép lại, một đám nhân viên liên tục ở bên nhau, riu rít thảo luận về Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên.

Dọc theo đường đi, Mạnh Thử Hàn đưa mắt nhìn anh, sùnn mặt cũng lộ ra lãnh đạm.

Đôi mắt chớp chớp, bỗng nhiên che lại bụng, nắm chặt tay áo Khương Kiên, "Khương tổng đau....."

Diễn kịch đối với Mạnh Thử Hàn mà nói đây là chuyên nghiệp.

Sắc mặt Khương Kiên biến đổi liền vòng lấy eo cô, nhìn như bình tĩnh hỏi: "Làm sao vậy? Có phải không thoải mái hay không?"

Nhìn ngữ khí như là bình tĩnh nhưng lời nói này lại mang lên khăn trương cùng run rẩy.

Người khác nghe không hiểu liền tính, tốt xấu gì cô cũng cùng Khương Kiên kết hôn nhiều năm như vậy, chút biến hóa như vậy cũng nghe ra được.

Cô cười thành tiếng rồi giữ chặt tay Khương Kiên, "Khương tổng, anh vừa mới quan tâm em hay là đang quan tâm bảo bảo thế."

Khương Kiên tức khắc nhẹ nhàng thở ra.

Tuy rằng giữ vững nhưng tay anh lại ôm cô không buông ra, mới vừa rồi vấn đề kia của Mạnh Thử Hàn anh cũng không có đáp lại, dường như chuyện vừa rồi đều không có phát sinh qua.

Thang máy dừng lại, cô lao đảo, may mắn được Khương Kiên đỡ nhưng cũng không có chấn động quá lớn.

Cửa vừa mở ra liền nhìn thấy trợ lý Lưu đứng ở bên ngoài.

Trong thang máy, tay Khương Kiên cùng Mạnh Thử Hàn lôi kéo, đáng vẻ thân mật khăng khít.

Trợ lý Lưu dời mắt đi, "Khương tổng, người của Hằng Minh ở trong phòng hội nghị chờ ngài, ngài xem hiện tại....."

Khương Kiên để Mạnh Thử Hàn ra thang máy trước, anh bước theo sau mới ra tới.

Mạnh Thử Hàn nhìn anh: "Anh rất bận sao? Vậy anh không cần phải để ý em, em ở trong văn phòng chờ anh."

Khương Kiên liếc mắt nhìn trợ lý Lưu, "Không bận, một ít người râu ria." Nói xong, anh đem văn kiện trong tay ném cho trợ lý Lưu, "Để Lý Đức Sinh đi giao thiệp, tôi có việc khác."

"Nhưng Khương tổng....."

Đôi mắt lạnh của Khương Kiên đảo qua, trợ lý Lưu cũng không dám nói ra một lời.

Trong lòng của Khương Kiên không cao hứng cho lắm, người này thật không có tầm nhìn mà, không thấy được bà xã anh tới thăm ban sao?

Công việc có thể quan trọng hơn việc bà xã tới thăm ban sao?

Không có khả năng.

Trợ lý Lưu cũng không dám nói nhiều, sau khi chính xác tiếp thu ý kiến của Khương Kiên liền mang theo văn kiện đi tìm Lý Đức Sinh.

Khương Kiên mang theo Mạnh Thử Hàn đến văn phòng anh, văn phòng không lớn cũng không có phòng ngủ lớn bên trong.

Bức màn màu xanh đen khép hờ cửa sổ, ánh nắng xuyên thấu qua khe hở chiếu vào.

Trong phòng còn mở điều hòa, hơi có chút lạnh lẽo.

Phòng cách trong văn phòng gần giống như ở nhà, lạnh lẽo và buồn tẻ.

Trên bàn làm việc của Khương Kiên đặt một cái máy tính là ngày thường anh dùng để làm việc.

"Nhiệt độ điều hòa có chút thấp, anh mở cao một chút nhé." Anh đem nhiệt độ chỉnh cao chút, hỏi: "Anh lấy ly nước ấm cho em."

"Dạ, em ở chỗ này chờ anh."

Khương Kiên đi ra ngoài rót nước cho cô, cô ở trong văn phòng dạo qua một vòng, một bên giá sách trưng bày không ít sách báo, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy mấy quyển tạp chí giải trí.

Trong lòng cô tò mò, người giống như Khương Kiên sẽ xem tạp chí giải trí sao?

Đồng sách báo giải trí đó có chút cũ, trong đó có một quyển bìa là khuôn mặt non nớt thời trẻ của cô.

Cô dụi mắt và ánh sáng từ rèm cửa chiếu vào mặt khiến cô cảm thấy hơi chói mắt.

Ngón tay từ khuôn mặt non nớt của cô lướt qua, cô không khỏi nhớ tới đây là lần đầu tiên chụp ảnh.

Thời điểm cô chưa vào đại học có quay qua một bộ phim, bộ phim này cũng xem như thành công, cô cũng được tạp chí thăm hỏi.

Không nghĩ tới nơi này của Khương Kiên thế nhưng lại giữ những tạp chí trước kia lâu như vậy?

Cô đem tạp chí đặt lại chỗ cũ, làm bộ như không có chạm qua, lại dạo bước đến bàn làm việc ngồi ở ghế của anh.

Ngón tay từ trên bàn lướt qua, không cẩn thận đụng phải bàn phím, máy tính liền sáng lên.

Thế nhưng không có tắt máy.

Mạnh Thử Hàn không muốn xem, chỉ là liếc mắt một cái nhìn qua liền thấy được thứ không nên thấy.

Không phải ổ cứng trạch nam gì, cũng không phải cơ mật thương nghiệp gì, mà là tài khoản Weibo nào đó đang treo ở giao diện.

Không thể không nói, cái tài khoản này thật là khiến cho Mạnh Thử Hàn chú ý.

Trên màn hình máy tính, mấy chữ đập vào trong mắt cô—— bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn.

Cái này còn không phải là fan tiểu học của cô sao!

Này còn không phải là fan nam chiến đấu kịch liệt cùng anti fan sao?

Nhưng cái tài khoản này..... Như thế nào liền đăng nhập ở trên máy tính Khương Kiên chứ?

Suy nghĩ trong chốc lát, Mạnh Thử Hàn lộ ra một nụ cười ranh mãnh.

Khóe môi một tia độ cung, nhìn thấu hết thấy.

Cô không nghĩ tới Khương tổng là cái dạng này.

Khi Khương Kiên trở về, Mạnh Thử Hàn đang ngồi một bên trên sofa, dáng ngồi lười biếng.

Cô mềm như bông, toàn thân không có sức sống như ngày thường, thoạt nhìn như là chú mèo đang ngủ say.

Anh cầm ly nước đi qua, chỉ có một ly nước sôi để nguội.

Cô ngước mắt lên "Khương tổng, em có chút mệt mỏi, em phải về nhà."

Khương Kiên nhú mày.

"Anh đưa em trở về."

Anh nếu là biết mang thai vất vả như vậy, anh liền chính mình mang!

Loại chuyện này cho anh làm thì tốt rồi, vì cái gì cũng phải để cho Mạnh Thử Hàn chứ?

Mạnh Thử Hàn cự tuyệt đề nghị của Khương Kiên, "Anh đưa em đi xuống lầu là được rồi, tiểu Vương ở dưới chờ em."

Khương Kiên vẫn là muốn tự mình đưa cô về nhà, thuận tiện lại đi ăn một bữa cơm càng tốt.

Nhưng Mạnh Thử Hàn cự tuyệt, khẳng định là thật sự không muốn, anh cũng liền không có làm khó cô.

Hai người lại cùng nhau đi xuống lầu, chur vị nhân viên đang bắt quái đều chú ý bên trong, Khương Kiên đem Mạnh Thử Hàn đưa lên xe xong lúc này mới trở về công ty.

Trên xe, Mạnh Thử Hàn hừ nhẹ không thành tiếng.

Cô từ trong túi đem điện thoại lấy ra, mở Weibo nhìn đến ID quen thuộc.

[bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn] như cũ chỉ đăng lại ít ỏi mấy cái về hoạt động của cô, cũng không có gì khác.

Ai có thể nghĩ đến, ngày nay như thế này lại là Khương tổng của Tỉnh Quang!

Chồng của cô thành fan của cô!

Nghĩ đến đây, tâm tình Mạnh Thử Hàn càng tốt, cô mở hot search liền thấy được hot search mới nhất.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Yêu thích ông xã 7

Editor: Mút Chanh

Mày anh nhìn lại thành hình chữ xuyên 川.

Mạnh Thử Hàn có chút kinh ngạc, cô không nghĩ tới người tự phụ như Khương tổng sẽ nói ra lời nói như vậy.

Anh khẩn trương sao? Làm chuyện kinh doanh mấy trăm triệu tại sao chưa thấy anh khẩn trương qua?

Tay Mạnh Thử Hàn từ trong ổ chăn thò ra vuốt nhẹ đuôi lông mày của anh.

"Khương tổng anh yên tâm, bảo bảo của chúng ta khẳng định sẽ bình an."

Ánh mắt Khương Kiên thâm thúy, thần sắc không rõ cho lắm.

Anh lên tiếng: "Anh khẩn trương là vì em." Thần sắc anh ngưng trọng một chút, do dự mà nói ra, "Trên mạng nói, sẽ rất đau rất đau."

Tay Mạnh Thử Hàn dừng ở trên mặt anh.

Xúc cảm lòng bàn tay thật ấm áp khiến trong lòng Mạnh Thử Hàn nhịn không được nhảy lên.

Rõ ràng người đàn ông này không phong tình như vậy nhưng mỗi một câu nói đều có thể chạm vào đáy lòng cô.

Mạnh Thử Hàn che giấu xúc động rồi cong đôi mắt lên, "Hình như là rất đau, nếu không Khương tổng giúp em sinh nhé?"

"Anh muốn giúp em sinh." Anh lập tức trả lời, ngữ khí kiên định.

Loại chuyện đau khổ này để anh tới làm là được.

Mạnh Thử Hàn cười thành tiếng rồi bỏ nhào vào trong lòng ngực anh, gương mặt cọ xát cằm anh, ở trên mặt xoa cũng không khó chịu.

Cô nhìn vào mắt Khương Kiên liền một ngụm cắn ở trên môi anh.

Cánh môi mềm mại, không đợi Khương Kiên nói chuyện, cô lại dùng sức cắn lên.

Khương Kiên kêu lên một tiếng, tuy rằng bị cắn đau nhưng lại nhịn xuống không đẩy Mạnh Thử Hàn ra.

Môi cô rời đi, nhìn vết sưng trên môi Khương Kiên bị cô cắn ra có chút đau lòng, "Khương tổng, chúng ta đều là đồng cam cộng khổ."

Khương Kiên duỗi tay chạm vào môi có dấu hiệu muốn chảy máu, nhưng đôi mắt anh dịu dàng, "Không khổ."

Dùng một chút tiếp tục nói: "Loại khổ này, anh có thể mỗi ngày ăn."

"Khương tổng, em thua rồi."

"Luyện lưu manh, nếu Khương tổng anh dám nhận số hai, tuyệt đối không có người dám nhận số một."

"Anh không phải." Khương Kiên lập tức phủ nhận.

"Như thế nào không phải? Lén lút mở acc phụ cả ngày đối anti-fan, cái acc kia tên là gì mà....." Cô ngăm Khương Kiên, "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn."

Cô tiến đến bên tai của Khương Kiên dùng giọng nói mê hoặc, "Khương tổng, anh nói tài khoản này này thao tác có đủ lưu manh hay không?"

"....."

Khương Kiên á khẩu không trả lời được.

Rốt cuộc việc này làm thật là có chút trâu người, bị Mạnh Thử Hàn công khai xử tội như vậy càng thật mất mặt.

Tựa như bị người đánh mấy bạt tay.

"Đừng nói nữa." Khương Kiên lên tiếng.

Mạnh Thử Hàn nhướn mày đang quần chặt chẽ, ánh đèn lưu loát dừng ở bốn phía.

Cô ở phòng bệnh VIP, không thể so với phòng bệnh bình thường ở dưới lầu, nơi này an tĩnh không người, động tĩnh lớn nhất chính là ở bên ngoài các hộ sĩ gõ bàn phím hoặc là đang nói bát quái mới nhất.

Giọng của cô ở phòng bệnh vang lên, "Khương tổng, sau khi em sinh con anh có thể đáp ứng em một việc hay không?"

"Đều đáp ứng em." Khương Kiên một ngụm đồng ý.

"Anh đều không hỏi xem em muốn anh đáp ứng cái gì?"

Khương Kiên nhìn về phía cô, không nói gì.

Mạnh Thử Hàn thở dài, "Cũng không phải cái gì việc khó, chính là về sau em sinh con xong, anh có thể chứng thực acc phụ của anh hay không?"

Tưởng tượng đến chuyện cư dân mạng nhìn thấy fan của Mạnh Thử Hàn đã từng chiến đấu siêu quần thể nhưng là Khương Kiên, biểu tình kia nhớ tới khiến cho người ta chờ mong.

Huống chi, Khương Kiên còn đặt tên "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn", như thế nào có thể ngọt đến như vậy!

Trên mặt Khương Kiên thổi qua một tia ứng hồng, nếu là chứng thực thật là mất mặt!

Lúc trước thời điểm trợ lý Lưu ở trên mạng chiến đấu, cái gì cũng không nói qua, nếu một khi chứng thực, mặt mũi anh không phải là ném xuống rồi sao?

Sắc mặt Khương Kiên phức tạp, có chút do dự.

Mạnh Thử Hàn mềm giọng tới làm nũng: "Được không ÔNG XÃ ~"

Giọng nói mềm mại dịu dàng lọt vào tai.

Khương Kiên giật mình một cái, "Đã biết."

Anh đã đáp ứng xong.

Dưới ánh đèn, cô giương môi cười khiến bụng nhỏ tê rần, cô thở nhẹ một tiếng rồi nhanh chóng ở trên giường nằm xuống.

Ngày dự sinh của Mạnh Thử Hàn thực nhanh liền đến, Lâm Lê sớm mấy ngày liền ở Vạn Thịnh xin phép nghỉ tới bồi cô.

Người đại diện của thiên kim Vạn Thịnh, ai dám không cho nghỉ?

Mạnh Chấn Quốc còn ước gì Lâm Lê xin nghỉ luôn đi chiều cô Mạnh Thử Hàn.

Lâm Lê phá lệ thông thuận, trước ngày sinh mấy ngày liền mang theo đồ lại đây.

Cố Ngọc Chi gọi video cho cô, dốc lòng dặn dò những điều cần chú ý.

Vốn dĩ Mạnh Thử Hàn còn không khấn trương, kết quả bị Cố Ngọc Chi nói như vậy cô mới khấn trương.

Lâm Lê cùng Mạnh Thử Hàn hiểu rõ nhau vừa thấy cô như vậy liền biết là đang khấn trương.

Lâm Lê tiếp nhận lấy điện thoại từ trong tay Mạnh Thử Hàn, đối với người trong video nói: "Cố lão sư, người nói xong khiến Thử Hàn khấn trương rồi."

Cố Ngọc Chi phản ứng lại, "Vây con chiều cô con bé cho tốt, bác đang bắt đầu xử lý chuyện về nước."

Lâm Lê cũng không có kinh nghiệm gì, Cố Ngọc Chi liền cẩn thận nói với cô, hai người lúc này mới tắt video.

Khương Kiên đang xử lý công việc, hạng mục lớn này giá mấy trăm triệu, Tỉnh Quang vẫn là rất coi trọng.

Mạnh Thử Hàn càng thêm cảm thấy khó chịu liền gọi điện thoại qua cho Khương Kiên, anh đang chuẩn bị ký kết hợp đồng.

"Khương tổng anh chừng nào thì trở về a." Cô nũng nịu nói, "Anh tâm cơ quá"

"Cái gì tâm cơ?" Khương Kiên không rõ nguyên do, hơn nữa liền phủ nhận, "Anh không phải."

"Như thế nào không phải! Trước kia anh không ở đây, em cũng không muốn gặp anh đến như vậy, chính là hiện tại! Anh ở bên em vài tháng, em đều không rời anh, anh vừa rời khỏi mấy giờ, em liền không thoải mái!"

Mạnh Thử Hàn nhỏ giọng lên án.

Điện thoại phía đối diện, Khương Kiên sừng sốt không khỏi cười rộ lên, khoe môi cong cong.

Trợ lý Lưu bên cạnh thúc giục: "Khương tổng, đối phương đã ở phòng họp chờ ngài."

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, đang muốn cùng Mạnh Thử Hàn nói chuyện, liền nghe được Mạnh Thử Hàn kinh hô một tiếng, ồn ào hô đau.

Khương Kiên lập tức liền hoảng sợ, không có tắt điện thoại liền xoay người muốn đi xuống lầu.

Trợ lý Lưu thấy thế liền giữ chặt Khương Kiên, "Khương tổng! Ngài muốn đi đâu? Đối phương đang ở phòng họp chờ ngài."

Khương Kiên bực bội mà tránh khỏi tay trợ lý Lưu, mày nhăn thành chữ xuyên 川, sắc mặt dị thường khó coi.

Thậm chí có chút bạo lực.

Giọng Khương Kiên cất cao, "Mặc kệ, bà xã của tôi ở bệnh viện lập tức muốn sinh, cái gì mà họp đồng!"

Anh nói xong liền vào thang máy, ngày thường thang máy rất nhanh, hiện tại lại rất chậm

Anh lái xe chạy như bay đến bệnh viện, Lâm Lê chờ ở bên ngoài phòng sinh, hai vợ chồng Mạnh Chấn Quốc còn chưa tới.

Khương Kiên mặc kệ, trực tiếp liền muốn đi qua đẩy cửa đi vào.

Lâm Lê ngăn anh lại, "Khương tổng, đừng như vậy, Thử Hàn nói không cần anh bồi sản!"

Mạnh Thử Hàn lúc trước thật là có nói qua.

Khương Kiên bình tĩnh lại, nôn nóng mà đứng ở một bên.

Hiện tại trời đã lạnh xuống nhưng anh lại hoảng hốt, đem áo khoác cởi ra đặt ở một bên ghế.

Anh ở bên ngoài phòng phẫu thuật dạo qua một vòng, trong lòng phiền thật sự.

Lâm Lê trong lòng cũng gấp nhưng nhìn đến dáng vẻ này của Khương Kiên, ngược lại là bình tĩnh trở lại.

Khương tổng lạnh lùng thế nhưng sẽ có thời điểm gấp như vậy, Lâm Lê vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Ngày thường nhìn tổng tài cao cao thế kia, bây giờ vừa thấy dáng vẻ anh gấp đến độ xoay quanh vẫn là cảm thán một câu này cùng người chồng bình thường cũng không có gì khác nhau.

Đồng thời Lâm Lê cũng thay Mạnh Thử Hàn cảm khái có thể gả cho người đàn ông tốt như vậy.

Khương Kiên mỉm môi, nhìn về phía Lâm Lê, nóng nảy hỏi: "Bác sĩ có nói qua cái gì hay không? Lúc cô ấy đi vào có cảm thấy không thoải mái chỗ nào hay không?"

Lâm Lê an ủi: "Khương tổng anh đừng vội, anh lại không thể thay Thử Hàn sinh, anh yên tâm không có việc gì đâu

"Tôi không vội, tôi một chút đều không vội." Khương Kiên cắn răng nói ra.

Thời gian qua đi, mẹ Mạnh cũng tới bên ngoài phòng mổ.

Tất cả mọi người đều không ăn cơm, Lâm Lê liền muốn mang mẹ Mạnh cùng Khương Kiên đi ăn một bữa cơm nhưng bị Khương Kiên cự tuyệt.

Lúc này ngoài phòng sinh, chỉ còn lại một mình Khương Kiên.

Thân ảnh bị ánh đèn chiếu đến trên vách tường, ngẫu nhiên có hai hộ sĩ đi qua, cũng không biết từ nơi nào bay ra mùi khói ngửi càng thêm bức bối.

Đèn phòng mổ đã sáng bảy tám tiếng đồng hồ, sinh hai ba đứa đều đủ rồi chứ?

Anh lại đợi trong chốc lát, đèn phòng mổ tắt.

Khương Kiên khăn trương mà đứng ở cửa, nhìn bác sĩ đi ra, gỡ xuống khẩu trang nói với Khương Kiên: "Chúc mừng, là cô công chúa xinh đẹp."

Khương Kiên không có tâm tư cùng bác sĩ khách sáo, tất cả tâm tư đều đặt ở trên người Mạnh Thử Hàn.

Bất quá bác sĩ có thể nói lời này liền đại biểu cho Mạnh Thử Hàn hẳn là không có việc gì.

Khương Kiên không muốn cùng bác sĩ nhiều lời, liền tùy ý trả lời lại một câu: "Đứa bé mới ra tới nhặn dùm đó như vậy, làm thế nào nhìn ra đẹp được."

Bác sĩ: "....."

Hắn chỉ khách sáo một chút, Khương tổng như vậy thật sự làm cái gì?

Khương Kiên đi vào xem Mạnh Thử Hàn, sắc mặt cô tái nhợt nằm ở trên giường, đôi mắt hạt châu đạo qua một vòng, biểu tình khi nhìn thấy Khương Kiên lập tức liền ủy khuất.

Tóc cô hỗn độn rơi rụng ở gương mặt thoạt nhìn cực kỳ chật vật.

Mạnh Thử Hàn vô lực mà vươn tay hướng tới anh, "Ông xã, anh vẫn ở đây."

Khương Kiên vừa mới còn nôn nóng giờ đã bình tĩnh trở lại, anh đứng ở trước mặt Mạnh Thử Hàn nhẹ nhàng thở ra, nhàn nhạt "ừ" một tiếng, "Anh vẫn luôn đợi em."

""Em biết, em biết anh nhất định sẽ ở đây."

Hộ sĩ đem con gái ôm lại đây cho Khương Kiên xem, sau khi xem xong muốn mang đi lồng giữ nhiệt, em bé còn chưa mở to mắt, làn da đều nhặn lại, bất quá về sau nhất định là cô bé xinh đẹp.

Rốt cuộc gen ba mẹ đều tốt như vậy, muốn khó coi cũng khó.

Mạnh Thử Hàn quá mức mệt mỏi, liền nhìn Khương Kiên như vậy cũng đã choáng váng chìm vào giấc ngủ.

Khương Kiên cúi xuống hôn ở trên trán cô một chút.

Tin tức Mạnh Thử Hàn sinh con gái lan truyền nhanh chóng, các nghệ sĩ mặc kệ là nhận thức hay là không quen biết đều sôi nổi dâng lên chúc phúc.

Mạnh Thử Hàn ở bệnh viện ở một hai tuần sau liền đi theo Khương Kiên trở về nhà.

Tên của con gái chưa định ra, Mạnh Thử Hàn liền ở trên mạng đăng Weibo: [thu thập tên cho con gái họ Khương, không thể gọi là Khương Hồng Đường]

Đang ở trong văn phòng Khương Kiên nghe được điện thoại vang lên, cầm lên thì thấy Mạnh Thử Hàn đã đăng Weibo mới nhất.

Tính ra thật sự Mạnh Thử Hàn đã thật lâu không có đăng Weibo.

Anh mở Weibo ra xem liền nhìn thấy bài đăng Weibo thu thập họ tên.

Đang định dùng tài khoản phụ bình luận, Mạnh Thử Hàn ở WeChat liền gửi giọng nói cô lại đây: "Khương tổng, anh cũng đừng quên đáp ứng qua chuyện của em."

Khương Kiên mỉm môi, đánh một cái "Ừ" đi qua.

Đường đường là Khương tổng, nói chuyện phải giữ lời.

Anh gọi điện thoại cho trợ lý Lưu để hắn đem acc phụ chứng thực, sau khi làm xong, anh mới mở Weibo, bắt đầu biên tập Weibo.

[xin chào mọi người, tôi là Khương Kiên.....]

Cái này không được, quá mức bình đạm không có cá tính.

Khương Kiên lại lần nữa xóa đi, suy nghĩ lại cũng không nghĩ ra nên như thế nào biên tập.

Anh trở lại Weibo của Mạnh Thử Hàn, mới vừa đăng Weibo kia đã hơn một ngàn vạn, tốc độ chia sẻ cực nhanh.

Anh chống cằm, khuỷu tay chống trên bàn làm việc.

Ngón tay như có như không mà gõ lên điện thoại rồi thờ dài.

Trang giấy A4 trước mặt anh đang hiện mấy cái tên cho con gái, nhưng đều không phải thực vừa lòng, cho nên kéo dài đến như vậy mà tên con gái cũng chưa chọn được.

Lại không nghĩ rằng, Mạnh Thử Hàn lại là bớt lo như vậy, trực tiếp liền ở trên mạng thu thập tên họ sao?

Anh chưa xót.

Anh mới là cha của đứa trẻ, hãy để cho anh nghĩ tới chứ!

Khương Kiên gõ vài chữ dưới Weibo Mạnh Thử Hàn: [tôi đã nghĩ ra tên con gái tôi, gọi là Khương Kiều.]

Anh lại ở bình luận phía dưới gõ một dòng: [giống như em, sáng trong ánh trăng.]

Trong chốc lát, Mạnh Thử Hàn liền ở WeChat tiếp tục phát giọng nói gửi cho anh: "Ài da Khương tổng đều có thể nói lời âu yếm như này sao, sáng trong ánh trăng, em thích."

Khương Kiên trả lời: "Cần phải dùng tên anh đặt."

"Đó là đương nhiên!"

Khương Kiên an tâm một chút, một lần nữa lướt Weibo.

Phía dưới bình luận của mình vô số fan của Mạnh Thử Hàn đã mắng.

[? Ai đấy, con gái người khác chính mình ở chỗ này mạo nhận sao?]

[chị Thử Hàn đừng nghe theo tên biến thái này]

[còn gọi là con gái bảo bối, nôn, tôi phun ra]

[một cho tôi phía trước còn cảm thấy người là fan cứng của chị Thử Hàn, không nghĩ tới cậu là cái dạng người này]

[@ Tỉnh Quang Khương Kiên Khương tổng, mau tới xé tên biến thái này]

Khương tổng nhìn bình luận này kia: "....."

Anh lâm vào một trận yên tĩnh, nhấn vào trang chủ của mình, lúc này chứng thực vừa mới thông qua.

Tài khoản chứng thực, viết lên mấy chữ —— Ông chủ của Đầu Tư Tỉnh Quang Khương Kiên.

Weibo đã chứng thực.

Vừa mới còn ở dưới máng Khương Kiên ghé thăm, phát hiện chuyển biến nên hướng gió lập tức liền thay đổi.

Bình luận của Khương Kiên nhảy lên vị trí đầu, phía dưới càng nhiều người đang bình luận: [hay! Khương tổng tên này hay!]

[Khương tổng tên này lấy được thật là đẹp]

[ba ba ba ba, con là Khương Kiều, ba nhìn con xem!]

Khương Kiên kiêu ngạo mà nhượng mày, quay đầu lại, Mạnh Thử Hàn đã một lần nữa đăng một cái Weibo.

Mạnh Thử Hàn v: Khương Kiều, hoan nghênh con.

Khương Kiên lập tức chia sẻ.

@ bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn v: Giống như em, Sáng trong như ánh trăng.

Hai Weibo đăng cùng ngày, dân mạng cả nước khi lên mạng đều biết, ngày này có cô gái được đặt tên —— Khương Kiều *.

* 姜皎

皎: trong sáng.

Ba ba kêu là Khương Kiên, mama kêu là Mạnh Thử Hàn, ông bà nội là danh họa thế giới, ông ngoại là dê đầu đàn của ngành giải trí.

[HOÀN CHÍNH VĂN]

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Yêu thích ông xã 7

Editor: Mút Chanh

Mày anh nhìn lại thành hình chữ xuyên 川.

Mạnh Thử Hàn có chút kinh ngạc, cô không nghĩ tới người tự phụ như Khương tổng sẽ nói ra lời nói như vậy.

Anh khẩn trương sao? Làm chuyện kinh doanh mấy trăm triệu tại sao chưa thấy anh khẩn trương qua?

Tay Mạnh Thử Hàn từ trong ổ chăn thò ra vuốt nhẹ đuôi lông mày của anh.

"Khương tổng anh yên tâm, bảo bảo của chúng ta khẳng định sẽ bình an."

Ánh mắt Khương Kiên thâm thúy, thần sắc không rõ cho lắm.

Anh lên tiếng: "Anh khẩn trương là vì em." Thần sắc anh ngưng trọng một chút, do dự mà nói ra, "Trên mạng nói, sẽ rất đau rất đau."

Tay Mạnh Thử Hàn dừng ở trên mặt anh.

Xúc cảm lòng bàn tay thật ấm áp khiến trong lòng Mạnh Thử Hàn nhịn không được nhảy lên.

Rõ ràng người đàn ông này không phong tình như vậy nhưng mỗi một câu nói đều có thể chạm vào đáy lòng cô.

Mạnh Thử Hàn che giấu xúc động rồi cong đôi mắt lên, "Hình như là rất đau, nếu không Khương tổng giúp em sinh nhé?"

"Anh muốn giúp em sinh." Anh lập tức trả lời, ngữ khí kiên định.

Loại chuyện đau khổ này để anh tới làm là được.

Mạnh Thử Hàn cười thành tiếng rồi bỏ nhào vào trong lòng ngực anh, gương mặt cọ sát cằm anh, ở trên mặt xoa cũng không khó chịu.

Cô nhìn vào mắt Khương Kiên liền một ngụm cắn ở trên môi anh.

Cánh môi mềm mại, không đợi Khương Kiên nói chuyện, cô lại dùng sức cắn lên.

Khương Kiên kêu lên một tiếng, tuy rằng bị cắn đau nhưng lại nhịn xuống không đẩy Mạnh Thử Hàn ra.

Môi cô rời đi, nhìn vết sưng trên môi Khương Kiên bị cô cắn ra có chút đau lòng, "Khương tổng, chúng ta đều là đồng cam cộng khổ."

Khương Kiên duỗi tay chạm vào môi có dấu hiệu muốn chảy máu, nhưng đôi mắt anh dịu dàng, "Không khổ."

Dùng một chút tiếp tục nói: "Loại khổ này, anh có thể mỗi ngày ăn."

"Khương tổng, em thua rồi."

"Luận lưu manh, nếu Khương tổng anh dám nhận số hai, tuyệt đối không có người dám nhận số một."

"Anh không phải." Khương Kiên lập tức phủ nhận.

"Như thế nào không phải? Lén lút mở acc phụ cả ngày đối anti-fan, cái acc kia tên là gì mà....." Cô ngăm Khương Kiên, "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn."

Cô tiến đến bên tai của Khương Kiên dùng giọng nói mê hoặc, "Khương tổng, anh nói tài khoản này này thao tác có đủ lưu manh hay không?"

"....."

Khương Kiên á khẩu không trả lời được.

Rốt cuộc việc này làm thật là có chút trâu người, bị Mạnh Thử Hàn công khai xử tội như vậy càng thật mất mặt.

Tựa như bị người đánh mấy bạt tay.

"Đừng nói nữa." Khương Kiên lên tiếng.

Mạnh Thử Hàn nhướn mày đang quần chặt chẽ, ánh đèn lưu loát dừng ở bốn phía.

Cô ở phòng bệnh VIP, không thể so với phòng bệnh bình thường ở dưới lầu, nơi này an tĩnh không người, động tĩnh lớn nhất chính là ở bên ngoài các hộ sĩ gõ bàn phím hoặc là đang nói bát quái mới nhất.

Giọng của cô ở phòng bệnh vang lên, "Khương tổng, sau khi em sinh con anh có thể đáp ứng em một việc hay không?"

"Đều đáp ứng em." Khương Kiên một ngụm đồng ý.

"Anh đều không hỏi xem em muốn anh đáp ứng cái gì?"

Khương Kiên nhìn về phía cô, không nói gì.

Mạnh Thử Hàn thở dài, "Cũng không phải cái gì việc khó, chính là về sau em sinh con xong, anh có thể chứng thực acc phụ của anh hay không?"

Tưởng tượng đến chuyện cư dân mạng nhìn thấy fan của Mạnh Thử Hàn đã từng chiến đấu siêu quần thể nhưng là Khương Kiên, biểu tình kia nhớ tới khiến cho người ta chờ mong.

Huống chi, Khương Kiên còn đặt tên "Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn", như thế nào có thể ngọt đến như vậy!

Trên mặt Khương Kiên thổi qua một tia ứng hồng, nếu là chứng thực thật là mất mặt!

Lúc trước thời điểm trợ lý Lưu ở trên mạng chiến đấu, cái gì cũng không nói qua, nếu một khi chứng thực, mặt mũi anh không phải là ném xuống rồi sao?

Sắc mặt Khương Kiên phức tạp, có chút do dự.

Mạnh Thử Hàn mềm giọng tới làm nũng: "Được không ÔNG XÃ ~"

Giọng nói mềm mại dịu dàng lọt vào tai.

Khương Kiên giật mình một cái, "Đã biết."

Anh đã đáp ứng xong.

Dưới ánh đèn, cô giương môi cười khiến bụng nhỏ tê rần, cô thở nhẹ một tiếng rồi nhanh chóng ở trên giường nằm xuống.

Ngày dự sinh của Mạnh Thử Hàn thực nhanh liền đến, Lâm Lê sớm mấy ngày liền ở Vạn Thịnh xin phép nghỉ tới bồi cô.

Người đại diện của thiên kim Vạn Thịnh, ai dám không cho nghỉ?

Mạnh Chấn Quốc còn ước gì Lâm Lê xin nghỉ luôn đi chiều cô Mạnh Thử Hàn.

Lâm Lê phá lệ thông thuận, trước ngày sinh mấy ngày liền mang theo đồ lại đây.

Cố Ngọc Chi gọi video cho cô, dốc lòng dặn dò những điều cần chú ý.

Vốn dĩ Mạnh Thử Hàn còn không khấn trương, kết quả bị Cố Ngọc Chi nói như vậy cô mới khấn trương.

Lâm Lê cùng Mạnh Thử Hàn hiểu rõ nhau vừa thấy cô như vậy liền biết là đang khấn trương.

Lâm Lê tiếp nhận lấy điện thoại từ trong tay Mạnh Thử Hàn, đối với người trong video nói: "Cố lão sư, người nói xong khiến Thử Hàn khấn trương rồi."

Cố Ngọc Chi phản ứng lại, "Vây con chiều cô con bé cho tốt, bác đang bắt đầu xử lý chuyện về nước."

Lâm Lê cũng không có kinh nghiệm gì, Cố Ngọc Chi liền cẩn thận nói với cô, hai người lúc này mới tắt video.

Khương Kiên đang xử lý công việc, hạng mục lớn này giá mấy trăm triệu, Tỉnh Quang vẫn là rất coi trọng.

Mạnh Thử Hàn càng thêm cảm thấy khó chịu liền gọi điện thoại qua cho Khương Kiên, anh đang chuẩn bị ký kết hợp đồng.

"Khương tổng anh chừng nào thì trở về a." Cô nũng nịu nói, "Anh tâm cơ quá"

"Cái gì tâm cơ?" Khương Kiên không rõ nguyên do, hơn nữa liền phủ nhận, "Anh không phải."

"Như thế nào không phải! Trước kia anh không ở đây, em cũng không muốn gặp anh đến như vậy, chính là hiện tại! Anh ở bên em vài tháng, em đều không rời anh, anh vừa rời khỏi mấy giờ, em liền không thoải mái!"

Mạnh Thử Hàn nhỏ giọng lên án.

Điện thoại phía đối diện, Khương Kiên sừng sốt không khỏi cười rộ lên, khoe môi cong cong.

Trợ lý Lưu bên cạnh thúc giục: "Khương tổng, đối phương đã ở phòng họp chờ ngài."

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, đang muốn cùng Mạnh Thử Hàn nói chuyện, liền nghe được Mạnh Thử Hàn kinh hô một tiếng, ồn ào hô đau.

Khương Kiên lập tức liền hoảng sợ, không có tắt điện thoại liền xoay người muốn đi xuống lầu.

Trợ lý Lưu thấy thế liền giữ chặt Khương Kiên, "Khương tổng! Ngài muốn đi đâu? Đối phương đang ở phòng họp chờ ngài."

Khương Kiên bực bội mà tránh khỏi tay trợ lý Lưu, mày nhăn thành chữ xuyên 川, sắc mặt dị thường khó coi.

Thậm chí có chút bạo lực.

Giọng Khương Kiên cất cao, "Mặc kệ, bà xã của tôi ở bệnh viện lập tức muốn sinh, cái gì mà họp đồng!"

Anh nói xong liền vào thang máy, ngày thường thang máy rất nhanh, hiện tại lại rất chậm

Anh lái xe chạy như bay đến bệnh viện, Lâm Lê chờ ở bên ngoài phòng sinh, hai vợ chồng Mạnh Chấn Quốc còn chưa tới.

Khương Kiên mặc kệ, trực tiếp liền muốn đi qua đẩy cửa đi vào.

Lâm Lê ngăn anh lại, "Khương tổng, đừng như vậy, Thử Hàn nói không cần anh bồi sản!"

Mạnh Thử Hàn lúc trước thật là có nói qua.

Khương Kiên bình tĩnh lại, nôn nóng mà đứng ở một bên.

Hiện tại trời đã lạnh xuống nhưng anh lại hoảng hốt, đem áo khoác cởi ra đặt ở một bên ghế.

Anh ở bên ngoài phòng phẫu thuật dạo qua một vòng, trong lòng phiền thật sự.

Lâm Lê trong lòng cũng gấp nhưng nhìn đến dáng vẻ này của Khương Kiên, ngược lại là bình tĩnh trở lại.

Khương tổng lạnh lùng thế nhưng sẽ có thời điểm gấp như vậy, Lâm Lê vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Ngày thường nhìn tổng tài cao cao thế kia, bây giờ vừa thấy dáng vẻ anh gấp đến độ xoay quanh vẫn là cảm thán một câu này cùng người chồng bình thường cũng không có gì khác nhau.

Đồng thời Lâm Lê cũng thay Mạnh Thử Hàn cảm khái có thể gả cho người đàn ông tốt như vậy.

Khương Kiên mỉm môi, nhìn về phía Lâm Lê, nóng nảy hỏi: "Bác sĩ có nói qua cái gì hay không? Lúc cô ấy đi vào có cảm thấy không thoải mái chỗ nào hay không?"

Lâm Lê an ủi: "Khương tổng anh đừng vội, anh lại không thể thay Thử Hàn sinh, anh yên tâm không có việc gì đâu

"Tôi không vội, tôi một chút đều không vội." Khương Kiên cắn răng nói ra.

Thời gian qua đi, mẹ Mạnh cũng tới bên ngoài phòng mổ.

Tất cả mọi người đều không ăn cơm, Lâm Lê liền muốn mang mẹ Mạnh cùng Khương Kiên đi ăn một bữa cơm nhưng bị Khương Kiên cự tuyệt.

Lúc này ngoài phòng sinh, chỉ còn lại một mình Khương Kiên.

Thân ảnh bị ánh đèn chiếu đến trên vách tường, ngẫu nhiên có hai hộ sĩ đi qua, cũng không biết từ nơi nào bay ra mùi khói ngửi càng thêm bức bối.

Đèn phòng mổ đã sáng bảy tám tiếng đồng hồ, sinh hai ba đứa đều đủ rồi chứ?

Anh lại đợi trong chốc lát, đèn phòng mổ tắt.

Khương Kiên khăn trương mà đứng ở cửa, nhìn bác sĩ đi ra, gỡ xuống khẩu trang nói với Khương Kiên: "Chúc mừng, là cô công chúa xinh đẹp."

Khương Kiên không có tâm tư cùng bác sĩ khách sáo, tất cả tâm tư đều đặt ở trên người Mạnh Thử Hàn.

Bất quá bác sĩ có thể nói lời này liền đại biểu cho Mạnh Thử Hàn hẳn là không có việc gì.

Khương Kiên không muốn cùng bác sĩ nhiều lời, liền tùy ý trả lời lại một câu: "Đứa bé mới ra tới nhặn dùm đó như vậy, làm thế nào nhìn ra đẹp được."

Bác sĩ: "....."

Hắn chỉ khách sáo một chút, Khương tổng như vậy thật sự làm cái gì?

Khương Kiên đi vào xem Mạnh Thử Hàn, sắc mặt cô tái nhợt nằm ở trên giường, đôi mắt hạt châu đạo qua một vòng, biểu tình khi nhìn thấy Khương Kiên lập tức liền ủy khuất.

Tóc cô hỗn độn rơi rụng ở gương mặt thoạt nhìn cực kỳ chật vật.

Mạnh Thử Hàn vô lực mà vươn tay hướng tới anh, "Ông xã, anh vẫn ở đây."

Khương Kiên vừa mới còn nôn nóng giờ đã bình tĩnh trở lại, anh đứng ở trước mặt Mạnh Thử Hàn nhẹ nhàng thở ra, nhàn nhạt "ừ" một tiếng, "Anh vẫn luôn đợi em."

"Em biết, em biết anh nhất định sẽ ở đây."

Hộ sĩ đem con gái ôm lại đây cho Khương Kiên xem, sau khi xem xong muốn mang đi lồng giữ nhiệt, em bé còn chưa mở to mắt, làn da đều nhặn lại, bất quá về sau nhất định là cô bé xinh đẹp.

Rốt cuộc gen ba mẹ đều tốt như vậy, muốn khó coi cũng khó.

Mạnh Thử Hàn quá mức mệt mỏi, liền nhìn Khương Kiên như vậy cũng đã choáng váng chìm vào giấc ngủ.

Khương Kiên cúi xuống hôn ở trên trán cô một chút.

Tin tức Mạnh Thử Hàn sinh con gái lan truyền nhanh chóng, các nghệ sĩ mặc kệ là nhận thức hay là không quen biết đều sôi nổi dâng lên chúc phúc.

Mạnh Thử Hàn ở bệnh viện ở một hai tuần sau liền đi theo Khương Kiên trở về nhà.

Tên của con gái chưa định ra, Mạnh Thử Hàn liền ở trên mạng đăng Weibo: [thu thập tên cho con gái họ Khương, không thể gọi là Khương Hồng Đường]

Đang ở trong văn phòng Khương Kiên nghe được điện thoại vang lên, cầm lên thì thấy Mạnh Thử Hàn đã đăng Weibo mới nhất.

Tính ra thật sự Mạnh Thử Hàn đã thật lâu không có đăng Weibo.

Anh mở Weibo ra xem liền nhìn thấy bài đăng Weibo thu thập họ tên.

Đang định dùng tài khoản phụ bình luận, Mạnh Thử Hàn ở WeChat liền gửi giọng nói cô lại đây: "Khương tổng, anh cũng đừng quên đáp ứng qua chuyện của em."

Khương Kiên mỉm môi, đánh một cái "Ừ" đi qua.

Đường đường là Khương tổng, nói chuyện phải giữ lời.

Anh gọi điện thoại cho trợ lý Lưu để hắn đem acc phụ chứng thực, sau khi làm xong, anh mới mở Weibo, bắt đầu biên tập Weibo.

[xin chào mọi người, tôi là Khương Kiên.....]

Cái này không được, quá mức bình đạm không có cá tính.

Khương Kiên lại lần nữa xóa đi, suy nghĩ lại cũng không nghĩ ra nên như thế nào biên tập.

Anh trở lại Weibo của Mạnh Thử Hàn, mới vừa đăng Weibo kia đã hơn một ngàn vạn, tốc độ chia sẻ cực nhanh.

Anh chống cằm, khuỷu tay chống trên bàn làm việc.

Ngón tay như có như không mà gõ lên điện thoại rồi thờ dài.

Trang giấy A4 trước mặt anh đang hiện mấy cái tên cho con gái, nhưng đều không phải thực vừa lòng, cho nên kéo dài đến như vậy mà tên con gái cũng chưa chọn được.

Lại không nghĩ rằng, Mạnh Thử Hàn lại là bớt lo như vậy, trực tiếp liền ở trên mạng thu thập tên họ sao?

Anh chưa xót.

Anh mới là cha của đứa trẻ, hãy để cho anh nghĩ tới chứ!

Khương Kiên gõ vài chữ dưới Weibo Mạnh Thử Hàn: [tôi đã nghĩ ra tên con gái tôi, gọi là Khương Kiều.]

Anh lại ở bình luận phía dưới gõ một dòng: [giống như em, sáng trong ánh trăng.]

Trong chốc lát, Mạnh Thử Hàn liền ở WeChat tiếp tục phát giọng nói gửi cho anh: "Ài da Khương tổng đều có thể nói lời âu yếm như này sao, sáng trong ánh trăng, em thích."

Khương Kiên trả lời: "Cần phải dùng tên anh đặt."

"Đó là đương nhiên!"

Khương Kiên an tâm một chút, một lần nữa lướt Weibo.

Phía dưới bình luận của mình vô số fan của Mạnh Thử Hàn đã mắng.

[? Ai đấy, con gái người khác chính mình ở chỗ này mạo nhận sao?]

[chị Thử Hàn đừng nghe theo tên biến thái này]

[còn gọi là con gái bảo bối, nôn, tôi phun ra]

[một cho tôi phía trước còn cảm thấy người là fan cứng của chị Thử Hàn, không nghĩ tới cậu là cái dạng người này]

[@ Tỉnh Quang Khương Kiên Khương tổng, mau tới xé tên biến thái này]

Khương tổng nhìn bình luận này kia: "....."

Anh lâm vào một trận yên tĩnh, nhấn vào trang chủ của mình, lúc này chứng thực vừa mới thông qua.

Tài khoản chứng thực, viết lên mấy chữ —— Ông chủ của Đầu Tư Tỉnh Quang Khương Kiên.

Weibo đã chứng thực.

Vừa mới còn ở dưới máng Khương Kiên ghé tòm, phát hiện chuyển biến nên hướng gió lập tức liền thay đổi.

Bình luận của Khương Kiên nhảy lên vị trí đầu, phía dưới càng nhiều người đang bình luận: [hay! Khương tổng tên này hay!]

[Khương tổng tên này lấy được thật là đẹp]

[ba ba ba ba, con là Khương Kiều, ba nhìn con xem!]

Khương Kiên kiêu ngạo mà nhượng mảy, quay đầu lại, Mạnh Thử Hàn đã một lần nữa đăng một cái Weibo.

Mạnh Thử Hàn v: Khương Kiều, hoan nghênh con.

Khương Kiên lập tức chia sẻ.

@ bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn v: Giống như em, Sáng trong như ánh trăng.

Hai Weibo đăng cùng ngày, dân mạng cả nước khi lên mạng đều biết, ngày này có cô gái được đặt tên —— Khương Kiều *.

* 姜皎

皎: trong sáng.

Ba ba kêu là Khương Kiên, mama kêu là Mạnh Thử Hàn, ông bà nội là danh họa thế giới, ông ngoại là dê đầu đàn của ngành giải trí.

[HOÀN CHÍNH VĂN]

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Ngoại truyện 1

Mạnh Thử Hàn nhận một bộ phim mới và phải đi Lan Thành để quay phim.

May mắn thay vì Cố Ngọc Chi sau khi về nước đặc biệt muốn mang theo Khương Kiều, cho nên Mạnh Thử Hàn liền đem Khương Kiều giao cho Cố Ngọc Chi.

Buổi tối trước ngày chia tay để đi Lan Thành, sắc mặt Khương Kiên trông có vẻ âm trầm, không nói một tiếng mà chỉ đem cô đề ở dưới thân lập đi lập lại cho đến đêm khuya.

Mạnh Thử Hàn ôm chặt lấy anh, sững sờ một chút, "Khương tổng, anh không vui sao?"

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, nửa nhắm nửa mở, "Anh không muốn em đi Lan Thành."

Ồ, thì ra là không vui vì cô đi Lan Thành.

Mạnh Thử Hàn sờ ngực anh cùng cơ bắp rồi cười rộ lên: "Phải lấy sự nghiệp làm trọng nha Khương tổng, anh phải ủng hộ sự nghiệp của em chứ."

Khương Kiên mím môi, anh uể oải không vui mà trả lời: "Ủng hộ."

Anh nói chuyện rầu rĩ, không chờ Mạnh Thử Hàn trả lời liền trở mình đưa lưng về phía cô.

Mạnh Thử Hàn sững sờ liền từ phía sau ôm lấy anh, ngực dán ở phía sau lưng Khương Kiên liền cảm nhận được thân thể anh cứng đờ lên một chút.

Cô khẽ mỉm cười, không nghĩ nhiều liền ngủ thiếp đi.

Sáng sớm hôm sau, Khương Kiên thức dậy rất sớm giống như muốn đến công ty.

Nhưng anh ở nhà bận việc nửa ngày cũng không ra cửa, Mạnh Thử Hàn cũng phải đi Lan Thành cho nên Khương Kiên dậy không bao lâu, cô cũng liền rời giường.

Khương Kiên đang bận trong bếp, cô rửa mặt xong mới nhìn thấy anh làm một phần cơm chiên trứng.

Mặt mày anh lãnh đạm, cũng không nói lời nào liền đem cơm chiên trứng đặt trước mặt cô, ý bảo cô ăn đi.

Mạnh Thử Hàn ăn một ngụm, nhin không được ngẩng đầu nhìn anh, hỏi: "Khương tổng anh còn tức giận sao?"

Khương Kiên cúi tạp dề đặt ở một bên, "Không có tức giận, là anh không tốt, anh không nên làm em khó xử."

Mạnh Thử Hàn thở phào nhẹ nhõm.

Cô ăn một ít cơm và không ăn nó nữa, Lâm Lê lại đây giúp cô thu thập hành lý, Khương Kiên ngồi ở phòng khách xem tạp chí thương nghiệp.

Mạnh Thử Hàn xuống lầu rồi hỏi: "Khương tổng, hôm nay anh không đến công ty sao?"

Khương Kiên nhìn về phía cô, "Không đi, anh muốn đưa em đến sân bay."

"Oa cảm ơn ông xã!" Mạnh Thử Hàn lại chạy lên lầu thu thập hành lý.

Hành lý của cô cũng không đơn giản, đồ trang điểm này đó cơ hồ đều chiếm nửa cái vali, bất quá so sánh cùng nữ minh tinh khác còn xem như bình thường.

Lâm Lê mang theo hai vali lớn giúp Mạnh Thử Hàn đặt ở cốp xe.

Mạnh Thử Hàn dựa vào bên cạnh xe, dáng người mảnh khảnh, một chút cũng nhìn không ra dáng vẻ này là đã sinh con qua.

Cô giương mắt nhìn về phía Lâm Lê, "Lê tỷ cảm ơn chị nha, muốn cùng nhau ngồi xe đi sân bay hay không?"

Lâm Lê sững sốt, nhìn thấy gương mặt này của Mạnh Thử Hàn cực kì nghiêm túc.

Nghiêm túc chắc có vấn đề.

Mạnh Thử Hàn khi nào nói chuyện nghiêm túc như vậy chứ? Hơn nữa, tối hôm qua không phải thương lượng cùng đi sân bay sao? Hiện tại bỗng nhiên lại hỏi lần nữa, có phải có bất ngờ gì hay không?

Lâm Lê trầm mặc trong một cái chớp mắt, còn chưa nghĩ ra đến tốt cùng nên gật đầu hay là lắc đầu, liền nhìn thấy Khương Kiên đi lại đây.

Anh liếc Lâm Lê một cái, dùng giọng nhàn nhạt nói: "Lâm Lê cũng muốn đi cùng sao?"

Mạnh Thử Hàn u oán mà nhìn về phía Lâm Lê, "Dạ, Lê tỷ muốn cùng đi sân bay."

Khương Kiên cũng dùng ánh mắt khó chịu nhìn về phía Lâm Lê.

Lâm Lê đầu óc vụng về cũng nên phản ứng lại, hai vợ chồng người ta căn bản không muốn cô cùng đi!

Lâm Lê cười nhạt, "Nói giỡn thôi, lát nữa chị sẽ gọi xe, vừa lúc muốn đến công ty lấy một phần văn kiện."

Mạnh Thử Hàn nhoen miệng cười, "Thật là ngại quá."

Em ngại ngần cái quý thì có! Nhất không muốn chị cùng đi sân bay chính là em!

Khương Kiên cũng như suy tư gì đó: "Thật là ngại quá."

Ánh mắt Lâm Lê phức tạp, bẹp miệng lên án mà nhìn về Khương Kiên.

Khương tổng, anh thay đổi rồi.

Ra trung tâm thành phố hướng sân bay mà đi, tốc độ xe của Khương Kiên chậm đi, Mạnh Thử Hàn ở một bên thở dài.

Tối hôm qua còn không cảm thấy khó chịu, hiện tại đến thời điểm chia tay, cái loại khó chịu này liền nảy lên trong lòng.

Mạnh Thử Hàn ừ ừ cụp đuôi mà nói: "Khương tổng tâm cơ thật tốt."

Khương Kiên biết cô nói chính là phương diện nào, mắt anh nhìn thẳng lái xe, nhìn đến xe mình bị xe thể thao bên cạnh vượt qua.

Anh hít một hơi thật sâu trả lời cô: "Em cũng vậy."

Tới sân bay, xe dừng lại.

Mạnh Thử Hàn không vội vã xuống xe, dù sao thời gian cũng còn xem như kịp.

Khương Kiên đem balo cầu vồng của cô đưa qua, nhện không được nói: "Em sớm chút trở về, Kiều Kiều sẽ nhớ em."

Mạnh Thử Hàn đáp ứng: "Em đã biết."

"Nếu em không trở về sớm, khả năng người Kiều Kiều gọi đầu tiên là ba ba."

"Khương tổng anh đừng nói nữa, nếu em khóc làm sao bây giờ."

Đôi mắt Khương Kiên sâu thẳm nhìn về phía Mạnh Thử Hàn, cửa sổ xe bật kín, anh đem cô ôm vào trong lòng ngực, hơi thở hai người chọt đan chéo ở bên nhau, trong lòng Mạnh Thử Hàn càng thêm khó chịu.

"Sớm một chút trở về, anh chờ em."

Tiếng nói trầm thấp của anh vang lên ở bên tai, trong lòng Mạnh Thử Hàn đột nhiên nhảy dựng.

Cô gật gật đầu, nhin xuống khó chịu lúc chia tay rồi cười rộ lên, "Từ trước đến nay anh không ở đây, em một mình ở Lâm Sơn, hiện tại cuối cùng có một lần anh ở nhà chờ em"

"Anh ở nhà chờ em"

Mạnh Thử Hàn cười, trong đầu không tự giác hiện ra hình ảnh Khương Kiên phòng không gối chiếc.

Con gái ở một bên khóc lớn, anh ngồi ở mép giường ôm ảnh chụp của cô rơi lệ, hình ảnh này cũng quá cảm động đi.

Khương Kiên đương nhiên không biết Mạnh Thử Hàn suy nghĩ cái gì, bất quá xem tươi cười này cũng biết không phải là chuyện gì tốt.

Lâm Lê đã tới sân bay rồi gọi điện thoại hỏi Mạnh Thử Hàn ở đâu, Mạnh Thử Hàn lúc này mới mở cửa xe đi xuống xe.

Khương Kiên nhìn chăm chăm cô không nhúc nhích.

Mạnh Thử Hàn dường như có linh cảm, cúi người xuống hôn một cái trên môi Khương Kiên, "Ông xã, hôn tạm biệt."

Khương Kiên nhấp môi, chế trụ ót của cô kéo lại đây rồi dần dần thâm nhập.

Một chút một chút ôn nhu tận xương.

Tại sân bay, Lâm Lê nhìn thời gian.

Vừa nhắc mắt lên liền nhìn thấy Mạnh Thử Hàn mang khẩu trang đeo balo cầu vồng trực tiếp mà đến.

Các fan tới sân bay sôi nổi hét chói tai, lớn tiếng gọi tên Mạnh Thử Hàn.

Fan giờ poster lên, Mạnh Thử Hàn tươi cười sáng lạn giống như sáng trong ánh trăng.

Có mấy fan lớn tiếng hỏi: "chị Thử Hàn! Kiều Kiều nhà em khỏe không ạ?"

Mạnh Thử Hàn nhìn qua rồi mở miệng nói: "Kiều Kiều đương nhiên khỏe rồi."

Còn có fan đuổi theo muốn ký tên, Mạnh Thử Hàn cũng tiếp nhận tới ký.

Lâm Lê vài bước đi tới hỗ trợ đem fan ngăn lại, Mạnh Thử Hàn lúc này mới xông ra khỏi vòng vây của fan.

Lâm Lê đi ở bên cạnh Mạnh Thử Hàn, hừ hừ hai tiếng, "Cùng Khương tổng ôn tồn đủ rồi chứ? Tiểu Hàn, tâm chị đều bị thương rồi."

"Lê tỷ, chị đừng khổ sở." Mạnh Thử Hàn nghiêng đầu nhìn cô, "Rất cuộc về sau sự tình khổ sở càng nhiều hơn."

"....."

Lâm Lê không muốn lại cùng Mạnh Thử Hàn nói những việc này, liền thay đổi một cái đề tài, "Đây bộ 《 hình xăm 》 hãy quay cho tốt, năm trước mới vừa được giải thưởng Kim Mã nữ phụ xuất sắc nhất, nếu bộ điện ảnh này quay tốt, năm nay nữ chính xuất sắc nhất khẳng định em có một chân."

"Được được được, em biết rồi, em sẽ quay tốt."

Lâm Thành cùng Lâm Sơn hoàn toàn không giống nhau, tuy rằng giống nhau là thành phố, nhưng phát triển lại so ra kém xa Lâm Sơn.

Cơ sở phương tiện lạc hậu, vùng núi nghèo khổ cũng nhiều.

Bộ phim 《 hình xăm 》 chủ yếu kể về cô gái ở thành phố mắc sai lầm, bị người trong nhà đưa đến Mã Yến Sơn, trong quá trình đó, cô gái đã nhìn thấy được một cuộc sống khác.

Đó là cuộc sống nghèo khổ dưới đáy của xã hội.

Đi Mã Yến Sơn còn phải leo một đoạn đường núi, xe không thể lái lên được cho nên Mạnh Thử Hàn đành phải xuống xe đi bộ lên núi.

May mắn là lúc trước cùng Khương Kiên thường xuyên đi phòng tập gym, thân thể tổ chất cũng không tệ lắm, đi đường núi cũng không phải việc khó gì.

Mạnh Thử Hàn tới sớm hơn so với diễn viên khác liền được đạo diễn an bài chỗ ở, trên núi thật là nghèo khó, nghe nói mấy gian phòng đều là xây lên khi xây trường tiểu học Hy Vọng.

Trường tiểu học Hy Vọng ở Mã Yến Sơn xây lên không lâu nhưng bọn nhỏ trên núi đã nhập học.

Mạnh Thử Hàn quen thuộc hoàn cảnh chung quanh một chút, có cùng đạo diễn biên kịch thảo luận một phen kịch bản, mới gọi điện thoại qua cho Khương Kiên báo bình an.

Sau khi nghe Mạnh Thử Hàn nói chuyện điện thoại xong, Khương Kiên dựa vào ghế trầm mặc một lát mới kêu trợ lý Lưu lại đây.

Trợ lý Lưu đã sớm nghe nói Mạnh Thử Hàn đi đóng phim, còn tưởng rằng Khương Kiên tâm tình không tốt, kết quả tiến vào liền phát hiện tâm tình Khương Kiên tựa hồ không tồi.

"Khương tổng, làm sao vậy?"

Khương Kiên nhàn nhạt mở miệng nói: "Có phải báo cáo tài chính cho quý cuối cùng được Lý Đức Sinh xem phải không?"

Trợ lý Lưu gật đầu, "Phải, Lý tổng đã xử lý tốt."

"Ừ." Anh lên tiếng, lại là trầm mặc trong chốc lát, trợ lý Lưu cũng không hiểu rõ Khương Kiên đến tột cùng là muốn nói cái gì.

Qua một lát, Khương Kiên rốt cục cũng mở miệng: "Tìm thông tin xây dựng cho tôi."

Trường tiểu học Hy Vọng ở Mã Yến Sơn?

Trợ lý Lưu đầu tiên là sững sốt, suy nghĩ một lát mới nhớ tới.

Khương Kiên thường xuyên làm từ thiện, trường tiểu học Hy Vọng cũng xây không ít, cái trường tiểu học Hy Vọng ở Mã Yến Sơn vừa lúc chính là một trong số đó.

Trợ lý Lưu tuy rằng không biết Khương Kiên đến tột cùng muốn làm cái gì nhưng vẫn theo lời cho người đi tìm.

Thừa dịp trợ lý Lưu không ở đây, Khương Kiên chính mình lấy điện thoại ra đặt vé máy bay đi Lan Thành, chờ tới Lan Thành lại kêu taxi đi Mã Yến Sơn.

Trợ lý Lưu tìm được tư liệu, Khương Kiên đang đem công việc gần đây sửa sang, cũng không có gì đặc biệt liền giao cho người phía dưới làm là được.

Khương Kiên tiếp nhận tin tức ở Mã Yến Sơn, tho sơ giản lược mà nhìn tin tức rất là tường tận, anh đọc nhanh như gió mà xem xong, đem tin tức ném ở trên bàn.

"Cái công trình này có chút vấn đề, tôi phải tự mình đi xem một chút."

Trợ lý Lưu: "?"

"Khương tổng, nơi nào có vấn đề? Ngài nói một chút, tôi tìm người đi xuống nhìn xem là được, hà tất tự mình đi chứ?"

Nói xong, trợ lý Lưu liền cảm giác được tầm mắt không quá thân thiện ở trên người bắn phá.

Nhìn về phía Khương Kiên, ánh mắt anh cùng ngày thường lại không có gì khác biệt, hơn nữa, Khương tổng làm sao đối với mình không tốt chứ?

Khương Kiên mỉm cười, "Không cần, những việc này giao cho Lý Đức Sinh đi làm, tôi tự mình đi nơi này nhìn xem."

"Khó mà làm được, Khương tổng, vùng núi này điều kiện không phải thực tốt, nếu ngài không yên tâm thì tôi tự mình đi, nơi nào có thể phiền toái đến ngài chứ."

Một đạo bắn phá ở trên người mình, tầm mắt càng thêm không tốt cho lắm.

Tựa như muốn đem chính mình xuyên thủng.

Khương Kiên lại yên tĩnh trong chốc lát, ngón tay gõ vào trên bàn, anh cười lạnh một tiếng, "Lưu Tiểu Minh, bảo an phía dưới từ chức, cậu có ý định này không?"

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Ngoại truyện 2

Editor: Mút Chanh

Mạnh Thử Hàn đến Mã Yến Sơn được hai ngày, khí hậu có chút nóng không chịu được, cô từ nhỏ đã được nuông chiều từ bé cho nên chưa ăn qua loại khổ này.

Cũng may là thân thể cô khỏe mạnh, lại thường xuyên cùng Khương Kiên vận động, chưa đến hai ngày liền không có việc gì.

Nhưng Lâm Lê không chịu được cho nên ở trên giường bệnh nằm vài ngày, vẫn là Mạnh Thử Hàn tay cầm tay chiếu cổ.

Chờ đến tổ《 hình xăm 》 đến đông đủ, bệnh của Lâm Lê gần như đã khỏi.

Ngày đó bắt đầu quay thì trời mưa.

Mã Yến Sơn âu u cùng mưa gió sắp đến, Mạnh Thử Hàn quay xong phần cảnh của mình. Lâm Lê nhanh chóng cầm áo khoác phủ thêm cho cô.

Đạo diễn ở bên kia nói: "Thử Hàn, cô quay xong rồi thì tự mình đi về trước, miễn cho bị mưa ướt."

Mạnh Thử Hàn nhìn Lâm Lê cầm chiếc ô màu xanh lục, lắc đầu nói: "Không, tôi muốn xem mọi người đóng phim để học tập một chút."

Chờ đến kết thúc cảnh quay trong ngày hôm nay thì đã là buổi chiều.

Trời mưa lớn hơn một chút, khi về đến nhà bên kia thì gặp được một cô bé, cô bé chạy nhanh nên ngã ở trên mặt đất, cả người dính bùn liền quỳ rạp trên mặt đất khóc.

Mạnh Thử Hàn thờ dài, nhớ tới Kiều Kiều của mình, cô lấy chiếc ô trong tay Lâm Lê đi qua, đuổi tay đỡ cô bé dậy.

Cô bé phủ bùn đầy người, trên mặt cũng dính đầy.

Mạnh Thử Hàn nói: "Như thế nào chạy nhanh như vậy, cẩn thận một chút chứ."

Cô bé thút tha thút thít mà trả lời: "Là hiệu trưởng nói có người muốn tới, để cho con đi đón một chút, con chạy quá nhanh liền ngã hu hu hu."

Cô bé khóc đến thương tâm, còn đang nói quần áo của mình đều dơ về nhà khẳng định sẽ bị mắng.

Bây giờ mưa ngày càng nhiều, xuống núi cũng trơn trượt mà toàn thân cô bé đều dính bùn, Mạnh Thử Hàn nhìn không được nói: "Như vậy đi, hiện tại đi vừa vận không có việc gì, đi giúp con đi đón người, thế nào?."

Dù sao bây giờ quay xong cũng còn sớm, trên núi tín hiệu cũng không tốt, Mạnh Thử Hàn không có việc gì làm cho nên giúp cô bé một chút cũng chưa chắc không thể.

Cô bé nhanh chóng liền đáp ứng, vui vẻ mà nói một tiếng: "Cảm ơn đi."

Đi xuống chân núi đón người kỳ thật rất đơn giản, Mã Yến Sơn nghèo khó vốn dĩ cũng không có bao nhiêu người ở, thời tiết ác nghiệt như vậy, người tới có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hơn nữa hiệu trưởng trường Hy Vọng ở Mã Yến Sơn bảo đến đón, khẳng định không phải người bình thường, hẳn là người rất giàu.

Mạnh Thử Hàn cùng đạo diễn nói tình huống bên này, liền cùng Lâm Lê xuống núi đón người.

Mưa phùn kéo dài nên trên cây tích nước mưa, tất cả đều rơi ở ô bùm bùm rung động.

Trong chốc lát, Mạnh Thử Hàn cùng Lâm Lê liền đến dưới chân núi, chẳng qua người còn chưa tới, hai người đành đợi một lát.

Lâm Lê không khỏi oán giận: "Này người nào, thời tiết như vậy mà còn để người ta chờ."

Mạnh Thử Hàn vuốt cằm gật đầu, "Thật là khó chịu."

Lâm Lê nắm tay lại, "Nếu trong chốc lát người kia tới thật, thế nào chị cũng phải đánh cho hắn ta một trận!"

Mạnh Thử Hàn liếc cô một cái, nở nụ cười, "Chính là chị nói, đến lúc đó đừng bỏ qua nha."

Lại đợi khoảng mười lăm phút, Lâm Lê sắp ngồi không yên, khuyên Mạnh Thử Hàn đừng đợi.

Cho dù là ai ở chỗ này ngược gió dầm mưa chờ hơn mười phút cũng sẽ tức giận như vậy, Mạnh Thử Hàn cũng không ngoại lệ, cô gật gật đầu liền xoay người đi.

Còn chưa kịp xoay người liền nhìn thấy bên trong mưa có người đi tới.

Mang một chiếc ô lớn màu đen, cả người đều được giấu kỹ dưới ô.

Rất xa, Mạnh Thử Hàn liền cảm thấy thân hình người này có chút quen mắt.

Lâm Lê tức giận mà nói: "Người tới rồi, Tiểu Hàn, một lát em nhìn cho kĩ đi, thế nào chị cũng phải giáo huấn hần một chút!"

Mạnh Thử Hàn: "Rửa mắt mong chờ."

Người đó đến gần, Lâm Lê còn chưa kịp nhận ra thì Mạnh Thử Hàn đã nhận ra.

Người tới dáng người cao ráo, hai chân thon dài, tay nắm ô càng là thon dài trắng nõn, Mạnh Thử Hàn chớp mắt liền từ trong ô của Lâm Lê đi ra ngoài.

Lâm Lê không biết đã xảy ra cái gì, chỉ là hô một tiếng: "Tiểu Hàn em làm gì thế!"

Người đàn ông mang chiếc ô đen dừng lại, mái ô nâng lên rõ rệt cuộc cũng nhìn rõ được diện mạo.

Mạnh Thử Hàn chạy chậm qua, một chút liền chui vào ô của anh rồi duỗi tay ôm lấy eo anh.

Khương Kiên nhíu mày, "Đừng để mưa làm ướt."

Lâm Lê bị sốc, vì cái gì Khương tổng lại ở chỗ này?

Hiệu trưởng muốn tới đón người chính là Khương tổng sao?

Kia làm sao bây giờ, vừa rồi cô còn cùng Mạnh Thử Hàn nói phải hảo hảo giáo huấn một phen, Mạnh Thử Hàn có thể nói cho Khương tổng hay không?

Lâm Lê nắm ô nghi ngờ.

Bất quá nghĩ nghĩ, Mạnh Thử Hàn không phải loại người như vậy, sao có thể sẽ đem loại chuyện này nói cho Khương tổng chứ!

Đang nghĩ ngợi, cách đó không xa truyền đến giọng nói của Mạnh Thử Hàn: "Lê tỷ, chị lại đây nha, không phải nói phải hảo hảo giáo huấn anh ấy một chút sao?"

Vừa mới còn tín nhiệm với Mạnh Thử Hàn vô cùng, Lâm Lê: "....."

Lâm Lê u oán mà nhìn Mạnh Thử Hàn.

Ba người cùng nhau lên núi, Mạnh Thử Hàn tránh ở dưới ô của Khương Kiên, ôm cánh tay Khương Kiên một đường nói chuyện, Lâm Lê một mình lẻ loi mà đi phía sau, trong lòng bi thương.

Dưới ô, Mạnh Thử Hàn ôm cánh tay Khương Kiên.

"Anh tại sao lại ở chỗ này? Là bởi vì em sao?"

Khương Kiên thề thốt phủ nhận, "Không phải."

Mạnh Thử Hàn hừ một tiếng rồi đẩy Khương Kiên một phen, có chút không vui, cô tiếp tục hỏi, "Khương tổng không phải chú trọng quan niệm thời gian nhất sao? Như thế nào hôm nay liền đến muộn?"

Khương Kiên không dừng lại, tiếp tục đi tới phía trước, bất quá vì nhân nhượng Mạnh Thử Hàn bước chân ngắn, cho nên cũng đi chậm chút.

Anh trả lời: "Xe hư dừng ở trên, nên anh đi bộ tới."

Đi bộ tới?

Mạnh Thử Hàn há to miệng, trán gần Mã Yến Sơn nhất rất xa, Khương Kiên thế nhưng đi bộ tới, phải đi mấy giờ cơ chứ?

"Vậy anh đi mấy tiếng rồi?"

"Hai ba tiếng đồng hồ."

"Anh chờ xe sửa chữa xong lại qua đây, không cần vội chút thời gian này, em cũng không vội mà gặp anh."

Khương Kiên trầm mặc một trận, Mạnh Thử Hàn nhìn thấy trên mặt anh không có biểu tình hơi có chút thất thần không biết suy nghĩ cái gì.

"Khương tổng?" Mạnh Thử Hàn hô một tiếng.

Khương Kiên lúc này mới phục hồi tinh thần, trên mặt thế nhưng không tự giác mà nóng lên, anh mím môi, nói: "Nhưng Mạnh Thử Hàn, anh lo lắng."

"Anh lo lắng cái gì?" Mạnh Thử Hàn dừng lại rồi túm chặt cánh tay Khương Kiên, Lâm Lê nhìn thấy hai người phía trước mình dừng lại, cô cũng dừng lại, làm bộ như đang xem phong cảnh nơi khác.

Tiếng cười Mạnh Thử Hàn từ trong cổ họng tràn ra tới, "Khương tổng anh vừa mới nói cái gì? Anh nói lớn lên, em không nghe thấy."

Khương Kiên dòi mắt rồi rung nước mưa trên chiếc ô xuống.

Không khí trên núi so với thành phố tươi mát rất nhiều, trận mưa này tới khiến cho không khí bên trong đều phẳng phát tràn ngập nước mưa cùng bùn đất, không giống như mùi bụi.

Hít một hơi, không khí vào trong phổi cực kì thoải mái.

Khương Kiên yên tĩnh một hồi lâu nhưng vẫn không lay chuyển được Mạnh Thử Hàn, đành phải lại lặp lại một lần: "Anh lo lắng."

Vừa đi qua, liền thấy lỗ tai Khương Kiên đã đỏ hơn phân nửa, thật đáng yêu.

Mạnh Thử Hàn cười, nhón chân tới che lại lỗ tai anh. Cả người đều dán ở trên người anh, cảm thụ được bên trong ngực anh nhảy lên và độ ẩm truyền đến cô qua chiếc áo khoác.

Cầm cô để ở trên vai Khương Kiên liền đề thấp giọng nói: "Khương tổng, anh lo nhất ở chỗ nào?"

Giọng nói thần thái của cô đều như là đang câu dẫn anh, tất cả đều lộ ra mê hoặc.

Hầu kết Khương Kiên vừa chuyển động, rũ mắt nhìn vào mắt cô, giọng nói trầm thấp: "Mạnh Thử Hàn, em cái yêu tinh này."

"Cho dù thật là yêu tinh, còn không phải yêu tinh của anh sao?"

Khương Kiên cười.

Lâm Lê nhin không nổi hai người kia, có thể suy xét một chút loại lớn tuổi độc thân như cô hay không!

Lâm Lê đang muốn nói chuyện thì trên sườn núi bỗng nhiên truyền đến một tiếng hét to: "Thử Hàn! Lâm Lê! Là các người đã trở lại sao?"

Thì ra là phó đạo diễn.

Lâm Lê lập tức liền lên tiếng: "Phó đạo diễn Trần! Là chúng tôi!"

Phó đạo diễn Trần vài bước xuống dưới, do trời mưa nên đường núi trơn trượt vì thế phó đạo diễn Trần liền một đường cũng tới được trước mặt bọn họ.

Phó đạo diễn Trần nhìn người dưới chiếc ô đen, không để ý liền hỏi câu: "Tìm được người chưa? Vừa rồi tôi ở nhà đợi đã lâu không thấy hai người trở về, liền ra tới tìm một chút."

Phó đạo diễn Trần có chút tò mò, như thế nào Mạnh Thử Hàn liền cùng vị này đứng chung một cái ô chứ?

Phó đạo diễn Trần nhìn về phía Lâm Lê, Lâm Lê xoay bước đi tới, bung ô ngăn cản phó đạo diễn Trần.

Lâm Lê cười rộ lên nói: "Là muốn ăn cơm sao? Ha ha, phó đạo diễn Trần có tâm, đi thôi đi thôi, nhanh đi thôi."

"Chính là....." Phó đạo diễn Trần không cam lòng mà lại nhìn cái ô màu đen, vừa vận mái ô nâng lên liền nhìn thấy Mạnh Thử Hàn ôm cánh tay người đàn ông bên cạnh.

Cười như mùa xuân đến là đáng vẻ chưa từng nhìn thấy qua.

Người đàn ông bên cạnh càng là phong thần tuấn lãng, đỉnh bật cao lớn, hai người đứng chung một chỗ xứng đôi cực kỳ.

Phó đạo diễn Trần thu hồi ánh mắt liền nhỏ giọng ở bên tai Lâm Lê nói thầm: "Này thấy thế nào đặc biệt giống Khương tổng thì phải?"

"Không phải Khương tổng." Lâm Lê kéo hán đi về trên núi, thờ hỏn hển, "Không phải Khương tổng thì còn có thể là ai? Phó đạo diễn Trần anh đừng

như vậy bố trí Tiểu Hàn nhà của chúng tôi, trừ bỏ Khương tổng, cô ấy còn có thể nắm tay ai đây?"

Phó đạo diễn Trần gật gù đầu, "Khương tổng thế nhưng tới thăm ban sao?"

Ngẫm lại đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, phó đạo diễn Trần cất cao giọng lên chút, "Không thể nào? Khương tổng thế nhưng sẽ tới loại địa phương này thăm ban sao? Quá không thể tưởng tượng."

Lâm Lê liếc phó đạo diễn Trần một cái, "Những chuyện anh không tưởng còn nhiều lắm."

Bốn người đi dọc theo đường núi, vừa vặn là đuổi kịp com chiều ở đoàn phim.

Trên núi thức ăn đều đơn sơ, vẫn là các thôn dân trên núi đưa cơm tới, mấy ngày nay ăn mấy thứ này sớm đã thành thói quen.

Đạo diễn nhìn thấy người tới thế nhưng là Khương Kiên thì hoan nghênh đến cực điểm, vội vàng để Khương Kiên cùng nhau ăn com.

Vì thế đạo diễn lấy một chén com cùng khoai lang tới trước mặt Khương Kiên.

Khương Kiên nhìn chằm chằm khoai lang đỏ rồi nhận lấy.

Khương Kiên lấy com ngồi ở bên cạnh Mạnh Thử Hàn, hít một hơi, "Nhiều ngày qua liền ăn thế này sao?"

Mạnh Thử Hàn ăn một ngụm, cô không kịp thích nghi khi mới vừa tới đây nhưng sau đó đã quen ăn như vậy. Chỉ là Khương Kiên từ nhỏ đã sinh hoạt tốt, cũng không biết có thể ăn được hay không.

Cô gấp một củ khoai lang đỏ lên rồi đưa tới bên miệng Khương Kiên, nheo mắt cười, "Khương tổng anh ném thử xem, còn rất ngọt."

Khương Kiên lấy nó rồi ăn, khoai lang đỏ quả thực ngọt.

Anh nhú mồm suy nghĩ, thừa dịp ở đây không ai chú ý liền ở bên tai Mạnh Thử Hàn nói: "Ngọt không bằng em."

Mạnh Thử Hàn dừng tay lại, kỳ quái mà nhìn về phía Khương Kiên.

"Khương tổng, anh lại lên mạng tìm mấy lời âu yếm nữa phải không?"

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Ngoại truyện 3

Editor: Mút Chanh

Khương Kiên đến Mã Yến Sơn đã hai ngày, trừ bỏ đi thị sát tiểu học Hy vọng một chút thì chính là cùng đoàn phim 《 hình xăm 》 ở bên nhau.

Mạnh Thử Hàn đóng phim thì anh ở bên cạnh xem, Mạnh Thử Hàn nghỉ ngơi anh cũng nghỉ ở bên cạnh.

Người ở đoàn phim tuy rằng biết hai người cảm tình tốt nhưng đột nhiên không kịp phòng ngừa bị hai người rắc một miệng cầu lương.

Phó đạo diễn Trần nhin không được dựa sát vào tai Lâm Lê, hỏi: "Như thế nào cô lại chịu đựng được hai người kia?"

Lâm Lê nhìn hai người kia đang tán tỉnh, nặng nề mà thở dài, "Đại khái là bởi vì nghèo đi."

Một bên, Mạnh Thử Hàn mới vừa đem khóa kéo áo khoác kéo lên liền nhìn thấy ánh mắt Khương Kiên sáng quắc, nhìn chằm chằm cô không nhúc nhích.

Cô như ong mầy hừ một tiếng, "Nhìn cái gì mà nhìn, còn không phải bởi vì anh sao?"

Quần áo ngăn trở nhưng còn có thể nhìn thấy vết hôn như ẩn như hiện.

Đây đều là đêm hôm qua Khương Kiên lưu lại.

Khương Kiên cười nhạt, đem cổ áo mình mở rộng ra một ít, lộ ra ấn kí thâm thâm thiển thiển trên người mình.

"Em cũng không kém"

Làn da lỏa lồ ở trong không khí, Mạnh Thử Hàn sợ tới mức thiếu chút nữa nhảy dựng lên, cô nhanh chóng đem cổ áo Khương Kiên kéo lên, nghiêng rặng nghiêng lợi: "Khương tổng anh đừng lưu manh như vậy. Bị người khác thấy được làm sao bây giờ!"

Khỏe môi Khương Kiên cong lên, nhàn nhạt nói: "Không ai thấy đâu."

Đôi mắt Mạnh Thử Hàn nhìn bốn phía, vừa lúc đối diện với Lâm Lê cùng đạo diễn Trần đang nhìn lại đây.

Cô nhanh chóng thu hồi ánh mắt tới, ý bảo Khương Kiên nhìn về phía Lâm Lê bên kia.

Khương Kiên nhìn lại, đối diện với hai cặp mắt sâu thẳm, không tự giác mà thu hồi ánh mắt đem cổ áo mình kéo cao hơn so với lúc trước.

Mạnh Thử Hàn cười, "Khương tổng không phải rất muốn cho em xem sao? Như thế nào không lộ nữa?"

Khương Kiên dừng lại lúc này mới thấp giọng nói: "Buổi tối cho em xem."

"Nơi này buổi tối tối lửa tắt đèn, em làm sao thấy được? Không được, hiện tại anh phải cho em nhìn một cái."

Nói xong Mạnh Thử Hàn liền đi giữ chặt Khương Kiên, cũng may đạo diễn kịp thời xuất hiện, ngăn trở hai người gieo hạt cầu lương lung tung.

Ban đêm còn có cảnh quay, sau khi đoàn phim cùng nhau ăn cơm liền tiếp tục bắt đầu quay.

Khương Kiên đến Mã Yến Sơn cũng không chỉ là tới chơi, cũng là tới xem một chút trường tiểu học Hy Vọng ở Mã Yến Sơn, cho nên buổi tối không đi theo đoàn phim.

Cảnh quay hôm nay của Mạnh Thử Hàn không nhiều lắm, cho nên nhìn nữ số 3 NG rất nhiều lần.

Đạo diễn hiền lành tức sắp muốn đánh người.

Ngồi ở một bên xem kịch bản Mạnh Thử Hàn mờ mịt ngẩng đầu lên, có chút hoảng hốt.

Dường như cô đã nhìn thấy bản thân mình từ nhiều năm trước. Khi cô mới vào đoàn làm phim, đạo diễn đã chỉ tay vào mũi máng cô.

Nhưng sau đó thì ổn rồi, cô diễn nhiều cho nên tự nhiên mà tổng kết ra phương pháp cho mình, vì vậy khi nghĩ lại, như thể mọi thứ trong quá khứ đang ở trước mắt.

Ngẩng đầu lên nhìn bầu trời đầy sao lấp loè.

Đó là ở Lâm Sơn rất khó nhìn thấy cảnh tượng này, nếu không phải hôm nay thời tiết tốt, sợ là cũng rất khó nhìn thấy.

Điện thoại bỗng nhiên rung lên một chút, lấy ra vừa thấy là Khương Kiên nhắn lại đây.

[vào trong trường học]

Cũng may Mạnh Thử Hàn hiện tại không có việc gì làm liền cùng đạo diễn nói đi về trước.

Lâm Lê không biết làm sao vậy cho nên cũng đuổi theo cô, lo lắng hỏi: "Có phải nơi nào không thoải mái hay không? Hôm nay như thế nào không ở cùng đoàn phim?"

Mạnh Thử Hàn cười quay đầu lại nhìn Lâm Lê, bóng cây phía sau cô ấy lay động, bóng tối che phủ.

"Lê tỷ chị đi về trước nghỉ ngơi đi, chị yên tâm, là Khương tổng hẹn em đi trường học."

Lâm Lê: "....." Cô không nên tới hỏi.

Ngày thường không có cùng Mạnh Thử Hàn Khương Kiên ở chung, còn tưởng rằng hai người này đều là vợ chồng đứng đứng đắn đắn, rốt cuộc người như Khương tổng thoát nhìn nghiêm túc đứng đắn cực kỳ.

Nhưng Khương tổng đến Mã Yến Sơn còn không đến nửa tháng thì toàn bộ người ở đoàn phim đều biết Khương tổng căn bản là không đứng đắn!

Mạnh Thử Hàn càng là không đứng đắn!

Dù sao Lâm Lê không muốn cùng hai người kia ở chung một chỗ, Khương tổng cùng Mạnh Thử Hàn cũng không muốn mang theo cô.

Lâm Lê không chút do dự đáp ứng, bảo Mạnh Thử Hàn sớm một chút trở về.

Cách tiểu học Hy Vọng Mã Yến Sơn không xa, hiện tại trời đã tối, học sinh đã sớm tan học về nhà.

Trong trường học chỉ sáng lên mấy ngọn đèn, là nơi giáo viên sống ở Mã Yến Sơn.

Trong tay Mạnh Thử Hàn cầm đèn pin. Ánh sáng này không sáng bằng những ngôi sao trên bầu trời.

Hiện tại cô nhìn thấy Khương Kiên đang ở cổng trường học, ánh sáng lưu loát đều dừng ở trên người anh.

Anh mặc một bộ đồ thể thao màu đen nhạt đứng ở cửa, không hòa quện với màn đêm nhưng đặc biệt dễ nhận ra.

Mạnh Thử Hàn chạy chậm qua, đèn pin điện thoại theo động tác của cô mà có chút đong đưa.

Khương Kiên nghiêng người lại cũng đi hai bước về phía cô.

Mạnh Thử Hàn đi thẳng vào vấn đề nói: "Khương tổng, anh đây là muốn mang theo em đi hẹn hò sao?"

Vừa mới chuẩn bị tốt một bộ lý do thoái thác, Khương Kiên đem lời nói đều nuốt vào trong bụng, chỉ "Ừ" một tiếng.

Ý cười của Mạnh Thử Hàn đầy mặt, cong mày lên cùng ánh trăng đêm nay có chút tương tự.

Cô chủ động đuổi tay qua cùng mười ngón tay Khương Kiên đan vào nhau.

"Đều là vợ chồng già còn hẹn hò làm gì, Khương tổng anh hại em không e lệ rồi." Giọng Mạnh Thử Hàn nhẹ nhàng dễ nghe mà bốn phía yên tĩnh, trừ bỏ tiếng nói của hai người bọn họ cũng chỉ có tiếng gió.

Giọng nói cô vừa chuyển, "Cho nên chúng ta đi chỗ nào?"

Khương Kiên rũ mắt nhìn nhạt liếc mười ngón tay đan vào nhau, lời kéo Mạnh Thử Hàn đi hai bước, "Lát nữa em sẽ biết."

Khương Kiên mang theo cô đi về phía trên núi, đi không đến nửa giờ thì trước mắt chính là đồng cỏ hoang vu.

Cỏ xanh tràn đầy, tầm nhìn trống trải.

Dưới đáy mắt đó là một làn sóng xanh thẳm nổi lên cùng với gió.

Ngẩng đầu lên trước mắt là ngân hà chảy xuôi, dường như vạn dặm ngân hà đều ở trước mắt.

Khương Kiên cùng cô mười ngón tay đan vào nhau gắt gao không bỏ.

Mạnh Thử Hàn tùy tiện tìm nơi ngồi xuống, hương cỏ xanh tràn ngập ở bốn phía.

Khương Kiên cũng ngồi ở bên cạnh cô.

Mạnh Thử Hàn cười thành tiếng, "Này xem như lần đầu chúng ta tiên hẹn hò phải không? Có phải hay không nha Khương tổng?"

Khương Kiên một mực phủ nhận, "Năm nay mang em đi khách sạn đã hẹn hò qua."

"....."

Mạnh Thử Hàn đều không nghĩ tới buổi hẹn đó, kia xem như hẹn hò sao? Giả đi.

Bất quá nhìn vẻ mặt Khương Kiên chắc chắn như vậy, Mạnh Thử Hàn lựa chọn không có nói ra làm tổn thương anh.

Cô chống cằm nhưng tư thế này không quá thoải mái, cô đơn giản liền nằm xuống đem đầu gối lên trên đùi của Khương Kiên.

Vừa nhắc đầu là có thể nhìn thấy khuôn mặt của Khương Kiên.

A, này cũng thật hạnh phúc.

Lại nhìn lên trên bầu trời đầy sao giống như vạn ngọn đèn dầu.

Cô bỗng nhiên nói: "Khương tổng, em nhớ con gái chúng ta."

Khương Kiên nghĩ nghĩ, vẫn là mở miệng nói: "Anh cảm thấy con gái cũng không nhớ em." Tuy rằng nói như vậy khả năng có chút thương tâm Mạnh Thử Hàn nhưng Khương Kiên cảm thấy nói thật quan trọng chút, "Kiểu Kiều được mẹ anh cùng mẹ em mang theo thực vui vẻ, phòng chừng đã sớm quên em."

Mạnh Thử Hàn mím môi, không nghĩ tới dưới tình cảnh lãng mạn như thế, Khương Kiên thế nhưng còn nói lời mất hứng như vậy.

Nhưng Khương Kiên không nhận ra còn vuốt mái tóc mềm mại của cô.

Mái tóc quấn màu hạt dẻ vào tay mềm mại, sờ lên thực thoải mái.

Mạnh Thử Hàn nhắm mắt lại hít một hơi.

"Khương tổng, kỳ thật em vẫn luôn không biết, anh vì cái gì muốn cưới em?" Ánh mắt cô dừng ở ngôi sao trên bầu trời nhưng tâm tư lại hoàn toàn không ở chỗ đó.

Lúc trước cô cùng Khương Kiên xem mắt hoàn toàn là bị Mạnh Chấn Quốc buộc đi, Mạnh Chấn Quốc dùng hơn một trăm vạn tiền tiêu vật mỗi tháng uy hiếp, Mạnh Thử Hàn đành phải ngoan ngoãn đi xem mắt.

Dù thế nào, cũng không thể qua khỏi tiền.

Dù sao chỉ gặp mặt cũng không kết hôn.

Sau đó Mạnh Thử Hàn tự và mặt mình.

Cô thật sự cùng Khương Kiên kết hôn.

Cô khi đó mới vừa cùng Thẩm Hi chia tay, cả người đều uể oải không vui, Khương Kiên luôn chăm chọc cô còn ở miệng vết thương cô xát muối, Mạnh Thử Hàn mới chú ý tới anh.

Một khi chú ý mới phát hiện đối tượng xem mắt thế nhưng lớn lên đẹp trai như vậy.

Từ hồi ức bên trong, nhìn khuôn mặt Khương Kiên, anh tựa hồ đang trầm tư nên như thế nào trả lời cô, về ngoài của anh và người đàn ông trong ký ức dần dần trùng lặp, như thể không bao giờ thay đổi.

Khương Kiên cũng nhớ tới mùa hè một năm kia.

Anh nghe nói Mạnh Thử Hàn chia tay, còn bị Thẩm Hi cùng Đường Hân Viện bày trò.

Công ty Khương Kiên vừa mới khởi bước nhưng anh vẫn đi tìm Mạnh Chấn Quốc nói thẳng rằng muốn cưới Mạnh Thử Hàn.

Anh cũng không biết chính mình khi nào thích Mạnh Thử Hàn, dù sao chờ anh phục hồi lại tinh thần, trong phòng của mình, trong văn phòng đã chất đầy hết thảy về Mạnh Thử Hàn.

Anh từ trong miệng người khác đã biết loại hành vi này, bị người ta gọi là biến thái.

Anh khi đó chỉ yên lặng chú ý Mạnh Thử Hàn, nhìn cô yêu đương sau đó lại bị phản bội.

Kỳ thật mà nói, Khương Kiên không chỉ có không khó chịu thậm chí còn có chút vui sướng.

Tuy rằng công việc hiện tại còn bận rộn nhưng anh vẫn là hai lời chưa nói liền đi tìm Mạnh Chấn Quốc thân cận.

Mạnh Chấn Quốc là thương nhân chính cống, đối với Tinh Quang cũng tiến hành đánh giá lúc sau vui vẻ đồng ý thân cận.

Anh còn nhớ rõ ngày gặp mặt lần đó, anh mặc tây trang quý giá nhất của mình chờ cô, mà ngày đó, cô mặc một thân váy trắng, mặt mày động lòng người, môi sắc ửng đỏ, cái miệng nhỏ lúc đóng lúc mở đều lộ ra hơi thở mình điếm.

Khương Kiên cảm giác chân tay mình đều không nghe sai sử, đây là tình huống đều chưa từng xuất hiện trên bàn đàm phán.

Anh nhìn Mạnh Thử Hàn đi về phía anh rồi ngồi ở trước mặt anh, ngồi xuống liền cúi đầu chơi điện thoại, thường thường còn nói ra hai câu cợt nhả làm người khác kinh ngạc tới.

Khương Kiên càng khẩn trương, anh hẳn là nên nói trước có phải hay không?

Anh muốn nói cái gì?

Thẳng đến khi Mạnh Thử Hàn thở một hơi dài, Khương Kiên mới ra vẻ trấn định mà nói: "Nghe nói em bị chia tay."

Phòng trầm tĩnh một hồi lâu.

Mạnh Thử Hàn rốt cục cũng buông điện thoại ngẩng đầu nhìn anh, Khương Kiên vì chính mình cơ trí mà vui sướng một lát, anh thật sự có thể nói chuyện, Mạnh Thử Hàn đều nhìn anh.

Đôi mắt Mạnh Thử Hàn hướng tới anh chớp chớp, lông mi nhỏ dài, hơi hơi cong lên một chút, cô mở miệng nói: "Anh chính là..... Khương Kiên?"

Khương Kiên gật đầu, không có biểu hiện đặc biệt và bất thường trên khuôn mặt.

Anh không cùng người khác nói qua yêu đương, này càng là lần đầu tiên xem mắt nên có chút khản trương, bất quá nghĩ nghĩ đến bí kiếp xem mắt trên mạng, tiếp theo nói tiếp với Mạnh Thử Hàn: "Tôi là Khương Kiên, năm nay hai mươi bảy tuổi, chưa lập gia đình chưa ly dị, công ty đang ở thời kỳ phát triển, cha mẹ là họa sĩ, hàng năm ở tại Anh quốc, bọn họ đều rất tốt."

Vốn dĩ tâm tình Mạnh Thử Hàn không phải thực tốt nhưng nhìn đến nghi thức thân cận đứng đắn như vậy, không nhịn xuống, "Phụt" một tiếng bật cười.

Người đàn ông này cũng quá đáng yêu đi.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Ngoại truyện 4

Editor: Mút Chanh

Nếu trước đây Mạnh Thử Hàn đồng ý cùng Khương Kiên kết hôn chỉ vì tức giận Mạnh Chấn Quốc tùy tiện cùng ích kỷ, thì hiện tại cô có thể khẳng định rằng cô không hối hận khi gả cho Khương Kiên.

Trước đây Khương Kiên bận rộn không ở Lâm Sơn, cô mừng rỡ cũng tự do tự tại như lúc chưa lập gia đình.

Hiện tại Khương Kiên không bận, bởi ở bên cạnh cô, cô nhìn thấu trong xương cốt của người đàn ông này đều sở hữu ôn nhu mà những cái ôn nhu cùng lãng mạn đó tất cả đều dành cho một người là cô.

Mạnh Thử Hàn không có hối hận.

Một cuộc hôn nhân không hối hận mới là hôn nhân chân chính.

Tuy Khương Kiên chưa nói cho Mạnh Thử Hàn biết vì cái gì muốn cưới cô nhưng Mạnh Thử Hàn cũng không cần anh nói, thông qua những tạp chí cũ trong văn phòng cô cũng có thể đủ đoán ra được một vài.

Trên bầu trời, những ngôi sao lấp lánh.

Trên mặt cỏ, bóng người đang gấn bó.

Gió thổi đến từ khắp nơi mang theo không khí tươi mát, thổi tới trên mặt cực kì thoải mái.

Mạnh Thử Hàn ngồi dậy từ trên đùi Khương Kiên rồi ôm cổ anh, mặt mày mỉm cười, cô giống như làm nũng nói lên: "Ông xã, anh hôn em đi."

Đôi mắt Khương Kiên chuyển động, "Như vậy, không tốt lắm đâu."

Mạnh Thử Hàn khịt mũi.

Mà Khương Kiên ngoài miệng nói không tốt nhưng lại đem cô ôm vào lòng, ở trên môi cô hôn xuống.

Này cũng không phải lần đầu tiên hai người hôn môi nhưng cố tình ở dưới hoàn cảnh như vậy, mới mẻ lại kích thích, Mạnh Thử Hàn bị Khương Kiên hôn đến độ sắp không thở nổi, anh mới chậm rãi buông ra.

Cô hừ một tiếng, "Em bảo anh hôn em, anh còn mạnh bạo như vậy."

Khương Kiên chưa đã thèm, nắm chặt tay Mạnh Thử Hàn không bỏ, trong miệng nói những lời trước đây chưa nói qua, "Em không thấy mạnh mẽ sao?"

Mạnh Thử Hàn bị Khương Kiên tổng dọa sợ, áp úng nửa ngày thế nhưng chỉ phun ra một câu: "Khương Kiên anh không biết xấu hổ!"

Trong lòng Khương Kiên lại cảm thấy Mạnh Thử Hàn còn có xấu hổ một ít, nhưng anh không dám nói chỉ có thể ghen ở trong lòng.

Hai người ngồi ở trên núi ngắm sao, hàn huyên một lát về Khương Kiên, sau đó lấy điện thoại ra thì thấy đã sắp nửa đêm rồi đành phải xuống núi trở về.

Khương Kiên không cùng đoàn phim ở cùng một chỗ mà là ở tại khu dừng chân bên trong trường, tới cửa trường học anh lại đem Mạnh Thử Hàn đưa về bên ngoài đoàn phim, chính mình lại quay trở lại trong trường tiểu học.

Khương Kiên cũng không thể ở Mã Yên Sơn quá lâu, công ty không thể rời khỏi anh, ở Mã Yên Sơn không đến hai mươi ngày, anh phải khởi hành về Lâm Sơn rồi.

Trong lòng Mạnh Thử Hàn nói luyến tiếc nhưng ngoài miệng lại thật sự cứng rắn, để Khương Kiên nhanh trở về, đừng ở chỗ này quấy rầy cô đóng phim.

Khương Kiên rời Mã Yến Sơn, phải mất hai ngày Mạnh Thử Hàn mới khôi phục trạng thái đóng phim, hai ngày kia, đạo diễn rõ ràng là mặt ủ mày chau, nếp nhăn đều nhiều thêm hai lớp.

Khi cô quay phim, liền tới kì nghỉ quốc khánh, vừa vặn là bộ phim đã quay xong. Rốt cuộc có thể về Lâm Sơn rồi.

Mạnh Thử Hàn nóng lòng về nhà cho nên cũng không đến bữa tiệc chúc mừng của đoàn phim mà để cho Lâm Lê thay cô đi, còn cô trực tiếp liền mua vé máy bay về Lâm Sơn.

Các fan cũng không biết hôm nay Mạnh Thử Hàn về Lâm Sơn cho nên không có người tới đón, muốn nói có, cũng chỉ có Khương Kiên.

Khương Kiên lái một chiếc Maserati, xe chỉ là ngừng ở chỗ đó liền hấp dẫn không ít người nhìn.

Lúc sau còn nhìn thấy người đàn ông mặc tây trang mang hành lý đặt ở cốp xe, người phụ nữ mặt mày che kín mít, thoát nhìn kỳ quái cực kỳ.

Trời nóng đến vậy, ai lại đem mình bọc kín đến như vậy chứ?

Chờ đến khi mọi người muốn nhìn kỹ, người ta đều đã lên xe và đóng cửa sổ xe lại không cho người đi tìm tòi nghiên cứu.

Chờ đến lâm viên Cô Tây, cô mới vừa xuống xe liền nghe được tiếng khóc nỉ non của em bé.

Mạnh Thử Hàn chưa kịp lấy hành lý, trực tiếp liền vọt vào trong phòng, Cố Ngọc Chi đang giúp Kiều Kiều thay tã. Đôi tay chỉ cầm bút vẽ đang từ từ thay tã theo sự hướng dẫn cẩn thận của dì Trịnh.

Đôi mắt Kiều Kiều ửng hồng, trên tay cũng không ngừng quơ quơ.

Mới mấy tháng không gặp, đứa trẻ lúc trước đã trưởng thành không ít, mặt mày rõ ràng là đứa bé xinh đẹp.

Mạnh Thử Hàn bước nhanh đi qua, hô một tiếng: "Mẹ."

Dì Trịnh nhìn qua, "Phu nhân."

Cố Ngọc Chi thở phào nhẹ nhõm, đem Kiều Kiều ôm lại đây nhường cho Mạnh Thử Hàn, "Tiểu Hàn con trở về vừa lúc, nhanh đem tã thay cho Kiều Kiều, dì Trịnh dạy lâu như vậy vẫn là làm không được."

Mạnh Thử Hàn nở một nụ cười tiếp nhận Kiều Kiều, cô bé nho nho bị cô ôm thế nhưng liền ngừng tiếng khóc, còn khịt khịt một tiếng, mắt to nhìn phía cô chớp chớp.

Trái tim Mạnh Thử Hàn đều mềm nhũn, thật muốn cắn một ngum lên khuôn mặt nhỏ của con.

Tuy nhiên vì tã chưa được thay, Mạnh Thử Hàn đem mong muốn trong lòng áp xuống.

Khương Kiên ở phía sau giúp cô mang hành lý tiến vào, không khỏi lên tiếng nói: "Mẹ, cô ấy vừa trở về, đừng phiền cô ấy."

Cố Ngọc Chi liếc Khương Kiên một cái, mím môi không nói chuyện.

Đây là điển hình có vợ liền quên mẹ.

Mạnh Thử Hàn thật ra không thèm để ý, ngồi ở trên sofa nhìn về phía dì Trịnh, "Dì Trịnh, cái này đổi như thế nào? Dì cũng dạy con đi."

Vừa rồi Cố Ngọc Chi còn nói không giúp thay tã, giờ lại ngồi trở lại cùng dì Trịnh chỉ dạy Mạnh Thử Hàn đổi tã.

Lúc này Kiều Kiều bị Mạnh Thử Hàn ôm đã không khóc, tay nhỏ bắt lấy cổ áo Mạnh Thử Hàn, có một vài bớt nhỏ trên mu bàn tay nhỏ bé mũm mĩm thoát nhìn đáng yêu cực kỳ.

Mạnh Thử Hàn nhin không được, ở trên mặt Kiều Kiều cắn một ngum, Kiều Kiều nhếch môi cười rộ lên, bên trong còn chưa có răng nha.

Kiều Kiều ê ê a a kêu, đùa bỡn cổ áo Mạnh Thử Hàn.

Thực nhanh Mạnh Thử Hàn liền giúp Kiều Kiều thay xong tã, cười rộ lên nói: "Này cũng không khó nha."

Cố Ngọc Chi cũng là cười rộ lên, "Là không khó, không khó có thể sau này con tự làm cũng được."

"Mẹ, vất vả cho mẹ." Mạnh Thử Hàn đem Kiều Kiều đặt ở trong lòng ngực, trên người cô còn có một cổ ý vị, "Con quay xong bộ phim này rồi, muốn nghỉ ngơi một khoảng thời gian, vừa vặn có thể mang theo Kiều Kiều."

"Không quay nữa sao?" Cô Ngọc Chi hỏi.

"Không phải không quay." Ngón trỏ Mạnh Thử Hàn bị Kiều Kiều bắt lấy, Kiều Kiều ha ha ha mà cười rộ lên giống như thực vui vẻ, "Là tạm thời không quay, con muốn bồi Kiều Kiều nhà ta."

Những lời này vừa vắn bị Khương Kiên đang mang hành lý nghe thấy được, nhưng trên mặt anh không có quá nhiều biểu tình, trước sau như một lãnh đạm, nhưng hành động cũng đã biểu lộ hết thảy.

Anh từ một bên lấy áo khoác, lãnh lãnh đậm đậm mà nói: "Công ty có việc bận, buổi tối không ở nhà ăn."

Mạnh Thử Hàn run chân, cô vừa trở về, trên đường còn đang nói đêm nay muốn người một nhà tụ hội, kết quả bất quá là một hai giờ, này liền thay đổi sao?

Miệng lưỡi của đàn ông đều là quỷ gạt người.

Mạnh Thử Hàn lười nhác mà vẫy vẫy tay, "Vậy anh đi đi, em tự mình mang ba mẹ đi ăn."

Khương Kiên hai ba bước liền quay đầu, nhìn thấy Cố Ngọc Chi cùng Mạnh Thử Hàn trò chuyện với nhau thật vui căn bản không có chú ý tới anh.

Trong lòng anh khó chịu, mở cửa liền đi.

Vừa đến công ty, trợ lý Lưu trực tiếp tiến vào.

Trợ lý Lưu mấy tháng này phơi đen không ít, gầy đi rất nhiều không biết là ăn cái khổ gì.

Trợ lý Lưu đi tới, đem văn kiện giao cho Khương Kiên, "Khương tổng, công việc ngài phân phó đã gần hoàn thành."

Khương Kiên xem văn kiện, dừng lại nhìn về phía trợ lý Lưu, cười yếu ớt, "Thêm tiền lương."

Trợ lý Lưu vui mừng ra mặt, "Cảm ơn Khương tổng!"

Mạnh Thử Hàn vừa trở về, nhìn thấy Kiều Kiều thật sự là rất cao hứng, thế cho nên xem nhẹ Khương Kiên.

Nhớ lại, cô cẩn thận nghĩ nghĩ, Khương Kiên ngày thường cũng không phải tùy hứng như vậy trừ bỏ..... thời điểm tức giận.

Cô ở WeChat nhắn tin cho Khương Kiên, còn định vị nhà hàng Trung Quốc gửi cho anh.

Khương Kiên lúc này mới có trả lời một câu: "Cũng được, công việc mới vừa xong vừa lúc có thể lại đây."

Đang cùng Cố Ngọc Chi nói chuyện, mẹ Mạnh ngẩng đầu lên, mỉm cười ngượng ngịu, "Tiểu Hàn, con nhìn con thành cái dạng gì, người lớn đều ở đây còn chơi điện thoại."

Vừa lúc gửi xong tin nhắn cho Khương Kiên, Mạnh Thử Hàn ngẩng đầu lên cười một cái, Cố Ngọc Chi vội nói: "Người trẻ tuổi bọn chúng liền thích cái này, quản tội nó làm cái gì."

Mẹ Mạnh cũng không có nói thêm nữa, bà tiếp tục nghe Cố Ngọc Chi nói về chuyện ở Anh quốc, bên kia phong thổ cùng văn hóa được Cố Ngọc Chi từ từ kể ra.

Mạnh Thử Hàn vốn dĩ không muốn nghe, kết quả bị Cố Ngọc Chi nói liền bị mẹ hoặc.

Thẳng đến khi gọi món ăn, Cố Ngọc Chi cùng mẹ Mạnh để Mạnh Thử Hàn chọn, cô đợi một lát mới nói: "Chờ một chút đi, Khương Kiên muốn lại đây."

Cố Ngọc Chi sững sốt, "không phải nó nói công ty có việc không cần chờ nó sao?"

Mạnh Thử Hàn lật thực đơn, "Anh ấy vừa nhắn tin lại nói rằng xử lý xong rồi."

Cố Ngọc Chi rốt cuộc là mẹ ruột, trình độ hiểu biết đối với con trai mình vẫn là tương đối cao cho nên Khương Kiên tính tình gì bà đều biết.

Tuy rằng nói Khương Kiên đầu óc thông minh có thể kiếm nhiều tiền, nhưng ở mặt tình cảm, trước sau như là thiếu một cây gân.

Thậm chí Cố Ngọc Chi còn cùng Khương Trọng Sơn nói qua, nếu về sau Khương Kiên tìm không thấy vợ liền không quản anh nữa.

Nào biết đâu rằng, không bao lâu, Khương Kiên liền khoe ra hai tờ giấy hôn thú cho hai người, còn đem ảnh chụp Mạnh Thử Hàn gửi qua.

Phản ứng đầu tiên của Cố Ngọc Chi nhìn thấy lúc ấy chính là cô gái này lớn lên cũng thật xinh đẹp, con trai ngọc của bà như thế nào đã lừa gạt tới?

Lúc sau, Cố Ngọc Chi cùng Khương Trọng Sơn biết được Mạnh Thử Hàn thế nhưng là thiên kim của truyền thông Vạn Thịnh, loại gia thế này của cô gái đó thế nhưng đến với con trai bà.

Cũng may, sau khi gặp qua Mạnh Thử Hàn, Cố Ngọc Chi hài lòng mười phần với cô. Không giống như là phụ nữ khác, trong xương cốt liền lộ ra thú vị.

Tuy nhiên con trai Khương Kiên của bà ở mặt tình cảm tựa như ngu ngốc, cũng không biết Mạnh Thử Hàn như thế nào có thể chịu đựng nhiều năm như vậy.....

Cố Ngọc Chi đang nghĩ ngợi, liền nghe thấy Mạnh Thử Hàn cười một tiếng, từ trên ghế cười rộ lên giống như làm nũng hô một tiếng: "Ông xã!"

Khương Kiên đẩy cửa tiến vào, trong phòng ánh đèn nhu hòa màu vàng dừng ở bên người anh.

Mạnh Thử Hàn kéo ghế cho anh, Khương Kiên liền ngồi xuống khoảng cách của hai người cơ hồ muốn sát bên nhau.

Mẹ Mạnh có chút hơi xấu hổ mà nói với Cố Ngọc Chi nói: "Tính cách này của con gái tôi thật chề cười."

Cố Ngọc Chi lại cùng mẹ Mạnh khách sáo hai câu.

Mạnh Thử Hàn nhấp môi cười trộm, tay chậm rãi duỗi tới trên đùi Khương Kiên, đôi mắt cong lên, ở trên đùi Khương Kiên néo một phen.

Khương Kiên khiếp sợ mà quay đầu tới, biểu tình trên mặt có thể nói là phong phú.

Mạnh Thử Hàn nâng cằm lên, thừa dịp mẹ Mạnh cùng Cố Ngọc Chi đang thương lượng ăn cái gì, cô tiến đến bên tai Khương Kiên nói: "Khương tổng hôm nay lại tức giận cái gì? Buổi tối về nhà cùng em hào hào nói nói."

Tác giả có lời muốn nói: Vốn dĩ chỉ nghĩ viết một chút phiên ngoại về Thử Hàn cùng Khương tổng, kết quả viết viết viết nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Ngoại truyện 5

Editor: Mút Chanh

Khương kiên mím môi, không có đem tay Mạnh Thử Hàn đặt ở trên đùi anh hất ra, ngược lại nhàn nhạt nói: "Em gọi món ăn đi."

Lúc này Mạnh Thử Hàn gọi người phục vụ lại gọi một vài món ăn đặc trưng ở đây.

Gia đình họ chưa ăn cùng nhau bao giờ. Ngay cả khi họ kết hôn và nhận được giấy hôn thú, cũng chỉ có Khương Kiên cùng Mạnh Chấn Quốc ăn bữa cơm xem như xong.

Càng đừng nói cùng Cố Ngọc Chi ăn cơm

Tuy nhiên cũng may là châu com này ăn rất khá, mẹ Mạnh cùng Cố Ngọc Chi hai người trò chuyện với nhau thật vui, căn bản không có chú ý tới Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên bên này tình chàng ý thiếp.

Ăn com xong, mẹ Mạnh muốn kêu tài xế tới đón bà, Cố Ngọc Chi mở miệng liền nói: "Đừng kêu tài xế, tôi đưa chị trở về, vừa lúc tôi sống cách tiểu khu nhà chị không xa."

Mẹ Mạnh vui vẻ đồng ý, hai người đi trước Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiên một bước.

Khương Kiên đi tính tiền trở về, Mạnh Thử Hàn đeo túi đứng ở bên xe đang cúi đầu nhìn điện thoại.

Ánh sáng của điện thoại cùng bóng đêm giao hòa ở bên nhau chiếu đến trên mặt cô, từ bên cạnh còn có thể nhìn thấy lông mi cô hơi uốn cong

Khương Kiên đi qua, Mạnh Thử Hàn cũng ngẩng đầu cười rộ lên: "Về nhà đi, di Trịnh cũng muốn tan tằm, bằng không không ai mang theo tiểu Kiều."

Khương kiên gạt đầu liền giúp cô mở cửa xe ngồi ở trên ghế phụ.

Trở lại lâm viên Cô Tây, di Trịnh đang dọn dẹp đồ đạc, nhìn thấy hai người trở về liền nói: "Tiên sinh phu nhân, các người trở về đi đây liền đi trước."

Mạnh Thử Hàn gạt đầu, hỏi một câu: "Kiểu Kiểu đâu đi?"

"Tiểu Kiều ngủ ở trên lầu rồi, buổi tối hai người nhỏ giọng chút, bằng không đánh thức con bé đấy."

"Được, dì Trịnh nhanh tan tâm đi, đều đã trễ rồi."

Lên phòng nhìn Kiều Kiều, con bé ngủ ở giường em bé hô hấp đều đều, nhìn đáng vẻ ngủ rất ngoan.

Khương Kiên ở trong phòng thay quần áo, còn chưa kịp mặc áo ngủ vào lộ ra bóng lưng.

Anh đang muốn mặc áo ngủ vào đã bị người từ phía sau ôm lấy.

Anh có chút bất đắc dĩ, đành phải nói câu: "Anh đang mặc quần áo."

Mạnh Thử Hàn sờ cơ bắp trên người anh, "Anh đẹp nhất vẫn là khi không mặc quần áo."

Tay Khương Kiên đang mặc quần áo dừng lại, hơi thở Mạnh Thử Hàn từ phía sau truyền đến, anh chưa mặc quần áo nhưng có thể tinh tường cảm nhận được quần áo ở trên người anh cọ xát, còn có..... tay kia không quá an phận.

Anh bắt lấy bàn tay đang tự do trên ngực mình, không quay đầu hỏi cô: "Lần này em trở về không quay nữa chỉ vì ở bên cạnh Kiều Kiều thôi sao?"

Mạnh Thử Hàn không để ý, ôm chặt lấy eo anh, cô lúc này mới biết được nguyên do Khương Kiên là vì cái này mà tức giận.

Cô không khỏi cười thành tiếng, "Ông xã, ngay cả giấm của con gái cũng muốn ăn sao?"

Cũng may mắn cô sinh chính là con gái, nếu là con trai, Mạnh Thử Hàn đều khó có thể tưởng tượng Khương Kiên sẽ là cái dạng gì.

Nói không chừng chờ con trai hơn mười tuổi, Khương Kiên liền đem nó đuổi đi để sống độc lập, dựa theo tác phong của Khương Kiên cũng không phải không có khả năng.

Khương Kiên nhất thời không nói chuyện, cũng như là có chút ảo não.

Một lúc sau, anh lẩm bẩm: "Không có ăn giấm của Kiều Kiều, đó là... anh không thích em nói không có anh."

Mạnh Thử Hàn ngưng ngẩn, cô nhón chân ở trên vai Khương Kiên cắn xuống, "Anh không ở trong lời nói của em, anh ở trong lòng của em mà."

Tìm Khương Kiên bỗng nhiên nhảy dựng, không nói nên lời.

Đây là lần đầu tiên anh nghe Mạnh Thử Hàn nói ở trong lòng, này xem như là thích phải không?

Loại tình huống này, nếu không nói chút lời cợt nhả đều thực xin lỗi cái bầu không khí này.

Khương Kiên mở miệng, "Anh đi tắm rửa."

Anh nhanh chóng thoát khỏi vòng giam của Mạnh Thử Hàn, cũng không quay đầu lại liền đi thẳng đến phòng tắm.

Không lâu, trong phòng tắm truyền đến tiếng nước không ngừng.

Mạnh Thử Hàn bất đắc dĩ mà lắc lắc đầu, ngồi vào bên cạnh giường em bé, Kiều Kiều vẫn như cũ ngủ một cách ngọt ngào, cô chống cằm lẩm bẩm: "Ba của con như thế nào có thể đáng yêu như vậy, chắc."

Cô nghe tiếng nước trong phòng tắm, bỗng nhiên liền nghĩ tới cùng Khương Kiên lần thứ hai gặp nhau.

Đó là sau ngày đầu tiên xem mắt, Khương Kiên khiến cho cô chú ý, cô cảm thấy người này còn rất thú vị liền nghe theo Mạnh Chấn Quốc nói đi gặp anh lần nữa.

Ngày đó còn rất nóng, cô không nhớ rõ chính mình mặc quần áo gì, nhưng cô nhớ rõ, ngày hôm đó Khương Kiên mặc một bộ đồ thể thao màu trắng xám và đứng đó như thể là chủ tịch hội sinh viên cao ngạo của trường.

Mạnh Thử Hàn đi qua không khỏi hỏi câu: "Khương tổng, xe anh đâu? Chúng ta nhanh đi ăn cơm đi, bên ngoài còn rất nóng."

Khương Kiên hình như đồng cảm gật đầu, xoay người cười lên xe đạp phía sau, nghiêm túc mà nhìn Mạnh Thử Hàn nói: "Em lên xe đi."

Mạnh Thử Hàn: "?"

Chuông xe đạp màu hồng phản vang lên, Mạnh Thử Hàn từ xấu hổ tỉnh lại, miễn cưỡng cười: "Nếu không..... Chúng ta ngày mai gặp lại?"

Khương Kiên vô tình nhíu mày, "Không thích cái xe này sao?"

Mạnh Thử Hàn sợ làm thương tâm trái tim thiếu nam của Khương Kiên liền nhanh chóng phủ nhận: "Không có không có, không có không thích."

Không có không thích phải ngồi trên đây!

Ai lại không ngồi trên chiếc Porsche chạy thoải mái có tình muốn tới ngồi trên chiếc xe đạp cứng chứ?

Nhưng Mạnh Thử Hàn vẫn là ở dưới ánh mắt Khương Kiên ngồi trên yên sau của xe đạp.

Kỹ thuật lái xe của Khương Kiên thực ổn, dọc theo đường đi đều không có xóc nảy, cô chậm rãi bắt tay đặt ở trên quần áo anh, nắm chặt không bỏ.

Dọc theo con đường này, con gió khô nóng thổi chiếc váy của cô tung đưa như một con sóng nhỏ trên sông.

Sau Mạnh Thử Hàn hỏi qua Khương Kiên lúc ấy vì cái gì muốn đạp xe tới đón cô.

Khương Kiên còn phi thường tự tin mà nói: "Em thích loại hình đó còn không phải là như vậy sao?"

Mạnh Thử Hàn suy nghĩ thật lâu, cảm thấy Khương Kiên nói được có đạo lý, nhưng trước sau vẫn là cảm thấy đáng về anh đạp xe đẹp trai nhất.

Trong phòng tắm tiếng nước ngừng lại, cô từ giường em bé liền ngồi dậy, đi tú quần áo tìm áo ngủ của mình, lúc Khương Kiên ra tới cũng đã thay xong.

Khương Kiên đi nhìn Kiều Kiều xong mới lên giường ngồi, anh mở điện thoại ra xem trợ lý Lưu gửi hình ảnh văn kiện cho anh, bên tai là âm thanh Mạnh Thử Hàn tắm rửa.

Hôm nay thời tiết ban đêm thật sự là có chút khô nóng.

Trong chốc lát, Mạnh Thử Hàn tắm rửa xong, trên người là cùng hương sữa tắm với anh.

Cô lên giường dựa ở bên người Khương Kiên.

Điều hòa còn mở ra có chút lạnh, cô liền đem chăn đắp trên người.

Ngực Khương Kiên phập phồng ở bên cạnh, đem điện thoại đóng lại đặt ở một bên.

Đôi mắt đen nhánh của anh nhìn về phía Mạnh Thử Hàn, nói: "Không phải nói buổi tối về nhà hảo hảo cùng em nói sao?"

Mạnh Thử Hàn hiểu rõ ý tứ của Khương Kiên, chính mình chủ động chút.

Cô đã cùng Khương Kiên tách ra suốt mấy tháng nên sớm đã muốn anh.

Thân thể mềm mại của cô dán trên người anh, tuy là Khương Kiên có tự chủ tốt cũng không thắng nổi Mạnh Thử Hàn như vậy.

Anh không khách khí liền đem quần áo trên người cô cởi ra.

Trong phòng ý xuân đào dạt, cô ôm cổ Khương Kiên dề nặng thanh âm nhỏ giọng nói ra: "Anh nhỏ giọng chút, đừng đánh thức Kiều Kiều."

Khương Kiên ôm sát cô một ít, "Nên nhỏ giọng chính là em."

Mạnh Thử Hàn khó được lúc cảm thấy thẹn trong lòng, nói xong liền đem Khương Kiên đẩy ra, chỉ tiếc sức lực Khương Kiên lớn, cô không thể động đây đành phải nhận mệnh.

Giường hơi lắc lư ở ban đêm yên tĩnh phá lệ ái muội.

Khương Kiên nằm ở trên người cô, tiếng nói trầm thấp hỏi: "Mạnh Thử Hàn, rốt cuộc em có biết anh thích em hay không."

Lúc động tình, Mạnh Thử Hàn cũng nghe rõ ràng những lời này, Khương Kiên nói thích cô.

Trong lòng hoan hô nhảy nhót, cô đáp lại anh: "Em biết chứ."

...

Biến mất suốt hơn nửa năm, Mạnh Thử Hàn lại lần nữa trở về Weibo, hơn nữa chỉ đăng một tấm hình!

Tuy nhiên, là một bậc thầy trên hotsearch Weibo, sao có thể sẽ không nhắc lên một trận mưa rền gió dữ.

Mạnh Thử Hàn chia sẻ Weibo năm đó cô đăng [tôi chỉ thích một người], kèm một tấm hình là ảnh chụp đôi nhẫn kết hôn!

Cẩn thận liền sẽ phát hiện, đôi nhẫn này chính là lúc trước cô cùng Khương Kiên công khai một đôi!

Này đại biểu cái gì?

Đại biểu cho cầu vòng cp đều là vợ chồng già thế nhưng lại xuất hiện trùng lặp Weibo để ngược cầu!

Xa cách hot search nửa năm, Mạnh Thử Hàn lại lần nữa leo lên hot search, # cầu vòng cp cho tôi ăn #

Dân mạng còn có chút tương đối nhân, còn sửa sang ra câu chuyện tình yêu nhiều năm như vậy của Mạnh Thử Hàn cùng Khương Kiền, đem kẻ độc ác ngăn trở hãm hại miêu tả đến sinh động như thật.

Ngày đó Khương Kiền tan tầm trở về liền nhìn thấy Mạnh Thử Hàn đang ôm Kiểu Kiểu xem cp cầu vòng những năm đó.

Lâu lâu, Mạnh Thử Hàn còn cười hai tiếng.

Anh cũng nhích lại gần xem nhưng Mạnh Thử Hàn đã xem xong rồi, bắt đầu xem bình luận hot search phía dưới.

[sau khi nhìn cp cầu vòng, tôi tin tưởng vào tình yêu]

[mong ước Khương tổng cùng Thử Hàn 99, Kiểu Kiểu càng lớn càng xinh đẹp!]

[thật không dám giấu giếm, tại hạ muốn cưới Kiểu Kiểu]

[lâu trên người đừng si tâm vọng tưởng! Ta đã cùng Kiểu Kiểu khóa cứng!]

[rút đao đi các vị tình địch]

Rõ ràng hot search là cp cầu vòng, tới phía dưới bình luận thế nhưng tất cả đều biến thành Kiểu Kiểu.

Mạnh Thử Hàn buồn bực nhìn về phía Kiểu Kiểu, tiểu nha đầu đang ở trên sofa bò, thấy ma ma nhìn qua còn cười ngây ngô lên.

Cô giúp con bé đội mũ, "Danh xưng nữ vương Hot search của mẹ con đều bị con đoạt đi."

Kiểu Kiểu cười ngây ngô bắt lấy ngón tay Mạnh Thử Hàn, mở to đôi mắt long lanh như là đựng đầy một dòng suối.

Con bé nhếch môi cười rộ lên, hô một tiếng: "ma ma."

Mạnh Thử Hàn mở to hai mắt nhìn, quay đầu nhìn về phía Khương Kiền bên cạnh đồng dạng khiếp sợ.

Con gái nhà cô..... Kêu ma ma sao?

Tuy rằng phát âm cũng không quá chuẩn nhưng cũng đủ làm Mạnh Thử Hàn mừng rỡ như điên.

Cô ôm Kiểu Kiểu tới, ở gương mặt con bé hôn một mồm to, ở một bên ánh mắt Khương Kiền thâm trầm, khỏe môi nhưng không khỏi nhếch lên tới một ít.

Mạnh Thử Hàn vui sướng rất nhiều còn không quên giữ chặt cạp váy Khương Kiền đem anh kéo đến trước mặt, ở trên mặt anh hôn một cái.

Cái hành động này chọc Kiểu Kiểu cười thành tiếng.

Vì chúc mừng Kiểu Kiểu gọi ma ma, Khương Kiền cho phép đi Trịnh nghị nửa ngày tự mình xuống bếp nấu cơm cho Mạnh Thử Hàn.

Mà một mình Kiểu Kiểu ôm bình sữa ở một bên chơi.

Dáng vẻ nhỏ nhắn thoát nhìn ngoan ngoãn lại nghe lời.

Ăn qua cơm chiều, Mạnh Thử Hàn nhìn không được liền muốn cùng người ta khoe ra con gái có thể nói, cô mới vừa lấy điện thoại ra đang muốn gọi điện thoại cho Lâm Lê liền nghe được một bên Khương Kiền giờ điện thoại nhàn nhạt mà nói: "Không có việc gì, chỉ là muốn cùng cậu nói con gái của tôi đã có thể nói."

Tay Mạnh Thử Hàn đang muốn gọi điện thoại cho Lâm Lê chợt dừng lại, chạy đến chỗ Khương Kiền ngửa đầu nhìn anh cùng ai gọi điện thoại.

Khương Kiền trực tiếp liền đem loa điện thoại mở lên, bên trong truyền đến giọng nói của Bạch Hành: "Khương Kiền, cái tên điên này! Cậu là muốn khoe khoang với tớ phải không!"

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Ngoại truyện 6

Editor: Mút Chanh

Khương Kiên nhìn về phía Mạnh Thử Hàn đang quang minh chính đại nghe lén, nhấp môi cười phủ nhận: "Không có gì để khoe khoang, chỉ là nói chuyện phiếm thôi."

"Chúng ta khi nào trò chuyện qua? Tên cảm thú cậu chính là tôi cùng tớ khoe ra!"

Mạnh Thử Hàn cười trộm, "Khương tổng, anh xem phản ứng của anh ta lớn như vậy, khẳng định là ghen tị với anh rồi."

Khương Kiên: "Đúng vậy, tâm trạng ghen tị của cậu ta cực kì mạnh."

Bạch Hành dậm chân lên: "Hai vợ chồng các người ở chỗ này định chọc tức tôi phải không!"

Nói chuyện xong, Bạch Hành nổi giận đùng đùng mà cúp điện thoại, điện thoại chỉ truyền đến âm báo bận.

Khương Kiên cũng không vội, từ điện thoại nhảy ra số điện thoại một bạn tốt khác chầm rãi mà gọi đến, lại là một trận khoe ra, thậm chí còn ôm Kiều Kiều tới kêu một tiếng ma ma.

Khương Kiên như vậy còn chưa xong, lại còn chụp một tấm ảnh con gái cùng Mạnh Thử Hàn, rồi cuộc cũng đăng một cái Weibo.

[Bà xã của tôi là Mạnh Thử Hàn v: 【 hình ảnh 】]

Không có một câu giải thích mà chỉ có một tấm ảnh chụp, nhưng này cũng không gây trở ngại nhóm ông xã của Kiều Kiều tới nhận thân.

Mạnh Thử Hàn cũng gọi điện thoại đến các vị bạn tốt trong giới khoe khoang một phen, cuối cùng một hồi điện thoại kết thúc ở một tiếng "Lăn" của Lâm Lê.

Một ngày này, cậu vồng cp cùng con gái bọn họ đối với nhân sĩ toàn mạng tạo pháp thuật thương tổn phạm vi lớn nhưng người một nhà bọn họ lại như cũ hoà thuận vui vẻ.

Sau khi Kiều Kiều gọi ma ma, chưa đến mấy ngày rốt cuộc hô một tiếng ba ba, Khương Kiên gấp không chờ nổi mà lại gọi điện thoại qua Bạch Hành, một phen khoe khoang.

Cuối tháng 12, lạnh lẽo dạt dào.

Thành phố Lâm Sơn không có tuyết rơi nhiều, mặc dù là tuyết rơi cũng chỉ là lẻ tẻ một chút.

Năm nay lễ Giáng Sinh qua đi, bầu trời thế nhưng có tuyết rơi, còn muốn tới sớm mấy ngày so với địa phương khác, tin tức dưới chân núi tuyết xếp hạng hot search Weibo số 1.

Vừa đến mùa đông, Khương Kiên liền trở nên cực kì bận rộn, thường xuyên bận đến đêm khuya mới trở về nhà, Mạnh Thử Hàn hỏi rất nhiều lần đều bị Khương Kiên cho qua.

Ngày đó trời có tuyết, Kiều Kiều lần đầu tiên sinh bệnh, nửa đêm liền sốt cao.

Mạnh Thử Hàn đau lòng bảo Khương Kiên nhanh lái xe lại đây đưa Kiều Kiều đi bệnh viện.

Hai người đứng ở dưới ánh đèn, khi nói chuyện liền a ra một ngụm nhiệt khí tới.

Mạnh Thử Hàn gấp đến độ không được, trên mặt Khương Kiên trấn định nhưng trong lòng cũng thật sự gấp.

Anh thấy Mạnh Thử Hàn đứng ở bên ngoài phòng bệnh đi qua đi lại hai bước, anh mím môi đi qua giữ chặt tay cô, "Đừng nóng vội, sẽ không có việc gì đâu."

Khương Kiên nhàn nhạt nói mang theo chắc chắn giống như là rất nhiều năm trước thời điểm anh chính thức cầu hôn cô.

Khi đó, cô cùng Khương Kiên còn không có quen nhau bao lâu, nhiều lắm liền hơn nửa tháng, hai người bọn họ cũng coi như là hôn nhân chớp nhoáng.

Mạnh Thử Hàn nhớ rõ ngày đó thời tiết vẫn là rất nóng, cô cùng Khương Kiên chỉ gặp nhau hai ba lần, vốn dĩ đều cho rằng lần này đã thất bại, lại không nghĩ rằng Mạnh Chấn Quốc vui vẻ tìm tới cô nói: "Ánh mắt con từ trước đến nay không tốt, con nhìn Thẩm Hi kia chính là cái quỷ gì."

Vốn tưởng rằng Mạnh Chấn Quốc là muốn nói về Thẩm Hi hơn nữa sử dụng kỹ năng trào phúng đối với cô, lại không nghĩ rằng Mạnh Chấn Quốc chuyển đề tài: "Bất quá lần này cũng không tệ lắm, ba nhìn Khương Kiên là một nhân tài, tương lai khẳng định có tiền đồ, lần này xem như con tìm đúng người."

Mạnh Thử Hàn sững sốt, ở trên đùi mình néo một phen, không biết có phải chính mình chưa có tình ngủ hay không.

Cô cùng Khương Kiên đã không gặp nhau trong một tuần, sau một lần gặp liền không có liên hệ qua, Mạnh Chấn Quốc không phải còn chưa ngủ tỉnh chứ?

Mạnh Thử Hàn đem hạt dưa trong tay ném xuống, đứng lên cùng Mạnh Chấn Quốc đối diện: "Con cùng anh ta làm sao vậy?"

"Con còn giả bộ, Khương Kiên đều cùng ba nói các con ở chung thật sự vui vẻ, ba cảm thấy người này không tồi, nếu nói, thương lượng liền có thể định ra tới."

"Định ra tới?" Giọng Mạnh Thử Hàn cất cao, có chút tức giận, "Ba cái gì cũng chưa hỏi qua con, cũng chỉ hỏi qua Khương Kiên liền định ra tới? Con là con gái ba hay là Khương Kiên? Ba đặc biệt vừa lòng anh ta, con thì sao?"

Sau Mạnh Chấn Quốc nói gì đó, Mạnh Thử Hàn hiện tại không nhớ rõ, dù sao sau đó cô lại đi theo Mạnh Chấn Quốc cùng gặp Khương Kiên.

Lúc này anh mặc tây trang, mang giày da tới đây, một dáng vẻ giới tinh anh, đây cũng là người Mạnh Chấn Quốc thích nhất.

Mạnh Thử Hàn thất vọng buồn lòng tâm tình không tốt, một bữa cơm không có thiếu cho Khương Kiên cùng Mạnh Chấn Quốc xem thường, chỉ là Khương Kiên liên tiếp rót rượu cho Mạnh Chấn Quốc, Mạnh Chấn Quốc uống vui vẻ nhưng Mạnh Thử Hàn chú ý tới Khương Kiên không uống nhiều.

Cả đêm chỉ là Mạnh Chấn Quốc cùng Khương Kiên nói chuyện.

Một bữa cơm ăn xong liền phải tan, Mạnh Chấn Quốc tự mình cho Khương Kiên cơ hội đưa Mạnh Thử Hàn về nhà, Khương Kiên đương nhiên vui vẻ đồng ý, Mạnh Thử Hàn cũng không cự tuyệt. Ngày đó cô đang cùng Mạnh Chấn Quốc phát câu, không có khả năng Mạnh Chấn Quốc đưa cô về nhà.

Mạnh Chấn Quốc vừa đi, Mạnh Thử Hàn liền ở ven đường ngăn cản một chiếc xe taxi.

Còn chưa kịp lên xe đã bị người một phen giữ chặt, quay đầu lại, đâm thẳng vào ánh mắt thâm thúy của Khương Kiên.

Lúc ấy Mạnh Thử Hàn liền suy nghĩ, tuy rằng tuổi Khương tổng so với cô lớn một ít nhưng tướng mạo lại là nhất đẳng, nhưng loại đàn ông có tiền có tướng mạo này thoát nhìn liền không phải thứ tốt.

Mạnh Thử Hàn thoát khỏi tay anh, nâng cằm cao ngạo mà nhìn Khương Kiên, "Thật đúng là anh muốn đưa tôi trở về sao? Phía trước chưa cùng anh nói rõ, hôm nay tôi liền cùng anh nói rõ ràng đi."

Khương Kiên nhú mày, nghe Mạnh Thử Hàn chậm rãi nói tiếp.

Mạnh Thử Hàn nhìn về tài xế taxi phía sau nói một câu: "Thật ngại quá, chú đi trước đi."

Tài xế taxi nói gì đó, Mạnh Thử Hàn cũng không nhớ rõ, rốt cuộc này chỉ là một nhân vật râu ria trong đoạn chuyện xưa của cô cùng Khương Kiên.

Cô quay đầu, nghe được giọng Khương Kiên trầm thấp mà nói: "Em nói đi, tôi nghe."

Vừa mới còn đầy ngập tức giận, hiện tại cô bị Khương Kiên nói như vậy, lửa giận trong lòng thế nhưng tiêu đi xuống hơn phân nửa.

Cô mím môi, nâng mắt liếc Khương Kiên nói tiếp: "Tôi không thích anh, tôi cũng không tính toán kết hôn, người ưu tú giống như anh không nên đem thời gian lãng phí ở trên người tôi, anh lên mạng chưa?"

Khương Kiên gật đầu.

Mạnh Thử Hàn lại tiếp tục nói: "Hiện tại trên mạng đều đang nói tôi cùng Thẩm Hi thật không minh bạch, là tiểu tam đoạt bạn trai người khác, tôi chính là người như vậy, về sau anh cũng đừng quán lấy tôi, cũng đừng quán lấy ba tôi."

Biểu tình Khương Kiên dưới đèn neon không có biến hóa, chỉ là mày nhăn lại vẫn luôn chưa buông ra.

Mạnh Thử Hàn cảm thấy chính mình có thể xúc phạm tới Khương Kiên, bất quá nghĩ lại, người đàn ông này sợ là chìm nổi ở biển hoa bao lần, loại người như vậy cô có thể tổn thương tới.

Vì thế cô có thể thờ phào nhẹ nhõm.

Sau một lúc lâu, Khương Kiên rốt cuộc nói chuyện: "Không có việc gì, em trước lên xe, tôi đưa em trở về."

Lúc ấy Mạnh Thử Hàn cũng không biết như thế nào liền bị ma xui quỷ khiến, chỉ cho là một lần cuối cùng ngồi xe Khương Kiên, cô cùng Khương Kiên cùng nhau lên xe, Khương Kiên hỏi cô: "Chỗ nào?"

Mạnh Thử Hàn đi ngược chiều xe tài xế nói: "Tiểu khu Bách hoa."

Xe chuyển động, trong xe có chút buồn cho nên cô mở cửa sổ xe ra, gió từ ngoài cửa sổ thổi vào, thổi tung mái tóc cực kì thoải mái.

Tóc bị gió thổi đến trên mặt Khương Kiên, lỗ tai anh đỏ lên liền đem mặt nghiêng qua một bên.

Vị trí tiểu khu Bách hoa nằm ở một nơi hẻo lánh, giống như nhân viên văn phòng đều sẽ không ở tại đây, phần lớn các hộ gia đình đều là người về hưu, vừa đến buổi tối, các cụ già liền đóng cửa ở nhà xem TV, trễ một chút liền trực tiếp ngủ, cho nên buổi tối cũng không có gì ở trong tiểu khu để đi dạo.

Khương Kiên giúp Mạnh Thử Hàn mở cửa xe, Mạnh Thử Hàn xuống xe tới liền kéo váy xuống, cười rộ lên vẫy tay về phía Khương Kiên: "Khương tổng, tôi đây liền đi về trước."

Đội xuống xe cô lại bồi thêm một câu: "Về sau cũng đừng gặp mặt."

Sắc mặt Khương Kiên không tốt, cũng không biết có phải nguyên nhân giấu kín ở trong bóng đêm hay không dù sao thoát nhìn lạnh như băng.

Mạnh Thử Hàn đi về phía tiểu khu, Khương Kiên cũng đi theo phía sau cô, thẳng đến nơi dừng xe có chút xa, Khương Kiên mới nói: "Mạnh Thử Hàn, tôi có lời muốn nói cùng em."

Vừa mới còn tưởng rằng Khương Kiên sẽ ngăn cản cô, Mạnh Thử Hàn dừng lại, đứng ở một nơi sáng sủa và ánh sáng từ đèn đường chiếu xuống từ đỉnh đầu cô..

Khương Kiên từ túi quần lấy ra một cái hộp, anh đưa qua, "Hôm nay chuẩn bị cho em."

Mạnh Thử Hàn tiếp nhận, mở ra vừa thấy bên trong thế nhưng là một chiếc nhẫn kim cương nhỏ nhỏ phản chiếu ánh sáng dưới ánh đèn đường.

Cô không thể nhận.

Cô nhanh chóng ném nó trở về trong ngực Khương Kiên, "Tôi không phải đã nói, chúng ta căn bản liền không thích hợp, nếu kết hôn, đây là một hôn nhân lợi ích!"

Khương Kiên rũ mắt nhìn nhẫn trong tay không nhúc nhích, thoát nhìn đáng vẻ kia thế nhưng có vài phần bị vút bỏ thâm trầm.

Mạnh Thử Hàn giận chân, "Anh đừng như vậy, anh như vậy tôi cũng sẽ không có hảo cảm đối với anh đâu"

Vẫn luôn trầm mặc Khương Kiên rốt cục cũng mở miệng, "Tôi không thể bảo đảm tôi có thể sống một trăm năm, nhưng tôi có thể bảo đảm tôi tồn tại mỗi một ngày đều sẽ đem hết mọi thứ dành cho em, ở bên cạnh em vĩnh viễn sẽ không rời đi."

Khương Kiên lúc ấy chính là nói như vậy.

Hiện tại nhớ tới, Mạnh Thử Hàn còn cảm thấy chính mình lúc ấy thật là quá mức xúc động thế nhưng bị một câu không biết sao chép từ trang web nào tới làm cho cảm động.

Hoặc có lẽ là lúc ấy bóng ma Thẩm Hi đối với cô thực sự lớn, cô mới có thể đủ dễ dàng như vậy bị những lời này của Khương Kiên làm cho cảm động.

Nói tóm lại chính là cô thế nhưng lại đồng ý tiến tới cùng Khương Kiên.

Lúc sau, Thẩm Hi cùng Đường Hân Viện xuất ngoại cao chạy xa bay, cô tức điên liền đi uống rượu.

Sáng hôm sau tỉnh lại, liền cùng Khương Kiên ở cửa Cục Dân Chính, ánh mắt Khương Kiên sáng quắc nhìn chăm chăm cô, chờ cô tỉnh lại sợ cô từ mí mắt phía dưới chạy mất.

Mạnh Thử Hàn bị ánh mắt Khương Kiên dọa sợ, trong đầu cũng dần dần nhớ lại chuyện đêm qua.

Cô cùng Khương Kiên ở trong xe ngủ cả đêm, sự tình gì đều không có phát sinh.

Duy nhất phát sinh chính là cô ôm eo Khương Kiên nói: "Còn không phải là bạn trai sao? Tôi còn có ông xã đấy! Không phải anh muốn cùng tôi kết hôn sao? Đi, lập tức đi!"

Này vốn là lời nói khi say không coi là thật, nào biết đâu rằng Khương Kiên vừa nghe lập tức liền lái xe mang theo cô chạy tới Cục Dân Chính, chỉ là hơn nửa đêm, Cục Dân Chính cũng không mở cửa, hai người liền ở trên xe ngủ cả đêm.

Sáng nay đã bị Khương Kiên nhìn chăm chăm đến hoảng.

Anh bình tĩnh mở miệng: "Vừa lúc, Cục dân chính mở cửa."

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Ngoại truyện 7

Editor: Mút Chanh

Ngay lúc đó Mạnh Thử Hàn còn tính toán chờ mấy ngày liền tới xử lý thủ tục ly hôn, kết quả chuyện này thực nhanh đã bị Mạnh Chấn Quốc biết, Mạnh Chấn Quốc còn tính tổ chức tiệc cưới, đem các tất cả bạn tốt trong các ngành đều mời đến.

Mạnh Thử Hàn đã dành rất nhiều nỗ lực để thuyết phục Mạnh Chấn Quốc, chỉ là người một nhà đơn giản mà ăn bữa cơm liền tính là kết hôn.

Kế hoạch chờ mấy ngày nữa ly hôn tạm thời mắc cạn, Mạnh Thử Hàn thất vọng buồn lòng nghĩ đành phải chờ mấy tháng lại ly hôn.

Cùng Mạnh Chấn Quốc cùng mẹ Mạnh ăn cơm ngày đó, hai vị Mạnh gia nhìn Khương Kiên nơi nào cũng đều vừa lòng, còn cảm thấy chính mình tìm được mối hôn sự tốt cho Mạnh Thử Hàn.

Vào ban đêm, Mạnh Thử Hàn phải về tiểu khu Bách Hoa.

Khương Kiên cũng thật là đưa cô về, đưa cô về nhà không thành vấn đề, chỉ là Khương Kiên đưa cô trở về liền không đi.

Mạnh Thử Hàn nhìn Khương Kiên ăn vạ ở cửa nhà mình có chút đau đầu, cô tận tình khuyên bảo Khương Kiên: "Ngày đó kết hôn chỉ là ngoài ý muốn, anh đừng như vậy, qua mấy tháng nữa chờ ba bận rộn lên, lúc đó chúng ta liền ly hôn, được chưa?"

Khương Kiên u oán nhìn qua như là người vợ phòng không gối chiếu bị bỏ rơi

Mạnh Thử Hàn cũng nhìn qua, "Anh cho rằng tôi là đứa ngốc ư? Tôi sẽ bị đáng về này của anh mê hoặc sao? Ha ha." Cô không chút do dự, trở tay liền đóng cửa lại.

Thật đúng là cô sẽ bị đáng về này của anh lừa sao?

Sáng hôm sau, Khương Kiên đã không còn ở ngoài cửa.

Chỉ là khi cô đến tìm Khương Kiên để thương lượng việc ly hôn, trợ lý của Khương Kiên nói cho Mạnh Thử Hàn: "Khương tổng tới hôm qua suốt đêm đã xuất ngoại, có việc ngoài ý muốn phát sinh nên đã đi gấp."

Nghe được lời này Mạnh Thử Hàn lâm vào trầm mặc, cô có chút phân không rõ Khương Kiên đến tốt cùng là bởi vì chuyện gì mà chạy trốn hay là bởi vì không muốn cùng cô ly hôn.

Lúc sau sinh hoạt của Mạnh Thử Hàn giống như lúc chưa kết hôn, thậm chí còn phải được hai phần tiền tiêu vặt, mỗi tháng Khương Kiên đều sẽ gửi tiền tiêu vặt đến tài khoản, cô còn rất tiêu dao tự tại.

Trừ bỏ, lại lần nữa cùng Mạnh Chấn Quốc cãi nhau bùng nổ, cô rời nhà trốn đi, bắt đầu chỉ còn có một phần tiền tiêu vặt.

Mạnh Thử Hàn vô tình nói đến chuyện muốn ly hôn, Mạnh Chấn Quốc dưới con thịnh nộ thế nhưng lại xả tới trên người Mạnh Chung Xu.

Mạnh Chung Xu là cái gai trong lòng gia đình, Mạnh Thử Hàn nghe xong trong lòng không thoải mái, nhưng cô từ trước đến nay là tính tình ngay thẳng, lập tức liền cùng Mạnh Chấn Quốc cãi nhau.

Lúc sau liền rời nhà trốn đi.

Cô vốn là mang Lâm Lê đi quán bar uống rượu, nào biết rằng Lâm Lê trên đường có việc, dặn dò Mạnh Thử Hàn uống ít chút liền vội vàng rời đi.

Lâm Lê vừa đi, cô ôm rượu mạnh cười: "Chị tửu lượng thật tốt."

Mạnh Thử Hàn lại một lần uống say, thậm chí còn thiếu chút nữa bất tỉnh nhân sự, bị người ta mang đi.

Cô rõ ràng cảm giác được có người di chuyển mình, cô cố nén men say mở to mắt, quả nhiên nhìn thấy người đàn ông không quen biết mang cô đi.

Khi đó tỉnh tỉnh cô cứng rần, nhìn thấy loại chuyện này sao có thể không làm.

Cô một chân liền đem người ta đá văng, trong miệng ồ ào: "Dám đụng đến tôi? Cậu ăn gan báo rồi!"

Cô mở miệng, rất nhiều người liền vây quanh lại đây, lấy điện thoại ra chụp ảnh, trong miệng còn nói: "Đây không phải Mạnh Thử Hàn sao?"

"Thiên nột, thật là Mạnh Thử Hàn."

Trong lòng cô lúc ấy liền "Lộp bộp" nhảy dựng, rượu tỉnh hơn phân nửa, cảm thấy chính mình lại bị người ta bắt lấy bởi đen.

Cô đẩy đám người đi ra ngoài, mới vừa đi đến cửa quán bar liền lung lay mà đụng phải ngực một người, cô ngẩng đầu lên neho mắt lại, nói với người kia: "Thật ngại quá."

Người đàn ông giương mắt nhìn về phía sau cô, duỗi tay giữ tay cô lại, rồi cuộc mở miệng nói: "Mạnh Thử Hàn, em không quen biết anh hay là không quen biết với giấy hôn thú của chúng ta?"

Mạnh Thử Hàn cẩn thận nhìn lại, vừa rồi ánh đèn mờ mờ mà cô lại uống quá nhiều, nhất thời không nhận ra người này thế nhưng là Khương Kiên?

Anh kéo tay cô đi về phía trong xe, người đuổi theo hoàn toàn không tìm thấy cô, Mạnh Thử Hàn ở trong xe hỏi Khương Kiên: "Anh không phải đi Anh sao? Buổi tối như thế nào đã trở lại rồi?"

Ánh mắt Khương Kiên thâm thúy nhìn chăm khuôn mặt tinh xảo của Mạnh Thử Hàn

Đến khi anh đang chuẩn bị nói chuyện, lại không nghĩ rằng một đám paparazzi nghe tin mà đến, Khương Kiên làm cái động tác im lặng với Mạnh Thử Hàn.

Ngón tay thon dài để ở trên môi, cũng không biết là cảm giác say say lòng người hay là bởi vì hai người khoảng cách khá gần. Dù sao Mạnh Thử Hàn cảm thấy bầu không khí hiện tại ái muội cực kỳ.

Tiếng hít thở của anh phảng phất đều ở bên tai dây dưa không thôi, gần khoảng cách như vậy cô thậm chí đều có thể cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của đối phương.

Cô chóng mặt nhức đầu, nhìn Khương Kiên liền cảm thấy chính mình có thể lơ lửng xuống một chút cho nên mí mắt cũng càng ngày càng nặng.

Uống rượu là thật sự hỏng việc!

Vì thế tại buổi tối hôm đó, cô quyết định về sau không bao giờ muốn tới loại địa phương quán bar này uống rượu.

Thậm chí sau này cô rất ít khi dính tới rượu, yêu tha thiết các loại nước trái cây.

Sáng sớm hôm sau, cô ở trên giường mình.

Mà Khương Kiên ngủ ở bên cạnh cô, hai người cơ hồ đều trần trụi gặp nhau, Mạnh Thử Hàn hai mắt vô thần mà nhìn chăm chăm sau lưng Khương Kiên, trong đầu lộn xộn tất cả đều là ký ức tối hôm qua.

Này cũng không liên quan đến Khương Kiên, vẫn là chính cô chủ động!

Oan uổng này cũng không khóc được, đều là chính mình làm!

Cô đang nghĩ ngợi tới hình ảnh hình ảnh tối hôm qua, thỉnh thoảng Khương Kiên quay đầu lại, hai người bốn mắt nhìn nhau, cô giật mình một cái giả bộ cười.

Khương Kiên thuận theo tự nhiên mà ôm lấy cô, ở trên đỉnh cô đầu hôn xuống, nói bằng giọng trầm thấp: "Anh đến công ty trước."

Anh vừa nói xong, trong đầu Mạnh thử Hàn tất cả đều là tối hôm qua anh nằm ở bên tai cô thờ dóc cùng giọng nói, cô cũng nhớ không rõ

Khương Kiên ở bên tai cô đến tận cùng là nói gì đó, duy nhất cô nhớ rõ chính là Khương Kiên nói với cô: "Về sau lại đi cái loại địa phương này, không tha cho em"

Cô hiện tại bị giáo huấn, cũng không dám đi nữa á!

Sau đó chuyện ly hôn..... Liền dần dần mắc cạn.

Nguyên nhân chủ yếu vẫn là Mạnh Thử Hàn cảm thấy chính mình là người trưởng thành rồi, sau khi hưởng qua một lần tư vị, liền thật sự luyến tiếc buông tay. Cô cảm thấy Khương Kiên đáng người tốt, thể lực tốt, phương diện kia đều tốt..... Vì thế cô trầm mê trong đó vô pháp tự kiềm chế.

Lúc sau Khương Kiên lại ra nước ngoài công tác, vừa đi đã lâu, chỉ là ngẫu nhiên cùng cô gọi điện thoại nói sự tình bên đó.

Này đại khái chính là hai người trời xui đất khiến kết hôn, ngay từ đầu Mạnh Thử Hàn còn cảm thấy Khương Kiên bất quá là bởi vì mơ ước cổ phần nhà cô lúc này mới cưới cô, nhưng nhiều năm như vậy, công ty Khương Kiên so với Vạn Thịnh càng lớn hơn, căn bản cũng không cần.

Khương Kiên đến tận cùng có phải thích cô hay không?

Mạnh Thử Hàn cảm thấy tuy rằng không biết nơi nào tới tự tin, nhưng trực giác của phụ nữ cho biết Khương Kiên thực thích cô.

Trong bệnh viện.

Cô cảm giác được trên tay Khương Kiên truyền đến ấm áp, bỗng nhiên liền nghĩ tới buổi tối hôm đó, trong tay Khương Kiên cầm nhẫn kim cương đưa

cho cô.

Ngày đó ánh đèn có thể so với hôm nay muốn tối tăm hơn nhiều, thậm chí cô không nhìn rõ được gương mặt Khương Kiên.

Cô hít vào một hơi, duỗi tay ôm lấy Khương Kiên, đầu ở trên cằm anh cọ xát cùng giọng nói mềm mại làm nũng: "Khương tổng anh thật tốt."

Khương Kiên mỉm cười, "Em là tự phát thế người tốt cho anh sao?"

Mạnh Thử Hàn từ trong lòng ngực anh nhô đầu ra, ánh mắt ngập nước thật là mê người, đôi môi đỏ lên, "Khương tổng gần đây kiến thức tăng cao nha, thế nhưng còn biết thế người tốt?"

Khương Kiên không nói chuyện, anh nghe nói, bị phụ nữ phát thế người tốt không phải cái chuyện gì tốt.

Bác sĩ từ phòng bệnh ra tới, nhìn thấy hai người gắt gao ôm nhau ngoài phòng bệnh. Anh ta lăm bắm cái gì trong miệng rồi nhanh quay đầu đi làm bộ không có nhìn thấy.

Bác sĩ nặng nề mà ho khan một tiếng, Khương Kiên liền buông Mạnh Thử Hàn ra, bác sĩ chậm rãi nhìn lại, nhìn thấy bốn con mắt không phải thực thân thiện mà nhìn chằm chằm chính mình.

Hắn xấu hổ cười, "Tình cảm của Khương tổng cùng Mạnh tiểu thư thật đúng là tốt như trên mạng nói, ha ha."

Mạnh Thử Hàn không kiên nhẫn mà phát phát tay, vội vàng hỏi: "Con gái của tôi thế nào?"

"Không có việc gì, chỉ là có chút nóng, tôi cho cô bé uống thuốc bột cùng uống nước rồi

Mạnh Thử Hàn phát ra ánh mắt nghi ngờ.

Bác sĩ giải thích: "Thật sự, sáng ngày mai là khỏe lại, hai ngày trước tuyết rơi, nhiệt độ giảm nên con bé có chút cảm lạnh."

Khương Kiên "Ừ" một tiếng, nhìn bác sĩ đem thuốc đưa cho Kiều Kiều, lúc này mới rời bệnh viện.

Kiều Kiều uống thuốc, hơn nữa hai ngày này mệt nhiều liền nhanh buồn ngủ, nằm ở trong lòng ngực Mạnh Thử Hàn liền ngủ rồi.

Dọc theo đường đi, Mạnh Thử Hàn nhìn ngoài xe, bởi vì quá muộn nên rất nhiều cửa hàng đều đóng cửa.

Nó chỉ là tòa tháp neon ở thành phố Lâm Sơn thức suốt đêm, lấp lánh với ánh sáng đầy màu sắc

Dưới tháp neon, những tòa cao ốc san sát, Mạnh Thử Hàn kinh ngạc rồi nhìn cẩn thận, tòa kiến trúc kia ở dưới đèn neon mơ hồ không rõ, Mạnh Thử Hàn ở cửa sổ xe hà hơi, cửa sổ xe có một mảnh sương trắng.

Cô không thường đến bên này thế nên không chú ý tới tòa kiến trúc này.

Cô quay đầu tới hỏi Khương Kiên: "Khương tổng, đó là chỗ nào? Làm thế nào giống như em chưa từng đi qua vậy?"

"Em nhìn hoa mắt rồi." Khương Kiên trấn định tự nhiên mà trả lời.

Chờ đến khi Mạnh Thử Hàn lại muốn xem, Khương Kiên đã tăng tốc độ xe, quay đầu lại chỉ có thể nhìn thấy một bóng dáng mờ lung.

Ngày 4 tháng 1, kỷ niệm 5 năm ngày cưới của hai người.

Lần kỉ niệm gần đây là Khương Kiên mang theo cô đi khách sạn hẹn hò vào một buổi trưa, ký ức Mạnh Thử Hàn hãy còn mới mẻ, thậm chí sau sau buổi chiều đó đều có bóng ma đối với Khương Kiên.

Một ngày sáng sớm, Khương Kiên liền đem Kiều Kiều giao cho Cố Ngọc Chi, Mạnh Thử Hàn chỉ cho là anh muốn đưa cô đi ra ngoài hẹn hò, cùng ngày rời giường, Mạnh Thử Hàn liền phòng ngừa Khương Kiên: "Nếu là đi khách sạn hẹn hò, em không đi!"

Khương Kiên gật đầu: "Không phải khách sạn."

Mạnh Thử Hàn yên lòng, không phải khách sạn thì tốt rồi.

9 giờ sáng, hai người đứng giờ ra cửa, Khương Kiên một đường lái xe, thế nhưng chạy đến tòa tháp neon. Tòa nhà mới được xây dựng giống như một tòa lâu đài.

Đây là tòa nhà buổi tối hôm đó Mạnh Thử Hàn nhìn thấy, cô nhìn Khương Kiên đem xe tiến vào phía sau, hơi hơi có chút kinh ngạc.

Chẳng lẽ nơi này là địa điểm du lịch mới sao?

Khương Kiên đưa cô đến rồi vươn tay tới: "Cùng anh tới."

Mạnh Thử Hàn đặt tay ở trên tay anh, xuống xe ngạc nhiên mà nhìn xung quanh, anh lái xe trực tiếp vào phía sau lầu đài, là một thảm cỏ cực lớn.

Cô đi theo Khương Kiên từ cửa sau vào lầu đài, còn có thể nghe được phía trước ríu rít có người đang nói chuyện, ồn ào huyền ảo.

Khả năng chính là điểm du lịch mới của chính phủ, cũng không biết là cái dạng gì mà nhiều người như vậy tới xem.

Đi theo Khương Kiên đi lên cầu thang rồi vào trong một căn phòng, trong phòng tất cả đều là thú bông màu hồng phấn cùng màu trang trí, Mạnh Thử Hàn sững sờ ở cửa có chút kinh ngạc.

Cô giống như bị sốc lui về sau hai bước, một quyền nện ở trên eo Khương Kiên, "Khương tổng anh không cần lưu manh như vậy, ngày kỷ niệm lại mang em tới khách sạn, vẫn là cái chủ đề khách sạn sao?"

Nhìn màu hồng phấn thiếu nữ trước mắt, Mạnh Thử Hàn khóc không ra nước mắt.

Khương Kiên bất đắc dĩ cười, lôi kéo Mạnh Thử Hàn không chịu đi vào vào cửa.

Bạn đang đọc truyện *Khương Tiên Sinh Hôm Nay Cũng Muốn Công Khai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.